
ಶ್ರೀರಸ್ತು.

ಜಯಶಂಕರಮಹಾದೇವ

ಪ್ರಭುಲಿಂಗಲೀಲೆಯು.

ಯಿದುವೇದಾಂತಸಾರಮಾಗಿಯು

ಅನುಭವೀಕರಿಗೆ

ಅಮೃತಪ್ರಾಯ.ಮಾಗಿಯು

ಯಿರುವಂತೆ

ಗೊಗೇಶ್ವರನು ನಡಿಸಿದನೆಂದು

ಕವಿಯಿಂದರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟದ್ದು

ಮುಂತೆಕಲ್ಲು ಗಿರಿಮಲ್ಲಯ್ಯನವರಿಂದಪರಿಷ್ಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ

ಬಳ್ಳಾರಿ ಕವುಲ್‌ಬಜಾರಲ್ಲಿರುವ

ಚಿತ್ತೂರು. ವಿನಾಯಕಮಾಣಿ ಮೊದಲಿಯಾರವರಿಗೆ

ಇದರಹಕ್ಕುಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟರುತ್ತೆ-

ಯರಡನೆಯ ಛಾಪೆ.

ಚನ್ನಪುರಿರಾಜಧಾನಿಯೋಳ್

ಚಿತ್ತೂರು. ಅಪ್ಪಾಸಾಮಿ ಮೊದಲಿಯಾರವರ

ಸ್ವಕೀಯ ಅಂಬಾಶಂಕರವಿಲಾಶಮುದ್ರಾಕ್ಷರಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ

ಮುದ್ರಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

೧೮೯೩ ಸಂ॥

ಶ್ರೀರಸ್ತು.

—*—

ಗತಿ. ಪ್ರಭುಲಿಂಗಲೀಲೆಯು. ಪುಟ.

ವಿಷಯಾನುಕ್ರಮಣಿಕೆ.

೧ ಯಿಷ್ಟದೇವತಾಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ೧
,, ಬಸವಾದಿಪ್ರಮಥರ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವಿಕೆ
,, ಪಂಚಮೂರ್ತಿಗಳ ಜನನವು
೨ ಕೈಲಾಸವರ್ಣನೆಯು ೪
,, ಶಿವಶಿವೆಯರವರ್ಣನೆಯು
,, ಶಿವಸಭಾವರ್ಣನೆಯು
,, ಪ್ರಭುದೇವರುತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ಪಾರ್ವತಿಗೆಶಿವನುಹೇಳಿದ್ದು
,, ಪಾರ್ವತಿಯುಮಾಯೆಯನ್ನು ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆಕಳುಹಿದ್ದು
೩ ಮಾಯೆಯುಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿಹುಟ್ಟಿಬೆಳೆಯುವಿಕೆ
೪ ಮಾಯೆಯುಪ್ರಿಯನಬಯಸಿಮಧುಕೇಶ್ವರಲಿಂಗವನ್ನು
ಪೂಜಿಸಿದ್ದು ೧೪
೫ ಮಾಯೆಯನ್ನು ಅಲ್ಲಮನು ಸಂಶಯ ಸಂಗದಿಂದಕೂಡಿದ್ದು ೨೧
೬ ಪಾರ್ವತಿಯನೇಮದಿಂದವಿಮಳೆಬಂದುಮಾಯೆಗೆ
,, ಅಲ್ಲಮನಸಂಗತಿಯನ್ನುತಿಳಿಸಿದ್ದು ೩೦
೭ ಪ್ರಭುದೇವರುಮಾಯೆಯನ್ನಗಲಹೋದದ್ದು ೩೫
೮ ಪ್ರಭುದೇವರನರಿಯಲಿಕೆ ಪಾರ್ವತಿಯುತನ್ನ ಸಾತ್ವಿಕಕಳೆಯಾದ
,, ಅಕ್ಕಗಳನ್ನು ಬಸವಾದಿಪ್ರಮಥರನ್ನು ಧರೆಗೆಕಳುಹಿದ್ದು ೪೫
೯ ಧರಣಿಯೊಳಗೆಮಹಾದೇವಿಯಕ್ಕನ ಬಸವೇಶ್ವರಮೊದಲಾದ
,, ಪ್ರಮಥರು ಹುಟ್ಟಿಬೆಳೆಯುವಿಕೆ ೪೯
೧೦ ಅಕ್ಕಗಳುಕೌಸಿಕರಾಜನನೊಲ್ಲದೆವೈರಾಗ್ಯವತಾಳಿಹೋದದ್ದು ೫೩
೧೧ ಪ್ರಭುದೇವರು ಗೊಗ್ಗಯ್ಯಂಗೆತತ್ವವನ್ನುಬೋಧಿಸಿದ್ದು ೫೭

,, ಮುಕ್ತಾಯಿಗೆಪ್ರಭುದೇವರುಭಕ್ತಿಯನ್ನರುಹಿ
೧೨ ವ್ಯಕ್ತನಾದಜಗಂಣನಸಂಗತಿಯನ್ನುತಿಳುಹಿದ್ದು ೬೧
೧೩ ಪ್ರಭುದೇವರುಸೊಂನಲಾಪುರಕ್ಕೆಹೋಗಿಸಿದ್ದ
,, ರಾಮಯ್ಯಂಗೆಲಿಂಗಮಾರ್ಗವನ್ನುತೋರಿದ್ದು ೬೫
೧೪ ಪ್ರಭುದೇವರು ಸಿದ್ಧರಾಮದೇವರುಸಹಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕೆಬಂದು
,, ಬಸವೇಶ್ವರಸಕಾಣುವಿಕೆ ೭[illegible]
೧೫ ಮರುಳುಶಂಕರದೇವರಿಂಗೆಪ್ರಭುದೇವರುನಿಜಪದವ
,, ಕೊಟ್ಟದ್ದು ೭೬
೧೬ ಪ್ರಭುದೇವರುಬಸವಮೊದಲಾದಭಕ್ತರಿಗೆ
,, ಯಿಷ್ಟಲಿಂಗಕ್ರಮವಬೋಧಿಸಿದ್ದು ೮೩
೧೭ ಮಹದೇವಿಯಕ್ಕಗೆಪ್ರಭುರಾಯನು ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಾ
,, ಚರಣೆಯನ್ನುತಿಳಹಿದ್ದು ೮೯
೧೮ ಪ್ರಭುದೇವರುಬಸವರಾಜಂಗೆಪ್ರಾಣಲಿಂಗವನುಸಾಧಿಸು
,, ವಕ್ರಮವತೋರಿದ್ದು ೯೫
೧೯ ಪ್ರಭುದೇವರುಗೋರಕ್ಷನಾಥಂಗೆಲಿಂಗತತ್ವವನ್ನು
,, ಬೋಧಿಸಿದ್ದು ೧೦೦
೨೦ ಚರಿಸುವಪ್ರಭುದೇವರುಸಾಧಕರಿಗೆಪಾರಮಾರ್ಥವನ್ನು
,, ಬೋಧಿಸಿದ್ದು ೧೦೩
೨೧ ಬಸವೇಶ್ವರನ ಶೂನ್ಯಸಿಂಹಾಸನವರಚಿಸಿದ್ದು ೧೧೨
೨೨ ಪ್ರಭುದೇವರ ಶೂನ್ಯಸಿಂಹಾಸದಲ್ಲಿ ಮೂರ್ತಿಗೊಂಡದ್ದು ೧೧೬
೨೩ ಪ್ರಭುರಾಯನು ಆರೋಗಿಸಿಸಮಸ್ತಜೀವಿಗಳಂನು
,, ತೃಪ್ತಿಬಡಿಸಿದ್ದು ೧೨೫
೨೪ ಬಸವಣ್ಣಮೊದಲಾದ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಪ್ರಭುದೇವರು ಅವರವರಯಿಷ್ಟ
,, ಸಿದ್ಧಿಯನ್ನುಕೊಟ್ಟದ್ದು ೧೪೩
೨೫ ಪ್ರಭುದೇವರು ಶರಣಗಣಕ್ಕೆ ನಿಜಪದವನಿತ್ತು ದಪರಮೇಶ್ವರನು
,, ದೇವಿಯರಿಗೆ ನಿರೂಪಿಸಿದ್ದು ೧೪೯

ಶ್ರೀರಸ್ತು.

ಶ್ರೀಗುರುಬಸವಲಿಂಗಾಯನಮಃ.

ಪ್ರಭುಲಿಂಗಲೀಲೆಯು.

ವಚನ॥ ಸಹಜದಿಂದ ನಿರಾಲಂಬವಾಯಿತ್ತು । ನಿರಾಲಂಬದಿಂದ ನಿರಾಳವಾಯಿತ್ತು । ನಿರಾಳದಿಂದ ನಿರವಯವಾಯಿತ್ತು । ನಿರವಯದಿಂದ ಆದಿಯಾಯಿತ್ತು । ಆ ಆದಿಯೆಮೂರ್ತಿಯಾದ ನೊಬ್ಬ ಶರಣ । ಆಶರಣನಮೂರ್ತಿಯಿಂದ ಸದಾಸಿವನಾದ । ಆಸದಾಸಿವನ ಮೂರ್ತಿಯಿಂದ ರುದ್ರನಾದ । ಆರುದ್ರನಮೂರ್ತಿಯಿಂದ ವಿಷ್ಣುನಾದ । ಆವಿಷ್ಣುವಿನ ಮೂರ್ತಿಯಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮನಾದ ಮೂರ್ತಿಯಿಂದಲಾದವು ಸಕಲ ಜಗಜೀವಜಂತುಗಳು । ಯಿವರೆಲ್ಲರು ನಮ್ಮಗೊಗೇಶ್ವರನ ಕರಸ್ಥಲದ ಹಂಗಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದರು (೧)

ಆದಿಯಲೊಬ್ಬಮೂರ್ತಿಯಾದ । ಆತನಮೂರ್ತಿಯಿಂದಲಾದಸದಾಶಿವ। ಆಸದಾಶಿವಂಗೆಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿಯಾದಳು। ಆಸದಾಶಿವಂಗೆಯು ಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿಯಿಬ್ಬರಿಗು ಶಿವನಾದ । ಆಶಿವಂಗೆಯಿಚ್ಛಾಶಕ್ತಿಯಾದಳು । ಆಶಿವಂಗೆಯು ಯಿಚ್ಛಾಶಕ್ತಿಯಿಬ್ಬರಿಗು ರುದ್ರನಾದ। ಆರುದ್ರಂಗೆ ಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿಯಾದಳು। ಆರುದ್ರಂಗೆಯು ಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿ ಯಿಬ್ಬರಿಗೆಯು ವಿಷ್ಣುವಾದ। ಆವಿಷ್ಣುವಿಂಗೆ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯಾದಳು। ಆವಿಷ್ಣುವಿಂಗೆಯು ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿ ಯಿಬ್ಬರಿಗೆಯು ಬ್ರಹ್ಮನಾದ। ಆಬ್ರಹ್ಮಂಗೆ ಸರಸ್ವತಿಯಾದಳು । ಆಬ್ರಹ್ಮಂಗೆ ಸರಸ್ವತಿ ಯಿಬ್ಬರಿಗೆಯೂ ನರರು ಅಸುರರು ದೇವರ್ಕಳು ಹೆಂಣುಗಂಡಸ ಚರಾಚರರಗಳುಸಹಿತವಾಗಿ ಯಂಬತ್ತುನಾಲ್ಕುಲಕ್ಷಜೀವಜಂತುಗಳು । ತೋರುವತೋರಿಕೆಯಲ್ಲಹೆಟ್ಟಿತ್ತು। ಕೂಡಲಚನ್ನ ಸಂಗಯ್ಯ॥ (೨)

ಸೂ ॥ ಶ್ರೀಮದಮೃತಾಂಶು ಪ್ರಮೌಳಿ । ಪೆಮಿಗಳಗಾನಂದನಿತ್ಯವ। ನೇಮಿಸಿದನಮ್ಮಲ್ಲದು ಪ್ರಭುಗುರು ಗೊಗೇಶ್ವರನೂ॥

ಪದ॥ ಶ್ರೀಮದಮಲಜ್ಞಾನಭಕ್ತಿ । ಪ್ರೇಮವೇದ ಪುರಾಣಶಾಸ್ತ್ರ। ಸ್ತೊತ್ರಮನುತನತ ಚಾರುಚರಣಾಂಭೋಜರ್ಜ್ಞನ ಮಹಿಮಾ । ನಾಮರೂಪ ಕ್ರಿಯಕಳಾಪವಿ। ರಾಮನನುಪಮ ದಿವ್ಯತೇಜೋ । ವ್ಯೋಮಮೂರುತಿಗುರುಗೊಗೇಶ್ವರ ಲಿಂಗಶರಣಾರ್ತಿ ॥ ೧ ॥ ಕಾಯದೊಳು ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮ। ದಾಯತವನರಿಯಲಕೆ ಸುಲಭೋ । ಪಾಯದಿಂದಿರಿಟ್ಟು ಬಾಹ್ಯಸ್ಥಲದಕುರುಹಾಗಿ । ಡಾಯದೋರಿಸಮಸ್ತಭಕ್ತನಿ। ಕಾಯವನು ಪಾವನವಮಾಡಿದರಾಯ ಪೂರ್ವಾಚರಿಸಂಗನ ಬಸವಶರಣಾರ್ತಿ ॥ ೨ । ವೀರಶೈವಾಚಾರಮಾರ್ಗದಲಿ । ಚಾರವಭ್ಯಂತರದೊಳೀಪರಿ । ಯೋಕ್ತಣಿಸಿಹರಕರ್ಮಭ

ಕ್ತಿಜ್ಞಾನವಿಹವೆಂದೂ । ಧಾರುಣಿಯುಲರಿವಂತೆ ಕರುಣಾಕಾರನಾಗಿ ಷಡು ಸ್ಥಲವನು । ದ್ಧಾರಿಸಿದಗುರು ಚೆನ್ನಸಂಗನ ಬಸವ ಶರಣಾರ್ತಿ ॥ ೩ ॥ ಕಂತುವನೆಕುಗೆಡಿಸಿ ಯೊಳಪ್ರೊ। ಕ್ಕಂತೆರಂಗವಿಚಾರವೆಲ್ಲವ। ಸುತೆಯಂಗಡಿಯಂತೆ ಸೊಂನೆಲಪುರದೊಳಡ್ಡೈಸಿ । ಚಿಂತಿತಾರ್ಥವ ನರ್ಥಿಗಿತ್ತು ನಿರಂತರಖಿಳರಿಗರಿವನೀವಮ। ಹಂತನೆನಿಸಿದ್ಧರಾಮಯ್ಯಂಗೆಶರಣಾರ್ತಿ ॥ ೪ ॥ ಗೋಮುಖವ್ಯಾಘ್ರಂಗಳಂದದ। ಕಾಮಮೊದಲಾದಖಿಳ ವಿಷಯ । ಸ್ತೋಮವನು ಮುರಿದಿಕ್ಕಿ ಮುಂಬರಿದಂತರಂಗವಲೀ। ಆಮಹಾಶಿವಲಿಂಗಸಂಗ। ಪ್ರೇಮಿಯಾಗಿ ಶಿವೈಕ್ಯಪದವನು। ನೇಮಿಸಿದ ಮಹದೇವಿಯಕ್ಕಗೆ ಶರಣು ಶರಣಾರ್ತಿ ॥ ೫ ॥ ಶರಣುಹೊಕ್ಕಿಸೆಮಸ್ತರಂತಃ । ಕರಣದಲ್ಲಿ ಯನಾದಿಮಾಯಾ । ಭರದಮೈಲಿಗೆದೊಳಧು ಭಕ್ತಿರಸಪ್ರವಾಹದಲಿ । ಶರಣಪದವಿಗೆಸಲಿಸಿ ಪರಮೇಶ್ವರನತೋರುವ ಸುಲಭಕರುಣಾ । ಕರದಮಡಿವಳಮಾಚಿದೇವಯ್ಯಂಗೆ ಶರಣಾರ್ತಿ ॥ ೬ ॥ ಮರುಳಶಂಕರ ದೇವರಿಗೆಕಿಂ । ನರಿಯಬೊಂಮಣಂಗೆಯೇಲೇಶ್ವರದಕೇತಯ್ಯಂಗೆ ಗಾಣದಕಂನಪಯ್ಯಂಗೆ । ಪರಿಪರಿಯ ಶಿವಲಿಂಗಭಕ್ತಿಯು। ಪರುಠವಿಸಿಕಾಲನನಿವಾರಿಸಿ । ಹರನನುಜ್ಞತಗೊಂಡ ಶಿವಶರಣರಿಗೆಶರಣಾರ್ತಿ ॥ ೭ ॥ ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭು ಸಾಂಪ್ರದಾಯದ । ಸಲ್ಲಲಿತಸನ್ಮಾರ್ಗವನುನಾ। ನೆಲ್ಲರರಿಪಂಡದಲಿ ಪೇಳುವೆನು ಚಿತವಚನದಲಿ। ಸೊಲ್ಲಿನೊಳಗಣ ಸೊಂಪನಿಂಪನು। ಬಲ್ಲವರುಭಾವಕರು ಭಕ್ತಿಯ । ಬಲ್ಲಿದರು ಭಾವಿಸುವುದೀಪ್ರಭುಲಿಂಗಲೀಲೆಯನೂ ॥ ೮ ॥ ದೇಗುಲವೆಮಾತಾಡು ವಂದದೊ । ಳಾಗಿರದೆಯೊಳಗಿದ್ದುನುಡಿದರೆ। ಲೋಗರಿಗೆ ಪ್ರತಿಶಬ್ದಬಿಂಬಾ ಪರಿಯುವೆನ್ನೊಳಗೇಲಾಗಿನಿಂದಲಿ ಗುರು ಗೊಗೇಶ್ವರ । ನಾಗಳೆಂನಂ ನುಡಿಸಿದಡೆನುಡಿ । ದಾಗುಮಾಡಿಯೆಪೇಳ್ದನೀ ಪ್ರಭುಲಿಂಗಲೀಲೆಯುಲಿ॥ ೯ ॥ ವಿವರಿಸುವ ಡಾಲೀಲೆಯನುಹೇ। ಳುವನು ಧಿಟನಃನಲ್ಲಮಿಗೆಕೇ। ಳುವರು ಮಾನವರಲ್ಲವಿದು ಸಾಮಾನ್ಯತರವಲ್ಲ। ಶಿವನನಟನಾಟಕದ ಘನವನು । ಶಿವನೆಬಲ್ಲನದಂತುಕಾರಣ। ಶಿವನಭಕ್ತರು ತಿಳಿವುದೀಪ್ರಭುಲಿಂಗಲೀಲೆಯನೂ ॥ ೧೦ ॥ ಬಾಯನುಡಿಗಳಕೇಳಿಕಿವಿಯೊಳ। ಗಾಯನುತಪರಿಣಮಿಸಿ ಹೋಹವಿ। ಡಾಯವಲ್ಲಿದು ತಮ್ಮತನುಮನಧನವನೆಲ್ಲವನು। ಬೀಯಮಾಡಯೆ ಲಿಂಗದಲಿನಿಜ । ಕಾಯನಿಲುವಡೆನಿತ್ಯರಪ್ಪಡೆ। ದಾಯಿಗರು ಲಾಲಿಸುವುದೀ ಪ್ರಭುಲಿಂಗಲೀಲೆಯನೂ॥ ೧೧ ॥ ಕಾಳಗದಕಥೆಯಲ್ಲ ವಿಷಯಗ। ಳೇಳಿಗೆಯವಿಧಿಯಲ್ಲ ಹೊಟ್ಟೆಯ । ಹಾಳಲಿಕೆಹಿಂಸೆಯನು ಮಾಡುವ ಗೊಡವೆ ತಾನಲ್ಲ । ಕಾಳಗವುಕರಣದಲಿ ಸುರತದ।

ಕೇಲುಕುಂಡಲಿ ಯಲ್ಲಿತೃಪ್ತಿಯ । ದಾಳಿಗಗನತ ಮೆಂದುಪೇಳುವು ದೀಸು
ಭೋಧೆಯಲೀ ॥ ೧೨ ॥ ಸತ್ತವರ ಕಥೆಯಲ್ಲಜನನದ । ಕುತ್ತದಲಿಕುದಿದು
ಕರ್ಮದ। ಕತ್ತರಿಗೆಶಿಕ್ಕುವರ ಶೀಮೆಯುಮಾತು ತಾನಲ್ಲ । ಹೊತ್ತುಹೋಗ
ದೆ ಪುಂಡರಾಲಿಪ। ಮತ್ತಮತಿಗಳ ಗೋಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿದು। ಸತ್ಯಶರಣರುತಿಳಿ
ವುದೀ ಪ್ರಭುಲಿಂಗಲೀಲೆಯನೂ ॥ ೧೩ ॥ ಕುರಿಗಳೋಪಾದಿಯಲಿ ಕಬ್ಬಿನ।
ಹೊರಗಣಿವೆಯನು ಮೇದಕಟಮೆಲಿ। ಶಿರಿವುತಲ್ಪಸು ಬಿಕ್ಕಿಸೋಲದೆ ಕಬ್ಬಿ
ನೊಳುರಸವ। ನೆರೆಸವಿವಗಜದಂತೆ। ಭಕ್ತಿಯ। ತೆರನತಿಳಿದಾಚರಿಸಬೇಕೆಂ
ದರಿದವರು ಲಾಲಿಸುವದೀ ಪ್ರಭುಲಿಂಗಲೀಲೆಯನಾ ॥ ೧೪ ॥ ಪರುಷದಂಗ
ಕೆಸವೆಸುವರ್ಣಾ । ಭರಣಬೇಕೆಂದೆನ:ವ ವಿಧಿಯೇ। ಕರಕನಿಷ್ಟದಕಬ್ಬು
ನದತೊಡಲಿಕ್ಕಿಹೊಂನಾಗೆ । ವಿರಚಿಶಿದೆನ:ನುತುಕಾರಣ । ಗುರು ಗೊಗೇಶ್ವರ
ಲಿಂಗಲೀಲೆಯ। ನೊರವೆನೆಂನಯ ತೊದಲುನುಡಿಯಲಿಸೇವ್ಯವಪ್ಪಂತೆ॥ ೧೫॥
ಗಗನವನೆಮುಟ್ಟುಪಡೆನೆಟ್ಟುನೆ। ನಿಗುರಿನಿಂದಿರವೇನುಕಾರಣ। ಸಗುಣನಿಗುಣ
ಣಭರಿತಚಿನು ಮಯ ಗುರುಗೋಗೇಶ್ವರನ। ಪೊಗಳಲಾತನನೆಂನ ಬಡನುಡಿ।
ಮೊಗಶಿಮುಟ್ಟಹವೆಂದು ಪೇಳುವ । ಬಗೆಯಲು ಪೋಗಿಸಿದೆನಾ ಪ್ರಭುಲಿಂಗ
ಲೀಲೆಯನು॥ ೧೬॥ ಆವುದಾನೊಂದನುಪಮ ದಪುಹಿ । ಮಾವಲಂಬದನಿರ್ವಿ
ಕಾರದ । ಕೇವಲಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪಿನಲಿಂಗತತ್ವದಲೀ । ತೀವಿರಾಪಾನುಸ
ದಾಶಿವ । ದೇವನಾತುಗಾದಳೊಬ್ಬಳು । ದೇವಿವರಮುಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿಯೆನಿಪ್ಪ
ಳಾತನಲೀ॥ ೧೭ ॥ ಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿಸದಾಸಿವಂಗೆಸು । ಖಾನುಭವ ಶಿವನಾದನಾ
ತನ । ನಾನದಿಚ್ಛಾಶಕ್ತಿಯಾದಳು ಬಳಿಕಲವರಿಂದ । ತಾನೆಯಾದನುರುದ್ರ
ರುದ್ರಂ । ಗೇನಹೇಳುವೆ ನಾಕ್ರಿಯಾಶ । ಕ್ತ್ಯನುಗುಣಮತಿಯಾಡಳೀಕ್ರ
ಮದಿಂದಲಾದಿಯಲೀ॥ ೧೮ ॥ ಬಗೆಯಲಾರುದ್ರಕ್ರಿಯಾಶ । ಕ್ತಿಗಳಲಾದನು
ವಿಷ್ಣುವಿಷ್ಣು । ವಿಗೆಗಲದಿ ಹಮಹಲಕ್ಷ್ಮಿಯಾದಳು ಲಕ್ಷ್ಮಿವಿಷ್ಣುವಿಗೇ।
ನೆಗಳ್ದನಂತಾಬ್ರಂಹ್ಮನಾತಂ । ಗೊಗೆದು ತೋರಿಸಿದಳುಸರಸ್ವತಿ ಮಿಗೆಸರ
ಸ್ವತಿಕಮಲಸುಭವರಿದ್ಧರೊಲವಿನಲೀ ॥ ೧೯॥ ಯೆನಿತುತೋರಿಕೆಯಾದತೋ
ರಿಕೆ। ಯನಿತನೆಮಯಗುರುಗೋಗೇಶ್ವರ । ನೆನಹುಮಾತ್ರವೆಮಾಡಿ ಟ್ಟಮೆ
ಬಂತೆತೋರಿಸಿದ। ಇನಿತರೊಳಗೆಲ್ಲರಿಗೆಮಿಗಿನಂ। ದನಿಸಿತನ್ನಯಲೀಲೆಯಿಂ
ದಲಿ। ವಿನುತಪದವಿಯಕೊಟ್ಟುನಿಲ್ಲಿಸಿದನಾದಿರುದ್ರಂಗೆ॥ ೨೦ ॥ ಹುಟ್ಟಸುವ
ಗುಣವೊಂದುಬ್ರಹ್ಮಗೆ । ಹುಟ್ಟಸ:ವರಕ್ಷಿಸುವಗುಣವನು । ನೆಟ್ಟನಾವಿಷ್ಣು
ವಿಗೆ ರುದ್ರನೆನಿಪ್ಪಮಹಿಮಂಗೆ । ಹುಟ್ಟಸುವ ರಕ್ಷಿಸುವಭಕ್ಷಿಸ । ಕ

ಟ್ಟಳಿಯನೆಳವಡಿಸಿಪಟ್ಟವ। ಕಟ್ಟಕರುಣಿಸಿಮೆರದನೆಮ್ಮಯಗುರುಗೋಗೇ
ಶ್ವರನು॥೨೧॥ ಅಂಶುಗತಿ ೧ ಕ್ಕಂಪದ ೨೧ ಕ್ಕಂಪಂಗಳಮಹಾ)

(ಯರಡನೆಯಗತಿ)

ವಚನ॥ ದೇವರೆಲ್ಲರಹೋಡತೆಂದುದೇವಿಯರೊಳಗೆಕೂಡಿತ್ತು। ಹ
ರಹರವಾಯಿ ಇದ್ದಡೆಯಿನೋಡಾ। ಯರಡಬತ್ತೇಳುಕೋಟಿ ಪ್ರಮಥಗ
ಣಂಗಳು। ಅಗಾಲಕಂಣವರು। ಪೈಯ್ಯಲ್ಲಾಕಣವರು। ನಂದಿವಾಹನು
ರುದ್ರರು। ಇವರೆಲ್ಲರಹಾವಾಯಯ ಕಾಲಗಾಹಿನ ಸರವಾಲಿಕಾಣಾಗೋಗೇ
ಶ್ವರ॥ ೧ ॥ ಬ್ರಹ್ಮನಘನವೆಂಬೆನೆ ಬ್ರಹ್ಮನ ನುಂಗಿತ್ತುವಾಯಿ। ವಿ
ಷ್ಣುವಿನಘನವೆಂಜಿನೆ ವಿಷ್ಣುವನುಂಗಿತ್ತುವಾಯಿ। ರುದ್ರಘನವೆಂಬೆನೆ
ರುದ್ರನನುಂಗಿತ್ತುವಾಯಿ। ತಾಘನವೆಂಬೆನೆತನ್ನನುಂಗಿತ್ತುವಾಯಿ। ಸ
ರ್ವಪೂರಿನವಾಯಿ। ಪ್ರೊಬ್ಬರನೊಳಕೊಂಡಿತ್ತೆಹೇಳಾಗೋಗೇಶ್ವರ॥೨॥

ರಾಗಮುಖಹರಿ. ಪಲ್ಲವಿ॥ ಪರಮನಿತ್ಯಾನಂದಸುಖವಹ। ಪರಿಯ
ಕೇಳದಡೀಶಹೇಳಲು। ಗಿರಿಜವಾಯಿಯ ನಿಳಗೆಕಳುಹಿದಳರಿವಡಲ್ಲಮನ॥

ಪದ॥ ಪರಿಭವಂಗಳನೀಗಿಯಂತಃ। ಕರಣವನುಶುದ್ಧೈಸಿವಂದಣ।
ಮರಣಬಾಧೆಯನೊದದುನಿಶ್ಚಿಂತದಲುಸುಖದಿಂದಾ। ಪರಮಸುಜ್ಞಾನಾ
ಮೃತವನಾ। ಪರಿಸಿನಿತ್ಯವನೆರಿವವರುಸ। ತ್ಕರಿಶಿಕೇಳೂಡೀಪಾಹಾಪ್ರಭು
ಲಿಂಗಲೀಲೆಯನೂ॥ ೧ ॥ ಪರಸರಸ್ವತಿಕಮಲಸಂಭವ। ರಿರವಿನಿಂದಸವ
ಸ್ಥಸಚರಾ। ಚರದನ ನಾಯೋನಿಸ್ತ್ರೀಪುರುಷರೆಂದೆಂಬ। ಪರಿಪರಿಯಲಿಹ
ಜೀವಜಾಳದ। ಹೊರಳಹ ಟ್ಟತುಕಮಳಜಾಡದ। ಹೊರೆಹೊರೆಗಳೆಗಡೆಗ
ಳಲಿಕಿಕ್ಕಿರಿಗಿರಿದುಸುದಣಿಸೀ॥ ೨ ॥ ಹರಿಸುರೇಂದ್ರಾದಿಗಳುಮೊದಲಾ। ದ
ರಿಗೆನಿವಿಕ್ತವಾಗಿಬಹುವಿ। ಸ್ತರದಲರ್ವರಿಗೆ ಚತುರ್ದಶಭುವನೆಭವನದ ಲೀ
ಸುರನರೋರಗಮುಖ್ಯಸಚರಾ। ಚರರಿಗಿರಲಳಪಡಿಕವಾಡಿದ। ಪರುಷವ
ಣಿಚ ನಾಯ್ತುಚತುರಾನನಚದರಿನಲೀ॥ ೩ ॥ ಆಸರೋಜಭವಾಂಡದೊಳೆ
ಗೆತಿ। ಲೇಸೆನಿಸುವನು ಪಶುಪರಶಿವ। ನಾಸದಾಶಿವನಾಶಿವನನುಹಿವಾಭಿ
ದಾನಗಳ। ಭಾಸುರವೆಸೊಕಾರವಾದವಿ। ಳಾಸತೆಯಲಿಪ್ಪಾಚಿರುಪ್ರಗೆ। ವಾ
ಸವಾದುದು ತನಗೆತಾನೆಮಹಾನ ಹೃದಲೀ ॥ ೪ ॥ ಪಿಂಪುಪಸತ್ವಗುಣಸ್ವ
ಭಾವ। ಪ್ರಸವೇರಜತಾದ್ರಿಯಂಬೀ। ಪಿಸರವೆತ್ತುನವೀನ ಮಿಲಾಕಾರ.
ವೃತ್ತಿಯಲಿ। ದೆಸೆದೆಸೆಗೆಡೆದೀಪ್ತಿನೂನದ। ಲೆಸದು ದಂತಿಂತೆಂದುಮಿಗೆ
ಬಣಿಸಲುಬಲ್ಲವನಾನಾಕೈಲಾಸಪರ್ವತವ ॥ ೫ ॥ ನಿಗವ ನಿಕರದಸ್ತುತು

ವಳಿಯದ । ಬಿಗಿದಕೋಟಿಯ ಶಾಸ್ತ್ರಸಂಚಯ । ದಗಳನಾಗಮಸಮುದ
ಯುಗಳದಾರವಟ್ಟಗಳ । ಹಗಲಿರುಳ ಹಂಗಿಲ್ಲದತಿಮಹಿ । ಮೆಗಳಿಗಾಸ್ಪದ
ವಾಗಿಮಿಗೆರೆಝಗ । ಝಗಿಸುತಿರ್ದುದುರವ್ಯುವೆನೆರಚನೆಯ ಲಿರಜತಾದ್ರಿ ॥ ೬॥
ಶಕ್ತಿಸಂಭವನರಿದುಸದಮಲ । ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದ ರಾಜಬೀದಿಯ । ಯುಕ್ತಿ
ಗೋಪುರವಸೋಹಮೆಂಬೀ ರುಡಿಯುತೋರಣದ । ವ್ಯಕ್ತವಲ್ಲದತತ್ವಮಸಿ
ಯೆಂ । ಬುಕ್ತವಪ್ಪರಿಗೆಯಲಿಸೆರೆನಿ । ಮುಕ್ತಮಹಿಮೆಯಮನೆಗಳಲಿ
ಮೆರೆಯುತ್ತುಕೈಲಾಸ ॥ ೭ ॥ ನಿರುತನಿಜಸುಖದೇವತಾವಂ । ದಿರದಚಿತ್ತಸ್ಥಿ
ರದಬಾಗಿಲ । ಪಿರಿಯಪರಮಾನಂದದೊಡ್ಡೋಲಗದ ಚಾವಡಿಯ । ನೆರದು
ಶೋಭಿಸುವಷ್ಟವಿಧಹದ್ಯೈ । ಕ್ಯರಿಯ ಮೊದಲಾಗಿರ್ದನಾನಾ । ಪರಿಯಸಂಪ
ದಸುದಣಿಸಿದುದು ಶಿವನಭವನದಲಿ ॥ ೮ ॥ ಹೊಳವಸುಮ್ಯಜ್ಞಾನಪೀಠ।
ಸ್ಥಲದಲತ್ಯಾನಂದನಿಜನಿ । ಶ್ಚಲನಿರಾಕುಳನಿರ್ವಿಕಾರ ನಿರಾಳನಿಶ್ಚಿಂತ ।
ಬಳಸಬಾರದಬರಿಯಬೊಮ್ಮದ । ಹೊಳಹುಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರಿಶಿನೆರೆನಿ । ರ್ಮಳತೆ
ವೆತ್ತಾರುದ್ರನಿರುತಿಪ್ಪಸುವಿನೋದದಲಿ ॥ ೯ ॥ ಮೂಲತತ್ವವೆಮೋರೆವಾಯು
ವೆ । ತೋಳುವಾಪಿಯನಾಪಿಯಂಬವೆ । ಕಾಲುಮಾತಕನೆವಸಪತಿಹಿಮಕರರೆ
ಕಂಗಳಾ । ಕೀಲಿಶಿದಹೃದ್ಬೀಜಬಿಂದುಜ । ಡಾಳಸಿದಶಿತಾ ಶುವಾಗಲು।
ಮೇಳವಿಶಿತನುವೊಪ್ಪುತಿರ್ದುದ ಪಾರ್ವತೀಪತಿಯ ॥ ೧೦ ॥ ಕಾಲುಕಲ್ಪ
ವಿಕಲ್ಪಗಳುನಳಿ । ತೋಳುಮೋಹಸ್ನೇಹಗಳುನಡು । ಮೇಲೆಸನ್ನುದನ್ವ
ತ್ತಕಂಚವೇಕಾಮಲೋಭಗಳೂ । ಲಲಿತಾಸ್ಯವೆಮದಮತೆತೊಳಗುವ। ಲೋ
ಲಲೋಚನವರುಹುಕರುಹುಸ । ಮೇಳವಾಗಿಹಗಿರಿಜೆವೆರಡಳು ಶಂಕರಾಂ
ಕದಲಿ ॥ ೧೧ ॥ ವುರಗನಾಭರಣದಲಸನ್ಮಣಿ । ವಿರಚಿಸುವಭೂಷಣದಕಾಯು
ದ । ಪರಮಶುದ್ಧಸ್ಫಟಿಕಕಾಂತಿಯದಿವ್ಯತನುರುಚಿಯಾ । ಗಿರಿಸುತೇಯನೀ
ಕ್ಷಿಸುವನೋಟದ । ಹರನನೋಡುವವರಕಟಾಕ್ಷದ । ಬೆರಕೆಯಪ್ಪಿನದೇವ
ದೇವಿಯರಿರ್ದರೊಲವಿಂಲೀ ॥ ೧೨ ॥ ಶಶಿಯ ಸೀತಳದಂತೆಕಪ್ಪುರ । ದೆಸ
ವಕಪುಗಳ ತೆಕನಕದ । ಮಿಸಪಲೋಹ ಸುವರ್ಣದಂತೆ ಶಧಾ ಶುರುಚಿ
ಯಂತೆ । ಲಸಿತವಿಥನ ಳಾಪಹೊರೆಗಾ । ಣಿಸವೆಶಕ್ತಿಸಮೇತಶಂಕರ । ನೊ
ಸೆದುಕುಳಿತ್ತುರ್ಮೆವುತಿರ್ದನು ದಿವ್ಯತೇಜದಲೀ ॥ ೧೩ ॥ ಜಡೆಗಳೇಬೇ
ರುಗಳುಗಂಗೆಯ । ಮತುವೆಬೆಳೆನೀರುಗವೇತರು । ತೊಡವೆಪರ್ಣಗಳಭ
ಯುವರದಲೆಕುಸುಮಸಫಲವು । ದೊಡಲನಟ್ಟಿದಮಡದಿಯೇಬಿಡ । ದಡರಿ
ಹಬ್ಬಿದಲತೆಯೆನಲ್ಕಾ । ಕಪ್ಪಡನೆಸೆಪಮಲಾತ್ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷದಂತಿರಾಜಿಸಿತ.

೧೪ ॥ ವರನುಗೆ ಧನಭೂಷಣದ । ಸೀಗುರಿಯುವಸ್ತ್ರದ ಪಾದುಕೆಯುಚಾಮರದಹಡಪದಕ ನಡಿಯ ಪರಿಚರ್ಯದೊಳಗದ । ಪರಮಸುಕೃತಿಗಳದ್ದರಾಶಿ । ಕರನಶಲ್ವಾಣಿಯುಸವಿಾಪದ । ಹೊರೆಯುಲಗಣಿತರುದ್ರಗಣಗಳುರುದ್ರಕಂನೆಯುರರಾ ॥ ೧೫ ॥ ಬೆಸನಹಾರುತಪಾರ್ವತಿಯತಾ । ಮಸರಜೋಸಾತ್ವಿಕಗುಣಂಗಳು । ಹೆಸರುವಡಪಬಲಾಕೃತಿಯಲೋಲೈಸಿಕೊಂಡಿಹರರಾ। ಯುಸವವಾಯಾನಾಮವೇತಾ । ಮಸಗುಣಾನ್ವಿತಯಾಗಿಮಿಗೆರಾ। ಜೆಸಿದಳನರೊಳುಮಂಗಳೆಯುಮುಂನಣಿಯುಮಹಿಮೆಯಲೀ ॥ ೧೬ ॥ ಕೆಂಜೆಡೆಯಮಕುಟಗಳತನುವಿನ । ರಂಜಿಸುವಚಾತುರ್ಭುಜಾಗಳ । ಕಿಂಜುರಿಯಹಣಿಗಂಣಗಳವಾ। ಪಣಂಗಶಕ್ತಿಗಳಾ । ಕುಂಜರನಚರ್ಮಾಂಬರದಭವ । ಭಂಜನರುಮುಂಬಿನಲಿತೇಜಃ । ಪುಂಚನೊಡ್ಡೊಲಗದೊಳಿರ್ದುದುರುದ್ರಕೋಟಿಗಳು ॥ ೧೭ ॥ ಪೇಮದಿಂದಲಿನೀಲಮೇಘ । ಶ್ಯಾಮಕಾಯರುಸಾತ್ವಿಕಸ್ಥಿತ । ನಾಮಧೇಯುರಕೌಸ್ತುಭೋರಸ್ಥಳದಚೆಂನಿಗರೂ । ಶ್ರೀಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮೀಸಮೇತರು । ಕಾಮಜನಕರುಕಮಲನೇತ್ರರು । ವಾಮದಲಿಶಿವಸಭೆಯೊಳಿರ್ದರು ವಿಷ್ಣುಕೋಟಿಗಳು ॥ ೧೮ ॥ ಚತುರತೆಯುಚತುರಾನನದಶಾ। ಕ್ಯತರಜೊಗುಣರಚಿತಮೂರ್ತಿಯ । ನುತನುವರ್ಣಚ್ಛವಿಯುನಿರ್ಮಳಕಾಯಕಾಂತಿಗಳ । ಅತಿಶಯದಸಾಷ್ಟಾನ್ಮಹಾಭಾ । ರತಿಸಮೇತದಮಹಿಮರಾಪಶು। ಪತಿಯುಬಲದಲಿನೆರದುದತುಳಬ್ರಹ್ಮಕೋಟಿಗಳಾ ॥ ೧೯ ॥ ಸುರರುಖಚರರುಸಿದ್ಧವಿದ್ಯಾಧರರ್ಮನುಗಳುಯಕ್ಷರಾಕ್ಷಸ । ಗರುಡಗಂಧರ್ವಾದಿನಾನಾದೇವಯೋನಿಜರುವುರಗನರರೊಳಗಾಡಿದೇವೇಂ । ದ್ರರುಗಳಗಣಿತಕೋಟಿನೆರದು। ಸರಶಿಜಾಸನನವರದೆಸೆಯಲಿ ಶಿವನಸಭೆಯೊಳಗೆ ॥ ೨೦ ॥ ಚಂದ್ರಕಳೆಗಳನೈಯ್ದೆಕರಗಿಸಿ । ತಂದುಕರುವಿನ ಪೆರದರೋವೋ । ಬಿಂದುಮೌಳಿಯುದರಹಸಿತವೇನೊಂದುರೂಪಾಯ್ತೊ । ಯುಂದೆನಲು ಪರಮೇಶ್ವರಂಗಾ । ನಂದದಾಕ್ರಮವೆನಿಪಮಹಿಮೆಯು । ನಂದಿಕೇಶ್ವರ ನಿರ್ದನು ಮುಖದಲ್ಲಿ ಶಂಕರನ ॥ ೨೧ ॥ ಜವನಜವಗೆಡಿಸುವ ಮಹಾಮೃತ್ಯು । ತ್ಯುವನುಮೆಟ್ಟುವ ಮಿಡಿ ಪಕಾಂನ । ತವಣಿಯುಮ ಠಕ್ಕಿಸುವಕಮಲಭ್ರಮೆಯ ಭಂಗಿಸ ವಾ । ಶಿವಪದ ದ್ರೋಹಿಗಳಸರ್ರನೆ । ಸವರಿಸೀಳ್ದಪ್ಪಳಿಸುವಧಟನ । ತಪಕತಕ್ಕಿಯ ವೀರಭದ್ರನುಮುದವೋಹಿಸಿದ ॥ ೨೨ ॥ ಹರಸಹರುಷದ ಹಕ್ಕಿ ಪರಮೇಶ್ವರನ ಪರಿಣಾಮದಪಸರಶಂ । ಕರನಸೌಖ್ಯದಸಾಲೆ ವೃಡನೀಕ್ಷಿಸುವ ಮುಖಮುಕುರ । ಪರಮಭಕ್ತಿಯ ಭಾವಭಂಗಿಯ । ಕರುವೆನಿಸುವಾ ಭೃಂಗಿನಾದನ । ಪರಿವಿರಾಜಿಸು

ತಿರ್ದುದಾಶಶಿಧರನ ಸಭೆಯೊಳಗೆ ‖ ೧೩ ‖ ಕಡಿಲನಾದಡೆಕೆಂಗಳಿಂದವೆ। ಕುಡಿವತತ್ತಡೆವೇರುಗಿರಿಯಸು । ಮಿಡಿದುವಿಂಟುವ ಮುಳದಶಬುಜ ಭವಾಂಡಮಂಡಲವ । ಹಿಡಿದುಹಿಸುಕುವ ವೀರವೃತ್ತಿಯ । ಕಡುಹಿನುಗ್ರಸಮುಗ್ರರಿದ್ದರು। ಮೃಡನಮುಂದೆಸೆಯಲ್ಲಿ ಭೂತವ್ರಾಥಗಣನಿಕರ ‖ ೧೪ ‖ ವರವಿನಾಯಕದುರ್ಗಿಭೈರವ। ನೆರದಭೇತಾಳಿಯರುಕರಭೀ । ಕರದಶಾಕಿನಿಡಾಕಿನಿಯರುಗಳಾದಿಯಾಗಿರ್ದ । ಪರಿಪರಿಯ ಹೆಸರವರನೇಕರು । ನೆರದರಾಶಂಕರನಸಭೆಯೊಳು । ಹಿರಿದುಹರುಷಗಳಲಿಸಚರಾಚರರು ಸಂದಣಿಸಿ ‖ ೧೫ ‖ ಅತ್ರಿಭಾರಧ್ವಾಜವಿಶ್ವಾ । ಮಿತ್ರಗೌತಮ ಗಾರ್ಗ್ಯನಿವರ್ಗಳ । ಗಾತ್ರನಾರದ ಭೃಗುಪುಲಸ್ತ್ಯವಶಿಷ್ಟದೂರ್ವಾಸ। ಚಿತ್ರತರವೆನಿಸುವ ಪವಿತ್ರಜ । ರಿತ್ರರಾಶಿಖರವಿಸುಧಾಕರ । ನೇತ್ರನೊಡ್ಡೋಲಗದೊಳಿರ್ದುದು ಪರಮಮುನಿನಿಕರ ‖ ೧೬ ‖ ವಾಲಗಿಸುವನವಗ್ರಹಂಗಳ । ಸಾಲುಗಳಸೌರಂಭಗಳಡಿ। ಕ್ಪಾಲಕರಸಂದಣಿಯ ಸಡಗರ್ದಖಿಳ ಸಂಭ್ರಮದ । ಮೇಲಿಮೇಲುಘ್ಘಡಿಪ ಪಡಿಯರ। ರೊಳಗಳ ಗಡಬಡೆಯಗಡಣದ । ಮೇಳದಲಿ ಮೆರದಿರ್ದು ದಾಶಶಿಮೌಳಿಯಾಸ್ಥಾನ ‖ ೧೭ ‖ ನೊಡಿದರೆಹುಕುಳತಕರಂಗಳು । ಮಾಡುಪವುಮಣಿಮಣಿಮಕುಟದಲಿಮಾ । ತಾಡಿದಡೆತನತನಗೆ ಜೀಯ್ಯಹಸಾಡ ವೆಂದೆನುತ। ಕೂಡಿಮಣಿವರ ಮೌಳಿಗಳನಾ। ರಾಢಿಯಾಡವೃಷಧ್ವಜನಮುನ। ವಾಡಿದಂತಾಡುತ್ತಲಿದ್ದುದು ಸಭೆಸಗಾನದಲೀ ‖ ೧೮ ‖ ಬೆಳಗುಮಣಿ ಭೂಷಣದಿನತಿಮೆ । ಯ್ಯೆಳಗು ಭೂಷಣಮೆಯ್ಯೆಳಗಿನಿಂ । ಬೆಳಗುನಖನಯನಂಗಳಾಸ್ಥಾನದ ಮಹೋತ್ತಮರ । ಬೆಳಗುಬೆಳದಾ ಶಿವನಮೂರ್ತಿಯ । ಬೆಳಗಿನೊಳುಬೆರಸಿದಡೆ ಸಭೆಯದು । ಬೆಳಗುತಿರ್ದುದು ಶುದ್ಧಜೋತಿರ್ಲೋಕವೆಂಬಂತೆ ‖ ೧೯ ‖ ಯಿರುತಲೋಂದಾ ನೊಂದುದಿನವಿ । ಸ್ತರವಿನೋದಂಗಳಲಿಸಭೆಯೊಳು । ಹರಕರಿಸಿದಂತಚ್ಛವಿಯಬೆಳುದಿಂಗಳನು ಸುರಿವ । ಕರಜಲುವಬಾಯ್ದೆರೆಯಪರಮೇಶ್ವರಿನಿಜಾಂತಃ । ಕರಣಜನಿತ ಸ್ಮರಣೆಯನು ಬಿಂನೈಸಲು ದ್ಯೋಗಿಸಿದಳಭವಂಗೆ। ೩೦ ‖ ಶಿವನೆನಿನ್ನೊಡ್ಡೋಲಗದೊಳೊಪ್ಪುವಮಹಾಘನ ಮಹಿಮರೆಲ್ಲರು। ಭವಕೆಬಾರದೆ ನಿತ್ಯಸುಖದಿಂದಿಪ್ಪರೋಮೋಕ್ಷಾ । ಇವರಿಗೆಯನೆಲೆಯಿಲ್ಲವೋವೇ । ಳಿವರವೆವಸ್ಥೆಯ ನೆನುತ ಕೇಳಲು ಶಿವೆಗೆತಿಳಿವಂದತಲಿ ಬಳಿಕಾಶಂಭುವಿಂತೆಂದ ‖ ೩೧ ‖ ಗಿರಿಜೆಯುಹುವೌನಿಂನಬುದ್ಧಿಯ। ಪರಿಯದೊಳ್ಳಿಹಪ್ರಶ್ನೆಯಾಯಿತು। ಹರಿವಿರಿಂಚಿಗೀವಾದಿಯಾದ

ವಂತಾದಡೆಯುತುಡಿಗೇ । ವಿರಚಿಸುತ್ತಿಹನಾಮರೂಪಗ । ಳೊರೆದಸತ್ಕ್ರಿಯೆ
ಯುದ್ಧವಾದಡೆ । ದೊರಕಲರಿಯದು ನಿತ್ಯಸುಖವಗಜಾತೆಕೇಳೆಂದ ॥ ೩೨ ॥
ಆಗಲಾದಡೆನಾಮರೂಪಕ್ರಿಯ । ಗಳನುಗೆಲಬಲ್ಲಈವು । ದ್ಯೋಗವಾವುದು
ಕರುಣಿಸಿದ ನಾರಿಯ ಬೇಕೆನಲು । ನಾಗಭೂಷಣದುರಿತಭೀಷಣ । ರಾಗ
ಶೋಷಣಭುಜಕಪೋಷಣ । ನಾಗಳಾಪಾರ್ವತಿಗೆ ಕರುಣಿಸಿಶಂಭುವಿಂತೆಂದಾ ॥
೩೩ ॥ ಭೋಗಭೂಮಿಯಭೋಗತನುವಿನ । ಲಾಗದನುಪಮಸಿದ್ಧಿಕರ್ಮೋ ।
ದ್ಯೋಗಭೂಮಿಯ ಕರ್ಮತನುವಿನಲಲ್ಲದದರಿಂದ । ಯೋಗ್ಯರುಯೋಚಿಸು
ತಭೂ । ಭಾಗದಲಿಮಾನವಶರೀರಗ । ಳಾಗಿಸಾಧಿಸಿನಿಜವನರಿವರು ಗಿರಿಜೆಕೇ
ಳೆಂದಾ ॥ ೩೪ ॥ ಯನೆಹಸಾದವಪ್ಪುದಾದಡೆ । ವನಜಲೋಕದೊಳಾವಪ
ರಿಯಿಂ । ದನುಭವಸ್ಥಿತಿಗತಿಯ ನುಪದೇಶಿಸುವ ಗುರುವಾರು । ಯನೆಗೆತಿಳಿ
ಪಾದದಲಿಪೇಳೆನ । ಲಿನಿಯಳಗೆವಿಸ್ತರಿಸಬೇಕೆಂ । ದನುಕರಿಶಿದನುಶಂಭುತ
ತ್ಪೋದ್ಯೋಗದಾಯಿಗಳ ॥ ೩೫ ॥ ಯೇನಹೇಳುವೆನಾಡಿಯಲಿಸು । ಜ್ಞಾ
ನನಿರಹಂಕಾರರೆಂಬರ । ಸೂನತಪವನುಮಾಡವೆಸನಿಜಸ್ವರೂಪವರ । ಸೂ
ನುವೆಂಬುದ ದರಿಸುಳಿದನ । ತಾನೆಯಲ್ಲಮನೆಂಬಹೆಸರಿಲಿ । ಮಾನಿನಿಯೆಕೇ
ಳಾಮಹಾತ್ಮನಲರಿಪುದರಿವುಗಳ ॥ ೩೬ ॥ ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭುವೆನಿಪನಾತನ । ಬ
ಲ್ಲನ ನೀಗರಿದೆಬಳಿಕೆಂ । ನಲ್ಲಿನಿಜತತ್ವಸ್ವರೂಪವಪನರಿವಡೇನರಿದು । ವಳ್ಳಿ
ತಾಯಿತುತಿಳಿಯಬೇಕೆಂ । ಬೆಲ್ಲರಿಗೆಕರಸುಲಭವೆನುತಲಿ । ಭುಲ್ಲವಿಸಿಗಿರಿಜಾ
ತೆನುಡಿಯಲುಶಂಭುವಿಂತೆಂದ ॥ ೩೭ ॥ ಖ್ಯಾತಿಗೊಳ್ಳದಿರಾದಿತೋರಿದ । ಡೀತ
ನಿಷ್ಟುರನೆಂನಡಿರುಬರು । ಮಾತುಮಾತಿಗೆಶಿಕ್ಷನಾಚಾರವರಭಕ್ತಿಗಳ । ರೀ
ತಿಗಳಲಿಪಹರಪರಿಗವರ । ಪ್ರೀತಿಯಲಿರೂಪಾಗಿತೋರುವ । ನಾತನನುಪ
ಮನಗಜೆಕೇಳ್ಸಾಮಾನ್ಯನಲ್ಲೆಂದ ॥ ೩೮ ॥ ಯಿದುಯಥಾರ್ಥದವಾಕ್ಯವದು
ತ । ಪ್ಪದುವಿಚಾರಿಸಲುಳಿದವರಿಗಾ । ದುದುಮಹಾದುಸ್ತರತೆಯನ್ನಯಚಾ
ರುಚತುರತೆಗೆ । ಹೃದಯುವನುತೋರಿಸದೆಯಲ್ಲಮ । ಹದುಳಹೋಹನೆಕಾ
ಚೆನೆನುತಲಿ । ಮದವತಿಯಲಾಗಿರಿಜೆನುಡಿಪಡೆಶಂಭುಲಿಂತೆಂದ ॥ ೩೯ ॥ ರಾ
ಣಿಯಹುದೌನಿನ್ನಬುದ್ಧಿಯು । ಕಾಣಬಹುದಿನಾದಡೆಂವಲಿ । ಹೂಣಿಕೆಯ
ನುಳಿದಿಂನುಹೇಳ್ವಡೆನೋಲನಿನಗೆನಲಾ । ಮಾಣಬರುಮಾತುಗಳನೆನುತಾ ।
ಪ್ರಾಣವಲ್ಲಭಗೊಂದಳಾಶ । ರ್ವಾಣಿಯನುಪ್ಮೈಜೆಯಿದೆ ಯಹುದೆಂದಳಧಟವ
ಲಿ ॥ ೪೦ ॥ ಬಳಿಕಲುಬಿಕೆತನ್ನತಾಮಸ । ಗುಣವೆಮಾರುತಿಯಾದವಾಯೆ
ಯ ನಿಳಿ ಕ್ಷಿಲಾದಯಿಸಿಯಲ್ಲಮನನೀ ನರಿದಬಾಯೆನಲು । ತಿಳಿವೆನಾತನ

ನಿಜಪನಥವಾ । ಸೆಳದನಾದಡೆಮುಟ್ಟಹಿಡಿಕೊಂ ।. ಡೆಳಡುತಹೇನಾನೆನುತ
ಪೈಜೆಯನುಡಿದಳಾವಾಮಯೆ ॥ ೪೧ ॥ ಯಿಂತುನುಡಿದುಸ್ಮರತ್ತವೃತ್ತಿ । ಭ್ರಾ
ತಿನಲಿತುನಳವಸರಿಯುಡೆ । ಕಂತುಹರನಾಸ್ಥಾನದಲಿಬಿಂಳ್ಕೊಂಡಬಿಂಕದಲಿ
ಮುಂತೆಮಲವುತನಲದುಭಗಾಲೋ । ಕಾಂತರವನಿಶ್ಚೈಸಿವಾಯಾ । ಕಾ
ತೆಕರಭರವಸಡಲೆಬಿದ್ದಳತಿವಿನೋದದಲಿ ॥ ೪೨ ॥

ಅಂತುಗತಿ೨ಕ್ಕಂವದ ೬೩ಕ್ಕಂಮಂಗಳವ.ಹಾ.

ಮೂರನೆಯ ಗತಿ.

ಪಲ್ಲವಿ ॥ ಭಾವಳೆಯ ದೊಳ ಜನಿಶಿಪಾಯಾ । ದೇವಿಬೆಳವುತ್ತಿ
ರ್ದ್ದಳೊಪ್ಪುವ । ಹಾವಭಾವವಿಲಾಸವಿಭ್ರಮದಿಂದಮಿಗೆಸೊಗಸಿ ॥

ಪದ ॥ ಚಿತ್ತವಿಸುವುದುಸಕಲಭ । ಕೊತ್ತತ್ತಮರುಮುಂದಣಕಥಾ
ಸದ್ವಿಚಿತ್ತರವಸಪರಾದಿಗೊಪ್ಪುವತೆಂಕದಿಕ್ಕಿನಲಿ । ಸತ್ವದಲಿಸದ್ಭಕ್ತಿಯು
ಲಿಸ । ದ್ವೃತ್ತಿಯುಲಿಸಚ್ಚರಿತದಲಿಸಂ । ಪತ್ತಿನಲಿಸವೆಸೊಗಸಿಪಿಳುವ
ಲದೇಶವೆರಡಿಹುದು ॥ ೧ ॥ ಅದರೊಳವನೀಕಾಂತೆಗೊಪ್ಪುವ । ವದನವ್ರೊ
ಶೃಂಗಾರಸಾರದ । ಸದನವ್ರೊನೊಬಗಿನಸುಮೂನದಸ ಖಪನೆಲೆವೀಡೊ । ಸುದ
ತಿರತ್ನಗಳೊಗೆವಚಲುವ । ಬುಧಿಯೊವೇಳೆನೆಸಕಲಸಾರಂ । ಭದಲಿಸೊಗಸಿ
ಹದಲ್ಲಿಬನವಶಿಯಂಬಪಟ್ಟಣವು ॥ ೨ ॥ ಆವಕಾಲದಲಾದಡೆಯುಫಲ । ನೀವು
ತಿಹವಲತೆರದನೇರಿಲು । ಮಾವುದಾಡಿಮತೆಂಗನಾರಂಗಾದಿತರುಲತೆಯು । ತೀ
ವಿಜರಿಸುವಶುಕಟಕಭ್ರಮು । ರಾವಳಿಯನಾನಾವಿಧದಶೋ । ಭಾವಹವೆತಾ
ನಾದುದಾಬನವಶಿಯಲದಾನ ॥ ೩ ॥ ಕೇರಿಕೇರಿಯುತಳಿವಿಡಿದಗಡಿ । ತೋ
ರಣಂಗಳಪರಿಮಳಿಸುತಿಹ । ಸಾರಣಿಯಕಾರಣಿಯಗಂಧೋದಕದಚಿಳೆಯಗ
ಳೆಸಾರುಭದದ್ರೊವಲಿಗಳಲಿಶೃಂ । ಗಾರಿಸಿದಬೀದಿಗಳನೊಬಗಿನ । ಸಾರ್ಚಲಿಸ
ಮನಿಸಿದುದತಿಸಾರಂಭಬನವಶಿಯು ॥ ೪ ॥ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಗವಪುರಾಣವ ।
ನೋದುವಧ್ವನಿಯಿಂದಖಳರೊಳು । ಕಾನೆಗೆಲಿದತಿಬಳಕ್ಕೆಮಾರಿಸುವಧ್ವನಿ
ಯಿಂದ । ಬೀದಿಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿನಿಗಡಿನಿ । ರೊದಮದಗಜತತಿಯ ಬೃಂಹಿತ । ನಾ
ದದಲಿಕಳಕಳಿಕೆವೆತ್ತಿಹುದಾಗಳಾಪುರವು ॥ ೫ ॥ ನುಡಿದುಜಾಣರುಸಕಳಶ
ಬ್ದವ । ನಡದುಜಾಣರುನಿಖಿಳರೀತಿಯ । ಕುಡಲುಜಾಣರುತ್ಯಾಗದಂರತಿ
ಲರ್ಥಿಗರ್ಥವನು । ಪ್ರೊತವಿಗಿದ ಹೊಸಕೆಂಬಜನವದ । ವಿಡಿದ ಕಿಕ್ಕಿರಿಗಿರಿ
ದಬನವಶಿ । ಗೊಡೆಯನಾಗಿರುತಿರ್ದನೈಮಮಕಾರಭೂಪಾಲಾ ॥ ೬ ॥ ಆರು
ಬಣಿಸಬಲ್ಲರಾಮಮ । ಕಾರನೃಪನಮಹಾಪ್ರತಾಪವ । ಶೂರತೆಯಸ್ಸಾಹ

ಸನಾತನಸಕಲಗುಣಗಣವ । ಧಾರಣೆಯ ಉಪ್ರತಿಪನಾಗಿಯು । ದಾಂತಿ
ಯಲಿ ಸ್ತುತಿಪ್ಪನಾತಗೆ । ನಾರಿಯಾಗಿಹಳೊಬ್ಬ ಮಾನಿನಿ ಮೋಹಿನೀದೇವಿ ೭॥
ಕಪ ಮುಬಾ ಸಸತಿಯೊವೆ ಣಾ । ಶಶಿಯೊರೋಹಿಣಿದೇವಿ ಯೋಮೋ
ಣಿಸವಸು ಪನಶಚಿಯೊವೆ ಣಪ್ರ ಷೋತ್ತಮನಶಿರಿಯೊ । ಹೆಸರಿದಲ ಹ
ವ ಲ್ಲವೆ ಬೊ । ದಸಮುಸುವೆ ಳಿಪಸಗಾನದ । ಬೆಸು ಗೆಯಲಿ ಮಮಕಾರ
ನೃಪಮೋಹಿನಿಯುರೆಸದಿಹರು ॥ ೮ ॥ ಆವರುಮುಕ್ಕಳಬಯ ಸಿಖರದಲಿ । ವಿ
ವಿಧಗೌರೀವು ಕವುಮೊದಲಾ । ಡವನ ನಾನಾಶಕ್ತಿ ದೇವತೆಗಳ ಸಮೂಹವ
ನು । ಶಿವಪದಪ್ರಾಪ್ತವನು ಸೊಡೆ । ಕವಲ ವಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ಜಡದ್ಯೆ । ವವನು
ವಿ ಗೆವ ಮಕಾರನೃಪಮೋಹಿನಿಯ ಚರ್ವರೂ ॥ ೯ ॥ ಭಾವಿಸಲು ಮಮ
ಕಾ ಮೋಹಿನಿ । ದೇವಿಯುರಬಸರಿನಲಿ ವರರಾ । ಜೀವಲೋಚನೆರಚಿತರಂ
ಜನೆಸಕಲನ ಮನೆ । ದೇವದಾನವಮಾನವ ಗಳ । ದಾವಣಿಯ ದನುಮಾಡಕ
ಟ್ಟವ । ಭಾಲಿಮಾಯಾದೇವಿಜನಿಸಿದಳಖಿಳವಿಭವದಲಿ ॥ ೧೦ ॥ ಸೂಳವಿಸಿ
ಡವುಗಡದಲಿನಿ । ಸ್ವಾಲಗಿಡಬಿಡಿಕೊಬ ಚುಬಕ । ಡೊಳ ಡೌಡೆಡವಾ
ವಿ ಜಾಗಟಮದ್ದಳಾದಿಗಳ । ಮೋಳಯ ಲಿಭ ಳಟ್ಟಚೇರುವ । ಕಾಳೆಗಳು
ಮೊದಲಾದವಾದ್ಯದ । ವೆ ಳವೆ ರದಿದ ದುಕುಮಾರಿಯ ಹಿತ್ತ ಹರ ಷದಲಿ
ಹಲವುಕಾಲಕೆ ಹರಿಶಿಹೆತ್ತರು । ಲಲಿತಗಾತ್ರೆಯ ವಿಮಳನೇತ್ರೆಯು । ವಿಳಸಿತ
ವ್ಯಾಮೋಹನವರಸ್ಪುರಿತಪಾತ್ರೆಯನು । ಬಳಿಕ ಬುಧರಿಗೆಸಕಲರಿಗೆಪ್ರೊ ।
ಗಳನು ಭೂಷ ವಸ್ತ್ರರತ್ನವ । ನೊಲದ ದಾನವಮಾಡಿದನು ಮಮಕಾರ
ಭೂಪಾಲ ॥ ೧೧ ॥ ಇತ್ತಲಿಂತೀಮಾಯೆ ಹುಟ್ಟ । ಡತ್ತಲಖಿಳಬುಧಮ್ರಜಾ
ಗಳ । ಚಿತ್ತಗಳುಪಲ್ಲಟಸಿಯಾಶಾಪಾಶವೆಗ್ಗಳಸಿ । ಮುತ್ತನೆರತಿಹಜೀವ
ಜಾಲ ರಿ ನೆತ್ತ ಕಾಮಗ್ರಹವಿಕಾರತೆ । ಮುತ್ತಿ ಮುರುಟಸುತಿದ್ದದೇನೊ
ದೆ ಜನಜ್ವರಿಯ ॥ ೧೨ ॥ ಪೂರತೊರದಡವಿಯ ಲಿಗಗಾ । ತೀರದೊಳುಗಿ
ರಿಗಂಹರಂಗಳ । ಘೋರತರಗ್ರುಹೆಗಳೊಳು ದಲಪಂಚಾಗ್ನಿ ಮಧ್ಯದೊಳು ।
ಕ್ಷೀರವ ಸಿಗಳುಧಿಟ್ಟಸಿದ್ಧರು । ದಾರಹೋಗೀಶ್ವರರು ಭರದಲಿ । ಭೋರನೆ
ದೆಗ್ಗಂದಿದರುಮಾಯೆಯ ಬ ನಕಾಲದಲಿ ॥ ೧೪ ॥ ಚಿತ್ತ ಬಿದರಿಡಿವಿರ್ದತರು
ಲತೆ । ಹತ್ತವೆಳ್ದಸಮಾಧಿಪಂಜರ । ಚಿತ್ತಸು ಚಲವಾಗನೆನಹಿನನೇಮನೆ
ಮೆಗೆಡಲು । ಯತ್ತಳಂಡೀಮಾಯೆ ಹುಟ್ಟಿತೆ । ನುತ್ತಚಿಂತಾ ಕ್ರಾಂತರಾಗಿರೆ
ಸತ್ಯನಿಧಿಧಲರ್ವಾಸನಾಪ ಸ್ಥಾವದಲಿಸ ಳದ ॥ ೧೫ ॥ ವಿನಯ ವಿ ಗೆಬಳಿಕ
ಧೈರ್ಯಮಾದ್ಯಾ । ಸನಗಳ ಸ್ಕರಿಶಿಮುದದಲಿ । ತನತನಗೆಸಾಧಕರುಸಿದ

ರುವರತಪೋಧನರು । ಇನಿತು ಕಾಲದೊಳಲ್ಲದೀಗಲು । ಮನವು ಸಂಜಲವಾದ
ವೆವ ಗಿಂ । ದೆನುತ ಪೇಳದರವರುಗಳು ದೂರ್ವಾಸಮುನಿಪತಿಗೆ ॥ ೧೬ ॥ ಹೂ
ಣಿಕೆಯ ಹರಿಗೊಂಡು ನೆರೆಗೀ । ರ್ವಾಣರೆಲ್ಲರವುಂದೆವಿುಗೆರು । ದ್ದಾಣಿತುನೆ
ಯತಾವುಸಾಂಗದ ಮಾಯೆ ಯುನುಕಳುಹಿ । ಮಾಣದಿಳೆಯೊಳು ಜನಿಸಿಬುದ
ಳು । ಕಾಣಿರೇ ಬಳಿಕಲಿಸಮಾಧಿ । ತ್ರಾಣಿಗಳಗೆಲ್ಲಿಹದುತರಹಾವೆ ದ ನಾವುಮು
ನಿಪ ॥ ೧೭ ॥ ಅಲ್ಲಡಿರ್ದಡೆತವುಗಿದೆತ್ತಣ । ತಲ್ಲಣವುಬರಲೇನುಕಾರಣ । ವಿ
ಲ್ಲನಿಃವುನಿರಾಪವನಿದುಧಿಟವೆನುತವುನಿನಿಕರ । ವಳ್ಳಿತಾಯಿತು ನೀವುಕೃಪೆ
ಯಿಂ । ದಿಲ್ಲಿಗೈಯ್ತಂದದು ನಿಮಿತ್ತದ । ಲೆಲ್ಲಸಂಶಯವಳಿದುದೆಂದರುವುನಿ
ಗಳಾತಂಗೆ ॥ ೧೮ ॥ ವತ್ತೆ ಮಾಣದೆಕೇಳದರ ವುನಿ । ಪೊತ್ತವುರುದೂ
ರ್ವಾಸವುನಿಯನು । ಚಿತ್ತವಿಸುತನ್ಮಾಯ ಜನಿಸಿದಳೇನ ಕಾರಣವು । ಯು
ತ್ತಣದು ಸಂಗತ್ಯನಪಗೆ । ಬಿತ್ತರವನತ ವೆಂದಡವರಿಗೆ । ಕಥ್ಯವನುವರವು
ನಿಗಳಗೆ ದೂರ್ವಾಸನಿಂತೆಂದ । ಮಾತ ಮಾತಿನೊಳೀ ಜಗದೊಳಗೆ । ಜಾತ
ಶಿನೊಳ ಗೋಪ್ಯವಾಡುತ । ಲಾತನನ ನಿಜರೂಪಕೇಳದಡಲ್ಲವ ಪ್ರಭುವ
ಭೂತಳದೊಳರಿದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಯನೆ । ಭೂತನಾಥನು ಬಳಿಕ ಪಾರ್ವತಿ । ಪ್ರೀತಿಯಿಂ
ದಟ್ಟಿದಳು ನಿಜತಾವ ಸದಮಾಯೆಯನು ॥ ೨೦ ॥ ಇದು ವೆಕಾರಣವಾಯೆತಾ
ಹು । ಟ್ಟನಳು ಬಳಿಕಿಂನಾರಿಗಾವಡೆ । ವಿವಿತವಾಗಿಹುದಲ್ಲವು ಪ್ರಭುಲಿಂಗಸಂ
ಗವನು । ಹೃದಯದೊಳು ಹರಿಗೊಳಿಸುವಡೆಬಳಿ । ಕದರವ ಹಿವೆ ಯನೇನೆ
ಹಾಳುವೆ । ಸದಮಳಸ್ವಾತಂತ ನಿಜವಹರೆಂದನಾವುನಿಪ ॥ ೨೧ ॥ ಯಂದು
ಪೇಳ್ದಲ್ಲರಿಗೆ ಮನದತ । ವಂಧವನ ಪರಿಹರಿಸಿ ಬಳಿಕಾ । ನಂದದಲಿ ದೂರ್ವಾ
ಸವು ನಿಹೋಜನ ನಿಜಾಶ್ರಮಕೆ । ಅಂದಮೊದಲೀ ಗರಿವವರುವುನ । ಬಂದ
ಪರಿಯ ಲಿಯುಭಕ್ತಿಯುಕ್ತಿಗ । ಳಂದಸಾಧಿಸ ತಿರ್ದರೆಂವಯ ಗುರ ಗೋಗೀಶ್ವ
ರನ ॥ ೨೨ ॥ ವತ್ತೆ ಮನದಲಿ ತಂತ್ರ ತೆಂವಯ । ಚಿತ್ತದೊಳಗಲ್ಲಮುನನೆನೆ
ವುತ । ಸತ್ತಿಸುಳಿಯ ದೇವನಿನಂತಿರ್ದರುತಪೋಧನರು । ಇತ್ತಲೀವು
ಮಕಾರನೆಂಬನ್ನ । ಪೋತ್ತಮನಸಕವಾರಿವಿಗೆಬೆಳ । ವುತ್ತಲಿರ್ದಳು
ಘುಳಗೆಶಂಖೆಗಸಕಲಸುಖದಿಂದ ॥ ೨೩ ॥ ಸಿಸುವನೋಡಿದಕಂಣ್ಗೆಮಾಯು
ವೆ । ಮುನ ಕೌಪದುವುನವುಚ್ಚವದುವೋ । ಹಿಸವದೀಪರಿಜನನಿಜನಿ
ನಿಜನಕಾಪ್ಯರಗೆಳೆಲ್ಲರಿಗೆ । ವಸವತೀಪತಿಬಳಿಕಲತಿಸಂ । ತಪದಲಾತ್ಮಜೆ
ಗಬಿಲವಿಭವದ । ಲೇಸಂನಿಟ್ಟನುಮಾಯೆ ಯಂಬವಿನನಾವನು ॥ ೨೪ ॥
ವುಲಿವಗೆಚ್ಚೆಯ ಕಾಲಕಡಗದ । ಘಲಫಲಿಸ ನಂದಗೆಯ ರತ್ನದ । ಲುಳಿ

ಯ ಕಟಿಸೂತ್ರದಘ್ಘಣತ್ಕಾರಿಸುವಕಂಕಣದ । ಹಲಿಯುಗ್ರಬಂಡಿಯ ಸ।
ಘಳಪವೆಲವಮಾಗಾಯಿಾಗಳ । ವ್ರೊಳಪರಳೆಪೆಲೆಯಮಿಸಗವಬಾಲದೊಡಿ
ಗೆಯಮಾಗಾಗಿಕ್ಕಿದರಾ॥ ೨೫ ॥ ಹೆಚ್ಚನೀರೆರದಿಟ್ಟುತೊಟ್ಟಲೋ । ಳೊ
ಚ್ಚರಗಧಖಿಲದಲಿಹೊಕ್ಕಳ । ಮುಚ್ಚಿನೊಡರ್ವಕ್ಕಿನಲಿಪೊಟ್ಟೊಟ್ಟಲ
ವಿನಲಿಹಾಸಿ । ನಿಚ್ಚಕಲಿತೂಪಿರಿದತೂಗವ । ನಚ್ಚುವಚ್ಚಿಸದಾದಿ
ಗಾಗಳು । ವಚ್ಚನಿವುತಹೆಚ್ಚುತಿರ್ದಳು ಮೋಹಿನೀದೇವಿ ॥ ೨೬ ॥ ಹ
ಲಗೆಮಾಣಿಕದೊಟ್ಟಲಿವು । ಗಗ್ಗಲಿಸಿಮುಲಗಿನಿರೀಕ್ಷಿಸುತಮಾ । ಪ್ರೊರ್ಳೆ
ವತಂನನೆಕಂಡನಲವುತನಗತಕ್ಕೈದ ಡಕಿ । ನೆಳದುತೆಗದರೆಬಾರದಿರಲಾ।
ನಲನನೊಡವುತಕಾಲಗೆಜ್ಜೆಗ । ಳುಲಹನಾಲಿವಮಾಯವೆರದಳುಬಾಲಲೀ
ಲೆಯಲಿ॥ ೨೭ ॥ ಹೊಡವುರಳಕಲಿತರೆವಿತಕ್ಕರ । ಧೃಡತೆಹೊಡಗೆಡಯಿತ್ತು
ದ। ಟ್ಟಡಿಯಿಡಲುಕೆಟ್ಟವುಶೌಚಬಾಲಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗಳ । ನುಡಿಗಲಿಯೆವಾ
ಸಿಗಳಬಾಯ್ಗಳ । ಲಿಡಿದಮುದ್ರೆಗಳೊಡೆದವೆಂದೆನೆ । ನುಡಿವೆನನಿಂನೇನಮಾ
ಯೆಯ ಬೆಳವಿಗೆಯ ಹವಣ ॥ ೨೮ ॥ ಆಡಿಸುವಕೆಳದಿಯರಸೌಗ್ಣಯು । ಲಾಡಿ
ಪರಿದಪ್ಪಪ್ಪನುತ್ತಲಿ । ಕೂಡಿನಡೆತಂದಪ್ಪಿವೆಲದಶರಗಿನೊಳಗಡಗಿನೋ
ಡ ತಲಿದಾಯೆನುತಚೈಮುಂ । ಡಾಡಿವುಂದಲೆಲಿಡಿದುಕುಣಿ । ದಾಡಿಸೌ
ಖ್ಯವನೀವುತಿರ್ದಳುಮಾಯಮೋಹಿನಿಗೆ ॥ ೨೯ ॥ ನಂಮೆಮುವಕಾರಪನಿ
ವನನೊಂ । ಮೊಂಮೆಮೋಹಿನಿ ದೇವಿಯನುಮು । ತೊಂವೆತಂನುವನಾ
ಡಿಸುವಕೆಳದಿಯರತಂಡವನು । ಹೊಂವೆ ಗೊಳಿಸತಸಖುಮಖವಕೋಗಾ।
ಹೊಂವಿ ಸುಳನೆರೆಬಾಲಲೀಲೆಯು । ನೊಂಮುಸೂರೆಯಕೊಡುತಮಾಯಾದೇವಿ
ಮಹಿಯೊಳಗೆ॥ಬೀರ ತಿನ್ದಳುಘುದ್ದತನವನು । ಹೆರುತಿರ್ದಳುಸಕಲಜಲುವ
ನಿ । ತೋರುತಿರ್ದಳುಜಗದಜಂಗುಳಿಗಾಡವ್ರೊಲನಾಗಿಸೊರುತಿರ್ದಳುಸಕಲಸೊ
ಬಗನು । ಮಿಾರತಿರ್ದಳುದಿನದಿನಕೆಕಳೆ । ಯೇರುತಿದಳುಮಾಯವಿವಿಧವಿ
ಲಾಸವೃತ್ತಿಯಲಿ॥ ೩೦ ॥ ಹಿಡಿಹಿಡಿದು ಕೊಂಡರ್ಧಿಯ ಲಿಬೆ । ಬಿಡದೆಶೀಕ್ಷಾ
ಚಾಯತನದಲಿ । ಜಡಿಪರಘುಂಗಿಸಿ ಮುದ್ದತನವಿ ಗೆ ಮಾಯೆತಂನಂತೆ।
ನಡಯನಲಿಸಿದಳಂಬೆವಿಂಡಿಗೆ । ನುಡಿಯಕಲಿಸಿದಳರೆಗಿಳಿಗೆ । ನರವಿಡಲ ಕಲಿ
ಸಿದಳಾಕೆತಂನರ ಮನೆಯಕೋಗಿಲೆಗೆ॥ ೩೧ ॥ ಮನದಮಾತಿನರೀತಿ ಗಳ ಕಂ।
ಣಿನಲಿಸೈಗಳಸೌಜ್ಞೆಗಳಹ । ಬ್ಬಿನಲಿಸೊಬಗಿನ ಸೌವ್ಯತೆಯ ಸಂಗ್ರಹ
ವುಮೊಲೆಗಳಲಿ । ಅನುಕರಿಸಿ ಮೊನೆಜೋರ ತಿರ್ದವು । ದಿನದಿನಕೆಹೆಚ್ಚು
ತಲಿಮಾಯಾ । ವನಿತೆಗಂಕರಿಸಿತ್ತು ಔವ್ವನ ಜಗವರ್ಘೊಂಪಿಸತ ॥ ೩೨ ॥

ಆನಟಣಿಯನಾರೀತಿಯಾನಿಲ । ಮಾನಡವಗತಿಗಮುಹವಮಾತೊಡ । ಯಾನಿತಂ ಬಗಳಾನಡ ವಿನಸಿದಾವೆ.ಲಿಯ.ಚೆಲ್ವು । ಆನೆಯ ದತೋಳಾವುಃಖಾಂಬುಜ ವಾನಯುಸವಾ ನೋಟವಾತ.ರು । ಬಾನವೀಸಳೆಯ.ಡಿಗಯೆನೆಲ ಸಿದವ್ರೋ ವಾಯೆ.ಯ ಲಿ ॥ ೩೪ ॥ ಮಾಡಿಸಿದನುಕ್ರುಮಾರ್ರಿತಿಗಮಣಿ । ಮಾಡನಾನಾಪರಿಯ.ವ.ಂಟವ । ಖೇಡಕೇಳಿಯುವವನಗಳೊಳಗಾಲೆವೊಧಲಾದ । ರಾಥಿಸಿ ದವಿನಿಯೊಗಕೇಳಗೆ । ಜೋಡಿಸಿದವುಸಗಳಸು ಕ.ನೆಗೆ । ಮಾಡವ್ರೊಂದನುರ ಚನೆಯುಲಿಮುಮಕಾರ ಭೂಪಾಲ॥ ೩೫॥ ಆಕೇಳನ್ಯಾಮಾಡದೊಳ್ಳ ನಾ । ನಾಕು ಶಲಶಾಸ್ತ್ರವನುವಿದ್ಯಾ । ನೀಳವನು ಪರಿಚರಿ ಪರಿಣತೆಯಾಗಿಸ.ಖದಿಂದ। ಆಕುಮಾರಿತಿ ಯಿರುತಿರಲುಬಳಿ। ಕಾಕಳಾನಿಧಿ ನೃಪತಿಮಾಯೆಗೆ। ಬೇಕೆನುತ ಲಾಳಾಪಿಸಿದವ ದುವೆಯುನುವುನದೊಳಗೆ॥ ೩೬ ॥ಲಾಳಗ.ಚ್ಛರಜೋಟಕೆತ ಹಟ। ಜೋಳಪಾಂಡ್ಯಕಳಿಂಗಚೀನಕ । ರಾಳಕೊಂಕಣ ಮುಹವ.ಗಧವ ರಾಟನೇಪಾಳ।ಮಾಳವರುವೊದಲಾದಭೂಪವಿಾ । ಪಾಲರೊಳ.ಯ.ನ್ನಯುಕ.ಮಾರಿಯ. । ತೊಳತೊಡವಿಂನಾರೆನ ತ ಚಿಂತಿಸಿದಡವನೀಶ ॥ ೩೭ ॥ ಯಿರುತಿರಲುವ ಮುಕಾರಭೂಪವಿಾ । ಶ್ವರನ ಪಿವ ಲಾನಯ.ಕೆ ನೆಟ್ಟನೆ । ಗುರುವೆನಿಪಹಂ ಕಾರನೆಂಬಾ ಚಾರ್ಯರ್ನೈತಂದು । ಅರಸ ಮಾಡ.ವಮಂದನೆಯ ನಾ । ದರಣಿಯು ನ.ಕೈಕೊಳುತಕೇಳಿ । ಕರುಣದಿಂದಲಿಭೂವಿ.ಪ ನಸ ಹ್ಷೇವ.ಕ.ಶಲವನ.॥ ೩೮॥ ಕೇಳಿಹರುಷಿನಾದ ನಾಭೂಪಾಲಕನ । ಸ ಹ್ಷೇವ ಕ.ಶೇವ । ನಾಲಿಸು ತಲವನಿವನಕೆಲದ ಕ.ಮಾರಿಯ.ನುಕಂಡು । ಆಲತಾಂಗಿಯ.ರಾಪುರೇಖಾ । ಜಾಲವನು ಚನ್ನಾಗಿತಿಳಿದುಕ್ರ । ಪಾಳ ನಿಶ್ಚೈಸಿದನು ಕಾರಣಕೆಂನೆಯಿ ವಳೆಂದ ॥ ೩೯ ॥ ವಿನುತನೆಯಿಲ್ಲದ.ಗಂಣಕೋಳ । ಸ್ತನದತೊಳಪ ವೃಣಾಳ ನಾಳದ। ತನುಲತೆಯು ವಿ.ನ.ಗ ವಶರಂಗದ ನಿರಿಯ ನೆರಿಗೆಗಳ । ಯಿ ನಿಶುಚೆಲ ವಿನಲಿಪ್ಪವಾಯಾಂ । ಗನೆಯುಲಾವಣ್ಯಾಂಬು ಸ.ಶಿಯು । ಲನುಚರಿಸ ವಂತಪ್ಪಹಂಸನಕೇಳ್ದನಾಚಾರ್ಯರ್ ॥ ೪೦ ॥ ಕೇಳಲಾಚಾರ್ಯ ರಂಗೆಧರಣೀ। ಪಾಲಂಬಿಂನ್ನೈಸಿದನ.ನೀಲೇ । ಹೇಳಬೇಕಹುದು ದೇವನ.ನಾರೀ ಕ ಮಾರಿತಿಗೆ । ಲಾಲಿಸ ವದವ ರೇಂದ್ರ ಸುರನರ । ಜಾಳದೊಳುಸೂಪ್ನಕೈಸದ ಗುಣ । ಶೀಲರಾರೆನಲು ಸಗೊಲಿದಾಚಾರ್ಯರನಿಂತೆಂದ ॥ ೪೧ ॥ ಫಲಿತಚೂತದ ವನಶಿರಿಕೊ । ಗಿಲೆಗೆನೆಟ್ಟನೆಹಾಲುಹನೆನೆಗೆ । ಲಲಿತಕ ಸ ವ ದಕಂಪುತ.ಂಬೆಗೆ ಸನಿಯ ನೀಮಾ ಕ । ವುಳಿದಳಗಕಡುದುರು ಗಳಗೀಸ ಬ । ವಳವತ ವಸಿಸದಾಶಿವುಗೆ । ಲಲನೆಯ.ಲ್ಲದೆನಲರಿಗುಚಿತಲೆಭೂಪಕೇಳೆಂದ। ೪೨ ॥ ಶಿವನೆಪತಿಯುಹನೆಂದು ನೀಲ್ಬಿ.ತ್ತವಿಶಿದಿ

ರಿಯಾಶಿವನು ಧಿಟವಾ । ನವಶರೀರಿಗಳಿಗೆ ಸಾಯುಜ್ಯನೆನೀವ ಪೇಳೆನಲು ।ಶಿವ ನುಃಶಿವಶಕ್ತಿಯ ನವಿ ಗನಾ । ಡ ವರಿಗವ ವರಿಜ್ಞೆಯನು ಸಲಿ । ಸ ಪ್ತನು ಸತ್ವವಿಽಂದ ನೊಲಿದ ಚಾರ ನರಶಿಂಗ ॥ ೪೩ ॥ ಯನುತ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ವಾಯಾಂ । ಗನೆಗೆ ಯುಪದೇಶವನು ಮಾಡಿದ । ದನುಕರಿಸಿಮಾಡುತ್ತಲಿರ್ದ ಳುಭಕ್ತಿಯನುಬಳಿಕ । ಜನಪತಿಯು ಸುಖದಿಂದಲಿ ರಿಯೆಂ । ದೆನುತಹಂಕಾರಾ ಯ ಬೀಳ್ಗೊ । ಟ್ಟನುಗತಿಯ ಲೈದಿದನು ತನ್ನಯ ನಿಜನಿವಾಸವನು॥ ೪೪॥ ಧರಣಿಪಾಲಕನಿತ್ತ ಸಖದಿಂ । ದಿರುತಲಿರ್ದನುಯಿಾಕುಮಾರಿತಿ । ಹರುಷದಿಂ ದಲಿನಿತ್ಯನೇವ ವಹಿಡಿದು ಛಲದಿಂದ । ಪುರಕೆಫುಟಕಾಸ್ಥನವೆನಿಸುವ । ಪರ ವ ಸಿದ್ಧಿಯನೀವಮಧುಕೇ ಶ್ವರನಪೂಜಿಸುತಿರ್ದ ಳನಿಯನಬಯಸಿ ಭಕ್ತಿ ಯಲಿ ॥೪೫ ॥ ಅಷ್ಟವಿಧದರ್ಚನೆಗಳಿಂದುಭ । ಯಾಷ್ಟವಿಧದುಪಚಾರದಿಂದ ಲ । ಭಿಷ್ಟವೆನಿಸವ ನಿಜವ ನೋವಲ್ಲಭನ ಬಯಕೆಯಲಿ । ಶ್ರೀಷ್ಟವೆನಿಸುವ ವ ಧುಕನಾಥರ । ತುಷ್ಟಿವತ ವರ್ಚಿಸಿದಳೀ ಸುಷ್ಟಿಯೊಳುಸಾಂಗದಲಿಮಾ ಯಾದೇವಿವಿನವಲಿದು ॥ ೪೬ ॥ ಅಂತೆ ಗತಿಶಿಕ್ಕಂವದಂಂಕ್ಕಂವಂಗಳವುಹಾ

(ನಾಲ್ಕನೆಯ ಗತಿ.)

ಪಲ್ಲವಿ॥ ಮಾಯಮನದೊಳು ತನಗೆಪ್ರಾಣ । ಪ್ರಿಯ ನನ್ನುವಿಗೆ ಬ ಯಸಿಭಜಿಸಿದ । ಳಾಯತಿಕೆಯಲಿ ಮಧುಕನಾಥನ ಪಾದಪಂಕಜವ.

ಪದ॥ ಧರಣಿಯೊಳು ವಕಾರಭಾವಿಾ । ಶ್ವರತನೂಭಲೆನಿಜ್ಞನಿ ಜ್ಞಲಿ । ವಿ ಚಿಸ ವ ತೆಂನಂತಿರೊಂದಾನೊಂದು ದಿವಸದಲಿ । ಹರುಷದಿಂದಾ ಮಾಯೆತಾನಾ । ದರಿಸಿಮಾಡಿದ ನಿತ್ಯಪೂಜೆಯು । ಪರಿಯಪೇಳುವೆನೆಲ್ಲರರಿ ವಂದದಲಿವಿಸ್ತರಿಶಿ ॥ ೧ ॥ ವಿ ಸ ಗವರು ಕೊಡಯದಲುಪ್ಪವ । ಡಿಸುತನಿಜ ಕರತಳವನಾಲೋ । ಕಿಸ ತನಿರ್ಮಳತರಡವಣಿದರ್ಪಣವ ನೀಕ್ಷಿಸುತ । ಶಿ ವ..ಖಿಯ ರೊಗ್ಗಾಗಿವಿ ಗೆರಾ । ಜಿಸುವವಂಗಳಗೀತಗಳನಾ । ಲಿಸುತವಾ ಯಾದೇವಿವ ಂಚವನಿಳದಳೊಲವಿನಲಿ ॥ ೨ ॥ ವಿನುತಭಾಷಾಗಂಡವಸ್ತ್ರದ ಕನಕದರ್ಪಣಚಾಮರಂಗಳ । ಘನತರದವಿನಿಯೋಗಭಾರದಜಾತಿಧಾಲೆಯು ರು । ತನತನಗೆನೆರದದ ವಿಳಾಸಿನಿ। ಜನವುತಂತಂವ ಳಗಂಗಳ। ನನ್ನವಮಾ ಡಿಕೊಳುತ್ತವಾಯೆ ಯಕಂನೆ ಮಾಡದಲಿ ॥ ೩ ॥ ವೇದಿಸಿಯೆ ವಘುವಭಸು ತಿಪ್ಪುಜ । ವಾಡಿಯ ಲಿವ ಡಿಯಾಸಿಚರಗಂ। ಧೋದಕಂಗಳೊಲಿದ ವ ಜ್ಞ ನಕೆದ ವ ಡಿಯುಡಿಸಿ। ಆದರಿಕೆಳಡಿಯರುಕನಕದ । ಪಾದುಕೆಯಲಾಮೊ ಯೆ ಬಂದವಿ । ನೋದದಲಿವಡಿಸಿದ ಳಾಮಣಿವಯದ ಪೀಠದಲೀ ೪॥ಸಸಿನೆ

ಮುಡಿಯನುಬಿಚ್ಚಿಬಿಟ್ಟಾ । ರಿಸಿಯನೇಕಕದಂಬ ಪರಿವೆಳ । ಕುಸುಮಗಳ
ನಳವಡಿಹಿಲಿರಿಯನಲು ನಿತಂಬಿನಿಗೆ । ಕುಸುಮಶರಭಂಡಾರವನುಕಾ । ದೆಸವ
ಕಾಳೆಸರಗನಿಸೆಂಬವ್ರೊ । ಲೆಸದ ದಾಮೊಯಾಂಗನೆಯ ನಿಡ ಜಡೆವಿರಾಜಿಸಿತ॥
೫॥ ಬಗೆಗೆಸರಿಯೋಭಾವಿಸಲುಮೇ । ಣ್ಕಿಗಿಲೊರಾಣಿಯ ಚಾರುಚರಣಗ । ಳು
ಗ ಗುಕಾಂತಿಗೆನೋಡಬೇಕೆನು ತೊಬ್ಬಳರ್ಥಿಯಲೀ । ನಗುತವೆ ಯ್ಯನೆಶಂ
ದುಚೆಲವಿಕೆ । ವಿಗಿಲುಮಾಯಾದೇವಿಯಪಾ । ದಗಳಬೆರಳಿಗೆತೊಡಿಸಿದಳು
ಮಣಿಮುದ್ರಿಕಾವಳಿಯ ॥ ೬ ॥ ಕಾಮನರಿಮಹಸ್ತಶಾಸ್ತ್ರ । ಸೋವ ಗತಿ
ಯುನುನ ಡಿಪುತೋರವ । ರಾಮಣೀಯ್ಯದನಾ ಪಮನಿಕ್ಕಿದರು ಚರಣದ
ಲಿ । ಶೀವೆಯಿದಲಾಪುದನತತ್ವ । ಪ್ರೇವಿ ಗಳೆಗೆನ ತಳ್ಳ ವಡಿಸಿದರು । ಕಾಮಿ
ನಿಯಕಾಲಿಂಗೆಕೆಲಬರು ಪಾಯ ವಟ್ಟವನು ॥ ೭ ॥ ಕಾಮ ಕಮನದಕಾವ ಥೋ
ಗದ । ಭಾವಿಗಿಂತಿನೆ [illegible] ವನಕೋಶದ । ಸೀವೆಯಂಪರಿಯ ಲಿ [illegible]
ಲ್ಲನೋಳಿಯಲಿ । ನೇವಿ ಶಿವರೆಂಬಂತೆಕಟಿಯಲಿ । ಕಾಮಿನಿಗೆವ ಣಿಮಯದ
ಕಾಂಚೀ । ಧಾಮ ವನು ಕಟ್ಟಿದಳದೊಬ್ಬಳು ಚಪಳೆಜದ ರಿನಲಿ ॥ ೮ ॥ ತೆ
ಳಮಸುರಕೊಬ್ಬಿದಕಚುಗಳ । ಲಲಿತಕಂಬ ಗ್ರೀವವನುಕಂ । ಡಲಸದೀಕ್ಷಿ
ಸ ವವರಕಂಗಳಕಾಂತಿಕರಿಗಟ್ಟ । ಬಳಸಿನಲಿನೆಲಸಿರ್ದ ಮನೆಕೋವಳಿಯ ಕೊ
ರಳನೊಳೊಬ್ಬಳಿಕ್ಕಿದ । ಳೊಲಿದಬೆಳಗವತೊಳಪವ ಮುತ್ತಿನತೋರಹಾ ವ
ನ ॥ ೯ ॥ ದುರಹಸಿದಸಹವಾಸವ ಮುಖರಸ । ಮರಿದ ಬಸ ತಕ [illegible] ತವೆಯು
ಲ । ತಿರಿಗಿಬರುತಿತ್ತೆಲನಪವಮೇಷ್ಟಿಸಿದುದೆಂಬಂತೆ । ತರುಣಿಯೊಬ್ಬಳ ಹತ್ತಿ
ಗಟ್ಟಿದಕೊರಳೊಳೊಪ್ಪುವತೋರಮುತ್ತಿನ । ಸುದಸವ [illegible] ಡಯನೊಗಸುತ
ದ್ಧವುಮಾಯೆಗತಿವೆರದು ॥ ೧೦ ॥ ಸರಳಗಳುಜೆಲ ವಾಗಿಬಲಹಾ । ಗಿರಲು
ಬೇಕೆಂದಂಗಜನುವಿ । ಸ್ತರಿದಡೆಯಣಸಗಳೋಪೇಳೆಂಬಂಲೆಸೊಗಸಾಗೆ । ಕರ
ಯುಗಾಂಗುಲಿಗೆಶೋಭಾ । ಕರವನಿಸಿಮಣಿಮುದ್ರಿಕಾಳಿಯ । ತರುಣಿಯೊ
ಬ್ಬಳುತೊಡಿಸಿದಳು ಮಾಯಗೆವಿಳಾಸದಲಿ ॥ ೧೧ ॥ ಅಡಕಿಲಡಕಿಲು ಗೊಂ
ಡಭುವನೆದ । ಗಡಣದಲಿಸಂಸಾರಸಂಗವ । ಜಡಿದುಜರಿವವಿರಕ್ತವೃತ್ತಿಯ ಸಿ
ದ್ಧಸಾಧಕರ । ಮೃಡಹರಿಬ್ರಂಹಾದ್ಯರನುಕೆಡೆ । ಬಡಿದುಕಟ್ಟುವಕಾಮ ಪಾಶವ
ತೊಡವಿವೆನಲಿಕ್ಕಿದಳು ಮಾಯೆಗತೋಳ್ಗೊಡಿಗೆಗಳ ॥ ೧೨ ॥ ಮದನನೊಂ
ದುನವೀನಹಾವಶು । ಭ್ರದನುರಂಗ [illegible] ಮುತವಸುರಚಿ । ಶಿದನುಕಂನೆಯನಾಸಿಕ
ದನರಳಿಗಂಪಿನಿಂಪಿಂಗೆ । ಯಿಡುವಸೋಜಿಗವಿನಲುತಂಬಿ । ಕ್ಕಿದಳುದೊಬ್ಬ
ಳುಬುಕವಾಯಾ । ಸುದತಿಗೊಪ್ಪಿರೆತೊಳಪಮುತ್ತಿನತೋರಮೂಗುತಿಯ ॥ ೧೩ ॥

ಕೀಳುಮಾಡುವ ನಿಂನುನೋಡಾ । ಛಾಳನೆಶ್ರನ ಬಲುಹನೆನುತಲಿ । ಗಾಲಿಗಳ ಗಂದರ್ಪಜೋಡಿಸುವಂತೆನಿಜರಥಕೆ । ಮೇಳವಿಸಿನವರತ್ನ ತೆತ್ತಿಸಿ ಡೊಳಿಗಳತಂಗಟ್ಟಳೆಚುಟ್ಟುಳು । ಬಾಲೆವನಿಯಾಡೇವಿಗೊಪ್ಪುವಚೆಲುವಕಿವಿಗಳಿಗೆ॥ ೧೪ ॥ ಸಡಗರಸಿಹರಿಗೃಯಿದಿಸರಿದಿ । ಕ್ಕಡೆಗಳಲಿಸರಿದಪ್ಪೊಕೆಂನೆಯು । ನಿಡಿದು ಕೊಂಪಕಟಾಕ್ಷಕಾಂತಿಯಮುಡುಗಳೆಂಬಂತೆ । ತೊಡಸಿದಳು ತಂದೊಬ್ಬಳಾಕೆಯು । ಕೊಡಕೆಯಲಿಹೊಸತಪ್ಪಮುತ್ತಿನ । ತೊಡಿಗೆಯನುವಮಾಯಾಂಗನೆಗಶೃಂಗಾರಶಾಲೆಯುಲಿ ॥ ೧೫ ॥ ಮುತ್ತುವಳೆಯುಪತೊಡಿಗೆಚೆಳಗುವ । ಮುತ್ತುವಜ್ರದನಡುವೆಮಾಣಿಕ । ತೆತ್ತಿಸಿದ ಬೊಟ್ಟುಂಡಮಾಯಾಂಗನೆಯನೊಸಲಿನಲಿ । ಕತ್ತುಲಿಯುವಳತಿಲಕಮಧ್ಯದೊ । ಳೊತ್ತಿನಿಲಿಸಲುಮೊರಪುತಿರ್ಪುದು । ಚಿತ್ತಜಾತನವೀರಲಕ್ಷ್ಮಿಯನೊಸಲಕಂಡಂತೆ ॥ ೧೬ ॥ ನಘದ ಮೊಪ್ಪುವಹಾರಕಾವಳಿ । ವಿಸ್ತವದಲಿಸಂಪೂರ್ಣಚಂದ್ರನ । ಸಭೆಯಲೋಳಯಲೊಲಗಿಸಿನೆರದಿರ್ಪವೆಂಬಂತೆ । ಅಭಿನವದಮುತ್ತುಗಳಫಣಿಗ । ಟ್ಟುಭಯಕರ್ಣಾದ್ರುದಲಿಸೇರಲು । ಶುಭತೆಯಾಗಿವಿರಾಜಿಸಿತುಮಾಯಾಂಗನೆಯುಮೊಗಕೆ॥ ೧೭ ॥ ಪೂಸದುಕಾಮುನಬಾಣದಲಿವೆ । ಪಿಸುವಸಂಮೋಹನದಬಾಷ್ಪದ। ಮೆಸಿಯೊಮೇಳೆನೆಕೋಮಳಯುತೊಳತೊಳ್ಳವಕಂಗಳ್ಳಗೆ । ಯುಸಳುಗಾಡಿಗರೇಖೆಯನುಚಿ । ತ್ರಿಸಿದಳೊಬ್ಬಳುಕಾಮುಕರಮೋ । ಹಿಸುವಮೊಹನಯಂತ್ರೀರೇಖೆಗಳಂತೆಚಲ್ವಾಗಿ ॥ ೧೮ ॥ ನೋಡುವರಕಂಣಕ್ಕಜಂಗಳು । ಕಾಡಡಂತಿರೆಬಾದದೆಂದೆನೆ । ನೋಡಿಕುಚಮೂಲದಕಪೊಲಸ್ಥಲದಲಂಗನೆಗೆ । ಕೂಡಿಕುಂಕುಮಮೃಗಮದಂಗಳ । ಗಾಢಗಂಧದಪಂಕದಲಿಕೈ । ಕೂಡಿಚಿತ್ರಿಸಿಮಕರಿಕಾಪತ್ರಕವಚಿಸಿದರು ॥ ೧೯ ॥ ಮಿಸುಪಕೆಂಪಿನಪದ್ಮರಾಗಪ । ರಸದರೇಖೆಯದಡಿಗಳಲಿಚಿ । ತ್ರಿಸಿಯೆಶರಗಿಗೆ ಕುಮುದ ಕುಸುಮುದಬಂಣವನೆರಚಿಸಿ ಪಸರಿಸಿದಬೆಳ್ಳುಡಿಂಗಳನಕೋ । ಧಿಸಿದರಸದಲಿತೊಳದರೆನೆ । ಜಿಸುವವಿಲಾಂಬರವನಾಯಕಮಾಡಿದರುಬಳಿಕ ॥ ೨೦ ॥ ಪರಿವಿಡಿಯನಿರಿವಿಡಿದುನಾಭಿಯ । ಸರಸಫಲಿಪಸುನುತಜಘನಕೆ । ಪರಿಶವಿಸಿನಸುದೋರುವಂತಿರಲಂಗವಟ್ಟವನು । ವಿರಚಿಸಿದಳುಡಿಗೆಯುಲುಮಾಯನ । ತರುಣಿತಾನಳವಡಿಸಿಕಾಮನ । ಬಿರುಪಹಳವಿಗೆಯಂತೆನಪಣಿಯುಜಾತಿಜಾಣಿನಲಿ ॥ ೨೧ ॥ ಚೆಂನನೀನಲ್ಲದೆಬಳಿಕಾಕ್ಕ । ರಿಂನುಧಿಟವಿದಿರಿಟ್ಟುತೋರಿಸ । ಲಂನ್ಯರುಂಟೀರಾಹಿತಲುನರೆನೋಡುನೀನೆನುತ । ಕಂನಡಿಯತೋರಿದಳ್ಳದೊಬ್ಬಳು । ಕಂನೆಕಾಮಿನಿಗರ್ಥಿಯಿಂದವೆ । ಕಂಣುಗಳನಿಡ್ದನೆಗೆಸೂಸುತಮಾಯನೋಡಿದಳು ॥ ೨೨ ॥

ಮನಸಿಜನವುನೆದೇವಿಕುಸುವಾ । ಸ್ತ್ರೀನಕುಲೋತ್ತವೀರಾಜಗುರುಕಾ। ಮನಭುಜಾಗ್ರದವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯಸಂಗನಧಿದೈ । ವಿನಯಚಿತ್ತಜಯಂತ್ರ ಜೇಷ್ಟ್ಯಾ । ವಿನುತಜೇತನವುೂರ್ತಿಕಂದ । ವರ್ಣನಕರಾಶಿಯ ವೀರಶರಿಯೆನೆ ಮೆರದಳಾವುಾಯೆ ॥ ೧೩ ॥ ತರುಣಿನಡೆಯಾವುಧುಕನಾಥೇಶ್ವರನಪೂಜೆಯ ಮಾಡುಕೆಸು । ವರಿಸಿಬಂದವು ಸಕಲವಸ್ತುಗಳೆಸು ತಲಂಪಣವ । ತರಿಸಿದರು ಹಿಗ್ಗಡಿತಿಯರುಸು । ದರದಲುತ್ಸಾಹಿಸುತರಕ್ಷೋ । ತ್ಕರದಗದ್ದುಗೆಯಿಂ ದಲೆದ್ದಳು ವಾಯೆರಚನೆಯಲಿ ॥ ೧೪ ॥ ಯೆತ್ತಿನೆಗೆಹಿಂದ ತೋಳಪವುುತ್ತಿನ ಸತ್ತಿಗೆಯುಸಡಗರದಸರಿಸದ । ಸುತ್ತಿನಲಿ ಬಲನೆಡಕಿಚಿಂವ ಎವಥವಳಚಾವು ರದ । ಚಿತ್ತಮಾಯುವಥಾವುಮುನ್ತವೆ । ಹತ್ತಿರುಘ್ಟಡಿಸುವಸಗಾನದ । ತೆತ್ತಿಗರಸಂಭ್ರಮದ ಲಂದಣವೇರಿದಳುವಾಯೆ ॥ ೧೫ ॥ ಕಾವುರೇಖೆಳಾವಿ ಳಾಶಿನಿಪ್ರೇಮಕಾಮಿಣಿಯಾಗಿಮೊಭಿಣಿ । ನಾಮುನಿರ್ಮಿತೆ ಸಕಳಸಂಪದಭೋ ಗಿಮುದಮಾನಿ । ಹೀಮುಹೆಕ್ಕಳೆಯೆನೆವನಾನಾ । ನಾಮುಗಳಹೆಗ್ಗಡತಿಪರಿಯ। ರಾಮುಹಾವಿನಿಯೋಗದ ಬಲೆಯರೈಧಿಪರುಕಾಡಿ ॥ ೧೬ ॥ ಹಡಪಬೊಕ್ಕಸ ಛತ್ರಚಾಮರ । ಕಡಿಯುಂದಕ ಬೀಸಣಿಗೆಹೊಂಗು । ಸಡಿಸುಗಂಧ ವಿಲೇಪ ಪೂಹವುಗೆಗಳಾಳಗದ। ನಡಸುವವರೈಯಿದ್ದರುವಿಗೆವುಂ । ಗಡಿಯಲಣಿ ವರಿಡೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕಿತು । ಮಡಪಿಯರು ಮಾಯಾಂಗನೆಯ ದಂಡಿಗೆಯುಬಳಸಿವ ಲಿ॥ ೧೭ ॥ ಹೂವಿನಪ್ಪವಣಿಯನುಗಂಧ। ತೀವಿದುತ್ತಮಧೂಪವಸ್ತ್ರವ ಪಾವನಪವರಿಕರದಗೀತದನೃತ್ಯವಾದ್ಯಗಳ । ದೇವಪೂಜಾರ್ಥಕ್ಕೆಸಾಧಿತ। ಸೇವಕಾಂಗಿಯ ರೊಲಿದು ಬಂದರು । ಭಾವೆವಾಯಾಮಾಸಿನಿಯ ದಂಡಿಗೆ ಯುಬಳಸಿಸಲಿ ॥ ೧೮ ॥ ವುಲಿವನೇವುರಪಾಯವಟ್ಟದ । ಲಲಿತಕಂಕಣತೋ ಳಬಂದಿಯಲಳಿಯವದಕದ ತೋರಮುತ್ತಿನ ಸಂದಮಾಕುತಿಯ । ತಳತ ಹೊವಿಂಮುಡಿಯಪಟ್ಟಾ । ವಳಿಯಸೀರೆಯಜಲ್ಲಣದಕೋಮಳೆಯರೆಯ್ದಿದ ರಂಪುವಾಯಾಂಗನೆಯುಬಳಸಿನಲಿ ॥ ೧೯ ॥ ಮುತ್ತಿನೊಲೆಯಂಕುಡ್ಡಸರಿಗೆಯ। ಹತ್ತಗಟ್ಟಿದಬಾಣಸರಗಳ । ತೆತ್ತಿಸಿದನವರತ್ನಖಚಿತಕಟಕಯಸೂತ್ರಗಳ ವುತ್ತುಖವಚಿತಾಂಬುಗಳ । ಕತ್ತುರಿಯ ಪ್ರೊರೆನೊಸಲಕದ । ಮುತ್ತ ಗದಗಮನೆಯರು ಬರುತಿರ್ದರುವಿಳಾಸದಲಿ ॥ ೨೦ ॥ ವೀರಮುಶ್ರಿಯ ವಂಟ ಕೆಯೂವಿ। ಸುತ್ತರದುಂಗುಲಿ ಯುಂಗರಗಳ । ಥಾರೆಗಡಗದ ಹೇಂನಬಳೆಗಳಕಂ ಖದೋಲೆಗಳ । ತೋರಮುತ್ತಿನಹಾರಗಳಕೇ । ಯೂರಗಳಧವಳಾಂಬರು ಗಳ । ನಾರಿಯರುನಡೆತಂದ ರಾಮಾಯಾಂಗನೆಯ ಕ್ಷಾಡೆ॥ ೨೧ ॥ ಸಿರಿಯನಳ

ಪಡಿಸುತ್ತ ಪೇಲಾದ । ನೆರಗಸಂವರಿಸುತ್ತಬಳಲುವ । ತುರುಬತಿದ್ದುತಚ
ಪಳತೆಯಕಡೆಗಣ್ಣನೋಟದಲಿ । ಶರೆವಿಡಿದುಳುಸುವಾಸ್ತ್ರನಿಧಿನ । ಕುರಿ
ಗಳೆನಿಸುವ ನೋಟಕರನೀ । ತೆರನನ್ವೈದಿದರೊಡಶಿ ಯೊಡನವಿಳಾಸಿನೀನಿಕರ
೩೦ ॥ ಗತಿಯುಗಮಕದಲಿಂದ್ರನನುವಾ । ಕ್ಚತುರತೆಯಲಿ ವಿರಿಂಜಿಯನು ।
ಪ್ರೂರಿತಕಟಸ್ತನದುಬ್ಬಿನಲಿ ಖಗರಾಜವಾಹನನ । ನುತಕಟಾಕ್ಷಕಳಾವಿಶೇ
ಷೋಂನತೆಯುಲೀಶನನಮರುಳುಮಾಡುವ । ಸರಿಯರೆಯ್ದಿದರಂದುವಾಯಾಂ
ಗನೆಯುಬಳಸಿನಲಿ ॥ ೩೩ ॥ ತರುಣಿಯುರಮ್ಯೆಸುಯ್ಯ ಕಂಪಿಗೆ । ಹರಿದುಕವಿ
ತೆಸ ತುಂಬಿಗಳನಿ । ಸ್ತರದಗಿಲಿಕಿನ ಭೂಷಣಂಗಳ ನೆಲನನುಫ್ಫಡಿಪ । ನೆರ
ದನದವಾಳಕಾಂತಿಯುರಸತ । ಗರದಕೈವಾರಿಗಳಧ್ವಸಿಗಳ । ಭರದಕಳಕಳಕೇ
ಳಲಾಮುವ ಪುರದವೀಥಿಯಲಿ ॥ ೩೪ ॥ ಇವುಮನೋಜ ಬ್ರಹ್ಮತಾವಾ । ಡಿದ
ನವೀನದಸೃಷ್ಟಿಯೋಮೇ । ಣಿದುರತೀವಲ್ಲಭನ ಜಗಮುಲತೆಗಳೋಬಗೆಗೆ ।
ಇವವಿಚಿತ್ರವೆನಲ್ಕೆರೂಪಿನ । ಚಪುರತನದವಿಳಾಸನೃತ್ತಿಯ । ಸುದತಿಯ
ರುಸಡೆತಂದರಾಮಾಯಾಂಗನೆಯುಕೂಡಿ ॥ ೩೫ ॥ ಇದುವೆಕೈಲಾಸಾದ್ರಿಯೋ
ಮೇ । ಣಿದುಶಶಾಂಕನ ತಗಡಿನಲಿಹೊದ । ಸಿದವಿನೂತನ । ಪುಷ್ಪಕವ್ರೊ
ಪೇಳಲಿತೊಳಗುತಲಿ । ಹುದುಗಿಗಡಿತೋರಣ ಪತಾಕೆಗೆ । ಳೊದವಿನಲಿ
ಹೂಂಗಳನವಲಿತೋ । ರಿಪುಪುವಾಯೆಗೆಮಧುಕನಾಥೇಶ್ವರನ ವರಭವನ ॥
೩೬ ॥ ಬಂದಳಾಪೇಗುಲಕೆಭರದಸ । ದಿಂದಬಳಕಾಮಾಯವಿಗ್ರಹದ । ಲಂದಭವ
ನೋಲಿದಿಳಿದುಕರಪದರ್ಪನವಸುತೊಳದು । ಚಂದ್ರವದನೆವಿಲಾಸದಲಿಬಳಿ ಮು
ದುನಡದೊಳಪೊಕ್ಕುಲಿಂಗದ । ಮುಂದೆಮೈಕ್ಕಿದಳು ಪುಷ್ಪಾಂಜಲಿಯಪಸ
ರಿಸುತ ॥ ೩೭ ॥ ಕರವಮುಗಿವುತಮಧುಕನಾಥೇ । ಶ್ವರನೆಶರಣೆನುತೆದ್ದಳುಳ್ಳ
ಳು । ವಿರಚಿಸುತ ಲಂದರ್ಘ್ಯಪಾದ್ಯಾಸನ ವಿಧಾನಗಳ । ಪರುಶವಿಸಿಪ ಚಾಮೃ
ತಗಳ । ನೆರದುಪ್ರತ್ಯೇಕದಲಿಮಿಗೆವಿ । ಸ್ತರಿಸುತೀರ್ಥಗಳು ಪಾಯೆಪುದದಲಿ
ಮಧುಕನಾಥಗೆ ॥ ೩೮ ॥ ಸಾರಗಟ್ಟಯೆನೀಡಿದುರುಪಂ । ನೀರಹೊಂಗುಗಗಳ
ನಲಿದಾ । ನಾರಿಯುರುವಿರಚಿಸಿದ ರಭಿಷೇಕವನು ದೇವರಿಗೆ । ಸಾರದಿವ್ಯಾಂಬ
ರನರ್ಪಿಸಿ । ಹಾರವಿಸುತಲಿ ಕುಂಕುಮುದಕರ್ಪೂರಮೊದಲಾದಷ್ಟಗಂಧವ
ನೊಟ್ಟದಳುಮಾಯೆ ॥ ೩೯ ॥ ಮಿದಗಳೆಂದವಮುತ್ತುಗಳಲಾ । ನಂದದಿಂದ
ಕ್ಷತೆಯ ನಿಟ್ಟಳು । ತುದುತರುಣಿಯುದೀವಹಾವಿನದಂಡೆಯಿಂಡೆಗಳ । ಸಂಪಿಸು
ತೆನಾನಾಪುಶ್ಪರದ । ಚಂಪಖಂಡದಪತ್ರೆದೂರ್ವೆಗ । ಳಂಪವಾಯಾದೇವಿಮಾಡಿದ
ಳಭವಪೂಜೆಯನು ॥ ಹಿಡಿದುಬಾರಿಘಂಟಿಶಂಖದ । ಗಡಣಿಜಾಗಟೆಜಗಳೆಮದ್ದಳೆ

ಜಡಿವಕಹಳನ್ಮೈದುಗವಾವುಜ । ಭೇರಿಕಂಸಾಳನ.ಡಿವ ಗಂಭೀರಧ್ವನಿಯುಲತಿಸ
ಡಗರಿಸಿಪುದುನಗರವಾಯಾ। ಮಡಿಧಿವಹಾಡುವದೇವಪೂಜೀಯುಂಭಸರಚನೆ
ಯುಲಿ ॥೪೧॥ ಹಲವುಪರಿಯಸುಗುಥಧೂಪಂ। ಗಳನುಧಾಪಿಜಿ ಬಳಿಯುವಾಂ।
ಗಳಪಡುಗಳಹಾಡುತಾರತಿ । ಗಳಸನೇಕವನುತಾಗಿಬೆಳಗುತಲೆತ್ತಿದಳುಕೊ
ವುಳೆಯುರುಘೊಯುಘೊಜಯಜಯ ತೆಂ । ದುಲಿವುತಿಲಾಮಧುಕನಾಥಗೆಪಾ
ಯೆಭಕ್ತಿಯುಲಿ ॥ ೪೨ ॥ ಸರಸಮಿಗತಾರಕಿಯನಿಗ-ಚಿವ । ಪರಿಯುಲೋಗರ
ವುಷ್ಯರಾಗದ । ಸುರಸಸಂತಿರೆತುವ್ವಚೆಂದ್ರಮುಂತೆಪಾಯುಸಪು । ದರಧ
ರುಗಳಮುಗಿರಬುಣದ । ಪರಿಯುಲೊಪ್ಪುವಭಕ್ಷ್ಯರಾಜಿಯು । ನಿರಿಸಿತಿರ್ದ
ರುಹೊಂನಹರಿಯಾಣದಲಿಜೋನವನು ॥ ೪೩ ॥ ವರವಿನುತನವರತ್ನಗಳಮ್ಮ
ದು । ತರಣಿಯುಂಗನವನರಿದ ಮಾಡಿದ । ಪರಿಯ ಬಾಳುಕಹಪ್ಪಳಂಗಳಪರಪು
ಶಾಖಗಳ । ಸುರುಚಿಯಾದವೆಳಿದ್ಯಪಸನೋ। ತ್ಕರವನುಪ್ಪಿನಕಾಯಿಪಣ್ಗಳ
ಸರಚಿಸುವದಥಿತಕ್ರಗಳಬಡಿಸಿವರುಭಕ್ತಿಯುಲಿ ॥ ೪೪ ॥ ಪರಮುಳ್ಳಗಳಪಸರಿ
ಸುವಕ । ಚ್ಚುರಿಯುಪಚ್ಚುಡಿಗಳುಸುಸಾರೋ । ತ್ಕರದಸಾಲಿನಶಿಖರಿಣಿಯಗ
ರುಮನೆಪಸುಬರಿಗು । ಪರಿಪರಿಯಚಿನಿವಾಲುಗಳಸ । ಬ್ಬಿರೆಗಳಸುನಾನಾ
ಪದಾರ್ಥವ । ತರುಣಿಯುರುನೈವೇದ್ಯನುಬಡಿಸಿದರುಭಕ್ತಿಯುಲಿ ॥ ೪೫॥
ಲಿ ಗವವಧಾರೆನುತಪಾಹಾರ್ತುಗಳಸುನೆರೆಮಧುನಾಥೀ । ಶಂಗೆಪುಷ್ಪಾಂಜ
ಲಿಸವೋತಾರ್ಪಿತವಮಾಡುತಲಿ । ಮ ಗೃಶೀಹಸ್ತಜಲವನು । ಸುಗಳಿಸಿ
ಕೈಗಟ್ಟಸಹಿತವೆಸಾಂಗದಲಿಮಾಡಿದಳುವಾಯಾದೇವಿಪೂಜೆಯನ॥ ೪೬ ॥
ಹೋಳಿಸಿದ್ಧಡಕೆಗಳಭಾಗವ । ವೀಳವಿಸಿಕರ್ಪುರದಜಿಳೆಲೆ । ಯೋಳಗವಳಿ
ಗೆಗಳನುಶುಭ್ರದಸುಣಸಹೂವಾಗಿ । ವೀಳಯುವನಿತ್ತರ್ಥಿಯಿಂಡಾ । ಬಾಲೆ
ಮಾಯಾದೇವಿಮನದೊಂ । ದೇಳಿಗೆಯುಭಾವನೆಯುಲುಪ್ರಸರತಿಯನೆತ್ತಿದಳು
೪೭ ॥ ಹಿಡಿದುನವರತ್ನಂಗಳೊಪ್ಪುವ । ಕೊಡೆಯುಕಂಗಳ್ಕಾಂತಿಯನೆಬಲ
ನೆಡಕೆಸಾಸುತಧವಳಚಾಮರವನುವಿಳಾಸದಲಿ। ಮಡದಿಯುರುತುತಂದೆತ್ತುವಾ
ರತಿ। ಗಡಣವೆಲ್ಲವಸರ್ಪಿಸುತಸಲಿ। ದೊಡನೊಡನೆಮಯ್ಯಿಕ್ಕಿತಿರ್ದಳ.ಮಾ
ಯೆಭಕ್ತಿಯುಲಿ ॥ ೪೮ ॥ ದಣಿಯುಪೂಜೆಯ ಮಾಡಿಮಣಿದ । ಪ್ರಣವತೋರಿ
ಸಿಕೆಳದಿಯಸಂ। ದಣಿಯುವೋಲಗಿಸಿಲಿಂಗವನುಚಲವಾದುಭಕ್ತಿಯುಲಿ । ಮ
ಣಿದುಗರ್ಭಗೃಹವಹೊರವು । ಟಣಿರಿ ಸುಮ್ಮಗೊಡುವರೊಲಿದಿ । ಟ್ಟಣಿಸಿ
ಬಂದಳುಮಾಯೆಯೊಪ್ಪುವರಂಗಮಂಟವಕೆ ॥ ೪೯ ॥ ಮಿಸುಪಮಾಪದಧಾ
ಮಡಲಿಂ । ಪೆವಶೋಭನವಾನತೆಯಭರ । ವಸಕೆಸಾಸಿದಸುಳಿಗುರುಳು

ದೀಪಗಳುಬ್ಬಿನಲಿ । ಕುಪ್ಪರಿಚಿಮುರಿಡುವಂಗವಿಗೆರು । ಬೆಸಲುಮಧುಕೇ
ಶ್ವರ ಸಭೋ। ಗಿಸಿಮಬಂದಳೊಪಿಲೆನಲ್ಮಿರಜಿರ್ದಳಾಪಾಯ ॥ ೫೦ ॥ ನಿಲಿ
ಸಿಪನಗಡಬಡೆಯವಾದ್ಯದ। ಗಲಬೆಯನುತರುಣಿಯರತಂಡಗ । ಳುಲುಹುಗ
ಳನಲ್ಲಳ್ಳಿಗಾಗಳೆ ಬಿಳಾತೆಯು । ಬಳಿಕಜಲ್ಲಣವುಡಿಸಿನೆರೆಪರಿ । ಮುಳಿದ
ತುರುಬಬಲಿಮುಬ್ಧಿಸಿ । ಲಲನೆಯ ಲಾಸ್ಯಕ್ಕೆ ಮಾಯಾಂಗನೆಯರಚಿಸಿ
ದರು ॥ ೫೧ ॥ ವಾಸಗತವಾದ್ಯದ ಮುಕಹಳೆಯು । ಲೆಸೆನಿಪಮದ್ದಳೆಯತಾಳದ।
ಘಾಪುರವಗಾಯಕಿಯರೆತಗ್ಗನವಿವಿಧವೀಣೆಗಳ । ಹಾಸಿಹೊಮ ವರದು
ಮಾಗಾ । ವಾಸವ ಳಾಪಗಳವೆ ಯ್ಯನೆ । ದೇಸಿರಾಗವಮಾಡಿಯಾಳಾಪಿಸಿದ
ಳೋವಿನಲಿ ॥ ೫೨ ॥ ಹಾಡುನರ್ದಳ ಹಾರವಿಸಿನೆರೆ । ನೋಡುತಿರ್ದಳ ವಿ
ಕ್ರಮೋಹಿಸಿ । ಬೇಡುತಿರ್ದಳುಮಾಯವ ನದೊಳಗಿಷ್ಟ ಸಿದ್ಧಿಯನು।
ಕಾಡುತಿರ್ದಳನೆರದನಿಂದಿತು । ಕಾಡೆಕೇಳುವನೋಟಕರಮೆ । ಯಾಗ್ಗ
ಡಿನಲಿಕಾಮಾಗ್ನಿಯನ ಸಂಗೀತಕೇಳಿಯಲಿ ॥ ೫೩ ॥ ಬಳಕವೆಯ್ಯನೆಪರ
ಣಚಾರಣ । ಚಳಕೆಯ ಲಿನಿಜಹಸ್ತವಿಸ್ತರ । ಛಳತೆಯಲಿ ಝಳಪಿಸುವಬೆರಳ
ಸಲುಣಿಯಪಹಣಿಯಲಿ। ಘುಳಘುಳಿಸುವಂದುಗೆಯ ಕರಣ । ಗಳರಘುಣತ್ಕಾ
ರದಲಿ ಮಾಯಗಾ। ಲಲನೆರಂಗಂಬೆ ತಕ್ಕನಿಂದಳ ನಿಜದನಿರಿಗೆಯಲಿ॥ ೫೪ ॥ ವ
ಪನಸಿ ನಿರಿಖಾದಳಾಸ। ದಿಸಿ ಹಂತನೆವಲಾಗಿಸಲಿವೋ । ಹಿಸಿದಯಸಲ್ದಿ
ಹಜಾಸುತೋರುವಜಘುಸಳುಚೆಕಳಶ । ಕುಸಿದುಕೆಲವಿ ಬಾಡಕಾಲಿನ । ತೆಸ
ವನಳತೋಳ ಗಳಭಾವದ । ಸಳನದಲಿಸಮನಿಸಿದಕಂಣೊಪ್ಪಿದವುಮಾಯೆ
ಯಾಳಿ ॥ ೫೫ ॥ ತಾಳದಲಿ ಕರಹರಿಸಿವೆಲ್ಲನೆ । ಮೇಳದಲಿ ಮೆಯ್ನೆಗುರಿಕರಸು।
ಚಾಳಿಯಲಿ ಚಳಬಳಿಸಿ ತಿರುಪಿನಮುಡುಪಿನಲಿ ಮಣಿದು ತೋಳವೆರ್ಯಯ್ಯಲಿ ತೊ
ನಪುನೋಟದ । ಧಾಳದಲಿ ಧವಳಿಸಿನಿಜಾತ್ಮವ । ರಾಳಗತಿಯಲಿ ಗಮಕಿಸು
ತವೆಪ್ಪಿರ್ದಳಾಮಾಯೆ ॥ ೫೬ ॥ ನೇವುನಲಿವಯುಪಾಡುಪಲ್ಲಟ । ಕೀಮೆಸೊ
ಗಸಜಿಡಗುಬಿಂಗಣ। ರಾಮಣೀಯ್ಯಕರೇಖೆ ಮಾತರಗಣತಿರ ಪಿನಲಿ । ಕಾ
ಮಿನಿಯೆ ತಾಭರತಭವ । ಭಾವಿ ಯೋವೇಳೆನಲುಮೆರದಾ । ಶ್ಯಾಮೆಮಾ
ಯಾದೇವಿನೋಹಿಸಿಪಾತ್ರವ ಡಿದಳು ॥ ೫೭ ॥ ಸುಳಪರಸ್ತದಜಾತಿಭಾವದ।
ಬಳಲಲಡುವನೋಟನೋಟದ । ಲುಳಯವ್ರೊಲಜೆಗತ್ತತಿಗುಗುವಕೊ
ರಳುಕೊರಳಂತೆ । ಬಳುಕ ತಿರು ಡುನಡ ವಿಚಂಗಕೆ । ಹೇಳವಮಾಡದಮಾ
ಡುಮಾಡಿ । ನಿಲುಕಡೆಯ ನಿರಿಗೆಯಲಿ ಮೆರೆಳುವಾಯ ಲಾಸ್ಯದಲಿ ॥ ೫೮ ॥
ರತಿಯರೀತಿಯ ಪವಿಜರಾಜನ । ಸತಿಯಸೆರಣಿಯುಕಮಲಜನಭಾ । ರತಿಯ

ಭಾವವನಾಡಿನಾರಾಯಣಿಯನಟಣಿಯನು । ಅತಿಶಯದಪೂರ್ವತಿಯ ಪಾವನ ಗತಿಯನೆಲ್ಲವತೋರುತಿರ್ದಳು । ಚತುರವಾಯಾದೇವಿತನ್ನಯ ಲಾಸ್ಯಲೀಲೆಯಲಿ ॥ ೪೯ ॥ ಪ್ರಾವೃತ್ತಿಕೆಯಮಾಟಕಡರಾಹಿನ । ಪುಷ್ಪಳಗಳನುಡೇಗುಲಕನೆರೆ । ತೆತ್ತಿಸಿದರೆಬಂತೆಪಾಯಯನೋಡವಾರ್ಣಜಲೀ । ಸುತ್ತಮುತ್ತಿಗವಾಕ್ಷರಂಧ್ರದ ಭಿತ್ತಿಯಲಿನೆರೆಕೆಲಿಸಿರ್ದರು । ಚಿತ್ರಜಗ್ರಹಸೋಂಕಿದಂತಿರೆಕಾಡೆನೋಟಕರು ॥ ೬೦ ॥ ವೇಳಗಾಂಧ್ವಾನಡಿನಿಪನ । ಕೇಳಿಸಿಕ್ಕದರಾಮಪಾತ್ರದ । ಚಾಳಯಲಿಹೊಳವುಗಭಂಗಿಯಕಾಡುಪುನಸಿಡಗ್ಗೆ ಕೋಳಾಹೋಗಡರಾರುನರಸುರ। ಜಾಳದೊಳಗೆಂಡನಲುರಾಜಿಸಿ । ಬಾಲೆಮಾಯಾದೇವಿಮೆರದಳುಲಾಸ್ಯಕೇಳಿಯಲಿ ॥ ೬೧ ॥ ಹೂವುವರಿಗಳಲೀಪ್ರಕಾರದೊ। ಳೊಲವಿನಲಿಸರ್ವೋಪಚಾರಂ । ಗಳನು ವಿಸ್ತರವಾಗಿಮಾಡಿದಮಾಯಗುಚಿತದಲಿ। ಬಳಿಕಶಿವಲಿಂಗಪ್ರಸಾದದ । ತಳತಹುವ್ವಿನದಂಡೆಯ ನುಕೋ। ವಲಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರುಹರಸುಲಿಪ್ರೂಜಾರಿವುಂಗನನು ॥ ೬೨ ॥ ತರುಣಿಶಿವಲಿಂಗಪ್ರಸಾದಕೆ। ಶರಣಿ ಮತಕ್ಕೈಕೊಂಡುನಲಿದು। ದರಿಸಿವಿರಚಿಸಿ ದೇವರೋಲಗವಾಗಿಕುಳ್ಳಿರ್ದು । ಯಿರುತಲಿರ್ದಳುಬಳಿಕಸಜರಾ । ಚರರೊಳಂತರಿಯಾವಿುಯೆನಿಸಿದ ಗುರುಗುಹೇಶ್ವರನರಿದನಾಕೆಯಭಕ್ತಿಯನುಮತವ॥೬೩॥

ಅಂತುಗತಿ ೪ ಕ್ಕಂ ಪದ ೧೩೨ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಹಾಶ್ರೀ.

ಐದನೆಯಗತಿ.

ಪಚನ ॥ ಕಡಲನುಂಗಿದಕಪ್ಪಿನವರಿ । ನವಸೂಸಿರಸಿಡಿಲುಹೊಯ್ದು ಬಯಲುಗೆಬಂಣವು ಟಿ । ಕಂಗಳವಾಂದಣಕನಸು । ಹಿಂಗದಕಾ ಬಿಯ ವರಿಮಳ ಅಂಗವಿಲ್ಲದರೂಹಿಂಗೆಸ ಗವುಂಟೆ । ಯಿದೇನೋಗೆಗನವರಹಣ್ಣಾನೆಕೊಯಿದುವುಗ ಧರೆಚೆಯನರಿಯ ಳು। ಹಾಗರಣದ ಆಂಪಾವಿನಹಂಣುಸವಿಯನ್ನುಪ್ಪದೆಗೋಗೇಶ್ವರ॥೧॥

ಪಲ್ಲವಿ। ಬಯಸಿಮಾಡಲು ಮಾಯೆಶಿವಭ । ಕ್ತಿಯನ ನಟಸಿದನಾಕೆಯಲಿಸಂ। ಶಯದಸಂಗನವಲ್ಲಮ ಪ್ರಭುಮನುಜವೇಷದಲಿ॥

ಪದ ॥ ಲಿಂಗಭಕ್ತರು ತಿಳವುಹಿನಾ । ಮಂಗದಲಿಶರಣರುಗಳಾವರಂಗನೆಯರಳುಪಿ ಗೆನೆರೆ ನಿರ್ಲೋಪಪ್ರವೃತ್ತಿಯಲಿ । ಸಂಗಿಯಂತಿರೆನಟಸಿತಾನಿಸ್ಸಂಗಿಯಾಗಿಹವರಿಯನೀಪ್ರಭು । ಲೀಲೆಯೊಳಾಸ್ವತಂತ್ರನಚಾರುಚಗತಿಯಲೀ ॥ ೧ ॥ ಯಿರಲುಮಾಯಾದೇವಿ ಮಧುರೇ । ಶ್ವರನತೋಗಸುತ್ತಕಾಮಿಸಿ । ವರವಿಧಾವಾತರಕಳಾಕೇಳೀ । ವಿನೋದದಲಿ ಪರಮಾನಂತರಿಯಾ

ಮಿಕರುಣಾ । ಕರಸುಖದಮಲಸಗುಣನಿರ್ಗುಣ । ಭರಿತನಲ್ಲಮಲಿಂಗನರಿದಿಂ
ತೆ ದತಂನೊಳಗೆ ॥ ೨ ॥ ಕಾಮಿತಾರ್ಥಕನೀಯ್ಯಬಹುದು । ಕಾವಿ ಸಿಗೆತಾನ
ವಳುಕಾವು । ಪ್ರೇಮಭಕ್ತಿಯುವಾಡಿದರಾಕಾರಣದವೊಡೆನುತ । ಆವುಹಾ
ಮಹಿಮಸ್ವರೂಪನ । ನಾಮವನು ಮರೆಮಾಡಿ ಮುಖಿನವ । ಕಾಮರೂಪಿನಪ
ರಿಯನಲ್ಲಮಲಿಂಗಧರಿಸಿದನು ॥ ೩ ॥ ಕಂಗಳಲಿ ಪಡೆನೋಡಿದಡೆಹೆರೆ । ಹಿಂಗ
ಬಾರದಜಲುಜವಮುಖದಸು । ರಂಗಸೂಸುವದಂತಮಂಜಿಷ್ಠಿಯ ತೊಳಪಕಂಣು
ಗಳ । ಅಂಗವಟ್ಟದಸರಳಕೆಯ ಹ । ಸ್ತಂಗಳ ಭ್ರೂಯುಕೋಮಳದಸ । ರ್ವಾಂ
ಗ ಶೃಂಗಿಯಸಾಮ್ಯತೆಯಧರಿಸಿದನು ಪ್ರಭುರಾಯ ॥ ೪ ॥ ಹೊಸಿದಂತಿರೆತೊಡ
ದಕುಪ್ಪಳು । ಮೊಸೆಮುಂಚಿರಲುಟ್ಟಪಟ್ಟೆಯ । ಕಾಸೆತೋರುವಕಸಕದು
ಡೆನೇವಳವಿರಾಜಿಸಿತು । ವೇಸೆನಿಪಹದಿನಾರು ಹದಿನೆಂ । ಟ್ಟೈಸುವಮುಷ್ಟರಹರೆ
ಯವೊಬವಿ । ಳಾಸವೇಷವನಲಸು ಪ್ರಭುಲಿಂಗನಟಸಿದನು ॥ ೫ ॥ ತುರುಬುಚಿ
ಮುರಿಚೆಂಡಿಕಾಸೆಯ । ಶರಗುಸಸುಹೊದ ದೊಲ್ಲಿಮಿಂಚುವ । ಮಿರುಪಸುಲಿ
ಪಲ್ಲಸಿಯಸೆಳ್ಳುಗುರುಲಿವ ಹೊಂದೊಡರು । ಪುರದಗಂಧದಲೇಪಬೆಂನೊಳ । ಮೆ
ರವಮುದ್ದಳೆ ಸಹಿತಬಾಡೀ । ತೆರನನಲ್ಲಮು ನಟಸಿನಿಂದನುವಿಕೃತವೇಷದಲಿ॥
೬ ॥ ಯಹತಿಕಿವಿಯಲಿ ಮೆರವರತ್ನದ । ಕಡುಕುತಾಳಿಯ ಮಣಿಯಸರಹಿ । ದೊದ್ದ
ಡರಸಿರಫಳಿಗಳಲಿ ನೇಲುವಬಾವುಲಿಯಬೊಂಬೆ । ಮುಡಿಯಹೂಸರಚೊಕ್ಕ
ಬೊಟ್ಟನ । ಬೆದಗುಸಹಿತವೆ ಧೂರ್ತವೇಷನ । ತೊಡಹವನು ತೊಟ್ಟಲ್ಲಮ
ಪ್ರಭುಬಂದ ನಿಂದಿರ್ದ ॥ ೭ ॥ ಕೊರಳಮುತ್ತಿನಕಂಠಮಾಲೆಯ । ವಿರಾಜಿಸು
ತ್ತಿಹಬಾಹುಪುರದ । ಬೆರಳನುಂಗುರಗಳ ವಿಳಾಸದಮಡಲವೀಳಯದ । ಧರಣಿ
ಯೊಳು ಚೆಲುವಿಗೆತಾನೇ । ಬಿರಿದಕಟ್ಟಿದನಂದ ನೊಬಗೆನ । ಪುರುಷವೇಷ
ದಲಲ್ಲಮಪ್ರಭುರಾಯನೆಸದಿರ್ದ ॥ ೮ ॥ ನಿಂದುನಾನಾಪರಿಯನಹಣಿಗ । ಳಂದ
ತಾಳಸಮೇಳಸದ್ಗತಿ । ಯಿಂದೆಲುಪ್ಪುಡಣೆಯಸಘೂಡಾವಳಿಯಲಲ್ಲಮನು । ಅಂ
ದುಮಧುಕೇಶ್ವರನಬಾಗಿಲ । ಮುಂದೆಬಾರಿಸುತಿರ್ದನೈಹಲ । ಮಂದದಲಿಮ
ದ್ದಳೆಯ ಕೇಳುವರೆಲ್ಲಬೆರಗಾಗೆ ॥ ೯ ॥ ಕಾರಮುಗಿಲಿನ ಘರ್ಜನೆಯಕಿವಿ । ಯಾ
ರೆಕೇಳುವಸೋಗೆಯ ತಿರೆ । ಹಾರವಿಸುತಲಿ ಯಲ್ಲಮನಮದ್ದಳೆ । ಯಧ್ವನಿ
ಗೇಳ್ದು ನಾರಿಮಾಯಾದೇವಿ ನಲಿವುತದಾರು । ಹೊರಪಡೆಯಲ್ಲಿಸೂರ್ಯೋ
ದ್ಧಾರವನು ಮಾಡುವರೆನುತ ಕೇಳಿದಳು ಕೆಳದಿಯರ ॥ ೧೦ ॥ ಕೆಳದಿಯರು
ತಾವರಿಪಬಂದಾ । ಗಳೆವಿರಾಜಿಸಿ ಹೇಳಿದಡೆಕೋ । ಮಳೆಮನೊಮುದದಿಂದ
ಕರಸಿಯೆಕ್ಕಡಳಲ್ಲಮನ । ಮೊಳೆತಮಾಕ್ಷಕಾಮಬಂದ । ಹಿಳ್ಳುಕುಗಳುಹೆರಿ

ಹಾಗಿಚಿಕ್ಕ್ತಿದಳ ನಳವಿಯ.ಲಿಸಿಕ್ಕಿದಳು ಮಾಯೆತುಹಾವರಾಗದಲಿ॥ ೧೧॥ ಅನು ದೇಶದಪುರುಷನ್ಯೈನಿನ । ಗಾವಹಿಸರ್ರೈನೀನುನೆಲೆಗೊಂ । ಡಾವತಾವಿನಲಿಪ್ಪಿ ಯ್ಯೆಯುಂದೆನುತ ವಿ೯ಯದಲಿ । ಭಾವೆಯುರುಬಳಕಾತನನುಸು । ಭಾವಿಸುತ ಕೇಳದಡೆಯ ಲ್ಲವು।ದೇವನೊಲಿದಾಸತಿಯ ರಿಗೆನೆಸುನಗ ತನಗುತಲಿಂತೆಂದ॥೧೨॥ ದೇಶವೇವುದು ಹೇಳುವತೆವರ।ದೇಶಬಿರಿದಿದಬಿ ಕೇಶಾವುಗರ । ವಾಸಿಗುನಲ್ಲೆ ನಿಸುವಲ್ಲದುನೆಬ ಪೆಸರೆನಗೆ ಲೇಸುವಾಡುವತವು ಗಳಳಭಿ । ಲಾಷೆಯಿಂ ದಲುಹೊದಿದ್ದವೆವುಸುಖ । ವಾಸಿಗಳುನಾವೆದನಲ್ಲವುನೊಲಿದುಸತಿಯರಿಗೆ॥ ೧೩॥ ವ್ರೊಳ್ಲತಾಯಿತು ಕಾರ್ಯನೀನಿಂ । ದಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆಹೋಹುಬುದ್ಧಿಯ।ಸಲ್ಲ ವಿಡುಸುಖಬಿಂದವೆಂ ವೊಡತಿಯುಸವಿಸಾಪದಲಿ । ಬಲ್ಲವಿದ್ಯಾವಸ್ತುಗಳೊಳುಂ ಮೆಲ್ಲರೋಲವಾಪಿಯಲಿ ಮನಬಂ। ದಲ್ಲಿನೀನಿಹುದೆಂದ ರಾಕಾಮಿನಿಯರಲ್ಲವಗೆ ೧೪ ॥ ಮನದಗಂಪೆಯ ತರಿಸಿದಃತಿರೆ । ಮನಕೆಸನಸವಾಪುವರಸನ । ತನು ಜೆಗೆದತಾನರಿದು ಹಡವದಭೋಗಿಯುಂಬಸಳು । ವಿನೆಯದಿದಲ್ಲವುಗೆಬಳಕ್ಕನೆ ವಿನುತಹೊಬಟ್ಟಲಿವಾಯಾ । ಗನೆಕ್ಕಯಲಿ ಕೊಡಿಸಿದಳುಸಲೆಸಂತ ವೀಳೆಯವ॥೧೫॥ ಅತನದಳ್ಕೈಕೊಂಡು ನೋಡುವ । ವಿತರುಣಿತಾನೆನ ಬಾ ಡುವ । ಕೌತುಕವನೆದೆನುತವಿಶ್ಯಾಪಸು ತಾನಾಗಿ। ಪ್ರೀತಿವಟ್ಟವತತೆನ ಟ್ಟುವ ॥ ಜಾತಿರೀತಿಯನ ಟಿಸುತಿರ್ದತು । ಘಾತಳದೊಳೆವಲ್ಲದುಪ್ರಭು ಪ ತಲೀಯುಲಿ ॥ ೧೬ ॥ ಶರಣಿತನಲಾವಾಯವಧಕೇ । ಶ್ವಾತಬೆಳ್ಳಾಕ್ಕಿಂ ಡಾಗಳಾತನ । ಕರಮುಕೊಳುತ್ತೈಯುದು ದಂಪೆಯುಸಂಮುಖವಮಾಡಿ । ಅರ ಸತರಿಕೆಯುಮಾಡಿವಿಗೆಬಳ । ಕಿರಿಸಿಕೊಂಡಳುಬಾಗವಾಸದ । ನೆರವಿಗೊಪು ವಬಿಂದಬೋಗಾರಿಕೆಯುಲಲ್ಲದುನ ॥ ೧೭ ॥ ಹರುಷದಿಂದಲಿಕಾನೆವಾತದ। ಪಿರಿ ಯಚೌವಾಳಗೆಯುತಿವಿ । ಸ್ಸರದವೋಲಗ ಗೊಟ್ಟುಕ್ಕುಳ್ಳಿತು ಸಕಲವಿಭ ವದಲಿ । ಭರತವಿದ್ಯಾದ್ಯಖಿಲಕಳೆಗಳ । ಪರಿಚರಿಯುಸವಸಿದುಮಾಯಾ । ತರು ಣಿಮನದೊಳು ಸೊಗಸಿವಾತಾಡಿಸುವಳಲ್ಲಮನ ॥ ೧೮ ॥ ಮನದಲಾತುರವಿಹು ದುಬುದ್ಧಿಯ। ವೊನಿಗೆನಾಚಿಕೆ ಬಹುದ ನಗೆಗಂ । ಣಿನಲಿಕಳವಳವಿಸ ದ ಕಾ ಯದಲಿಪುದುಸನ ಭೀತಿ। ವಿನಯ ವಿಹುದೆರಕದಲಿ ಜಿಂದೆಯ। ಕೊನೆಯಲಿ ಹ ದನ್ಯವಸಂಗತೆ । ಇನಿತು ಮಾಯಯಲಿರ್ದವದಲ್ಲ ಮನಬೀಟದಲಿ ॥ ೧೯ ॥ ಸ ಧೆ ಬಸೋಸೆಯು ಸುರಿವುತಿರಕಾ । ಅದಲಿತೃಪ್ತಿಯನೆಯ್ದಲರಿಯದೆ ಷ್ಷ ಧೆಗೆಕ್ಕಷೆಗಳನಾಡಿ ಕೋಟಲೆಗೊಂಬ ಮರುಳುತೆ । ಮುದವನಲ್ಲಮಕ ರುಣಿಸಿದಕಾ। ಉದಲಿನಿತ್ಯವನರಿಯು ಒರಿಸದೆ । ಕುದಿಸುಕೋಟಲೆಗೊಳುತ

ತಿದ್ದಳು ಮಾಯೆ ಬೇಟದಲಿ ॥ ೨೦ ॥ ಕಿಬ್ಬದಿಯ ಕೇಲಿಸಿದ ಕಾಮನ । ನಿಬ್ಬರದ
ಕೂರಂಬಿನಲಿ ತನು । ವಿಬ್ಬಗೆವವೊಲು ನಿಮಿಷ ಕುಳ್ಳಿರಲಾರದಳವಳಿದು । ಮು
ಬ್ಬರದ ಮಾನಾಗ್ನಿ ಮೈಯ್ಯಲಿ ಸು । ಹಬ್ಬಲೆ ಕಾಂತಕ್ಕೆ ಬಳಿಕೆ ಕೊ । ಬ್ಬಿಬ್ಬರಾ
ಸ್ತ್ರ ಸಂಹಿತ ಹೆಣ್ಕಳ ಮಾಯೆ ಮನ ಸೋತು ॥ ೨೧ ॥ ಮಲಗ ನೆಮ್ಮುತ್ತಗ
ದ್ದುಗೆಯ ಮೇಲೆ । ವೆಲಿಂಕುಳ್ಳಿತು ತಂನ ಮನದಳ । ಬಳಲನೊಪ್ಪದಿ ಸೂ
ಚಿಸುವೆ ನಿಂನೊಳಜೆಯಿಂದೆನುತ । ಕಳವಳಿಸಿತ ಕಹರಿ ಸಲಾರದೆ । ಬಳಿಕಲಲ್ಲ
ಮಗಾಪಬೀಡಿತ । ನೆಲೆಯ ಮಾಡಿವರೆನುತ ಸಖಿಯರ ಕೇಳದಳು ಮಾಯೆ ।
೨೨ ॥ ಮಥಿಮದನನ ಬಲೆಯ ಬಾಯಲಿ । ತೊಡಕಿಬಿದ್ದುದ ಸರಿಪ ರಾಗಳೆ ।
ಪತತಿನಿಂಮಯ ಬಗೆಯ ಬಯಕೆಯ ನಾಚದೆಂಬೊಡನೆ । ನುಡಿದೆಯಾ ಡಡೆಬಳಿ
ಕಲಲ್ಲನು । ಗೆಡೆಗುತ್ತುವವಂದಿಡೆಯ ಬೀಡಿನ । ಗಡಿಯನೆನುತುವ ಮಾಯೆಗಿಂತು
ದಮವಿಪಗ್ಧಯರು ॥ ೨೩ ॥ ಪವಿನಿಂಮಯ ತನ ಮನೆಯ ಮಾಯ । ಭಾವಕಾಮ
ನಶ್ಶೈಯ್ಯ ಭಾರಿಯ । ಹೂವಿನಂಬುಗಳಿಂದ ಮಾವೊರ್ನೆಗೊಂಡ ತೆರನಂತೆ ।
ತೀವಿಕೆಂಡಿವೆ ಬರಿಯ ಬೇಟದ । ಬೇವಸದಲೆಂಬೊಡನೆ ನಾಚದೆ । ಭಾವೆಹೇಳೆ
ನು ತೊಡತಿಯನು ಕೇಳಿಪರು ಕೆಳನೆಯರು ॥ ೨೪ ॥ ಯನಲು ಕನ್ಯಾ ಭಾವಭಂಗಿ
ಯ । ಮನವನಾಚಿಕೆಯಿಂದ ನೆಟ್ಟನೆ । ಜನಪತಿಯ ಮಗಳೆಂಬ ಹೆಕ್ಕಳ ಹೆಂ
ಮೆ ತಾನೆರದ । ತನಗೆ ಸಮಸಂಪ್ರಾಪ್ತನಲ್ಲದ । ಮನುಜಗಳು ಬೆದನೆಂಬ ಮ
ರವೆಯ । ಘನತೆಮಾರಿವಕಳು ಕಿನಾಡುತಲಿರ್ದಳಾ ಮಾಯೆ ॥ ೨೫ ॥ ಪಡತಿ
ನುಡಿಯದೆನಾಚಿರಲು ಹೆ । ಗ್ಗಡಿತಿ ಸಕಳೆಯದೇನು ರಾಣಿಯ । ನಡೆವನೋಡು
ಪಹಂಡುವಾಡುವ ರೀತಿ ಹೊಸತಾಗಿ । ಬೆಡಗು ಬಿನ್ನಾಣಿಸಿತಿ ದತ್ತಣ । ಗೂಢ
ವೆಗೊಳಗಾಗಿದ್ದಳೆನುತಲಿ । ಮಡದಿಯೊಲಿದು ಕಳಾವಿಲಾಸಿನಿಯ ಕೇಳಿದಳು
ಬಳಿಕ ॥ ೨೬ ॥ ಹಂವು ಮಾತೇನಿಂಕೆ ಕಾಮನ । ಬಲೆಗೆ ಬಿದ್ದುದು ಸತ್ಯವಲ್ಲವು
ಗಳು ಪಿಡುದು ಥಿಟವ ಪವರಿವರನಿಂ ನೇನೆಕೇಳುವಿರಿ । ಹೊಲಬಿಧಾ ದಡೆತಪ್ಪ
ದೆನ ತಲಿ । ತಿಳಿಯನ ಡಿಳು ಸಕಳೆ ಪಡತೆಯ । ನೆಲೆಯನರಿದು ಕಳಾ
ವಿಳಾಸಿನಿ ಕಂನ ಸಗುಮತವ ॥ ೨೭ ॥ ಆನುಡಿಯನಾಲಿಸುತ ಮಾಯಾ ।
ಮಾನಿನಿಯ ಮೊಗವಲರಿಸಲೆಸುಂ । ಮಾನವಲಿ ನಸುನೆಗುತ ನಾಚ್ಯವಭಾ
ವಭಂಗಿಯನು । ಆನಿತ ಬಿನಿ ಯರು ನಿಧಾನಿಸು । ತೇನ ಹುಸಿ ಯಲ್ಲೆನು
ತಶ್ಯತೆಸ್ಪಷ್ಟ ಸುವಚನ ಪರಿರಿದ ಸಲ್ಲ ಮಗಾ ಕೆಯೊಲಿ ಸುದನಾ ॥ ೨೮ ॥ ಈಕ
ಮಾರಿಯ ತಿಳಿಲಿವೆಂಬುದ । ದೇಕೆ ಕಾಣಲಬಂದ ಕಾರಿಯ । ವಾಕಳಾವಿಧನನು

ವಿಚಾರಿಸಬೇಕೆನುತ । ಆಕೆಯುಮದವಾನಿಯು ಬವಿ । ವೇಕಿಯನು ಕಳುಹಿದರೆಬಂದಳ । ನೇಕಹದುರಿನಜಪಳತನದಲಿಯಲ್ಲವ ನಬಳಿಗೆ ॥ ೨೯॥ ನಾರಿಬಂದುದನರಿದುವೊದಲೇ । ದಾರಿದೋರಾವೆನಾನೆನುತಬೀ । ಡಾರಕಿಂ ನಾವೆಯ್ದಬೇಹುದುನಂಮನರಶಿಡಡೆ । ನಾರಿನೀನೀಹದನಹೇಳು । ವಾರಿಗೆನುತವೆನಿಜವಿನೋದವಿ । ಚಾರದಿಂದಲಿನುಡಿದನಾಮದ । ಮಾನಿಗಲ್ಲಮನು ॥ ೩೦ ॥ ನಿನಗೆಸೌಕಿಂನ್ಯಾಕೆಬಿಡಿನಮನೆವ್ಯಥಾಬೆರೊಂದುಸಂಶ । ಲ್ಪನೆಯುಬಿಡುನಾವೊಡತಿಯಾದಡೆ ಮುಟ್ಟವೋಹದಲಿ । ನಿನಗೆಕೃಪೆಯಾಗಿರ್ದಳೈಮರ । ಮನಯೊಳಿರುಸುಖಿಯಾಗಿನೀನೆಂ । ದೆನುತನಯದಲಿನುಡಿದಳಾಮದವಾನಿಯಲ್ಲಮಗೆ ॥ ೩೧ ॥ ನಾವುಪರದೇಸಿಗಳುಬಡವರು । ನೀವುಧೊರೆಗಳುವೇಲೆನಿವಮ್ಮಯು । ದೇವಿರಾಜಕುಮಾರಿನಾವೇವುರುಷವೇಷಿಗಳು । ನೀವುಸತಿಯರುನಿವೆಮ್ಮಳಿಹುದೆವು । ಗಾವವುರಿಯಾದೆಗಳುದೂರ । ಸೇವೆತಾನವುಗುಚಿತವೆಂದನ ನಗುತಲಲ್ಲವನು ॥ ೩೨ ॥ ಕೂಡೆತಾಪತಿಕರಿಸಿವುರಳಿಡು । ಮಾಡಬಲ್ಲಳೆಮಾಯೆಭೇದವ । ನೋಡಿನೀನಿರುತಿರುತಲಿಂನಿಂನಾಕೆಯುಂಗವನು । ಆಡಿಕೋರಲದ್ಯಾಕೆನೀಕ್ಕೈ । ಗೂಡಿಕಾಬುದುನಿನಗೆನಾಫೆನು । ತಾಡುತಿರ್ದಳ ಹಲವುಬಿಂನಣಿಮಾತನಲ್ಲವಗೆ ॥ ೩೩ ॥ ಆದೊಡೇನೌನಿ ನಮಾತಿನ । ಭೇದಬೇರೊಂದಾಗಿಯಂನೊಳು । ವೆದಿಸ ತ್ತಿದೆನಡಿಯಲಂವೊವುನಿನಗೆಮನಸೆರಡು । ಆದರಿಸ ವಡೆಕೇಳ ವಡತಿಯು । ರಾಪನರದೂರದಲಿಸೇನಿಸಿ ಹೋದಡೆವಗದುಸೌಖ್ಯವೆಂದನು ನಗುತಲಲ್ಲವ ನ ॥ ೩೪ ॥ ನಗೆಯ ಮಾತಲ್ಲಂ ಮಾಯೆಯು । ಬಗೆಗೆನಿಂನನ ಶೇವಕಾವು । ತ್ತಿಗಳೊಳಣಿಸ ವವರಿಯ ಕಾಣೆನುನಿಂನತುನಿಂಡ್ಟ । ಮಿಗಿಲುಮಾಡುವವರಿಯ ಲಿದ್ದಳು । ಹಗಲಿರುಳುಹಂಬಲಿಸಿ ಕೆಳ್ಳೈ । ಬೆಗಡುಗೊಳ್ಳದಿರೆನತ ಬೋಳೈಸಿದಳ ವದಮಾನಿ॥ ೩೫ ॥ ಸೇವಕರವೇಲಿರಳವಿದ್ದಡೆ । ಭಾವೆತಪ್ಪೇನುಡತಿ ಯಾದವ । ಕೋವಿಸಲಹಲು ವೋಹಮಾಡವ ರವರಿಗದುಸಹಜ । ನಾವುನುವ ಯ ಸೇವಕಾಂಗದ । ಭಾವದಿಂದಿರಬೇಕೆನುತನಾ । ನಾವಿಧದಥಾಳಕೆತನಂಗಳನ ಡಿದನಲ್ಲವ ನ ॥ ೩೬ ॥ ಸಾಕುಜಾಣಿನಮಾತವುರೆ । ಇಂನ್ಯಾಕೆನಿಂನೊಳ ಮಾಯ ಕಾವೇ । ದ್ಯೇಕದಲಿಸೆರೆನಿನಗೆ ಸೋತಳು ಹೇವುಮಾತೇನು । ಲೋಕದೊಳ ನರದಿವಿಜದನ ಜರ । ನೇಕರನ ಬಗೆಗೊಡು ಲೆಕ್ಕಿಸ । ದಾ ಕತಾನೇಸೋತಕ್ಕೈ ನಿಸಗೆಂದಳಲ್ಲವಗೆ ॥ ೩೭ ॥ ನೀವೆಬಲ್ಲಿರಿ ನಿಂವಮಾಯಾ । ದೇವಿಯ ಂತಸ್ಥವನು ಹೊಸಬರು । ನಾವುಬಲ್ಲೆವೆಯಂತು ಕಾರಣವ ನಸಬಾದಂತಿ । ನೀವೆಮಾ

ಡುವುದೆಂದು ಕೇಳ್ವುದು । ದಾವುದು ಬೆಂದೆನೆ ತಲಲ್ಲಮು । ದೇವನಾನೆಂದು ಮಾನಿ ಗೆಂದನು । ಬಳಿಕನಸುನಗುತ ॥ ೩೮ ॥ ಆವಶಕ್ತನವತಿದ್ದಿಕೊಂಡವೆ । ಬಾಣಬಂದೆಯೊ ಅಲ್ಲದಿರ್ದಡೆ । ದಾವಮೋಹನವಶ್ಯವಿದ್ಯೆಯ । ಕಲಿತೆಯೊ ಫಿಟಕ ದೇವಿಯ ನ ನೀವು ರುಳ್ಳು ಮಾಡಿದೆ । ಜವಳಿಗನಲ್ಲಿನುತ ಬಂದಳ ಬಾಣನಗ ತಲ್ಲಮುನಬಳಿಯ ಅಧೊಡತಿ ಯಿದ್ದೆಡೆಗೆ ॥ ೩೯ ॥ ಇತ್ತ ಳಾಗಳೆತೋಳು ತೊಡತುಟ । ವೃತ್ತ ಕುಚಕೋರಳರಳು ಗಂಗಳು । ಕೆತ್ತುತಿದ್ದವು ಮಾಯಿಗಿಚ್ಛೆಯ ಫಲವ ಸೂಚಿಸುತ । ಚಿತ್ತದಲಿ ಹಾರೈಸಿ ನಗುತಲು । ಮತ್ತೆ ಸಂಮಾನದಲಿ ಬಂದಳು ಮತ್ತಗಜಗತಿಯಿಂದ ಲಾಸವೆಯ ದಲಿ ಮದಮಾನಿ ॥ ೪೦ ॥ ಎನುತ ನಿಂನಯ ಮನಸ ಡಚೆಚ್ಚಿಸು । ಮಾನವನು ಸೂಚಿಸುತಲಿಂದೆಬಳಿ । ಕೇನಮಾಡಿಸೆ ಹೇಳು ಕಾರ್ಯದ ಪಜನ ನೀನೆನಲು ಆನಿತಂಬನಿಯ ಲ್ಲಮುನವಿಗೆ । ತಾ ನೊಡಂಬಡಿಸಿದುದನೆಲ್ಲವ । ನೂನವಿಲ್ಲದೆ ಹೇಳಿದಳು । ಮದಮಾನಿ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ॥ ೪೧ ॥ ನೀನಹ ದೆ ಸ ಮೋಹವದಸು । ಧಾರವಿದ್ಯಾಜಾಣೆಯ ನತಾ । ವಾನಿ ನಿಯಂತಂಗಳೊಲಿದು ಮಾಯಾಂಗನೆಯ ಕೈಯಿಂದ । ಆನಿತಂಬಿನ ದಣಿಗ್ರೋಲ್ಯ । ನ್ಮಾನಿಸ ತ ಸಂತೋಷದಲಿ ಪದ । ಮಾನಿಗ ಚಿತದಲೀಸಿ ಕೊಡಿಸಿದರಂಗಚಿತ್ತವನು ॥ ೪೨ ॥ ಕರುಬರಾಪಕ ನಿಷ್ಟುರಿಂತಿಪು ನರಿದರಾದಡೆ ಭಾವಿಪಾಲಂಗರುಹುವರು ಬಳಿಕರಸನೀ ಸೆ ಹೆಯನು ಕೇಳದಡೆ । ಅರಿಯ ಬಾರದುಮುತ್ತ ಕಾರ್ಯದ । ತೆರನನೆಮಗಹು ದಿಂದೆನುತ್ತಲಿ । ನೆರೆವಿಚಾರಿಸಿ ಗುಪ್ತವನುಮಾಡಿದರು ಕೆಳದಿಯರು ॥ ೪೩ ॥ ಅಂದಿನಿರುಳಿನಲಾ ಸುವರಿಯ ಪ । ಥದವಿಂದಲಿ ಬಳಿಕ ಸಜ್ಜಾ । ಮಂದಿರಕೆ ಸತಿಗರಿಸಿ ಮಾಯೆಯು ನಲ್ಲಮುನನೊಲಿದು । ತಂಡುಬಿಜಯಂಗೈಯ್ಸ ದರುಬಳಿ । ಕೆಂದುಮುಖಿಯರು ತಮುವತೆರಣಿಯು । ನೊಂಡುಮಾಡವೆನೆಂಬ ಭಾವಭ್ರಮಿತ ಬುದ್ಧಿಯಲಿ ॥ ೪೪ ॥ ನೆಲಸಿವಿಂಚಿನ ಮಿಡಿಕಿನೊಲುಕಂ । ಗಳಿಗೆತೋರುವನಲ್ಲದಪ್ಪಿಗೆ । ನಿಲುಕನೆಂಬರದಂತೆ ಸೋಂಕಿಹ ನೆಲ್ಲನನುರತಿಗೆ । ಪುಲಕ ನಕ್ಷರದಂತೆ ಬಾಯೊಳು । ನಲಿವನಲ್ಲದೆ ಚುಂಬನಕೆ ತಾಸಿಲುಕ । ನಲ್ಲವನೀ ಪರಿಯ ನಟಿಸಿದನು ಮಾಯೆಯಲಿ ॥ ೪೫ ॥ ಬಯಲ ಲಜ್ಜೆಪ್ಪಿಸುತೆ ಚುಂಬನೆ । ಬಯಲನಪ್ಪುವ ಪ್ರೋಲ್ಯವ ಪ್ಪಿಟ್ಕೆ । ಬಯಲನೀಕ್ಷಿಸುತೆಮಾತೆ ನೋಟದ ಕೂಟದನು ಭವಣಿ । ಬಯಲುಗೊಂಡವು ಭಾವಿಸಲು ನಿ । ರ್ದಯಲಿ ನಲ್ಲಮು ಗೊಲಿತಕಾರಣ । ಬಯಲ ಬಿಂಕ್ಯದಬಲೆಗ ಬಿದ್ದಳ ಮಾಯೆ ಸುರತದಲಿ ॥ ೪೬ ॥ ಮಳಿಗೆನನವು ಪೆಗಾಳಬೀಸದ । ಡೋಲವುದೇ ಬಲುಗಿಚ್ಚಿನುರಿಯಿಂ । ದಳಿವುದೇನ್ನವಾ ಪರಿಯ ಬಯಲುಗನು ತಾನಾಗಿ । ಕಳವಳದವಿಷ

ಯ ಗಳೆವೆಸನೆಗ । ಳೊಳಗೆಸಿಕ್ಕುವೆನಲ್ಲವಾತನ ಹೊಲಬುತಾಬೇರೊಂದು ಪ
ರಿಯೆನೆಂಬೆನಲ್ಲವುನ ॥ ೪೭ ॥ ಜಗವನೇಡಿಸಿ ಕಾಡುವಾವಮಾ । ಯೆಗೆನವೀನ
ವೆನಿಪ್ಪಮಾಯಾ । ವಿಗವುತಾನೆ ಬುತಿ ರಲ್ಲದ ಬಯಲುಬಗೆಗೊಳಿಸಿ । ಅಗಲ
ದಂತಿರಲಿಪ್ಪ ಸುರತಪ । ಸೊಗಸುಗಿಲ್ಲದೆ ಸುಳಿತನಾತನ । ಬಗೆಯು ನಂತಿಂತು
ದುಬಲ್ಲವರಿಲ್ಲ ವಲ್ಲವುನ ॥ ೪೮ ॥ ಅಕ್ಕಟಕ್ಕಟವೀತಗಳುಪಿಸ । ಕಕ್ಕುಲಿತೆ
ಕ್ಕೈಸೂರಿತಲ್ಲದೆ । ಹೊಕ್ಕುವೈಕ್ಯಗೂಡಿ ಸುರತಸಖಾತಿರೇಖದಲಿ । ವ್ರೊ
ಕ್ಕಲಿಕ್ಕಿಸವುಸ್ತುಭೋಗತ । ಮಿಕ್ಕುಸವಿಯುದೆಯ ಂನಭಾವನೆ । ಪು ಕ್ಕು
ಹೋದುದ.ಯೆನುತ ವುನದೊಳು ವುರುಗಿದಳುವಾಯೆ ॥ ೪೯ ॥ ವನಿತೆಬೆರ
ಗುಗಿರ್ದಳಲ್ಲವು । ತನಗನಾಹಿಸಿಸುರತಸ ಖಭಾ । ವನೆಗಬಾರದೆಬಯಲು
ಗೊಂಡಿರೆಸುಯುದ್ಧ ಮರದೊರಗಿ । ಳನಸಕಂಪಂತಾಗಿಬಳಕಾ । ದಿನದವುರುದಿ
ವಸದಲಿ ತಂನಯ । ವ ನದಲಿಮುನಿಜಸಖಿಯರೊಳಗಿಂತೆಂ ವಳಾವುಾಯೆ ॥ ೫೦ ॥
ನೋಡಿದೊಡಿರೂಪಾಗಿರಲಾವುಯಿ । ಗಾಡಲಿಕೆನೊಂಕಿಲ್ಲದಿದೊರ್ಡೆ । ನೋ
ಡಿನಾಬೆಗಾಗಿವುರದೊರಗಿರಲು ಮುದದೊಳ್ಗೆ । ಕೂಡವ ತಿರ ಲೆನೆಗೆವೋ
ಹವ । ಮಾಡುವಂತಿರೆಕಂಡೆಕನಸನು । ನೋಡಿದಿರೆ ಅಲ್ಲವುನನಟೆಣೆಯುನೆಂದ
ಳಾವುಾಯೆ ॥ ೫೧ ॥ ಮರುಳುಗೊಂಡಂತೆನಗವುಾಗೆಡೆ । ಬೆರಳುಗಳನರಿದಿ
ತ್ತುಕೇಳಿಯ । ಲಿರುಳುಹಗಲೆಡೆ ಕಾದಿರುತಿರ್ದನೆಂಬುತೆ । ಹಿರಿಯಕನಸನು
ಕಂಡೆನಾನು । ನರುಳೊಳೀವರಿಯೆನುತಮಾಯಾ । ತರುಣಿವೆಸ್ತರಿಸಿದಳುತಂ
ನಯುಕೆಳ್ಳದಿಯುರಕಾಡೆ ॥ ೫೨ ॥ ಸುರತವುುಖದಲಿ ಮುಂದುಗೆಡದಿಹ । ಪು
ರುಷನಿವನಿಂನಾರೊಸತಿಯುರ । ಸುಸವಾಶಕೆ ತೊಡರಿಬೀಳದವುಹೆವುನಿವನಾ
ರೊಪರಿಕಿಸುವ್ರೊಡಲ್ಲವನ ಭೇದಿಸ । ಲರಿಪಲಾಯೆಂದೆನುತಮಾಯಾ । ತರುಣಿ
ಗಾಕೆಳ್ಳದಿಯುರು ಬಳಿಕಿಂತೆಂದರೊಲವಿನಲಿ ॥ ೫೩ ॥ ಯಿದಿರುಗನಸಿದುಲೇಸು
ನಿನಗಭ್ಯುದಯ ವನು ಸೂಚಿಸ ವುದೆನುತಲಿ । ಸ ಪತಿಯುರು ನಿುಗೆಕನಸುವ
ರಿದರುನಸ ಬುಂದಂತೆ । ಅದನುಕೇಳುತವುತ್ತ್ರನುರುಕುಳಿಸಿದುದು ನೆರಿಯು
ಲ್ಲವುನಬೇಟದ । ಕುಡಿಹದ ಇಯೆ ಯ ತನುವುನಂಗಳಕಂದಿಕುಂದಿಸುತ ॥ ೫೪ ॥
ಅಂದುಬಳಿಕಾಹದನನಾಗಳೆ । ತುಂದ ನೆರವುಲು ಕೆಲರು । ಭರವಸ ದಿಂದವೋ
ಹಿನಿದೇವಿ ತಂನಯವುಗಳ ವುಂದಿರಕೆ । ಬಂದ ತಾನೇ ಕಾಂವದಲಿ ನಿಜ
ನಂದನೆಯ ನಾಪ್ತಿಯರುಕರದಿಂ । ತಂದು ನುಡಿದಳು ತಾನುಕೇಳಿದ ಗ ಪ್ತವಾ
ರ್ತೆಯನು ॥ ೫೫ ॥ ವ ಗಳೆನೀನಿನಗಲ್ಲದಿದೋಜೆಗಳ್ಳ ನಡವದೆರಾಜಕುಲದಲಿ ।
ನಗಗಡೆಯಾಡ ವರೆನಿುವುಯು ತಂದೆಕೇಳದಡೆ । ನೆಟಗೆಸ ವನಿವಿ ಗೆ. ವುುನಿ

ವವರಮಾ । ತುಗಳಗಾಸ್ಮದವಹೆರೆಯ.ಕಟು । ನೆಗಳಲಹುದೇಪುರುಷಸಂಗವೆ
ನೆಂದಳ ಜನನಿ ॥ ೪೬ ॥ ನೀತಿಯರಿಯುದೆಯಾನುವೊದಲಲಿ । ಕಾತರಿಸಿದ ದ
ಡೆಂದು ಭಾವಿಸ । ಲಾತಸುರತದಲಂಗಸಂಗಕೆಸಿಕ್ಕದಿಹುದೊಂದು । ಮಾತಕೇ
ಳಿವದೊಂದುಸವ ಗಿ । ನ್ಯಾತರದುನುಡಿಯನುದಲಜ್ಜೆಯು । ಭೀತಿಯಲಿಬೆಂ
ದಿದರ್ಪಪ್ರಾಣದೊಳಿರ್ದಳಾನಾಯೆ ॥ ೪೭ ॥ ತಾಳೆನೀನೆನಕಟನೆನಮಾಡ ವೆ
ದುಪ್ರಾಳರವಹಿರ ನಿಂನತೊತ್ತಿರು । ಮರುಳ ಮಾಡಿದಡೊಲಿದೆಯೆ ನೆಲೆಯನು
ತನಿಜನ ತೆಯು । ಕರಣದಲುವೋಹದಲ ಪೇಕ್ಷೆಯು । ಭರದಲಾಕೆಯ ನೇ
ನುವೆನ್ನಡೆ । ವರಿಪ ಮೋಹಿನಿದೇವಿನೆರೆನೋಡಿದಳ ಕೆಳದಿಯರ ॥ ೪೮ ॥
ಅರಸಿನ ಡಿದಡೆನವುಪ್ರತ್ಯ । ತ್ತರವಬಿಂಸಹವಾಠಜಾಡು । ತರುಣಿತಾ
ನಲ್ಲವ ನಕಾಣುತಶಿವ ತವೆದಲಿ । ವರುಳುಗೊಂಡಾಕೆಗೆವೋಹಿಸಿ॥ ಹ
ರ ವಾತ್ರವನುಳುಹಿಕೊಂಡಳು । ಹಿರದುಮಾತಿನ್ಯಾತಳೆ ದರುಕೂಡೆಳೆಳ
ದಿಯರು ॥ ೪೯ ॥ ಅಕಟವ ಗಳಗಿದಾವವೆನೆಯಲಿ ವಿಳಳಬಂದು ದೊಬರಿಡೆಬ
ಹಸೇ । ವಕರಿರಲಸಲೆಸಂತವಿಟ್ಟರನೆತ್ತಣಲ್ಲವನಾ । ಸಕಳೆಬುದ್ಧಿಯ ಬ
ಲ್ಲಿನೀನೇತಕೆವಿಚಾರಿಸದಾಡೆಯ ನತಾ । ಸಕಳೆಯ ನವರಳಾಡು ತಿರ್ದಳು
ವೋಹಿನೀದೇವಿ ॥ ೫೦ ॥ ವನುಜದೇಹವಪೂರ್ವದೊಳು । ಜನಪತಿಯ ಸು
ತೆಯಹುದಪೂರ್ವತೆ । ಖನಿರೊಳ ವಟವಾಗಿ ಸಕಲಸಬಂಗಳನ ತಿಳದು।
ಅನ ಭವಿಸುವಪಪೂರ್ವವದರಿಂ । ಮನಸ ಬಂದಂತಿರಲಿವಾಯಾಂ । ಗಗೆಯು
ದೇತಕೆರಾಹ ಕಟ್ಟಳೆಯ ಂದಳಾಸಕಳೆ ॥ ೫೧ ॥ ಅಹುದ ತನ ವುಕ್ಕಲ್ಲಿಸ ಬ
ಹಿಂ । ವಿಹದ ಬಳಕಲಿಬಯ ಸಿಬಾತಡೆ । ಬಹುವೆಯುದ ಕಾರಣದಲಾತ್ಮಚಿವು
ನಸ ಬಂದಂತೆ ॥ ಬಹುಭೋಗವಕೊಳ್ಳಲಿಯೆ ನುತಾಗ್ರಹದ ನೀಡಾಡಿದಳ್ನೀ
ವೆ ನಹಿತರೇಯ ನುತವರನ ಪಚರಿಸಿದಳು ನೃಪರಾಣಿ ॥ ೫೨ ॥ ಅರಸನರಿ
ಯ ಪತೆರನಲಿದನು । ಜರಿಸ ಪುದ ನೀವೆನೆ ತಭಾವಿಸಿ । ಮರುಳೆರೇನಿಂವಿ ಂದ
ಬಲ್ಲವರಾರಧಾತ್ರಿಯ ಲಿ । ಯಿರುತಲೀನಿಂವಿ ಚ್ಚಬಂದಾ ಪರಿಯುವೆನುತಾ
ರಾಣಿತಾನಂ । ನರಘ ನೆಗೆಹೊದಳ ಕುಮಾರಿಯ ನೊಲಿದುವ ನಿಸುತ॥೫೩॥
ನೋಡಿದ ಲಾವಕಪುಕಮಾತೆಯ । ಕೂಡೆಯಾಗಳೆಹೋಗಿಧೊಡ್ಡಿತ । ವನಡಿ
ಹೇಳದವಾದಡಂಜಿಕೆಯೆ ಸನವುಗಿಡಕೆ । ಭ್ಯೇದಬೇಕೆಂಡೆನಗೆಶಿಕ್ಷೆಯಾ।
ವಾಡ ವರೆಪರಸತಿಯೆಯಿ ದನೆಂ । ದಾಡಿಹೋದಳುರಾಣಿಯೆ ಂದಳು ಸಕಳೆಗಾ
ಮಾಯೆ ॥ ೫೪ ॥ ತರುಣಿಕೇಳನಿಗೆಪರವೆ । ಶ್ವನಪತಿಯ ಹನೆಂದ ನೃಪ
ಕಲಗರವೆನಿಪಹಂಕಾ ನಾನ್ನುಮುಕಾರಭೂಪತಿಗೆನಿರುತವಚನವನುಡಿದನೀ

ನೀ । ವರಿಯ ಗಾವುಳಿಗಾಗೆಕೂಕಡೆ । ಮರುಳುಗಟ್ಟದೆ ಮಾಬರೇಹೇಳಿ
ಳಾಸಕಳೆ ॥ ೧೫ ॥ ನೀರೆಕೇಳಾನುವುಮಾಡಿದ । ದೂರನೆಂಬ ಯರಾಣಿಕೇಳದ
ಕಾರಣದಲಿ ಮಜಾರಿತೆಲ್ಲನೆಂದಾಯು ಕೇಳದಡೆ । ಗಾರುಹೆವು ನಾವಿಂನು ನೀತಿಯು ।
ವಿಚಾರದಿರಬೇಕೆಂತು ಕಾರಣ । ಜ್ಯೇರೆಬೀಡಿನಲಿ ರಲಿಯುಲ್ಲವು ನೆ ದಳಾಸಕಳೆ ॥
೧೬ ॥ ಕೆಳದಿಯರು ತವ ತವುಗೆ ಬುದ್ಧಿಯು । ಕಲಿಸುತಿರಲಾ ವಾಯು ಚಿಂತಾ ।
ಕುಲಿತೆವಿಂದಲಿ ಜರಗು ಹೊಡದಿರಲಾಗಳೆಯುತ್ತಂದು । ಲಲನೆಗೇತಕಿದು ಗುಡ
ವಾರುಂ । ವುಳಿಕೆಯನು ಮಾಡಿದರು ಬೇಳೆನು । ತೊಲಿದು ಕೇಳಿದನೆಂದು ಸಕಳೆ
ಯುನಲ್ಲವ ನಾಬಳಿಕ ॥ ೧೭ ॥ ಅಂಗಣಕೇಳು ದಕದತಿವುುಳುಗಿದ । ಸುಂಣಾಕ
ಲ್ಲಂತಾಗಿಕುಡಿವುತ । ಬಣ್ಣಬಟ್ಟಳು ಮಾಯೆಕಾಣುತನಿಂತ ಬೇಟದಲಿ । ಕಂ
ಣುಗಾಣಡೆ ಕಾವು ನೇರಿನ । ಹೆಂಣಿನಲಿ ಹೊರಳಿದಡೆಯಾಸ್ಥಿತಿ । ಹೆಂಣಿ ಹಬ್ಬಿ
ತುವುರದೊಳೆಂದಳು ಸಿಕಳಯುಲ್ಲಮುಗೆ ॥ ೧೮ ॥ ವಡತಿ ಮುಂತಾದ ರವುನೆಯು
ಗಲಿಹ । ಮುಡದಿಯರುತವುದರೊಬ್ಬನೆ । ಪ್ರೊಡವಿಪಾಲಕನರಿಯುನಲ್ಲಧೆನ ।
ವ ಪ್ರುಣ್ಯದಲಿ । ತೊಡಗಿತೀ ಪರಿ ರಟ್ಟ ಸಾಕಿಂ । ನೆಡೆಯ ಮಾಡೈ ಸೆನಗೆ ಬೀಡಿನ
ಗುಡಿಯ ಹೊರಗೊಂದೆಡೆಯಲೆಂದಳು ಸಕಳೆಯುಲ್ಲವಗೆ ॥ ೧೯ ॥ ಮಾಯೆಯು
ಲಿಪಬಳಿಕ ಘಾಡಿಸಿ । ಕಾಯ ಪುಟ ಪ್ರಾಣವಾಗಿಹ । ವಾಯುನಡವುದೆ ಕಾಂ
ಲುಕೈಕಂಣುಗಳು ವಿಡುಕ್ಕುವವೇ । ಬಾಯುಸುಡಿಬೆವಹಾರಬೆಸೆಸಗು । ಳಾಯು
ತವುಬಳಿಕಂಟಿಕೇಳೌ । ಸಾಯುದಾತಿರೆ ಸತ್ತಿ ನಾನೆಕಟೆಂದನಲ್ಲಮುನು ॥ ೨೦ ॥
ಯುಂದವಮಾತಸವರೆಯ ಬೆಡಗಿನ । ಸಂಪಿಯ ಲಿಶಿವಕಾವತೆತ್ವೆ । ದ್ವಂದವಿಪ್ಪ
ದನರಿಯ ಲರಿಯುಜಿಯಿಾಗಳೇನಾಯ್ತು । ಮುಂಡೆ ಮಾಯೆಯನಿಂ ಸರಿಣಸಂ । ಮುಂ
ಧವುಳ್ಳರೆತಾನೆಕೂಡೀ । ತೆಂದ ಮೆಲ್ಲನೆಜಾರಿನುಡಿದಳು ಸಕಳಯುಲ್ಲವಗೆ ॥ ೨೧ ॥
ಆಗವೆನು ತಲಿಬಳಿಕಪಾತ್ರದ । ಭೋಗದವರೊಳ್ ಮಧುಕನಾಥಗೆ । ಹೋಗಿ
ಮಾಯಾಂಗನೆಯಲಾಸ್ಯದಕೇಳಿಯುಾಳಿಗವ । ಜೋಗವಿಸುತಿರುತಿರ್ದ ಭಕ್ತಿ
ಯು । ಭಾಗಯಲಿತಾನೊಲಿದ ಕಾರಣ । ಲಾಗುರುವನೆಂಮುಲ್ಲವ ಪ್ರಭುಲಿಂಗ
ಲೀಲೆಯಲಿ ॥ ೨೨ ॥ ಅಂತು ಗತಿ ೫ಕ್ಕಂ ಪದ ೧೪೪ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳ ಮಹಾ ಶ್ರೀ.

ಆರನೆಯ ಗತಿ.

ವಚನ ॥ ಕೃತಯುಗದಲ್ಲಿ । ಭಕ್ತಿಕಾರಣ । ಸ್ಥೂಲಕಾಯ ನೆಂಬಗಣೇ
ಶ್ವರನಾಗಿರ್ದೆ । ತ್ರೇತಾಯುಗದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಕಾರಣ ಶೂನ್ಯಕಾಯನೆಂಬಗಣೇ
ಶ್ವರನಾಗಿರ್ದೆ । ದ್ವಾಪರದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಕಾರಣ । ಅನಿಮಿಷನೆಂಬಗಣೇಶ್ವರನಾಗಿ
ರ್ದೆ । ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಕಾರಣ । ಪ್ರಭುವೆಂಬ ಜಂಗಮ ನಾದ ಕಣೀಗೋ

ಗೇಶ್ವರ ॥ ೧ ॥ ಅಡಿಯಾಧಾರವಿಲ್ಲದಂದ. । ಸರಾಳನಿರಾಳವಿಲ್ಲದಂದ. ಶೂನ್ಯ ನಿಃಶೂನ್ಯವಿಲ್ಲದಂದ । ಸಚರಾಚರವೆಲ್ಲ ರಚನೆಗೆಬಾರದಂದ. । ಗೋಗೇಶ್ವ ರನಶರಣನ ಪಯಿಸಿದನೆ ದ, ॥ ೨ ॥ ಆದಿಯಸಂಗದಿಂದಾದವನಲ್ಲ । ಸಂಗನ ಬ ಜೊಳಗಿದ್ದವನಲ್ಲ । ಇಬ್ಬರಸಂಗದಿಂದಾದವನಲ್ಲ । ರವಿಸಸಿಯ ಬೆಳಗಿಲ್ಲದಬೆ ಳದವನಲ್ಲ ।ನಾದಬಿಂದುಕಳೆಯುಟ್ಟಿದವನುಂನೆಅಲ್ಲಿಂದತ್ತ ಗೋಗೇಶ್ವರಯ್ಯ॥೩॥

ಪಲ್ಲವಿ ॥ ಉಮೆಯ ಸೇವ ದಲಿಳೆಗೆಬಂದಾ । ವಿವಳವೇಳಲುವಿಸ್ತರಿ ಸಿಯ । ಲ್ಲವುಸುಪರಿಯನುಕೇಳ ತಿರ್ದಳುವಾಯವುನವೊಲಿದ ॥

ಪದ॥ ಸೇವ ಲಜ್ಞಾನಿಗಳುಶಾಶ್ವತ। ಪದದಲನುಭಾವಿಗಳುಕೇಳೋ ಇದರೊಳಗೆವೆ ಲೆನಿಸಿನಡದಕಥಾಕ ತೂಹವ । ವಧ ಕೆಸಾಧನವಾದ್ಯವೆ ಳು । ಪದಲಿವ ಲವಲ್ಲಚುನವ ಹಿವೆಯ । ಹದವನಾದದಿಂದಲೀಪ್ರಭುಲಿಂ ಗಲೀಲೆಯಲಿ ॥ ೧ ॥ ಧರಣಿತಳದೊಳನಿಷ್ಟಮಧ್ಯಕೆ। ಶ್ವರನನಭಿವಂದಿಸ ತ ಶಾವಮಾ । ತ ರಪಲಲ್ಲವ ಗೋಕ ಮಾಯಾಥೇವಿಯುರತಿರಲು । ಹಿರಿದ ದಿನ ಗಳುಹೋಪವೆನೆ ತಲಿ । ಗಿರಿಜೆಮಾಯೆಯ ಹದನನಾಲಿಸಿ । ಕರೆದ ತರಲಿಕೆಕ ಳ ಹಿದಳ ಜೆಸನಿತ್ತುವಿವಳೆಯ ನು ॥ ೨ ॥ ತೊಳವಳಂಗಳಕಾಂತಿಮಿಂಚಿನ। ಬಳಗನುಬೆಸಲಾಗ ತಿರೆಕೋ । ವವ ಳದತನುವೀಸಾಂಸೂನವಿಡಿಯೆದೆನೆಗ ಳರು। ಸಿಳೆನಡ ವಿನುನ್ನ ತಕುಚಗಳ । ಚೆಲುವಿಕೆಯದಿವ್ಯಾಂಗತೇಜದ। ಬ ಳಗೆಯಿ ಂಪಲಿಬಂದಳವನಿಗೆವಿಭ್ರಳೆವಿನಯ ದಲಿ ॥ ೩ ॥ ಬಂದುಭರವಸದಿಂದಕಂನೆ ಯ। ವಂಧಿವನೆಾಳಹೊಕ್ಕುಭೋಂಕನೆ। ವುಂದೆನಿಂದಿರೆಕಾಣುತವೆಸತುಕರಿ ಸಿಕೊಳ್ಳಿಸಿ। ಇಂದುಮುಖಿನೀನೆತ್ತಣಿಂದಲೆ। ಬಂದೆಯಾತಕಿನಿಂನಹೆಸರೇ।ನೆಂದು ಯಾದೇವಿಕೇಳಿವಳೊಲಿದ ವಿವಲೆಯನು ॥ ೪ ॥ ಕೇಳಧಿನಿಂನನುನೋಡಲಂಬಿ ಕೆ। ಕಳ ಹಿದರೆರಜತಾದ್ರಿಯಿಂದಾ । ನಿಳಿದುಬಂದೆನುವಿವಳೆಯೆಂಬವಳಾನು ನೀನೀಗ । ಇಳೆಯೊಳದಯಿಸಿದುರಪೆಯಾದಡಿ । ತಿಳಹವೆನ ನಾನಗದೆಲ್ಲ ವ। ನೆಲಿಪ ಕಾರಣಕಥನವನುಕೇಳೆದಳಾವಿವಳೆ ॥ ೫ ॥ ಏನ ಕಾರಣನಾ ನುಹುಟ್ಟಿದೆ। ನೇನ ಕಾರಣನನಬಂದೆಯು । ದೇನುಕಾರಣಗಿರಿಜೆಮಾಡಿದಳೆ ನಗೆಕರ...ವನು । ತಾನುಭಿವತೆಯಾನ ಮಾನಿಸಿ । ಯೇನ ಸಂಭಾವನೆಗೆಕಾ ರಣ । ಮಾನಿನಿಯೆಹೇಳೆನೆತಲಿದ್ದಳ ವಿವ ಳೆಗಾಮಾಯೆ ॥ ೬ ॥ ಹಪನನಿಃಕಳ ರೂಪನಲ್ಲವ । ನರವಿನಿಸುವಲುತಾನುತಿಳಿವಾ । ತುಂಬಿತುನಗುಭಸ್ವರೂಪವ ಡಮಾಯೆ ನಿನ ವನು । ಧರಿಗೆಕಳ ಹಲ ನೀನ ತಡದಿರು । ತಿಳಲ ನನವು ತಿಳಿದುತರಲಿಕೆ । ಗಿರಿಜೆಬಳಿಕೆಂಥಂನಕಳುಹಿದ ಳೆಂಪಳಾವಿವಳೆ ॥ ೭ ॥

ಬಳಿಕಮಾಯಾಂಗನೆಯುಮನಸಿಗೆ । ತಿಳಿವುತಿಂಜನೆತಿಟ್ಟ ವಿಟ್ಟತು । ಹೊಳೆ
ಹಾಹೊಂವಿತು ತಂನಪೂರ್ವದಕಥನ ಕಾರಣದ । ಬೆಳವಿಗೆಗೆಬೆದೆಯಡಯು
ನೇಹಿನ । ನೆಳಲುವಿಂಚಿದು ದೊಳಗೆಳಗೆನ । ಮುಳಿಯ.ಸಂಗತೆ ಕಳೆಯು
ದಿಹು ದೇವುಸದಮೈಲಿಗೆಯ ॥ ೮ ॥ ಹರಿಹರಬ್ರಹ್ಮಾದಿದೇವಾ । ಸುರರುಜನ
ಸಕೆಬರಲುಜಾತಿ । ಸ್ಮರಣೆಯಿಲ್ಲನಲಾವುಪತಿಯರು ನಂಮುಪಾಡೇನು । ಪಿರಿ
ದ ಪೂರ್ವಸ್ಥಿತಿಯಭಾವಿಸ । ಲರಿದುನೀನದರಿಂದ ಲಲ್ಲವು । ನಿರವನೆಲ್ಲನವಿ
ರಚಿಸೆಂದಳು ವಿಮಳೆಗಾವಾಯೆ ॥೯॥ ಆದಡಾಲಿಸಿ ಪ್ರೊಪಬುದ್ಧಿಯ । ಲಾದ
ರಿಸಿದೇಳೆ ಭವತಂನವಿ ನೋಪಕಿಂದಾಗಿರಿಚೆ ಗರುಹಿದ ಕಥನಕಾರಣವ । ಆದಿ
ಯಲಿ ಸಾಕ್ಷಾತವಾಗಿಯು । ಮೇದಿನಿಯಲಿ ಶ್ರುತಿರ್ದರವುಲಗು । ಣಾಧಿಕಪಸು
ಜ್ಞಾನಿನಿರಹಂಕಾರರೆಂಬವರು ॥ ೧೦॥ ವಳ್ಳಿತಾಗಿಯೆ ಚೆಲವ ಬನವಸಿ । ಬಳ್ಳಿ
ಗಾವೆಯುಭಕ್ತಿಭಾವಕ। ರೆಲ್ಲರೆಳಗಭಿ ವದ್ಯನಾಗಸವಸ್ತ ಭಾಗ್ಯದಲಿ । ಬ
ಲ್ಲಿದನುತಾನೆನಿಸಿಕನಗೊಂ । ಡಿಲ್ಲವೆಂತಲಿ ಪುತ್ರಕಾಮ್ಯದ । ಭುಲ್ಲವಳಿಯ
ಲಿಬಳಿಕನಿರ ಹಂಕಾರನಿಂತೆಂದ॥ ೧೧॥ ದಾನವಿಲ್ಲದಧರ್ಮವಿಷಯ । ಧ್ಯಾನವಿ
ಲ್ಲದತಪವುಜೀವ। ಸ್ಥಾನದನ ಸಂಧಾನ ವಿಲ್ಲದಯೋಗದಭ್ಯಾಸ । ಜ್ಞಾನ ವಿ
ಲ್ಲದಸಿದ್ಧವಸು । ತಾನವಿಲ್ಲದಬಾಳ್ಕೆಯುಲಿಸ ಖ । ವೇನ ದೊರಕ್ವುದೆ ಎಂ
ತನಿರಹಂಕಾರಚಿಂತಿಸಿದ ॥ ೧೨॥ ಲೌಕಿಕರ ಕಾಮಿಸುವರಹದರ । ಲೋಕವ
ಸುತವಗೀವಪುತ್ರನ । ನೇಕೆಯಣವಾಯಪ್ರಪಂಚಿನ ವಳಿಕೆಗಳನವ ಗೆ
ಐಕವೆನಿಸವ ನಿಜವನೀವನಿ । ರಾಕಳದನ ಕವಾರನಾಗಲಿ । ಬೇಕನ ವ
ಗೆಂದೆನುತ ನಿರಹಂಕಾರನಿಂತೆಂದ॥೧೩॥ಉಸುವಿಸಲು ಸವಸುಗವದಲಿ । ಜಪ
ದಜಡಜ ಜೋಕೆಯಲಿವೇ । ಣ್ತವದತಾವುಸ ಭಾವದಲಿ ಮಾಯಾಪ್ರಪಂ
ಚಿನಲಿ । ವಿಪುಲವಿವಲಜ್ಞಾನಕೆ ತಿಯಲಿ । ಚಪಳನಾದಕುಮಾರನಿಲ್ಲೆನು
ತವರಮಿತದೆಣಿಕೆಗಳ ನಿರಹಂಕಾರಚಿಂತಿಸಿದ॥ ೧೪॥ ಆದಡುತೇ ಕರಣವೃತ್ತಿ
ಯ। ಹಾಡಿಯುನು ಪಲ್ಲಟಸಿಮಲ್ಲನೆ । ನಾದಬಿಂದು ಕಳಾಪ್ರಬಂಧದಬಲೆಗಳ
ಲಿಸುಸುಳಿ । ಆದರಿಸಿಯೆ ನಗ ಚಲಪದವನು । ವೇದಿಸಿ ಜಸತ ಪುತ್ರನೊಬ್ಬನ।
ಸಾಧಿಸುವೆನೆಂದೆನುತ ನಿರಹಂಕಾರನನಗೆಯ್ದಾ ॥ ೧೫ ॥ ಸತಿಸಹಿತ ಸಂಕಲ್ಪ
ಸಾಧನ । ಗತಿಯುವೆಲಾಪದಲಿನೆರೆದಿ । ಶ್ರೀಶಿವವಸಾಡಿ ಮನಸ್ಸನೇ ಕೋಭಾ
ವನಿಷ್ಟಯಲಿ । ಪ್ರತಿಯಿಡುವ ವಂಚೇಂದ್ರಿಯುಂಗಳ । ನತಿಗಳವನುದನನಬ
ಯಕೆಯ । ಮತಿಗಳಲಿ ಸುಜ್ಞಾನಿ ನಿರಹಂಕಾರ ರೊಪ್ಪಿದರು ॥ ೧೬ ॥ಸಂಧೆ
ಯೊಳಗುಂಟಿಸಪಾಧಿಯು । ಸಂತತಾನಂದದ ಸುಬೋಧಯ । ವಂತುದೊರಕು

ವುದೆನುತ ವರ್ಣಿಯ ಕಳವಳತೊಳಗಿ । ಸಂತತಿಯ ಸಂಕಲ್ಪದಿಂದೇ । ಕಾಂ
ತವಾಸನೆಹೊಕ್ಕುಮಿಗೆವಿ । ಶಾಂತಿಯಲಿ ಸುಜ್ಞಾನಿನಿರಹಂಕಾರ ರೊಪ್ಪಿ
ದರು ॥ ೧೭ ॥ ಅನುಗೊಳಿಸಳವಟ್ಟವದ್ಮಾ । ಸನವಹಸ್ತನ್ಯಸ್ತಲಿಂಗದ । ನೆನ
ಹುನೆರೆಕರಿ ಗಟ್ಟಿದುಂಗಪನಟ್ಟದೃಷ್ಟಿಗಳ । ಮನದಮೇಲ್ಗಳಕೊಳ್ಗೆಸಿಕ್ಕದ
ಘನತರಪ್ರಾಣಾನಿಲನಸಾ । ಧನಸಮಾಧಿ ವಿಳಾಸದಲಿ ದಂಪತಿಗಳೊಪ್ಪಿದರು
೧೮ ॥ ಹಾಳಿಹೋಯಿತ್ತಂನಪಾನದ । ಮೇಲಣಿಚ್ಛೆಯು ನೇಕಪರಿಯಲಿಹಾ
ಳುಬಿದ್ದವುಜಾಗ್ರಸ್ವಪ್ನ ಸುಷುಪ್ತಿಗಳಬಲುಹು । ಕೋಳುಹೋಯಿತು ಕ
ರಣಗಳಕಾ । ಲಾಳುಚಿಂಬಟ್ಟೆಯು ಸುಷುಮ್ನಾ । ನಾಳದಲಿದಂಪತಿಗಳನು ಭ
ವವಿರೆಸಮಾಧಿಯಲಿ ॥ ೧೯ ॥ ಆಸಮಾಧಿಯ ಭಾವದಲಿನವ । ಮಾಸಪೂರಿತವಾ
ಗಿನೆರಹಿನ । ನೇಸರಿನಬಲು ಬಿಸಿಲುಬೆಳಗಿದು ದಂತರಂಗದಲಿ । ಲೇಸೆನಿಸಿಕಾ
ಣಿಸಿದ ದೊಯ್ಯನೆ । ಭಾಸುರಶ್ರೀಮೂರ್ತಿಯೊಂದುವಿ । ಳಾಸನಿರಹಂಕಾರ
ಸುಜ್ಞಾನಿಗಳ ಮನದೊಳಗೆ ॥ ೨೦ ॥ ಕಂಡರೇಸೋ ಭಾವದಲಿನಿ । ಖಂಡನು
ಹಿವ ನಿಖಿಳ ಭವನಯ । ಖಂಡನನನಾದ್ಯಂತರಹಿನನಪುನೇಯನನು । ಚಂ
ಡಕರಕೋಟಿಪ್ರಕಾಶೋ । ದ್ದಂಡಮಯ ನನು ಹೃನ್ಮನೋಂಬುಜ । ಮಂಡಿ
ತನನಾದಂಪತಿಗಳೊಲಿ ದಂತರಂಗದಲಿ ॥ ೨೧ ॥ ಕರಣಗಳ ಕಾಲಿಡಲು ನೇತ್ರದ
ಬಿರಿಮುಗುಳು ಬಿಚ್ಚಿದವುನಾಡಿಯ । ಹೊರಳಿಹರಿ ಗೊಳಿಸಿದವು ಜೇಷ್ಟ
ಸಿಬಾಹಿರಂಗದಲಿ । ಅರಳಿದುದು ಮನದರಿಕೆ ಭೋಂಕನೆ । ಹೊರೆಯಲಿಹ ಬಾ
ಲಕನಕಂಡರು । ಪರಮನಿರಹಂಕಾರಸುಜ್ಞಾನಿಗಳು ಹರುಷದಲಿ ॥ ೨೨ ॥ ಬಿ
ಸಿಲಬೀರಿಟ್ಟಳೆಗಿಳಿದುಶೋ । ಭಿಸುವಸೂರ್ಯನೊಹಿ ಮನನತಿಗಳ । ದೆಸೆಯ
ಚಂದ್ರನೊನೆಟ್ಟನಾಶ್ರಿತಪಕ್ಷಗುಣವೆಳದು । ವಿಸುಗುವಗ್ನಿಯೊ ಪೇಳೆನಲು
ರಂ । ಜಿಸುವತೇಜೋಮಯ ದಬಾಲಕ । ನೆಸದನಾಸುಜ್ಞಾನಿನಿರಹಂಕಾರರಿ
ದನಲಿ ॥ ೨೩ ॥ ಹೊಗಳಿ ಹೋರುವ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರದ । ಬಗೆಗೆಬಾರದ ಹರಿವಿರಿಂ
ಚಾ । ದಿಗಳುಸಾಧಿಸಿ ಕಾಣಲರಿಯದ ಪರಮಮುನಿನಿಕರ । ಮೊಗಸಿಮಾಡುವ
ತವಕೆನಿಲುಕದ । ಸಗುಣನಿರ್ಗುಣಮೂರ್ತಿಯಲ್ಲದ । ವಿಗಡಶಿಶುವನು ಕಂ
ಡರಾದಂಪತಿಗಳರ್ಥಿಯಲಿ ॥ ೨೪ ॥ ಸುರರುಹಮಳೆಗರೆದರಾಗಳೆ । ನೆರೆದುನು
ಡಿದವು ದೇವದುಂದುಭಿ । ಪರಮಮುನಿಜನ ದಂತರಂಗದ ವಾದುದುತ್ಸಾಹ ।
ಕೊರಡುಗಳು ಕೊನರಿದವುಕರೆಯದ । ಬರಡುಗಳು ಹಯನಾದವೆಂಮಯು ।
ಗುರಗೊಗೇಶ್ವರನಿಳೆಗೆ ಮೋಹಿಸಿ ಮೆರೆದಕಥದಿಂದ ॥ ೨೫ ॥ ಭಾವವ್ಯಘನಗು
ರುಲಿಂಗಮೂರ್ತಿಯೆ । ಭಾವುಜಂಗಮಲಿಂಗಮೂರ್ತಿಯೆ । ಭಾವುಶಿವಲಿಂಗ

ಪ್ರಸಾದವನ್ನೀವುಮುಗಾರುತಿಯ । ಭಾಪುರೇಯೆಂದೆನುತಲಾಚಿ । ದ್ವಾಪಶಿಶಾ
ವನುಕಂಡುಹಿಗ್ಗಿದ । ನಾಪುರಾತನನೆನಿಪನಿಂದಹುಕಾರ ಸರ್ಥಯಲಿ ॥ ೨೬ ॥
ಹಾಂವಿಸಿನವಿದತ್ತಿಕಿಂಚಿತು । ಭಾಂವಿಲ್ಲದೆಕೈಗೆಸೋಂಕಡೆ । ಸಾಂತೇಜಃ
ಪುಂಜಿತನುಶಿಶುತಾನಕೈಯ್ಯೊಳಗೆ । ಪ್ರೋಂವಿಸಿಕೊಂಡಿಂಲಬಳಿಕಾ । ಸಾರಿ
ವಿಸ್ಮಯವಾಗಿನಿಂದಹುಕಾರನನುಕೇಳದಳದೇನೆ ಂತಾತ್ಮಜನವರಿಯ ॥ ೨೭ ॥
ಈತನಾರೆಂಬಡೆಸದಾಸಾ । ಪ್ತಾತಪವನಿಜಲಾನಲಾನಿಲ । ಭಾತತತ್ವವಿದಾರ
ದೇವಾನಂದರಸಭರಿತ । ಜಾತೆನಲ್ಲವಿಚಾರಿಸುವಡೆಯ । ಜಾತನಲ್ಲೆಂದೆನುತೆ
ಲುಪವಾ । ತೀತನೀಶಿಶುವೆಂದನಿಂದಹುಕಾಂನಿಜಸತಿಗೆ ॥ ೨೮ ॥ ಬಲ್ಲಡೀಶಿಶು
ವೇತರೊಳಗಿಹ । ನಲ್ಲಹೊರಗಹನಲ್ಲಭಾವಿಸ । ಲಿಲ್ಲದಿರುತಿಹನಲ್ಲವೆನುತಾ
ತಂದೆತಾಯಿಗಳು । ಯುಲ್ಲಬಾಹ್ಯದಜಂಜಡುಗಳ । ನಲ್ಲವೆನಿಸುವಬಾಲಕಗೆ
ಬಳಿ । ಕಲ್ಲಮಪ್ರಭುವೆಂದುಹೆಸರನುಕೊಟ್ಟರರ್ಥಿಯಲಿ ॥ ೨೯ ॥ ಘಳಿಗೆಸು
ಖ್ಯಗೆನುಡಿಯಕಲಿತನು । ಘಳಿಗೆಸಂಖ್ಯಗನಡೆಯಕಲಿತನು । ಘಳಿಗೆಸಂಖ್ಯ
ಗೆಬೆಳ್ಳದನವರಮನೋರಥದಕೂಡೆ । ಘಳಿಗೆಸಂಖ್ಯಗೆಬಾಲಲೀಲೆಯ । ನಳವ
ಡಿಸಿಕೊಂಡಾಡುತಿಹನು । ಕ್ಕಳಲಿವೆರವುಕಲಿರ್ದನಲ್ಲಮತನಲೀಲೆಯಲಿ ॥
೩೦ ॥ ಚಂಡವಲಿಬಗದುಭಾವಿಸಿ । ಖಂಡವಿಧಿಯಲಿಸುಖವಬಯಸವ । ಭಂ
ಡಪವಿಧರಧಿಂದಭಾವಿಸ್ವರ್ಗದನುತಾಗಿ । ಕಂಡುಖಂಡೆಯಾಡು ನಮಾ
ಚಂಡಿಯಿಾಪನಿಯೆನುತಲಾಹೊಡೆ । ಚಂಡನ ಲ್ಲಮಲಿಗಸಾಸಿ ೭೩ ಲೀಲೆಯ
ಲಿ ॥ ೩೧ ॥ ವಾಯುಸೂತ್ರದಲಿಂದುನವಿಜ । ಕಾಯುತಗಳಾತಿಂಗತಿರ್ದ
ಡೆ । ಬೀಜುಹುವವನಿಲಿಸರಿಯದೆಭಪಿಗಳಾಯರ್ಕ್ಯ । ಈಯುಸ್ಥಿಯಲಿ
ಸುಕಶೀಕ್ಷ್ಣೇ । ಪಾಯದಿಂದಿಕ್ಕಯ್ಯಲಾಪ್ರ । ಯಚಕ್ರವತಿರ್ದ
ರ್ದನುಬಾಲಲೀಲೆಯಲಿ ॥ ೩೦ ॥ ಆತನೋಡದೇವೇಶಾಸ್ತ್ರನ । ಮೇತವಾ
ತನನಾಲಗೆಯತುಡಿ । ಗಾತುಬೆಸನನುಬೇಡುತಿಹಪಾತನಪದಾಬ್ಜದಲಿ । ನ್ನೀ
ತಲಸತ್ಕ್ರತಿನಿಕರಗಳಕ । ಯ್ಯಾತನೇಮನಹಾ ತಿಪ್ಪವು । ಭಾತಳ
ದೊಳಲ್ಲಮನಬೆಳ್ಳವಿಗಬೆಳ್ಳಸಿತಚ್ಛರಿಯ ॥ ೩೩ ॥ ರಾಧಿಗಚ್ಛರಿಯಾದಭಾಲ
ಕ್ರೀಡೆಗಕ್ಕಜಗೊಂಡುಕಂಡವ । ರಾಡಿಕೊಳುತಿರೆ ಗಸು ರಹ ದೇವ
ಮೋಹದಲಿ । ನೋಡಿತಾಪಿರಿದಕ್ಕಲಿಕೊಂ । ಡಾಡಿರಸತೋಷದಲಿ ।
ಗೂಡಿಬಂದಿತುಜನನಿಜನಕರುಕರ ಲ್ಲವನ ॥ ೩೪ ॥ ವಿಮಲಕುಮನಿ ಳವಸ
ಮಾಧಿಗೆ । ಸವಯವಿಲ್ಲ ದೇವಬಾರ್ಹ್ಯ । ದ್ಯ ಶಿವಶಿಶಿಕೋಟಿತೇಜೋ
ಮೂರ್ತಿಗವಿಯಬಾರೈ । ಕೆನುಖಸುಧಪವಿಷ್ಣುವೆಲಾ । ದಮರರಿಸಿಸ

ನಿಲುಕದಿಹನಿನ್ನ । ಪಮನೆಬಾರೆನುತವರುಬಂಣಿಸಿಕರದರಲ್ಲಮನ ॥ ೩೫ ॥ ಹರುಷದಿಂದಲಿಜನನಿಜನಕರು । ಕರವುತಿರಲಾಬಾಲವದ । ಪರಿಯನಾಗಳೆ ಬಿಸುಟುಸಾಕಿನ್ನೆನುತ ಡೆತಂದು। ವರಗುರುಶ್ರೀಮೂರ್ತಿಯಾಗಿಯೆ । ಪರಮತತ್ವನಿರೂಪಣೆಯನಿ । ಸ್ತರಿಸಲುದ್ಯೋಗಿಸಿದನಲ್ಲಮತನಲೀಲೆಯೊಳಿ॥ ೩೬॥ ಕೇಳರೇನಿಂದಾಯುಸಮಾಧಿಯ । ಕೇಳಿಗೋಸುಕರಾನುರೂಹಿಸಿ । ಬಾಲಭಾವಚ್ಚ್ವವಿಯತೋರ್ರಿದೆನಿನ್ನುಸಾಕೆಮಗೆ । ಲೀಲೆಯಿಂದಾಲಿನನಿಜಡನಿ। ರಾಳನಿಶ್ಚಲನಿತ್ಯಸ. ಖಸು । ಮೇಳದಲಿನಾನಾಕೃತಿಹೆನೆನ ತಿರ್ದನಲ್ಲಮನು ೩೭ । ಆವತೆರದಿಂದಾದಡೆಯುಮು । ಶ್ಶೀವೆಗೊಲಿದೀಪರಿಯುಲಾಪರ । ದೈವವೇ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿಯೆತೋರಿಯುಗಲಿದಡೆ । ನಾವುನಂಮಯಸದುಗತಿಯುಪಂಭಾವಿಸುವೆವೆಂದೆನುತಲಲ್ಲಮು । ದೇವಗೊಲಿದಾಜನನಿಜನಕರುನುಡಿದರಭಿಮತವ ॥ ೩೮ ॥ ಬಗೆಯೆನಿರಹಂಕಾರಸುಜ್ಞಾ । ನಿಗಳಮೇಳವನೊಲ್ಲದಾಪ್ರಭು । ಪಗಲಿತಾನಿರಬಲ್ಲನೇಬೇಕಾದಡೀಹಜನ । ನಿಗಮದಲಿಶಾಸ್ತ್ರದಲಿಯನುಭ । ವಿಗಳನುಡಿಯಲಿಕೇಳವುದುನಾ । ನಗಲೆನಿಂಮುವನೆಂದನಲ್ಲಮುಜನನಿಜನಕರಿಗೆ ॥ ೩೯ ॥ ಬಳಕತುಸವಿವೇಕವೆಲ್ಲವ । ನಳವಡಿಸಿಕೊಟ್ಟೈಕ್ಯಭಾವ । ಸ್ಥಳವಕಾಣಿಸಿದೃಷ್ಟದಲಿಪರಿಪೂರ್ಣಮಯರೆನಿಸಿ । ಇಳೆಯೊಳಾಸುಜ್ಞಾನಿದೇವಿಗೆ । ನಲಿದಹ ಕಾರನಿರದೇವಗೆ । ತಿಳಿಹಿಸಿತ್ಯವನಿತ್ತನಲ್ಲಮಲಿಂಗಲೀಲೆಯಲಿ ॥ ೪೦ ॥ ಪಡಪರೀಪರಿಬೇಹಮುಕ್ಕಳ । ಪಡದುಪರಿಣಮಿಸುವುದುತಪದಲಿ । ನಡಪರೀಪರಿನಿಜಸಮಾಧಿಯನಿಲವನಿಲುಕುವುದು। ಹಿಡಿಪರೀಪರಿವಾಯಮನಗಳ । ಹಿಡಿದುಸುಖದಲಿಸುಳವುದೆನುತಲಿ । ಪ್ರೊಡವಿಪತಿನಿರಹಂಕಾರಸುಜ್ಞಾನಿಗಳ:ಮೊಗಳದರು ॥ ೪೧ ॥ ಅದುನಿಮಿತ್ತದಲಲಲ್ಲಮನಕರು । ಣದಲಿಪಡವುದುಸಚ್ಚಿದಾನಂ । ದದನಿರಾಕುಳನಿತ್ಯಪದವನು ಗಿರಿಜೆಕೇಳುದು । ಮುಡದಲೀಶ್ವರನೊರದನಂದಾ । ನದನುಕೇಳದುಬಲ್ಲೆನೆಂದಾ । ಹದನವಾಯೆಗೇಹೇಳುತಿರ್ದಳುವಿನುಳೆವಿಸ್ತರಿಸಿ ॥ ೪೨ ॥ ಎಳ್ಳನೊಳಗೆತೂಣಿಇಹವರಿ । ಯಲ್ಲಿಕಾಷ್ಟದೊಳನಲನಿಹವರಿ । ಯಲ್ಲಿಹಾಮೆಳುಬೆಂಣೆಯಂತಿಹುದಂತೆಭಾವಿಸಲು । ಬಲ್ಲಡೆ ಮಯದೇವನಿರುತಿಹ । ನೆಲ್ಲರೆಡಿಗಳಲನವರಿಂದಡೆ । ಯಲ್ಲಮಪ್ರಭುಗುರುಗೊಗೇಶ್ವರಲಿಂಗಲೀಲೆಯಲಿ॥ ೪೩॥ ಅಂತುಗತಿ೬ಕ್ಕಂಪದ೨೪೮ಕ್ಕಂಮುಂಗೆಳವ ಹಾ* ಏಳನೆಯಗತಿ.*

ವಚನ॥ ಕರೆಯದೆಬಂದುದಹೇಳದೆಹೋದುದನಾರುಬಲ್ಲರು । ಅಂದಂಡಿಗೆಬಂದಪ್ರಾಣಿಗಳರು ಅರಿಯರೆಲ್ಲ । ಬಂದಬಂಣನವರೆಲ್ಲನಿಂದ ಂಡುಹೋ

ದರು । ಗೊಗೇಶ್ವರಲ್ಲಯ್ಯನುಂಣದೆಹೋದುದನಾರು ಅರಿಯರಲ್ಲ । ಭಾವ
ಗೆಟ್ಟನುಭವಗೆಟ್ಟನು ಪಡಹುಟ್ಟಿದರೈವರಕೈಬಿಟ್ಟನು । ಬಾಡನು। ಲಜ್ಜ
ಭಂಡನು। ಕಂಡರೆನುಡಿಸದಿರಾ ಮಾಯಾದೇವಿಯರುವೆನುಟ್ಟದನು । ನೆರೆಮ
ರುಳಾದೆನು । ಹುಟ್ಟಮರಿದೆನು । ಮಡಕೆಯ ನೋಡದನು । ಆದಿಪುರಾತನ।
ಅಕಲಲಿಂಗೈಕ್ಯನು । ಗೊಗೇಶ್ವರಲ್ಲಯ್ಯಂಗೆ ಮಾಗಿಲ್ಲಮಗಳೆ । ಬ್ರಹ್ಮ
ವಿಷ್ಣುಗಳಮಾಯೆತೊತ್ತಳದುಳಿದುದು । ರುದ್ರಗಣಪ್ರಮಥಗಣಂಗಳಮಾ
ಯೆಮರುಳುಮಾಡಿಕಾಡುವಂದು । ನೊಸಲಕಣ್ಣು ಪಂಚಮುಖದವರಿಗೆ ಮಾ
ಯೆ ಅರ್ಧಾಂಗಿನಿಯಾದಂದು । ದೇವದಾನವಮಾನವರಮಾಯೆ ಅಗಿದುತಿಂ
ಬದು । ಅಷ್ಟಾಸಿತಿಸಹಸ್ರರುಷಿಗಳತಪ್ರೋವದದಲ್ಲಿಕೆಡಹುವಂದು । ನಾನು
ಮಾಯೆಕೋಳಾಹಳನಾಗಿರ್ದೆ ಕಣಾಗೊಗೇಶ್ವರಾ॥

ಸೂಚನೆ॥ ವಿಮಳೆವಿಸ್ತರಿಸಿದಡೆಕಾರ್ಯ । ಕ್ರಮವನಾಲಿಸಿಮಾಯೆ
ತಾನ। ಲ್ಲಮನನರಿದೆಹೆನೆನಲುಹೋದನು ನಿಜವತೋರಿಸದೆ॥

ಪದ॥ ಮಾಯೆಯಾನ ವಂನಿಸದನಾಕಿನಿ । ರಾಯನಸದಲಾನಂದಮೂ
ರ್ತಿ । ಶ್ರೀಯಸಾಳುವಲಿಂಗಸಂಗಿಗಳೆಲ್ಲಕೇಳ ವುದು । ಮಾಯೆಮೋಹಿಸಿ
ಮುಟ್ಟಬಂದವಿ । ಡಾಯವಸುಮುರಿದಲ್ಲಮಪ್ರಭು । ರಾಯನಾಡುತಲಿರ್ದ
ಪರಿಯನುಲಿಂಗಲೀಲೆಯಲಿ ॥ ೧ ॥ ಗಿರಿಜೆಗೀಶ್ವರನೊರೆದಡದನಾ । ದರಿಸಿಬಂ
ದಾವಿವ ಳೆನೆರೆವಿ । ಸ್ತರಿಸಿಹೇಳಲುಕೇಳಿಯಲ್ಲಮನಾದಡಿಂನೆಮಗೆ । ದೊರಕಿ
ನಂನಿಷ್ಟಾರ್ಥವನುಸ । ತ್ಕರಿಸಿಸಲಿಸಲುಸುರಭದಲೆಗೋ । ಚರವೆನಿಸಿಕಾ
ಣಿಸುವನೇಹೇಳಂದಳಾಮಾಯೆ ॥ ೨ ॥ ಹರನಭಕ್ತಿಯಮಾಡಿಪಡೆಗೋ । ಚರಿ
ಸಿತೋರುವನಲ್ಲಮಪ್ರಭು । ಕರುಣದಿಂದಲಿನೀನುಬಳಿಕಾತನಲಿಬಗೆಯಿಂದ। ವ
ರಮನೋರಥಸಿದ್ಧಿಯನುಪಡೆ । ಕರಿಸಿಪಡವುದುಕೇಳೆನುತಲಾ । ದರಿಸಿಮಾ
ಯೆಗೆಹೇಳುತಿದ್ದಳುವಿಮಳೆವಿನಯದಲಿ ॥ ೩ ॥ ಸುದತಿನೀನರಿಹಿಸಿದಪುಣ್ಯನೆ
ವೆ। ಮುದದಲೀಶ್ವರಭಕ್ತಿಯಿಂದಲಿ । ಮಧುಕನಾಥನ ನಿಚ್ಚಪೂಜಿಸುವೆಸು
ವಿಧಾನದಲಿ । ತುದಿಗೆನಾನಿಂನೇನಮಾಡುವೆ । ನದರಲಾದಡೆಕಾಣಿನೇನವ। ನಿ
ದಕೆನಾಬೇಸತ್ತೆನೌಕೇಳೆಂದಳಾಮಾಯೆ ॥ ೪ ॥ ಶಿವಶಿವಾನಿಃಪುಣ್ಯವಚನ।
ಶ್ರವಣಸಂಭಾವಿಸಿತೆಯಾದಡೆ । ಶಿವನಭಕ್ತಿನಿರರ್ಥವೆಂದಾ ಮಾತಿಳವಂತೆ।
ವಿವರಿಸುವೆನಾಶಿವಸಮಾಚಾರವನಾಬಲ್ಲ ನಿತನೆನುತಲಿ । ಯುವತಿಮಾಯೆ
ಗೆಹೇಳಲುದ್ಯೋಗಿಸಿಳಾವಿಮಳೆ ॥ ೫ ॥ ಆಗಮಂಗಳನೆಲ್ಲವನುಚಂ । ನಾಗಿ
ಶೋಧಿಸಿತಿಳಿದುಸಲೆಶೈ। ವಾಗಮವೆಮಿಗಿಲೆಂದುಭಾವಿಸಿಭಕ್ತಿರತನಾದು। ಶ್ರೀ

ಗುರು ವಿನುಪದೇಶವಿಲ್ಲದೆ । ಹೋಗಿದೇವಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡಿದ । ಡೇಗೆ ವುದು ಬರುವ ಕಾಯೆ ನಿಃಫಲವೆಂದಳು ವಿಮಳೆ ॥ ೬ ॥ ಕೊಬ್ಬಿ ಕೋಮಲವಾಸನಿಗರ । ಣಿಬ್ಬರಪನಿಡುಗಂಟುಗಳಕಾ । ಗಬ್ಬನರಿಯದೆಕಬ್ಬಿನಿಚ್ಚೆಗೆ ಬಿಧಿರವೇಲು ವಂತೆ । ಮುಬ್ಬು ಸೋಗುವ ಮುದದಡಂಬಿನ । ಹಬ್ಬಗೆಯಲಿಹಗುರುನಿರೂಪ ದ । ಲುಬ್ಬಿ ವಡತೂ ಮಾಟನಿಃಫಲ ವೆಂದಳಾವಿಮಳೆ ॥ ೭ ॥ ಕಾಣಗಾಣವಕು ರುಡನೊಳ್ಳಿಹ । ಕಂಸಡಿ ಯುಹಿಡಿಸುತೆಸಲೆಸು । ಮನಸದ್ಗುರುದೀಕ್ಷೆಕೈಸಾ ರಿದ ಕಿನೋಡುತಲಿ । ಚಿನಚತ್ತದ ತೆರೆಯುದೆ । ಯನ್ಯವಿಧಿಯಲಿ ಭಜಿಸಿ ಭಾವಿಸಿಬಂನಬಟ್ಟರಕುಡಿಗೆನಿಃಫಲವೆ ದಳಾವಿಮಳೆ ॥ ೮ ॥ ಮಹಾಗರಾದವಶೀ ವನನೋಡಿವಡೀಗುರುವರುಥಿಟವಾವ । ಕಾತದ । ವಾಗವಹಾಚಾರಿಯುನಮಂತ್ರ ಗ್ರಹಣನೆಲಸಿದಡೆ । ಹೋಗಿದೇವಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡಿದ । ಡಾಗುದೋರಿಸಲರಿ ಯಲಿಚ್ಛಾ । ಭೋಗರವರಿಸೆತುದಿಗೆನಿಃಫಲವೆಂದಳಾವಿಮಳೆ ॥ ೯ ॥ ತಿಳಿಯಶೋ ಧಿಸಿಹರಗಿಹನಾ । ದಿಳೆಯೊಳೊಳ್ಳಿಹಬೆಸೆಯ ಮೊಯ್ಸನೆ । ಹುಳುಕುಹರಿಕರಿ ರಾದಬೀಜವಬಿತ್ತುವವರೆಂತೆ । ಲಲಿತದೇವಾರ್ಚನೆಯ ಕಾಲಂ । ಕಳಲಿವಿನಾಶ ಲುಗೆಟ್ಟಸಾಧನ । ಗಳಲಿ ಪೂಜೆಯಮಾಡೆನಿಃಫಲವೆಂದಳಾವಿಮಳೆ ॥ ೧೦ ॥ ಕಿ ವಿಗಕ ಪ ಮೆಯ್ಗ್ಗರೂಪನು । ಸವಿಯುಸಕ್ಷಿಗೆನಾಸಿಕಕೇಶ । ಶ್ದವನುಸಲಿಸು ವಚುರುಳಶಪದಲಿ ಜೀವತಾಮುಖದ । ವಿವರಗಳನೇನುವ ತಿಳಿಯದೆ । ತವಕ ಮಿಗೆಯನ್ಯೋನ್ಯವಸ್ತು । ಪ್ರವರದಲಿ ಪೂಜಿಸಲು ನಿಃ ಫಲವೆಂದಳಾವಿಮಳೆ ॥ ೧೧ । ಘ್ರಾನವಿಲ್ಲದೆತೀವಿಚಲುವನಿ । ತಾನುವಿರುತಿರೆ ಜೀವವೆಂಬನಿ । ಧ್ಯಾನವಿಲ್ಲ ದೊಪ್ಪುವುದೆಕೇಳಾಪ್ರಕಾರದಲಿ । ಯೋಗವಾಡಿದ ಡೇಗುವನದನು । ಧ್ಯಾನ ಭಕ್ತಿಯಲಿರದೆವಿಷಯ । ಸ್ಥಾನಗಳಸಪ್ಪಿದಡೆ ನಿಃ ಫಲವೆಂದಳಾವಿಮಳೆ ॥ ೧೨ ॥ ಕರುಣಿನಿನಗ ಪದೇಶವಿಲ್ಲವೊ । ನಿರುತಮಂತ್ರವಿಹೀನವ್ರೋಮೋ । ಸ್ಪ ರಮಿತ ತ್ರಿಕ್ರಿಯೆಕಳಾ ಪಗಳ್ಯಾನವ್ರೋಬರಿದೆ । ಹರನಭಕ್ತಿನಿರರ್ಥವೆಂದು ಚ್ಚರಿಸಲಹುದೇ ಹಾಯನಿಂನಯ । ಪರ ಳುತನಗಳವರದುಕಳೆಸಾಕೆದಂ ಳಾವಿಮಳೆ ॥ ೧೩ ॥ ಯನಸಿಲ್ಲದ ಕೆಳಿತಂನಯ । ಮನಕೆಸೊಗಸದೆಬಳಿಕನಾ ನು । ನಿನಿತುಕುಶಲದ ಗೊಡವೆಗಾರೆನು ಬಲ್ಲಪರಿಯಿಂದ । ನೆನದುನು ನಿಜ್ಜ್ಯಯ ಲಿರ್ಥೇವ । ರ್ಚನೆಯುವಮಾಡಿಥೆನಿಂನ ಸಾಕೆಂ । ಧನುತಬೇಸರಿಕೆಯಲಿನುಡಿದ ಳಾವಿಮಳೆಗಾ ವಾಯೆ ॥ ೧೪ ॥ ಆದಡಿ ಶಸ್ತ್ರವೇವಿಧಿ । ಯಾದುಥೊನಾನಿವ ಳನ್ಕಹರಿ । ಬೋಧಿಸು ರೆನೋಶಿವಶಿವಾ ಯುಂಥಸುಸತಂನೊಳಗೆ । ಆದರಿಸು ತಿವಳ್ಳಿ ಳಗನೊಂದುವಿ । ನೋದಗೋಷ್ಟಿಯು ವಿವಿಮಲ್ಲನೆ । ಬೇದದಿಂದ

ಲಿಕೇಳಿನೋಡುವೆನೆಂದಳಾವಿಮಳೆ ॥ ೧೫ ॥ ವನಿತನಾನಿಂತೊಂದಕೇಳುವೆ । ಕೆ
ನಗೆಮುಚ್ಚ್ಬಥೆಹೇಳುಹಸಿದಡೆ । ನಿಡಗೆಪಾರ್ವತಿಯಾಣೆನಿನ್ನನಯ ಕೋಪ
ಲಾಗದಲಿ । ಮನಸಿಜನಕೈಮುಸಕಮಿಗೆವೇ । ದನಿಸಿನೋಯಿಸುತಿರ್ಗವೆಂ
ಥೆಂ। ಬನಿಶುಕುರುಹಿರವೇನುಕಾರಣವೆಂವಳಾವಿಮಳೆ ॥ ೧೬ ॥ ಅಣೆಗೆಂಬುವೆ
ನೆವ್ವಕಾಪುನ । ಬಾಣದಲಿಭಯಬಟ್ಟುಬಳಿಕಾ । ಪ್ರಾಣಪತಿಯಂತರದಶಾದ
ಸ್ಥೆಯಲಿ ನೆರೆನೊಂದಪಾ । ಪಾಣದುತ್ತಮವಾದವಿದ್ಯಾ । ಜಾನಲ್ಲವೇ
ನೆಂಬಷೆಲುವನ । ಕಾಣುತವೆಕೆಂಗೆಟ್ಟುಕರಗಿಥೆನೆಂದಳೀವಮಾಯೆ ॥ ೧೭ ॥ ಅ
ಲ್ಲಮನುತಾನೆಂಬಹೆಸರವ । ನಲ್ಲಮಪ್ರಭುವಾಗಲೀಪನು । ಭುಲ್ಲವಣಿಯಲಿ
ನಿಂನಜವ್ವನಗೊಬ್ಬಿಸಲಿಮರದು । ವಲ್ಲವಿಸಿಸಕಾಮಿಸಿದರ್ಡೆ । ಖುಲ್ಲತನ
ದಲಿವಿಕೃತವೇಷದ । ಲಲ್ಲಮನೆತಾಬಂದನೈಸಲೆಯುಂದಳಾವಿಮಳೆ ॥ ೧೮ ॥ ಯೆಂ
ದಡಾನೇನರಿಯುಸಕಟಾ । ಮಂದಮತಿಯೇಅಲ್ಲಮಪ್ರಭು । ವೆಂಧೆನಿಸಿಕೊಂಬ
ವನುತಾಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಪರಬೊಂವು । ಎಂದುಹೇಳುವರೆಲ್ಲಯಿವನೇ । ನಿಂದಳೆಮುದ್ದ
ಳೆಯಲ್ಲಮನಬಿಡು । ಹೊಂದದೌನೀಹೇಳುವದುಹುಸಿಯಂದಳಾಮಾಯೆ ॥ ೧೯ ॥
ಅಕಟಮುರುಳೇಅಲ್ಲಮಪ್ರಭು । ಸಕಳರಿಗೆಸಾಕಾರವಹಸ । ದಕರನಿರ್ಮಳ
ಮತಿಗೆನಿರ್ಗುಣರೂಪನಾಗಿಹನ । ಪ್ರಕಟಸುವಣೇಣಂನವಿಷಯ । ವಿಕಳ
ತನವನುಮಾದೂಡುನಲೆಸಾ । ತ್ರಿವಿಧಬುದ್ಧಿಯು ಲೀಕ್ಷ್ಣಿಸೆಂದಳು ಮಾಯಗಾವಿ
ಮಳೆ ॥ ೨೦ ॥ ಆದಡದನಾನರಿಯೆನೌಚೇ । ಕಾದಡಾಮುದ್ದಳಗನಸುಘಿಟ । ಭೇದಿ
ಸಲುಣೇಬಲ್ಲೆಯಾಡಡೆತೋರಿಸುವನವನ । ವಾದವೇತಕೆಣಂನವನಸಿಗೆ । ವೇಧಿ
ಸುವಘಿಟವಲ್ಲಮನೆಯುಪನಾದ । ನದಡೆಬಳಿಕ ನೋಡುವೆನೆಂದಳಾ ಮಾಯೆ ॥
೨೧ ॥ ಯನುತವಿಮಳೆಯಕೂಡೆಕೊಳುತಾ । ವಣಿತಣಿತ್ಯಸ್ಥಿತಿಯಧೇವಾ ।
ರ್ಜನಕೆಧೇವಾಲಯಕೆ ಬಂದಳು ಸಕಲವಿಭವದಲಿ । ಮನವೊಲಿದಮಘುಕೇ
ಶ್ವರನಪಂ । ದನೆಯನೆಲ್ಲವಪೂಡಿಮಾಯಾಂ । ಗನೆವಿರಾಜಿಸಿಬಂದುಣಿಂದಳು
ನೃತ್ಯರಂಗದಲಿ ॥ ೨೨ ॥ ಕೂಡಿಹಾಣಿದ ಜಗದಜಾತ್ರವ । ನಾಡಿಸುವನಾ
ಯಾಂಗನೆಯತಾ । ನಾಡಿಸುವೆನೆಂಬುದನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷದಲಿತೋರ್ಪಂತೆ । ಆಡಿ
ಸುವಮುದ್ದಳೆಯಜೋಕೆಯು । ಜೋಡಿಸುವನಲ್ಲಮನುಪಾತ್ರವ । ನಾಡುವವ
ಳಾಮಾಯಲೋಕವ ಮರುಳುಮಾಡುತಲಿ ॥ ೨೩ ॥ ನೊಟವತ್ತಲಿಮನದ
ಬೆಸುಗೆಯ । ಬೇಟವಿತ್ತಲಿಕಾಮುಕರಣಗ । ಳಾಟವತ್ತಲಿಯಂನರಂಗದಜಯ
ಕೆಗಳಬಗೆಯ । ಕೂಟವಿತ್ತಲಿಕವಲುಗೊಂಡುದು । ನಾಟಲಿಶಥೊಳಲ್ಲಮ
ನೊಳ್ಳದು । ನೋಟಕರಿಗರಿದಾಯುತ್ತುಭಾವಿಸೆಬೆಡಗುಮಾಯೆಯಲಿ ॥ ೨೪ ॥ ಲಲಿ

ಕಣ್ಣೆವುರ್ಗಳ ಚಂದ್ರಿಕಾ ತತಿ । ಶಿಲೆಯ ಮುತ್ತಿರೆ ಲತೆಯ ದಾವಾ । ನಲನ ಕೊಳ
ವಾಜ್ವಾಲೆಯು ಶಿಲೆಯೊಳಗೆ ತೋರ್ಪಂತೆ । ತಿಳಿಯಲರಿಯದ ಜನಕೆ ಮಾಯೆ
ಯು। ತಳತೆಳಮುಜ್ವಾಲೆಯಲ್ಲಮ । ನೊಳಗ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸಿದುದಾತನ ಕಾಮಿ
ಯುಂಬಂತೆ ॥ ೧೫ ॥ ಕೂಲಿಯೊಳ್ಳುತುಂಹ ಕಾಣಿಸಿದರೆ। ಹ್ಯಾಳಿಯನು ಮುರುಕೊ
ಳಸಿಕಾವನ । ಧಾಳಿಯಲಿ ತಾ ಶಕ್ತಿದು ದನೆರೆನೆನವ ವೇಧೆಯಲಿ । ತಾಳಮೇಳ
ದಗತಿ ಮುಗಮುಕದ । ಕೀಲಣೆಯ ಕಾಲಾಟ ವಿಘುಟಸಿ । ಚಾಳಯಲಿ ತಬ್ಬಿಬ್ಬ
ಯಾಗುತಲಿರ್ದಳಾ ಮಾಯ ॥ ೧೬ ॥ ಈ ಕನೇಧಿಟೆದಲ್ಲಮನೊಮ್ಮೆ । ಣೀತ
ಮಾಪ್ದಳೆಮುಲ್ಲಮನೇನಾ । ವೀತರುಣಿಗೀತನನು ತೋರಿಸಿತಿಳಿಯಬೇಕೆನು
ತಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲಿ ತಳ್ಪಮನೆಧೊಂ । ದಾತುರತೆಯನುಸ್ಯೆರಿ ನೇತಬಳಿ । ಕಾತು
ವಿಗೆತ ನೊಳಗೆ ತಾಣಿಂತೆ ದಳಾಮಾಯ ॥ ೧೭ ॥ ಸಂದಣಿಸುತಿಟ್ಟಣಿಸಿನೆರ
ದಿಹ । ಮಂದಿಯಲಿ ನಾಣಿಚನ ನನಚಿತ್ರ । ದಿಂದಲಿವಳಿಗೆ ನುಡಿದತೆರೂಥೆ
ಗ್ಗತನವನುತ । ಅಂದುವಿಮಳೆಗಜಾತಿಜಾಣಿಕೆ । ಯಿಂದಲಭಿನವಪಾಡನೋ
ಟಗಳ । ಳಂದಬಳಿಕಲಲ್ಲಮನ ತೋರಿಸುತಿರ್ದಳಾ ಮಾಯ ॥ ೧೮ ॥ ಆಕೆಕಡೆಗ
ಣ್ಣಿ ಲಿ ತೋರಿದ । ಡೀಕೆನಡುಗೆಂಣಿನಲಿ ನೋಡುತ । ವಾಕಳಾವಿಧವಾಗಿ ಕಾಣಾ
ಸುವಾತಣಿಂಗಿವ । ಲೋಕಧೊಳಗಿಂತಪ್ಪ ಮಾನಸವ । ರಾಕೃತಿಯನಾಕಾಣಿ
ನೆಮುತಾ। ಳೋಕಿಸಿದಳನು ಮಿಷತೆಯಿಂದಾ ವಿಮಳೆಯಲ್ಲಮನ ॥ ೧೯ ॥ ಊ
ಹಿಸುವಡಾಥೇವಮಾನವ । ಚೋಹವನು ತೋರಿರ್ದನೊಮೆ । ಣ್ಮೊಹ
ದಿಂದವಿಕ್ಷಿಸಲು ಧಿಟವೆ ಮುಕಂಣಿಂಗೆ । ರೂಹಿನಂದಧೊಳಿರ್ದನೆಸುಸಂ । ಧೆ
ಹವಾಗಿಧೆತಿಳಿವಡಿತ್ತ । ಗಾಹುನಮುಗರಿದಾದ ಧೆಂದಳು ವಿಮಳೆಮನಧೊಳಗೆ।
೨೦ ॥ ಅಟನುಟದಲಹ ದೇಲ್ಲಮೆಂಬಿ । ನಟಣಿಯನುನೆಲೆ ಗೊಳಸುತಿರ್ದನು।
ಪಟುತರ ಸ್ವಾತುತ ಮಹಿಮೆಯ ಮೂರ್ತಿಯಲ್ಲಮನು ॥ ೨೧ ॥ ತುಡಿ
ಕಿಂಪಿಸಿನೋಡಲಳುಪಿನ । ತೊಡಕುತಲಗಿಗಿಸಿ ಬಳಿಕಲಿತನ । ಜೆಡ
ಗುಬಿಸಾವನು ಕಾಣಲಿಬರು ಸನಾನೆಸುತ । ನುಡಿದುತೊರಧೆ ಕಂಣಕಾಂ
ತಿಯ । ಕಡೆಗಳಲಿ ಕಾಣಿಸ ತಲಿರ್ದಳು । ಮಡದಿಮಾಯಗೆ ಯಲ್ಲಿಮುಸ್ವರ
ಮೂರ್ತಿಯನು ವಿಮಳೆ ॥ ೨೨ ॥ ಕಂಗಳಲಿ ಮಾತುಗಳು ತಿಳಿವಡೆ । ಕಂಗಳಲಿ
ಮಾಟಗಳು ಬಗೆವತೆ । ಕಂಗಳಲಿ ಸುನೇಹಗಳು ಕಂಗಳಲಿ ನೆಹಗಳು । ಕಂ
ಗಳಲಿ ಪರ್ವ ವಂಚಗ । ಳುಗನೆಯ ರಿಗೆ ಸಹಜವೆಂಧೆನೆ। ಕುಗಳಿಂದಾವಿಮ
ಳೆಸೂಚಿಸಲರಿದಳಾ ಮಾಯ ॥ ೨೩ ॥ ಬಳಿಕಲೊಯ್ಯನೆ ಬರಿಯು ಜೀಟವ, ಬಳ
ಕೆಬಲಿತು ತನ್ನೈಜೆಯ ನೆಳಲು ನೆಲಸಿತ ಹೆವರೆಚ್ಚಿತ್ತು ಕಾಂಕ್ಷೆಕವಲಾ

ಯು | ತಿಳಿವುತಿರಿಗಿತು ಲಾಸ್ಯಲೀಲೆಯ | ಚಳೆಯ ಚೆಂಡಿಸಿ ಹಿಂಗಿಹೋಯಿತು
ಹೊಳೆದುದಲ್ಲಮನಳಬಳವ ನರಿವಾಸೆ ಮಾಯೆಯಲಿ ‖ ೩೪ ‖ ಮುರಿದುದಾ ಮನೆ
ಪದರಸಂಗಡ | ಮುರಿದುದಾನಸುನೋಟವಾಗಳೆ | ಮುರಿದುದಾ ಮುಖಮು
ತ್ತಿನೋಲೆಯ ಬೆಳಗವಸರಿಸುತ | ತಿರಿಗಿತೀವಿತು ಲಾಸ್ಯ ಮಧುಕೇ | ಶ್ವರನ
ಸುಮುಖದಿಂದ ಮೆಯ್ಯನೆ | ಸರಿಸಗೊಂಡಿತು ಮತ್ತೆ ಮಾಯೆಯ ಮಾಟವಲ್ಲ
ಮನ ‖ ೩೫ ‖ ನೋಟವೆಸಮುದು ಮುಂಸವುಟ್ಟದ | ಬೇಟವಲ್ಲದೆ ಬೇರೆಬು
ದ್ಧಿಯ | ಕೂಟದಿಂದಲ ತಾಗಲುಂಬಿಸಿ ತಾನತಸ್ಥಿತಿಯ | ನಾಟನಲಿದುದು
ಚಿತ್ತವಿನನಟ | ನಾಟಕನಸಿಕ್ಕಿಸುವಬಗೆಯಲಿ | ಮಾಟಮುಕರಿಸಿಕಾಣಲಾ
ದುದು ಮತ್ತೆ ಮಾಯೆಯಲಿ ‖ ೩೬ ‖ ಈಕೆಯಂಗವನರಿದುನಾವಿ | ನೇಕಿಸದ
ಮಲಸಸ್ವರೂಪವ | ಕಾಕರಿಗೆ ಕಾಣಿಸುವರನುಚಿತ ವೆನುತ ತಾನೊಳಗೆ | ಸಾ
ಕೆನುತ ನಟ್ಟವಿಗತನವಸು | ನೂಕುತಲು ಮದ್ದಳೆಯ [illegible] ಹೊಡೆ | ಹಾಯ್ಕ
ನಗುತಲಿ ಹೋದನಲ್ಲಮನಖಿಳ ಜಗವರಿಯೆ ‖ ೩೭ ‖ ಹೊಸತಿದೇನಿದ್ದುದ್ದ
ಸಂಮನೆ | ಗಸಣಿಯಿಲ್ಲದೆ ದೇಶೆಯಲ್ಲವ | ಬಿಸುಟುಹೋದನು ಮದ್ದಳೆ
ಯನೆಂದೆನುತಲಲ್ಲಿರ್ದ | ಶಶಿವದನೆಯರು ಮೇಳದವರಾ | ಮುಸುರಿನೋಡುತ
ವನೋಟಕರುಕಾ | ಣಿಸದಕಾರ್ಯಕೆಬೇಡುಗೆಯ್ದರು ಕೂಡೆ ತಮತಮಗೆ‖
೩೮ ‖ ಆಯಿತೇಕಡೆಮಾಟಹಾಣಿಕೆ | ಹೋಯಿತೇಹುಸಿ ಯೋಗಿಕಾಮ |
ಬಾಯಬಾರಿಗೆ ಬಿದ್ದನೇನಗುವವರಿಗೆಡೆಯಾಗಿ | ಹಾಯೆನ ತಹ ವ್ಯಸಿಹ
ಲುಬುತ | ಬಾಯಬಿಡುತಲಿ ಮರುಗುತಿರ್ದಳು | ಮಾಯೆ ಮಾಣದೆ ಅಲ್ಲಮ
ಪ್ರಭುರಾಯನಗಲಿದರೆ ‖ ೩೯ ‖ ಬಾಲೆಹಂಬಲಿಸಿದಡೆ ಫಲವೇ | ನೇಳುತಾವಿನ್ನವ
ಲ್ಲಮನನೀ | ರೇಳುಮೋಕದ ಲರಸಿನೋಡುವೆನೆನುತ ಲವಿಮಳೆ | ಹೇಳಿದ
ಡೆಯಹಣ ದೆನುತಚಿತ್ತವ | ತಾಳಿತರರಗೊಂಡು ಬಳಿಕಲಿ | ಕಾಲುನಡೆಯಲಿ
ಮಾಯೆನಡೆದಳು ತೆಳದಿಯರುಸಹಿತ ‖ ೪೦ ‖ ನೆರದುನೆರೆಬೆರೆಗಾಗಿನೋಡಿರೆ | ಧ
ರಣಿಪತಿಯಕುಮಾರಿಕಾಮಾ | ತುರದಲಲ್ಲಮನೆಂಬಮದ್ದಳೆಗಂಗೆಮನಸೋ
ತು | ಮರುಳುಗೊಂಡಕಟವನಬೆ ನಲಿ | ಹರಿದುಹೋಗುತುಲೈಳಿನಸುತಲಿ |
ಪುರದೊಳಗೆನೋಟಕರುಸಂದಣಿಸಿದರುಬೀದಿಯಲಿ ‖ ೪೧ ‖ ಹೋಗುತಿ
ರ್ದಳು ಹೊಲಬಕೇಳುತ | ಬೇಗವೇಗದಲಲ್ಲಮನನಾ | ವಾಗಕಾಣುವೆಪ್ರೊಯು
ಬಮನದಾತುರದತವಕದಲಿ | ಆಗೆಡವಿಯ ಹೊಕ್ಕುನೆರೆಭೂ | ಭಾಗದಲಿವೆ
ಕಚರಿಯರೆಂಬವ್ರೊ | ವಾಗಿಮಾಯಾದೇವಿವಿಮಳೆಸಮಸ್ತಸಖಿನಿವಹಾ ‖ ೪೨ ‖
ನಲ್ಲಕೇರಿಗಳರಿದುಹುಡಿಗಡಿ | ಮಳ್ಳುಗಿಡುಮಡುತೆವರುಮೇಳಗಳು |

ಹಳ್ಳಹಾವಸಿಹಾವುಹುಲಿಕಾಡಾನೆಕೋಣಗಳು । ಕೊಳ್ಳಕುತ್ತುರುಹೆಂಮರ
ಗಳು । ಪಲ್ಲವಿಸಿಭೋರೆಂಬಕಾನನ । ದಲ್ಲಿ ಅರಚುತಬರುತಲಿರ್ದಳುಮಾ
ಯೆಯಲ್ಲಮನ ॥ ೪೩ ॥ ಬಿಸಿಲುಸುಟ್ಟುರುಘೂಳಿದೆಸೆಗಳ । ಮುಸುಗುತಿಹ
ಕೆಂಧೂಳಕಾಳ್ಗ । ಚ್ಚಿಸವನಟ್ಟುಡವಿಮಲಿನಷಡ್ಮೈಯ್ಯುತ್ತರುತಕಾವೊಡದು । ಒ
ಸವಳಿದು ಬೀಳುತ್ತಲೇಳುತ । ಹಸಿವುಕೃಷಿಬಳಲಿಕೆಗಳಲಿಧೂಪಿಸುತಬಂ
ದಳುಮಾಯೆ ತಾನಲ್ಲಮನನರಸುತಲಿ ॥ ೪೪ ॥ ಸೂಡುತಲಿ ಬಿಡುಜಡೆಗಳನು
ಕೈ। ಗೂಡುತಲಿ ಕಡವಪವಿಭೂತಿಯು। ಗೂಡುಸಂವರಿಸುತ್ತ ವಾಕುಳಯೋ
ಗವಟ್ಟಗೆಯು । ಜೋಡಿಸುತ ಜಪತಪಸಮಾಧಿಯು । ಮಾಡುವವರಾವಮಾಯೆಬ
ರಲೆ।ದೋಡ್ಡಿದರು ಹುಲಿಗಂಡಹಲ್ಲಿಗಳು ತೆಡೆಸೆದೆಸೆಗೆ ॥ ೪೫ ॥ ಕರುಣಿಯು
ರಬಲ್ಲಹನು ಬೋಲೆಯು । ರರಸಭಜಕರ ಬಂಧುವೆನಿಸುವ । ಪರಮಪಾವನನೆ
ಲ್ಲಮಪ್ರಭು ತಾನೆತಂನೊಳಗೆ । ಪರತಪೋವನದಂ ಜಿಕೆಯುನಾ । ತರುಣಿಯರ
ಬಳಲಿಕೆಯನಾನ । ಪಹರಿಸ ಬೆಕೆನುತಲಲ್ಲ ಮಕುರುಹು ತೋರಿದನು ॥
೪೬ ॥ ನಿಲಿಸಿಭಯ ಬಿಡೆಂದುತಾಪಸ ಕುಲಕೆಯುಭಯವ ಕೊಟ್ಟುಕರುಣದ
ಬಳಕೆಯುಲಿತಾನವರಿಗೊಬ್ಬ ತಪಸ್ವಿಯಂದದಲಿ । ನಲಿದುಹರಿತಹ ಮಾಯೆ
ಯು ಮುಮಾ । ದಲಿಸಿಮುಂದೆಧೋಡಿಸುವೆ ನೆನುತಲಿ । ಸುಳಹಧೊರಿಡನಾತೆ
ಗಲ್ಲಮ ಮುಂಣಿತಂದಲಿ ॥ ೪೭ ॥ ತೃಪೆಗಳವುತ…ತಲಿಕಡು । ಹಸುಗಳ
ಡಗಿದ ಪತವಿಯಾಲಿಕೆ । ಪಿಸುತಮುಗ್ಗುತಕೆಡವುತಲಿ ಮಿಗೆಬಂದಬಳಲಿಕೆ
ಯು । ಪಾಸಕವಾಡುದು ವಿಶ್ರಮಿಸಿದರು । ಶಶಿಮುಖಿಯರೆಯ್ತಂದುಕಾಣುತ।
ಮುಸುರಿಪುತ್ತಿದರಲ್ಲ ಮನಶಿರಿಪಾದ ಪಂಕಜವ ॥ ೪೮ ॥ ಲೆಸುಮಾಡಿಧೆ
ಯ್ಯೆಯ್ಯಮಾಯಿಯ । ಣಿಸುದಿನವಮನೆ ವಲಿಸಿಕಡೆಯಲಿ । ಘೂಸಿಮಾಡೊ
ದುಚಿತವೆಣಿನಗೆನುತಕೇಳ್ದಯರು । ಆಸದಾನೆಧೈರ್ಯಮೂರ್ತಿವಿ । ಲಾಸಿ
ಯಲ್ಲಮತಿಂಗಣಿದಿರಿಲಿ । ಸೂಸಿದರು ತಂಮೊಡತಿಯಾಸುರುಬೆಸರೆಲ್ಲವನು ॥
೪೯ ॥ ಆರುವೊದೇಲಿ ಬಯಸಹೇಳದ । ರಾರುಕಾಣುತೆ ಕರಸಹೇಳದ । ರಾರು
ತಂನನು ಬಳಕುದಾಸಿನ ಹೇಳದವರಾರು । ನಾರಿಯರಿಗಿದು ಸಹಜಸಂಚಲ।
ಕಾರುಣಿಯ್ಯಕತಂನತಾನು ದೊರಿಸಿದಡಾನೆನ ಮಾಡುವೆನೆಂದ ನಲ್ಲಮ
ನು ॥ ೫೦ ॥ ಹೇಳಬಾರದು ಣಿನುಮಾಡಿದ । ಬೆಳುವಯುಬೆಗೆಯುಸುಲೊಗರ
ನಾಳಪಾಡಿಯೆನುಡಿದೆಯಿಲ್ಲದೆ ನಿನ್ನಕುಹಕಪಲಿ । ಕೇಳಿಲಲಿಬಾಯಟ್ಟ
ಮಾಯೆಯು । ಪೆಳೆಯನಕೋಯಿದ್ದರ್ಕಡೆಯಲಿ । ಕೀಳುಮಾಡಿಯು ನುಡಿ
ದೆಷ್ಟು ದರುಸತಿಯುತಲ್ಲಮನ ॥ ೫೧ ॥ ತಾನೆಕಂಗೆಟ್ಟರಂ ಕರುಣಿಸಿ । ನಾನು

ಸುಳಿದರೆನುನಾರೆಂ। ದೇನುವನುಭಾವಿಸದೆ ಚೆಬ್ಬನೆಚೆರತಹಂಕರಸಿ। ತಾನು
ತಾನವಿಕಾರದಿಂದಿರ। ವೇನುಮಾಡುವೆಬಳಿಕಸಾಕೆಂ। ದಾನುಬಂಧನುಬಿಟ್ಟ
ತಪ್ಪೆನೆಂದ ನಲ್ಲಮನು॥ ೫೨॥ ಯೆಂದವಾತನು ಕೇಳಿಕಡ ಖತಿ। ಖಿಂದಲ
ಹ ಧೈರ್ಯಧೂರ್ತನೀಗತಿ। ಯಂದ ನಾಬಿದಧೊಳ್ಳಿತಾಯಿತ ಬಳಿಕವ ತ್ತೀನ
ಸಾಡಸರೆಕ ಶ್ಚಿತಕೆ ವಂತ್ರದ। ಬಾಧಿಕಾರನ ಚಾಟ ಚಪಳಿಗ। ನೆಂದನಾ
ಪೆಂದರಿಯ ನೆಂದಳ ಮಾಯಯಲ್ಲನನ॥ ೫೩॥ ಕಟಲಕ ಶ್ಚಿತಧೂರ್ತ
ದರ್ಜನ। ವಟವಟಗತನಕವಟಕಳವಳ। ಶಠವಿಕಾರಗಳೆಲ್ಲವ ನವ್ರೊತಿ
ಳಿಯ ಮಾಯಯವ್ರೊ। ಧಿಟಕೆಬಲ್ಲವಿರಿಂಚಿ ಹರಿಸರ। ಕಟಕವರಘ ನಿಸಿದ್ಧ
ಸಾಧಕ। ವಟುಗಳೆಲ್ಲರಕೇಳಿನೋಡೆನುತಿರ್ದನಲ್ಲಮನು॥ ೫೪॥ ವಳ್ಳಿಹವನ್ಳೈ
ನೀನುಕೋರದ। ರೆಲ್ಲರೆ ನಾಧೀನ ಪಕ್ಷದ। ಖಿಲ್ಲಿದರುಕೇಳವರುಗಳ ಬಲ್ಲವಿಕೆ
ಗಳಕೇಡಾ। ಯಲ್ಲವನು ಹೇಳುವೆನ ನಿಂನಯ। ಸೊಲ್ಲಸೋಲಿಸಿ ಸಿಕ್ಕಿಸ ವೆ
ನೆನು। ತಲ್ಲಿಮಾಯೆ ನಿಜಪ್ರತಾಪವನಾಡತೊಡಗಿದಳು॥ ೫೫॥ ಹರಿಯ ನೆಪೆ
ಯನುವೆಟ್ಟದೆನುಶಂ। ಕರನಅರ್ಧಾಂಗದೊಳು ನೆಟ್ಟನೆ। ಹರಿಪಟಗೆಯಾ
ಡಿಸೆನು ಬ್ರಂಹನಬಾಯು ಮುದ್ರಿಸಿದೆ। ಸುರನರೋರದರೆಂಬುವರವೆಯು। ಪು
ರಳಕಂಡವನೆಂದ ತೊತ್ತಿರಶರಣು ಹಂಗಿಸದೆನೇನಕೇಳವೆಯೆಂಪಳಾಮಾಯೆ
೫೬॥ ಜಿನಗವತಿಗಳಸಿದ್ಧಸಾಧಕ। ಮುನಿಗಳೆಂಬಿವವಿರುಗಳನ ನಾ। ಮು
ನಿದ ಕಚ್ಚಲಕುತೆಬತ್ತಲೆ ಜೋಳುಜಡೆಗಳನು। ಅನಶನವ್ರುತನಾರಬೇರೆ
ಬಿನಿತರಲಿದಂಡಿಸವೆನಾಕಾ। ನನಪಮುಗಳರನೇನ ಕೇಳುವೆಯ ಂಪಳಾವಾ
ಯು॥ ೫೭॥ ಆವಿಯ ಂತ್ಯವನರಿಯು ದೆಲ್ಲರ। ವೇಧಿಸಿದೆನೆಂದರ್ಟುಗವಿಗ್ನಸಿ। ಹೋ
ದೆನಿಂನನಿಜಸ್ವಭಾವದವೆತ್ತತನದಿಂದ। ಆದಡವರತಿರಲಿ ನಿಕ್ಕಿನ। ವೇದ
ಶಾಸ್ತ್ರ ಪುರಾಣವಾಗವು। ವಾಖಿಯಾದದರಿಂದ ಕೇಳೆನುತಿರ್ದನಲ್ಲಮನು
೫೮॥ ಬಿಟ್ಟಕಳೆಭರು ಮಾತಶಬ್ದಗ। ಳೊಟ್ಟಲೆಬವು ನಂನವಾದದ। ಘು
ಟ್ಟಣೆಯಧ್ವನಿಯು ವರಲಾನಿಂನೇಳ ಹೇಳವೆನು। ಪುಟ್ಟತಿಳಿವಡೆಕೇಳು
ನಿಂನದೆ। ಖೊಟ್ಟಳೆಯುತನ ವೈಸೆಯೆನುತಾ। ಧಿಟ್ಟಮಾಯಾದೇವಿನುಡಿದಳು
ಮತ್ತೆಯುಲ್ಲವನ॥ ೫೯॥ ಯುಲ್ಲರನು ನೀಜರದು ರಖಾಡಿಸಿ। ಹುಳ್ಳ ಗಳಡಡೆ
ನಿಂನಲೆಂನಲಿ। ಹೊಲ್ಲೆಬೊಳ್ಳಿತನರಿವ ಮಾತಂತಿರಲಿ ಹೇಳೊಂದ। ಬಲ್ಲ
ಯಾಡಡೆ ನೀನ ನಿಂನಯ। ಖುಲ್ಲತನವನು ಬಿಟ್ಟನಿರ್ವಾಣಳ। ದಲ್ಲಿಮಾತಾ
ಡೆಂದುನುಡಿದನು ಮಾಯೆಗಲ್ಲಮನು॥ ೬೦॥ ಹರಿಹರಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳನೆ। ಲ್ಲರನು
ನಿಂನಾಧೀನ ವೃತ್ತಿಯು। ಲಿರಿಸಿನಿಗೆರೋಡಾಡಿ ಕಾಡುವೆನೆಂದು ನೀನುಡಿವೆ।

ಮುರಳಿನಿ ನನದಾರುನಾನಾ । ಪರಿಯುವಾಡಿಸ ಭವರು ನೀನಿದ । ಪರಿಕಿಸದೆ ಗರ್ವದಲಿನ ಡಿವರೆ ಮಾಯೆಕೇಳೆಂದ ॥ ೬೧॥ ಆರನಾರಾಡಿಸ ವರೆಂಬುದ। ನಾರು ಬಲ್ಲರು ಸೊಕ್ಕುಬರಿಯುವಿ । ಚಾರವಂತಿರಲಿಂನದೇಹರಿವಮಾತ ನಾಡಿದರೆ। ಸೂರಲರಿವವೆಸುವ ಗೆ ನಂಮುಮು । ನೋರಧಂಗಳು ನಿಂನಧೂರ್ತವಿ । ಕಾರವೆಲ್ಲವಬಿಟ್ಟುಕೃಪೆ ಮಾಡೆಂದಳಾಮಾಯೆ ॥ ೬೨ ॥ ಮಾಡಿದನಿತರಕವ ರ್ಘಲಕ್ಕೆ ಗೂಡಿತ ಕ್ಕೆ ದು ನಿನಗದೇನನು । ಬೇಡುತಿಹೆಬೇಸರದೆ ಬರುಡೆಗೆಬಂದು ಬೆಂಬಿಡದೆ । ಕಾಡಬೇಡಿನೀಳು ಸಖಿಯರ । ಕೂಡಿಕೊಳುತಲಿ ಮುರಳಿನಿಂನಯು। ಬೀಡ ಸೂರಾದೊಳ್ಳಿ ತೆಂದನು ಮಾಯೆಗಲ್ಲಮನ॥ ೬೩॥ ಭಾಷೆಸಲ್ಲದೆಹೋಯಿತೆ ನಯು । ವಾಸೆವಾರ್ಥಿಸಿಹೊತ್ತುತಿದೆಕ್ಕೈ । ಲಾಸದವರಿದಕೇಳಿನಗ ವಂತಾಯಿತೇನವ ಕೆ । ಈಸುಧಾವಶಿಯಿಂದ ನಾಕಡು । ಘಾಸಿಯಾದೆನುಬೆಂದ ಹುಣ್ಣನು। ಕೀಸ ವರೆಕಂಬಿಯಲಿ ಕೇಳಟೆಂದಳಾವಮಾಯೆ ॥೬೪॥ ಮಿಕ್ಕನಿಗೆಸಾಸ ವೆಯುರಾಸಿಯು । ನೊಕ್ಕಿದೆತ್ತಿಗೆಮೇದುವೆ ರ ಕಿರಿ । ದಕ್ಕಲುಂಟೇ ಮುರುಳೆನೀನಾವಿಯು ಪರಿಗಳಲಿ । ಹೊಕ್ಕುಹೋರಟ ಗೊಂಡ ಕಾವ ದು। ಲಕ್ಷಿ ಬಳಿಕಿಂನೇನ ಕೃಪೆಯನು । ತೆಕ್ಕಿಸಲುಕ್ಕೈಸಾರ ಬಲ್ಲುದೆ ಮಾಯೆಕೇಳೆಂದ॥೬೫॥ ಆವಪರಿಯಿಂದಾದಡೇನ್ನೈ। ದೇವಪೂಜೆಯು ಮಾಡಿದಡೆಸಂ । ಭಾವಿಸಲುಜ್ಯೇಡ ಪೆಮುಜೀಯ್ಯು ಮನೋರಥಾದಿಗಳು । ಭಾವಿಸಲು ಬರುತಿಪೆನಿರರ್ಥಕೇ । ದಾವತಿಯುಕಡೆ ತನಕೆಥಿಟಕೆಯು । ದಾವಕೊರತೆಯು ನಾನುಮಾಡಿದೆನೆಂದಳ-ಮಾಯೆ ॥೬೬ ॥ ತರಳೆತುನುತ ಹೊಂನುಸಲ್ಲದೆ । ತಿರಿಗಿಬುಡಡೆಅಕ್ಕಸಾಲೆಯ । ದರುಳತನದಲಿ ಬಯ್ಯಬಹುದೇ ನೀನ ವ ತಿಗೆಟ್ಟ । ಹರನನರ್ಚಿಸ ವ ಗಳೇದಾ । ತರವನರಿಯ ದೆ ಸಟೆಯುಭಕ್ತಿಯ । ಭರದವೇತಕೆಫಲವಬಯುಸ ವೆ ಮಾಯ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೬೭ ॥ ನಾನುನಿಂನಲಿಸುಖವ ಸುರಿದಸು। ಮಾನದಲಿನಿಂನಿಂದಶಿವತ । ತ್ವಾನುಭಾವದ ನಿಜವನರಿದೆಂನಯುಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನು। ಊನವಿಲ್ಲದೆಸಲಿಸಿಶಿವನಾ । ಸ್ಥಾನದಲಿನಾವೆುಠವೆನೆಂಬಭಿ । ಧಾನದಲಿನಂಬಿರ್ದೆನೆಂದಳೆ ಮಾಯೆ ಯಲ್ಲಮ ನ ॥ ೬೮ ॥ ಹಡವಸೊಳೆಗೆಸೊಗಸುಹ ಟ್ಟದೆಗ ಡಿಯುಸುಡುವಂದದಲಿ ನಿಜಜಂ । ಜಡದಲಿಂತುಸವಾಗಿ ಭಕ್ತಿಯ ಮಾಡಿಸು ಫಲವ । ಪಡೆಯ ಲಿಲ್ಲದೆ ಬಂದುನಿಂಬರ । ನುಡಿಗಳಿಂದಲಿ ನಂಮುಮೆಲ್ಲನೆ। ತೊಡಿಕಿಕೊ ಡಡೆಸಿಕ್ಕನಲ್ಲವ ಮಾಯೆ ಕೇಳೆಂದ॥೬೯॥ ನ ಮನೊಲ್ಲದ ದಲ್ಲಪೀಪರಿ। ನಂಮುನೆಲ್ಲರವುುಂದೆ ಭಂಗಿಸಿ । ಹೆಂಪೆ ಗೆಡಿಸ ವ ಪರಿಯ ನೋಡಾಯನುತವ ನವರುಗಿ। ಇಾವೆ ಬೆಗವಳಿದ್ದಿಲಂತಿರೆ । ಹಂವುವಿಸಿಯೊಗ ತಲಿವಿ

ಪ್ಪಳೆಯು । ನೆಂಬಿದಳು ನಿಲಲಾರದಾಳು ಪಸುತಲಾಮಾಯೆ ॥ ೨೦ ॥ ಬೆರಗು
ಪಡಪಿರೆನೆಯಿದ್ದಲೆಗೆನೇ । ಸರನನೊಮ್ಮುಗೆಯಾದಿತೆರಸಲಿ । ಮುರಿವಡೆದಮಾ
ಯಾಂಗನೆಯು ಮುಖಭಂಗವನೆಕಂಡು । ಮರುಗುತಿರ್ದರು ಕೂಡೆಕೆಳಪಿಯ ।
ರುರುಬಿಸೆಂಮನೆಮಾರುಮಾತಿಗೆ । ಹರುವನೆಣಿಸುತ ವಿಮಳೆಬಳಿಕಿಂತೆಂದಳ
ಲ್ಲಮನ ॥ ೨೧ ॥ ಶರಣಜನರಕ್ಷಾಮಣಿಯೆಕಿಂ । ಕರಜಕೋರಸ ಧಾಕರನೆ
ಭೂ। ಸುರದಯಾಂಬೋನಿಧಿಯೆ ನೀನಿ ಸ್ತ್ರೀಯ ವ್ಯತನುಮನವ । ಮರಸಿನೋಡಿದ
ಡಲ್ಲಿಭಾವಿಸೆ। ಹರುಳಬಳಿಕೇನುಂಟು ನಿಂನಯ । ಕರುಣವಾಕೆಯು ಹರಣ
ವೆಂದಳುವಿಮಳೆವಿನಯದಲಿ ॥ ೨೨ ॥ ಬಾಲೆನೀರಿಗೆಹೆಪ್ಪನೆಂದರೆ । ಹಾಲಿನಿಂತಿ
ರೆಹೆತ್ತು ಭಂಜಿಸಿ । ಬಾಳಿದವರಾರುಂಟು ಭಾವಿಸಲಾಪ್ರಕಾರದಲಿ । ಕಾಳು
ಮತಿಗಳಿಗಿನಿತುಬುದ್ಧಿಯು। ಹೇಳಿದರೆಫಲವೇನುಸಾಕೀ । ಖೂಳೆಗಾನಿಂನೇನ
ಮಾಡುವೆವಿಮಳೆಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೩ ॥ ಕೀಳುಗಬ್ಬನವೆಂದುಕೋಪಿಸಿ। ಕಾಲವೆ
ದವಡೆವೆ ಲಿಣುಕರುಣಿಸಿ। ತೋಳಲಪ್ಪಿದಡೇನು ಪುರುಷದಗಂಡನದಂತೆ। ಬಾಲೆ
ಗೆಂತಾದಡೆಯು ನಿನ್ನಸ । ಮೇಳಘಟಿಸಿದಬಳಿಕಮಾಯೆಯು । ಪಾಲಿಸಲುಬೇ
ಕೆನುತನುಡಿದಳುವಿಮಳೆಯುಲ್ಲಮನ ॥ ೨೪ ॥ ವನಿತೆನಿಂನಯಮಾತಹುದುಕ।
ಬ್ಬುನವದಾದೊಡೆಪುರುಷಮುಟ್ಟಲು । ಕನಕವಹುದಲ್ಲದೆ ವೃಥಾಹಳೆಹಂಚು
ಹೊಂನಹುದೆ । ಮನಸಸಂಚಲವಾದವಾಯಾಂ। ಗನೆಯದೇನನುಮುಟ್ಟಿಮಾ
ಡಿದ। ಡಿನಿತುಸಾಫಲವಾಗಲರಿಯದು ವಿಮಳೆಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೫ ॥ ದೇವತಪ್ಪಿದ
ಡೇನನುನೀನುಕೃ। ಪಾಲೋಕನದಲಿ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ। ದೇವಿಯುರಹೂಣಿಕೆಯು ಸಲಿ
ಸಿದರೇನುಕುಂದಹುದೆ । ದೇವತನಕಾಣಯುವ ಬಿಡಿವೃ। ಥಾವಿಳಾಸದಮಾ
ತಬೀರದೆ । ಕಾವುದೈಕರುಣದಲಿ ಮಾಯೆಯನೆಂದಳಾವಿಮಳೆ ॥ ೨೬ ॥ ಪೆಂ
ದುಬೀಜವಬಿತ್ತಿವೇಣ್ಣ । ತೊಂದುಫಲವನು ಬಯಸಿಬಾತಡೆ । ಬಂದುದ
ಹುದೇನನಗೆಧಿಟವೀಮಾಯೆಮರುಳಾಗಿ । ಮಂದಗಾಡಿನಾಯೆತಾಮಸ।
ದಿಂದಚಂಚಲಭಕ್ತಿಭರದಲಿ । ಬಂದಡೆಂಟೀ ಸಂಘರಂಗಳು ವಿಮಳೆಕೇಳೆಂದ॥
೨೭ ॥ ಆದಡೆಲೆಫಸಮಹಿವ ನಿಂನಯ। ಪಾದಗಳನೆಂತಾದಡೆಯುಸಂ । ಪಾದಿ
ಸಿದಬಳಿಕಿಂನ ನಿಂನಯ ಕರುಣವಿದ್ದಂತೆ । ಕಾದುರಕ್ಷಿಸುವನ ಸ ಬಂದೊ।
ಪಾಡಿಯ ಲಿ ಯೆಂದೆನುತ ಮಧುರಾ । ಮೋದವಚನವಸ ರಿಪುತಿರ್ದಳುವಿಮ
ಳೆಯಲ್ಲಮಗೆ ॥ ೨೮ ॥ ವಿಮಳೆವಿಮಳೆಯು ನಿಪ್ಪಹೆಸರನು । ಕಮಳಸಂಭವನಿ
ನಗೆಸಲಿಸಿದ । ನಮಳವತಿಯ ವನಹುದಚಾಗುರೆಯನುತ ಪರಿಭಾವಿಸಿ। ಕ
ಮಲಿನಾದಡೆಯುವಿಗೆನಿ। ಶ್ರಮಿಸಿಸಲುಬೇಕೆನುತಬಳಿಕಲ್ಲಮನುಮಿಗೆವಿನ

ಯ ಬಲಿವಹಯಾದೇವಿಗಿಂತೆಂದ ॥ ೭೯ ॥ ಕಾವ ವೆತ್ತಲ ಪರವ ತೆತ್ತವದು ನೀವು ಯತ್ತಲ ತಿನಿ ವೆತ್ತಲು । ತಾಮಸಸಖನೆತ್ತ ವಸಿಸಿಲೆತ್ತ । ಭ್ರಾಮಕದ ನಡಿಸಕೆ ನೀನೆ । ತ್ರಾವ ಹಾಫನವೆತ್ತ ಮರುಳೇ । ಷ್ಷೇವ ಬಲಿನೀಬಂದಬಟ್ಟೆಯಲಬಲಿಯೋಗೆಂದ ॥ ೮೦ ॥ ಕನಸ ವನಸಿನೊಳಾಗಳೆಂದ ಯು । ತನುವಿನಲಿನೀಸುಳಿವುದು ವಚ್ಚಿಸಿ । ಇನಿತು ಧಾವತಿ ಗೊಳಿಸಿನಿ ಕರುಣದಲಿ ನೀನೆನು ಕರಲಿನ ಡಿಪಡಿಸಿ ಬಿಡ ವೆ । ತನಗೆ ತತ್ತಡೆ ಭಾವಿಸಲು ಸಾ । ವನಿತೆ ಬಂದಡೆಬಲಿ ಬಿಡನು ನೆಂದಳಾ ಮಾಯೆ ॥ ೮೧ ॥ ಕನಸಿನಲಿ ಚೇಳೂರಿತಡೆ ವೇದನಿಸಿತೆಂಬಿರದೆ ಪದ್ದರಳ ವ । ಮನುಜರ ಂಟೇ ಮರುಳೆ ನಿಂನವೆ ನೊವಿಕಾರಗಳು ನಿನಗೆ ತೋರಿ ಪಡೆಂದೊಳೇತಕೆ । ವ ನಕಕವನೀಯಾಡುತಿಹೆನಾ । ವಿನಿತಗಪಣಿಯ ಗೊಡವೆಗಾರಿವುಮಾಯೆ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೮೨ ॥ ವಾಸೆಹ ಟ್ಟದ ಬಳಿಕ ನಾನಿಂನೇಸ ದಿನವಿದ್ದಡೆ ಸಯು । ಭಾಷೆಯನು ನಾನುತ್ತರಿಸಬೇಕಲ್ಲದುಳಿದುತೆ। ಆಸೆಯಿಲ್ಲದೆ ತಿರಿಗಿಡೆ ಹಿಂ । ಗೂಸ ತನಕದು ಹಾನಿಯಾಕ್ಕೈ । ಲಾಸಕಾನೆಂತೆಯದ್ದ ವೆನುಕೇಳೆಂದಳಾ ಮಾಯೆ ॥ ೮೩ ॥ ಕಡಲನೀರುಗಳೆಲ್ಲ ವಮೃತದ ಮಡಗಳಾಡೆರೆ ಅಹವುಸುರಗಿರಿ । ಕುಡಿವಿಡಿ ಪುಹಬ್ಬಿದಡೆ ಹಬ್ಬುವುದ ವನಿಮುಂಡವ । ಗಿಡಗಳೆಲ್ಲವು ಕಲ್ಪತರುವಾ । ದಡೆಯ ಹವುತತ್ತಾನು ಗಾಲಕೆ । ಮುಡಿವಿಮಾಯೆಗೆ ಪರಮತತ್ವಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲೆಂದ ॥ ೮೪ ॥ ನುಡಿದುನುಂಡಿಸಿನೀನುವೆಲ್ಲನೆ । ಸಡಲಿಹೋದರೆ ನಾನು ನಿಂನನು । ಬಿಡವನೇಕೇಳೆಂನ ಪ್ರೈಜೆಯನಲಿಸವೆಂನಬರ । ವಡಲ ನಿನಗಿಲ್ಲೆಂಬ ಬಿಂಕದ । ಬೇಡಗ ಬ್ಯೇಡಿಂನೇನ ಮಾಡಿಯ । ಕುಡ ಕಿದಲ್ಲದ ವಾಣಿನೆಂವಂಗ್ಯೆಸಿದಳು ಮಾಯೆ ॥ ೮೫ ॥ ಬಯಲಬಂಧಿಸವೆಂದು ಕೃತನಿ । ಶ್ಚಯವ ಮಾಡಲು ಸಿಕ್ಕಬಲ್ಲುದೆ । ನಿಯುತವೆಂನನುಹಿಡಿದು ಕೊಂಬಡೆ ನೊಡ ನೀನೆನತೆ । ಪ್ರಿಯದಲಾಗಳೆತೆ ನನಿಜನಿ । ರ್ಣಯವನಿವಿ ಕಸಿನಿಮಿಷದಲಿನಿ । ರ್ಣಯಲಜಾಲವ ಬೀಸಿಹೋದನು ಮಾಯೆ ಗಲ್ಲಮನು ॥ ೮೬ ॥ ಜಾರಿದನು ಬಳಿಕಾತನೀಕೆಗೆ । ಹೇರಿದಪ ಕಡು ದುಗ ಡಸತಿಯರು । ನೀರೆಯನು ಸಂತೈಸಿದರು ನಾನಾಪ್ರಕಾರದಲಿ । ಗಾರುದೂರಿನ ವಮಾಯೆಗೀಯುಗೆ । ತೋರಿಸ ವನೇತಂ ದನಿಜವನು । ವಿಚಾರಿಮಿಾಸಲಸಲ್ಲವ ವೃಭುಗುರುಗೊಗೇಶ್ವರನಾ ॥ ೮೭ ॥

ಅಂತು ಗತಿ ೭ ಕ್ಕಂ ಪದ ೫೭೮ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಹಾಶ್ರೀ

ಎಂಟನೆಯ ಗತಿ.

ವಚನ ॥ ಪ್ರಥಮ ಕಾಲದಲ್ಲಿ । ದೇವಮುನಿಗಣ । ಸುರಗಣ । ಕಿಂನರ

ಗಣ ಸಹಿತಸಂನಹಿತನು । ನಂಮ ಬಸವಣ್ಣನು । ಗಣಪ್ರಸಾದಿಯಾಗಿ। ಮ ರ್ತ್ಯಕ್ಕೆ ಮ ಹಾವತಂದು । ಶಿವಗಣವಮಾಡಿದಾತನು । ನಂಮ ಬಸವಣ್ಣನ । ಸ ರೋಪಸಾರಾಯ ಮೆನು । ಪದಾರ್ಥಮಂದಾತಬಸವಣ್ಣನು । ಕಲಿದೇವನೇ ವ ನಿಂಮಶರಣಬಸವಣ್ಣನಿಂದಾನುಬದ ಕಿದೆನು ॥ ೧ ॥ ಮಾರಾರಿಯ ಜೆಸನ ದಿಂದ। ಧಾರುಣಿಗೆಬಸವನವತರಿಸಿ । ಸಾರಾಯ ಸದ್ಭಕ್ತಿಯ ತೋರಿದನ । ಶಿ ವಶರಣರಿಗೆಲ್ಲ । ಭಕ್ತಿಯ ಪದವ । ಮುಕ್ತಿಯಭೇದವ । ಸತ್ಯಶರಣರಿಗಿ।ಉ ಪದೇಶವಮಾಡಿ । ನಿತ್ಯಲಿ ಗಾರ್ಚನೆಯೊಳ್ಗನಿರಿಸಿ। ರಕ್ಷಿಸಿದಾತ। ಚಂನ ಬಸವಣ್ಣ ಕಾಣಾ ಕಲಿದೇವರದೇವ॥೨॥

ಸೂಚನೆ॥ ಗಿರಿಸುತೆಯ ಸಾತ್ವಿಕದಕಳೆಯುನ । ವರವೃಷೇಂದ್ರಪ್ರಮ ಥಗಣವನ । ಧರೆಗೆ ಕಳುಹಿದನೀಶನೊಲೆ ಪಲ್ಲವ ನನರಿಯ ಲಿಕೇ॥

ಪದ॥ ಲಿಂಗ ನಕ್ತ್ರ ತಿಳಿವುದೀ ಪ್ರಭು। ಲಿಂಗಲೀಲೆಯೊಳಿಂನು ಮಾಯ ಹ । ಭಂಗಿಸಿದನಿರ್ಲೇಪನಿಧಿ ಯ ಲ್ಲಮನ ಕೃಪೆಯಿಂದ । ಹಿಂಗದವನೀತಳದ ಸಕಲಜ । ನಂಗಳನ ಪಾವನಮಾಡಲ । ನ ಗರಿಪುನಿಜಗಣವಕಳಹ ವಶಧನ ಕಾರಣವ ॥ ೧ ॥ ಮಂದಮತಿಯ ಲಿ ನಿಜವಸಾಧಿಸ । ಲೆಂದ ಕಳವಗಂಡು ಹೂಣಿಸಿ । ಬಂದಡಲ್ಲವ ಲಿಂಗಸಿಕ್ಕದೆಹೋದಬೇವನು । ಮಂಡುಗಾಣದೇ ಮಾರ್ಗಿಯೋಗುತ । ವಿಂಧ್ಯಮಧ್ಯದೊಳಾವಿಳಾಸಿನಿ । ವೃಂದಸಹಿತೆಮಹಾ ಪ್ರಲಾಪಿಸ ತಿರ್ದಳಾಮಾಯ ॥ ೨ ॥ ಮಗಳು ಮದ್ದಳೆಯುವನಜೆಂನಲಿ। ಜಗು ಳಿಹೋದುದಕೇಳಹರಿತಾ । ಗಣಿತವಸ್ತುವೋಹವತಿ ಮಾಯಗಾಂಗನೆಯಕಂ ಡ । ನಗೆಗೆಡೆಯು ಮಾಡಿದೆಯಲಾಮೇ । ಸಿಗನಸಂಗವಮಾಡಿಕೆಡಿಸವೆ । ಮಗ ಳೆಯುನುತಲಿಮರುಗಿದನುಮಮಕಾರಭೂಪಾಲ ॥ ೩ ॥ ಬೇಡಬೇಡೆಂದಾದಿ ಕಾನದೊ। ಳಾಡಿತೋರೆನೆಮಗಳೆತಡಿಯಲಿ । ಕೇಡು ಬಹ ಹಿದರಿಂದಲೆಂದಾಲೆ ಸನೊದರಿದಡೆ। ಕಿಲುದ್ದಗೇಳಿಯ ಕಡೆಯ ಲಡವಿಯ । ಕೂಡಿದ ನೀನೆ ಸುತಳುತಿ ಯಲಿ। ಮಾಡಿದ ಎಲ್ಲಗುತೆ ಮಿಡುಕುದೆರ್ದಳು ಮೋಹಿನೀದೇವಿ ॥ ೪ ॥ ಉ ಮೆಯನೇವ ಮಕೊಂಡುತಾನ । ಲ್ಲಮನಸಾಧಿಸಲೆಂದುಬಂದಳು । ನಿಮಗೆಹೇ ಳುವೆನಾ ನುಚಿಂತಿಸಲ್ಯಾಕೆನೀವಿವಕಿ । ದ್ಯಮವಣಿಯ ಲ್ಲಮಸಿಕ್ಕದಾವನಾತ ವ ದವಮಾಯ ಗೆಯದರಚಿಂತಾ । ಭ್ರಮೆಯ ಲಡವಿಗೆಬಂದಳೆಂದಳು ವಿಮಳೆಯುತ ಸಂಗ ॥ ೫ ॥ ಹುಸಿಯ ನಾಡಳ ವಿವ ಳೆನಾನಾ । ಶಶಿಧರಗೆಪೈಜೆಯ ನುಡಿ ಗೆಪ ಸರಿಸಿದೆ ಕೈಲಾಸದಲಿಬಂದೆನುತಂನಿವಿ ತ್ತದಲಿ । ಅಸವ ನಲ್ಲಮೆಸಿಕ್ಕಡೀಪದಿ ನುಸ ಳಹೋದನು ನೀವು ನಂಮಯ । ದೆಸೆಗೆಚಿಂತಿಸಬೆಡೆನು ತಲಿ ತೆಂದಳಾ

ಮಾಯೆ ॥ ೬ ॥ ಕಾರಣವಕ್ಕೈಕೊಂಡುನಿಂಮುಕು। ಮಾರಿಯಾದೆನುಬಂದೆನೆಂಮ ಯ । ಕಾರಿಯವುಕೈಗೂಡಮಾಯಿತ್ತೆನುತಪಿತ್ತರಿಗೆ । ಹರಬೇಡಿಂನೆಂಮನೆ ನುತಲಿ । ಘೋರನೆದ್ದಾಮಾಯವಿವಳಾ । ನಾರಿಸಹಿತವೆಹೋಗೆ ತಿರ್ದಳು ರಜತಪರ್ವತಕೆ ॥ ೭ ॥ ಅಳಲಿದರುದುಮುಗಳಗಲಿದರೆಮಿಗೆ । ಬಳಲಿದುಭಾರಂ ಕದಲಿಕಡು । ಗಳಲಿದರುಕಂಪಿದರುಕಳವಳಿಸಿದರುಮೋಹದಲಿ । ತೊಳಲಿದ ರುಕಾನನದೊಳಗೆಹಂ । ಬಲಿಸಿದರುಹಂಮ್ಮೈಸಿದರುಕೋ । ಮಳೆಯಕಾಣದೆ ಮೋಹಿನಿಯ ಮಮಕಾರಭಾಮಿವನು॥ ೮ ॥ ಕೇಳಿಬಂದನುಬಳಿಕೆಭಾಮಿ। ಪಾಲಕನಗುರುತಾನೆಮತ್ತಾ । ವೇಳಿಯಲಿ ಹಂಕಾರ ನಾಮಕವನ ಮಾಣಿ ಸತ। ಹೇಳಿನೇನಾನಂದುಕಾರಣ । ಬಾಲಕಿಯಪರಿಗಳನುಕಾಣುತ । ಕಾಲ ದಲಿನಿಮಗರಿಯಬಾರದೆಭೂಪಕೇಳೆಂದ ॥ ೯ ॥ ಏನುಕಾರಣಬಂದಳೋಬಳಿಕೆ ನುಕಾರಣಹೋದಳೋನಾ । ವೇನಬಲ್ಲೆನು ಬರಿದೆಚಿಂತಿಸಬೇಡಸಾಕೇಳ। ನೀನುನಿಜಪುತ್ರಕನ ತಮೊಡಗೊಂ । ಡಾನರೇಂದ್ರನಸತಿಸಹಿತೆದುಂ । ಮಾನ ಪನ ಪರಿಹರಿಸಿತಂದನಬಳಿಕಹಂಕಾರ ॥ ೧೦ ॥ ಜನಿಪಕೇಳೈತದ್ವನಮೋ। ಹಿನಿಗೆಮಮಕಾರಗೆಯಹಂಕಾ । ರನಮಹಾಕೃಪೆ ಯುಳ್ಳೊಡುತಾ ಮಾಯು ತಾನೆನಿಪ । ತನುಜೆಯರುಹುಟ್ಟುವದಪೂರ್ವವೆ । ಯುನುತಲಾಪತ್ತರುಮಂ ತ್ರಿಗಳುತ । ಜ್ಞನಪತಿಯ ಸಂತೈಸಿಸುಖದಿಂದಿರ್ದರವನಿಯಲಿ ॥ ೧೧ ॥ ವಿಮ ಳೆಸಹಿತಲಿಹೋಗಿತನಗ। ಲ್ಲಮನ ಶಿಕ್ಕೆಡೆಪೋದಕಾರ್ಯ । ಕ್ರಮವನಾಗ ಳೆಮಾಯಹೇಳದಳಿ ತ್ತವಿಸ್ತರಿಸಿ । ಉಮೆಯುದಲ್ಲವಕೇಳಿಚಿಂತಾ । ಭ್ರಮೆ ಯು ಲಿರುತಿರಲರಿದುಬಂದಾ । ರಮಣಿಯನುಸಂತೈಸಿನುಡಿದನು ನಗುತಶಶಿಮೌಳಿ॥ ೧೨ ॥ ಸಿಡಿಲುವಕ್ಕಿಯಪಕ್ಕವನುಕಿ । ತ್ತಡಬಳದಬಾಣಸವಮಾಡುವ । ಕ ಡುಗಲಿಗಳಾದುಂಟುಕಾಳೋರಗನನಿದ್ರೆಯನು । ಕೆಡಿಸಿಬದುಕುವಕಲಣದಗಾ ರುಡಿಗರಾರಂಟೆನತತ್ವದ । ತೊಡಕುದುಘಟಚಿಂತೆಯಾತಕೆಗಲೆಜೆಕೇಳೆಂ ದ॥ ೧೩ ॥ ಅಲ್ಲಮನನಖದಿಂನಲೀಕೆಯು । ನಲ್ಲವೆಣಿಸಿಧೇಣೀನೆಬಳಿಕೇ । ನ ಲ್ಲಧೆನ್ನಸಮಾನಮಾಯ ಯ ಜರದುಜಾಸುವ । ಬಲ್ಲಿದರದಾರುಂಟುಯುಂಮ ಯ। ಸೊಲ್ಲಿಗಿಯಿತುಸೋಲವೆನ ತಾ । ವಲ್ಲಭಗೆದುರ್ಲಭಗೆಸುಲಧಗೆನುಡಿದ ಳಾಗಿರಿಜೆ ॥ ೧೪ ॥ ಹೀನೆಣಿನ್ನಯಗರ್ವತನದ । ಜ್ಞಾನದಲಿಮಾಯಯನಕೆ ಳುಹಿ ಡಾಣಿರೂಪವ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದೈಕರಸವಯನು । ತಾನುಸಿಕ್ಕುವನೇ ವೃಥಾದಂ । ಮಾನವೇಕೆಂಧೆನುತರೀಶ್ವರ । ಮಾಣಿಣಿಯ ಸಂತೈಸಿನ ಡಿದನುನೆ ಗುತವಿನಯದಲಿ॥ ಖಳೆಸದಾಸಿಪಣಿಂನೊಳಾದೆಡೆ।ಛಲಕೆನಾನನುಜುವೆನುಣಿಂ

ನೆಯ | ಬಲುಹಿಗಾನಿದಿರಲ್ಲನಿಂನಯಕರುಣವಿದ್ದಂತೆ | ಸಲಹಿನಿಂನನಿಜಸ್ವ ರೂಪದ | ನಿಲವನರಿಹಿಸಿಯೆನ್ನನಸಲುಗೆಯ | ಸಲಿಸಬೇಕೆಂದಗಜೆನುಡಿದಳು ಮತ್ತೆಪಶುಪತಿಯ॥೧೬॥ ಆನುಡಿಯ ಕೇಳುತ್ತೆಕರಣಾಂ | ಬೋನಿಧಾನನುಮೆ ಚ್ಚಿಯಾದಡೆ | ನೀನುವುನಲಿನಿಂನತಃಮುಸಗುಣದಮಾಯೆಯ | ಯೇ ನುಕಾರಣಕೆಳುಹಿಬಾಹಿಗೆ। ಹೀನವನುನೀಹಡದೆನಾವಿದ | ಕೇನವಾಡಲಿಬೇ ಕುಬೆಸನನ ಗಿರಿಜೆಹೇಳೆಂದ ॥೧೭॥ ಮಾಗುಹೋಗಿಹವುಸುಡುವರಿಗಿದಿ। ರಾ ಗಿಕಂವಡಿಧೋರಿಲಜ್ಜೆಯು | ಬೆಗೆಯಲಿಜೀಯಿಸುವನಂತಿರೆಮಾದಲಿಸಲೇಕೆ ತಾಗಿಕೆಲೆಯೊಡದವರು ಭಾವಿಸಿ | ಬಾಗದಿಹರೇನಂತುಕಾರಣ | ಹೋಗಲಿಂನಾ ವಾತನ ತಲೆತೆಂಡಳಾಗಿರಿಜೆ ॥ ೧೮ ॥ ಆವಪರಿಯಿಂದರಿವೆನಾದಡೆ | ದೇವನಿಂ ನನಿಜಸ್ವರೂಪದ | ಭಾವವನುಪ್ರಜ್ವಲಿಸಿತಿಳಿವಂತೆನಗೆಕೃಪೆಮಾಡಿ | ಕಾವು ದೆನೆಪಾರ್ವತಿಗೆದೇವರ | ದೇವನೀಕೆಯ ನಿಂನುಕರುಣಿಸಿ | ಪಾವನವಮಾಡು ವೆನ ನಾನೆನುತಭವನಿಂತೆಂದ॥ ೧೯ ॥ ನಿಂನನಿವಗಳಸಾತ್ವಿಕದಸಂ | ಮನಕೆ ಳೆಯನುಕಳುಹಿದರೆಯೊಳು | ಚಿಂನೆಯಾಗಿರೆಜನಿಸಿನೆರೆನೀಕಾಮುಭಕ್ತಿಯಲಿ ಮುಂನಲಿರುತಿಹನಲ್ಲಮಪ್ರಭು। ತಂನತಾನೇನಿಜವದೋರುವ | ನಿಂನುಸುಕ ಯುವಿಲಲ್ಲಧಿಟವಿದುಗಿರಿಜೆಕೇಳೆಂದ ॥೨೦॥ ಯೆನೆಹಸಾದವಹಾಯಿಕಬದುಕಿದೆನೆ ನುತಬಂಜೆಗೆಜೀಹಬಯಕೆಯ | ತನುಜನಾದಂತಾಕೆಯಾನ ಡಿಗೆಳಿಪರಿಣಮಿ ಸಿ | ಮನದೊಳುತ್ಸಾಹಿಸುತತಂನಯ | ವಿನುತಸತ್ವಗುಣಸ್ವರೂಪವ | ನ ನವಿನಲಿಸಂಜನಿಸಿಕಳುಹಿದಳುವೆ ಧರಾತಳು ॥ ೨೧ ॥ ಬಳಿಕಸಂತೋಷದಲಿ ತಂನಯ | ಸಲುಗೆಬುನಹವೆಂಬಬೀಜದ | ಜೆಳೆಗೆಹದವಳೆಹಂಣಿಪನರಿಸಿತೆ ನ ತಹರ ಷದಲಿ | ನಲಿದನಗುತಲಿವರವಪಾವನ | ಸುಲಭಕರ ಣಾಕಾರಶಿವ ನಿಂ | ನೊಲವಿನಿಂದಾನಿಂನಬದುಕಿದೆನೆಂಗಳಾಗಿರಿಜೆ ॥ ೨೨ ॥ ಆನ ಡಿಯ ಮಾ ಕೊರ್ಣಡುಶಿವಶಿವ | ಧೇನನಾಡಿಧೆತಾಯೆನೀನೆಂ | ದಾನಿಧಾಣಿಸಲಚಲಸ ಖಿ ಗಳುಶಿವನಕರುಣದಲಿ | ಹಾಣಿಯಾವುದುಮುಂನಲೀಗಲಿ | ಥೇನಬಂದುಡು ತಾವುಹಾಳ್ವಣಿ | ಧಾನತಮಗಹ ಥೇನುವಿಸ್ಮಯವೆಂದವೃಷಬೆಂದ್ರ ॥ ೨೩ ॥ ಇಲ್ಲದ ದ ಬಹ ದಿಲ್ಲಧಿಟಮುಂ | ನ ಕ್ಷೆಧೇಬಹ ದಂತಮುಂದಣಿ | ಗ ಳ್ಳಿಸಿ ನ್ದಿಗೆಯ ವಾಸನೆಣೀಡಿಣಿಲುಕುವೆದು | ಬಲ್ಲಿಣೀನದಣಿಂನಭಾವನೆಯೊಳ್ಳ ತ್ರೈಯಂದನ ತಗೌರೀ।ವಲಭನ ವರವೃಷಭರಾಜನಹೊಗಳುತಿಂತೆಂದ॥ ೨೪ ॥ ಹೂಳದರ್ಪವನರಸಿಹಡವನ | ಕಾಲುಕೊಂಡ್ರೈಯ್ದುಂತೆಣಿಂನೆಯ | ನಾಲಿಗಿ ಯ ತಾನ ಡವುತಿಧೆಶುಭಸೂಚನಾರ್ಧವನು | ಹೇಳಲೇಣಿಂನೆಲ್ಲವ ನೆಸ | ಮೋ

ಳದಲಿಸ.ಖಿಯಾಗುಹೋಗಿಂ । ನೀಳುನ.ತಲಾವೃಷಭರಾಜಂಗೆಭಕ್ತನಿಂತೀಪ॥
೨೫ ॥ ನೀವ.ಧರೆಯಲಿವಿುರೆಯದಿರ್ದಡೆ । ತಾನ.ಶಿಕ್ಷ್ಯವನಲ್ಲವಲ್ಲವು ! ನೀ
ನುಭಕ್ತಿಯ.ಮಾಡಿಕಾಣಿಸಿಣಿಂನಕರ್ಧದಿಂದ । ಸ್ವಾನುಭಾವಸ ಖಸ್ವರೂಪಣಿ।
ಧಾನವನ.ಸಾಧಿಸಲಿಸರ್ವರು । ಮಾನವಿಧಿಕೇಳೆನ.ತಚೆಸಸಿದನೀಶವೃಷಭಂಗೆ
೨೬ ॥ ಈತನೇಬಳಕಿಂನ.ಧಿಟವಾ । ಭೂತಳದೊಳಲ್ಲವ.ನನರಿವಮು । ಹಾ
ತಿಶಯ.ವಹಭಕ್ತಿಯುನ ನೆರೆವಮಾಡಿವೆರವವನು । ಯಾತಕೇಭ್ರವೆ.ಯೆಸುತ
ಮುದವ.ತಿ । ಗೀತುವೃಷಭನನಣಕವಾಡುತ । ಮಾತನಾಡಿದರಲ್ಲಿಕೆಲಬರು
ಶಿವನಸಭೆಯೊಳಗೆ ॥ ೨೭ ॥ ದೂಸಕರನಡಿಗೇಳಿವುನದಲಿ । ರೋಷವನು
ತಾಳಿದನೆಮುದವಲಿ । ವಾಸಿಯನುವಮಾಡಿದಡೆಮಾರುತ್ತರವನುಸ.ರಿದನೆ । ಈ
ಸ.ಶಿವೆ.ದವೆುಸವಿುತಿಯಂಕ್ಷಸ । ದಾಸುಚಿಗಳಾರೆನುತವೃಷಭನನಾಸ । ಧಾ
ಸಿವಪ್ರೊಗಳುತಿರ್ದನುಭಟ್ಟರಂದದಲಿ ॥ ೨೮ ॥ ವುರುಳ್ಗೆವಹಿರ ವೃಷಭರಾ
ಜನ । ವರಿಯನರಿಯ.ಢನ ಡಿದರಾದತೆ । ಧರೆಯೊಳುದಯಿಸಿನೋಡಲಾತನ
ಭಕ್ತಿಯುನಾತಿಯ । ಹಿರಿದ.ತಂಮುಯ.ವ.ನಡಮುದವು । ತ್ಸರಃನೀಗನಿಯ
ಸ.ತಲಾವಶು । ಕರನ ಬಳಿಕವಹುಗಳನಟ್ಟಿದನಂಖಿಳಾತಳಕೆ ॥ ೨೯ ॥ ವೆುರ
ದ ಭೂವಿಾತಳದೊಳ ದಯಿ ಸಿ । ನೆರೆವಿಚಾರಿಸಿನೀವುನಿಂವ ಯ । ಕೊರತೆ
ಗಳನಲ ಲಿಸಾಧಿಸಿವ ನಸ ಡಣಿವಂತೆ । ನೆರೆತೆಯ ನಿಸಾದಚಲಸದವಿಯ । ನೆ
ರಿವುಡೆನ.ತಲಿಕಳುದನುಜಗ । ವರಿಯುವಶುಪತಿ ವೃಷಭ ಮೊದಲಾಗಿರ್ದಶಿ
ವಗಣವ ॥ ೩೦ ॥ ಬೀಳುಕೊಂಡ.ದ.ಪ್ರವ.ಥಗಣದೊಳ । ಗೇಳ.ನೂರೆಪ್ಪ
ತ್ತಗಡಣಕೆ । ವೇಳೆವಾಯಿತುರುಪ್ರಕಂನೆಯ.ರಲ್ಲಿಕೆಲಕೆಲರು । ಹೇಳಲೇ
ನಾಚುದ್ರಧರನಕ್ಕೈ । ವಾಳ.ತನವನುಶಿವಗಣದಸುಖ । ದೇಳಿಗೆಯುನವರವರ
ಹರುಷದವ.ನದಹವರಿಯು ॥ ೩೧ ॥ ಹರಿವಿರಂಚಿಸ.ರೇಂದ್ರಸುರವ.ನಿ । ವ
ರರುಹರುಷಿತರಾಗಿಧೇವಾ । ಪರವುಪಾವನವಾಯಿತ್ತು ಧಾರುಣಿಹಲವುಮಾತೇ
ನು । ನಿರುಪಮದಗುರುಲಿಂಗಜಂಗವು । ದಿಶವನರಿವಡೆಸಾಧ್ಯವಿನಾ । ವರವೃ
ಷೆಂದ್ರನಕಧ ಲೆ ದ.ಕೂಡೆ ಗೆತನಗೆ ॥ ೩೨ ॥ ಅಲ್ಲವ.ಪ್ರಭುಪಾದಪಂ
ಕಜ । ದಲ್ಲಿವ ಧ.ಕರನಾಗಿವ.ಂಡಿಸಿ । ವಳ್ಳಿತೆನಿಪಶಿವಾನುಪ್ರಭಾವಂವೃತ
ದಬಂಡಂಡ । ಬಲ್ಲಿತಹಬಗೆಯ ಂಬಸಿವಿನ ದೊಲ್ಲವೆಯ ನೆರೆನೀಗಜಿಕಿಂ । ಧೆಪ್ಪೆ
ಬಂದರ ಬಳಿಕವೃಷಪ್ರವ ಥಗಣವಿಳೆಗೆ॥ ೩೩॥

ಅಂತ ಗತಿ ೮ ಕ್ಕಂಪದ ೪ ೭ ಕ್ಕಂವ.ಂಗಳುಮಹಾಶ್ರೀ

ವಚನ॥ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದಪ್ರೊವಾರ್ಶ್ರಯುವಕಳೆಯುಲೆಂದು । ಲಿಂಗಪ್ರಾಣಿಯಾದಲಾಂಛನದಪ್ರೂವಾರ್ಶ್ರಯ ವೆಕಳೆಯುವೆಂದು । ಜಂಗಮಪ್ರಾಣಿಯಾದಪ್ರಸಾದದಪ್ರೊವಾರ್ಶ್ರಯುವಕಳೆಯುವೆಂದು । ಮಹಾಪ್ರಸಾದಿಯಾದಯಿಾ ತ್ರಿವಿಧದಪ್ರೂವಾರ್ಶ್ರಯವಕಳೆಯುವೆಂದು । ಬಸವಂಣಮರ್ತ್ಯಕ್ಕೆಬಂದನು ಗೊಗೇಶ್ವರ॥೧॥

ಸೂಚನೆ ॥ ವಸುಧೆಯೊಳುಮಹದೆವಿಯುಕ್ಕನು । ಬಸವರಾಜಪ್ರಮಥಗಣವಾ । ವಿಷಮವಾಪಿಗಳೆಲ್ಲರುದಮಿಸಿಬೆಳೆದರೊಲವಿನಲಿ.

ಪದ - ಪ್ರೆಮದಿಂದಲಿಕೆಳುವುದುನಿ - ಸ್ಸಿ ಮರೆನಿಸುವವಿರಶೈವ-ಸ್ತೊಮರೆಲ್ಲರುಮಿಗೆಪುರಾತನರಾದವರಿಯಿಂದ - ಭೂಮಿಯುಲಿಸಂಜನಿಸಿಬೆಳೆದನು - ಹಾಮನೊಹರಚಾರುಚರಿತೊ - ಡಾಮತೆಯುಸಂಗತಿಯುನಿಪ್ರಭುಲಿಂಗಲಿಯುನು - ೧ - ಇಳೆಯೊಳ್ಳುಡುತಟಮಂಬವಟ್ಟಣ - ದೊಳಗೆವಿರಶಿವಾಗಮಿಕನಿ - ರ್ಮಳನವಲ್ಲಭೆಯುನಿವಸುಮತಿಯುಗರ್ಭಶುಕ್ತಿಯುಲಿ - ಚಲವನಾದಕುಮಾರಿಯೆಂಬ - ಗ್ಗಳವಮುತ್ತುದಯಿಸಿತುಧರಣಿ - ತಳದೊಳಗೆಪಾರ್ವತಿಯುಸಾತ್ವಿಕಗುಣವೆರೂಪಾಗಿ - ೨ - ಹಟ್ಟಗಿಗೆಶಿವಯೊಗರಾಜ್ಯಧ - ಪಟ್ಟಗಟ್ಟಿದರಂತೆನೊಸಲಿನೊ - ಳಿಟ್ಟರಮಲವಿಭೂತಿಯುನುಭವಭವದನೊಂಕುಗಳು - ಮುಟ್ಟದಂತಿರೆರಕ್ಷೆಯಂಥೆನೆ - ಕಟ್ಟದರುಕಂತದಲಿಲಿಂಗವ - ನೊಟ್ಟಜೆಯುಲಾಸುಮತಿನಿರ್ಮಳರಾಕುಮಾರಿತಿಗ॥ ೩ - ಪರಮನಿ ಕೆಯುಮುಟ್ಟಿತೊರುವ - ಪರಿಯುಲಾತ್ಮಜೆಯುತ್ತಮಾಂಗಧೊ - ಳರಿಸಿಹಸ್ತವನಲ್ಲಿಬರಸೂಧೆನುತಕಿವಿಯೊಳಗೆ - ನೆರಹುವತಿರೆಶೈವಪಂಚಾ - ಕ್ಷರಿಯುನುಪಧೆ ಸಿಸಿವಿನಾತನ - ಹರುಷಪಲಿಹಾಸಿದನುನಿರ್ಮಳನಿಜಕುಮಾರಿತಿಯಾ - ೪ - ತಿ ವಿತನುವಿಲನತಿಮಹತ್ತರ - ಧೆ ವತಾಕಳೆಯಿರಲುವಿಂಗಮಹಾಧೆ ವಿಯುಂಬಿ ಹೆಸರನಿಟ್ಟರುನಿಜಕುಮಾರಿತಿಗೆ - ಭಾವೆಬೆಳವುತ್ತಿರಲುನಿರ್ಮಳ - ಧೆ ವಮಮತಿಯರಿಷ್ಟ್ರತಾರ್ಥವ - ನಿ ವುಶಿಹನಡೆನುಡಿಯುಮೆಪುಪ್ಪವಕಲ್ಪಲತೆಯಂತೆ - ೫ - ಈಕ್ಷೆಕಿತ್ತಿಯುಬಳ್ಳಿಯಂತೆಯು-ನೆಕವರಿಯುಲಿಬೆಳವುತಿರ್ದಳು - ಲೊ ಕಧೊಳುತಾನಲ್ಲಡಿಲ್ಲೆನಲತುಳಮಹಿಮೆಯಲಿ - ಆಕೆಯಂತಿರಲಿತ್ತಮೆಲಿದುಪಿ - ನಾಕಿಕಳುಹಿಸಮಹಿಮರೆಲ್ಲರು-ಬೆ ಕುಬೆ ಕೆಂಬೆಡೆಗಳಲಿಸಂಜನಿಸತೊಡಗಿದರು - ೬ - ಶುದ್ಧಭಕ್ತಿಯುಭರದಿಮೊರಡಿಯ - ಮುದ್ದಯುನಸತಿಯದರನಿಧಿಯಲಿ ಸಿದ್ಧರಾಮಶಶಾಂಕನೆಂಬಮಹಾಮನೊ ಹರನು । ಉದ್ಧರಿಸಹಟ್ಟದನುಯೊಗಸ - ಮೃದ್ಧಸೊಂ

ನಲಪುರದೊಳೊಪ್ಪಿರು । ತಿರ್ದನಾತನನೇತವಿಭವದಲಖಿಳಜಗವರಿಯೆ ॥ ೭॥ ಗೋಚರಿಸದನ ಪವ.ವಭಕ್ತಿಯ. । ನಾಚರಿಸಬೇಕೆಂದುವ.ಡಿವಳ । ಪಾಚಿ ದೇವನ.ಹ.ಟ್ಟಿದನ.ಶಿವಭಕ್ತರುದರದಲಿ । ಈಚತುರ್ದಶಭುವನದೊಳ್ಗ:ಸ ಚ । ರಾಚರವಖಾವನಪವ ಡವ । ಸೂಚನೆಯ.ಶಿವಲಿಂಗಭಕ್ತಿಯ.ಮಾಡು ತಿರುರ್ದ॥ ೮॥ ವಳ್ಳಿತಾಗಿಯ.ಥಾಕ್ರಮಕ್ರಮು । ದಲ್ಲಿವುವುದರುರುದ್ರಕಂನೆ ಯ । ರೆಲ್ಲರುದುಭವಿಸಿದರು ಶುದ್ಧಶಿವೈಕ್ಯರುದರದಲಿ । ವೆಲ್ಲವೆಲ್ಲನೆಬೆಳದು ತವ ಕವ । ಗಳ್ಳಿಕಾಯ.ಕವಿಡಿದುಭೂತಳ । ದಲ್ಲಿಮೇವುತ್ತಿರ್ದರೀಶ್ವರಭಾವಭಕ್ತಿಯ.ಲಿ ॥ ೯॥ ದಾನಧರ್ಮಪರೋಪಕಾರವಿ । ಧಾನಗುರು.ಶಿವಭಕ್ತಿಯ ಭಕ್ತಿಯು । ನೂನರೀತಿಯ ಲಿಂಗಳೇಶ್ವರಭಾಗವಾಗಿಯಲಿ । ಮಾನನಿಧಿಗಳಸುಕೃತಿಗಳ್ಗುಮಹಿ । ಮಾನತೆಯ.ಲಿರುತಿಪ್ಪರ್ದನಾ । ನೇನಹೇಳುವೈಪೂದರಸ ಮಾದಾಂಬಿಕೆಯುರಿಂವೆ ॥ ೧೦॥ ಆಕೆತಾನ ಪತಿವ್ರತಾಶೀ । ಲೈಕೆಪಾರ್ದಸಾಕನಾದಡೆ। ಯೆಕಪತ್ನಿಗ.ಣಬ್ರತಾನ್ವಿತನಪರಜರ್ರದಲಿ । ಲೋಕದೊಳ.ಗುರುಶಿಷ್ಯಸಂಗನಿ । ರಾಕುಳತೆಸುಜ್ಞಾನ ಉದಯಿಸು । ವಾಕೃತಿಯೆ.ಸುಕುಮಾರಸುಜನಿಸಿದನುಜಗವರಿಯೆ ॥ ೧೧ ॥ ಅಳನ ವಿ.ಡುಕನ ಮಿಸುಗಿಸ್.ಕಂಗಳ್ಗನಿದೇನೆ ದವರ.ಕಂಡು । ಮ್ಮಳಿಸಿಪಿತರುಗಳರಿವುವ.ರಹಿನಲಿರಲುಶಿವನೊಲಿದು । ತೊಳಗಿಬೆಳಗುತಬಂದುಮಿಗೆವ ನೆ । ಯೊಳಗೆಕುಳ್ಳಿದ.ಶಿಶುವನಿಜಕರ । ತಳದೊಳೆತ್ತಿದನೊಲವಿನಿಂದಲಿಭಕ್ತಿವತ್ಸಲನು ॥ ೧೨ ॥ ಪರವ ನೀನಹೆಯ ಂದ ನೊಸಲಲಿ । ಬರವನುತಿರಲಿಟ್ಟ ಭೂತಿಯ । ನಿರತನಿಂನ.ವನಗಲಿನಾನಿನೆನೆಂದ ಕುರ ಹಾಗಿ । ನೆರಿಹ ಮತಿರೆದಿವ್ಯಲಿಂಗವ । ಕೊರಳಿನಲಿಯುವಧರಿಸಕರ ಣಾ । ಕರಸದಾಶಿವನಾವ:ಹಾತ್ಮಗೆತಾನೆಗುರ.ವಾದ ॥ ೧೩ ॥ ನಂಬ.ಗೆಯಕೊಡ ಮತೆಹಸ್ತವ । ನಿಂಬಿಲಿವ.ಸ್ತಕದೊಳಿರಿಸುತ । ಲಂಬಕಾಣವಿದೆಂಡ ಕಿವಿಯ ಲಿಪೆಚ್ಚಿಪೇಳ್ವಂತೆ । ಶಂಭುಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯನೇವಿಸಿ । ತುಂಬಿತನ ವಿಗೆಬಸವನೀನೆಂ । ದೆಂಬನಾಮವನಿಟ್ಟುಹೋದನುದೇವನಿಮುಷದುಲಿ॥ ೧೪॥ ವ:ಗನುನಿಶ್ಚೈತಂನ್ಯಲಿಂಬಿರೆ । ಬೆಗಡ.ಗೊಂಡಳೆವಳಿದುಮುರವೆಯ.। ತೆಗಹುತೆಗನೆಚ್ಚರಿಕೆತೋರಿತುಜನನಿಜನಕರಿಗೆ । ಬಗೆವಡಿದುಕನಸೆಲ್ಲಕರಸೋ । ಜೆಗವಲಾವ್ರತ ಕ್ಷವೆನ ತವ । ರ.ಗಳ ಲಿ ಗವಿಭೂತಿಸಹಿತಿಹಸುತವ ನೋಡಿದರು॥ ೧೫ ॥ ನೋಡಿವುಪದೇಶವನುಶುಭುವೆ । ಮಾಡಿಹೆಸರನ.ಬಸವನೆಂದೇ । ಕೂಡಿಕೊಟ್ಟನಲಾಶಿವನೆಂವಯ ಸಭಾಗ್ಯತೆಗೇ । ನೋಡಲೆಣೀ ಯಾ.ಟನ.ತಕ್ಕೆ । ಗೂಡಿವುತ್ರೋತ್ಸಾಹಧರ್ಮವ । ಮಾಡಮಾದರ

ಸೋಕವೆ ಮೈಯೈಚ್ಛದನ ಹರುಷದಲಿ ॥ ೧೬ ॥ ಆದವಾತಗೆನಾವೆ ಕಾರಣಗೂ
ಳಾದಿಯಾದಸವಸ್ತ್ರವಿಷಯವಿ । ನೋದವಾತಗೆಪುರಪನೂತನು ನೆನಸಿಕೆಬ
ಟ್ಟಂತೆ । ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಪುರಾಣವಾಗಮ । ವಾದಿಯಾಗಿಹಸಕಲವರ್ಣಕಳೆಗಳ ।
ವೇದಿಸಿದವಂಮಿಗೆಕೇಳಲುಬಸವರಾಜಂಗೆ ॥ ೧೭ ॥ ಉಪನಯನಲಕ್ಷಣವನು
ಮುಂದಾ । ವಿಪುಲಮತಿಗಲ್ಲವನು ತೋರಿಸ । ಉಪವೀಯನುಸಾಚಿಸುವ
ಪರಿಯಲಿಬಸವರಾಜಂಗೆ । ಉಪನಯನವಾಮಿತ್ತುವಿಪವಧೆ । ತ್ರಿಪುರವೈರಿ
ಯುಭಕ್ತಿಭಾವದ । ಲಪರಿಮಿತಮಹಿಮೆಯನುತೋರಿದನಾಮಹಾತ್ಮಕನ ॥
೧೮॥ ಇತ್ತಲಿವರಿರುತಿರ್ದರಾಜಗಳೆ । ಯತ್ರಪವಾದಿಗಳುಜನಿಯಿಸಿ । ಮ
ತ್ತೆಯುವರೊಳಗೊಬ್ಬನತಿಬಳವೀರಬಿಜ್ಜಳನು । ಉತ್ತಮದಕಲ್ಯಾಣದ
ಲಿನೃಪ । ವೃತ್ತಿಯಿಂಪಿರುತಿರ್ದನೇಕ । ಚ್ಛತ್ರದಲಿ ಧಾನಿಯನು ಪಾಲಿಸು
ತಿರ್ದನೊಲವಿನಲಿ ॥ ೧೯ ॥ ಜನಪನಿರುತಿರಲತ್ತಲಿತ್ತಲು । ಜನನಜನಕರ
ಬೀಳುಕೊಂಡನು । ವಿನಯದಲಿತಂಮುಕ್ಕನಾಗಾಯಿಗಳ ಸಹವಾಗೀ । ಅನುಕರಿ
ಸಿ ದಡೆತಂದವನಯ । ಮನವಲಿದುಬಸವಂಣಹೊಕ್ಕನು । ಜನಪಬಿಜ್ಜಳ
ನಾಳುತಿಹಕಲ್ಲ್ಯಾಣಪುರವರವ ॥ ೨೦ ॥ ಆನರೇಂದ್ರನಕಂಡಬಳಿಕಾ ಸ್ಥಾನ
ಮಧ್ಯದೊಳೊಂದುದಿವಸದ । ನೂನಕಾರಣಲಿಖಿತಬಿನ್ದ್ರಲದನ ತಿಳಿಯೋದಿ
ಆನರೇಂದ್ರಂಗಪರಿಮಿತದನಿ । ಧಾನವನುತಾತೆಗಸಿತೋರಿದ । ನೇನನೆಂಬೆನು
ಬಸವರಾಜನಘನದ ಹೊಂನೆತಿಯು ॥ ೨೧ ॥ ಭೂತಳಾಧೀಶ್ವರನುಮುದದೊಳಗೀ
ತಕಾರಣಪುರುಷನಹುದು । ಕೇತಮಿನುಕಲು ಕೊಟ್ಟನಂದು ಪ್ರಧಾನಿಕೆ
ಯ । ಪ್ರೀತಿಯಿಂದವಿವಾಹವನು ವಿ । ಖ್ಯಾತಿಮಿಗೆವಿಭವದಲಿಮಾಡಿದ । ಸೋ
ತ ಬಿಜ್ಜಳರಾಯನೊಂವಯಬಸವರಾಜಂಗೆ ॥ ೨೨ ॥ ವಿಕ್ಕಭಕ್ತಿಯವಂದು
ದಿವಸದ । ಲಕ್ಕನಗಾಯಿಗಳ ಬಸವನ । ವ್ರೊಕ್ಕವಿಕ್ಕಮಹಾಪ್ರಸಾದವನು
ಣಲುಕ್ಷಣದೊಳಗೆ । ತಕ್ಕಶಿವತತ್ವಸ್ವರೂಪವೆ । ಸಿಕ್ಕಿಬೆಳದುದಯಿಸಲ
ಕಾಣುತ । ಲಕ್ಕನಾಬಸವೇಶ್ವರನಹೆಸರಿಟ್ಟಳಾಶಿಶುಗೆ ॥ ೨೩ ॥ ಧಾರುಣೀವ
ಳಯದಲಿಕೀರ್ತಿಯು । ದಾರಡಿಂಪಿರುತಿರ್ದನವೆಯಕು । ಮಾರಷಣ್ಮುಖ
ನಂತೆಸಕಳಕಳಾವಿಳಾಸದಲಿ । ವೀರಶೈವಾಗಮದವಿವಿಧವಿಚಾರ । ಪರಗುರು
ಲಿಂಗಜಂಗದುಸಾರ । ಪರಮಾರಾಧ್ಯರೆಮುಯುಚೆನಬಸವಣ್ಣ ॥ ೨೪ ॥ ಪರ
ಮಪೂರ್ವಾಚಾರ್ಯಬಸವೇ । ಶ್ವರಗೆಯೊಬ್ಬಕುಮಾರನಾದನು । ಧರಣಿ
ಯೊಳಗಪ್ರತಿಮಗುಣಗ ನಿಲಯಶಾಂತಂಗೆ । ವರದಕೂಡಲಸಂಗಮೇಶ್ವರ
ನಿರುತನಾನಿಬ್ಬಸಖಿ । ದಿನ ತಲಿರ್ದರುಬಸವದಂಡಾಧೀಶರೊಲವಿನಲಿ

೨೫ ॥ ಆದಿಯ ಲಿಕ್ಕೈಲಾಸದೊಳ್ ಸು । ವಾದವನ ಮಾಡಿದವರೆಲ್ಲರ । ಮೂ
ದಲಿಸಿಸತ್ತ್ವರನೆತ್ತಿಯ ನೇಕಮಹಿಮೆಯನು । ಮೋದಿನಿಗೆತಾವೆರದ ನೆರೆವ
ರ। ವಾದಿಗಳ ತಲೆದೂಗೆತಂನವಿ । ನೋದದಿಂ ಬಿರುತಿರ್ದ ನೆಮ್ಮಯ ಬಸವ
ದಂಡೇಶ ॥ ೨೬ ॥ ರೂಢಿಮಚ್ಚ್ಯಲುಕಹಲವುಪರಿಯವ । ಪಾಡಗಳವೆರವುತನಿ
ರಂತರ । ನೀಡ ತಿರ್ದನ ನಿಷ್ಟೆಯಿಂದಲಿಲಿಂಗಜ ಗಮಕೆ । ಬೇಡಿದವರಿಗೆ
ಬೇಡಿತನುಕೈ । ಗೂಡಿಸಲೆದಾಸೋಹತನದಲಿ । ಮಾಡುತಿರ್ದನು ಬಸವದಂ
ಡಾಧೀಶಭಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ೨೭ ॥ ಮರಶಿಲಾವಶ ದೇಹಗೇಹಧೊ । ಳಿರಲ ನಾವಿಂ
ನಾರೆವೆನುತಲಿ । ಸುರತರುವೆಕಯ್ಯಾಗಿಚಿಂತಾವ ಣಿಯೆ ಮನವಾಗಿ । ಸ ರರ
ಧೀನುವೆಶಬ್ದದವಾಗಿಯೆ । ನೆರದುನೆಲಸಿದವೆನಲ ಬಸವನ । ಕರವುನೋವಚ।
ನುಗಳತ್ತುವುಸ ಖವಸಖಿಳರಿಗೆ ॥ ೨೮ ॥ ಸೋಕುಸಯಿನುಡಿನೋಟವುನ
ಮೇ । ಕೈಕವರುಷಗಳಾಗಿವೇದಿಸಿ। ಜೇಕುಜೇಕೆಂಬುದನಿರಂತರಲಿಂಗಜಂಗ
ಮಕೆ । ಸಾಕುಸಾಕೆನೆದಣಿಯನೀಡ ವ । ನೇಕವಸ್ತುವನಿಚ್ಛನಿಚ್ಛಲಿ।ಲೋ
ಕವನುಪಾವನವಮಾಡಿದಬಸವಭಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ೨೯ ॥ ಬಗೆವಡೀವರಿಭಕ್ತಿಯಾ
ತೃತ । ಯುಗದಲಿಲ್ಲೆನೆವಿ ಕ್ಷಭಕ್ಕಿನ । ಯುಗದಲೆಂದೂಇಲ್ಲವಿಮವ್ರೊಸತೆ
ನ್ಮತಜಗದೊಳಗೆ । ನೆಗಳೆನಿರ್ವಂಚನೆಯಭಕ್ತಿಯ । ಮೊಗದುಗಣತಿಂಥಿಣಿಗ
ಳಿರ್ದರು । ಜಗದೊಳಚ್ಚರಿಯಾಗಿನಿರ್ವಾಳಭಾವಶುದ್ಧಿಯಲಿ ॥ ೩೦ ॥ ಮ
ಲಯಜದಮರಗಾಳಸೊಂಕಿ । ದಲುಳಿದವರವರಿಪುಳಿಸ ವಂತಿರೆ । ತೆಳಿಯಲೆಂ
ದಲ್ಲಮನಕಾರಣಬಸವನುದಯಿಸಲು । ಇಳೆಯೊಳಾವಹಿವನವದಾಂಬುಜ।
ಗಳರಜಸ್ಸಿನರೇಣುಸಂಗದ ಬಲುಹಿಸಲಿಶಿವಭಕ್ತರಾದರು ನರರು ತನತನಗೆ॥
೩೧ ॥ ಭಕ್ತರಿಲ್ಲದರಾಜ್ಯವಿಲ್ಲೆನೆ । ಭಕ್ತರಿಲ್ಲದದೇಶವಿಲ್ಲೆನೆ । ಭಕ್ತರಿಲ್ಲದ
ಗ್ರಾಮ ಗೃಹವೊಂದಿಲ್ಲವೆಂನಲು । ಭಕ್ತಿವಿ ಗೆ ಪೂರೈಸಿಭಾವಿಸಿ । ಭಕ್ತಿ
ಯುಗವಾಗಿದ್ದದಿಳೆಶಿವ । ಭಕ್ತಿಸೃಷ್ಟಿಯದೆನಲುಬಸವಘನದಮಹಿವ ಯ
ನು ॥ ೩೨ ॥ ವಂದುಕಲ್ಯಾಣದಶಿವೈಕ್ಯರ । ನಿಂದನಿಲವಿನವ ಹಿವೆಯಂ
ತಿಂ। ತೆಂದ ಹೇಳಲಿಕರಿಯೆ ನರಿದುದನೊಂದಹೇಳುವೆನು । ಯಿಂದುವ ಶಾಳಿಯ
ಸಗುಣ ವ ರ್ತೆಯ । ತಂದವ್ರೊಡುವರುಡಿಸ ವರುವಿಗೆ । ಬಂಧುತನವೊ
ದಲಾದನಾನಾಪರಿಯ ವೆ ಲಿಸುವರು ॥ ೩೩ ॥ ಮಿಕ್ಕತಾವಿನಶಿವನಭಕ್ತಿಯ ।ಲೆ
ಕ್ಕವನ ಹೇಳ ವರೆಯಗಣಿತ । ವುಕ್ಕತಿದ್ದದಧರಣಿ ಭಕ್ತಿರಸಾಬ್ಧಿಯು
ಬಂತೆ । ಹೆಕ್ಕುನೋಡಿದಡಾವಕಡೆಯ ಲಿ । ತಕ್ಕುತಕ್ಕಂದಪಲಿಶಿವನನುಸಿ
ಕ್ಕಿಸಪಶಿವ ಭಕ್ತರಿರ್ದರುಕೂಬೆಥಾತ್ರಿಯಲಿ ॥ ೩೪ ॥ ಸ್ವಾತಿನಕ್ಷತ್ರದಸು

ವೃಷ್ಟ್ಯಗೆ। ವ್ರೊತೆ.ಬಾಯ ಗ್ಗಳಬಿಟ್ಟ್ಯಚಿಪ್ಪಗ । ಳಾತುಕೊಂಡಿಪ್ಪೆಂತೆನಂಮ ಯ.ಗುರುಗೋಗೇಶ್ವರನ । ಶಖ್ಯಾತಿಕರುಣಾವೃತವನವುಲ । ಪ್ರತಿಯಿಂದಲಿ ಹಾರುತಿದ್ದರು। ಭೂತಳದಶಿವಲಿಂಗಭಕ್ತರುಕೂಡೆತವುತವುಗೇ॥೩೪॥

ಅಂತುಗತಿ ೯ಕ್ಕಂ ಪದಕಕ೨ಕ್ಕಂಮಂಗಳವ ಹಾಕ್ರೀ.

ಹ ತ್ತ ನೆ ಯ ಗ ತಿ.

ವಚನ ॥ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟ । ಮೊಗಬಾಡಿ । ತನುಕರಗಿದವಳಂನ.ಯ ಂ ನನೇಕೆನ ಡಿಸುವಿರಿ । ಯ.ಲೆ ಅಂಗಗಳಿರ । ಯಲೆತಂದೆಗಳಿರ । ಬಲ.ಹಳಿದು ಭವಗೆಟ್ಟ । ಛಲವಳಿದು । ಭಕ್ತೆಯಾಗಿ । ಚೆಂನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನಕೂಡಿ। ಕುಲವಳಿದವಳ । ಯುರಮುಳ್ಳೆನಂತೆ । ಮರಗಂಡರೆಂಬಗವ್ವಸೋಂಕಲಂವೆ। ಸುಳಿಯಲಂವೆ । ನಂಬಿನಚ್ಚಿಮಾತಾಡಲಂವೆನವ್ವ॥ ಚೆಂನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ನಲ್ಲದ। ಗಂಡರವುರದಲ್ಲಿವುಖ್ಯ.ಂಜೆಂಮ ನಾನ್ನವ್ವಲವೆ್ಮನವ್ವ । ಕಾಯಕತು ನೆಕೆಂದಿದರೇನೈಯ್ಯ । ಕಾಯ.ಮಿರ್ರನೆಮಿ.ಂಚಿದರೇನೈಯ್ಯ । ಅಂತರಂಗಶುದ್ಧ ವಾದಬಳಿಕ । ಕಾಯ.ಮೇನಾಡೇನಯ್ಯ । ಚೆಂನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಂಗೊಲಿದ ಕಾಯವೇನಾಪಡೆನಿಮಗೇನಯ್ಯ । ಯರೆಯಂತೆ । ಕರಕರಗಿ । ಮಳಲಂತೆ। ಜರಿಜರಿದು । ಕನಸಿನಲಿ । ಕಳವಳಿಸಿ । ಯಾನುಬೆರಗಾದೆ । ಆವುಗೆಯ.ಕಿಚ್ಚಿ ನಂತ । ಸುಳಿಸುಳಿದುಬೆಂದೆ । ಆವತ್ತಿನಲ್ಲಿಸಖಿಯರ । ನಾನಾರುವನುಕಾಣೆ। ಅರಸಿಕಾಣದ । ತನುವಬೆರಸಿ। ಕೂಡದಸ.ಖವನೆನೆಗೆ । ನೀಕರುಣಿಸಂಚೆಂನ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ॥

ಸೂಚನೆ ॥ ತನಗೆಮನಸೋತಿರ್ದ್ದಕೌಶಿಕ । ಜನಪತಿಯ.ನೊಲ್ಲದೆವಿ ರಕ್ತಿಯ । ನನುಕರಿಸಿಮಹದೇವಿನಡದಳು ಭಕ್ತಿಮೇಧೆಯಲಿ॥

ಪದ ॥ ಭಂಗಮೇಬನುರಾದವಿಷಯನು । ಖಂಗಳಗೆವಿ.ಗಹೇಶನಿರ್ವಿ ಷೆಯಾಂಗದಿಂದಲಿಗುರುಗೋಗೇಶ್ವರಪಾದಪಂಕಜವ। ಸಂಗವನುಮಾಡ.ವರೆಕೇ ಳಾ। ದಂಗವಿಸಿಮಹದೇವಿಯಕ್ಕನ ಸುಗತಿಯ ಸಂಭ್ರಮದಸಂಥಿಯಪದನಪ ದ್ಧತಿಯ॥ ಇತ್ತಲೀಮಹದೇವಿಮಿಗೆಬೆಳ್ದ। ವುತ್ತಲಿದ್ದಳುಜವ್ವನದಕಳೆ। ವ್ರೊ ತ್ತಭರದಲಿವುಟವನಿಕ್ಕಿದವಿ ನುನಿಯ.ಂದದಲಿ । ಉತ್ತಮದವೈಲಳಿಯ ಕಾಂ ತಿಯ.ಮತ್ತೆಗಜಗಮನದವಿಳಾಸದ ತೆತ್ತವಣಿಯನ ವೀನರೀತಿಯ ಘಾತಿಭಾವ ದಲಿ ॥ ೨ ॥ ತುಂಬಿಲಿಂಗನಿಷ್ಟೆಯೊಡನೆನಿ । ತುಬಮೊಲೆಮುಡಿಹೆಚ್ಚಿಬೆಳದ ವು। ಶಂಭುಮಿಸತ್ಕರ್ಮಭಕ್ತಿಜ್ಞಾನಮೆಂಬಂತೆ । ಶಂಬರಾರಿಯಶಸ್ತ್ರಹತಿಯು ವಿದಂಬನೆಯ.ಧಿಃಕ್ಕರಿಸಿತೋರುವೆ । ನೆಂಬಭರದಲಿ ಜವ್ವನಹೇರಿಡಳು ಮಹ

ದೇವಿ ॥ ೩ ॥ ಇರುತಲೊಂದಾನೊಂದುದಿನವಾ । ಪುರದರಸ ವೈಹಾಳಿಯಿಂದೈ। ಯ್ತರುತಿರಲುಸಂಭ್ರಮವ ಕೇಳುತಬಂದುಬಾಗಿಲಲಿ । ತರುಣಿನಿಂದ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರೆ । ಧರಣಿಪತಿಕಾಣುತತಿಕಾಮಾ । ತುರದಿವಿಗೆಕಂಗೆಟ್ಟುಕಳವಳಿಸಿದನ ನಿಮಿಷದಲಿ ॥ ೪ ॥ ಕಂನೆಯಿವಳಾರವಳುಕೇಳದುಬಿನಿರೋಯೆನೆಹರಿದುತಿಳಿದಾ। ಕಂನೆಯಿಂತಪ್ಪವರವುಗಳೆಂದರುಹಿದರುಚರರು । ತಂನಮನದೊಳಗಣಿಸುತೀಕೆಯ । ನಿಂನುತರಿಸುವೆನೆಂಬಭರವಾ। ಸಂನಿಸಲುಕೌಶಿಕನ ಹೀನ ತಿಹೊಕ್ಕನರಮನೆಯ ॥ ಯ್ಯಳದುಕರಿಸಿದಡವಳಮನೆಸೆಗೆಮುಳಿಸ ಮೇಣವಕೀರ್ತಿಕೆಲಬರಕಳುಹಿತಿಳಿವೆನೆನುತ್ತ ಹೆಗ್ಗಡತಿಯರಸಟ್ಟದರೆ ಬಳಿಕಲವರೆಯ್ತಂದುವಿಗೆನಿ । ರ್ಮಳನಸಮತಿಯುಕೇಳದರೆನೃಪ । ಕುಲದವಗೆಕುಡೆನೆಂದರವರಾ ನಿಜಕುಮಾರಿತಿಯು ॥ ೬ ॥ ಅಂನಗಿಡಿರೇನೀವುಸುಂಮ ನೆ। ಸರಸದಿಂತಲಿಕೊಡದುವುದೊಳ್ಳಿತು । ವಿರಸವಾದಡೆನೀವುಮಾಡ ವುದೇನುಭೂಪತಿಯು । ಮರಳತನಗಳುಬೇಡನಿಂವ ಯ । ತರುಣಿಬಾದುಟ್ಟಹಳ್ಳಾನಾ । ಪರಿಯಲೊಳ್ಳಿಹದಾಯಮೆಂದರುಹಿಪರು ನಿರ್ಮಳಗೆ ॥ ೭ ॥ ತಾಯುಮಾರಿಯೆತೊತ್ತಕೊಂಬೀ। ದಾಯವನ ಸುಡುವಿಷಯಕುಲದಲಿ । ಕಾಯ ದನೆಯು ಕೊಳ್ಳುಕೊಡೆಯುವ್ವಳಿಸಿಮಾಡಿದಡೆ । ನಾಯುಕದಸರಕಗಳುತಪ್ಪವು । ರಾಯುಮಾಡೂದೇನುಬಳಿಕೇಂನಾಯತವುಸಾಕೆನುತ ನಿರ್ಮಳನವರಿಗಿಂತೆಂದ ॥ ೮ ॥ ಆಕೆಯುನುಕೇಳ್ಳಾದುಧಿಟಬಳಿ। ಕಾಕೆಸಂಣಹವುಗಳೆಯುದರಿಂ । ದಾಕೆಯುನೆನೆರೆತಿಳಿದೊಡಂ ಬಡಂಬಡಿಸಾಡುಬುದ್ಧಿಯ ಲಿ । ಆಕೆತಾನಹುಡೆಂಪಳಾದರೆ । ಆಕೆಯ ನುನಾವಾಗಳಿತ್ತವು। ರೇಕೆಬಹುಮಾತೆನುತನಿರ್ಮಳನುದಿದನಬಲೆಯುರ ॥ ೯ ॥ ಅನುವತಿಸಿನಾರಿಯುರುಬಳಿಕಾ । ವನಿತೆಯ ನುಕೇಳದರೆತುನೊಳು । ನೆನದಳೊಂದನು ಮಾನವನುತಾನೇ ವಿವೇಕದಲಿ। ಜನಪನಳುಪಿಗಹರುವಮಾಡುವೆ । ನೆನುತಲಾವುಹದೇವಿಜಾಣೆನ । ವಿನಯುದಲಿನಸುನಗುತ ಲಾಳುಬಸಿದಲೋಳಗೊಳ ॥ ೧೦ ॥ ಪರಿವುಳವನಾರಿಕ್ಕಿದರುಕ । ಕರ್ಪುರಕಕೋಗಿಲೆ ಗಾರುಸೊಗಶಿನ । ಸ್ವರವಕಲಿಸಿದರಂಜೆಗಾರಡಿಯುಡಲುಕಲಿಸಿದರು । ಪರಿಕಿಸುವಡವಕಾಗುಣಂಗಳ । ನೆರತುಂದಲೆವುನದಲಂತಾ। ಪರಿಯುಲಾವ ಹದೇವಿತಾನೇನೆನದಳೊಂದನುವ ॥ ೧೧ ॥ ನಾನೆಬೇಕಾಗಿರ್ದಡವನಾ । ನೇನಹೇಳಿದಮಾಡಲೆನುತಾ । ಮಾನಿನಿಯುರೊಳುನುಡಿಯುಮಧುರಾಳಾವವಚನದಲಿ । ಆನರೇಂದ್ರನು ಬಂದುಯುಂನಮು । ನೋಡುರಾಗವಸಲಿಸ ವಂತಿರೆ । ತಾನ ಕಿಂಚಿಹವಮಾಡ ಬೇಕೆಂಪಳು ಮ ಹಾದೇವಿ॥ ೧೨ ॥ ಐಸಲೆಯುನುತವನುಹೋಗಿವಿ । ಳಾಸಿನಯುರಸು ಹಿಸಡೆಕೇಳಿಮು

ಹಾಸುವಾನವಲರಸ ಬಂದನುನಿರ್ಮಳನವನೆಗೆ | ಕಾಸಿಕರಗಿದಲೋಹದಂ ತಿರೆಘಾಸಿಯಾಗುತವತ್ತೆ ಮನದಭಿ । ವಾಪುಹೆಚ್ಚಿತಮಾನಿನಿಯಕಾಣು ತಲಿವ ಹಿಪತಿಗೆ ॥ ೧೩ ॥ ಲಲನೆಕೇಳೌನಿಂನ ಬಯಕೆಯ । ಸಲಿಸುವೆನ ಮೊದ ಲಲ್ಲಿಬಳಿಕಾ। ನೊಲಿದುಕೊಂಬೆನು ನಿಂನನಂತಲ್ಲದೆ ದುರುಕ್ತಿಯ ಲಿ । ನೆಲನೊ ಡೆಯ ನಾನೆಂಬಗರ್ವದ । ಬಲುಹುಗಿಲು ಹನುವಾಡಿದಡೆಕೇ । ಳಲಗೆತಂನಯ ಸ ತ್ಯಭಾಷೆಯ ನಂದನವನೀಶ ॥೧೪॥ ಹುಸಿಯುನುಡಿವನ ಜೀವಹಿಂಸೆಯ । ದೆಸೆಗೆ ನಲಿವನತಾಯಿಮಕ್ಕಳ । ಬೆಸಗೆಯನು ಬಿಚ್ಚಿದನಮಿತ್ರಂಗೆರಡಗೆ ದವನ। ಹಿಸುಣಿಗನಕೃಪಣನ ವೃಥಾಕೋ । ಪಿಸವವದುರ್ಗತಿಗಳಾಗಲಿ । ಶಶಿಮು ಖಿಯೆ ನಾವುರಳನಿನಗಳು ಪಿದರೆಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೫ ॥ ತುನಕಾರಿಯುವಾಗಬೇಕೆಂ ದಂನಿಗವಕೆಡಿಸುವನಿರಂತರ । ತಂನಸತಿಯನು ಬಾಧಿಸವಪರಸತಿಗೆ ವೇಧಿ ಸುವ। ಕಂನಿಗಳಗತಿಯಹುದು ತನಗಿಂ। ನಂನಿಯನುತಪ್ಪಿದಡೆ ಸಾಕೆಲೆ । ಕಂ ನೆಸಂಶಯಬೇಡವಿಂನೇಳೆಂದನವ ನೀಶ ॥ ೧೬ ॥ ನಿಂದಕನನಿಷ್ಠುರನದಳದುಳ್ಳ। ಬಂಧಿಕಾರನ ಬಾಹಿರನರಣ । ಹಿಂಧೆಗನ ಪತಿವಂಚಕನ ವಿಶ್ವಾಸಘಾತಕನ। ಬಂದಭೇದನಭಖಕಭಕ್ಷನ । ನಿಂದಿತಾಹಾರಿಗನನರಕದೊ । ಳೊಂದುವೆನು ನಾವುರಳಿನಿನಗಳು ಪಿದರೆಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೭ ॥ ತನಗಿದೊಳ್ಳಿಹರೀತಿಸಮನಿಸಿ। ತೆನುತನಿಶ್ಚೈಸುತಲಿ ನುಡಿದಳು । ವನಿತೆಯಾದಡೆಯೆ ೯ ನಹೇಳದುಕೇಳದಾ ಕ್ಷಣವೆ । ಜನವನಿಂನನುಬಿಟ್ಟುನಾಹೋ । ಹೆನುಯಥಾರ್ಥವಿಡೆಂದುಧಿಟವನು ವನಿತೆನುಡಿಯಲು ಭೂಪನಾವಹದೇವಿ ಗಿಂತೆಂದ ॥ ೧೮ ॥ ನೊಡವರೆನಾನೀ ನುಹೇಳಿತು ಮಾಡದಾಕ್ಷಣನೀನುಸಖಿಂ । ದಾಡುತಿಪ್ಪುದ ನಿಂನಬುದ್ಧಿ ಗೆಬಂದಪರಿಯಿಂದ । ನಾಡಮಾತಿಂನೇಕೆಕರುಣವ । ಮಾಡಿನಿಂನಕೃಪಾಸರೀ ಕ್ಷೆಯ । ಜೋಡಕೊಡಿಸೆನೆನಗೆಂದನಾಮಾನಿನಿಗೆ ಮಹಿಪಾಲ॥ ೧೯ ॥ ಆದಡಾಗ ಲಿಅರಸನಡೆಯ ನೆ । ವೇದಿನೀಪತಿಹರುಷದಿಂದಲಿ । ಹೋದನಾಗಳೆಹೊಕ್ಕ ನರವನೆಯನುಸುಮಾನದಲಿ । ಆದರಿಸಿಶೃಂಗಾರ ಮಾಡಿವಿ । ನೋದದಲಿದಂಡಿ ಗೆಯನೇರಿಸು । ತೈದಿದರು ಹೆಗ್ಗಡತಿಯರು ವಹದೇವಿಸಹವಾಗಿ ॥ ೨೦ ॥ ಅರವ ನೆಯ ಹೊಕ್ಕಳುವಿಳಾಸದ । ಲಿರುತಿರಲುವಹದೇವಿಯನುಕಂ । ಡವನ ನೇಕಾಂತದಲಿ ತಡುಕಿದ ಹಾಕೆವಿನ ಯದಲಿಅವನಸನ್ನೈರಿಸು ಅಪ್ಪಿರವನು ಹರಿಸಬಳಿಕಂಗೈಸು ಯನಲಾ । ತರುಣಿಗವನೀಪಾಲನುಡಿದನು ವಿನ ಯುವರನಾಗಿ ॥ ೨೧ ॥ ಯೇನಮಾಡಲಿ ಬೇಕು ಹೇಳೆಲೆ । ಮಾನಿನಿಯೆ ಯುನಲಾಕೆನುಡಿದಳು । ನೀನುಸಲೆಶಿವ ಭಕ್ತನಾದಡೆ ಕೂಡು ವೆನುನಿ

ನ । ನೀನುಭವಿಯಾಗಿರ್ದಡೊಲ್ಲೆನು । ನಾನು ಹೇಳಾದಿನಿತು ಯೆನಲುಸು
ಮ್ಮಾನಹೋಗಿದು ಮಾನವಾಯಿತು ಮತ್ತೆ ಜನಪತಿಗೆ ॥ ೨೨ ॥ ಗೂಗೆಗಾದಿತ್ಯ
ಕರಂಗಳು । ಮೂಗರಿಗೆ ಮಾತುಗಳು ಡಾಂಬಿಕ । ಯೋಗಿಗನುಭವಕೋಗುಬಿ
ವಶವೆ ನಾಯ್ಗೆ ನಾರಂಗ । ಮೂಗಹೀನಗೆ ಮುಕುರಶಿಕೆ । ಯೋಗಬಲ್ಲವೆ
ಭಕ್ತಿಗಳಸವೆ । ರೋಗಿಗೌಷಧಿಯರುಚಿ ಯಾದಂತಾಯಿತವನಿಪಗೆ ॥ ೨೩ ॥
ನಮಗೆ ಶಿವಭಕ್ತಿಯನು ಮಾಡುವ । ಸಮಯವಳವಡದೆನರು ನೃಪತಿಗೆ । ರಮ
ಣಿನುಡಿದಳು ನಮಗೆ ನಿಮ್ಮಯ ಸಂಗವಳವಡದು । ನಿಮಗೆ ನಾವಿನ್ನುತ್ತರಾಇಗ
ಳೆಮಗೆ ಬಂಧನ ಬಿಟ್ಟದೆನುತಾ । ಕ್ರಮದಲುಟ್ಟುಡುಗರೆಯ ತೊಡಿಗೆಯನಿತ್ತ
ಳರಸಂಗೆ ॥ ೨೪ ॥ ಆತನದದೆರೆನೋಡುತಿವಳಿಗೆ । ಭೂತಹೊಡಯಿತೊ ಮೇಣು
ಪಿತ್ತದ । ಧಾತುಹೆಚ್ಚಿತೊ ದಸುಖಲುಂಡುಬಿಟ್ಟಗಲು ಹೇಳಿದಡೆ । ಏತಕಿವಳು ವಿ
ರಕ್ತೆಯೆನೆನೃಪ । ರೀತದಲಿ ತಲೆಗೆದರಿ ಬತ್ತಲೆ । ಕೌತುಕವ ಮಾಡಿದಳು ಶಿವ
ಯನುತರಸ ಬೆರಗಾದ ॥ ೨೫ ॥ ಮಾಸಲಳಿಯಿತು ಬಯಕೆ ಮನದಭಿ । ಲಾಷೆಜಾ
ರಿತು ಕಾಮದಾತುರ । ವಾಸರಿಸಿತಡೆವರಿಯಿತೆಳೆವುವಿವೇಕವರ್ಧಿಸಿತು । ಭಾ
ಷೆಭರವೇರಿತ್ತು ಮತ್ತೆ ಮ । ಹೀಶನಾದಡೆ ಹೋಗಲೆನುತನಿ । ರಾಸೆಯಿಂದಲಿ
ಹೋಗಬಿಟ್ಟನು ಬಳಿಕಲಾಕೆಯನು ॥ ೨೬ ॥ ಹಿಡಿದಲಿಂಗದ ವರವಿಭೂತಿಯ
ತೊಡಹದಂಗದ ಮೆಯ್ಗೆಮುಸಕಿದ । ಬಿಡುಮುಡಿಯ ಹೊದಕೆಯ ವಿಳಾಸಿತೆ
ರಾಹುಚಂದ್ರಮನ । ಹಿಡಿದು ನೆಟ್ಟನೆ ನಿಂದು ನಿಗರುತ । ಪೊಡವಿಯಲಿ ನಿಂದಿ
ರ್ದದೋಹನೆ । ಕಡುವಿರಕ್ತಿಯ ವೇಷಕಾಣಿಸಿತಿಂದುವದನೆಯಲಿ ॥ ೨೭ ॥
ತುದೆತಾಯಗ್ಗಳು ನಂಟರಿಷ್ಟರು । ಬಾಂಧುಬಳಗಗಳಧಿರಜನಗಳು । ಬಂದ ನಿಂ
ದೆಲೆಯುಕ್ಕನೀನಕಟೇಕೆ ಮರುಳಾದೆ । ಯುಂದೆನಲು ಶಿವಗರ್ಪಿಸಿದ ತನು । ವಿಂ
ದುಮೋದಲಾಗೆ ನಹಂಬಲ । ನಿಂದು ಕೇಳವುದು ನೀವೆನುತ ಮಹದೇವಿ ಜರಿದ
ಳು ॥ ೨೮ ॥ ಐಸಲೇನವಗೆನುತ ತನಯ । ವಾಸಿಯಿಂದ ವಿರಕ್ತಿ ಬಂದುದೆ ।
ಮೀಸಲಳಿಯದ ಕನ್ನೆತನದಲಿ ಶಿವನನಪ್ಪುವದು । ಲೇಸು ನಿಜಕುಲಕೋಟಿಗೆ
ನುತವ । ರೋಸರಿಸಿದರು ಬಳಿಕಲತಿಸುಖ । ವಾಸದಲಿ ಮಹದೇವಿ ನಡದಳು ಭ
ಕ್ತಿಭಾವದಲಿ ॥ ೨೯ ॥ ಕಾಯವಳಿಯದೆ ಶಿವನ ಕೂಡುವ । ದಾಯನುಳ್ಳವ
ಮಾವಘನ ಗುರು । ರಾಯನಿಂದೆನಗಹುದೊ ಶಿವಶಿವಯನು ತನ್ನ [illegible]ಲಿ । ಆಯ
ತಿಕೆಯಲಿ ನಗರವಿಪಿನನಿ । ಕಾಯದಲಿ ನೆರೆತೊಳಲಿ ಭಕ್ತ್ಯು । ಪಾಯದಲಿ ಸು
ಳಿದಾಡುತಿರ್ದಳು ಮತ್ತೆ ಮಹದೇವಿ ॥ ೩೦ ॥ ಯೆಲ್ಲಿ ಸಜ್ಜನವೆಲ್ಲಿ ನಿರ್ಜನ । ವೆಲ್ಲಿ
ಗಿಡುಮಡುವೆಲ್ಲಿ ತರುಗಿರಿ ಯೆಲ್ಲಿಗಹ್ವರವೆಲ್ಲಿ ಪೊಗೊಳ್ಳನೆಲ್ಲಿಲಿ ಪುಳಿನ । ಯ

ಲ್ಲಿಯ ಡೆಯಲಿ ಹಾತತಾತತ। ಮೆಲ್ಲವೆ ಲ್ಲನೆ ಅರಸ ತಿರ್ದಳು। ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭುಗರುಗೊಗೇಶನ ನಾವ ಹಾದೇವಿ॥೩೦॥

ಅಂತುಗತಿ ೧೦ಕ್ಕಂ ಪದ ೪೭೩ಕ್ಕಂ ವಂಗಳವಹಾಶ್ರೀ

ಹಂನೊಂದನೆಯ ಗತಿ.

ವಚನ॥ ಕಾಣದುದನರಸವರಲ್ಲದೆ। ಕಂಡದನರಸವರೆ। ಘನಕ್ಕೆಘನವಾಪವಸ್ತುಗುರುವಾದ। ತಾನೆಲಿಂಗವಾದ। ತಾನೆಜಂಗಮವಾದ। ತಾನೆವಂತ್ರವಾದತಾನೆತಂತ್ರವಾಸತಾನೆಯಿಂತಿವನೊಳಕೊಂಡುಯಿಂನಕನಸ್ಥಲಕ್ಕೈಬದುಇನ್ನುನಿರ್ವಿಕಾರಗೊಗೇಶ್ವರಲಣಾಮಲವಾಯಾವ.ಕಾರ್ಮಿಕವ ಲವೆಬಗಾಲತ್ರಯಂಗಳಂ। ಕಳದುಳಿದು। ನಿರ್ಮಲವಾದಶಿಷ್ಯನು। ಕಾಯಜೀವದಭ್ರಾಂತ ಸೂತಕವ ವಿವರಿಸಿಕಳದು। ನಶ್ಯಂಕನಾದ। ಗುರುವಿನ। ಉಭಯಭಾವವೊಳಗೆ। ಅಉಮುಮುಂದು। ಅಉದುಹಿಂದೆಂದಱಿಯಬಹುದೆ। ಕರಸ್ಥಲಕ್ಕೆ। ಕಾರುಣ್ಯವಚಾದಿವರೆ। ಮನಸ್ಥಲಕೆಮಂಗಿಲ್ಲ। ಮನಸ್ಥಲದಲ್ಲಿಶರಗೆಡ್ಡಿಬೇಡಿವರೆ। ಕರಸ್ಥಲದಲಿಂಗಕೈಸಾರಿತ್ತು। ಗುರುಸ್ಥಲದನಿಲವು। ಪರಸ್ಥಲದಲಡಗಿದರೆ। ಭಾವಬೆರಗಾಯಿತ್ತುಗೊಗೇಶ್ವರ॥

ಸೂಚನೆ॥ ಚರಸಿತನೊಳದನಿಮಿಷನನಾ। ಪರಿಯ ಅಲ್ಲಮನೊಂದುವೇಷವ। ಧರಿಸಿಸುಳಿದನು ಲೀಲೆಯಿಂದಜಗದ್ಧಿತಾರ್ಥದಲಿ।

ಪದ॥ ಕಾಳುವಿಷಯದ ವಿಧಿಯದಾಳಾ। ಹೂಳಯಲಿಹತವಾಗಿಕಾಲನಕಾಲಬಾಯಲಿಬೀಳಲೊಲ್ಲೆವೆನಿಪ್ಪಸುಕೃತಿಗಳು। ಕೇಳ ವುದು ಕಿವಿಗೊಟ್ಟುಭಕ್ತಿಯು। ಕಾಲುಕೀಲನು ನುಡಿದುತೋರಿಸಿ। ಪಾಲಿಸುವಪರಬೊಮ್ಮನಲ್ಲವ ಸುಳಿದ ಸುಲಭತೆಯ॥ ೧ ॥ ಲಿಂಗನಿಜವನು ಬಯಸಿಭಕ್ತಜ। ನಂಗಳಿರುತಿರಲ್ಲವಪ್ರಭು। ಲಿಂಗಸಂಪದನೆರಿವು ತುನಕಟ ಕ್ಷಕಾಂತಿಯಲಿ। ಹಿಂಗಿಸ ವೆನೆಲ್ಲರಮನೊಮಯ। ದಂಗಪೊಳಹೊರಗಿಡಿದತವುದತ। ರಂಗಗಳನಂದೆನುತಕಾರಣ ಕಾಯದಲಿಸ ಳಿದ॥ ೨ ॥ ಸುಳಿದು ಸುಖದಲಿ ತಂನಲೀಲೆಯ। ಬಳಸಬೇಕೆಂದೊಂದು ವೇಷದ। ಹೊಳಹಿನಲಿ ಬರುತಿರಲು ಕಟ್ಟದಿರಿನಲಿಚೆಲುವಾಗಿ। ತಳತಕೆಂದಾವರೆಯನೆಯ್ದಲು। ಗೊಳನನಾನಾಬರಿಯಪ್ಪೂಗಿಡು। ಗಳೆಲತಾವುಂಟುಪದಕೋಟವಕಂಡನಲ್ಲಮನು॥ ೩ ॥ ಆವನವಪಾಲಿಸುವನೊಬ್ಬನು। ಪಾವನಾಕೃತಚಿತ್ತನೀಶ್ವರ। ಭಾವಭಕ್ತನ ಗೊಗ್ಗಿದೇವನು ಕೃಷಿನಿಮಿತ್ತಿಳೆಯ। ತೀವಿಯಾಗವುತ್ತಿರ್ದನಾಪ್ರ। ಸ್ತಾಪದಲಿಕಂಡಲ್ಲಮಪ್ರಭುಥೇವತನಾತನ ಸವಿಾಪಕೆಹೋಗಿನಿಂದಿರ್ದ॥ ೪ ॥ ಮಿಕ್ಕುಬೆಪ ಸಾಯವಸ

ಮಾಡುವ। ಹೆಕ್ಕಳದಹೋರಟೆಯು ಕಾಣುತ । ಲಕ್ಕರಿಂದಲಿನೋಡಿ ಕರುಣ ರಸಾರ್ದ್ರಚಿತ್ತದಲಿ । ಸಿಕ್ಕಿತಲ್ಲಾಲೋಕವೀಪರಿ । ಕಕ್ಕುಲಿಸಿವಡಲಾಸೆಗ ರಿವಸು । ಲೆಕ್ಕಿಸದೇ ಅಕಟೆನುತಲಲ್ಲಮ ತಂನೊಳಂತೆಂದ ॥ ೫ ॥ ಆವಡಿಂನೀ ತನನುಪಾಯುವ। ಬೇದದಿಂದೊಡ ಬಡಿಸಿಭಕ್ತಿಯ । ಹಾವಿಯದುಹತ್ತಿಸ ವೆ ನಾನೀಲಿಂಗವರ್ಗದಲಿ ಸಾಧಿಸುವಸಾಧಕನವ್ರೊಲುಸು। ವಾಧಿಸುವೆನೀತನಲಿ ವ್ರೊ ಡುವಿ। ತೋಡವನುಮಾಡುವೆನೆನುತ್ತಲ್ಲಮನುಬಗೆಗೊಂಡ॥೬॥ ಬಳಿಕಲಾ ತೋಟಗ:ಬ ಧ್ಧಿಗೆ । ತಿಳವತೀಡುವೆನ್ಯತವಿಗೆಕಂ । ಗಳಗೆಕಟ್ಟಿಡಿರಾಗು ತಲಿಕರಣಾರ್ತಿಯಿಂದೆನುತೆ । ನಲಿದುಕೇಳ್ಳುತಕೂಡೆಶರಣೆ । ದೊಲಿದುನೀ ನಾನೆನುತವಿನಯು॥ ಗಳಲಿತದ್ವನಪಾಲಕೇಳಡ ನಲ್ಲವುಪ್ರಭುವ॥ ೭ ॥ ಭಾವಿ ಸುಂಶಿವಭಕ್ತರಿಂಬುವ। ರಾವತಾವಿನಲಿಪ್ಪರವರಕೃ । ಪಾವಲೋಕನ ಭಕ್ತಿ ಬಿಕ್ಷಾಧೇಹಿಗಳುನಾವು । ಆವುದರೊಳಹು ದಲ್ಲದೆಲ್ಲವು । ಡೇವನೆಂಬು ನೆ ಮಗೆಸಲೆಸಂ । ಭಾವಿಸಿದೆ ಹೆಸರಾಗಿಹುದು। ಭಕ್ತಯ್ಯಕೇಳೆಂದ ॥ ೮ ॥ ತಿಳಿದು ನಾನಾಮುಗಳಿಂಡಲಿ । ಘುಳಿಸಿದರ್ಥವಲಿಂಗಜಂಗಮ । ಗಳಿಗನೀಡುತಲೊಕ್ಕು ಮಿಕ್ಕುದನುಂಡು ಸುಖಿಯುಹುದು । ಇಳೆಯೊಳದು ಶಿವಭಕ್ತಿಬರಿದೆಗೆ । ತೊ ಳಲಿಯುರಸಲದೇನುಕಾರಣ । ವೆಲೆಮರುಳೆಕೇಳೆಂದ ನಾಗೊಗ್ಗಯ್ಯನಲ್ಲಮಗೆ॥ ೯॥ ನಿಂಮಹೆಸರೇನಯ್ಯುಯುಂಡರೆ । ಸುಮಹೆಸರೇ ಗೊಗ್ಗಯನುಕೇ। ಳೆಂಮ ಮತವಿ) ಲೌಕಿಕರುನಾವರಿಯೆವೇನುವನು । ಸುಂಮನಿರಬೇಡೆ ಮಗೆವಿವ ರಿಸಿ। ನಿ ಮಮನಸಿನ ಬುದ್ಧಿಆವುದ । ನೆಂಮಿಹುದ ಹೇಳೆಂದನಾಗೊಗ್ಗಯ್ಯ ನಲ್ಲಮಗೆ ॥ ೧೦ ॥ ಆವಬೆವಸಾಯವನುಮಾಡಲು ಜೀವವದೆಗಳ್ತಪ್ಪದವರಲಿ ದೇವನೊಲಿವನೆನೋವುಲಿಉವುದೆಸಾವುಹಿಂಗುವದೆಧಾವತಿಯುಕಡೆತನಕೆತಪ್ಪ ದುಭಾವಿಸುವಡಭವಿಗಳಂಗವಿ । ಬಾವುದಲ್ಲದಮತವನೆಲೆಗೊಗ್ಗಯ್ಯಕೇಳೆಂ ದ॥ ೧೧ ॥ ಇಲ್ಲಿಭಕ್ತಿಯಮಾಡುತಲಿಕಡೆ। ಯಲ್ಲಿಕೈಲಾಸವನುಹೊಕ್ಕಡೆ।ಯೆಲ್ಲಿ ಹವುಬಿಡುನೋವುಸಾವುಗಳೆಂಬಸಂಕಟವು । ಬಲ್ಲವರಕೇಳೆವ ಸಂಬುಗೆ। ಯಿಲ್ಲದಿರ್ದಡೆಮರುಳೆಕೇಳೆನು । ತೆಲ್ಲಮನಗೊಗ್ಗಯ್ಯಬೋಧಿಸುತಿರ್ದನೀಮ ತವ ॥ ೧೨ ॥ ಅವಧರಿಸಿಕೇಳೆಂನಬುದ್ಧಿಯ । ಹವಣನಾದರೆಜೀವವಣ್ಯಮಾ ತ್ರವನುನೋಯಿಸಿಭಕ್ತಿಯಲಿ ಕೈಲಾಸಪುರದೊಳಗೆ । ಭವತಬಸರೊಳ್ಳಗಿರ್ದ್ದ ಡೆಯುಸಂ । ಭವಿಸುವವುಕಡನೋವುಸಾವುಗ । ಳವನುಕಳವರಕಾಣೆನೇ ಗೊಗ್ಗಯ್ಯಕೇಳೆ ದ ॥ ೧೩ ॥ ಕೊ ದವಗೆಕೊಲೆತಪ್ಪದಾರೇ। ನೊ ದಡೆಯುಹ ರಿಹರವಿರಿಂಚಿಗ। ಳಂಬಬಲ್ಲಿದರಾರುಧಿಟವವರಾನದೆಯುತುದಿಗೆ। ಬಂಧನಪ್ರದ

ಬಾಂಹ್ಯಕರ್ಮವ| ನೊಂದುಗೂಡಿದರಾದಡೆವರಿಗೆ । ಸುದನಿಜಸುಖವಿಲ್ಲವೈ
ಗೊಗ್ಗಯ್ಯಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೪ ॥ ಸಾವಡೀಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮ । ಸೇವೆತಾಮುಂ
ನೇಕೆಹಸಿವಿನ| ಜೀವ ನೆದಲಡಿಗಡಿಗಬೇವಡೆವ್ರೊಕ್ಕುದುಃಖಲೇಕೆ । ಈವಿಧಿಯ
ಲೇನುಂಟುನೆರೆನಿ| ಭರ್ವದುಗವನೆನಯದಂನಕ । ಸೇವುದಾವರೆಮಾಣದೈ
ಗೊಗ್ಗಯ್ಯಕೇಳೆಂದ॥ ೧೫ ॥ ಪರಿಕಿಸಲುಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮ । ಥಿರಪದಾವೆಡೆ
ಯೆಂಬುದೀಯುವ| ಚರಣಿಗರಿಹಿಸದದರಪರಿಯುಂತೋಮುಹಾದೇವ| ಅರಿದಲಾ
ಯೆಂದೆನುತನೆರದಿಂ । ದೊರದನಾಗೊಗ್ಗಯ್ಯಗಿಂತೀ । ಪರಿಯುನಲ್ಲಮಲಿಂಗ
ನೊಲಿದನ್ಯೋಪದೇಶದಲಿ ॥ ೧೬ ॥ ಯಲ್ಲವನುಕೇಳುತ್ತಲಾತನು| ಹೋಲ್ಲವಾ
ಯಿತ್ತುಭಕ್ತಿಯುಂಬುದು| ಕಲ್ಲಕಡಲೆಯುವೊಲುವವರಿಯಲ್ಲಾಮಹಾದೇವ| ಅ
ಲ್ಲಮುನನಾವರಿಯೆವೈನೀ । ಸಲ್ಲೆನಿಂಸುವುನದಹರಿವನು । ಸಲ್ಲದುಳವರಿ
ಗಂಡನಾಗೊಗ್ಗಯ್ಯನೊನವಿನಲಿ ॥ ೧೭ ॥ ಮತ್ತೆಯಲ್ಲಮನಾಂಡೊಂದುನಿ|
ವಿತ್ತದೃಷ್ಟಾಂತವನುತೋರಿಸಿ । ಹತ್ತಿನುವೆನೀತ ಗಹಾಂಡಯನೆಸುತಲತಿ
ಕೃಪೆಯಊ । ಚಿತ್ತದಲಿಗೊಗ್ಗಯ್ಯನಗುಳುತ । ಕಿತ್ತುಹೆಂಟಯುಕೆಳಗತೋ
ರಿದು| ನುತ್ತಮದಹೊಂಗಳಸವ್ರೊಂದನ ಸಿನಿಂಷಮಾತ್ರದಲಿ ॥ ೧೮ ॥ ಯೇನಿ
ದೇನೆಂನಿಬ್ಬರೊಲಿದನು । ವಾನಪಿಂಡಗಳಲುಸಮಾಧಿ । ಸ್ಥಾನದಾಡೇಗುವ
ಕಂಡೊಳಹೊಕ್ಕುಹರಿಸುದಲಿ । ಮೌನದಲಿನಿಬ್ಬರಗುಹೊಡಪವ । ಧ್ಯಾನದ
ನಿವಿ ಷದಿವ್ಯಲಿಂಗ । ಧ್ಯಾನದುಗವಕಂಡರಾಗೊಗ್ಗಯ ನೇಲ್ಲವ ನ ॥ ೧೯ ॥ ಅಂ
ತರಂಗವಹೊಕ್ಕುನೆರೆನಿ । ಶ್ಚಿಂತನಿಲವನನುನೋಡುವನುಭವಿ । ಯಂತಗೋ
ಪುದೊಳೊಂದುಲಿಂಗಪ್ರಾಣತನುಮಯದ । ಜಂತ ಗಿಟಗಿಟಯಾದಲಿಂಗದ|
ಚಿಂತೆಯುಲಿಮರವಟ್ಟವೈಯ್ಯವ । ಹುತನೆರುಗಗೊಗ್ಗಯ್ಯನೇಲ್ಲಮಸಹಿತನೆರೆ
ಕಂಡ ॥ ೨೦ ॥ ಮಾಡಬಲ್ಲರೆಭಕ್ತಿಯುಂಗವ । ನೊಡದೈನಂಮುಖ್ಯನಿರವಿನ|
ಗಾಢಿಯುಸಂಗಂಭೀರಭಕ್ತಿಯುಗಸುವ ಮೋಡಿಯನು । ರೂಢಿಗೇಕೊಭಾವ
ನಿಷ್ಟೆಯು । ಗಾಡನೆನುತನಿವಿ ಷನಮಿಗೆಕೊಂ । ಡಾಡಿಗೊಗ್ಗಯ್ಯಂಗೆಯಲ್ಲ
ಮಲಿಂಗತೋರಿಸಿದ ॥ ೨೧ ॥ ಭಂಗಪದವಿಯನೊಲ್ಲೆನೀನೀ । ಲಿಂಗದಲಿಸುಖಿ
ಯಪ್ಪೆನೆಂದಾ । ಭೃಂಗಿನಾಥನೆಶಿವಸಮಾಧಿಯಲಿದ್ದನೆಬಂತೆ । ಲಿಂಗದಲಿನೆರೆ
ನಟ್ಟನೋಟದ| ಅಂಗಳೆಕರಳುಗಿಯೊಲುವೆಸ । ದಂಗಪನಿವಿಷನಿರವನಾಗೊ
ಗ್ಗಯ್ಯನೀಕ್ಷಿಸಿದ ॥ ೨೨ ॥ ಇದೆಕಣಾಶಿವಲಿಂಗಭಕ್ತಿಯು । ಹೃದಯವನುಸಾಧಿ
ಸ ವಪರಿಭಾ । ವದಲಿನೆರೆನಟ್ಟಾಲಿಯಲಿನಿಬ್ಬೆರಗಿನಂದದಲಿ । ಮೊದನುಸಾಧಿಸ
ದನ್ಯವ್ಯವಸಾ । ಯದಲಿಸಾವಡೆತಬ್ಬಿನಿಬ್ಬೆಗೆ । ಬಿದಿವೆಲವಂತಪ್ಪುವದೈ

ಗೊಗ್ಗಯ್ಯಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೩ ॥ ಬಡವನಕ್ಷಯನಿಧಿನಿಧಾನವ । ನೆಡಹುತಲಿಕಂ ಡಂತಕೃಕ । ಲ್ಮಡುಬಗಳವೆಟ್ಟಂತೆಕೊಂಡಗೆಕಂಡುಬಂದಂತೆ । ಬಿಡದೆಅತ್ತ ನಾವಬಳ್ಳಿಕಾಲನು । ತೊಡರಿತೆಂಬಂತೆಂನಬಯು । ಕಡೆಯಕಂಡೆನೆನುತ್ತ ಲಲ್ಲಮನುಡಿದನಂಚಿತರ್ವಲೀ ॥ ೨೪ ॥ ಗುರುವೆಕರುಣಿಸುಭಕ್ತಿಭಾವದ। ಕರು ವೆಕರುಣಿಸಲಿಂಗನಿಷ್ಟೆಯ । ಗರುವೆಕರುಣಿಸುಕರುಣಿಸೆ ಎಂತನಿಮಿಷನಕೊಂ ಡಾಡಿ । ನರಸುತಧಿಟ್ಟವೆಂಬಡಲಕೆಯ । ಪರಿಯನುಗಿಕರಿಸಿಪರರಿಗೆ । ಪರ ಸಾಲ್ಲಮಾಟಸುತಿರ್ದನುತನಲೀಲೆಯು ॥ ೨೫ ॥ ಅರಿಯದವರಂಳೂಚ ನೆಗೆತನ । ಗೌರವಗುರುವನಿಮಿಷ ಎಂತಾನೇ । ಸರವಿನಾತನಶಿಷ್ಯನೆಂಬವೊ ಲಖಿಳಭಕ್ತರಿಗೆ । ಅರಿವಿನಂಗೀಕರವತಂತಯು । ಕುರುಹಿನಾಕಾರದಲಿ ಕಲಿಸು ವ। ತೆರನನಲ್ಲಮನಟಸುತಿರ್ದನು ತಂನಲೀಲೆಯಲಿ ॥ ೨೬ ॥ ಹತ್ತೆಬಂದಿರೆ ಸೂಜಿಗಲ್ಲನು। ಹತ್ತಿವಂಹಿಪಸೂಜಿಯಂತಿರೆ । ಚಿತ್ತಸಿದುದಾಸಚ್ಚಿದಾ ಂ ದಸ್ವರೂಪನಿವ । ನಿತ್ಯನಲ್ಲಮನುಶವಾದನಿ । ಮಿತ್ಯವಾಕ್ಷಣಕಾಂತವೆನು। ಯ್ಯಾತ್ತತೊಯ್ಯದ ಅನಿಮಿಷಯ್ಯನಕಯ್ಯಶಿವಲಿಂಗ ॥ ೨೭ ॥ ನೋಟವೇವಿ ಸರೂಪಿನ। ಮಾಟವಾದನಿಮಿತ್ತಲಿ ಗದ । ಕೂಟದೊಡನಾಗನಿಮಿಷಯ ನಜೀವಕಳೆಬಂದು । ನಾಟತೀತನಡಿವ್ಯಡೇಹದ । ಕೋಟರದೊಳೇನೆಂಬೆನೈ ಕ್ಯದ । ಮಾಟದಲಿನುಮಕರಿಸಿಮಕರಿಸಿಮೋದನಲ್ಲಮನು॥ ೨೮ ॥ಲಿಂಗದೊ ಳಗನಿಮಿಷನನೋಟದ । ಕಂಗಳಾತನಜೀವಕಳೆಹಿರೆ । ಹಿಂಗದಲ್ಲಮನಲ್ಲಿನೆಲ ಶಿದಡೀತವದಕಂಡೂ। ಅಂಗವಿಸುವಡೆಯಂಮುಬರಿಯರು । ವಿಂಗೆಭೇದಿಸಬಾ ರದಿಹುವನು । ಸಂಗದಂಗವನೆನುತಲಾಗೊಗ್ಗಯ್ಯಬೆರಗಾದ॥ ೨೯ ॥ ಈಕೃಪಾ ಳುವೆದೇವನಾಗಲಿ। ಬೇಕದಲ್ಲದೊಡನಿಮಿಷನತಾ । ಸ್ವೀಕರಿಸುನೆನೆಕಾಡಬ ಲ್ಲಪೆಲಿಂಗವೀತನಲಿ । ಬೇಕನುತಲೆನಗೀಹಸ್ಯದ । ರೇಖೆಯನುತೋರಿಸು ವಾನೆಂದಾ । ಲೋಕದೊಳಗಿಪವ್ರೂಸತಿಸುತಗೊಗ್ಗಯ್ಯನಿಂತೆಂದ ॥ ೩೦ ॥ ಯ ಲೆವಹಾಸ್ಮನೆನಿಂನಸೂತ್ರದ । ಹೊಲಬಿದಲ್ಲದೆಸಂವ ನೀಪರಿ। ಸಿಲುಕಬಲ್ಲ ಪನಿನೊಳೀಗ ರುಲಿಂಗಕಳೆಬಂದು । ನೆಲಸಿತದುಕಾರಣದಲಾನೆಡ । ತಳೆದನೀಗ ಳ ಸೀನನಿರಪವ । ನಿಳಯನಹಂದೆನುತಲ್ಲಮನಗೊಗ್ಗಯ್ಯನಿಂತೆಂದ॥ ೩೧॥ ಸಾರೆಯಲಿಶಿವಲಿಂಗಶಕ್ತಿಯು । ಜಾರಿಯನನಾನಣಿಮಿಷನಸಾ। ಕಾರದಲಿಕಂ ಡರಿದನೀಗಲ್ಲಣಂಸಕಧದಿಂದ । ಸಾರಜಂಗವ, ಲಿಂಗವ ಬಾಹಾರದಲಿಣೀಸುಳಿ ಪುತೀಪರಿ । ಧಾರುಣಿಯಭಕ್ತರನುಸಲಹೆನುತಿರ್ದನಲ್ಲಮನ ॥ ೩೨ ॥ ಯನ ಲಶಿವಶಕ್ತಿಯರಹಸ್ಯದ । ಘುನವ್ರಗೊಗ್ಗಯ್ಯಂಗವೇಧಿಸಿ। ದನುಪತಾನರಿದಾ

ವಡಿದಕೇನೀತನೆಂದುತೆ ಅನುಕರಿಸಿಕಾಣಿಸುತಜಗತೀ । ಜನಪದ ಬಿಗಳವಾ ಡುವೆನನ । ನೆರುತಲಿರ್ದನು ಗುರು ಗೋಗೇಶ್ವರ ಲಿಂಗಕರುಣದಲಿ ॥ ೩೩ ॥ ಜಗದಭಕ್ತರದಾನ ಸುಖದಲಿ । ಹುಗುತಲಿರ್ದರು ತಾವು ಬಳಿಕಾ। ಬಗೆಯ ಂಗೀಕರಿಸಿಕೊಂಡನುತಂ ಲೀಲೆಯಲಿ। ಬಿಗಿದಬೆರಗಿನಳೆಯ್ಯಲಿ ಗವ । ತಗಡೆಚಿ ಕ್ತಪನ ಟ್ಟನೆ ಜೀಟದವೊಗದ ಭಾವದ ಭಕ್ತಿಯುಗವತೊಟ್ಟನಲ್ಲವುನು ॥ ೩೪ ॥ ವತನೆ ಕಾ ತಲಂತದನ ನಿ । ನೊಡೆಯನಾಗಿಹ ದೀವರಿಯಲೀ । ಪೊಡವಿಯ ಲಿಸದ್ಭಕ್ತರೆಲ್ಲಗಿರಿವನೀವುತಲಿ। ನಡಿವ ತೋರಲದೇಕೆನೀನೇ । ನಡವ ತೋರಿಸಿ ಲಿಂಗಸಿಷ್ಟೆಯ । ಹಿಡಿಯ ಗೊಳಿಸಾ ಜಂದನಾಗೊಗ್ಗಯ್ಯನಲ್ಲವುಗ ॥ ೩೫ ॥ ದೀನಮನದವನಂತೆಕಂಡಣೆ। ಧ್ಯಾನದನು ತಾನೊಬ್ಬ ಸುಂಬನೆ । ದಾನಿಲೀಸ್ಯೆಣಿಂನ ಪರಿನೀಕಂಡ ಶಿವಪಥವ। ಮಾನವರಿಗರು ಹೆ ಬಮುಹದಭಿ। ಮಾನಿಣೀನೇಜ ಗದಗುರುವೆಂ। ದಾಣಿರೂಪವು ನೆಲ್ಲವನಹೊಗಳಿದನು ಗೊಗ್ಗಯ್ಯ ॥ ೩೬ ॥ ಬಳಿಕಲಾಗೊಗ್ಗಯ್ಯನೆರೆಣಿ । ಕ್ಕಲದನೋಟದಲಿಂಗಭಾವದ । ಬಳಕೆಯನೆ ಬಲಿದಿರುತ ಲಿರ್ದನು ಣಿಜಣಿವಾಸದಲಿ । ಥಿಳಿಯ ಭಕ್ತ ಮಾವನವಮಾಡಲಿ ಕೆತಾನೇಕುರುಹ ವಿಡಿದಗ್ಗಳಿಯತನವಲಿನೆತದನಲ್ಲವುತಂನ ಲೀಲೆಯ ಲಿ ॥ ೩೭ ॥

ಅಂತುಗತಿಗಿಂಕ್ಕಾ ಪದಕಿಂಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಹಾಶ್ರೀ

ಹಂನೆರಡನೆಯ ಗತಿ.

ವಚನ ॥ ಮುಕ್ತಿಗೆಮುಖವಾಗಿ । ಯುಕ್ತಿಗೆಹೊರಗಾಗಿ । ಇಪ್ಪಭೇದವು। ಯನಗೆಕಾಣಬಂದಿತ್ತನೋಡಾ । ಣಿನೊಳಗಾನೊರದು ನೇಡಿವಡೆ। ಏರೆಯಿಲ್ಲದ। ಚೆಂನದಪರಿಯಂತೆ। ಯಾಂನಮನೆವನಾವರಿಸಿ । ಪರುಸುಖದ ಪರಿಣಾಮವ ನೊಳಕೊಂಡಿತ್ತುನೋಡಾ । ಈಕುರುಹಿನವೊಳೆಯ । ಬರಿ ಯುಬಯಲಿಲಿಣಿಲಿಸಿ । ಣಿಲವನೋಡಿಕಾಡಾ । ನಂಮಗೊಗೇಶ್ವರನ ಶರಣ ॥ ಅಜಗಂಣನೊಳಗೆ। ಣೀನ ಣಿರಾಳಸಂಗಿಯಾಗಿ । ದೇವದೇವ। ಶರಣಾರ್ತಿ। ಅವಧರಿಸಬೇಕಯ್ಯಾ। ಕೇಳಿದಸುಖ । ಕಿವಿಗಬೇಟವಾಯಿತ್ತು । ಕಿವಿಗಳಬೇಟುಗಳನುುದೆಮಾರ್ತಿ ಗೊಂಡಿತ್ತು । ಕಂಗಳವುಂಡಕಂಡ ಸಖ । ಮನಕ್ಕೆವೇದ್ಯವಾಯಿತ್ತು । ಘನಮಹಿಮರದರ್ಶನದಸುಖವನೆನದು । ಮರೀವ ಗೆಲಿದ । ವಹವನೊಡಗೂಡಿ। ಯನ್ನ। ಅಜಗಣ್ಣನನಲಿದ ದಕ್ಕುಣಿಂವ ಸಂಗದಲ್ಲಿ। ಸಯ ಗೆಟ್ಟ। ಸಖಿಯಾದೆನಯ್ಯಾ ಪ್ರಭುವೆ॥

ಸೂಚನೆ॥ ಭಕ್ತಿಯನವ ಕ್ಕಾಯಿಗರುಹಿಸಿ। ಮುಕ್ತನಾದಜಗಣ್ಣಣಿರವನ ವ್ಯಕ್ತದಲಿ ವಿಂಚೆಸಿವ ನವಯಗರ ಗೊಗೇಶ್ವರನ,

ಪದ॥ ನೆಟ್ಟನರಿವಡೆ ಗುಪ್ತಭಕ್ತಿಯು । ಬಟ್ಟೆಯುನು ಬಟ್ಟೆಯನುವರು ಭಾವಿಸಿ । ಮುಟ್ಟನೋಹಿಸೀಬಾಹಿರಂಗದ ಭ್ರಮೆಯುಬರಗೆಡಿಸಿ । ಕೆಟ್ಟಕಾಯದಕಳವಳಂಗಳ । ಕಟ್ಟಕಳದಾಪ್ರಳಯಕಾಲನ । ಮೆಟ್ಟನತವರುತಿಳಿವುದೀ ಪ್ರಭುಲಿಂಗಲೀಲೆಯುಲಿ ॥೧॥ ಅಲ್ಲಜಾಪ್ರಭುರಾಯನಾನತ । ರೆಲ್ಲರಸು ಸಂಸಾರನಿರಸದ । ಕಲ್ಲಕಾರುವ ಕೋಟಲೆಯುಮಾಣಿಸಿ ಶರೀರದಲಿ । ಸಲ್ಲಲಿತಲಿಂಗಾನುಭಾವದ । ಬೆಲ್ಲವನು ಮೆಲಕಲಿಸಿನಿಜಸುಖ । ದಲ್ಲಿನಿಲಿಸುವೆನೆನಂತಬರುತಿರ್ದನು ವಿನೋದದಲಿ॥೨॥ ಪ್ರೌಢವಿಯುಲಿ ನಿಜಗುಪ್ತಭಕ್ತಿಯು । ಲಡಗಿದೈಕ್ಯಸ್ಥಳ ಸಮಾಧಿಯು । ನೋಡರಿಚಿವನಜಗಂಜ ನಂಬುಮಹಾತ್ಮನೊತಂಗೆ। ಪಡನೆಹುಟ್ಟದ ಳೊಬ್ಬಳರಿಯದೆ । ಕಡುಖತಿಯಲಿರುತಿರಲಿ ತಲ್ಲಮು । ನಡದುಬಂದನುಮಾಣಿಸಲು ಮುಕ್ತಾಯಿಮನದಳಲ ॥ ೩॥ ಬರಲುಮಿಗೆಕಾಣುತಲಿ ಸಲಿಸ । ತ್ವರಿಸಿವಂದಿಸಿ ತಂನಚಿಂತೆಯ । ಪರಿಹರಿಸುಖುತಪ್ಪ ನೊಬ್ಬಮು ಹಾಸ್ಮನೀನೆನಗೆ । ದೊರಕಿದೆಯಲಾಯಂ ಸಪುಣ್ಯಕೆ । ಸರಿಯುದಾಲೆನುತಲ್ಲಮುಪ್ರ... । ಬರಲುಮುಕ್ತಾಯಿಗಳು ಪರಿಣಮಿಸಿದರು ಭಕ್ತಿಯುಲಿ ॥ ೪॥ ತಾಯೆಭಕ್ತರಿಗುಚಿಂತೆಗೆ। ಳಾಯುಸಂಗಳು ಲೋಕಲೌಕಿಕ । ರಾಯುತವನೀನೆಗಳ ಬರಿದೆಗೆಹಲವಹಂಬಲಿಸಿ। ಬಾಯಬಿಡಲಹುದೇ ವೃಥಾನಿಃ । ಕಾಯಜಗಂಜಂಗೆಮರುಳೇ । ಮಾಯವೊಹಗಳ್ಯಾತ ಕ್ಷೌಮುಕ್ತಾ ಯಿಕೇಳೆಂದ ಯೇಸನ ಡುವೆನ್ನೈಯ್ಯಯನನನಿ । ಧಾವವಪ್ಪಜ ಗುಣತಂದೆಯು । ನಾನದೆಂತಗಲ ವೆನುಸಗಿದ ನಿನಿತಸೂಚಿಸದೆ ತಾನುಹೋದಡೆ ಬಳಿಕಲೆನಗಿಂ। ನೇನುಗತಿಯೆಂದೆನು ದಕಡುದುಂ । ವಾಸನವೆಲ್ಲವನಿದಳು ಮುಕ್ತಾಯಿ ಅಲ್ಲಮುಗೆ॥ ೬॥ ಮರುಳವಾನೀನಕ್ಕಮುನ್ನೇ । ನಿರದಲಿದ್ದನೆ ಬಳಿಕಲೀಗಲಿ ಶರಿರವನುಸಡಿಲಿಚಿದನೇ ಅಜಗಂಣನಾರೆಂದು । ಪರಿಕಿಸದೆಹುಬಲಿಸಖ್ಯಾತಕೆ ಗುರುಗುಹೇಶ್ವರ ಲಿಂಗಸಂಗದಿ । ಶರಣನಾತನು ಮರುಗೆವಿರುಮುಕ್ತಾಯಿ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೭ ॥ ಬೆಡಗನಾಡದಿರೈಯ್ಯಕೇಳೆಂ । ನೊಡಿನೆಹುಟ್ಟದನೀಸುದಿನ। ಪ್ರೊ । ದೊಡಲವಿಡಿದ ಜಂಗಣನಿರ್ದನು ಗುಪ್ತಭಕ್ತಿಯುಲಿ । ನಡನುತೋರಿಸಂತೆಲ್ಲರರಿಯಲು । ಕಡೆಯುಲೀಪರಿಕಾ..ದಾಡನು । ತೊಡಕನೊಡ್ಡಿದಳೀಗಳಾಮುಕ್ತಾಯಿ ಅಲ್ಲವ ಮಗೆ ॥೮॥ ಕಾರುಣಕಾಣಿಸದ ಮನದವಿ ಕಾರಿಗಳಗಃಶರಣರೊಂದುಶ। ರೀರವನುತೋರಿದಡೆ ನಿಂನವರೆಂದು ನಂಬಬಿಕು। ಹಾರವಿಸದಿರುತಿಳಿದುನೋಡಿ ವಿಚಾರಿಸ ಪಡಜಗಂಣನೆಂಬನೆ । ಮಾಳವಹಿವ ನು ನಿತ್ಯನೌಮುಕ್ತಾಯಿಕೇಳೆಂದು ॥೯॥ ಆತಮಹಿಮನು ನಿದ್ಯನಹನೀ । ಮಾತು

ಹುಸಿಯದು ತಪ್ಪದಾಪಡೆ । ಭೂತಳದೊಳಿರು ತಿರನೆಗುಪ್ತ ಶಿವಾನು ಭಾವ
ನೆಯು । ರೀತಿಯಿಂದಜಗಂಣನೆಮಸನೂ । ತೀತನಾದನು ಬಳಿಕಲೆಂಬಿರ । ವ್ಯೇ
ತಕೆ ದನು ತಿರ್ದಳಾ ಮುಕ್ತಿಯಿಯುಲ್ಲವ ಗೆ ॥ ೧೦ ॥ ಲೋಕಲೌಕಿಕ
ರೊಡನೆಬಳಕೆಯು । ದ್ಯೇಕೆಪರಮಾರ್ಥಲಿತಾನೇ । ಕೈಕನಾದೇನೆಂದೆನು
ತಲಜಗಂಣ ನಿರ್ಣಯುಲ । ಸ್ವೀಕರಿಸಿಪಡೆ ನೀನುನಿ ನವಿ । ವೇದದಲಿವ್ರೊಂ
ದೊದುನುಡಿವುದು । ಸಾಕೆನುತ ಮುಕ್ತಾಯಿ ಸಂತೈಸಿದನು ಪ್ರಭುರಾ
ಯ ॥ ೧೧ ॥ ದೇವನಿಂಮುಪರು ಗಳಪರಿಯುನು । ನೀವೆಬಲ್ಲಿರಿಹಾವಿನಡಿ
ಯುನು । ಹಾವುಗಳು ನೆರೆಬಲ್ಲವೆಲ್ಲದೆ ನವ ಗೆಗೆ ಚರವು । ಭಾವಿಸೆವಡೆ
ಮಗಿಂನ ಗತಿಮತಿ । ಯಾವುದೆಂದೆನುತಲ್ಲಮಪ್ರಭು । ದೇವರಿಗೆಮುಕ್ತಾಯಿ
ಬಿಂನೈಸಿದಳುಭಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ೧೨ ॥ ಅಕ್ಕರೇಳಾನಿಂನಡೆಸರಿಗೆ । ತಕ್ಕಬಯಕೆ
ಯನೀನುಬಯಸಿದೆ । ವಿಕ್ಕಭವಭಾರಿಗಳುಬಲ್ಲರೆಲಿಂಗಮಾರ್ಗವನು । ಹೊ
ಕ್ಕುಹೊರರಟಯಲ್ಲವನೆಹೊ । ಯಿದ್ದಿಕ್ಕಿಸುಖಿಸ ವಡತುನಿಜಪಡೆ ॥ ದಿಕ್ಕನಿ
ನಗಹುದೆಂದೆನುತಮುಯಿಗಿಂತೆಂದ ॥ ೧೩ ॥ ಹರುಗೊಲನಜೋಕೈಸಿಕೊ
ಳುತಲಿ । ತೊರೆಯುದಾಂಟ ವರಂತೆಲಿಂಗವ । ನರಿವವರುಕರ್ಮಂಗಳಿಂದಿ ಯಂಗಳ
ನೊಯ್ಯನೋಸರಿಸಿ । ಹೊರಗೆಮಾಡುವಮಾಟವೆಲ್ಲವ । ತೋರುವುದುತನ್ಮಾ
ರ್ಗವೆಂದನು । ಹೊರವುದಿದುಶಿವಭಕ್ತಿಯುರ್ಮುಕ್ತಾಯಿಗೇಳೆಂದ ॥ ೧೪ ॥
ನಿಯುತನಿಪುದೇಹಿಗಳುಕವೆಗಂಭಿ ಯ ವಜರಿದಡೆಜೀವ ವಾ । ಶಯುವಲ
ಹ ದುಮನಸ್ಸುಮುಚ್ಚವದೆಂತುಪಟವಾಗಿ । ಬಯಲುತಾನಹಪರಿಯ ರಾ
ವುಸು । ನಿಯವಿ ಸ್ಯೆಸೀನೆನೆಲುನಿಜನಿ । ರ್ಣಯನಾಮುಕ್ತಾಯಿಗಲ್ಲಮಲಿಂ
ಗನಿಂತೆಂದ ॥ ೧೫ ॥ ಕೇಳದೌಶಿಶುಗಳಗೆತಾಯ್ಮೊಲೆ । ಹಾಲಜೀವನವಾಪಡೆಯು
ನೆರೆ । ಪಾನವೃತಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಅಶನವನುಸವಿಸೀ । ಬಾಲಕರಪಟುವಗಾಡ
ಬಲ್ಲಸ । ಕೀಲಕದವ್ರೊಲುಹೊರಗೆಮೆರದುನಿ । ರಾಳದಲಿನಿಲುವರಿವುದೌವ
ಕ್ತಾಯಿನೇಳೆಂದಾ ॥ ೧೬ ॥ ಪರಮತತ್ವಮುನ ಡಿದುಹೇಳುವ । ಗುರುವಿನೀನೆಸ
ಗಿಂನೂವಿಚಾರಿಸೆ । ಪರಮನೋವಾಕ್ಕಯುಕರ ಗಳರಲುನೀನೆಮಗೆಹಿರಿ
ದುಬಲ್ಲವಿಕೆಯುಲಿವಾಕ್ಯ । ತರಿಯುವನುರಚಿಸಿದಡೆನೆ ಬುಗೆ । ದೊರಕುವು
ದೆನಮಗೆಂದಳಾಮುಕ್ತಾಯಿಯಲ್ಲಮಗೆ ॥ ೧೭ ॥ ಅಹದವತ್ತೇನವ್ಯಥಿಟ
ಘನ । ವಹಿವ ನಾದರೆನೋಡಿಲಿಥಿರಿ । ಟ್ಟಹವೆಣಿರ್ಣಯ ಲಿಗೆಯುನೋವಾ
ಕ್ಯಯುಕರ್ಮಗಳು । ವಿಹಿತವಾಣಿರ್ಣಯುವನರಿವಡೆ । ಬಹಳವಮುಸಂಕೋ
ಚದಲಿಣಿ । ರ್ವಹಿಸಿಹೇಳುವೆನೆನುತಲಲ್ಲಮನಾಕೆಗಿಂತೆಂದ ॥ ೧೮ ॥ ಬೆಂದನು

ಲಿಯಾಕಾರವಾಗಿಹ । ದಂದಡದುನ್ನೈವರಕೆಲಸಕೆ ॥ ಬಾದ ದುಟೀಮುರುಳೆ
ಲಿಂಗಜ್ಞಾನವಣ್ಣಿಯಲಿ । ಬೆಂದುಹೋದೊಡಲುಗನುಭವಿಸ । ಲೊಂದ ವಿಲ್ಲ
ದಬಲುಗನೊಳಂ । ತೊಂದುಕಲ್ಪಿಸಲಾಗದೌವಮುಕ್ತಾಯಿಕೇಳೆಲೆ ॥ ೧೯ ॥
ವಡೆಯ ಚಿತ್ತ್ರೈಸ್ವೈರ್ಯಣಿರ್ವಯು । ಲೊಡಲ ಗನಣೀಹುದುಧಿಟವಾ । ದಡೆ
ಯುದಂತೆ ನೊಳ ವಿವೇಕವಿಚಾರಬೋಧೆಯನು । ನ ಡಿವಪರಿಯಂತಂಣಣಿಂ
ನಯು । ಬೆಡಗನಾವರಿವಂತಹೇಳೆನ । ಲೊಡನೆಯಲ್ಲವ ಲಿಂಗನಾಮುಕ್ತಾಯಿ
ಗಿಂತೆಂದ ॥ ೨೦ ॥ ತಂಗಿಕೇಳು ರಾರಭಾವದ ಭಂಗಿಯೆಂತಿಹುದಂತೆ ಪ್ರವ್ವಜ । ನಂ
ಗಳೆಂವ ಯತನ ಮನೋಚ್ಛಾಯಗಳು ತೋರಿದಡೆ । ಅಂಗವಿಧರಾವೆಂದುಣೀ
ಮನ । ಸಿಂಗೆತಾರಧಿಕೆನುತಲಲ್ಲಮ । ಲಿ ಗನಾಕೆಗಿಧೊಂದುರೀತಿಯ ವಡಿದು
ತೋರಿಸಿದ ॥ ೨೧ ॥ ಯ ಲ್ಲ ನತಾ ಧ್ಯೈಧಿಟವಿಚಾರಿಸೆ । ಬಲ್ಲವರಿಗಾಪಿಂಡವಮಯ
ತನು । ವಿಲ್ಲ ಧಿರೆತಾಳೆ ಲೀಷ್ಟ್ರಸ ಪುಟಸುಗಶಬ್ದಗಳು । ಯಲ್ಲ ಸಂಜಣಿಸಿ
ದವುಣಿಂವೊಡ । ಲಲ್ಲಿ ಪೇಳದವಸರಿಡೊಡಕಿನ । ಸೊಲ್ಲಿನ ಗವನೆನುತಕೇಳಿ
ದಳಾಕೆಯಲ್ಲಮನ ॥ ೨೨ ॥ ಮುಗಳೆಕೇಳಾಪೃಥ್ವಿವೆ ಯತನು । ಮುಗಿಲಿಗಿಲ್ಲ
ದೊಡೇನಘರ್ಜನೆ । ನೆಗಳುತಿರವೇ ಲೋಕವ ಯುಲದೇನು ನೋಬೆಗವೆ । ಬ
ಗೆಯೆ ಸಾಕ್ಷಾತಪ್ರಮೇಯದ । ಸಗುಣವೆಣಿಸುವೆನಂಯು । ವಿಗಡತನ
ಕೇನರಿದುನುಡಿಗಳು ಮುಕ್ತಿಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೩ ॥ ಇಹುದ ಮತ್ತೀಸ್ವೈರ್ಯಣಿಂವು
ಯು । ಮಹಿಮೆಗಳನಾವೆತ್ತಬಲ್ಲೆವು । ಸಹಜವಾದಡೆವೇದಶಾಸ್ತ್ರಗಮಗಳು
ಪಮಿಸದಾ । ಬಹಳಣಿಧಿಯೆ ಣೀನೆಶರಣಿ । ದಿಹೆವುನಾವೆಮಗೇಕೆತರ್ಕಸ್ಪು
ಹೆಗಳೆಂದೆನುತಿರ್ದಳಾಮುಕ್ತಾಯಿಯಲ್ಲಮಗೆ ॥ ೨೪ ॥ ಮದದಮತ್ಸರವಳಿ
ದುಸಕಾತೆಯ । ನೆನಹುನೆಲಸಿಣಿಗರ್ವತನಡೊಂ । ದನುಭವಣೆಯುಳ ಟ್ಟದಾ
ಮುಕ್ತಾಯಿಗೊಲಮಿದ । ವಿಚುತಣಿತಾತ್ತ್ಯನಂದಣಿವರ್ಗಳ । ತನೆ ವೆತಾನಹ
ಸೌಖ್ಯತೆಬು ಸೂಚನೆಯನುಪದೇಸಿಸಿದನಂಮಯುಗುರುಗುಹೇಶ್ವರನ ॥ ೨೫ ॥
ಸೂ ಹಿಡಿದೋಜೆಬಲಿಬೆಬ್ಬದ । ಮೇಲನಡರುವರಂತೆ ಭಕ್ತಿಯ । ಕೇಳನು
ಪದೇಶಿಸಿದಗುರುವಚನಾಜ್ಞೆಬುನು । ಹಿಡಿದೂಲೀಲೆಯಿಂದಾಬ್ರಹ್ಮರುದ್ರ
ವ । ನಾಲಿಸುತ್ತಲೊಡಹ ಬದ್ಧಣಿಜದಣಿ । ರಾಳದಲಿಣಿಂತಿರ್ದಳಾಮುಕ್ತಾಯಿ
ಭಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ೨೬ ॥ ಸುಖವನ್ಮೈಧಿದಳಲ್ಲಮದಪದ । ನಖದಶಾಂತಿಯ ಕಂಡುಮ
ನಸಿ । ಮುಖದ ತ್ತಲೆತಿಳಿಯೆ ಪರಮಾನಂದಭಾವದಲಿ । ಅಖಿಳಶರಣರುಮೋ
ಡಲಚಲಿತ । ಸುಖಲೋಲ್ಯಾಡುತ್ತಲಿರ್ದಳು । ಣಿಖಿಳಸಮ್ಯೋನ್ಮುಕ್ತಿಮ
ಕ್ತಾಯಿಗಳುಜಗವರಿಯೆ ॥ ೨೭ ॥

ಅಂತುಗತಿ ೧೨ ಕ್ಕಂ ಪದ ೫೩೭ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಹಾಶ್ರೀ.

ವ॥ ಕಳ್ಳಗಂಜಿಕಾಡ.ಹೊಕ್ಕರೆಹುಲಿತಿಂನದೆಮಾಣ್ಬುದೆ। ಹುಲಿಗಂಜಿ ಹುತ್ತಹೊಕ್ಕರೆಸರ್ಪಕಚ್ಚದೆಮಾಣ್ಬುದೆ। ಕಾಲಗ-ಬೆಭಕ್ತನಾದಡೆಕರ್ಮ ತಿಂನದೆಮಾಣ್ಬುಧೆ। ಅಯ್ಯಾಯಿಂತೀವ ೃತ್ಯುವಿನಬಾಯತುತ್ತಾದವೇಷಡಂ ಬಕರನಾನೇನೆಂಬೆನೈಯ್ಯಗುಹೇಶ್ವರ ॥೧॥ಅಯ್ಯಾನಿಂಮ ಶರಣವುಂಡಶಬ್ದವೆಂ ನೆಮನಕ್ಕೆವೇದ್ಯವಾಯಿತ್ತು। ಅಯ್ಯಾನಿಂಮ ನಿಜವುಂಡನೀಪುಯುಂ ಮತಿ ಗವೇದ್ಯವಾಯಿತ್ತು। ಅಯ್ಯನಿಂಮಕರುಣಪ್ರಸಾದವೆ.ನೆಸರ್ವಾಂಗಕ್ಕೆವೇ ದ್ಯವಾಯಿತ್ತು। ನಿಂಮಕಾಂಯಾವಿಡಿವಿಪ್ಪಕರಸ್ಥಲವೆಂಕುವೇಳಾಕಪಿಲಶಿದ್ಧ ಮಲ್ಲಿನಾಧ॥೨॥ ಧೇಹಭಾವವಳಿದಲ್ಲಧೆಜೀವಭಾವವಳಿಯದು। ಜೀವಭಾವತ ಳಿದಲ್ಲಧೆಭಕ್ತಿಭಾವವಳವಡದು। ಭಕ್ತಿಭಾವವಳವಟ್ಟಲ್ಲಧೆ ಅರಿವುತಲೆದೋ ರದು। ಅರಿವುತಲೆದೋರಲ್ಲಧೆಕುರುಹುನಷ್ಟವಾಗದು। ಕುರುಹುನಷ್ಟವಾ ಗದಲ್ಲಧೆ।ಮಾಯೆಹಿಂಗದು।ಅದ ಕಾರಣ। ಕಾಯಜೀವದಹೋಲಿದಹೋಲಿಗೆ ಯತಿಳಿಯಬಲ್ಲರೆನವ ಗೊಗೇಶ್ವರಲಿ ಗದಅರಿವುಬಳಕ ಸಾಧ್ಯವ ಪುಷ್ಪದ ಕಾಣಸಿದ್ಧರಾಮಯ್ಯಾ ॥೩॥ ನೀರ ಕ್ಷೀರವನುಬ್ಯಾರೆಮಾಡಿಹಂಸಬಿಚ್ಚಬಹುದು ಜೀವಕಾಯ ವ ಸಂಪದಳ ಬಿಚ್ಚುವನೀವಿಕ್ಕಿದ ತೊಡಕಬಿಡಿಸಬಾರದು। ಬಿ ಡಿಸಿದ ತೊಡಕನಿಕ್ಕಬಾರದು ಕಪಿಲಶಿದ್ಧ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ॥೪॥ ಯ ಲೆಅಯ್ಯ ಯಂನಹೊತ್ತಿಪ್ಪ ಪಳನೆತ್ತಿಗಂಟಿಲಿಪ್ಪ ಲಿಂಗವನಾನೆಚ್ಚತನೋಡುವೆ ನೆಂತಯ್ಯಾ। ನೋಡಹೋದಡೆ ನೆತ್ತಿ ಚಿರಿದು ಕಂಣಾಯಿತ್ತುನೋಡಾ। ನೋಡ ಹಿದ್ದರೆಯ ನಗೆ ಅಪಳುತೋರಳು। ನಾಕಾಂಬತೆರನ ತೋರಾ ಕಪಿಲ ಸಿದ್ಧಮ ಲ್ಲಿನಾಥಾ॥೫॥

ಸೂಚನೆ॥ ಲಿಂಗಪದವನು ಶಿದ್ಧರಾಮಯ್ಯ ಗೆತೋರಿಸಿಗುರ.ಗು ಹೇಶ್ವರ। ಲಿಂಗನಿರ್ದನು ಸೊಂನಲಾಪುರದೊಳಗೆಲೀಲೆಯ ಲೀ॥

ಪದ॥ ಇಲ್ಲಿಕೇಳುವಡಿಂನು ಸಾಧಕ। ರೆಲ್ಲರಲ್ಪಜ್ಞಾನಮಾರ್ಗವ। ಹೇಳ್ವ ಮಾಡಿವಿ ಶುದ್ಧಪ್ರೂರ್ಣಜ್ಞಾನಮಾರ್ಗದಲಿ। ವಳ್ಳಿತಾಗಿಹಸೆ ಖವ ಬಯಸಲು। ಬಲ್ಲಭಕ್ತರಿಗೆಲೆವುತೋರಿಸ। ವಲ್ಲಮಾಪ ಗುರು ಗ ಹೇ ಶ್ವರ ಲಿಂಗಲೀಲೆಯ ಲಿ॥೧॥ ತಾನೆಶಂನ ವಿನೋದದಿಂದವ। ಹಾನುಭಾವವಬ ಯ ಸಿಬಳಲುವ। ಮಾನವರಿಗಾ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವ ಸರಿಹಿಸ ವೆನೆನ ತ। ತಾನೆವ ರಗ ರ ಮೂರ್ತಿಜ ಗವ। ತಾನೆಶಿವಲಿಂಗಸ್ವರೂಪವ। ನಾನವಿಲ್ಲದೆಧರಿ ಸಿಕೊಂಡಾ ಪ್ರಭು ಮೆಬರುತಿರ್ದ॥೨॥ ಪಿಂಡದೊಳು ಪಿರಿದೆನಿಪನಾಡೀ।ವಂ ಡಲಂಗಳತಾನೆಸಾಧಿಸಿ। ಕಂಡಖಂಡಜ್ಞಾನದಿಕ್ಕೆ ಯ ಪರಿಯ ನಿಡಿರಿಟಖಾ ಭ

ಮಂಡಲಿಸಿಕಲು ಮರದಲೊಡ್ಡನೆ । ಗೊಂಡಂಮಾಡಿಸಿ ಹೆಸರ ಪಡೆದು । ದ್ದಂಡರೀತಿಯ ಶಿದ್ಧರಾಮನ ಪ್ರಭು ಬಂದ ॥ ೩ ॥ ಹಲವುದೆಸೆಯಲಿ ಚಿತ್ರವತ್ತದು। ಚೆಲುವಾಗಿರೆ ಪರಿಯ ಪರಿಯದೆ । ಗುಲುಮಾಡಿಸುತಿಪ್ಪ ಗುಡ್ಡಗಳೆಕ್ಕೆವಿಂಡುಗಳ । ನೆಲನೆಬೆಸಲಾದಂತೆ ವಿಗೆವು । ಹ್ಗಲಸಿದೊಡ್ಡರು ಬಂಡಿಕಾರರು। ಕಲುಕುಟಗರಿಟ್ಟೆಡೆಯ ಸೋಂ । ನಲವುರಕೆ ಪ್ರಭುಬಂದ ॥ ೪ ॥ ನೂಲನಂಕಲೆಗಡಿದ ಕನಳದ । ಕೋಳವನು ಕಾಲಿಂಗೆಕೀಲಿಪ । ಕಾಳುಮುತಿಯ ವಸಂತೆಸತಿಸ ತಗೂಟಕ್ಷಯ ವಂದು । ಬಾಳಿಕೆಯ ನತಿಗೆಳದ ಮರಳಿಯು । ಗೋಳುವಂಡೆಯ ಕೀರ್ತಿಗೋಸುಗ । ಕೋಳಿಹೋಡನೆ ರಾಮನೆನುತಲ್ಲ ಮೆನ ಬೆರಗಾದ ॥ ೫ ॥ ಬಿಕ್ಕಸಂಸಾರವನು ಸಡಿಲಿಸಿ । ಹೊಕ್ಕನಲ್ಲಾಹಿರಿಯ ಸಂಸಾರಕ್ಕಕಟವಿಖ್ಯಾತಿಪೂಜಾಲಾಭ ದಿಚ್ಛೆಯಲಿ । ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದನು ಸಿದ್ಧರಾಮನ ಮಿಕ್ಕಭವಭಾರಿಗಳ ನಾಡಡೆ । ಮುಕ್ಕದೇವಿಧಿಯೆನು ತಲಲ್ಲಮನೋಡಿಬೆರಗಾದ ॥ ೬ ॥ ಪದ್ದರಾಮನಿದೇನುಗೊಡವಿಯೆ । ನೊಡ್ಡಿಕೊಂಡು ಪ್ರಥಾವ ನಸ್ಸನು । ಗೊಡ್ಡಮಾಡಿಯೆ ಕಟ್ಟನೆನುತಲ್ಲ ಮನುಕೇಳಿದಡೆ । ಗುಡ್ಡರೆಲ್ಲರು ಗುರುವನಾಪನು । ಖಡ್ಡತನದಲಿ ಜರದರೆನುತವ । ಅಡ್ಡಹಾಯ್ದುರುತೊಡಗಿದರುತೋಟಿಯನು ತವತವುಗೆ ॥ ೭ ॥ ಅರರೆಫತಫಡ ದಾತುನಂಮಯ । ಗುರುವನಿವರಿಜರದು ರಘುಡಿಸಿ । ಹರಿಹರಬ್ರಹ್ಮಾಸುರೆಂದ್ರಾದ್ಯುನುಡಿಯಲಂಮುವರೆ । ಮರುಳುಮಾನವ ನೀನುನುಡಿರೆ । ಸರಿಯೆಶಿದ್ಧಂಗೆಮುತಲಿದ್ದರ ಕೆರಳಿಗ ಡ್ಡಗಳಿಕ್ಕಿ ವಿಂಡ ಗಳಲ್ಲಮ ಪ್ರಭುವ ॥ ೮ ॥ ಅಕಟನಿಂಮಯ ಗುರುವಿನಾಗಮು । ಯುಕತಿಮಾಷಾಂಕ್ಕೆ ಬಂದುದೆ । ವಿಕಳಸಿದ್ಧನನಂಬಿ ಪೆಡದಿರಿಗುಡ್ಡಪದವಿಯನು । ಸಕಲಕಲ್ಲನು ಕಡಿದ ಕಲ್ಲಿಗೆ । ಶಿಖರದೇಗುಲವೆಂದು ಮಾಡಿಸಿ । ವ ಕರಿಸೆ ವಡವರೊಡ್ಡರಲ್ಲದೆ ಸಿದ್ಧರಲ್ಲೆಂದ ॥ ೯ ॥ ಯೆಕ್ಕೆವಿಂಡುಗಳೆಲ್ಲರಾಳ್ದನ । ಮಿಕ್ಕುಜರಿವಲ್ಲ ಮನಮೂತಿಗೆ । ಕೊಕ್ಕರಿಸಿ ಕೆಕ್ಕರಿಸಿ ಕೊಪಾಟೋಪಮಾವರಿಸಿ । ತಕ್ಕವಿಸಿಕೆಡೆ ಬಡಿವೆವೆನುತೊಡ । ಹೊಕ್ಕುವೆ ತ್ರಿದುಡುಕಿದರೆನಗುತಲಿ । ಸಿಕ್ಕಿದವದಿರಿಗಲ್ಲಮಪ್ರಭುರಾಯನಿಂತೆಂದ ॥ ೧೦ ॥ ಸೆಲುಥೈಧಿಟಮಿನನಿವೆಗೆ । ಕ್ಕಲನೆಹೆಸರದ ಹುಸಿಯೆ ಅಲ್ಲದೊ । ತಲಿದು ಘೂಾವಿ ಸಿಕೆರಳಿಮೊಗ್ಗರ ಮಾವಿರೆಬರಿದೇ । ಬಲ ಹುಸಿಂವಯು ಗುರ ನಿರೂಪಣೆ । ಕರಹಕಾರಣರಾಶಿರೆನುತಲಿ । ಹಳಿದ ಹೀಹಾಳಿಸಿದ ನಲ್ಲಮಲಿಂಗನವರ ಗಳ ॥ ೧೧ ॥ ನೋಡಂನೊಡಾ ಮತ್ತೆಮಾಣದ। ನಾಡಮಾತನುಕಲಿತುಯುಮೊಡ । ನಾಡ ತಿಹನೆದೊರಾಗ ತೆನೆಸಲಿ ಮರಳುತನದಿಂದ । ಬ್ಯೇಡಬ್ಯೇ

ಡಿಂಸೆ ಮುಗುರುವನ । ಖೋಡಿಗಳದರೆ ಕೆಡುವೆನೀನೆನ । ತಾಡತಿರ್ದರ ಬ
ರಿಯ ಬಿಂಕದ ಗುಡ್ಡರಲ್ಲವಗೆ ॥ ೧೨ ॥ ಗುಡ್ಡಗಳು ನೀವಕಟನವಯ । ಖ
ಡ್ಡತನಕಾನವಿಟಿನಿಂವಯ । ದೊಡ್ಡನಮುಕರ ತಂನಿನೋಡ ಮನಾತನಳಬಳವೆ
ವಡ್ಡರಾಮುನರೀತಿಯನುಭುಜ । ದೊಡ್ಡವಣೆಯನು ಕಾಬೆವೆನುತಲಿ । ಗುಡ್ಡ
ರೆಲ್ಲರು ಕೆರಳುವಂತಿರೆನುಡಿದುನಲ್ಲಮುಮು ॥ ೧೩ ॥ ಕೆಡಹಿಕೊಳ್ಳಂನೀಕನಾ
ಳ್ದನಜಡಿದನ ಡಿಮುಕ್ಕಲಿಸಿ ಹೋಹನೆ । ಹಿಡಿದುಕೋಕೋಯೆನುತಗಡ್ಡ
ಗಳೆಕ್ಕವಿಡಗಳು । ಬಿಡದೆತೆಕ್ಕಯೊಳಲ್ಲವನಬಯು । ಲೊಡಲಬಾಧಿಸಲೆ
ದುಬಗಿಯಲು । ಹಿಡಿಹಿಗಿಲ್ಲದೊಡವರಬೆರಗಾಗಿರ್ದರದಕಂಡು ॥ ೧೪ ॥ ನೆರ
ವಿತಾನಾಗಿಹನತತ್ತಡೆ । ಹೊರಗೆಬುಜಿವ ದೂರಹೋಗಿಹ । ತೆರಳತಕ್ಕಗೆಸಿ
ಕ್ಕನೀಪರಿಹಲವು ಮಹಣೆಯಲಿ । ಹರುಳುಗೆಡಿಸಲು ಬಳಕಗುಡ್ಡರು । ಕೆರಳಿ
ಕೆಡೆಯೆನುತಲ್ಲಮ ಮಮ್ಯೇ । ಉರವಣಿಸಿ ಕವಿದಿಟ್ಟುಕರಸರು ಕಲ್ಲಮಳೆಗಳನು
೧೫ ॥ ಪಿಂಡಭಾರದಡೇಹಿಯು ಮಮ್ಮೆ । ಗಂಡನೋಯಿಸ ಬಲ್ಲಬಲ್ಲದೆ । ಖಂ
ಡ್ರಿಸವವೇ ಬಯಲದೇಹಿಯು । ನಾವೆ ಕೈದುಗಳು । ಕಂಡುದುಂಟೀನಲ್ಲಮು
ನನಿಡು । ಗುಂಡುಗಳು ಮೈಗಾಣಿಸವೆಷಾ । ಮಂಡಲದಲುರುಳಿದವು ನೋಡು
ಮರೆಲ್ಲಬೈರಗಾಗೆ ॥ ೧೬ ॥ ನೆಂಸುಸ್ಮೈರಿಸದ ಮಕನಿಷ್ಟನು । ನೋಡಸ್ಮೈರಿ
ಸವನು ಮದ್ಯವ । ನೊಂದೆನೆಂಬುದು ನೆನಹೆಗಿಲ್ಲದ ಡಾತನುತ್ತಮನು ।
ಕೊಂದಬಗೆವು ಕತಂನವನದು । ನೊಂದನಾದಡೆ ಮಾಜಗಂಗಳ । ಬೆಂದು
ಹೊಂಹವೆನುತ್ತ ಸುನಗುತಿರ್ದನಲ್ಲಮುನು ॥ ೧೭ ॥ ಆಳ ನೆರದು ಮಲಕ್ಕಸಂ
ಖೆಗೆ । ಮೇಳವಿಸಿ ಕವಿತಿಡುತಲೀಲ್ಲಮು । ಹೊಳಿಹೋನು ಕವಣೆಗಲ್ಲಲಿ ಕೈ
ದುಗಳಲೆಲು । ಹೇಳಲೇನದಕಲ್ಲರಾಸಿಯ । ಮ್ಯೇಲೆನಿಂದಿತು ಮತ್ತೆ ತಂ
ನಯ । ಲೀಲೆಯುಲಿನಿರ್ಲೆಪನಿರ್ದನುನಗುತ ಪ್ರಭುರಾಯ ॥ ೧೮ ॥ ಮನಿದು
ಮುತ್ತಿಯೆಸಿಣಸಿ ಹೋರವ । ಜನಕೆಪ ತ್ಯೆಕದಲಿ ಒಹುರಾ । ಮನೆವಿರಾ
ಜಿಸಿಹಬರಲ್ಲಮಾದರೆಂಬಂತೆ । ಯೆನಿತ ಜನಮಾರಾಂತು ಸಿಂಹಡೆ । ಅನಿ
ತುರಾಪಿಕಲಾತನಿಂದನು । ಘನವ ಹಿವ ನೆಂಮಲ್ಲಮ ಪುಷ್ಪಲಿಂಗಲೀಲೆ
ಯಲಿ ॥ ೧೯ ॥ ಛಾಯೆಯೊಳು ಕಾಳಗವಮಾಡುವ । ಮಾಯಮಶಗೆಳುತೆಕಡೆ
ತನ । ಕಾಯನವಕ್ಕೆ ಟ್ಟಹೋಯಿತು ಕದನಮುಖದೊಳಗೆ । ಕಾಯವಿರ
ಹಿತನಲ್ಲಮ ಪ್ರಭು । ರಾಯ ನಾರೆಂದರಿಯಲರಿಯದ । ಸಾಯಸವಮಾಡಿದರು
ಗುಡ್ಡಗಳೆಕ್ಕವಿಡಗಳು ॥ ೨೦ ॥ ಪರಿಕಿಸಲು ಹರಿಯಾದಡಾಗಲಿ । ತಿರಿಗಿ
ಚಕ್ರದೊಳಿಡುವ ಮೋಕ್ಷ್ಯರ । ರರನ ಮುಳಿಪಡೆ ಬಾಳನೇತ್ರದ ಶಿಖಿಯುಕೆಡ

ರುವನು । ಅಶಿಗಳನು ನೋಯಿಸನು ತಾನೂ । ಕೆರಳನೆನೆ ಕೇಳ್ಲ ಘನಮಹಿ
ಮೆಗೆ । ಶರಣುಶರಣೆಂದು ತಿರ್ದರೆಲ್ಲರು ಕೂಡೆನೋಟಕರು ॥ ೨೧ ॥ ನಾಮಶಿ
ದ್ಧನನೆಳೆದಾತಂ । ಗೊಂವೆ ಶಿಕ್ಷೆಯ ಮಾಡದಾನಕ । ಲೆಂಮ ಕೋಪಾಟೋಪ
ನಿಲ್ಲದಸುತ್ತಿರಿಶಂದು । ಸುಂಮನೆಯತ್ತಂದೊಬ್ಬ ಜಂಗಮ । ಹೊಂಮೆಗೆಡಿಸಿ
ಯೆ ಹಳದ ನ ಡಿವನ । ನಿಂವನೆಂದರು ಹಿದರುಹಡನನ ಶಿದ್ಧರಾಮಂಗೆ ॥ ೨೨ ॥
ಆರನೆಂವಾಜರಿದವಸ ಜಂ । ಭೂರಿಯೋದನ ಜಾರಿಯೋಕಾ । ವಾರಿಯೋ
ತೋರವನ ಹಿತಕಲಿಗಾಗಿವೆನುಲಗೆಯ । ಬೇರುಸಹಿತ ವೆಕಿಳೆ ವೆನುತ್ತೈ । ವಾ
ಕವ್ನೇಕನ ತೆದದ್ಧಬಂದನು । ಧೀರತನದಲಿ ಸಿದ್ಧರಾಮನು ಗಜರಿಘರ್ಜನ ತ
॥ ೨೩ ॥ ಲೇಸುಲೇಸೈ ಸಿದ್ಧರಾಮ । ವಾಸಿಸ ಸಾರಿಗಳಗಿಂದಲಿ । ಸಾಸಿರಕೆ
ವೆಗ್ಗಳಿಸಿ ಕಲ್ಲಾಸುಡ ಯತಿತ್ವವನು । ಈಸು ಕೋಬಾಟೋಪರೋಷಾ । ವೇ
ಶವ್ಯೋತಕೆ ಯೋಗಿಯಾದನಿ । ರಾಸವಂತಗಿನತಿಲಿದ್ದನುನಗು ಪ್ರಭುರಾ
ಯರು ॥ ೨೪ ॥ ಆಪಪರಿಯಿಂದ ಪಡೆಯ ಸುಖ । ನೇವೆಯನು ಸೂಚಿಸುವ ಸಲ್ಲದ
ಸೊವುಹುಟ್ಟುವಕರ್ಮಟ ಧವನ ಡಿಯ ನಸುರ ವನೇ । ದೇವ ಚಲ್ಲವ ನಡಿ
ಡ ತೋರಿದ । ಭಾವಸಂಗಸದ ಕೋಪದುರಿಯಲಿ । ತೀವಿಕಿಡಕಿಡಯೋಗುತಿ
ರ್ದನು ಶಿದ್ಧರಾಮೈಯ್ಯ ॥ ೨೫ ॥ ಸೊಕುಸಾಕ ಮಹೀಂದ್ರಜಾಲವ । ನೀಲಿ
ತುಬಂದಂವ ಮಂಪಿಯ । ಕಾಕು ನದಲಿ ಕಾಡಿದಾಹೋಗಿಂನ ನಾ ಮೊಡನು ।
ನಾಕಲರಿಯದು ನಿನಗೆಂತಲು । ದ್ರೋಕದಿಂದಲಿ ಸಿದ್ಧರಾಮನ । ನೇಕವಹ
ಣಿಯಲಕಕವಾಡುತಲಿರ್ದನಲ್ಲಿ ಮನ ॥ ೨೬ ॥ ಭಾಪುರೇ ಮರಘು ಪ್ರೂತ, ನೀ
ಸಹು । ದೀಪರಿಯ ಲಿರ ಬೇಕುವನದಾ । ಳಾಪದಂಗವಣೆಗಳವಿ ಗೆಮಾಯಾ
ಪ್ರಪಂಚಿ ಲಿ । ಕೋಪಸಿಂಮಯು ಸಾಂಪ ದಾಯಕ । ಳಾಪದಲಿ ಶಾಶ್ವತವಲಾ
ನಿ । ಲೆಪಗೀಪರಿಯ ಚಿತ ವೇರಾವ ಯ ನೆಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೭ ॥ ಕಾಂಕದಿರು
ನೀಸೊಂಪ್ರದಾಯ ಗ । ಳೆಣಿಕನಿನಗ್ಯೇಕ ಬಲೆ ಕವ । ನಣಕವಾಡಿಯೆ ಹೋಹಿ
[illegible]ಲ್ಲದ ಯೋಗವ ಮಾರ್ಗದಲಿ । ನೆನಸದಿರು ನೀ ನಾಚೆಯಿರು ಚಿಂತು । ಬಂಗರಂ
ದದಲೆ ನನೆಂ ರೆ । ಹಣೆಯ ಕಣ್ಣಿನ ಕಿಡಿಯ ತೊರುವೆ ನೆಂದರಾವೈಯ್ಯ ॥
೨೮ ॥ ಚಾಗ ಭಾಗ ರೆಫಣೆಮಗಂಣಿನ । ಭ್ಯೇಗೆಯ ಲಿ ಮನನೆನಿತ ಕೊಂದಯೊ
ಯೇಗಿಯ ಹ ದೃ ನಿನ ಹಿಂಸಾಕದರ್ಥ ಕ್ರಮದಲಿ । ರಾಗಮಿಂದ ರಿದೇಳುತಿ
ಹ್ಯವ । ರೋಗ ನಿಂನಲಿ ಜಾತನಾಡಲಿ । ಕಾಗದಮಗೆನುತಿರ್ದನಲ್ಲ ಮಸಿದ್ಧರಾ
ಮಂಗೆ ॥ ೨೯ ॥ ಜಡಿ ಮನು ಡಿವುದನೀತನಾದಡೆ । ಬಿಡೆನೆಸುತ್ತಲಿ ಸಿದ್ಧಮನು
ಘುಡುಘುಡಿಸಿ ಘರ್ಜಾವಿರ್ಗಸುತ ಕೋಪಿಸಿನೊಸಲ ಕಣ್ದೆರೆಯೆ । ಸಿಡಿಲುಗಿಳ್ದ

ಗಳನೊಸೆಯಲ್ಲವು । ನಡಿಗಳೆಡೆಯನು ಹೊದ್ದಲಮಾಡೆ । ಸಿಡಿದುಸೀಕರಿಸ್ಸ
ತ್ತಿರ್ದಪುಸಕಲಜೀವರನು॥ ೩೦॥ ಮಾಡಿಕೊಂಡನೆ ವರವ ಪುರುಷನ ಾ
ಡೆಕೊಟಿಯ ಸಿದ್ಧರಾಮನು । ಮಾಥತನದಲಿ ಹವನರಿಯ ದೆ ಶಿವಮಹಾ ೀ
ವ। ನೋಡೆಬಹವನ ಕೋಪದವಡಿಗೆ। ಕೇಡುತಹವೊಲ್ತಂನ ಪುರವನೆ। ಕಾ
ಡೆಸುಡುತಿದೆ ಕಿಚ್ಚುಗಣ್ಣಿಂ ಡೊದರಿತಖಿಳಜನ ॥ ೩೧ ॥ ಕಡಲನತಿಮಥಿಸವರು
ಮಾಡಲು। ಸಡುತಬಹಹಾಲಾಹಾಲಾಗ್ನಿಯ । ಕಡಹನಿಲಿ ಸಿಡಗಂಗಳನುರ
ಕ್ಷಿಸಿದ ಶಿವಸುತ। ತೊಡದನಾಗಳೆ ನೊಸಲಕಂಣಿನ । ಕಿಡಿಯಸ್ಸೆಲ್ಲವನುಳ ಹಿ
ದನುತಂ। ನಡಿಯಕೃಪೆಯಿಂದಲ್ಲವ ಪ್ರಭುರಾಯ ನಿನಿ ಷದಲಿ ॥ ೩೨ ॥ ಕಲ್ಲ
ತಾಗಿದವಿಟ್ಟಯ ಂದದ । ಲೆಲ್ಲ ರಿಪವು ನೊಸಲಗಂಣಿನ । ದಳ್ಳುರಿಯುನಾಲ
ಗೆಗಳೆಯವ್ಯನೆಹುಟ್ಟೆಪಡೆಗಾಗಿ । ಬಳ್ಳಿಮನನ ಹಬ್ಬುವಂದದಿ । ನಿಲ್ಲದಡರ
ಲುಬಳಕತಾಕಂ । ನಲ್ಲಿಸಿಡಿವಿಡಿಯೋಗುತಿರ್ದನ ಸಿದ್ಧರಾಮಯ್ಯ ॥ ೩೩॥
ನೊಸಲಕಂಣನತೋರವರಿಗೆ । ವಿಷವ ಕರದಂಗಾಲಕಂಣನ । ಪಸರಿಸು
ಪರುಂಟಕಟವ ರಳೀನಿ ನಹವಣಿಯನ। ಸಸಿನೆಪಾಡಿಂನಾಡೆಯಗ । ವಿಿ
ಸವಬುದ್ಧಿಯನೆನುತಮಿಗೆಬೋ । ಧಿಸಿದನೊಲವಿಂದಲ್ಲವ ಪಭುಸಿದ್ಧರಾ
ಮಂಗೆ॥ ೩೪॥ ನಾಚಿದದವ ನನೊಸಲಕಂಣಿಗೆ । ಚಾಚಿದ ಪ ಬಳಿವೆಯಕ
ದಗಳು । ಸೂಚಿಸಿತುಪರಿಪಾಕಭಾವನೆತ್ತವೃತ್ತಿಯಲಿ । ಆಚರಿಸಿತನತಾ
ಪಗರ್ವಕೆ । ವೋಚನವೆಮುಖವಾಯತ್ತಿಯೋಗದ । ಕೌಚತಿಗೆಬೇಾರು
ತಿರ್ದದ ಸಿದ್ಧರಾಮನಲಿ ॥ ೩೫ ॥ ತ್ರಿಪುರಸಂಹರನೀತನೆಂದಡೆ। ಕುಪಿತನಾ
ತನುಶಾಂತನೀತನು । ಚಪಳಕಾಮವಿರೋಧಿಯಾಡಡೆಯ ದರ್ನಾರೀಶ । ಉ
ಪವಿಸುವನೀಮಹಿವ ನಾದಡೆ। ವಿಪುಳತನಿರ್ಲೇಪನೀತನು । ಕಪಿಲಸಿದ್ಧಮ
ಲ್ಲೀಶನಹನೆಸುತಿರ್ದರಾವಯ್ಯ ॥ ೩೬ ॥ ಕುರಿಗಳಾಡೊಡೆಸಲಹಿದೊಡೆಯನ।
ನಿರಿದುಬೆಂಬಿಡವರರೆಶಿವಶಿವ। ಕುರಿಗಳಂದಾಕಷ್ಟನಲ್ಲಾಸುವರಕ್ಷಿಸವ। ಯೆ
ರೆಯ ನೈತರಲೆಂನವ ನದಲಿ। ಮರದೆನೆಸುತೊಳಗೊಳಗವ ಸದಲಿ। ಮರುಗೆತಲ್ಲ
ಮನೆಡೆಗೆಬಂದನುಶಿದ್ಧರಾಮಯ್ಯ ॥ ೩೭॥ ತಾ್ರಹಿಗರಣಾಕರನೆಸ್ವ। ದ್ರೋಹ
ವೆಂನದನಿ ನನರಿಯದೆ। ಮೋಹಮಾಯಾಡಂಬರಕೆವ ರಳಾದೆನಿಂನಬರ। ವ್ಯೊ
ಹಿಗೆಡಗನಯ ವಗುಣದಸಂ । ದೋಹವನುನೀವ ರದುಕರುಣಿಸ। ಬೇಹುದೆನು
ತಾರಾವ ನಲ್ಲಮನಂಘ್ರಿಗೆರಗಿದನ ॥ ೩೮॥ ಮನದೊಳಗನಸ ನಗ ತಲೀವಮಾ
ರ್ಬನಗುಣಂಗಳನೇನಮಾತವೆ । ನೆಸುತಲಲ್ಲವ ಸರ್ವಜೀವದಯ ಪದಾಯಕ
ನು। ತನ ಜಸಾಕೇಳೆಳುಕಂಡಿದ।ನನಹನುವೊಳಗಿಲ್ಲವೆನುತಲಿ । ವಿನಯ೩೦

ಡೆತ್ತದನ್ರಾಮನವಿಮಲಮಸ್ತಕವ ॥ ೩೯ ॥ ದೇವನೀನೀಪರಿಯ ಜಂಗಮಭಾ
ವಭೂಷಣತೆಯಧರಿಸಿಬಂದರೆ । ಗಾವಿಲರುನಾವೆತ್ತಬಲ್ಲೆವುನಿಮ್ಮಮಹಿಮೆ ಯು
ನ । ಜಾವಳಿಗನೀನೆಂದ ಬಗೆದಕ । ಟಾವುಬಳಲಿದೆವೆನೆ ಕರುಣಿಸಿ । ಕಾವು
ದೆನುತಲಿಸಿದ್ಧರಾಮನುನುಡಿದನಲ್ಲಮನ ॥ ೪೦ ॥ ಹರಸಿಕೊಳ್ಳರೆಕೆಲರು ಸಚ
ರಾ । ಚರರಿಗೊಳ್ಳಿತವಪ್ಪವಾತದಿ । ಹರಸಿಗೋಬ್ರಾಹ್ಮರಿಗೆಶಾಂತಿಗಳಾಗಲೆಂ
ಬುತೆ । ಹಿರಿಯರನುಸತ್ಕರಿಸಿವಿಶ್ವಾ । ದರಬುಧಿಃಕ್ಕರಿಸ ವದುಯೋಗೀ
ಶ್ವರರಿಗೆನುಚಿತವೆಂಬರೇರಾವ ಯ್ಯಕೇಳೆಂಶ ॥ ೪೧ ॥ ಚಿತ್ತವಿಸ್ಮಗುರುರಾ
ಯ ನಂಮಯ । ಚಿತ್ತದೊಳಗಿಂನೂವಿಚಾರಿಸ । ಉತ್ತಮಶಾಧನ ಪಕ್ಷಪಾತ
ಭ್ರಮೆಗಳಡಿಗಿಹವು । ಯೆತ್ತಬಲ್ಲೆವುಸರ್ವರನ ಸದು । ಚಿತ್ತದಲಿಕಾಬ
ರಿವನೀನೊಲಿ । ಧಿತ್ತಡೆಮಗಿಂನಾದಡಾಗಲಿದೇವಕೇಳೆಂದ ॥ ೪೨ ॥ ಆಗಲದ
ಕೇನೆಂದ ಬಾರಿಯ । ಲಾಗಹ ದೆಸಮಬುದ್ಧಿಪೆಲ್ಲನೆ । ಲಾಗಿಸ ವುಧಿರುತಿ
ರುತಲೀಪರಿಚಿತ್ತ ಶುದ್ಧಿಯಲಿ । ಯೋಗಮಾರ್ಗವನರಿವಡಖಿಳವಿ । ಯೋಗಿ
ಯಾಡೆಬಳಕಲಾತಗೆ । ಬ್ಯೋಗಸಮತೆಸಮಾಧಿಯ ಹುದ್ಯರಾವ ಕೇಳೆಂದ ॥
೪೩ ॥ ಯನಗೆನಿಂಮಯದರ್ಶನಸ್ಪ । ರ್ಶನವೆಸರ್ವಸಮಾಧಿಯೆನೆಗಾ । ಮ
ನುಮನಿತ್ರಿದಶರುಗಳಿಧಿರೇದೇವಕೇಳೆಂದನು । ವ ನವಲಿದನೀನಿಂನ ವ ಲಿಕಾ
ರ್ಜುನನನೋಡಲ ಬಿಜಯ ಮಾಡೂ । ಧೆನುತೆತಂನಯ ವತಕೆಕರದನ ರಾಮ
ನಲ್ಲಮನ ॥ ೪೪ ॥ ಬಿಡುಮರುಳೆಮನೆಯೆ ಲುಮತವೇ । ನೆಡವಿಯೇನೂರೇ
ನ ಬ್ಯೇರೊಂ । ಡೆಡೆಗಳಂಟೇಸರ್ವಗತನಾದಾವ ಹಾತ್ಮಂಗೆ । ನಡಿವುದೇಶಿ
ವತತ್ವದಾಗಮ । ನಡದ ದೇಶಿವಮಾರ್ಗಶರಣರ । ತೊಡಕ ತಾನೀಪರಿಕಣಾ
ರಾವ ಯ್ಯಕೇಳೆಂದ ॥ ೪೫ ॥ ಅಹದುನಿಮಯಚಿತ್ತಬಂದ । ಲ್ಲಿಹುದುನಾವೆ
ದನೇನಬಲ್ಲೆವು । ಸಹಜವಾಪಡೆಸರ್ವತೋಮುಖರಶರಣಶನುಮತವ । ವಿಹಿ
ತವೆಮಗಿನ್ನೇನ ಗತಿಘನೆ । ವ ಹಿಮಕರುಣಿಸೆನುತ್ತಕಿಲಕಿಲ । ಸಹಿತಬಿಂ
ನಹಮಾಡಿರ್ದನುರಾಮನಲ್ಲಮಗೆ ॥ ೪೬ ॥ ಚಿತ್ತದಲಿಪರಿಪಾಕವಾದವ ॥
ಹೊತ್ತುಮಂಗಲ್ಲನೆನಿರ್ಧಕೆ । ಬಿತ್ತಲಿಂಗದತತ್ವಬೀಜವಬುದ್ಧಭವಿಗಳಗೆ
ಹೊತ್ತುಹೋಗದೆಗೋಪ್ಯಮಾಪವ । ಕೃತ್ಯದಲ್ಲಿದಸಕಲಸಂಗನಿ । ವೃ
ತ್ತನಾದಂಗಲ್ಲದಾಗದುರಾವ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೪೭ ॥ ಹಲವುಬಿಂನಹಕಂಜವೆನು
ಕೋ । ಟಲೆಗನಾನಿನಾರೆಕವನದ । ಛಳವಶಕೆಬೇಸತ್ತಖಂಡಜ್ಞಾನವಮಾ
ರ್ಗದಲಿ । ಹೊಲಬುಗೆಟ್ಟೆನುನಿಂನಪಾದವ । ನೆಲೆಯಕಾಣದೆ ದೇವನೀನೇ ।
ಸಲಹಿಸ ತಲಲ್ಲಮಗೆಮ್ಮೆಯ್ಯಿಕ್ಕಿದನ ರಾವ ಯ್ಯ ॥ ೪೮ ॥ ಮತ್ತೆಕರುಣಿ

ಸಿಹಿಸೆನೊಸಿಹಿಡಿ । ಪಿತ್ತಬಾರೆಂದೆನು ತತೆನಯ । ಹತ್ತಿರಕೆಕರದಾತನಸು ಕೈವಿಡಿದು ಕಳ್ಳರಿಸಿ । ಹೆತ್ತತಂದೆಯು ದಾವಪರಿಯ ಲಿ । ಪುತ್ರನನು ಬೋಳೈಸುವಂತಿರೆ । ನಿತ್ಯನಲ್ಲಮಸಿದ್ಧರಾವ ನನೆಂಲಿದ ಮಂನಿಸಿದ ॥ ೪೯ ॥ ರಕ್ಷಿಸುವಡೆಂಥತ್ತು ನಾಲುಕು । ಲಕ್ಷವೇಹಿಗಳೊಳಗೆ ಮಾನವ ವಕ್ಷದೇಹಿಯೆಸಕೆಲಕರ್ಮಕೆ ಕರ್ತನಾಗಿಹನೂ । ಮೋಕ್ಷಸಾಧಕರಾದವರ ಗಳ । ಪೇಕ್ಷಿಸದೆಸವೇಂದ್ರಿಯಂಗಳ । ಶಿಕ್ಷಿಸಲು ಸಖಿಪ್ಪನೈರಾವಂಯ್ಯ ಕೇಳೆಂದಾ॥೫೦॥ ಯಿಂದ್ರಿಯಂಗಳ ನಾವಪರಿಯ ಲಿ । ಬಂಧಿಸುವ ಪರಿಮೂಲನಕಂಡತೆ । ನಿಂದು ದಂಟೇನಾಯಿಗಳು ಧಿಟವಾಪ್ರಕಾರದಲೀ । ಮುಂದುವರಿವವು ವಿಷಯದಿಚ್ಚೈಗೆ । ಕೊಂದು ಕಾಗವವಶಿವ ಹಾಬಳ । ದಿಂದ್ರಿಯಕೆ ನಾನೇಗುವೆನು ಗುರುರಾಯ ಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೫೧ ॥ ವ್ರೂಹಿಸುವದಿಂದ್ರಿಯಕೆವ ನವೇ । ಬೀಹನಾಯಕನದರಗವುಳವೆ । ಗಾಹುಶಬ್ದಸ್ಪರ್ಶರೂಪುರಸವು ಗಂಧದಲೀ । ಮೋಹವಂತಿರೆ ಶಳೆಡಸಮತೆಯು । ಸಾಹಸದಲಿರ ಲೆಂದ್ರಿಯಂಗಳ । ಕಾಹರಂಗಳು ಕಡುವವ್ಯೆರಾಮಯ್ಯ ಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೫೨ ॥ ಮದಹರಿವರಿಹೊನ ಮಣಿನೆವನಿತೆಯರವ್ಯಾಲಿರದೆ ಸದ್ವ । ರ್ತನೆಯ ಲಿರ್ದಡೆ ಮೋಕ್ಷ ವೇಯ ದರಿಯತಿಯಾಗೀ । ಜನಕ ಜೇಡಿದನಿತ್ತ್ಯಸಖದಲಿ । ಘನದವ್ಯಾವನ ಜೆಸಿರ್ದಡೆ । ತನಗೆನಿಜಪದವಾಗದೇ ಗುರುರಾಯ ಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೫೩ ॥ ಖ್ಯಾತಿಪೂಜಾಲಾಭದಾಶಾ । ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲಿ ದಾನಧರ್ಮ । ವ್ರಾತವನು ಮಾಡಿದರೆ ಬಿತ್ತಿದ ಬೆಳೆಯನುಂಬಂತೆ । ಆತುಬುಂದಸವ ಸ್ವಭೋಗವ । ನೋತ ಭೋಗಿಸ ತಿಪ್ಪನಲ್ಲದೆ । ಮಾತುವಾತಿಗೆ ಮುಕ್ತಿಯಂಟೇರಾವ ಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೫೪ ॥ ತೊರೆದುಸತಿಸುತವಾತೆಪಿತರುಗ ಳೆರಕವನುಯ ತಿಯಾಗಿಸುಖದಲಿ । ಕರೆಗಳಾರವೆಭಾವಿಪೇಗ ಲಗಳನ ರಚಿಸಿದರೆ । ಅರಿಯ ಬಾರದು ಕೆಂಡಬಿಳಿಕಿಂ । ನರಿವಪರಿಯಂತಯ್ಯ ನಿಜವನು । ಬರಿದೆ ಬಂಣಿಸಬ್ಯಾಡವೈ ಗುರುರಾಯ ಹೇಳೆಂದಾ ೫೫॥ ಕಾರಣೀಕನವನಸುಮನನೇ । ಜೇರುಚಿಟ್ಟಹುದನ್ಯಮಾರ್ಗದಾಕಾರಿಯಂಗಳಲಂತರಂಗವೆ ಹಾಳುಬಿನ್ದ್ಧಹದೂ । ಆರುಬಲ್ಲರ ಬಳಕಲಸ ವನುಮಾರಿಮಂಡಿಸಿಯುವರತನುವನು । ಹೀರಿಹಿಪ್ಪೆಯು ಮಾಡದಿಹಳೆ ರಾವಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೫೬ ॥ ಆದಡಿಂನಾಸೌವುತಪ್ಪುವ । ಭೆದವಾವುದು ಮುಕ್ತಿಮಾರ್ಗದ ಹಾದಿಯಾವುದ ನಿತ್ಯನಹವರಿಯ ವುದ್ಯೆಗರವೆ । ವಾದವ್ಯಾತಕನವಗೆ ನಿಂವಯು । ಪಾದಕಣಿಸಬಲ್ಲೆನಲ್ಲದೆ । ಭೊಧಿಸ ವುಥೇಗೆನ ತಲಿರ್ದನು ಸಿದ್ಧರಾವಯ್ಯಾ ॥ ೫೭ ॥ ಹಸನವಮಾಡಿಯೆ ಹರಗಿಹೊಲನಲಿ । ಕಸವಥಿತ

ಪವರಳನಂತಿರೆ । ವಿಸುಗುವಂತಸ್ಮಾರ್ಗಧೊಜಿಗೆ ಬಂದನು ಮಾ ವಾ। ಕಿಸುಗಳದಬಹಿರಂಗದಿಚ್ಚೈಸು । ವ್ಯಸನದಲಿಬೆಯಿಸಿಡೆನಿಂನಯ । ವಶವ ಮಾಡಲುನಿನೆನಿತ್ಯನುರಾಮುಕಳೆಂದಾ ॥ ೫೯ ॥ ಆವನಾವಡೆ ಅಂತರಂಗದ। ಭಾವಪಲಿಬಗೆಯ ಗಲಬಹನ್ನೈ । ಜೀವಸ ಗಳುವೊಧಲಲವನೆ ತಾನ, ತಪ್ಪಿ ದಡೆ । ಧೆವತಾಭೊಗಾಪಿಗಳ ಸಂ । ಭಾವಿಸಿ ವಡವಕೊಲಿದ ಸಿಕ್ಕದ । ಧಿ ವಸಿಯೆಸುಖಿಯುಪ್ಪನ್ನೈ ರಾವ ಯ್ಯಕಳೆಂದಾ ॥ ೫೯ ॥ ಕಕ್ರನಹನಜಹನು ತತ್ತಡೆ । ಚಕ್ರಿಯಹನನು ಭಾವವುಖದಲಿ । ನಕ್ರಕತನ ವೈರಿಯ ಹಭಾ ಳಾಕ್ಷತಾಹಹಾ । ಈಕ್ರಮಂಗಳಿಲ್ಲಮುಕ್ತಿಗೆ । ವಕ್ರವಾಗಿ ಹವಿವನ ಬ ಗೆಂಯದ । ವಿಕ್ರವನೆಸಂಖಿಯ ಪ್ಪನ್ನೈ ರಾವೈಯ್ಯಕಳೆಂದಾ ॥ ೬೦ ॥ ಕಳು ಮಾಂಸದಸವಿಗೆಗಂಟಲ । ಗಾಳವನುಮಿಗೆಕಚ್ಚಿದ್ಯಷ್ಟನ । ಥಾಳಿಗೊಳಗಹ ಮಿನಿನಂತಿರೆ ವಿಷಯುಸುಖಗಳಿಗೆ । ಲೊಲರಾದರು ಹರಿಸರಬ್ರಹ್ಮಾಳಗಳು ವೊದಲಾಗಿಕಾಲನ । ಕಾಲಬಾಯಿಗೆ ಬಿಳ್ವರೈರಾಮಯ್ಯಕಳೆಂದಾ ॥ ೬೧ ॥ ಥೆಹಿಗೊಳಹೊರಗೆಂಬ ನಲೆಯುಲಿ । ಬಾಹಿರಂಗೆವೆಸಕಲಮಾಯಾ । ವೊಹ ಡಿಂದ ಹದಂತರಂಗವನಿ ಪ್ರಪಂಚಿನಲಿ । ಬೆಹುದಾಗಿಹು ದಂತಕಾರಣ ಸಾಹಸಿಗತಪದಿಂದಲಾನಿ । ವೊಹಡಲಿ ನಿಲವವನೆನಿತ್ಯನು ರಾವ ಕ್ಕಳೆಂ ದಾ ॥ ೬೨ ॥ ವೊಳಗ ಹೊರಗೆಂಬೆರಡ ಬಟ್ಟಗ । ಳೊಳಗನಿತಿಪ್ರತಿಮಾರ್ಗ ಗ । ಳೊಳವುತಾವೆರಡು ಪಥದಲಿ ಕವಲ ವಟ್ಟಗಳೂ ತಿಳಿವಡರೊಳ ವು ಧ್ಯಮಾರ್ಗದ । ಬಳವಿಡಿವಬಗೆಯ ಶ್ರೆಡಾತನೆ । ನೆಲೆಯ ಕಾಬನುನಿತ್ಯನಪ್ಪ ನುರಾವ ಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೬೩ ॥ ವಿಷವಹೊರವೆ ಗಿಕ್ಕಿದಡೆವ । ಜಿಸಲಪಹು ದೆಂತಾದಡೆಯುತ। ದ್ವಿಷವನೊಳವೈಗಿಕ್ಕಿದಡೆ ಬಳಕಾರುಕಳವವರಾ। ವಿಷ ಯುವಂತನ್ಮಾರ್ಗದಲಿವೊ । ಹಿಸಿದನಾದಡೆ ಬಳಕಲಾತನ । ಘುಸಣೆದ ಖ್ಖ ವನೀವುದ್ಯೈ ರಾವ ಯ್ಯಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೬೪ ॥ ಸಿದ್ಧಸಾಧಕರುಗಳ ನೇಕರ್ । ಜಿ ದ್ಧಸಿಕ್ಕಿದರಂತರಂಗದ । ಹೊದ್ದಿಗೆಯೊಳಬಿರಿಟ್ಟು ತೋರುವಸುಖವು ಖಂಗಳಲೀ । ಬುದ್ಧಿಅಂತನವಾವವನುಹೊಗ । ದಿದ್ದನಾದಡೆಬಳಿಕಬಗೆವಡೆ। ಸಿದ್ಧನೆನಿಸವನಾತನ್ಯೈರಾವಯ್ಯಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೬೫ ॥ ಅನೆಕಸರೊಳಗದ್ದಬಿ ದ್ದಡೆ। ತಾನೆತಂನಯುಭಜ ಬಲಡಸುಯಿ । ಧಾನದಿಂದೊಡನೇಳ ಪ್ಪ ಥೆ ಆ ರ ನೆಗಹುವರಾ । ನಿನೇತಪ್ಪಿದ ನಿಂನನಿಜವನು । ನೀನೆಸಾಧಿಸಿಕೊ ಡೆಯಾ ಡಡೆ। ನಿ ನೆನದ್ಯನ್ಮುಕ್ತನ್ಯೈರಾವಯ್ಯಕೆ ಳೆಂದಾ ॥ ೬೬ ॥ ರಾಯನಾರೊ ಗಿ ಸವಸೆಧೆಯನು । ಸಾಯಿಗಿಕ್ಕಥೆನಿಂನಜಿತೊತ್ತ ಮಾಯುವನುಕೆ ಡ ಖ್ಯಕ

ರ್ಮದಕೋಟೆ ಕೋಟಲೆಗೇ। ಬಿಯ್ಯವಾಡಡೆ ಆತ್ಮಲಿಂಗದ। ಬಯಲರ್ಪಿಸ ಲೀಪೆಯಾಧಡೆ। ಮಾಯೆಯನು ನೀಗೆಲುವೆಯೈರಾಮಯ್ಯಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೬೩॥ ಕರಣಗಳು ಕೈಗೂಡಿದಾಗಳೆ । ಮರ್ಣವನು ಗೆಲಕಲಿತುಸಂಕತ। ಶರಣಪದ ದಲಿನಿಂದುಪರಮಾನಂದ ಸುಖದಿಂದಾ। ಪರಿಣಮಿಸಿ ನಿರ್ಲೇಪನಾಗಿರು। ತಿರ ಲುಬಲ್ಲಡೆ ಬಹೇನೀನೆ ಪರಮನಪ್ಪುದು ತಪ್ಪದೈ ರಾವ.ಯ್ಯ ಕೇಳೆಂದಾ॥ ೬೪॥ ಹೇವುಮುಖದಲಿ ಹರಿವಮನವನು। ನಿಲಿಸವುದು ಲಿಂದದಲಿಲಿಂಗದ। ಹೋಪುತಿಳಿದಾಪ್ರಾಣಲಿಂಗವನರಿದ.ಚೆ.ನಾಗೀ। ತಿಳಿದುತೃಪ್ತಿಸ್ಥಾನದಲಿ ನಿರ್ಮಳದಜ್ಯೋತಿರ್ಲಿಂಗವನು ನೆಲೆಗೊಳಸ ಕಲಿತಡನೀನಸುಖಿಯೈ ರಾಮ ಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೬೫ ॥ ಕಾಗುಮರೆಗತ್ಯಾಂತ ಶೀಕ್ಷೆಗ। ಳಾಗಬೇಕಲ್ಲದೆ ವಿಚಾರಿ ಸಲಾಗುರುವ ಜಾತ್ಯಶ್ವಗೊಂದೇ ರಾಯರಾಹುತನಾ । ರಾಗವಾಘೆಯೆ ಸೋಲಡಿ ಶಬು। ದಾಗಮಂಗಳಶೀಕ್ಷೆನಿನಗಿಂನೇಗುವವು । ಸಂಸ್ಕಾರಿನೀನೆರಾಮಕೇಳೆಂ ದಾ॥ ೭೦ ॥ ಯಿಂದುಬಳಿಕೀ ಶಾಂತದಲಿಮುಬ । ದಿಂದಲೊಪ್ಪುವಕಾಯಳರ ಣದ। ಸಂದುಸಂಬಂಧವನು ಸೂಚಿಸಿ ಜೀವಪರಘುರನೂ। ವ್ಯೊಂದುಮಾಡು ವಶಕ್ತಿಭಕ್ತಿಯು। ಹೊಂದಿಕೆಯ ನುಪದೇಶವಾಡದ। ನುಡಿಕರುಣಿಯೊಳ ಲ್ಲಮಾಪ್ರಭುಸಿದ್ಧರಾಮಂಗೇ ॥ ೭೧ ॥ ತಿಳಿದುದಾಗಳೆ ಬಳಿಕಹೃದಯ। ಸ್ಥಳ ದಮಾತಿನಲಾಸರೋವರ। ಹೊಳದುದಾಗಳೆ ಪರಮಹಂಸನ ನೆಳಲು ನೆಲೆಗೊಂ ಡೂ। ತಳಿತನೆವಚಕ್ರಾಂಬುಜಂಗಳ। ಕುಳವನರಿದನು ಮನದಸುಶಯ। ವಳಿ ಯುತಲ್ಲಮಲಿಂಗ ನೊಲಿಪಡೆ ಸಿದ್ಧರಾಮಗೆ ॥ ೭೦ ॥ ಗುರುವೆ ನಿಂನಯ ಚಾರುಚರಣಾಂ। ಬುರುಹಮಕರಂದದಲಿ ಮಿಗೆಮುಧು। ಕರನಪರಿನಾನಾದ ಕಾರಣ। ಮೌನವವಶಿಮಿರಾ। ಹರಿವದಿವ್ಯಜ್ಞಾನ ದಿವಾ। ಕುರವನರಿದೆ ನುನಿಂನಕೃಪೆಯ ಲಿ। ಪರಮಪಾವನವಾದೆನೈ ಪ್ರಭುರಾಯಕೇಳೆಂದಾ ॥೭೩॥ ಯಿತ್ತಹೋದುದೊಸಿದ್ಧರಾಮನ। ಮತ್ತತನವಾ ಬಾಹಿರಂಗದ। ಕೃತ್ಯದಲ್ಲಿ ಹಮೋಹಕೀರ್ತಿಯ ಮೇಲಣಭಿಲಾಷೆ । ಕಿತ್ತುಕೆಡದವು ಸಕಲಭಾವನೆ। ಚಿತ್ತಚಿತ್ತವ ನಪ್ಪುತಿರ್ದದು। ತತ್ತಡುತ್ತುಮ ಸಂಗಪಿಯ್ಯದೆ ಸುಖವ ನಿಖಿಳರಿಗೆ ॥ ೭೪ ॥ ಶುದ್ಧರಾಗದರಾರುನಮತೆಯ । ಸಾರ್ದರಾಗದರಾರು ನಿರುಪಮ। ಸಿದ್ಧಿಯಾಗದ ರಾರುಸಿತ್ಯವ ಪಡೆಯದಪರಾರು। ಸಿದ್ಧರಾಗದ ರಾರುಸೌಖ್ಯಸ। ವೃದ್ಧಿಯಾಗದರಾರು ಪಂಪಮಾ। ರಾಪರೆಮಯ ಗುರುಗು ಹೇಶರಲಿಂಗಲೀಲೆಯ.ಲಿ ೭೫॥

ಅಂತುಗತಿ ೧೩ಕ್ಕಂ ಪದ ೬೧೦ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹದಿನಾಲಕ್ಕನೆಯಗತಿ,

ವಚನ॥ ಕಲ್ಯಾಣವೆಂಬ ಪ್ರಣತೆಯಲ್ಲಿ । ಭಕ್ತಿರಸವೆಂಬ ತೈಲವನೆರೆದು ಆಚಾರವೆಂಬ ಬತ್ತಿಯಲ್ಲಿ । ಬಸವಣ್ಣನೆಂಬ ಜ್ಯೋತಿಯ ಮುಟ್ಟಿಸಲು । ತೊಳಗಿಬೆಳಗುತಿರ್ದುದಯ್ಯ ಶಿವನಪ್ರಕಾಶ । ಆಬೆಳಗಿನೊಳಗೊಪ್ಪುತಿರ್ದರೈಯ್ಯ ಅಸಂಖ್ಯಾತರುಹುಸಿಯೆ । ಭಕ್ತನಿರ್ದಕ್ಷೇತ್ರವೆಮುಕ್ತಿಕ್ಷೇತ್ರವೆಂಬುದುಹುಸಿಯೆ ಭಕ್ತನಿರ್ದದೇಶವುಪಾವನವೆಂಬುದು ಪುಸಿಯೆಗುಹೇಶ್ವರಲಿಂಗದಲ್ಲಿ। ಯುನಪರವಾತಾಪ್ಯಶಂಗನಬಸವಣ್ಣನಕಂಡುಬದುಕಿದೆ ಕಾಣಾಶಿದ್ಧರಾಮಯ್ಯಾ ॥ ೧ ॥ ಆಧಿಯಾಧಾರವಿಲ್ಲದಂದು । ಆಗಮನಾಸ್ತಿಯಾಗಿ । ಸಂಸಾರವಿರಹಿತವನಾರು ಅರಿಯರಲ್ಲ । ದಶಮುಖ ಮಾಣಿಕದಬೆಳಗಿವೆ ಚ್ಚಿಪೆಸರಿದುದನಾರು ಅರಿಯರಲ್ಲ । ಹಿರಿದೊಂದು ವೃಕ್ಷವತಿಶಯರೂಪಾಗಿ ಪೃಥ್ವಿಗಿಂಬಾಗಿ ದುರ್ದತಾರು ಅರಿಯರಲ್ಲ । ಅಂತರಂಗದಭವನವನು ಮೆಟ್ಟಿನೊಡುತ್ತಬೆಡಗೆನನೂವರೆಯಮಧ್ಯದ ತಾವರೆಂಬುನಾರು ಅರಿಯರಲ್ಲ । ರವಿಶಶಿಯನಿಚ್ಚರಗಳನುನಯನೋಟ ಪುಷ್ಪದ ಪರಿಮಳವಾಗಿರ್ದುದ ನಾರುಅರಿಯರಲ್ಲ। ಅಂತರಂಗದ ಭುವನವನು । ಯಿಂಬುನಯನದಲ್ಲಿ ಸಂಭ್ರಮವಿಲ್ಲದ ರೂಪುಮಹಾತಾಗಿರ್ದುದನಾರು ಅರಿಯರಲ್ಲ । ಸಾಗರದೊಳಗಣ ಜ್ಯೋತಿಯಂತೆ ಗುಹೇಶ್ವರಲಿಂಗದೊಳಗೆ । ಬಸವಣ್ಣನಿಂದನಿಲವು ಪುಪಮಿಸಬಾರದು ಕಣಿಶಿದ್ಧರಾಮಯ್ಯ ॥ ೨ ॥ ಯತ್ರಯತ್ರ ಮಹೇಶ್ವರರಿರ್ದಗಾಮ ತತ್ರತತ್ರ ಶಿವಲೋಕ ನೋಡ। ಸತ್ಯರವಚನಪುವ್ವವದೇಶ್ಯೈಯು । ಕಪಿಲಸಿದ್ಧಮಲ್ಲಿನಾಥ । ನೀವ ಶರಣ। ಬಸವಣ್ಣ ಮೆಟ್ಟಿದಧರೆ ಪಾವನವೆಂಬಂದಿಂದು ಕಾಣಬಾದಿತ್ಯೈಯು ಪ್ರಭುವೆ ॥ ೩ ॥ ಜಲದಲುದ್ಭವಿಸಿದ ಮುತ್ತುಜಲವುತಾನಲ್ಲ । ಜಲವೆ ದಿಪ್ಪಿರಿ ಲೋಕದರು। ಪರಮಗುರು ಬಸವಣ್ಣ ಬಸವಗುರು । ಜಗವಪಾಲಿಸುತಿರಲು । ಪರಿಭವವ ಮಾಣಿಸಲು । ಬಂದನೈಯ್ಯಾ! ಅಶುದ್ಧಿಯನರಿಯ ಲರಿಯದೆಬೇಕಾದ ಬರಿಯಲ್ಲಿ। ಅನೇಕಜಡರೆಲ್ಲರು ಮಡಿವುತ್ತಿಹರು । ಸತ್ತವರಪ್ರಾಣ ನೆತ್ತಿಯಮೊಪ್ಪಿರ್ದ ನಿರ್ಣಯಮರ್ತ್ಯದ ಪರಿಗುಂಟೆಶಿವಗಲ್ಲದೆ । ಶಿವಗುರು ಬಸವಣ್ಣ ಬಸವಗುರು ಶಿವನಾಗಿ । ದೆಶೆಗೆಟ್ಟದೇವತಾ ಪಶುಗಳಿಗೆ । ಪತಿಯಾದನು। ಬಸವಣ್ಣನನೆನಹುಸುಖದ ಸಮುದ್ರವಯ್ಯ ॥ ೪ ॥ ಕರ್ಮವಿಲ್ಲದಕಾಯ । ಕರುಣವಿಲ್ಲದಪ್ರಾಣ। ವ ಘನವಿಲ್ಲದಶಬ್ದ । ಗಮನವಿಲ್ಲದಗಮನಿ ಗಹೇಶ್ವರನಿಂಪಶರಣಬಸವಣ್ಣನ ಮೆಚ್ಚನೊತಾ ॥ ೫ ॥ ಉಪಪಾತಕ ಮಹಾಪಾತಕವಮಾಡಿದಕರ್ಮಂಗಳು। ಕೋಟಾನುಕೋಟಿ। ಪಬ್ಧಶಿವಶರಣನ ಅಂಗಳವಕಂಡಲ್ಲಿ।

ಹರಿದುಹೋಹವುನೋಡಾ । ಅದೇನುಕಾರಣವೆಂದರೆ । ಶಿವಕರುಣಾಂತರಂಗದಲ್ಲಿ । ಶಿವನಿಪ್ಪನೈಯ್ಯ । ಶಿವನಿದ್ದಲ್ಲಿ ಕೈಲಾಸವಿಪ್ಪದು । ಕೈಲಾಸವಿದ್ದಲ್ಲಿ ಸರ್ವರುದ್ರಗಣಂಗಳಿರ್ಪರು । ಅಷ್ಟಾಷಷ್ಟಿತೀರ್ಥಂಗಳಪ್ಪವು । ಶಿವನು ಪಲಿಪಲ್ಲಿಯನಿತು ನೆಲಸಿಪ್ಪನಯ್ಯ । ಇಂತಪ್ಪಶರಣಬಸವಣ್ಣನುಗೆಳವಕಂದೆನಾಗಿ ಗುಹೇಶ್ವರಲಿಂಗನಕಂಗಳಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಯಾಯಿತ್ತು ಕಾಣಾಶಿದ್ಧರಾಮಯ್ಯಾ ॥ ೬ ॥ ಜಂಗಮಲಿಂಗಿತಾ ಕಾರವನರಿದಸದ್ಭಕ್ತರು । ಪುನಮನವೆರಸಿದಕೂರ್ಮನಸ್ನೇಹದಂತಿರಬೇಕು । ಕಾಣದವುನವೆತೆರಹಿಲ್ಲ ದಿರಬೇಕು ನೋಡಾ । ಬಂದಬರವನರಿಯದೆ । ನಿಂದನಿಲವನೋಡದೆ । ಕೇವಲನೆಂಅಹಂಕಾರವಹೊತ್ತಿಪ್ಪವೆರನೆಂವ ಗೊಗೇಶ್ವರಲಿಂಗ ನೊಲ್ಲನೋಡಾ ॥ ೭ ॥ ಯನ್ನಗುಣಾವಗುಣವ ಸಂಪಾದಿಸದಿರಯ್ಯ । ಪ್ರತಿಯಿಲ್ಲದಪ್ರತಿವ ನೀನು । ನಿನಗಾನ ಸರಿಥೆನರೆಮೆ । ಅನುಪಮವ ಹಿನು । ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ । ನೀವಮಾಡಲಾನಾದವನಯ್ಯಾ । ಕೈಯಲ್ಲಿಡೊಂಕೊ । ಮನದಲ್ಲಿಕೊರ್ಧ । ವಚನದಲ್ಲಿಕಿಂಕಿಲ । ಲಿಂಗವಾರ್ತೆನಿನಗೇಕೆ ಬಸವಜಂಗಮಲಿಂಗವೆಂಬ ಶಬದ ಸಂದೇಹಸೂತಕಿನೀನು । ಸಜ್ಜನಸತಿಯ ವತಿತುನಿನಗೇಕೆಹೇಳಾ । ಕಬ್ಬನಸ್ವಾವು । ಪರುಷವ ಮುಟ್ಟಿದರೆ । ಹೊಂನಾಯಿತಲ್ಲದೆ । ಪರುಷವಪ್ಪುದೆಹೇಳಾ । ಗೊಗೇಶ್ವರನೆಂಬ ಪುರುಷಪುಥ್ವಳಿಯನರಿಯಬಲ್ಲರೆ । ತಿಳಿದುನೋಡಾಸಂಗನಬಸವಣ್ಣಾ ॥ ೯ ॥ ಧ್ಯಾನಮೌನವೆಂಬಶ ಬಂಡವಹಿಡಿದು । ನಿಂವ ಗೆಲಲರಿಯದೆ । ಅಹಂಕಾರದಧಾರೆಯೆಂಬ । ಮೊನೆಯ ಶಸ್ತ್ರವಹಿಡಿದು । ಕೆಟ್ಟೆನಯ್ಯಾ ಅಂಜುವೆನಂಜುವೆನಯ್ಯಾ । ಜಂಗಮಲಿಂಗವೆಂಬ ಭಾಷೆಪಲ್ಲಟವಾಯಿತ್ತು । ಜಂಗಮಲಿಂಗವೆಂಬ ದೀಕ್ಷಾಶಸ್ತ್ರದಲಿ । ಯಂನಹೊಯ್ದುಬೈದು । ರಕ್ಷಿಸು ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ ॥ ೧ ॥

ಸೂಚನೆ ॥ ಬಸವಮೊದಲಾಗಿರ್ದಭಕ್ತರ । ನಸಮುಕ್ಕಲ್ಲಮಬಂದುಕಂಡನು । ವಸುವ ತಿಗೆ ಚೆಲುವಾದವರಕಲ್ಯಾಣಪುರದೊಳಗೆ ॥

ಪದ ॥ ಶರಣರೆಲ್ಲರುಕೇಳುವುದುಸ । ತ್ಕರಿಸಿವರಿಂದಣಸಂಗತಿಯಸಡಗರಣೆಯನು ಸಲೆಶಿದ್ಧರಾಮನ ಬೋಧಿಸಿದಬಳಿಕ । ಗುರುಗೊಗೇಶ್ವರನೊಲಿದುಭಕ್ತರಿ । ಗೊದಶಿವಪಥ ದಾಬಿಗತಿಯ ನ । ಪರಮನೋಹರವೆನಿಸುವೀ ಪ್ರಭುಲಿಂಗಲೀಲೆಯ ಲಿ ॥ ೧ ॥ ಬಸವರಾಜನ ಚರಿತೆಯು । ಬಿಸಿಲಿಗಖಿಲರವನದಭಕ್ತಿಯ । ಬಿಸರುಹಂಗಳು ವಿಕಶಿತವನೈಯಿದ್ದಿರಲು ತಾನರಿದು । ವಸುಮತಿಗಳಲಿಕಾಲ ಬೊಳಗಿದ । ಪ್ರೊಸತಲಯೆಂದೆನುತ ಸಂತೋಲ । ಹಿಸು

ತಲಿರ್ದನು ಗುರುಗೊಗೇಶ್ವರ ಲಿಂಗ ಲೀಲೆಯಲಿ ॥ ೨ ॥ ಕಾಡಲ್ಲೇಕಿಂನೆಂನಭಕ್ತ
ರ । ಬೇಡಿದಿಷ್ಟಾರ್ಥಂಗಳನುಕೈ । ಗೂಡಿಸುವೆನೆಂದೆನುತ ಕರುಣಾರಸಾದ್ರ
ಚಿತ್ತದಲಿ । ಹಾಡುತಾಡುತೆಸಿದ್ಧರಾಮನ । ಕೂಡಿಕೊಳುತಲಿ ಬಸವರಾಜನ
ನೋಡಲಿಕೆ ಅಲ್ಲಮನು ಸೊಂನಲಪುರವಹೊರವಂಟ ॥ ೩ ॥ ಕೆರೆಸೆರೆಯವರಭಾ
ವಿತಾನವೆ । ಯೊರತೆಪ್ರೋಗಿಡು ತೋಟಕಿಕ್ಕಿಲು । ಗಿರಿಯಮಾದಲಮಾವುನೇ
ರಿಲು ಹಲಸ ನಾರಂಗ । ಅರವಟಿಗೆ ಛತ್ರಗಳುಪಥದಲಿ । ತುರುಗಿರುವುಬಸ
ವೇಶವಮಾಡಿಸೆ । ವೆರಡವಾಕಾನನದ ಪಥಿಕರಡಗೆಯ ನಾರಿಸುತ ॥ ೪ ॥ ಲೇಸೆನ
ಲುವಿಶ್ರಮಿಸುವರಿಗೆನಿ । ವಾಸಗೇಹಗಳಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗ । ಹಾಸುಗಳು ಹಲವುದವು
ಪಚಾರದ ಪದಾರ್ಥಗಳಾ । ಭೂಸುರತೆಯೆನಿಸಿರ್ದನಾಬಸ । ವೇಶವಮಾಡಿಸಲ
ಡವಿಯುಸಂ । ತೋಷವನೆಸಲೆಬೀರುತಿರ್ದವು ಸಕಲಪಥಿಕರಿಗೆ ॥ ೫ ॥ ಕಾಡ
ವಿಪಿನದ ಬಟ್ಟೆಸುಖವನೆ । ತೀಡುತಿರಲಾ ಸಿದ್ಧರಾಮನ । ಕೂಡೆಹೇಳುತಲ್ಲ
ಮಾಪ್ರಭುಲಿಂಗಲೀಲೆಯಲಿ । ನೋಡಿದನುಕಣ್ಣುತುಂಬಿ ಮಿಗೆಕೊಂಡಾಡಿದ
ನುನ ಬಾಯ್ತುಂಬಿಹರುಷವ । ಮಾಡಿದನು ಮನತುಂಬಿ ಬಸವನಧರ್ಮ
ದುಂನತಿಗೆ ॥ ೬ ॥ ಬರುತಬರುತಲಿ ತಂನಪಾದದ । ಸ್ಪರುಶನಕೆಸಯಪಾಪಸಚರಾ
ಚರದನೆಲ್ಲರ ಪಾವನವಮಾಡುತ ಮಹಾತ್ಮೆಯಲಿ । ಹರುಷದಿಂದಲಿ ಬಂದು
ಕಂಡನು । ಪರಮಜಂಗಮ ಲಿಂಗವಾಗಿಯೆ । ಗುರುಗೊಗೇಶ್ವರ ನೊಲಿದು
ಕಲ್ಯಾಣವನು ಕರುಣದಲಿ ॥ ೭ ॥ ಯುತ್ತನೋಡಿದ ಪತ್ತನಗರದ । ಸುತ್ತ
ಹೊರವಳೆಯದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿ । ಕತ್ತಲಿಸುವ ಸಮಸ್ತಭೋಗಾರು ಹದತರುಲ
ತೆಯ । ಮುತ್ತಿಮೋಹಿಸಿಮಿಗೆವಿಳಾಸತೆ । ಪೆತ್ತಶುಕಪಿಕಕೇಕಿಕೋಕಪ
ಘೊತ್ತಗಳನಡೆನುಡಿಗಳು ದ್ಯಾನವನು ಪ್ರಭುಕಂಡ ॥ ೮ ॥ ಪುರದೊಳಗೆಚರಿ
ಯಿಸ ಪೆಸಂಖ್ಯ । ತರಮಹೋನ್ನತ ಭಕ್ತಿರಸವಾ । ಪುರದೊಳಗೆನೆಗೆದುಕ್ಕಿ
ವಿಸಟಂಬರಿದು ಚೆಲುವಾಗಿ । ಪುರದಹೊರವಳ ಯುಲಿಬಳಸಿತೊ । ಹಿರಿದು
ಗಂಭೀರತೆ ಯುಲೆನಲಾ । ಪರಿಖೆ ಕಲ್ಯಾಣದಲಿ ಕಂಗಿದಿರಾಯಿತಲ್ಲಮಗೆ ॥ ೯ ॥
ನಃವಿನಲಿಗಿರಿರಾಜನತಿನಿ । ಶ್ಚಲದಶಿವಭಕ್ತರಚರಿತ್ರಂ । ಗಳವಿಳಾಸವನುತ್ತ
ನೋಡ ಪೆನೆ ದು ಮಾಗಳಿಸಿ । ನೆಲಸಿದನೊ ಪೇಳೆನಲುಕೋಟೆಯ । ವಳಯ
ವರ್ಣಿಸಿಪೆ ರಜತೋರುವ । ತೊಳತೊಳಪಕಲ್ಯಾಣಕಂಗಿದಿರಾಯಿ ತಲ್ಲ
ಮಗೆ ॥ ೧೦ ॥ ಬಸವಚಂದಗೆ ಐಕ್ಯಗಲ್ಲಮ । ನೆನಮಘನನಿಜ ಕರುಣವರುಷವ
ರವಿಮಾನ । ಪ್ರಸರಗಳೊ ಪೇಳೆನಲು ಅವನಿಯೊ । ಳೆಸದವಟ್ಟಳೆ ಯೊಳೀ

ಕಲ್ಯಾಣದಲಿ ಚೆಲುವಾಗಿ ॥ ೧೧ ॥ ಹುಲಿಮುಖಂಗಳ ಮಕರದಾರದ। ಹೇವು ನೆಲೆಯುಪ್ಪರಿಗೆ ಗಳಬಾ। ಗಿಲುಗಳಂಗಡಿ ಬೀದಿಗಳ ಸಂಪದದಜನಪದದ। ಕ ಳಕಳದಕಲ್ಯಾಣಪಟ್ಟಣ। ದೊಳಗೆನೋಡುತ ಬಸವರಾಜನ। ನಿಳಯಕಲ್ಲ ಮಶಿದ್ಧರಾಮರು ಬಂದರೊಲವಿನಲಿ ॥ ೧೨ ॥ ಬಂದುಮಲ್ಲನೆಬಸವರಾಜನ। ಮಂ ದಿರಕೆ ಚೆಲುವಾದಬಾಗಿಲ। ಮುಂದೆನಿಂದಿರಲಲ್ಲಮ ಪ್ರಭುಸಿದ್ಧರಾಮರನು। ಅಂದು ಭಾವಿಸಿನೊಡಿಯಿವರೆ। ನಿಂದುಮೌಳಿಯ ಸಗುಣನಿರ್ಗುಣ। ದಂದವಿ ಗರೋ ಶಿವಶಿವಾಯೆನುತಿರ್ದ್ದಖಿಳಜನ ॥ ೧೩ ॥ ಹಡಪದಪ್ಪಣ್ಣಗಳು ಕಾ ಣುತ। ತಡದಿರದೆ ಹರಿತಂದು ಮಹಗಣ। ದೊಡನೆಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ ವಿರ ಚಿಸುವ ಕಾಲದಲಿ। ಮೃಡನದೃಶ್ಯಾದೃಶ್ಯರೂಪುಗ। ಳೊಡೆಯರಿಬ್ಬರುಬಾ ದರೆನುತಲಿ। ಸಡಗರಿಸಿ ಬಿಂನೈಸುತಿರ್ದನು ಬಸವರಾಜಂಗೆ ॥ ೧೪ ॥ ಕರತಳ ದೊಳಿಡೆ ಗೊಂಡಂಪ್ರೂಜಾ। ತುರತೆಯಿಂದಿರು ತೊಲಿದುತಾನ। ಚರಣನಂಗೀ ಕರಿಸಿಬಂದಡೆಲೇಸು ಲೇಸೆನುತ। ಕರಯಿರೆಯಿಂನೊಳ ಯಿಂಕೆನೊಡೆ। ಯರ ನುತಳು ವ್ಯೇಕೆನುತ ಬಸವನು। ಹರ.ಷದಿಂದಲಿ ಹಡಪದಪ್ಪಣ್ಣಂಗೆ ನೆಮಿ ಸಿದ॥ ೧೫ ॥ ಬಸವರಾಜನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲಿ। ಬೆಸಸಿದರೆಯಪ್ಪಣ್ಣನತಿಭರ। ವ ಸದಲೆಯ್ತಂದಲ್ಲಮ ಪ್ರಭುಸಿದ್ಧರಾಮರಿಗೆ। ವಸೆದುಮಿಗೆಶರಣಾರ್ತಿ ಯೆ ನುತಲಿ। ಸಸಿನೆಸಂಮುಖದಲ್ಲಿ ಕರಯುಗ। ಬಿಸರುಹಂಗಳ ಮುಗಿದುಬಿಂನ ಹವಾಡಲನುಗೆಯಿದ॥ ೧೬ ॥ ದೇವಕರುಣಿಕರನೆ ಬಿಜಯಂ। ಗೆಯ್ವುದೊ ಳಕಡೆಗೆಂದಡೆ ಮಗೊಳ। "ಗಾವತತ್ತ್ವಸರವು ನಮಗೇಕರಸು ಮನೆಗಳಲಿ। ಭಾವಿಸಲು ಸಾಚಾರವೆನುತಲಿ। ದೇವ ನಲ್ಲಮ ನುಡಿಯಲದರಂ। ದಾವರಿಸಿ ಅಪ್ಪಣ್ಣನರುಪಿದ ಬಸವರಾಜಂಗೆ ॥ ೧೭ ॥ ಹರಹರಾನಾನಕಟಗರ್ವದ। ಗಿರಿ ಯನೇನಡರಿರ್ದೆನೋಮೆ। ಜುದ್ದರುಳತನದಲ ಯಿಂನಡೆನುಡಿತಪ್ಪ ನಪ್ಪಿದ ವ್ರೊ. ಗುರುವೆಕರುಣಿಸಿ ಬಂದುಬಾರದೆ। ತರಹರಿಸಲೇಕೆನುತ ಚಿಂತಾ। ಸರ ನಿಯುದಿಲದ್ದಿದನು ಕೇಳು ಬಸವಮನದೊಳಗೆ ॥ ೧೮ ॥ ತನಗೆತಾನೇಭಕ್ತರೆಲ್ಲ ರ। ಮನವನೋಡಿ ಹೆನೆಂದುಕರುಣಿಸಿ। ಮನೆಯಬಾಗಿಲಿ ಗಾಮಹಾಘನಮ ಹಿಮನೆಯ್ತರಲು। ಅನುಮನೆಯಿದೆ ರಾಜನೆದಹು। ಮಿನಲಿಬಳಿಯಟ್ಟವು ದ.ಬಸವಾ। ನಿನಗಿದುಚಿತವೆಯೆಂದ ನಾಮಡಿವಾಳಮಾಚಯ್ಯ॥ ೧೯ ॥ ಕಡಲನೀ ಸೊಡ ವಗೆತಾಮುಸ। ವಡರಿದುತಾಯ್ತ್ಯಕ್ಕಟಕ್ಕಟ। ಮಡಿವಳಯ್ಯನ ಮಾ ತಹುದು ತಪ್ಪೆಂಸದೆಂದೆನುತ। ನಡದುಶಿವಗಣ ಸಹಿತೆಯಲ್ಲಮ। ನಡಿಯೊಳ ತಿಭಕ್ತಿಯ ಲಿತಂ। ನೊಡಲನೀಡಾಡಿದನು ಭರದಲಿಬಸವದಂಡೇಶಾ ॥ ೨೦ ॥

ನಾನುತುರವೆಯ, ಮರುಳುಸಂತತಿ, ನೀನೆಯರಿವಿತ ತಿರಳು ತಿಳಿವಡೆ । ನಾನು ರಂಜಕನಬಿಳ್ಳರರಿಯಲು ನೀನಿರಂಜಕನು । ನಾನುಭುವಿನೆ ಪಶುವಿಚಾರಿಸೆ ನೀನು ಪಶುಪತಿಯೆಂನ ತಪ್ಪನು । ನೀನೆತಿದ್ದುವುದೆನುತಮೆಯ್ಯಿಕ್ಕಿದನು ಬಸವಣ್ಣಾ ॥ ೨೧ ॥ ಭ್ರಮಿಸಿದೆನುನಾನು ಮನದಲಿ । ಹವಿುಸುವುದುನೀನಿಂನ ಗುಣದಲಿ । ರವಣ್ಣಾಭವರೆನಕೊರತೆಯು ನೋಡಬ್ಯೇಡೆನುತ । ವಿಮಳ ಮತಿ ಭಯಭಕ್ತಿಸಹಿತ ಲ್ಲಮನಪಾದವ ಯೊಡದಲಿನೆರೆ । ನವಿಸುತಿರ್ದನು ಬಸವಮಡಾಧೀಶನಡಿಗಡಿಗೆ ॥ ೨೨ ॥ ಶಿಶುಗಳ್ಳಲಿ ಗುಣದೋಷವನುಭಾ । ವಿಸುವರೇಕರುಣದಲಿ ಮಿಗೆ । ಕ್ಷಿಸುವಪೋಷದ ತಂದೆತಾಯಿಗಳಾ ಪ್ರಕಾರ ದಲಿಬಸವರಾಜಗೆ ಮಾತಪಿತನೀ । ನೊಸದು ಕರುಣಿಸಬೇಕೆನುತವಂ । ದಿಸುತಲಿದ್ದನು ಚನ್ನಬಸವನು ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭುಗೆ ॥ ೨೩ ॥ ಅರಿಗಳಿದಿರಿಲಿ ತಪ್ಪಿದಡೆಸಂಗರದೊಳಾಣಯುವವುದಲ್ಲದೆ । ಗರುಡಿಯ ಲಿ ಕೈಮರದ ಡಾವುದುಕೊರತೆಯ ದರಿಂದ । ಗುರುವೆಬಾಲಭ್ಯಾಸಭಕ್ತಿಯು । ಪರಿಚರಿಸದೂಷಣಯುವನೊಡದೆ ಕರುಣಿಸೆನುತಲ್ಲಮುಗೆವ ಯ್ಯಿಕ್ಕಿದನು ಮಾಚಯ್ಯ ॥ ೨೪ ॥ ತಂನ ಕಾಯ ವಲಿಂಗನೆಟ್ಟನೆ । ತಂನಜೀವವೆ ಚಾರಜ ಗಮ । ತ ನಶಾನಿತಳಿದಬಸವಣ್ಣಂಗೆನಿ ಮಡಿಗೆ । ಭಿಂನಭಾವವೆ ಯಾವುವೈಸಾ । ಕಿಂಮುಕ್ಕಬೆವವಡೆರುತಲೆಗಳು । ಕಿಂಕರಿಯ ಬೊಂವೆಂಣಬಿಂನವಿಸಿಡನು ಅಲ್ಲಮಗೆ ॥ ೨೫ ॥ ಶೃತಿಗೆನಿಲುಕದ ಸಕಲಶಾಸ್ತ್ರ । ಸ್ಮೃತಿಗೆಸಿಕ್ಕದದಿ ವಿಜಮುನಿಗಳ । ವ.ತಿಗೆ ವೈಪೋತದ ಮಹಾಘನುಮಹಿವನೀನೊಲಿದು । ಕ್ಷಿತಿಗೆಬಸವ ನಿಮಿತ್ತಬಾಡಿಂ। ನತಿಗಳೆಯು ಬೇಡೆನುತಡೇರಗೆ । ಸ್ತುತಿಸಿಮೆಯ್ಯಿಕ್ಕಿದರು ಶಿವಗಣವೆದ್ಧತಮುತನುಗೆ ॥ ೨೬ ॥ ನೋಡಿಸ್ಯೆರಾಮಯ್ಯಭಕ್ತರು। ಮಾಡುವುದುಮಿಗೆತಾನೊಂದುನಾ । ತಾಡುವುದು ಬಾ ರೊಂದು ಜಂಗಮವಲಿದು ನಡೆತರಲು ಪಾತನೇಪರಂತವಿಸಿ ನ.ಡಿನಸ । ಘಾಡಿಕೆಯನೊಡ್ಡ ಯಿಸಿತಂವ ಯ। ಖೋಡಿಯನು ತಾವರಿಸ.ರೆಂದನು ನಗುತಪ್ರಭುರಾಯ ॥ ೨೭ ॥ ನಲಹಬೇಕೆಂದಖಿಳಭಕ್ತರಿ । ಗೊಲಿದುನೀನೇ ಲೀಲೆಯಿಂದಲಿ । ಸುಲಭವಾಗಿಯೆ ಸುಳಿದಬಳಿಕಿಂನವರಗತಿಮತಿಯು । ಹಳಿವನೆಣಿಸಾಡೇನ.ಕಾರಣ । ವೆಲೆಮಹಾತ್ಮನಿಕರುಣಿಸಿನುತಲಿ । ನಲುಗೆಯಲಿ ಬಿಂನೈಸುತಿರ್ದನು ಸಿದ್ಧರಾಮಯ್ಯ ॥ ೨೮ ॥ ದೇವದೇವಾ ಸಿದ್ಧರಾಮಯ । ದೇವರೆಂದೋಪಾಡಿಯಲಿವಂ । ನಾವ ಶಕ್ತಿಯಕೆಂಡು ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ದು ನವ.ಗೊಲಿದು । ಪಾಪನನಮಾತಲಿಬಂದಿ । ನಾವಕೊರತೆಯನೆಣಿಸ ದೆಂವಮನು । ಕಾವುದೆನ.ತಲಿ ಮತ್ತೆಮಣಿಡನು ಬಸವ

ನೆಲ್ಲಣಗೆ ॥೨೯॥ ಮುಂನನಿರೂಪಾಧಿಯಲಿ ಕರುಣಿಸಿ। ನಿಂನಲೀಲೆಯ ತೋರಿದು ನೀಬಂ । ದಿನುಮಾಧಿಯನಾಸಪದವರಿಯಾದಿಯಲ್ಲಿಸುತಾ । ಚೆನ್ನಬಸವನುಹಿರಿಯಬಸವನು । ಮುಂನಣಿಯಶಿವಭಕ್ತರೆಲ್ಲರು । ಬಿನ್ನಹವಮಾಡಿದರುಮಹಿಮಾಗುಮತ್ತೆ ತಮತಮಗೇ ॥೩೦॥ ಮಾತನೇಮುಶರಸಿದರಲ್ಲನೆ। ಜಾತಿಭಕ್ತಿಯಹೋದಹೊಲಬಿನ । ರೀತಿಯನುತಾವರಿಯರಾವಿಂನುಚಿತಭಕ್ತಿಯನೂ। ಯಾತಗಳಿಗರುಹಿಸಲುಬೇಕೆನು। ತೋತುಬಳಿಕಂಮಲ್ಲಮಪ್ರಭುವಾಕಗಳಿಗಿಂತೆಂದುನುಡಿದನುಮತ್ತೆ ಕರುಣದಲೀ ॥೩೧॥ ನಡವಳಿಗಳೇನಾದಡಾಗಲಿ । ನುಡಿವಳಿಯಲತಿ ಜಾಣರಾದಿರಿ। ಪೊಡವಿಯಲಿ ನೀವಹ ದುಮುಖ ಭಾಷಿಸುತ ನಸುನಗುತಾ। ನಡಿಯಿರೈ ಶಿವಲಿಂಗಭಕ್ತಿಯ। ಬೆಡಗನೇಕಾಂತದಲಿನಿಮಗೊಡ। ಬಡಿಸಿಹೇಳುವೆನೆನುತಬಂದನು ಬಳಿಕವ ಭುರೀಯಾ ॥೩೨॥

ಅಂತುಗತಿ ೧೪ಕ್ಕಂ ಪದ ೬೪೪ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು

ಹದಿನೈದನೆಯ ಗತಿ.

ವಚನ ॥ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿಬಿದ್ದಮಾಣಿಕ್ಯವು । ಹೂಳಿದ್ದನಿಧಾನವು । ಅರಿಗೆಯುಕಾಣಬಾರದಾನೋಡ । ಮರಣವುಳ್ಳವರಿಗೆ ಮರುಜೀವಣಿಸಿಕ್ಕುವದೆ ಪಾಪಿಯಗೆಂಣಿಂಗೆವರುಷಕಲ್ಲಾಗಿಯಿಪ್ಪಂತೆ । ಅಡಗಿಪ್ಪರಯ್ಯಾಶಿವಶರಣರು । ಗೊಗೇಶ್ವರನಶರಣಮರುಳು ಶಂಕರದೇವರನಿಲವು ನೋಡಾಸಂಗನಬಸವಣ್ಣಾ ॥೧॥ ಕಾಮನಕಣ್ಣಮುಳ್ಳಕಳೆದು । ಭಾವಿಯತೈಲದಸೀಮೆಯ ಕೆಡಿಸಿಯೋಗಾಖುಮಹಾರುಹಿಂದಕ್ಷನ ತಲೆಯ ನರಿದು । ನಿಸ್ಸೀಮನಾದಮಹಿಮನನಿಲವನರಿಯಬಹುದೆ। ಅರಿವಿಂಗಸಾಧ್ಯ। ಉಪಮೆಗೆಗತಿ ಮುಟ್ಟದು। ಗೊಗೇಶ್ವರನಶರಣಮರುಳುಶಂಕರದೇವ । ನೆಂತಪ್ಪನೆಂಬುದ ತಿಳಿಯುನೋಡಾಸಂಗನಬಸವಂಣಾ ॥೨॥ ಆದಿಯಲ್ಲಿಹುಟ್ಟತ್ತಲ್ಲ । ಅನಾದಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯಿತ್ತಲ್ಲ । ಮೂರ್ತಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂದುದಲ್ಲ । ಅಮೂರ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಭಾವಿಸಲ್ಲ। ಅರಿವಿನಲ್ಲಿ ಅರಿದುದಲ್ಲ। ಮರಹಿನೊಳಗೆ ಮರೆದುದಲ್ಲ । ಯಂತಿದ್ದುದತಬ್ರಹ್ಮ ನೋಡ। ತನುವ ನಲಿಯೃವಾಗಿ ಘನದಲ್ಲಿವ್ರೊಂದಾದಡೆ ಮನಕ್ಕೆವಿಸ್ಮಯವೇನುಹೇಳಾ । ಕೂಡಲಚೆಂನಸಂಗನ ಶರಣಮರುಳು ಶಂಕರದೇವರು ಪ್ರಭುದೇವರಪ್ರಭೆಯಲ್ಲಿ। ಕಂಡೇಕಳೆಯದೆ ನಿರ್ವಯಲಾದರೆ । ನಿಜವೆಂತಿದ್ದಂತ್ತೆ ತೋರಿಯಮಿಸಬೇಕಯ್ಯಾ ॥೩॥

ಸೂಚನೆ ॥ ಮರುಳಶಂಕರದೇವರಿಗೆನಿಜ । ಪರಮಪದವಿಯನಿತ್ತು
ಮೆರೆದನು । ಧರಣಿಯರಿಯಲುಗುರುಗೊಗೇಶ್ವರಲಿಂಗಲೀಲೆಯಲಿ ॥

ಪದ ॥ ಕರಣವೆಲ್ಲವು ಕರಗಿಯಂತಃ । ಕರಣಶುದ್ಧಿಯು ಪಡೆದ ಸಲೆಶಂ। ಕರನಸಾಧಕರೊಕ್ಕುಮಿಕ್ಕದನುಂಬಮುಹಿವ್ನುಂಗೆ । ಗುರುವೆಪ್ರತ್ಯೇಕ್ಷದಲಿ ಕರುಣಿಸಿ । ಪರಮಪದವಿಯನೀವಭೇದವ । ಶರಣರೆಲ್ಲರು ತಿಳಿವುದೀ ಪ್ರಭು ಲಿಂಗಲೀಲೆಯ.ಲೀ ॥೧॥ ನಿಂಡುನಿಲ್ಲದೆನೆಲಕೆನೆಟ್ಟನೆ । ಹೊಂದಿಹೊಂಪದರುಕಾಪು ರೇಖಿಗೆ । ಬಂದುಬೂರದ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದೈಕರ ಸಮಯನಾ । ಮಾದಿಸುತನಾ ನಾಪ್ರಕಾರಗ । ಳಂದಲೋಳಕಡೆಗಾಗಿತಂನಯು । ಮಂದಿರಕೆನಡೆಗೊಳಸಿದನು ಬಸವಮಣಭಕ್ತಿಯಲೀ ॥ ೨ ॥ ಬರುತಕಂಡನು ಪರಮಪಾವನ। ಕರದಪಾವಷ್ಷ ಯುದವಭೀ । ಕರವನಳಿದ ಮಹಾಪ್ರಸಾದದ ಕುಂಡತೀರದಲೀ । ಯಿರಳು ಹಗಲಿಡೆವಿಡದೆಸೇವಿಷ । ಮರುಳುಶಂಕರದೇವರನುನಿಜ । ಕರುಣದಲಿಬಸವಣನರಮದೆ ಯೊಳ್ಗೆಪ್ರಭುರಾಯೂ ॥೩॥ ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭು ಬರಲುಕಾಣುತ। ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆಬಾದು ತನುಮನ । ವೆಲ್ಲವಸುಕವಿದೊಕ್ಕುಸಾಷ್ಟಾಂಗ ಪ್ರಣುತನಾಗೀ। ಪಲ್ಲವಿಸಿಪರಿಣಮದ ಪಸರಣೆ। ಯಲ್ಲಿಹಿಗ್ಗುತಭಕ್ತಿಭಾವದ । ಭುಲ್ಲಮಣಿಯಲಿ ಮರುಳುಶಂಕರದೇವ ನಿಂತೆಂದಾ ॥೪ ॥ ಗುರುವಕಂಡೆನುಯಂನ ಭಾಗ್ಯದ । ತರುವಕಂಡೆನು ಯಂನವಮುಕ್ತಿಯು । ಶಿರಿಯ.ಕಂಡೆನು ಚಾಗ.ಮ ಝುಬಾವೆನು ಕಲಡಿಗಡಿಗೇ । ಕರಣಗಳು ಪರಿಣವಿಸಿಹರ.ಷೋ । ತ್ಕರ.ಷ ದಲಿಹಾರ್ಸಿಸಿ ಹಿಚ್ಚುತ । ಮರುಳಶಂಕರದೇವಸ್ತುತಿಸಿದನಲ್ಲಮ ಪ್ರಭುವಾ॥೫॥ ಶಿಲೆಯುವ ರೆಯಲಿ ಹೊಂಸ ನೆಟ್ಟನೆ । ತಿಲದಮರೆಯಲಿ ತೈಲಭಾವಿಸೆ ನೆಲದವ.ರೆಯುನಿ ಥಾನವಿಹವ್ರೊಲು ಮರುಳುವೇಷದಲೀ । ಬಳಯಲಿಕೆಸಾಕಾರಶಂಕರ । ನೆಲಸಿತುನಂಗಣದ ಲಂತನ । ಹೊಬನರಿಯನು ಬಸವನೆನತ ಲ್ಲವ ಬೆಗಾದ॥ ೬ ॥ ಪ್ರಿಮುಡಿಂದಲಿ ಮರುಳುಶಂಕರ । ನಾಮದಲಿಶಂಕರನೆ ಬಂದಿರೆ। ಭಾವಿ.ಜರುತಾವರಿಯು ರಾಡಂಬರದಭಕ್ತಿಯಲೀ । ತಾಮಸಪತ ಕ್ಕೈಸಿಸಾತ್ವಿಕ । ಸೀಮೆಯನುತಾವರಿಸುಲರಿಯರು। ರಾಮುನೊಡೆನುತಲ್ಲವೆ.ಪ್ರಭುರಾಯನಿಂತೆಂದಾ ॥ ೭ ॥ ಭಾವಿಸಲು ಶಿವಲಿಂಗಭಕ್ತಿಯು । ನಾವಪರಿಯಲಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂ । ಬಾವಿಧಾನವ ನರಿದುಧೇಶದಲಿ ಮಾಡಿದಡೆ। ಹಾವಸೆಯ ಲಡಿಯಿಡುವನ.ತೆಯು । ದಾನಭಕ್ತಿಯ ನೈದ ಬಲ್ಲದು। ಧೇವನೀಪರಿ ಶಿಕ್ಕುಖನೆರಾಮಯ್ಯಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೮ ॥ ಅರಿಯ.ಬೇಕಾರಾಪವೇಷಪ। ಮರೆಯಲಹರೋವೆಣಲಿಂಗದ । ಬೆರಗಿನಲಿಕಂಡವರ ಕಣ್ಣಿಗೆಮರುಳಾಗಿಹರೋ। ವೆರವಭಕ್ತನವನವನೋಡಲು । ಮರಶಿಹರೊಧಿಟ ವಿವನುತಿಳಿಯುಥೆ। ಬರಿಧೆಬಹುಧೇಕ್ತಿಸುಖರಾಮಯ್ಯಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೯ ॥ ಗುರ.ವೆಬಿ ನಹ

ನಿಂನನೊಲಿಸುವ । ಪರಿಯ ಭಕ್ತಿಯ ಮಾಡಿವ ಚ್ಛಸಿ । ವರವಹಡೆಯಲಡಾ ರ ಬಲ್ಲಿಗು ಭಾವಿಸಲ ನಿವಗೇ। ಶರಣಾಶರಣಿಂದೆಂಬಶಟವ । ಸ್ಮರಣೆಯಿಂದಲಿ ಶದ್ಧರಲ್ಲಥೆ। ಹಿರಿದ ಮಾತೇಕೆನುತಲಿದ್ದನು ಸಿದ್ಧರಾವ ಯ್ಯಾ ॥ ೧೦ ॥ ನಿಂನಕೃಪೆ ಯುಳ್ಳವನೆ ಭಕ್ತನೆ । ನಿಂನಕೃಪೆಯ ಳ್ಳವನೆಯುಕ್ತನು । ನಿನಕೃಪೆ ಯುಳ್ಳವನೆ ಮುಕ್ತನು ಥಿಟವಿಚಾರಿಪಡೇ। ನಿನಕೃಪೆಯೊಂದಿಲ್ಲದೆರೆವಿ । ಕ್ಕನ್ಯಭಕ್ತಿಯೊಳೇನು ಫಲವೈ । ನಿಂನಕರುಣವೆ ಕಾರಣವಲಾಗುರುವೆಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೧೧ ॥ ಲೇಸುಭಕ್ತಿಯ ಬುದ್ಧತನದಭಿ । ಲಾಷೆಯಂತಿರಬೇಕು ಮತ್ತೆ ರ । ಹೂಸಿಹುಂಡಿನ ನಡವಳಿಯ ನೀನೆಪ್ಪವಿಚ್ಚಿಯ ಲಾ । ರೈಸೆವ ತ್ಯೇನ ಹುದಧಿಟನೀ । ನೀಸುವಲವರಕಾರನೆಂಬುದ । ಈಸ ದಿನನಾವರಿಯ ವೈರಾವ ಯ್ಯಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೧೨ ॥ ವಸುವೃತಿಯ ಶಿವಭಕ್ತರೆಸಗುವ । ಕ ಸಲದೊಯ್ಯಾರವನುನಂವಿಶಾ । ಮುಸುಳಿಸಿದ ಮತಿಗರಿಯ ಬಹ ದೇ ಸಾಕಸಂತಿರಲಿ। ಅಸವ ಶಂಕರನೆಂಬ ವ ಹಿಮನ । ಹೊಸಪರಿಯರೀತಿಯನು ನಮಗರಿ । ಹಿಸಲಬೇಕೆನುತಲ್ಲ ಮನಕೇಳದನು ರಾಮುಯ್ಯಾ ॥ ೧೩ ॥ ವ ರ ಳ ಶಂಕರನೆಂಬ ನರಿವಿನ । ತಿರುಳುಲಿಂಗಾಗ ವ ದಹೊಳಹಿನ । ಹರ ಳುನಿವಲಧರ್ಮ್ಮವರ್ಕ್ಕದಚಾರ ಚಾರಿತ್ರ । ನಿರುತಶಾಂತಿಯ ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಯ । ಪರವ ಪಾವನವ ಾರ್ತಿಯಾತನ। ಪರಿಗೆಳನ ಪಮುತಕಣಾ ರಾವ ಯ್ಯಕೇಳೆಂದ॥ ೧೪ ॥ ತೀವಿಥಂನೊಂದು ದರಕೋಸಗ। ದಾವಕೃತ್ಯವ ಮಾಡುತಿರ್ದಡೆ । ಜೀವಜಾಲಕೆ ನೋವುತಪ್ಪದೆನುಕ್ತಕರುಣದಲಿ । ಬಾವಿಸ ತಶಿವಲಿಗಭಕ್ತರು । ಸೇವಿಸಿದಶೀಷಪ್ರಸಾದವ। ನಾಚರಿಸಿದ ವ ಹಾತ್ಮನೀತನು ರಾವಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೫ ॥ ಕಾವ ದಲಿಕಂಗೆಡದೆಕ್ರೋಧಸ್ತೋತ್ರವದಲಿ ಮುಂಗೆಡದೆಲೋಭದ । ಸೀವೆಯ ಲಿಸಿಕ್ಕದೆವಿ ಮೋಹದಬಲೆಗೆಬಗೆಗುಡದೆ । ಆವ ಧೋನ್ನತ ಮತ್ಸರಂಗಳ ನೇವಿ ಸದಿ ಲಿ ಗಪ ಸಾದ । ಪ್ರೇವಿಯಾದ ಮಹಾತ್ಮನೀತನು ರಾವಕೇಳೆಂದ॥ ೧೬ ॥ ಕೇಳ ವಾಳೋಕಿ ಸವರುಚಿಸ ಪ । ಲೀಲೆಯು ಕಚರಿವ ನೋಂಕುವ । ಕಾಳುವಿಷಯೆಂದಿಯದ ತವಕದತೆಗಹತ ಹರಿಸಿ । ಬಾಳಿಕೆಗೆನಿರ್ಬಾಧಕದಸಂ । ವೆ ಳವೆ ಡೀಶಪ್ರಸಾದದ । ಮೇಲೆನುಚ್ಚಿದ ಮುಹಿಮುನೀತನ ರಾವು ಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೭ ॥ ಶರಣೆಯ ಡಯಿ ಸರಕ್ಷಕ ತಿ ಸ್ಪರಣೆಕಂಗಿದಿರಾಗಿತೋರ ವ। ಪರಿಯ ಲಾಯಿಮ ವ ರುಳಶಕರ ನೆಂಬ ವ ಹಿಮನನ । ಗುರ ವೆನೀನೆಪ್ತರಲು ಕಂಡೆನು । ಪರವ ಪಾವನ ನಾನಲ ಹರ। ಹರಯೆ ನ ತ ಪರಿಭಾವಿಸುತಿರ್ದನೆ ಬಸವದಂಡೇಶಾ ॥ ೧೮ ॥ ಬಸವನಿಂನಯ ಭಕ್ತಿ ವೃಕ್ಷದ

ಪಸ ಣೆಯ ನಾಶ್ಕ್ರಸಬೇಕೆಂ । ದೊಸೆದ ಬಂದ ವ ಹಾತ್ಮರೆಗಣಿತವವೆರೊಳಳ್ ತಂಗೆ। ವಸುವ ತಿಯೊಳೆಣೆಗಾಣೆನಿಂತ । ಪ್ಪಸಬುರೆಲ್ಲಕು ನಂಸಬೇಗಿಲ । ಮು ಸ ರಿಕೊಂಡಿಹರಾಗಿ ನೀನೆಕೃತಾರ್ಥನಹುದೆಂದಾ ॥ ೧೯ ॥ ದೇವನೀನೊಲಿದನೆ ಕೃತಾರ್ಥನು । ಭಾವಿಸಲು ನೀನಾಡಿಸ ವಸೂ । ತಾ್ರವಳಿಯ ಬೊಂಬೆಗಳು ವಸುಗುಂಟೀಸ್ವತಂತ್ರಗಳಾ । ನೀವೆಬಲ್ಲಿರಿನಿಂವು ವ ಹಿವೆ ಯ । ನಾವುಬ ಲ್ಲೆವೆಮೆಸುತಲಲ್ಲಸು। ದೇವರಿಗೆ ಬಿನ್ನೈಸ ತಿರ್ದನು ಬಸವವಂಡೇಶ ॥ ೨೦ ॥ ವನವನೆ ೋಡ ವೆನೆಂದು ನಿನ್ನನು । ಕ ಲಿದೆವುನಾವಿಂಸಬರನಿಸ । ಗಿನಿತ್ರ ವ ನಿಸಿನ್ನ ವೊಳಕೆವೆ ೃಡೋೀಶಿಸದ ಷರಿಲೇಸು । ಘ ನಮಹಿಷ ನೀನಹುದು ಪಸುತೆಯ । ನೆರಹ ನೆಲಸಿಕು ಜಾಗುಚಾಗೆಂ । ದೆನುತಬಸವನ ಹೊಗಳ ತ ಲ್ಲ ಲಿಂಗನಿುತೆಂದ ॥ ೨೧ ॥ ಕಾರಣವಬಲ್ಲವರಿಗರಿಯಲಿ। ಧಾರುಣಿಯ ಲೀಬ ಸವನಂಗಣ। ವಾರಣಾಸಿವಿ ಮುಖ್ಯತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರದಿಂದಧಿಕ । ಆರುಮಡ ವರು ಭಕ್ತರಿಕ್ಕೆಯ । ಸೇರಿಸಸ್ಗತಿ ವದವುದನ ನಿ । ರ್ಧಾರಿಸಲ ಸಾಮಾನ್ಯವೇರಾ ವ ಯ್ಯನಿಳೆಂದ ॥ ೨೨ ॥ ದೇವನಿಂನಯ ಕರ ಣವೇಸ । ಭಾವಿಸಿದಕಾರಣದ ಲಾನೀ । ಭಾವಳಯದಲಿ ಬಸವಮುಖ್ಯಸವ ಸ್ತಭಕ್ತರನು । ತೀವಿಕಂಡು ಕೃತಾರ್ಥನಾದೆನಿ । ದಾನವುಣ್ಯದಫಲವೊಶಿವ ಮಹಾ । ದೇವಯನು ಕಲಿ ಹಿಗ ಗ್ತಿರ್ದನು ಸಿದ್ಧರಾವ ಯ್ಯಾ ॥ ೨೩ ॥ ಬಸವರಾಜನಭಕ್ತಿಯ ನ ಬ ಣಿ ಸ ಪದಾತನ ಮಹಿವೆ ಯನ ಲೆ । ಕ್ಕಿಸುವಡರಿದಗಣಿತವಲಾಕೇಳ್ಸಿದ್ಧರಾ ಮಯ್ಯ। ಪಸರಿಸುವಡಂತಿ ಲಿನಾವಿಂ । ನಸಮುಕಂಕರಗೈಕ್ಯ ಪದವಿಯ । ನೊ ಸೆದ ಕೊಡಬೇಕೆನುತ ಲಲ್ಲಮಲಿಂಗನಿಂತೆ ದ ॥ ೨೪ ॥ ಇಂದ್ರಿಯ ವನತಿಗಳದ ನಳ ಪಿನ । ದಂದ ಗವಧೀ ಕ್ಕರಿಸಿದನ ಭವ । ಬಂಧನವಬೇರಿಂಗೆಕಿಚ್ಚಿಕ್ಕಿದ ನಲಾಯೆ ನ ತ । ಅಂದುಬಳಿಕಾ ಮರುಳಶಂಕರ । ತ ದೆಯ ನ ತಾನೊಲಿದು ವ ರವಾ। ನಂಪದಿಂನೋಡಿದನು ನಂಪ ಯ ಗ ರು ಗೊಗೇಶ್ವರನ ॥ ೨೫ ॥ ಹಲ ವುಯ ಗಜಗಜನ್ಮಜನ್ಮಂ । ಗಳಲಿಸಾಧಿಸಿ ಭೇಧಿಸ ವನಿ । ಮ್ರಳನಿರಾಕುಳ ಸಿದ್ಧ ಶಿವತತ್ವನ ಭಾವನೆಯು । ಫಲವನೊಂದೇನಮಿಷದಲಿನೆಗೆ । ನಿಲಿಸಿನಿ ಜಪದವಿಯ ನ ಕೊಟ್ಟನು । ಸುಲಭದಲಿ ಶಂಕರಗೆ ನಂವ ಯ ಗ ರ ಗೊಗೇ ಶ್ವರನ ॥ ೨೬ ॥ ಆಡಿಕೇರಿಗೆ ಕರುಣದಲಿವಾ । ತಾಡಿಕೆಲರಿಗೆನ ಡಿಪಿ ಕೆಲರಿಗೆ। ನೋಡಿಕೇರಿಗೆಜನದ ಗೇರಿಗೆ ಜಡಿದುಕೆಲಬರಿಗೇ । ಹೋಡಿಕೆಲರಿಗೆಹರಸಿ ಕೆಲರಿಗೆ। ಕೂಡಬಲ್ಲನ ನಿತ್ಯಸುಖವನ । ನಾಥಿಯೊಳ್ಳು ಫ ನಮಹಿಮ ನೆಂ ವೆ ಯಗುರು ಗೊಗೇಶ್ವರನು ॥ ೨೭ ॥ ಅಂತ ಗತಿಂಗಕ್ಕಂಪದ೬೭೧ ಕ್ಕಾವ ॥

ವಚನ ॥ ವ ಾಗಕಂಡನ ಸಿನಪರಿಯ ಂ ತಾಮ ತೆಂನ ಶಿವಾಚಾರರಹೇ ಳಬಾ ದ ಕೇಳಬಾರದಾರಿಗೆಯೂ । ಯ ಸ್ಪಹೆಗ್ಗ ಳನವ ಮಾಣಿಸಯ್ಯ ಕ । ಡಲಸಂಗಮದೇವ ಪ್ರ ಭುವೇ ॥ ೧ ॥ ಯೆಲ್ಲಾ ಯಲ್ಲವನರಿಯ ಬಹ ದ । ಸಾವ ನಗಿ ಬಾರದ । ಸಕಳವಿದ್ಯಾವ್ ಥಿಯ ನರಿಯ ಬಹ ದ । ಸಾವನರಿಯಬಾ ರದು । ಶಿವಶಿವಮಹಿಮಪುರ ಷರಿಗೆಯ ಸಾವು । ದೇವದಾನವವಮಾನವ ಕಾಮಾ ಕಾಲದಷ್ಟಾ ಗಳಗೆಯ ಸಾವು । ಈಸ ವನರಿದ ಲೋಕ ಪ್ರಪಂಚವಮರದು ಲಿಂಗದಲ್ಲಿಯೆ ಲೀನನಹುನೆಲೆಗೊಂಡ । ಮಹಾವ ಹಿವ ಂಗೆವ ರಣವಿಲ್ಲ । ಸಾವ ನರಿಯ ದೆಲೋಕವ ಪಂಚವ ರೆಯದೆ ಅರಿತವ ರುಳುಗಳ । ಅರಿತೆಹೆವೆ ಬ ದ ಮಾನಹಾನಿಕಣಾ ಗೊಗ್ಗೇಶ್ವರ ॥ ೨ ॥ ನಾನುಭಕ್ತನಲ್ಲವಯ್ಯ । ನಾನ ಯು ಕ್ತನಲ್ಲವಯ್ಯ । ನಾನ ವ ಕ್ತನಲ್ಲವಯ್ಯ । ನಾನ ಕಪಟವೇಷವಂಬಕ । ಕೂ ಡಲಸಂಗಮ ದೇವಯ್ಯ ಭಕ್ತಿಲೊಳ । ಮೆಟ್ಟಯಂಬ ದ ನೀವುತೋರಿದಿ ರುಗಿಯ ನಗೆ ಅರಿಯ ಬಂಧಿತ್ಯೆಯ್ಯ ಪ್ರಭುವೆ ॥ ೩ ॥ ಸಜ್ಜನಸಂನಹಿತವಾ ದಭಕ್ತಿ । ಹೊತ್ತಿಗೊಂಡು ಪರಿಯ ಟಿ ಆಯ್ಯ । ವಂವೆ ಅಹಂಕಾರ ವಂ ವೆ ಕಿಂಕರವೆ । ವ ನಕ್ಕಿ ಸ ನಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಮಾಡುವ ಭಕ್ತರಲ್ಲಿ ಗೊಗ್ಗೇಶ್ವರನಿ ಪ್ಪನಲ್ಲದೆ । ಪ್ರಪಂಚಿನೊಳಗಿಲ್ಲಕ ಣಾಸಂಗನ ಬಸವಂ ಾ ರ ॥

ಪಲ್ಲವಿ ॥ ಬಸವವೊಪಲಾಗಿರ್ದಭಕ್ತರಿ । ಗೊಸೆಮಲಿಂಗ ಮಾರ್ಗ ಪನ ಜೋ । ಧಿಸಿದನೆಂವ ಯಗ ರ ಗೊಗ್ಗೇಶ್ವರ ಲಿ ಗಲೀಲೆಯ ಲೀ ।

ಪದ ॥ ನಿಷ್ಟೆನೆಲಸಿರೆವೆ ಟ್ಟವೊದಲಲಿ । ಯಿಷ್ಟಲಿಂಗಢಭಕ್ತಿಮಾ ರ್ಗದ । ಶಿಷ್ಟತೆಯಸೀಲವನ ಸ ಲಾಗಮಡ ಸಾ ವನಾ । ಕಷ್ಟಕರ್ಮ ಭ್ರವೆ ಯ ಕೇಡನ । ದೃಷ್ಟಜನ್ಮ ಲಿದುಃಕಾಬರೆ । ಶ್ರೇಷ್ಟಭಕ್ತರ ತಿಳಿ ವುದೀವ ಭುಲಿಂಗಲೀಲೆಯ ಲಿ । ೧ ॥ ವ ರುಳ್ಗುಶಂಕರಗೈ ಕ್ಯಪದವಿಯ । ಪರು ಶವಿಸಿಕೊಟ್ಟೊಲಪಿನಿ ದಲಿ । ಪರಿಮಿತಾಲಯ ಕಯಿ ಪರಮಾನ ದವ ಹಿಮೆ ಯಲೀ । ಕರು ಡಿಂನೆಡಿತಂತ ಬಸವೇ । ಶ್ವರನುಮಾಡುವ ಭಕ್ತಿಯ ಕ್ತಾ ಚ ಣೆಯ ನ ಕೈಕೊಳ ತಲಿರ್ದನ ಗ ರ ಗೊಗ್ಗೇಶ್ವ ನಾ ॥ ೨ ॥ ವ ಣಿಖಚಿತ ಮಂಗಳಡಪವ ಷ । ಕಣಿಯಭೀತಥಮ್ಯಾಲನೆರೆನಿ । ಗುಣದಸೆಗುಣದನಿ ರ್ಗುಣದನಿರ್ವಾ ಗುರ ವಿರಲಾ । ಯ ಣಿಸಬಾರದಬಹಳಭಕ್ತಿಯ । ಗ ನೆ ಯಲಿಕೈಮುಗಿದ ಮಾಳ್ಪ । ವ ಣಿದ ವ ಹಿಮಗೆಬಸವಬಿ ನಹಮಾಡಲನ ಗೆಯಾದ್ಧ ॥ ೩ ॥ ಕ ರುಡಕಂನ ವಿ ಪಿದಮಾಟದ । ಪರಿಯ ಲಿ ಶಿವ ಕ್ತಿಯ ಬ್ಬನ । ವ ರ ಳಕಂಡಾಕ ಶಿನಂತಿರೆಮಾತಿ ರಿದಾ ಮಾ । ಗ ರ ಪೆನಾವಿವ

ನಗಿವವೊಲುವಿ । ಸ್ತುರಿಶಿವೇಳೆಂದನ.ತಲಾವರ । ಗುರು ಗೋಗೇಶಗೆ ಬಿಂನ
ವಿಸಿವನು ಬಸವಣ್ಣಡೇಶಾ ॥ ೪ ॥ ಬಾಗುಫಲರೇನೀನಹ.ದ ನಿಗ । ಮಾಗವ.ಂ
ಗಳಗುಪ್ತ್ತಸಾರವ । ನಾಗುಮಾಡಲಿಬಂದಕಾರಣಪುರುಷನೀನೆಸ ತಾ । ಆಗ
ಳಾವಶ್ನಿಗವ ನೋಡವ..ದ । ವಾಗವೆಂಚ್ಚುತಲ್ಲವೆ.ಪ್ರಭು । ವಾಗ ಚೀರ್ಣ
ವಬಸವದಂಡಾಧೀಶಗಿತ.ದಾ ॥ ೫ ॥ 'ಭಾವಿಸಲ ಭಾಸ್ಕನವ ಟ್ಟಗ । ದೀ
ವಿಗೆಯ ಹುಂಗುಳತಿಳವಡೆ । ವಾವಕನವಶಿವಿಂಗವಚನಾರ.ಭವಿಧಿಯ.ಕೇ। ಆ
ವಿಚಾ ತೆಯುಂತೆನಿನಗಿಂ । ನಾವಬೋಧೆಗಳಪ್ರಯೋಜನ । ದೈವವುರುಷನು
ನೀಕಣೆಬಸವಂಣಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೬ ॥ ಹಾಹಠಾಸಾನಾರ.ನಿನಯ । ಚರಣಶರ
ಣರಶರರೊಳ.ಕಿಂ । ಕರರ ಕಿಂಕರನಾನೆಲ್ಲೆಯುನಗಿಲ್ಲಿಪರಿಯಹಾಂತ । ಗುರು
ವ್ರತಭಾವನ ಹೊರಿಸಲು । ಕರುಣವಿಲ್ಲಾನಿನಗೆಯುನ ಶಲಿ । ನಿರುತನಿತ
ಹಂಕಾರನಿಧಿಬಸವಣ್ಣನಿ ತಂದಾ ॥ ೭ ॥ ಬಿತ್ತಿಬೆಳೆಯುದವ ಂನವೊಳೆಯುನು।
ಕಿತ್ತಿನೋಡ ವರೇವೃಥಾನಾ । ನೆತ್ತಲೀಸ್ತುತಿಯತ್ತ ಶಿವಶಿವಗುರ ವನೀಬಲ್ಲೆ
ಚಿತ್ತವಿಸ ಮುಕ್ತನದಮದ್ಯದ । ಕತ್ತಲೆಯ ಕಳೆದರಿವಿನರ್ಗನ । ತೆತ್ತಸಂನೊ
ಳಗೆನು ಲಿದ್ದನ ಬಸವಣ್ಣಡೇಶಾ ॥ ೮ ॥ ಸುಧೆಯ ನಿರುಪವ ರುಚಿಗೆಚೀರೊಂ
ಪಿಡಿರುಸಿವಿಗಲಸವರೆಯ ಪರೆ । ಹಡನನೀಕೇಳದರೆನಾವದನಲ್ಲವೆನಲ್ಕಾಕೆ ।
ವಿಹಿತನಿಹುಂಕಾರನಿನಗ । ಲ್ಲದೆಬಳಕ್ಕಿಂನಾರಿಗೈಲಿಂ । ಗದವ.ಹಾಶೇವಾನು
ಬಸವುಖಬಸವಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೯ ॥ ತಿಳಿವಡೀವಹ್ಲಾಯ ಕದಬಸ್ಮಂ । ಗಳಸರೀರ
ಗಳಪ್ರಯೋಜನ । ಕಾಲಗಳಾಗಿಹವಲ್ಲಿಮಾನವದೇಹವದರೊಳಗೇ। ಸಲುವಕ್ಷ
ರ್ವಾಂಗಗಳಗೆಕರ್ತನ । ಫ ಳಸಿಕೊಡ ವುದ ವುಣ್ಯವಾಪವಂ । ಗಳನ.ಮುಂ
ದಕೆಬಸವದಂಡ ಧೀಶಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೧೦ ॥ ವ ನ ಜದೇಹಗಳಾದರೆಯು.ತನುವು
ನಗಳಲಿಪಟ ವಾಗಿದರ್ವಾರ್ । ಸನೆಯ ಬುದ್ಧಿಗೆನಿಲ.ಕಡಿಹುದರಿದಾಶರೀರದಲಿ
ಅನಿತರೆತಿಳಗೆಚ್ಚುತ್ತ ಜನ್ಮದ। ಬಿಸುಗಿಗಾನಿಂನಾರೆನೆಂಬಾ । ಮನುಜನನೀ
ಕೃತಕೃತ್ಯನಹನ್ನೆಬಸವಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೧೧ ॥ ಹಾಲುಹಯ ನುಳ್ಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಡಿಕೇ
ಳತಿಹಬ್ಬವ ಸವೆವುದ । ಗ ಳಿಬೀಸವದಿನದಲೇತೂರುವವ.ಹೊಟ್ಟಗ
ಳಾ। ಗಾಲುಕ್ಕೆರುಂಖಗಳು ತನುವಿಹ ।ಕಾಲದಲಿಕಾಣನಿವಾರಿಸಿ। ವೆ.ಲ.ಗತಿ
ಯ ರಸ ವನಜಾನನ ಬಸವಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೧೨ ॥ ಅದ.ನಿವಿ ತ್ತದವಾಗವ ಂಗ
ಳ। ಹೃದಯದಲಿಹ ರ ಳರಿವಸನ್ಮ । ಗ್ಗದಲಿಬುದ್ಧಿಯನಿಕ್ಕಿಗುರುಕಾರು
ಣ್ಯವನುವಡೆದಾ । ವೊದಲುತನುಮನಧನರ್ವ್ಮಾಲಣ । ವದನಿಮೋಹಾದಿ
ಗಳನೆಲ್ಲವ । ಕಘರಿಕೆಡಿಸಿವನನವನೆಜಾನ.ಬಸವಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೧೩ ॥ ಪ್ರಾಣ

ವಿದ ನೋಡೆಂದೆ.ಪ್ರತಿಗ.ರು । ವಾಣತಿಯನಿಡಿರಿಡಲುಕಂಣಿಗೆ । ಕಾಣಿಸುವ ವುನಿಷ್ಟಲಿಂಗಸನತಿಸವೆ ಳಳದಲೀ । ಮಾಣದಾಗಳ.ಹಿಡಿದುಹಿಂಗದೆ। ಕೇಣ ವಿಲ್ಲದೆನಿಂದನಿಷ್ಟೆಯು । ಜಾಣನೇಶಿವ ಭಕ್ತ ನಹನ್ನೈಬಸವಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೧೪ ॥ ಕೈಯೊಳಗಶಿವಲಿಂಗವಿಪ್ಪರೆ । ಮೈಯ್ಯಸೋಂಕಿಂಬೇಕ.ವಸ್ತ್ರದ । ಹು ಯ್ಯಲಿಗೆಹೂಪತ್ರಿಗಳಜಂಜಡಕೆಜೊಂಪಿಸದೇ । ಪೊಯ್ಯನೀಕ್ಷಿಸಿತಂನಲಿಹ ಮಾ । ವೈಯ್ಯವಸ್ತ್ರವಮಾಡುವನೆಜಗ। ದೈಯ್ಯನೆನಿಸುವಭಕ್ತನಹನ್ನೈ ಬಸವಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೧೫ ॥ ಲಿಂಗದೇಹಕತುನಲಿಹವು । ರಂಗವೇವಸ್ತ್ರಂಗ ಳಾದರೆ । ಲಿಂಗನೆಸಹಿನಲಿಹುದ.ಸಕಲಾರಂಭವನ್ನುಮರದಾ । ಅಂಗಸ ಖವನೆ ಬಯಸುವಡೆಶಿವ । ಲಿಂಗಪೂಜೆಯುಮಾಡತಿಹುದಾ । ಲಿಂಗಪೂಜೆಯಮಾ ಡುವುದವಬಸವಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೧೬ ॥ ಕರುಣದಲಿಸಲೆಸಕಲಸಚರಾ । ಚರಚ ಯ ಂಗಳಮ್ಯಾಲೆಕಂಗೆ ವ । ಕರುಣಿಯಾಗಿಯೆ ಬಳಕಲಿಂಗವನ ಜ್ಞನಕ್ಕೆರ ನಾ ಪರಮಶಾಂತಿಯ ಚಿತ್ತತನಗಾ । ವರಿಸಿದರೆಲಿಂಗಕ್ಕೆಗಂಧವ । ನೆರೆ ಬಲ್ಲ ರೆ ಭಕ್ತನಹನ್ನೈಬಸವಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೧೭ ॥ ಕರ್ಮಗಳಕಡೆಗಣಿಸಿ ಮುಕ್ತಿಯ ವ ರ್ಮವನ ತಾನರಿದ ಸಲೇಶಿವ । ಧರ್ಮದಲಿನೆರೆನಿಡ ವಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಲರ್ಚಿಪು ದೂ । ಕೂರ್ಮೆಯಿಂದಲಿತಂನೆಬಗೆಯನು । ನಿರ್ಮಲತೆಯನಿಸೆ ವಡೆಪುಷ್ಪ ದ। ವರ್ಮಪೂಜೆಯಮಾಡಕಲಿವುದುಬಸವಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೧೮ ॥ ವೊಡಲುದು ರ್ಗಣಗಳನೆಲ್ಲವ । ಸುಡುವಡೀವುದುಧೂಪಧೂಪವ । ನಿಡಿದತನುವಿನ ತನುವನಳಿಯಲುಬಲ್ಲಡರ್ಥಿಯಲೀ । ಬಿಡದೆಬಗೆಬಂದನಿತುದೀವದ । ಗಡಣ ಗಳನೆತ್ತುವದುಭಕ್ತಿಯು । ಬಿಡಗನೆರಿವಂಗಿನಿತ ಬೇಹದು ಬಸವಕೇಳೆಂದಾ॥ ೧೯ ॥ ರುಚಿವದಾರ್ಥವಲಿಂಗನೆಸೆಹಿನ । ರಚನೆಯ.ಲಿರಂಜಿಸಿದಬೋನವ । ಶು ಚಿತನದಲಾಗೆನಿಸಿನ್ನೈವೇದ್ಯವಸ ಮುಟ್ಟಸತಾ । ಪಚುರವೆನಿಪಾನಂದನ ಹವಾ । ದಚಿತದಗ್ಗವಣಿಗಳನೀಡಿಸಲಚಲಭಕ್ತಿಯನರಿವನಾತನು ಬಸವ ಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೨೦ ॥ ಬಿಟ್ಟಸತ್ವರಜಸ್ತಮೋಗುಣ । ದೊಟ್ಟೆನುಬಳಕಲ್ಲಿಲಿಂ ಗಕೆ । ವುಟ್ಟಸುಗೆತಾಂಬೂಲವನ ವಿತಾಂತಸೂರಲಿನೆಟ್ಟನೀವರಿಲಿ ಗನೆನಹೇ ಘಟ್ಟರೂದರೆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದ। ಬಟ್ಟೆಯ ನ ಭೇಜಿಸ ವನಾತನು ಬಸವಕೇಳೆಂ ದಾ ॥ ೨೧ ॥ ಪ್ರಾಣವೆ ತಾವುನಾತತನುವಿನ । ಕೋಣೆಯೊಳಗಿಪ್ಪಂತೆಲಿಂಗ ಕೆ। ಮಾಣದೊಂದೊಳ ವಸ್ತ್ರವಿ ವೈಸಜ್ಜೆನೇರಿಸಿದಾ। ಕಾಣಿಸ ವಶಿವದಾ ರಸಹವಿ । ವಾಣದೊಳಗವ ಧರಿಸಬಲ್ಲಡೆ । ಜಾಣಭಕ್ತಿಯ ನರಿವನಾ ತನ.ಬಸವಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೨೨ ॥ ತಿಳಿವಡಾಶಿವಡಾಸಜ್ಜಿಗ । ಳಳವಡದೊಡಾ

ಪುರಾತನರ ಸವಿನ । ಮಲುಡಿನಂತಿರಲೆಸೆಂದರಿಸೊಂದೊಂದ ಹಿರಿದಾಗೀ । ಲಲಿತವಸ್ತ್ರತ್ರಯವನೊಂದಿಸಿಬಿಳಿಕೆಲವರೊಳಗಿಷ್ಟಲಿಂಗವ । ನಿಲಿಸುವನೆ ಶಿವಭಕ್ತನಹನೈಬಸವಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೨೩ ॥ ಪರಿಯವಿಡಿಯಲಿಂತಿಷ್ಟಲಿಂಗವ ಕನಿರಿಶಿಗಂಟೆರಡೆಪಡನಿತೀ । ಪರಿಯಲಿಕ್ಕ್ಯಾವೆರಡುವಸ್ತ್ರಕೆನೆಲುವಸ್ತ್ರ ವನಾ । ನಿರತತಂನ ಗಪಲಿಬಿಡದವ । ಧರಿಸಿಕೊಂಡಿರಬಲ್ಲನಾಪಡೆ । ಪರವು ಭಕ್ತಿಯ ನರಿವನಾತನುಬಸವಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೨೪ ॥ ಪುರಾತನರ ವಿನಲಾಷತು ಸ್ಥಳ । ತೋರುವಂತಿರೆಮೂರುವಸ್ತ್ರವ । ಬೇರೆವಾಡರೆಬಲಿದಬಳಿಕಿಡಿದಾರಗಂಟುಗಳೂ । ವಿಸಾರಿದಳವಡತಿರ್ದವಾಪಡೆ । ಸಾರಿಶಾಶ್ವತಭಕ್ತಿನೆಲೆಗೊಂಡೀರತೊಡಗುವದಾ ನಲಿಬಸವಂಣಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೨೫ ॥ ಅಂಗವಿಸಲೀಪ್ರಾಣವಿದಶಿವೆ । ಲಿಂಗವದಕೆ ಕಮತ್ರಯಂಗಳ । ಸಂಗ್ರಹವೆವಸ್ತ್ರತ್ರಯಂಗಳು ಸಲೆಕಷತುಸ್ಥಳದಾ । ಯಿಂಗಿತದಲಾಗ್ರಂಥಿಗಳವ । ಸ್ತ್ರಂಗಳಲಿಬಲಿದಂಗದಲಿ ನಿಲೆ । ಲಿಂಗಮನವ ಪ್ರಾಬನಾತನ ಬಸವಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೨೬ ॥ ಲಿಂಗವೆ ಪ್ರಾಣಸ್ವರೂಪಂ । ಸಂಗಸಿಲಿಸಿತಾನೊತಬಳಿಕಾ । ಲಿಂಗವನುಬಯ್ಯರಿಗಿಸಲಾಗಭಕ್ತಿಭವಕಳಾ । ಅಂಗಸಂಗದಲಗಲದಂತಿರೆ । ಲಿಂಗಧಾರಣವಾದಡಾತನಿಂಗಳಾಸ್ಯನಾತನ್ನೆಬಸವಂಣಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೨೭ ॥ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಕೆಯಿಷ್ಟಲಿಂಗವ । ಕಾಣಿಪಷತರಜೆಯುಸ್ತ್ರವ್ಯ । ಶ್ರೇಣಿಯನುನೆರೆಲಿಗನ್ನಿನಹಿನಲತತ್ತ್ವದೊಳಗೇ । ಮಾಣದಾಸಂತಪ್ರಸೌಖ್ಯ । ತ್ರಾಣನನವಿಗತ್ಯಪಿಲಿಂಗಕೆ । ಜಾಣಿಕೆಯಲೀವವನೆಜಪರನುಬಸವಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೨೮ ॥ ವರಸವಾದಿಯುಗಳಗೆಫಲಿಸುವ । ಪರಿಯಲೀಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮ । ಕರುಣಿಸಿದಪಾದೋದಕವ ತಷಪ್ರಸಾದವನಾ । ಧರಿಸುತಿರ್ದವಸತ್ಯಭಕ್ತಿಯು । ಪರತವಣಿಕೆ ಧಿಕಾರಿಯಾಗಿಯೆ । ಪರಮುಪದವಿಯ ಪಡೆವನೆಬಸವಂಣಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೨೯ ॥ ಇಷ್ಟಗುರುವಿಗೆತನುವಸಲಿಸುತ । ಲಿಷ್ಟಲಿಂಗಕವನವಸಲಿಸುತ । ಲಿಷ್ಟಜಂಗಮಕರ್ಥವನುಸಲಿಸುಕಲಿತೆಗೇ । ದೃಷ್ಟವಹಗುರಲಿಂಗಜಂಗಮ । ಶ್ರೇಷ್ಟವಾಗಿಯೆ ತಂನೊಳಗೆವು । ತ್ರಿಕೃಷ್ಟವಾಗಿಯೆ ತಾಕಿಸ ವುವೈಬಸವಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೩೦ ॥ ಯಿದ್ದನೆಲೆಗಳವಡ ಪಭಕ್ತಿಯು । ಶ್ರದ್ಧಯುಲಿವಿಜ್ಞಾನ ಸಾರಣಹೊದ್ದಗೆಯ ಸರಿದರಿದನಿರ್ವಂಚನೆಯುನನುಕರಿಶೀ । ಬುದ್ಧಿಯಲಿತನುಮನದಶವಕವ । ತಿದ್ಧತಿಳಿವಬ್ಬದಾತನ । ಶುದ್ಧಭಕ್ತಿಯ ನರಿಯನೈಬಸವಂಣಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೩೧ ॥ ಧಟನಿಚಾರಿಸಲಿಷ್ಟಲಿಂಗದ । ಘಟಣೆಯ ಬುದುಸರ್ವಸಂಗವ । ನುಟಮುರಿಸಬೇಕಾಗಿಯಂತನ್ಮಾರ್ಗದೊಳೆವರಿಗೇ । ಪಟುವೆನಲುಮತಿ

ಯೂಗಿಮಾಯೆಯು ಸಟಣೆಯು ನ್ನೈವಾರಿಸ ನಂ । ಘುಟಣಿಸೊದಗವೆ-
ಳ್ಳುದುಬಸವ ಣಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೩೨ ॥ ಅಸನಿವಿ ತ್ತದಲಿಷ್ಟಲಿಂಗವೆ । ವೆಹಾದೆ
ಉಬೇಹ ದ ನಿತ್ಯಸಿವ ಲ । ಪದವಪಡದಹೆನೆಂಬವಾ ನಬುಸ್ಥಿವ ತಂಗೇ
ಹೃದಯದೊಳಗಾಪಾಣಲಿಂಗದ । ಹದಸನರಿವಡೆಸಚ್ಚಿದಾನಂ ದದಲಿನಿಲ
ವಡೆವ ಖ್ಯವಿದುಬಸವ ಣಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೩೩ ॥ ತ ನಗಾನಿ ತರಿವಭಕ್ತಿಯ ।
ಬಿಂನಣಪತಾನರಿಯ ರಿದೆ । ಭಿ ನ್ನಭಾವ ವೆ ಯ ಲೊಂದಾನೊಂದು ಕಲ್ಪ
ನೆಯಾ । ಗಂನಘೂ ಕತನದಲಿರ್ದಡೆ । ವ ಂನಿನಿಂಬಿ ಗಿಲಾಗಿಭವನೊಳ ।
ಬಂ ಬಡುತಿಹನಾತನ್ನೈ ಬಸವಾಣ ಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೩೪ ॥ ಶಿವಯ ತ ಸಂಗ
ವನ ಮಾಡದೆ । ಶಿವಯತರ ಸಂಗತಿಯ ಕೇಳಡಿ । ಶಿವಯ ತ ಸ
ವಿದೊಕ್ಕುನಿಕ್ಕ ದಹಾರಿಕೊಂಡಿರದಾ । ಶಿವಯುತರನೆರೆನಂಬಿ ನಚ್ಚದೆ
ಶಿವಯ ತರದಾಸೋಹಿಯಾಗದ । ಭವವಿಕಾರಿಗೆಬಕ್ತಿಯ ಹ ಫೇ ಬಸವ
ಕೇಳೆ ದಾ ॥ ೩೫ ॥ ಕಾಲಸಿಯ ಮಗಳೆಂಬ ಕರ್ಮದ । ಕಾಲಸರ್ಪನ
ಬಾಯ್ಗೆ ಶಿಕ್ಕುವ । ಶೀಲಶೀಲಗಳೆ ಬಶಾಲಕ್ಕೆಶಿಕ್ಕಿ ಶಿರೆಯಾದಾ । ಕಾಳ ಸಂಕ
ಲ್ಪವ್ರತ ಗಳ । ಕಾಳುಕಿಚ್ಚಿನಬುರಿವುತಿಹದ ಶ್ರೀಲವಂತಗೆ ಕ್ತಿಯ ಹ ದೇ
ಬಸವ ಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೩೬ ॥ ವಂ ನೆಗೆ ನ್ನೈಹೊಟ್ಟನಿಲ್ಲದೆ । ನಿಂನೆಗೆಡೆಗೂ
ಟ್ಟೋಡಿಹೋಗದೆ । ಬುದತಾಗ ನಿರೆ ವದಲಿ ಕಳ ಳಸಿಕೊಂಗಡದೇಹಿಂದು
ವ ಂದ ನೆರವಿಗಾರದೆ । ನಿಂದಧೀರೋದಾತ್ತಗಲ್ಲದೆ । ಹ ದೆಗಹ ದೇಭಕ್ತಿ
ಯೆಂಬುದುಬಸವಕೆಳೆಂದಾ ॥ ೩೭ ॥ ಲ್ಲ ಣಿಯುಲಿಮಾತನಾಡದೆ । ಬಲ್ಲಿನೆ
ನ ತಲಿ ಅನ ಭಂಗಳ । ಸೊಲ್ಲುಸೊಲ್ಲಿಗೆವುತ್ಸರಿಶಿವಿುಗೆವ ತ್ತತನಕಿಂದದಾ
ಹೊಳ್ಳೆ ಗಳೆ ನ್ಯರನ ವಿ ಗೆವದ । ದಳ್ಳಿಬೆಬ್ಬನೆಬೆರದ ಬೀಗ ವ । ಖ ಲ್ಲಗಹು
ದೇಭಕ್ತಿಯುಂಬುದುಬಸವಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೩೮ ॥ ಕೋಪದ ರಿಯುಲಿಕೊರಗದ ಪ್ಪ
ದ । ತಾಪದಲಿಯ ವಾಗಿಮತ್ಸರ । ಕೂಪದಲಿಕುಕ್ಕಿರಿಶಿಡಂಬಿನಶೀವ ಯ ಲ
ಶಿಕ್ಕ । ಲೋಪಬುದ್ಧಿಗೆಲೋಲನಾಗಿವ । ಹಾಪರಾಧದಲ ಕ್ಕಿನೊಕ್ಕುವ । ಪಾ
ಬಿಗಹ ದೇಭಕ್ತಿಯ ಂಬುದು ಬಸವಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೩೯ ॥ ಹಿಸು ತೆಯ ಹಿಂಗಿ
ಸಿವ ನಸ್ಸಿನ । ಮಸಕವನುಪಾಣಿಸಿವಿಕಾರದ । ವಿಷಯ ವಿಧಿಗಲನೂನಿಸರ್ಜಿ
ಸಿಭವಿಯುಪರಿಹರಿಶೀ । ವ ಸ ವ ತ್ತಿದಶಕೆಗಳಸಡಿಲಿಶಿ । ಸಸಿನೆಸತ್ಯದಿನ
ಡವಗೆಲ್ಲದೆ । ಹುಸಿಯ ನ ಶಿವಗೆಭಕ್ತಿಯ ಹ ದೇಬಸವಕೇಳೆ ದಾ ॥ ೪೦ ॥ ಹು
ಟ್ಟಿದೆಡೆಯನುಹಾಳಿಹೊಡುವ । ಬಟ್ಟೆಯ ನ ನೆರೆಕೆಡಿಶಿಕವ ಗದ । ಕಟ್ಟ
ಳೆಯುನೊಡೆವೆ ಟ್ಟಿ ಪಂಕ್ತಲಿಂಗಸೇವೆಯ ಲೀ । ವ ಟ್ಟ ಸ ತೃಷೆನಿದ್ರೆಯಂ

ಬಿವ। ನಿಟ್ಟೊಗಶೀತನೀರಗಲ್ಲದೆ । ಹೊಟ್ಟೆಹೋರಕಗೆಭಕ್ತಿಯ ಹುದೀಬಸ ವಕೇಳೆಂಡಾ ॥ ೪೧ ॥ ಅದ ನಿವಿ ತ್ತದಲಿಷ್ಟಲಿಂಗದ । ಸದಮಲ ಸೇವಾನು ಭಾವವೆ । ಹೃದಯದಲಿನೆಲೆಗೊಂಡ ಬಿಡದಳವಟ್ಟಬಲಿದಿರಲಾ । ವಿದಿತವೆ ನಿಮಾಪ್ರಾಣಲಿಂಗದ । ನಿಧಿಯನರಿವಾಜ ವುನಿತಕೆ । ಹುದುಗಿಹ ದೆಲ್ಯೆತ ನಗೆತಾನೇಬಸವಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೪೨ ॥ ಹಲವುಪರಿಯಿಂದೀಪ್ರಕಾರದ। ಲೊಲಿದು ತೋರಿಸೆ ತಿಪ್ಪಲಿ ಗದ। ಸಲುವಮಾರ್ಗಕ್ರಿಯೆ ಯ ನರಿವಾತಿರೆನಿ ಾಪಿಸ ಲಾ । ಸಲೆಹಸಾ ವವಸಲಿಸಿಬಗೆವಿಗೆ । ತುಳುಕಲಲ್ಲವ ಲಿಂಗದೇವಗೆ। ಬ ಕ ಲೊಯ್ಯನೆಬಸವದ ಡಾಧೀಶನಿಂತೆಂದಾ ॥ ೪೩ ॥ ಗ ರ ವೆನೀಲೀಪೇಳ್ದವಾ ಗ್ರ । ಚರಣಿಯನುಕೇಳದಡೆಸಾಲದೆ । ಪರಿವಿಡಿಯ ವಿದನೆಲ್ಲವುಟ್ಟಲಿವಾ ಡುತಿರಬೇಕಾ। ಪರಿಕಿಸಲುಸೊವಂನವೆರಿಯಂ । ತೆವುಸಾಧನೆಮಾಡಿಸದುರ ಕೆ । ಗರ ವನಹನಿನವಿಂನದಾವುದು । ದೇವಹೇಳೆಂದಾ ॥ ೪೪ । ಈಸ ಅನ ವ ನುಕೇಳಿದರೆಮೇ । ಣೀಸುಬಿನತಾಕೆಂಡರೇನ್ಕೆ। ಭ್ಯಾಸಿಯಾಗಡೆಯಾ ಾಲಿಂಗ ದಶರನತಿಳಿವವರಾ । ಗಾಸಿಯಾಗಡೆತನ ವ ನದವ್ಯಾ । ಲಾನೆಹಿಂಗದೆಭಕ್ತಿ ವಡದೆಹಾಶಿಹ ಂಡನಲೀನ ಫಲವೈಬಸವಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೪೫ ॥ ಹೊ ನಿನೊ ಳಗೊ ಧೊರೆಯ ವಸ್ತುದ । ಬಂ ದೊಳಗೊಂಧೆಳೆಯ ಸಥವಾ । ಧಾನ್ಯಧೊ ಳಗ ವಾತ್ರವೆನಗೆ ನವರಿಗಿಂಲೆಂದಾ । ಥ ೖತಯ ಲಾಜಂಗವ ವನತಿ। ವ ಂ ನಿಸಥೆವ ಲಕ್ಷಡ್ಡೆನಾಡಡೆ। ನಿ ನಿಮಾವಕದೂರವಾನಹೆಧೇವಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೪೬ ॥ ಕನಕಗಿರಿರಜತಾದ್ರಿಹಾಲಿನ। ವನಧಿಸು ಕ ಜಕಾವ ಥೇನ ಗ । ಳನಿತ ನಿ ಪ ವ ದಷ್ಟಮಹದೈಶ್ವರ್ಯವೊದಲಾದಾ।ವಿನುತವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲವಾಲಿಂ । ಗನವೊ ಪ್ರವ ಥರವಶಟವುರ ಳೇನಿನಗವೆಲ್ಲಿಯ ವೇನನಿತ್ಯೈಬಸವಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೪೭ ॥ ದೇವನಾನಾ ಪರಿಗಳಲಿವೆ ಣಾವವ ಖದಲಿ ಬಂದ ಬೇಡಿದಡೀವೆನಿ ದಣಿವತಂ ಯ ಂನಯುಧನವ ತನು ಖನವಾ । ಈವಿಚಾರಕ ಹ ಸಿದ ನಾದಡೆ । ಭಾವಿಸಲುಬ ಳಕಾನೆನಿಂನಯ । ಸೇವೆಗತಿದೂರಸ್ಥನೈಗು ರ ರಾಯಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೪೮ ॥ ಧಸವ ಕೊಟ್ಟನ ತನುವಕೊಟ್ಟನು । ವ ನವಕೊಟ್ಟನು ಕೊಟ್ಟನೆಂಬೀಬಿಸುಗು ಬಿಂತವನಾಡವಾತನು ಮನವಸಂಗಳನಾ । ತನಗೆಕೊಟ್ಟವರಾರುತಾನಾ । ಶಿ ನೀನರಿಯುದಬರಿದೆವ ಡಿವುದು । ನಿನಗಿದ ಚಿತವೆ ಬಸವದಂಡಾಧೀಶಕೇಳೆಂ ದಾ ॥ ೪೯ ॥ ಅಂ ತ ಕಾ ವಿಷ್ಟಹ ಮಿ । ಭ್ರಾಂತಿಯ ನ ಬರಿಥೆನಿ ತಾನೀ ರಾತನಿ ನಿರ್ಲೇಪ ಭಕ್ತಿಯುನರಿಯಬೇಕಾಗಿ । ವು ಂದೆಕಾಣಿಸ ವಿಷ್ಟ ಲಿಂಗದ । ಚಿಂತೆಯ ಲಿಚಿರನಾಗಿ ತನಯು । ಚಿಂತಿತಾರ್ಥವಹಡೆಯ ಬೇಹುದು

ಬಸವಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೫೦ ॥ ದೇವಬಂದಿಹ ನಿಷ್ಟಲಿಂಗದ । ಸೇವೆಯನುಸಲಿಸಾ
ಹುತಿಪ್ಪರೆ । ಭಾವಿಸಲು ಶಿವಭಕ್ತನಹಪರಿಬಳಿಬಳಿಕಲಿಹುದೆಂದಾ । ನೀವುಚಿ
ತ್ತೈಸಿದಿರಿಧಿಟವಿಂ । ನಾವವರಿಯಿಾಭಕ್ತಿಯನುಜನು । ತೀವಿತಿಳಿವಂತೆನ
ಗೆವರಗುರು ರಾಯಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೫೧ ॥ ಕುಸುಮಸೂರು ಭವಿಂತ್ರಟೆಂದಾ । ರು
ಸುರಬಲ್ಲರು ಹುಂಬಿಯೊಲುಭೂ । ವಿಸಲುಭಕ್ತಿಯ ಮಾರ್ಗವಂತಿಂತೆಂದುತಂ
ನೊಳಗೇ । ಜಿಸಸಬಲ್ಲವರಿಲ್ಲವೈಶಂ । ಕಿಸಲುನೀನೆ । ಪರಮ ಪುರುಷನು । ಬಸ
ವಕೇಳೆನುತೆಲ್ಲಮ ಪ್ರಭುರಾಯನಿಂತೆಂದಾ ॥ ೫೨ ॥ ಕೇಳದೈ ಬಸವಣ್ಣವೊದ
ಲಲಿ । ಕೋಲುವಿಡಿದಭ್ಯಾಸಮಾಡಿಯೆ । ಮೇಲೆರಣರಂಗದಲಿ ಕೈದುಪಹಿಡಿದು
ಹಗೆಗಳನಾ । ಸೋಲಿಸುವನಂತಿಷ್ಟಲಿಂಗದ । ಕೀಲಣಿಯನರಿದಲ್ಲದಾಗದು ।
ಹೇಳುವಡೆಶಿವಭಕ್ತಿಯದು ಸಾಮಾನ್ಯವಲ್ಲೆಂದಾ ॥ ೫೩ ॥ ಗುರುವೆಯಮೃತ
ವನುಂಡಬಳಿಕೇ । ನರುಜಿಯರು ದಿಂಗಳಿಗೆಹೋಹುಡೆ । ನಿರುತನಿಂನಕಟಾಕ್ಷ
ವಿಕ್ಷೇಪಂಗಳೆಂಮೊಳಗೇ । ಜಿರಶಿಬಳಿಕಿಂ ನೆಲ್ಲಿಪರಿಯಂ । ತರವುಕಾಲಕ್ಷೇಪವ
ನವಿ । ಸ್ತರಿಪಕಾರಣವಾವುದೈ ಪ್ರಭುರಾಯ ಹೇಳೆಂದಾ ॥ ೫೪ ॥ ಶಶಿಕಳಾ
ಲಂಕಾರವೆತ್ತಾ । ಶಶಿಧರಂಗಳ ಮಟ್ಟುದಂತಾ । ಶಶಿಕಳಾಮೃತಸೇವನಾಸಬ
ಕ್ತಿಸಾರಾಯಾ । ಬಸವನಿನಗೊಚ್ಚತವಲ್ಲೈಭೂ । ವಿಸಲುಬಳಿಕಿಂನೆರಿಗಿದು
ವೇ । ಬಿಸುವುದೇ ಕೇಳೆನುತವಾ ಪ್ರಭುರಾಯನಿಂತೆಂದಾ ॥ ೫೫ ॥ ನಿಂನಹೆ
ಸರಸುಕೇಳಿದಡಿಮೋ । ಣ್ಣಿಂನವಾರ್ತೆಯನೋಡಿಕಂಡಡೆ । ನಿಂನನೆನೆದಡೆನಿಂ
ನನೆನೆದಡೆ ನಿಂನಹೊಗಳಿದಡೇ । ನಿಂನೆಭಜಿಸಿ ದಣಿವರು ಭಕ್ತಿಯುಬಿನ್ನಾ
ವೆನುದೈಶ್ಯಾರಹರೆನೆ । ನಿಂನಮಹಿಮೆಯ ನೇನನೆಂಬೆನು ಬಸವಕೇಳೆಂ
ದಾ ॥ ೫೬ ॥ ಹುಸಿವುದೇ ಕೈನೆಲನಹೊಯ್ದರಿ । ಹುಸಿವುದೇಕಣಿಗಿರಿಯ
ನೆಚ್ಚಡೆ । ಹುಸಿವುದೇ ಕೇಳೆಂನನರಿದಿಹೆ ನೆಂಬ ನಿಂನರಿವ್ರೊ । ಹುಸಿಯಲರಿ
ಯದೆನಾನಕಾರಣ । ವಸುಮತಿಗೆ ನೀಬಂದೆಯದರಿಂ । ಹುಸಿಯವಾಯೆಯ
ಹ.ಶಿದು ತೋರುವೆಬಸವಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೫೭ ॥ ಈತೆರನನರಿದಿಷ್ಟಲಿಂಗ । ಪ್ರೀ
ತಿಮಾರ್ಗಾಚಾರವನುವಿ । ಖ್ಯಾತಿಯುತಬಸವಣ್ಣಮೊದಲಾದಖಿಳ ಭಕ್ತರಿ
ಗೇ । ವ್ರೊತುನಿಯವಿುಸಿ ನಿರ್ವಿಕಾರದ । ನೀತಿನಿಶ್ಚಯಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದ । ರೀ
ತಿದಾಯಕನೊಪ್ಪುತಿರ್ದನು ಗುರುಗೊಗೇಶ್ವರನಾ ॥ ೫೮ ॥

ಹದಿನೇಳನೇಯ ಗತಿ,

ಅಂತುಗತಿ ೧೬ಕ್ಕಂ ಪದ ೭೨೯ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ವಚನ ॥ ಅಂಗವಿಕಾರಸಂಗವ ಮರದು । ಲಿಂಗವನೊಡಗೂಡಲಿಪ್ಪವ

ರಯನಗೆತೋರ । ಕಾಮವಿಕಾರ ಕತ್ತಲೆಯಳಿದು । ಭಕ್ತಿಯೆಪ್ರಾಣವಾಗಿ
ಪ್ತವರತೋರಾಯನಗೆ। ತ್ರಿಕರಣಶುದ್ಧವಾಗಿ ನಿಂಮನೆರೆನಂಬಿದ ಸದ್ಭಕ್ತ
ರತೋರಾಯನಗೆ। ಚೆಂನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ॥ ೧ ॥ ಕಲ್ಯಾಣವೆಂಬುವದು ಆರಿ
ಗೆಯುಹೋಗಬಹುದೈಯ। ಅಸಾಧ್ಯವೈಯ್ಯ। ಆಸೆಯತಾಮಸವ ಮಳಿದಲ್ಲ
ದೆಕಲ್ಯಾಣದವಳಗು ಹೊರಗುಶುದ್ಧವಾದಂಗಲ್ಲದೆ। ಕಲ್ಯಾಣದಹೆಸರತಿಳಿಯ
ದುನೀನೆಂಬುದನರಿದು। ನಾನೆಂಬುದಮರೆದು । ತಾನುತಾನಾದಂಗಲ್ಲದೆ। ಕ
ಲ್ಯಾಣದಹೊಕ್ಕೆಂಬೆರಸಬಾರದು । ಲಜ್ಜೆಗೆಟ್ಟನ ಲಾಸತಿಬೇಟಕೊಲಿದು।ನಾ
ನವ್ರುದನು ಅರಿಯೆದಾಗಿ । ಚೆಂನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನೆನಥೆವರ್ಣದಿಂದ। ನಾನುಕ
ಣವಕಂಡೆನು ॥ ೨ ॥ ಗಿರಿಯೊಳುವನದೊಳ। ಗಿಡಗಿಡದಪ್ಪ । ಡೇವಯಂನದೆ
ವಟಾರ್ಯೈಯ ತೋರೈಯ ನಿಮ್ಮ ಕರುಣವನೊಂದು । ನಾನು ರಸುತ್ತ ಅಳ
ಲುತ್ತ। ಕಾಣದೆಸುಳಿದಬಂದೆ । ಕಡೆಶರಣರ ಸಂಗದಿಂದ। ಅರಸಿಹಿಡಿ
ದೇನೆಂದು। ನೀನಡಗವರಾವಹೇಳಾ ಚೆಂನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ॥ ೩ ॥ ಅರಸಿಬ
ಳಲ್ದರಿಲ್ಲ ಅರಸಿಬಳಲಿದ್ದರಿಲ್ಲಿ। ಅದುತಂನತಾನಹ ಕಾಲ್ಲದೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗದು।
ಶಿವನೊಲಿದಲ್ಲದೆ ಆಗದು। ಚೆಂನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನದೇವ। ನಿಂಮಶರಣ ಸಂಗನ
ಬಸವಣ್ಣನಕಂಡು। ಮಿಗೆಮಿಗೆನ ಮೋನಮೋಯನು ತಿರ್ದೆನು ॥ ೪ ॥ ಅ
ಯ್ಯಾನಿಮ್ಮನಚ್ಚಿನ ಸದ್ಭರಕಂಡೆನಾಗಿ । ಯಾನಕಂಗಳ ಪಟಲಹರಿಯಿತ್ತು
ಅಯ್ಯಾನಿಂಮನಚ್ಚಿನ ಸದ್ಭಕ್ತರ ಶ್ರೀಚರಣಕ್ಕೆ ರಗಿದೆನಾಗಿ । ಯಾಂನಹಣೆ
ಯಭರಲಿಖಿತತೊಡೆಯಿತ್ತು। ಚೆಂನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನದೇವ ನಿಂಮಶರಣಸಂಗ
ನಬಸವಣ್ಣನಕಂಡು ಬತುಕಿದೆನೈಯ್ಯ ॥ ೫ ॥ ಕಾಯದಲ್ಪಿ ಶವಳದು । ಜೀವ
ದಲಜ್ಜೆಯನುಳಿದು । ಮನದಲಜ್ಜೆಯ ನೆನಹುಸುಟ್ಟು । ಭವದಕೂಟಬತ್ತ
ಲೆಯುರಿದು। ತವಕದಸ್ನೇಹದವಹಾರಕ್ಕೆ ಹೋಗದೆ । ಕೂಡಲಸಂಗ
ಮದೇವರಲ್ಲಿ । ಯಾನಹೆತ್ತತಾಯಿ ಮಹಾದೇವಿಯಕ್ಕನ ನಿಲುವುನೋಡಾಪ್ರ
ಭುವೇ ॥ ೬ ॥ ರೂಪಿಲ್ಲದವಂಗೆ ವಲಿದವರಿಗೆ ತನುವಿನಿಹಂಗುಟ । ಮನವಿಲ್ಲದ
ಪಾಗಿಮಚ್ಚಿದವರಿಗೆ। ಅಭಿಮಾನದಹಂಗುಂಟೆ । ದಿಗಂಬರಂಗೊಲಿದವಳಿಗೆ
ಕೋಪಿನಹಂಗುಂಟೆ। ಕೂಡಲಸಂಗಮ ದೇವಯ್ಯ ಮಹಾದೇವಿಯಕ್ಕನೆಂಬ
ಭಕ್ತಯರಸಾಪಿಂಗೆ। ಆವಹೊಲ್ಲೆಯು ವಿಲ್ಲಾಪ್ರಭುವೇ ॥ ೭ ॥ ಅರ್ಥಮದ।
ಯೌವ್ವನಿಮದವನೆ ನೊಳಕೊಂಡಸತಿನೀನು । ಚಿತ್ತಲ್ಯಾಕೆಬಂದೆಹೇಳವ್ವಾ।
ಸತಿಯಾದರೆ ನಂಮಶರಣರು । ನಿಂನಪತಿಯಾರುಹು ಹೇಳಿದರೆ ಬಂದುಕೂ
ಳ್ಳಿರು । ಅಲ್ಲದಿರ್ದರೆ ತೊಲಗತಾಯೆ । ಗುಹೇಶ್ವರಲಿಂಗದ ಸಂಗೆಸುಖವಬ

ಯ.ಸ.ವರೆ| ನಿನಪತಿಯ ಕುರುಹೇಳವ್ವ ॥ ೮ ॥ ಗುರುವೆಂತೆಂತಿ ಗನಾದ । ಲಿಂ
ಗವೇಮದವಣಿಗನಾದ । ನಾನುಮದವಳಗಿತ್ತಿಯಾದೆನು । ಈಭುವನವರಿ
ಯಲು । ಅಸಂಖ್ಯಾತರುಖುನಗೆ । ತಾಯಿತಂದೆಗಳಾಗೆ । ಕೊಟ್ಟರುಯುನಗೆ
ಸಾಧ್ಯಶ್ಯಮಪ್ಪವರನನೋಡಿ । ಯಿದುಕಾರಣ । ಚೆಂನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನಗಂ
ಡನಾದಬಳಿಕೆ| ಲೋಕಪಗಂತರು ಸಂಮಂಧವಿಲ್ಲವಯ್ಯಾ ॥ ೯ ॥ ಸಾವಿಲ್ಲದಸಹ
ಜಂಗೆ । ರೂಹಿಲ್ಲದಚೆಲುವಂಗೆ । ಭವವಿಲ್ಲದಅಭವಂಗೆ । ನಿಶ್ಚಯ
ದನಿಶ್ಚಲಗೆ । ನಾನೊಲಿದೆನ್ನೈಯ್ಯ । ಚೆಂನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಂ ಗೊಲಿದಕಾರಣ।
ವಿಕ್ಕಿನವರಾರು ಸಂಮಂಧವಿಲ್ಲವೈಯ್ಯ ॥೧೦॥ ರೂಪಿಂಗೆಕೇಡುಂಟು । ನಿರೂ
ಪಿಂಗೆಕೇಡಿಲ್ಲ । ರೂಪುನಿರೂಪಿ ನೊಳಗೂಡುವವರಿಯೆಂತು ಹೇಳಿ । ಸು
ಮುಭ ಅಸ್ಸಂಮಂಧವಾಗಿದೆ । ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯವೆಂಬ । ಜಾತಿಸೂತಕವಿರಲು
ಗುಹೇಶ್ವರಲಿಂಗವಮುಟ್ಟಬಾರದುಕೇಳವ್ವ ॥ ೧೧ ॥ ತನುಶುದ್ಧವಾಯಿತ್ತು
ಶಿವಭಕ್ತರೊಕ್ಕುದನುಂತು । ಯಂನಮನಶುದ್ಧವಾಯಿತ್ತು ಅಸಂಖ್ಯಾತರ
ನೆನನೆಸಮು । ಯುನಕಂಗಳು ಶುದ್ಧವಾಯಿತ್ತು ಯಿಂದುಸಕಲ ಶಿವಗಣಂಗೆ
ಳಮುಖವನೋಡಿ । ಯುನಶ್ರೋತ್ರಶುದ್ಧವಾಯಿತ್ತು ಅವರಕೀರ್ತನೆಯ
ಕೇಳಿ । ಯಂನಭಾವವೇಯುನಗೆ ಪೂರ್ಜಿತವನು ಕೇಳಾಲಿಂಗತಂದೆ । ನೆಟ್ಟನೆ
ನಿಂಮಪೂಜಿಸಿಭವಗೆಟ್ಟನು ಕಣಾಚೆಂನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ॥ ೧೨ ॥ ಲಿಂಗಸುಖ
ಸಂಗದಲ್ಲಿ ಮನವೇದ್ಯವಾಯಿತ್ತು । ಯಿಂನೆಂತಯ್ಯಾಯನಗೆ । ನಿಂಮಲ್ಲಿನಿರ
ಮಯ ಯಿನ್ನೆಲ್ಲಿಯದೈಯ್ಯ । ನಿಂಮಲ್ಲಿಕೂಡುವದು ಪರಮಸುಖಪರಿಣಾಮ
ಪೂರೆದಪ್ಪಿತ್ತು । ನಾನುನಿಜವನೈದುವರಾವ ಹೇಳಾಚೆಂನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ
ಪ್ರಭುವೇ॥ ೧೩ ॥ ಕದಳಿಯಬನಹೊಕ್ಕು ಹೊಲಬು ತಿಳಿಯದಂನಕ್ಕ । ಬಯ
ರಗಾಳಿಯ ಹಿಡಿದು ಘಟ್ಟಮಾಡದಂನಕ್ಕ । ಬರಿದೆಬಹುದೆ ಶಿವಜ್ಞಾನ । ಅರಿ
ಷಡ್ವರ್ಗವಳಿಯದಂನಕ್ಕಬರಿದೆ ಬಹುದೆ । ಅಷ್ಟಮದವನಷ್ಟ ಮಾಡದಂ
ನಕ್ಕಬರಿದೆಬಹುದೆ| ಮದಮತ್ಸರಮಾಡಲಿಲ್ಲ । ಹೊದಕುಳಿಗಳಲಿಲ್ಲ । ಗೊಗೇ
ಶ್ವರಲಿಂಗ ಕಲ್ಪಿತದೊಳಗೆಲ್ಲ॥ ೧೪॥ ನೀನುನಾನೆಂಬ ಭಯಸಂಗವಳಿದು। ತಾ
ನುತಾನಾದತ್ರಿಕೂಟವೆಂಬ ಮಹಾಗಿರಿಯಮೆಟ್ಟಿ । ತುಟ್ಟತುದಿಯಲಿ ನೋ
ಡಲು। ಬಟ್ಟಬಯಲು ಕಾಣಬಹುದು । ಆಬಟ್ಟ ಬಯಲಜೆಂಸಪರೆ । ಶ್ರೀಗಿರಿ
ಯೊಳಗೊಂದುಕಾಣಬಾರದಕದಳಿಯಂಟು ಆಕದಳಿಯತಿಳಿದಲ್ಲಿವಳಹೊಕ್ಕು
ನೋಡಲು । ತೊಳಗಿಬೆಳಗುವ ಜ್ಯೋತಿಯುಂಟುನೋಡುನತೆ । ಅಲ್ಲಿಗೆತಾಯೆ
ಗೊಗೇಶ್ವರಲಿ ಗವಲಿ ಪರಮಪಂಪು । ನಿನಗೆಸಯ ಪಪ್ಪುದನೋಡಾ ॥ ೧೫॥

ಸೂಚನೆ ॥ ಶರಣರರಿಯಲುಪ್ರಾಣಲಿಂಗಾ । ಚರಣೆಯನುವ ಮಹಾದೇವಿಯಕ್ಕಗೆ । ಕರುಣಿಸಿಯೆತ್ತಿಳುಹಿದನು ಮಾಯಗುರುಗೋಗೇಶ್ವರನು ॥

ಪದ ॥ ಇಷ್ಟಲಿಂಗದಮಾರ್ಗದಲಿಸಂ । ತುಷ್ಟರಾಗಿಶಿವಾನುಭಾವದ ಗೋಷ್ಟಿಯನು ಸಲೆಕೇಳಿಕೇಳಿಮನೋನುರಾಗದಲಿ । ದುಷ್ಟದುರ್ವಾಸನೆಯನೀಗಿದಿ । ಶಿಷ್ಟವೆನಿಪ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದ । ನಿಷ್ಟೆರಪ್ಪರುತಿಳಿವುದೀಪ್ರಭುಲಿಂಗಲೀಲೆಯಲಿ ॥ ೧ ॥ ಗುರುವನರಸುವೆನೆಂದುನೆಟ್ಟನೆ । ತಿರುಗಿದಳುಗಿರಿಗಂಹ್ವರಂಗಳ । ಗುರುವನರಸುವೆನೆಂದುತಿರ್ರನೆತಿರುಗಿದಳುಧರೆಯ । ಗುರುವನರಸುವೆನೆಂದುಕಾಯವ । ಕರಗುತಿರ್ದಳುಕಾತರಿಸಿಸ । ದ್ಗುರುವನರಸುವವೇಧೆಯಲಿಮರುಗಿದಳುಮಹಾದೇವಿ ॥ ೨ ॥ ಹೊಂಪುಳಿಯಘನಸೌಖ್ಯವಿಕ್ಕಳಿ । ಗಂಪುಗಳಲಿಲ್ಲಿಮತ್ತಂತೊಳು । ಝಂಪಿಸುವಮನವೆಂಬತುಂಬಿಯಭಾವವಿಗೆತುಂಬಿ । ಸಂಪಿಗೆಯಸೌವರ್ಣತೆಬಂದಳ । ಲಂಪಿನಲಿಮಹದೇವಿಯುಕ್ತಿಯ । ಸೊಂಪುಕೊಳಿಸುವಲ್ಲಪ್ರಭುರಾಯನಿದ್ದೆಡೆಗೆ ॥ ೩ ॥ ಆರುಪುಗೊಂಡಪನಿಧಿರಲಪ್ಪುತದ । ತೂರೆಯನೇಕಂಡುಶಕ್ಕರುಡಗೆ । ಮೆರವಕೂದಲಕ್ಷಾಪವೆಲ್ಲವುಕಂಗಳಾಸಂತೆ । ನೆರೆನಿಂತರಸಿವರ್ನಿಕಾರದ । ನಿರಿಗೆಯಮಾಲಿಜ್ಞಾನವನುಕಂ । ದೆರಸಮಾಪ್ರಭುರಾಯನನುಕಂಡಳುಮಹಾದೇವಿ ॥ ೪ ॥ ನೋಡಿಕಂಡಳುವೇದತತಿವೆರ್ರ । ನೀಡಿದರೆಕೈನಿಲುಕದಾತನ । ಹಾಡಿಹೊಗಳುತಲೊಡಳನೀಡಾಡಿದಳಚರಣದಲಿ । ಕಾಡಶೆರಣೆನೆಶಿವಗಣಂಕೆಳ್ಳೆ । ಗಾಡಿಶರಣೆಂದೆನುತಭಕ್ತಿಯ । ಗಾಢಮುಖತೋರ್ಪಾಣಿಸಿದಳುಮಹಾದೇವಿ ॥ ೫ ॥ ಬಸವನೋಡಾಭಕ್ತಿಬೇಟದ । ಬೆಸನದಲಿಪೆರ್ಮರುದುಲಚ್ಚಿಯ । ಹೆಸರಹೆಂಮೆಯಕೆಡಿಸಿತನುಮೋಹವನುಪೆಲ್ಲಟಿಸಿ । ಹಸುತೃಷೆಯಹರವರಿಗೆಳನುಭಂ । ಗಿಸಿದಿಗಂಬರಿಯಾಗಿಮಿಗೆಕಾ । ಣಿಸುವಮಹದೇವಿಯರನೆನುತಾಪ್ರಭುನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ ॥ ೬ ॥ ಬತ್ತಲೆಯಾಗೆಗೊಂಡಹೆಂಗಸಾ । ಸಿತ್ತಲೇತಕೆಬಂದೆಕಾಮದ । ಕತ್ತಲೆಯಕಳೆಯದೆನೃಥಾಪ್ರೆರಾಗ್ಯವೇಷದಲಿ । ಹತ್ತಿರಿದ್ದರೆನಮ್ಮಶರಣಾರು । ಚಿತ್ತದಲಿಕೆರಳುವಕೋಳೆನು । ಕ್ರೋತ್ತಿನೋಡಿದನಾಕಯಾಂತಪ್ಪಜನುಪ್ರಭುರಾಯ ॥ ೭ ॥ ಜಗಭರಿತನೊಲಿಸವಳಿಗುಡಿಗೆಯ । ತೆಗದಬ್ಯಾತಕೆತನುಮಾಸಂಗಳ । ನಗಲದೀಕಂಗಿತ್ತನಗಸುತಿಕಾಮವೆದೆಬ । ಬಗೆಯದ್ಯಾತಕೆಯಾಂನೆಕಂಡರೆ । ಭುಗಿಲಿಡದ್ಯಸ್ತೈಯ್ಯಶರಣರು । ಮಿಗಿಲುನುಡಿಗಾನುಮೆನೆನತಿರ್ದಳುಮಹಾದೇವಿ ॥ ೮ ॥ ಜಾಣೆಸುತನೀನಿದ್ದನೆಟ್ಟನೆ । ಕಾಂಬಾರದಶಿವನನೊಲಿಸುವ । ಜಾಣತನವೇತಕ್ಕೆವಾಗಾದ್ವೈತಭಕ್ತಿಯಲಿ । ಕೇಣಿ

ಕಾತರಿಸನೀವುನಿಂದೊಳ್ಳು । ಪೂಜಿಸಲುಹರುಷಿಲ್ಲವೆನುತಲಿ । ಮಾಣದಾಕ್ಷೆ
ಯಮತ್ತೆಜರಿದನುಸಗುತಪ್ರಭುರಾಯ ॥ ೯ ॥ ರೂಪುವಿಡಿದಿದ್ದಲ್ಲದೆಂತೆ ನಿ।
ರೂಪಬೆರವವಭೇದವರಿವಡೆ। ರೂಪಿನೊಳಗೆನಿರೂಪುತಿಳಿಯೆ ನಿರೂಪಿನೊಳು
ರೂಪು । ಈಪರಿಯ ಲೊಂದೊಂದನಗಲದೆ । ವ್ಯಾಪಿಸಹವೆಂದರಿದುನಾನಾ।
ರೂಪವನನುನೆಲೆಗೊಂಡೆನೆಂದಳು ಮತ್ತೆ ಮಹದೇವಿ ॥ ೧೦ ॥ ಹಾಲಿನೊಳುನೆತೆ
ತುಪ್ಪನಿಪ್ಪಂದದ ಹೇಳಿಪರೆಹರಿಯದುತದಂಗದ । ಕೇಲನರಿಯದೆ ಬರಿಯನು
ಡಿಯಲಿಬಸುರುತ್ತಂಬಪದೇ । ಕಾಳುಮಾತುನಿರೂಪುರೂಪಿತ। ಮೇಳವಿ
ಲ್ಲದವೆ ಹಿಮನಲಿಸಂ। ಮೇಳನನೆಗೆಂತಾದುದೌ ಮಹದೇವಿ ಹೇಳೆಂದ ॥ ೧೧ ॥
ಸಾರೆಯಲಿಶಿವಸಂಗವೆಂಢೇ । ಹಾರವಿಸಿಜೊಡಿದ್ದನಂತವ । ದೂರದೂರವ
ದೆ ದುನೀನೇಹದರಿಸಿಪಡೆನಗೆ । ಆರುತರುಣಿಸಿ ಕಾಣಿಸವರೆನೆ ಗಾಢಗತಿಮ
ತಿಯೆನುತಕರುಣಾ। ಕಾಂಗೆಮಹದೇವಿಬಿನ್ನೈಸಿದಳು ಭಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ೧೨ ॥ ಆ
ರುನಂನನುತಿಳಿವವೆನುತಲಿ । ಸಾರೆಯೆಂಬಿರಿಟ್ಟನೋಡಲು । ದಸಾರವಾಗಿ
ಹೆನಲ್ಲದಿರ್ಪಡೆಪೂರವೆಂದೆನಲಾ । ಸಾರೆಯಾಗಿಹನೀಪರಿಂತಿದ । ಸಾರುಪು
ಪವಿಸಬಹುದುಭಕ್ತಿವಿ। ಚಾತವನಬಸವಣ್ಣನಲಿಮಹದೇವಿಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೩ ॥
ಯೆನರಿಪ್ರುಬಸವಣ್ಣಯನಗಾ । ಜಂಗಬಸವನೆಗುರುವಲ್ಲೈಬಳಿ । ಕಂನಲಿಂಗ
ವೆನೀನುಜಂಗಮವೆನಗೆರಾವಯ್ಯ। ಯನುತನುವೇಷಡಿನಳನನಾ । ನಿಂ
ನುಸುಖಿಯಹದೇನುಸೋಜಿಗ । ನಿಂನಡಾಸರದಾಸಿಯಾನೆಂದಳುಮಹದೇ
ವಿ ॥ ೧೪ ॥ ಲೋಕದೊಳುಸತಿಜನ್ಮವನುತಾ। ಸ್ವೀಕರಿಸಿತನು ಮೋಹಲೋ
ಭವ। ನೂಕಿನಿಷ್ಟೆ ಯಾಗಿನಿಲುವವರಾರುಸಂಪಿಟ್ಟಯಲಿ । ಈಕೆಗಾರೆಣೆ
ಶಿವಶಿವಾಯೆನು । ಹಾಳೆಯನುಬಸವಣ್ಣಮುಖ್ಯರ । ನೇಕಪರಿಯಲಿ ಹೊಗಳು
ತಿರ್ದರುಶರಣುಶರಣೆನುತ ॥ ೧೫ ॥ ಕರಣಗಳುಸಲೆಶುದ್ಧವಾದವು। ಶರಣರ
ಸುನೆನೆನನೆಸದುಸಂತತ । ಶರಣರಿಗೆಶರಣೆಂದುಕಾಯ ಪುನೀತವಾಯವಾಯ್ತು। ಶ
ರಣರಿಂದಾನಿಂದುಶುಚಿಯಾ । ಗಿರಲುತನುಮನಗಳವಿಕಾರದ । ಭರಕೆನಾನಂಜು
ವೆನೆಯೆಂದಳು ಮತ್ತೆಮಹದೇವಿ ॥ ೧೬ ॥ ಇಂತುನಿರಹಂಕಾರದಿಂದೊ। ರುತೆ
ಕಾಯಮನೋವಿಕಾರದ । ಸಂತತಿಯಸ್ಮೈತಿಟ್ಟುಪರಿಪಾಕಪ್ರಭಾವದಲಿ । ಸಂ
ತಗೊಂಡುಸಮಸ್ತಭಾವ । ಭ್ರಾಂತಿಯಳಿದುಂಮಖವಸ್ಪೈಪಿನಿ । ರಂತರದಲತಿ
ಮೇರವುತಿರ್ಪಳುಮತ್ತೆಮಹದೇವಿ ॥ ೧೭ ॥ ನೆರೆತೆರಗಳಿದಿಪಡರಿತನುಜ್ಞರುಖ್ಯಿ
ರಿತವಾಗಿಯನೇಕದನದಲಿ । ಹಿರಿಯರೆಂದೆನಿಸಿರೆಹಿರಿಯರೆಂಬೆ । ಟ್ಟಪಂಡಲಿ
ಹಿರಿದುಬಿಸವಿರೆಹಿರಿಯರಹರೇ । ನಿಪುತನಿರಹಂಕಾರವಿಲ್ಲದೆ । ಹಿರಿಯತನ

ಮಹದೇವಿಗಾಯಿತ್ತೆಂದು ಪಶುಪತಿಗಣಾ ॥ ೧೮ ॥ ಬಳಲಾಕೆಯ ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿನಿ
ರ್ಮಳತೆಯಾದುದನರಿದು ಲಲಾತಂ । ನೊಳಗೆ ಸಂತೋಷಿಸುತ ಪೋಯ್ಮಗುಳ್ದವಾ
ಯಿಯಿಂದನುತ । ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂದಂತಃಕರಣ । ತೊಳಲಿಬಳಲಿ ಬಳಿಕೆಂದು ಕ
ರುಣಿಸಿ । ನಿಲಿಸಬೇಕೆಂಬಲ್ಲಮಪ್ರಭುರಾಯನಿಂತೆಂದಾ ॥ ೧೯ ॥ ಅಯ್ಯ ತಪನ
ಳವಡಿಸಿ ಧಿಟವಾ । ಸ್ವಾಯತವೆನಿಪಗವಿಸಬೇಕೆ । ಬಾಯಿತೆಗೆಸರ್ವಾಂಗವ
ನಪಲಿಸುವದರಾರಂಟು । ಬಾಯನರಿಗಳ ಜಿದುರರಲ್ಲದ । ಕಾಯದಲಿ ಕಲಿ
ಯಾರು ಭಕ್ತಿಯು । ಡಾಯನಿಂಸಲಿನೆಲಸಿತು ಮಹದೇವಿಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೨೦ ॥ ಹಾ
ಲಹದಪಲಿ ಹೆಪ್ಪನೆರದರೆ । ಜೋಲೆತುಪ್ಪವನುಬರಾಪರಿ । ಹೇಳಬಲ್ಲಡೆ ನಿಂ
ನನಿವಗಳ ಭಾವಭೂಮಿಯಲಿ । ಲೀಲೆಯಿಂಗೆ ಶಿವತತ್ವಬೀಜವ । ಡಾಳಿಸರೆಫ
ಲಿಸಲಿದನುತಕರು । ಹಾಳು ಬರಗಾರದಾಯನಾ ಮಹದೇವಿಗಿಂತೆಂದಾ ॥ ೨೧ ॥
ಆನುನೀನೆಂಬು ಭಯದನಾಸಂ । ಧಾನವನು ವಿಂಗಡಿಸುವ ಸಂ । ಸ್ಥಾನದಲಿ
ಸಬಿಧಾನಿಯಾಗಿನಿರಾಳದಲಿ ನಿಂದು । ಜ್ಞಾನಜ್ಯೋತಿಯ ಬೆಳಗಿಲಾಯದ।
ನಾನಂದದೊಳಗೆ ಲಿಪನಿಂಸಲಿ । ನೀನೆ ಮುಕ್ತಿಯನರಿವುದೌ ಮಹದೇವಿಕೇ
ಳೆಂದಾ ॥ ೨೨ ॥ ಯನುತಲಾ ಮಹದೇವಿಯಕ್ಕಗೆ । ತನುಮನೋವಾಯುಗ
ಳಸಂಚಯ । ವನಲಂಪಲಿಸಲಿಸುಡುವ ಸುಮತಿಯು ಜೀವಪರಮರನಾ । ಅನು
ಗೊಳಿಸಿ ನಿರ್ಭಯಲವಾಡುವ । ನೆನಹಿನುಪದೇಶವೆರುಮಾಡಿದ । ನನುಪ
ಮೋಪಮ ಸಗುಣನಿರ್ಗುಣಗುರುಗೊಗ್ಗೇಶ್ವರನು ॥ ೨೩ ॥ ಪರುಷಮುಟ್ಟಲು
ಮುಂದಬ್ಬನ । ಪರುಷದಲಿ ಹೊಂಸಹುದು । ನಿಮಿಷಕೆ । ಗುರುನಿರೂಪ ಜ್ಞಾ
ನಜ್ಯೋತಿ ಪ್ರಕಾಸಿಸಲು । ಹರದುಭಾಗಳೆಸಂದುಸುತಿಸು । ನೆರವಿಗತ್ತ
ಲೆನಿತ್ಯನಿವಗಳ । ಗಿರಿಯಗಹನಕೆಗಮಿಸಿದಳು ಮಹದೇವಿ ಮನದೊಳಗೆ ॥ ೨೪ ॥
ಯಲ್ಲವಲಿ ಶರಣಾರ್ತಿಯೆಂದನು । ತೆಲ್ಲವಲಿಹ ಸಕಯನುಳ್ಳಕೊಳ್ಳು । ತೆಲ್ಲ
ಶರಣರ ಚರಣವನು ನಹಿನಲಿನಲಿಗೊಂಡು । ಘುಲ್ಲವಿಸಿ ಮೈಮಣಿದು ಪಸರಿಸಿ।
ಪಲ್ಲವಿಸಿ ಮಹದೇವಿ ಬಳಿಕಂ । ವಲ್ಲಮಪ್ರಭುರಾಯನನು ಬೆಳ್ಕೊಂಡಳ
ರ್ಥಿಯಲಿ ॥ ೨೫ ॥ ನಡಮುಬಳಿಕೆ ಕಾಂತವಾಸದ ದೊ । ಳಡಿದ ಕಾಯ ಪಕದಳಿಯ
ನುಕೊ । ಕ್ಕಡರಿನಿಜಶಿರಿಗಿರಿಯಶಿಖರದ ಸಿದ್ಧಬಿಂತದಲಿ । ಬಿಡದ ನೆಲಸಿದಳ
ಚಲಪದವಿಯ । ಸಡದಳ ಪಾವ ಹವನಿಸುಖದಲಿ । ಪೊಡವಿಯರಿಯಲು ಗುರು
ಗೊಗ್ಗೇಶ್ವರಲಿಂಗಲೀಲೆಯಲಿ ॥ ೨೬ ॥

ಅಂತು ಗತಿ ೧೭ ಕ್ಕಂ ಪದ ೭೫೫ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳ

ವಚನ ॥ ಸಂಬಂಧಸಬಂಡವೆಂದು । ಹೆಸರಿಟ್ಟುಕೊಂಡುನುಡಿವಿರಿ। ಸಂಬಂಧವಾವುದು । ಬಲ್ಲರೆಹೇಳಿರೆಲೆಯು । ಜೀವ । ಪ್ರಾಣ । ಯೆಂತ್ರಿವಿಧ ಸಂಬಂಧವನರಿದಡೆ। ಗೊಗೇಶ್ವರಲಿಂಗದಲ್ಲಿ। ಆತನೆಸಂಬಂಧಿ ॥ ೧ ॥ ವಳಗೆತೊಳಿ ಯುಲರಿಯದೆ । ಹೊರಗನೆತೊಳದು । ಕುಡಿವುತಿರ್ದರೆಲ್ಲಾ । ಹುದೋದಕವು ಸಾದವನರಿಯದೆ । ಭವಬಾಧನವಲ್ಲಿಹುಳುಗ ತಿತ್ತಿರುಗೊಗೇಶ್ವರ ॥ ೨ ॥ ಆ ಧಾರದಲ್ಲಿ । ಅಜನೆಂಬಸ್ವಾಯುತ । ಸ್ವಾಧಿಷ್ಟಾನದಲ್ಲಿ । ವಿಷ್ಣುವೆಂಬಸ್ವಾಯು ತ । ಮಣಿಪೂರಕದಲ್ಲಿರುದ ನೆಂಬಸ್ವಾಯುತ । ಅನಾಹತದಲ್ಲಿ ಈಶ್ವರನೆಂಬ ಸ್ವಾಯುತ । ವಿಶುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿಸದಾಶಿವನೆಂಬಸ್ವಾಯುತ । ಆಜ್ಞಾಚಕ್ರದಲ್ಲಿಶಾಂ ತಾತೀತ। ಗೊಗೇಶ್ವರಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ವ್ಯೋಮ ವ್ಯೋಮವಕೂಡಿದಂತೆ ॥ ೩॥ ಪ್ರೂ ರಕ್ಕಿಪೂರೆ ಸೆವುಂಣಮಾರಿಕವ್ವೆ । ಬಾರಿಕಮಾರನತಲೆಗಾಮಿಯುಂಬಂತೆ। ಕಾಡಹೂವಿನಲಿಕಲ್ಲಲಿಂಗಪೂಜೆಯಮಾಡುವಭವಿಯು । ಭಕ್ತನೆಂಬರುನೋ ಡಾ । ಹಾಗಲ್ಲ । ತಾನುಲಿಗ । ತನ್ನನವೇವುಟ್ಟವಾಗಿ । ಪೂಜೆಯಮಾಡುವಾ ತನೇಸದ್ಭಕ್ತಕಣಾಗೊಗೇಶ್ವರ ॥ ೪ ॥ ಇಷ್ಟಲಿಂಗವೇ । ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವೆಂದು ನುಡಿವ । ಮಿಟ್ಟಯಭಂಡರುನೀವು । ಕೇಳರಯ್ಯ । ಇಷ್ಟಲಿಂಗವನುಕಾಯು ವನು । ಮೆಟ್ಟಹೂಳುವಲ್ಲಿ । ಬಿಟ್ಟುಹೋಪಪ್ರಾಣಕಿಂಸಾವುದುಹೇಳಾಗೊ ಗೇಶ್ವರ ॥ ೫ ॥ ಅಸ್ತಿಗೆಚರ್ಮವಾಧಾರವಾಗಿ । ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ಪ್ರಸಾದವೇಮ್ಮು ತ್ತಿಕೆಯಾಗಿ । ಇದು । ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಸಂಬಂಧ ವಲ್ಲಲ್ಲನಿಲ್ಲಿ । ಭೋಪ್ರಾಣಲಿಂಗ ಸಂಬಂಧವೆಂಬುದು ಕರಕಷ್ಟನೋಡಾ । ಹೊಡವದಿಕ್ಕಗೆ । ಹೊತ್ತಿಪುಂ ಣವೆತ್ತಿದರೆ । ಅದು । ತರಹರವಾಗಬಲ್ಲುದೇ ಗೊಗೇಶ್ವರ ॥ ೬ ॥ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ ವೆಂಬಶಬ್ದದಕ್ಕೆ ನಾಚಿತ್ತುಮನನಾಚಿತ್ತು । ಪ್ರಾಣಹೋಪರೆಕಾಯಬಿದ್ದರೆ ಲಿಂಗವಂಥೆಸೆಯಾದರೆನಾಚಿತ್ತು ನಾಚಿತ್ತುಮನ । ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಸಂಬಂಧಿ। ಗೊಗೇಶ್ವರ । ನಿಂಮಶರಣ॥ ೭ ॥ ಪ್ರೊಕ್ಕುದವಿಕ್ಕದ ನುಂಬ । ನಿಶ್ಚಪ್ರಸಾದಿ ಗಳು।ನೀವುಕೇಳರೋ। ಪ್ರೊಕ್ಕುಹೋಹುದಾವುದು ।ಬಲ್ಲರೆನೀವುಹೇಳಿರೋ ಹೊಕ್ಕು ಹೋಹುದೇಕಾಯು । ಮಿಕ್ಕುಹೋಹದೇಪ್ರಾಣ।ಇವುತಕ್ಕುಧು ದರಿದು । ಸಿಕ್ಕಿಸಿಕೊಳಬಲ್ಲಡೆ । ಸಿಕ್ಕದಾದಕಣಾನಂಮ ಗೊಗೇಶ್ವರ ॥ ೮॥ ಕಾಲನಕೊಂದಾತನಲ್ಲಧೆಪಶುದ್ಧಪ್ರಸಾದಿಯಲ್ಲಾ । ಕಾಮನತಿಂದಾತನಲ್ಲಧೆ ಸಿದ್ಧಪ್ರಸಾದಿಯಲ್ಲ । ತ್ರಿಪುರವ ಸುಟ್ಟಾತನಲ್ಲಧೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧಪ್ರಸಾದಿಯಲ್ಲ ಕಸ್ಲಲ್ಲಿಕಿಚ್ಚುಣಿಕ್ಕಿಬಸುರ ಬಡಿಕೊಂಡಂತೆಗೆಲ್ಲಧೆ । ಯೆಂತ್ರಿವಿಧಪ್ರಸಾದವಿ ಲ್ಲಕಣಾಗೊಗೇಶ್ವರ॥ ೯॥ ಅಚ್ಚಪ್ರಸಾದಿಗಳು । ಣಿಚ್ಚಪ್ರಸಾದಿಗಳೆಂಬಿರಿ

ಣಿಜ್ಜ್ರಕ್ಕನಾವುಹುಸಿಗಳ ಕಂಡೆವೆಲ್ಲ । ವಾಯುಬೀಸುವಲ್ಲಿ । ಆಕಾಶಬಲಿವಲ್ಲಿ। ಲಿಂಗಾರ್ಪಿತ ಮುಖವರಿಯರಲ್ಲ । ಭೋಜನವನುಂಡು । ಭಾಜನವಮಿಕ್ಕಿಟ್ಟುಹೋಕಸ! ಹಿರಿಯರಿಗೆಅಥೇ ಭಂಗಗೋಗೇಶ್ವರ ॥ ೧೦॥ ತನುಹೊರಗಿರಲು ಪ್ರಸಾದವಳಗಿರಲು ಯೇನೆಂಬೆಯ್ಯಾ ಣಿಪ್ರಮನಕ್ಕೆ ವಸನನಾಚದು । ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಾದವ ಕೊಂಡರೆ । ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಭಂಗಕಣಾಗೊಗೇಶ್ವರ ॥ ೧೧॥ ತಲೆಯುಲಟ್ಟ್ರಣಲೊಲ್ಲಥೆ । ವಲೆಯ ಲಟ್ಟುಂಬರೇ । ವಲೆಯುಲಟ್ಟ್ಟಡು । ವಡಲಕುಬಿದರೆ । ಹೊಗೆಯುಘನವಾಯಿತ್ತು । ಯಿಮುಕಂಡಾಪರೆಯು । ಹೇಸಿಬಿಡಬಿಡವೆಗೊಗೇಶ್ವ ॥ ೧೨ ॥ ಈಸರನುಡಿವ । ನುಡಿವನರಿಥೆಹೆನೆಂದು। ಬಿಸರಹೊದ ರಂಣಗಳೆಲ್ಲಾ । ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವೆಂಥೆಂಬುಯ್ಯಾ । ಮನಘನವೆಂದರಿಯಥೆ । ಮರುಳುಗೊಂಡರೆಲ್ಲಾ । ಈಸರಪನರಿವಡೆ । ತಾಶಿವನು ಗೂಗೇಶ್ವರನೆಂಬುದು । ಬೇರಿಲ್ಲಾ ॥೧೩॥

ಸೂಚನೆ॥ ಬಸವರಾಜಗೆ ಸೊಧಕಾಂಗೆಪ । ಬೆಸುಗೆಯನುವಿನಭೆದವನುಜೊ। ಧಿಸಿದನೆಂಮಯ ಗುರುಗೊಗೇಶ್ವರ ಲಿಂಗಲಿಲೆಯಲಿ॥

ಪದ॥ ಆರುವೊಡಲಲಿಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದ। ದಾರಿಯನ ಸಲೆತೆರಹುಮಾಡಿಮನೊರಥವಹಡವವಪ್ಪಕಾಲನಕಿಲಸರಿಪವರು । ಕಾರಣಂಗಳಮೂಲವನುಕಂ। ಣಾರೆಕಾಬವಹಾತ್ಮರುಗಳವ । ಧಾರಿಪುದುಮುದದಿಂದಲಿಪ್ರಭುಲಿಂಗಲಿಲೆಯಲಿ ॥ ೧ ॥ ಣಿಲಿಸಿಣಿರ್ವಯಲಿನಸಮಾಧಿಯನಳೆಡಿಸಿಮುಪಥೆನಿಯಕ್ಕಸಕಳುಹಿತದನಂತರದಲಗ್ಗದಬಸವರಾಜಂಗೆ । ತಿಳಹ ವೆನು ಶಿವತತ್ವಭಕ್ತಿಯ। ಬಳಕಯ ನು ಭಾವದವಿವೆಕ । ಸ್ಥಲನನೆಂದನುತಲ್ಲಮ ಪ್ರಭುರಾಯನಿ ತೆಂದು ॥ ೨ ॥ ಪೊಸದುತಾಹಿಡಿದಿಷ್ಟಲಿಂಗವ । ಬೆಸನದಲಿ ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮ। ಪಶದಲಿಂತಿರುತಿರಲಿ ಕಾತಃಕರಣ ವೃತ್ತಿಗಳ । ಬೆಸುಗೆಬಿಡ ವುದುಪ್ರಾಣಲಿಂಗದ । ದೆಸೆಗೆಮನವೆಳಸೂದುಮಾಯೆಯ । ಮುಸುಕವೆಲ್ಲವು ಮಾದುಹೊಹಮುಬಸವಕೇಳೆಂದ ॥ ೩ ॥ ದವಚಿತ್ಪ್ರಸಾದಡಾನಿ । ನಾಪಪರಿಯಲಿ ಭಕ್ತಿಭರಸ । ಭಾವಿಸುಹೆನ್ನೆ ಸಹಪಭಕ್ತಿಯನರಿವಪರಿಯಂತು। ಯಾವಿಕಾರವಕಳದಕಾಯಕ । ಛಾವಿಳಾಸವತಿಳದು ನಿಖಿಲನಿ । ರಾವಲಂಬವನೆಂದುಕಾಬೆನುಗುರುವೆಹೆಳೆಂದ ॥ ೪ ॥ ವ್ರಂಣಕೆಚ್ಚ್ರಲ ಬೆಸುಧಿಸವಿ । ಪ್ರಂಣೆವಾಲುಣಬಲ್ಲುದೇಕೆ । ಳೆಂನಭಕ್ತಿದ್ವಾರವನು ಹಸುಗದಂನ್ಯಮಾರ್ಗದಲಿ । ಕಂಣುಗಾಣದನಡನಡವರಲಿ । ತಂನನರಿವುದು ಹುಸಿಕಪಾಟಸ । ಮಂಣಕೆಳೆನುತಲ್ಲಮಪ್ರಭುರಾಯನಿತೆಂದ ॥ ೫ ॥ ಗಿಡವಳಕಿ ಹೂಪತ್ರಗೊಸಗ । ಮುಡುವಳಕೆಯ

ಘಘವಣಿಗೋಸುಗ । ಮುಡಿಮುಉಪಕಾರಕ್ಕೆ ಸಕಲೋಷಧಿವನ ಸ್ಪತಿಯ । ಕ
ಡಿಸುತಿ ಪರಿಹೆರುಗಳತೆಂ । ನೊಡಲನೊಂಚಿಸಿ ಬಾಹ್ಯಭಕ್ತಿಯು । ನಡವತ
ನಾವ ಚೆಕ್ಕನ್ನೆ ಬಸವಣ್ಣಕೆ ಳೆಂದಾ ॥೬॥ ತೆಗ ಬಿಳ್ಳುಳ್ಳು ಸಿ ನುಉಡುಗರ।
ವಾಗುಳಿಕಯಾಲಸ್ಯಕಂಪುಗ । ಳೊಗಡಿಕಮುದನಿಘ್ರ ತೂಕಡುಕನಸುಕಳ
ಪಳಿಕೆ । ಆಗುಹೊಗಂಧೆಂಬ ಗೊಡವೆಯ । ನಿಗಿನುಮೆಯುಸಿದ್ಧರಾಮನ।
ಲಾಗಿನುತಿರಬೆ ಕೆ ಭಕ್ತರುಬಸವಕೆ ಳೆಂದ ॥ ೭ ॥ ಉಸುರುಗರಗಸದಲ್ಲಿತನು
ವಿನ । ಬೆಸುಗೆಯನು ಬಿಡಮಾಡಿ । ಬಿಸುಡಫೆ । ಹಸುತೃಷೆಯ ಹಳಿಹ ಗಲಿ
ನುಪಬಳಕಂಜಿ ಮುಖಗೊಡಫೆ । ದಶವಿಧೆಂದ್ರಿಯಧಾಳಿಯಲಿಕಂ । ಕೆಸಫೆ
ನಿಲವಡೆಸಿದ್ಧರಾಮನೆ । ಥೆನೆಯನೆಯ್ದಲು ಭಕ್ತರಹರ್ರೈಬಸವ ಕೆ ಳೆಂದ॥
೮ ॥ ಧೆವಧೆವವ ಹ ವ್ರಸಾಪವಿ । ದಾವಶಬ್ದವಚಿತ್ತವಿಸಿಧಿರಿ । ನಿವುನಿಂ
ಮುಯಕಿಂಕರೊಳಂನಾರಹೊ ಉವನು । ಥೆವನಿ ವ ಂನಿಸಿಡಡಧವುನೆ । ಪಾ
ವನಾತ್ಮಕನಲ್ಲದಡೆಜಡ । ಜೆವಿರಿದಲಿ ಕಷ್ಟವೆಂದನು ಸಿದ್ಧರಾಮೈಯ್ಯ॥
೯ ॥ ಪರಮಪೂರ್ವಾಚಾರ್ಯ ಬಸವೇಶ್ವರನು ಥನಗತ ಜಂನಬಸನು।
ನಿರುಪಮಜ್ಞಾನೈಕನಿಧಿ ಮಡಿವಾಳಮಾಚೆಯ್ಯ । ಪರನ ಹಾಗೆಲಿಂಧಿಣಿ
ಯೊಳನಿ । ಬರನೆಗಣಿಸುವಡಾನಥೆ ತರ । ಹುರುಳಹೆ ಳಾಧೆವಯಂಥಿಸು
ಸಿದ್ಧರಾಮೈಯ್ಯ ॥ ೧೦ ॥ ಪ್ರೊತ ವಮುರೆ ಸಿದ್ಧರಾಮನೆ ವ ತತೆಪ್ಪದು
ಭಕ್ತರ ಪಮಾ । ತಿತರಹ ಥ್ಯೆ ಬಸವನುಡಿವಳ ಚ ನುಬಸನುಣಾ । ಈಜಗ
ಳ ಸಾಕ್ಷಾತಲೊಕ । ಖ್ಯಾತಪುರುಷರು ಸತ್ಯವೆನುತವು । ರಾಕೆನರನಿ ಗಹೊ
ಗಳುತಾನರಿಭುರಾಯ ನಿಂತೆಂದಾ ॥ ೧೧ ॥ ಆದಿಪುರುಷನು ಬಸವರಾಜನು।
ದಿಪುರುಷನು ಬಸವರಾಜನು । ನಾದಪುರುಷನು ಬಸವರಾಜ ತು ಬಸವರಾಜ
ನನು । ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಗಳರ ಸರಿಯದೆ । ಹೋದವೆನುತಲಿ ಬಸವರಾಜನು
ನ್ನೆಯೆದ್ಧಹೊಗಳುತನಲ್ಲಮುಪ್ರಭುರಾಯ ನಿಂತೆಂದ॥ ೧೨ ॥ ಆದರಾಲಿಸಿಳೀಳು
ಭಕ್ತಿಯ । ಹಾಧಿಗೊಂದೇಕೀಲು ಧಿಟಚೇ । ಅಮುದೀತನ ವಿಶಿಪುಕಾಬು
ದತಾನೆಮುಸ್ತವನು । ಆದರಿಸಿಯಿಗಾತನು ಪಲಿಂಗಳ । ಪಾಪಿಯ ಲಿಯುಲಿಭೋ
ಗ್ಯಸಿಕೊಳತವೆ । ಸಾಧಿಸುವುದು ಸಮಾಧಿಯನು ಬಸವಣ್ಣಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೩
ಅನುಶ್ರವಣಮನನದನಿರುಸ್ಯಾ । ಸನಪಲೊಪ್ಪಿತ ಸಾಗಿತುನಯ । ತೆನುಮ
ನೋವಾಕ್ಕಾಯಕರ್ಮಗಳೊಂದು ಹರಿಯಾಗಿ । ನೆನಹುನೆನಹುನೆಲೆಗೊಂಡಾಮ
ಹಂತಸ್ಥುನವಡಾವುದು ಗನಿಸಿದರೆಯಾ । ಕನೆಕಣಾಸ್ವಾತುತ್ರ ಭಕ್ತನು
ಬಸವಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೪ ॥ ತುನೊಳಗೆಗುರುಲಿಂಗ ಜಂಗಮ । ತೊನೊಳಗೆ ಪಾ

ದೋದಕಾಮೃತ । ತುನೊಳಗೆ ಪರಮಪ್ರಸಾದಸವಸ್ತುವೆಲ್ಲವನು । ತಂ ನೊಳರಿಯದೆ ಯಿಂದಿರೊಳರಸುವ । ಭಿಂನಭಾವ ಭ್ರಮಿತಭವಿಗಳು । ನಂನ ಸಾಧಿಸಲರಿಯರ್ರೈ ಬಸವಂಣಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೫ ॥ ಅದುನಿಮಿತ್ತದಲಂತರಂಗದ। ಪದರದೊಳುಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮ । ದೊದವನಾಪಾದೋದಕವಸಾಸಪ್ರಸಾ ದಖನು । ಹೃದಯಲಿ ಕಾಂಬನಬರತಂ । ಮಿದಿರಿನಲಿ ಪೂಜಿಪರಲ್ಯೆಪ್ರತಿ। ನಿಧಿಯನಿಮಿಸಿ ಪೂರ್ವಪುರುಷರು ಬಸವಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೬ ॥ ವ್ಯಾಧಿಗಳನೆ ರೆಗೆಲಿದ ಶ್ರೀತೋ। ಷ್ಣಾದಿಗಳ ಪರಿಹರಿಸಿ ತಾಗುನಿ । ರೋಧವೆಲ್ಲವನೀಗಿ ನಿಪಸ್ತುತಿಗೆತವವಾಗಿ । ಐದುಖುಖದಲಿ ಹರಿವವನವನು । ಸೇದಿನಿಶ್ಚ ಅವನಿಸಿಸತ್ಯನ। ಮಾಧಿಯಲಿನಿಂದವನೆ ಭಕ್ತನ ಬಸವಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೭ ॥ಮ ಘಣನೆ ಬ್ಬಳಿ ಮೂಡಿಪಲ್ಲದೆ । ತನುವಿನೊಳಗನು ಕಾಣಬಾರದು । ತನುವಿ ನೊಳಗನು ಕಾಣವಿರ್ದಡೆಭಕ್ತಿರತಿಯಿಲ್ಲ । ವಿನ ತಭಕ್ತಿಗತಿಯರತಿಯಕಾಣದೆ ಸುಗವನೆಯ್ಗಲಿಬಾಪುತಾ । ಘನಪಬೆಸಧೆ ಮುಕ್ತಿಯಾಗದು ಬಸವಕೇ ಳೆಂದ ॥ ೧೮ ॥ ಪಾರಧನಸೇರುವಡೆ ಪಾಷಿಯು। ದಾರವನು ಹಿಡಿದಲ್ಲದಾಗದು ಧೀರತನದಲಿ ಸಂಚರಿಸುತಿಹ ಮನನಿಲಿಸವತೆ । ಮಾರುತನಗತಿಗೆಡಿಸಿಕಾ ಯದ । ಕಾರಣನರಿದಲ್ಲದಾಗದು। ವೀರಶೈವದ ಬಟ್ಟೆಯಿದು ಬಸವಂಣಕೇ ಳೆಂದ ॥ ೧೯ ॥ ವಾಯುಯೆಂಬುದು ಘನವುಮನವೇ । ವಾಯುವಾಗಿಹದಾವು ನಸ್ಸೇ। ವಾಯುರೂಪಾಗಿರುತಲಿಪುದಾ ವಾಯುಹರಿದಾಡಿ । ಕಾಯಬನು ಕಗೆಡಿಸಿಯ । ಛಾಯಕಾಣಿಸಲೀಯದಂತಾ । ವಾಯುವೆನೆಗೆಲುವವನೆ ಭಕ್ತನು ಬಸಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೦ ॥ ಹೇಳ ವಡೆಮನವೆಂಬಹಕ್ಕಿಗೆ । ಕಾಲುಗಳ ಲ್ಯೆತೊಳಲ ತಿರುಕಂ । ಣಾಲಿಗಳು ಧಿಟವಪಳೆ ಪಕ್ಕಗಳೀಡೆಪಿಂಗಳದ । ಗಾಳೆ ಯಾಗಿಹ ದಂತುಕಾರ । ಪಾಲಿಯೇಸಾಧಕಕೆ । ವಾಲಪವನಿಲಿಸುವನೆಭ ಕ್ತನ ಬಸವಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೧ ॥ ಆಲಿನಿಂದಡೆ ಸಲಿದುಸೂಸುವ । ಗಾಳನಿಲವು ಮುಗಾಳಿನಿಲೆಮನ । ಮೇಲೆನಿಲವುನು ಮುಸುನಿಂದಡೆ ಬಿಂದನಿಂದಿಹುದ । ಲೀಲೆಯಿಂದಾಬಿಂದನಿಂದಡೆ। ಕಾಲಕರ್ಮವಗೆದ್ದು ಮಾಯೆಯು । ಹೇಳಹೆ ಸರಿಲ್ಲನಿಸಬಹುಮ್ಯೆ ಬಸವಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೨ ॥ ಅಂಗಭೂಮಿಯು ಲಾಗಬೀಜವ ಲಿಂಗನೆನಹಿನಲಿಕ್ಕಿ ಜಲಪ್ರಾಣಗಳನವ ಸತ್ವದಾತೆಸವೇಳದಲಿ ಜೆಳಸಿ। ಹಿಂಗದೊದವಿದ ಬಂದ ಘಲವನ । ನಗಗೀಯದೆ ವಿವಲವನಿಸಿಯ । ಸಂಗೊ ಳಸಿಕೊಂಡಿರುನೆ ಭಕ್ತನೆ ಬಸವಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೩ ॥ ಸಲೆಷಡಾಧಾರಾಂಬ ಜಂ ಗಸಿ। ನೆಲೆಯನರಿಯಲಿ ಬೇಕಬೇಕಹಡೆ। ಬಲಿವುದಿಂತಷಡು ಸ್ಥಲಂಗಹನವು

ವೇಳದಲಿ । ಇಳೆಜಲಾನಲ ವಾಯುಗಗನ । ಸ್ಥಲಕುಲಂಗಳ ನಾತ್ಮತತ್ವವ ತಿಳಿಹಿಸ ಬಿಸುವ ನವಸೆ ಭಕ್ತನು ಬಸವಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೮ ॥ ಆರುಭೂತಗಳಾರು ಚಕ್ರಗೆ । ಳ್ರಿಪವು ಪರಿವಿಡಿಯ ಲವರೊಳು । ಮೀರಿದಜಪರಿರುದ್ರ ನೀಶಶಿ ವಾತ್ಮತತ್ವಗಳ । ತೋರಪವುನೆಲೆ ವಿಡಿದು ನೆಲೆಬಲು । ಹೇರಿಸಾಧಿಸಿಯಂ ತವೆಲ್ಲವ । ಸಾರಿಪಾಂಟುವ ನಂನೆ ಭಕ್ತನು ಬಸವಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೯ ॥ ನೆಟ್ಟನಾ ಗುದಲಿಂಗನಾಭಿಯು । ವುಟ್ಟಗುರು ನೆಲೆದಾಭಿಹೃದ್ಗಳ । ವುಟ್ಟ ಗವು ದಿಕ್ಕುಗಳು ಭ್ರೂಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರಗಳು । ನಿಟ್ಟಸಲು ಶಿವಲಿಂಗಡೋವರಿ । ಯೊ ಟ್ಟಲಾಗಿಹವಿನ್ನು ಜಿರಸವ । ಕಟ್ಟಳೆಯ ಕಂಡನೆ ಭಕ್ತನು ಬಸವಕೇಳೆಂ ದ ॥ ೩೦ ॥ ಬಿಂದುವಸ ತ್ವವ ಗುರುವುಖಾಗ್ನಿಗೆ । ತಂದುಪಚನಿಸಿ ಜಂತವು ದವುಖ । ಔಂದಲಿಂಗಕೆನೀಡಿ ತನ್ನುಖದಿಂದಲೊಕ್ಕೈಳಿಪ । ಸಂಪದಸ ಥೆಯನಿ ಪಾಪಸಾದವ । ನೊಂದುಮನಸಿನ ಲುಂಡಪವ । ನಾದವನು ಪಡದನೆ ಭಕ್ತನು ಬಸವಕೇಳೆಂದ ॥ ೩೧ ॥ ಧರೆಜಲಾಗ್ನಿಯನೆಬದ್ಧ ಪರಿಸ । ಸರ್ವಗನ ಕು ವಹಾರಕನಾಜೆಜ್ಞವಿಡಿದಾ । ವುಂತ ಗಗನವನೆ ಬದ್ಧರೆ ಜಂಗವ ದಲಪಥಾನಿ । ವ ರಗಗನವಾತ್ಮಸ್ಥಲವನೆ । ಬದ್ಧರಲು ಶಿವಲಿಂಗೈಕ್ಯನಿಂತೀ । ಪರಿಯನರಿದವ ನೆಂನಭಕ್ತನು ಬಸವಕೇಳೆಂದ ॥ ೩೨ ॥ ಧರಣಿ ಪಲದಲಿ ಕರ್ಮಪಾಕೆ । ವುನುತ ಮಂಡಲವಲ್ಲಿ ಭಕ್ತನ । ಪಿರಿಯ ಗಗನಾತ್ಮ ಸ್ಥಳಾನ್ವಿತನಾಗನೆ ಜಾಜ್ಞಾನಿ । ಪರಿ ವಿಡಿಯಲವನಿಳಿಹಿನಿಂದರೆ । ಪರಕೆಪರತತ್ವವಸ್ತುವಾಗಿಯೆ । ನೆರಪನೆಂ ಲಿಬ ಳಿಕಲಾತನು ಬಸವಕೇಳೆಂದ ॥ ೩೩ ॥ ಶಕ್ತಿಯ ಡೆಗ ವಲಿಂಗವತಾ । ಭಕ್ತಿಯ ಡೆಯಾನಾಭಿ ಹೃದಯವು । ಮುಕ್ತಿಯಡೆಯನಾತಾಳ ಹಬ್ರಗಳ ದನಿವು ತ್ತದಲಿ । ಶಕ್ತಿಯಡೆಸಪುಸನಾಗಿಯೆ । ಭಕ್ತಿಯಡೆಭಾವದ್ಧ್ಯಾನಾದಡೆ । ಮು ಕ್ತಿಯಂಬುದು ಮುಂಪೆನಿಲುವುದು ಬಸವಕೇಳೆಂದ ॥ ೩೪ ॥ ತ ನನೊಳಿಪಡೆಶ ಕ್ತಿಯಿಡಲಾ । ತಂನನರಿವಡೆಭಕ್ತಿಯಿದಲಾ । ತಂನನಳಿವಡೆಮುಕ್ತಿಯಿಂದಲಾ ಲಿಂಗವುತಂಗೆ । ತಂನತಾನಿಂತಧರಿ ತಂನೊಳು । ತಂನತಾನಾಗಿದ್ದದಡೆ । ನು ನಪುಟ್ಟನೆ ಭಕ್ತನೈ ಬಸವಕೇಳೆಂದ ॥ ೩೫ ॥ ಶಬ್ದವೆನಿಪಾ ರೂಪವಟ್ಟ ವಪು ಬದ್ಧವದ್ರಾಬಂಪವೊಪಲಾಕಿ । ಗಿದ್ದನಾನಾಪರಿಪರಿಯ ಯೋಗೋಪ ದೇಶಗಳುಉದ್ಧರಿಸಲಾ ಬಸವರಾಜನ । ಬುದ್ಧಿಪ್ರಜ್ವಲ ಭಾಗಿಪಸರಿಸ । ತಿ ದ್ದದೇನೆದ ಬಿನಾಪ್ರಭ ಲಿಂಗನೊಲು ಮೊಯನು ॥ ೩೬ ॥ ವಸಡತಿಹ ದ ನವಲತಲನ ಭವ । ಕೂಡವ ನಕಲನು ಭವಂಗಳ । ಗಾಢಪಲಿಗವ ನಿಸುವು ದೂರ್ಧ್ವವದಪ್ರಚಾರಣೆಗೆ । ನೀಡಿನಿಲು ಕೂದಂತರುಗಡ । ನಾಡನಾಳುವೀ

ಪ್ರಕಾರದೆ । ಜೋಡಿಸುತ್ತಿರುತಿಹುದು ಭಕ್ತರುಬಸವಣ್ಣನೆಂದ॥೩೩॥ಅನು
ಭವವೆನಲವಡುವ ಪರಿಯಂ । ತನುವೆ ತಾನೆನೊಳಗೊಂಡು ನಿಶ್ಚಲ। ದನುಭವನಂ
ಗೀಕರಿಸಿನೀ ವಿಸ್ತಾರದಿನುಗಳಲಿ । ಮನವಲಿದುನಾಬಂದುಮೇಲೆ । ನೆನಹಿ
ಗಾಶ್ರಣಹರುಷವಾಡವೆ । ನೆನುತಲಾ ಪ್ರಭುರಾಯ ನಾಬಸವಂಗಿಂತೆಂದ॥
೩೪॥ ನೋಡಬೇಕಾರಾರ ಭಕ್ತಿಯ । ಮಾಡಿಸು ಕ್ರಿಯಹಡೆವೆನೆಂದನು।ಗೂ
ಡಿನಿಜ್ಞುಟರಾಗಿ ಧೀರೋದಾರವೃತ್ತಿಯ ಲಿ । ಬೋಡಿಯೋಗದೆ ನಿರ್ವಹಿಸಿ।ಹೇ
ಡಾಡದವನನು ಕಾಬೆನಾವಿಂ । ನಾಡಿಬಹೆನೆಂದೆನುತ ಲಿದ್ದನು ಗರುಗೊಗೇ
ಶ್ವರನು ॥೩೫॥

ಅಂತಗತಿ ೧೮ಕ್ಕಂ ಪದ ೫೯೦ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು-

ಹತ್ತೊಂಭತ್ತನೆಯ ಗತಿ.

ವಚನ ॥ ಕಳ್ಳಗಂಜಿ ಕಾಡಹೊಕ್ಕರೆ। ಹುಲಿತಿಂಬುವಡಾಬಡೆ।ಹುಲಿ
ಗಂಜಿ। ಹುತ್ತಹೊಕ್ಕಡೆ। ಸರ್ಪತಿಂಬದೆವಾಬುಡೆ । ಕಾಲಗಂಜಿ ಭಕ್ತನಾಪಡೆ।
ಕಲಿಕಾಲತಿಂಬದೆವಾಬುದೆ । ಮೃತ್ಯುವಿನ ಬಾಯ ತುತ್ತಾದ ವೇಷಡಂಬಕರನಾ
ನೇಜೆನ ಗೊಗೇಶ್ವರ ॥ ೧ ॥ ನಾರುಬೇರಿನ । ಕುಟಿಲಕರ್ಮದ ಯೋಗವಲ್ಲಿದು।
ನಿಲ್ಲಿಬೋ। ಕಾಯ ಸಮಾಧಿ। ಕರಣಸಮಾಧಿಯೋಗವಲ್ಲಿದು। ನಿಲ್ಲಿಬೋ। ಜೀವ
ಸಮಾಧಿಯುಂಬುದಲ್ಲ। ನಿಜಸಹಜ ಸಮಾಧಿನಿಧಿಕಾಣಾ ಗೊಗೇಶ್ವರ॥೨॥

ಸೂಚನೆ ॥ ಶರಣರೆಲ್ಲರನಿರಿಸಿ ಹೋಗುತ । ಕರುಣದಲಿ ಗೋರಕ್ಷನಾ
ಥಗೆ। ವರಚಿಸಿದ ನಂಬಿಲ್ಲವ ಪ್ರಭುಲಿಂಗತೆಸ್ವವನು॥

ಪದ। ನರತೊವಲು ಯೆಲವಿದ ಳು ಕಬ್ಬಸು । ಕರುಳುಖಂಡಪುರೀ
ಷಪುಂಜದ । ಶರಿರವೇಶಯ ವಾಗಿಸಿದ್ಧಿಯು ಹಡವೆನೆಂದೆಂಬ। ವ ರುಳುತನವ
ನುನಿಲಿಸಿಸೂಕ್ಷ್ಮಾ । ತ್ಪರತು ಪದವಿಯ ಲರಿಸುವನ ವನು । ಶರಣರೆಲ್ಲರುತಿಳಿ
ವುದೀಪ್ರಭುಲಿಂಗಲೀಲೆಯಲಿ ॥ ೧ ॥ ಸಾಧಿಸುವುದಿಂನಿನು ನಿಂವೊಳ । ನಾದ
ಬಿಂದ ಕಳಾಪ್ರಪಂಚದ । ಹಾದಿಯ ನು ಹರುಹಾಡು ತಿಹುದೇಕಾಗ್ರಚಿತ್ತ
ದಲಿ । ಆದಿನಕೆನಾಬಂದು ನೀವ ಸ । ಮಾಧಿಗಳ ಸಾಹಸದವ್ಯಾಪ್ತಿಯು । ನೆ
ಯ್ದೆನೋಡುವೆನೆನುತಲಾ ಪ್ರಭುರಾಯ ನಿಂತೆಂದ ॥ ೨ ॥ ಸತ್ಯರಾಗಿಹುದಖಿ
ಲಭಕ್ತರು। ನಿತ್ಯರಾಗಿಹುದಖಿಲಭಕ್ತರು । ಸತ್ಯರಾಗಿಹುದು ಮಲಭಕ್ತರು
ಭಕ್ತಿಯಿಂದೆನುತ । ಮತ್ತೆಮುಸದಲಿಸಿದ್ಧರಾಮನ । ಸುತ್ತವೋತ್ತಮ
ಬಸವರಾಜನ । ಚಿತ್ತದಣಿಯಲು ಹರುಷದಲಿ ಹರಸಿದನು ಪ್ರಭುರಾಯ
೩ ॥ ಮನವೊಲಿದು। ಶಿವಶರಣರೆಲ್ಲರು। ತನತನಗೆಸಾಷ್ಟಾಂಗಸಹಿ ಶಿವ। ತನುವ

ನೀಡಾಡಿದರು ಗುರುವಿಗೆ ಬಳಿಕಲವರುಗಳ । ವಿನಯದಿಂದಿರ ಹೇಳಿ ಮರ್ತ್ಯದ । ಮನುಜರು ಪಾವನವ ಮಾಡುವೆ । ನೆನುತ ಗಮಿಸಿದ ನಲ್ಲಮಪ್ರಭುಲಿಂಗಲೀಲೆಯಲಿ ॥ ೪ ॥ ಇತ್ತಲೀಬಸವಾದಿ ಮೊದಲಾ । ದುತ್ತಮಶಿವಭಕ್ತರೆಲ್ಲರು । ಚಿತ್ತದಲಿ ನಿಜಗುರು ನಿರೂಪವ ಮಾಡ ತೊಡಗಿದರು ॥ ಅತ್ತನೊಂದಲೆಪು ರಕೆಯೋಗಿನಿ । ಚಿತ್ರದಿಂದಲಿ ಸಿದ್ಧರಾಮನು ಮತ್ತಮನದಲಿ ಮಾಡುತಿರ್ದನು ಶಿವಸಮಾಧಿಯನ ॥ ೫ ॥ ಧರಣಿಯೊಳಗಾರಾದಡಾವಾ । ಚರಣೆಗಳನಾಚರಿಸ ತಿಹರಾ । ಮರಿಯ ಲಪರವರಿಗೆಯಘೋಚಿಕಸುವಸ್ವಸಂನತೆಯು । ಕರುಣಿಸುವೆನೆ ದೆನುತಸಚರಾ । ಚರರಿಗುಪಕಾರಾರ್ಥವಾಗಿಯೆ । ಗರ್ಗೋರೇಶ್ವರಲಿಂಗಸಲೀನು ರ್ಂನಲೀಲೆಯಂಲಿ ॥ ೬ ॥ ವಸದು ಕುಲಗಿರಿಕುಲವನೊಲಿದೀ । ಕ್ಷಿಸಲು ಪರ್ಷಸಪರ್ವತಂಗಳ । ಹೆಸರಹಡದವು ತರುಲತಾನಿಕರವನಿರೀಕ್ಷಿಸಲು । ಮಿಸುಪಸುರತರುಕಲ್ಪಲತಯೆಂ । ಬೆಸಕವಾದವುನೋಡೆಸರಸಿ । ಪ್ರಸರಮೃತಗಳಾದವಾ ಪ್ರಭುಲಿಂಗಲೀಲೆಯ ಲಿ । ೭ ॥ ಪೊಡವಿಯನುಪಾವನವಮಾಡುತ । ನಡದುನಲವಿಂಬರ ತಬರುತಲಿ। ಬಡಗನೂವಿಯುಪುಣ್ಯವುರುಷರಚಾರುಚರಿತೆಯನು । ಬಿಡದನೋಡುವೆವವರು ಬೇಡಿದ । ಕೊಡ ವೆನೆನುತೊಲಿದುಕರುಣದ । ಕಡಲಿನುತಿರೆ ಬಂದನಾಪ್ರಭುಲಿಂಗಲೀಲೆಯ ಲಿ ॥ ೮ ॥ ಯಿಧಿರ ಪರಿಕಂದಲ್ಲಮಪ್ರಭು । ವವವಯೋಜನ್ಸ್ವರುಶನದಸ । ಪದಸ ಸ್ವಪಲಾದವಗ್ಗ ಸಪುಣ್ಯನದಿನಿಕರ। ಮುದದಲೆಡೆಗೆಯೆ ಡೆಗಳೆಲ್ಲವು । ಸದಮಲಕ್ಷೇತ್ರಂಗಳಾದವು । ವಿದಿತಮೆಮಯಗುರುಗೆರಗೇಶ್ವರಲಿಂಗಲೀಲೆಯಲಿ ॥೯॥ ನಿಧಿಯಚಿಂತಾಮಣಿಯದಿವ್ಯೌ । ಷಧಿಯ ಪರುಷ ದಕಣಿಯಸುಲಲಿತ। ಸುಧೆಯ ಬಿಲಗಳಸಿದ್ಧರಸಪಾದುಕೆಹುಸಂಜನವ । ವಿಧಿವಿಧಾನದವಸ್ತುಗಳತು । ವಿಧಿರಲರಸುಪಸಾಧಕರತವ । ನಿಧಿಕರಶ್ರೀಗಿರಿಯ ಕಂಡನ ನಿಗತಪ್ರಭುರಾಯ॥ ೧೦॥ ನಡವಲತೆಗಳು ನಗವಗಿಡುಗಳ । ನುಡಿವ ಶಿಲೆಗಳುತೇಜದಿಂದುರಿ । ಯಿಡ ಪತರುಗಳುದಿವ್ಯರುಚಿಗಳನೀವಗಲ್ಮಗಳು। ಕುಡಿದಡಂತಃಕರಣಶುದ್ಧಿಯ । ಕೊಡುವಮಡಗಳ ಜಾತಿವೈರವ । ತೊಡದ ಖಗಮೃಗಮೆರದದಾಶ್ರೀಗಿರಿಯ ಶಿಖರದಲಿ॥ ೧೧॥ ಯೇರಿನೋಡಲು ಸತ್ಯಲೋಕಕೆ । ಹಾರಿಸುವರಿಖರಗಳುಮಿಗೆ । ವಿಾರಿಪೆಕ್ಕಡೆಸಪ್ತಪಾತಾಳದ ಸೆಘಾಟಕೆಯ । ತೋರಿಸುನೆಬಿಂಕದಬಿಲಂಗಳು । ಸಾರಿಸಾಧಕರೇನಬಗೆದುದ। ಹೇರಿಕೊಡುವಸುವಸ್ತುವಿದ್ಧರ್ಪುಸರ್ಪತಾಗ್ರದಲಿ ॥ ೧೨ ॥ ಅವಹಾಶ್ರೀಗಿರಿಯುಶಿಖರದಿ । ಕಾವ್ಯತಾರ್ಥವನಹಡದೆನೆಂದು । ಧ್ಯಾಮತೆಯಗೋರಕ್ಷನೆಂಬ

ಸಮಸ್ತಸಾವಕಸ। ಪ್ರಿಯ ಮಡಿಂದಿರುತಿರಲಿಕಾಡಿನ। ವೀಮನೋವಯವ.ಸಾ
ರ್ತಿವ ಯನಿ। ಸ್ನೇಹ ಸಲ್ಲವನಲ್ಲಿಗೆಯ್ತಂದನುವಿನೋದದಲಿ ॥ ೧೩ ॥ ರೋಗಿ
ಯಲ್ಲಿಗೆ ಅಮೃತವೈದ್ಯ। ಯೋಗಿನಡತಂದಂತೆಜೀವನಿ। ಯೋಗತನುವಿಗೆ
ಮುಟ್ಟಿಮುಜೀವಣಿಗೆಬಂದಂತೆ। ಮಹಾಗಮಲಪದೋವಿಳಾಸತೆ। ಯಾಗು
ತೋರಿಸಿಪಂತೆಕೃಪೆಯಿಂ। ದಾಗಳಾಗೋರಕ್ಷನಲ್ಲಿಗೆಬಂದಪ್ರಭುರಾಯ ॥ ೧೪ ॥
ಬರಲಿಕಾಪ್ರಭುರಾಯ ಡಿಗಳ। ಗೆರಗಲೊಲ್ಲಿದೆಹುವಿನಿಂದಲಿ। ಬೆರತುಬಿ
ಕಡಬಿಂಮಿರಲಿಕ್ಕೈವಗಿದುಕರಣೊಮ್ಮ। ಗುರುತರಾಸನದಲ್ಲಿವಿಗೆಕು। ಕೈ
ಶಿಸಿಕಾವೆರ್ಗಿಯ ಲೊಯ್ಯನ ಇಬ್ಬನೆ। ಪರಿವಿಡಿಯ ಲಲ್ಲವ ಗೆ ಬಿನ್ನೈಸಿದನು
ಗೋರಕ್ಷ ॥ ೧೫ ॥ ಬಪಕಡೆಯಿಂಬಿಜಯುವಾಡಿದಿ। ರಾವಕಾರಣಬಂದಭರವೆ
ವ। ಗಾವುಶೈವೆಸನೇನ ಕಾದನನಿರವಿಸುಪ್ರಭುವೆ। ನೀವುಬಹುದೆವಗತು
ಳಭಾಗ್ಯವು। ಲಾವಳಗೆಕಾರಣವಲಾಪುಹ। ದೇವಯುನುತಲಿಪ್ರುಜಿ ವಚನವ
ನುಡಿದಗೋರಕ್ಷ ॥ ೧೬ ॥ ನುಡಿಯನಾಲಿಸಿಕೇಳ್ದು ಭಕ್ತಿಯ। ಕಡೆಯ ಲಾವೆ
ಯತಂದವೆನುಗೀ। ಕಡೆಯ ವನಜಮುನಕೆಕಡೆಯ ನುಪಾಡಬೇಕಾಗೆ। ವ
ಡಲಿನಾಸೆಗೆಕಡದಕೋಟಲೆ। ವಡ ವವಗಳಕಳವಕಳಜಲ। ನಡದಬಂ
ದವ ಶಿವಲ್ಲೈಗೋರಕ್ಷಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೭ ॥ ಹೊಸತಲಾಲೌಕಿಕ್ಕಡುಚಿತವ। ಪಸ
ರಿಸಪ ವಶಾರ್ಥವನು ಸೂಚಿಸುಕಲ್ಯೆದನೆಯುಲ್ಲದೆಂನನು ವಮಂನಪರಿಕಿಸದೆ।
ಹಿಸೆರ ಗೊಳುತಲಿದಾನೆಯಿಾಶನ। ಗಸಣಿತಾನೇಯಾಜಿನಾಥನ। ಬೆಸುಗೆಯಾ
ಗಲ ಜೇಕೆಸುತಗೋರಕ್ಷನಿಂತೆಂದ ॥ ೧೮ ॥ ಯುಲೆವ ಹಾವುರುಷಾನಿಧಾನಿಸಿತಿ
ಳಿಯೆನಿಸಂತಸ್ಥಿವೆಂಬುದು। ನಿಲುಕಿದೆಂಪ ಯವುತಿಗೆನಿಂನಯ ರೀತಿಹೊ
ಸತಾಗಿ। ಹೊಲಬುಕಾಣುಗಪೇಮುರಿವ್ರುಗಿರಿವಿನ। ಸಲಗೆಸಲ್ಲದುಸಾಕ್ಷನಿಂನ
ಯ। ನೆಲೆಯುನೀನೇಬಲ್ಲೆಯ ಂದಪಬಳಿಕಗೋರಕ್ಷ ॥ ೧೯ ॥ ತನನರಿಯುದ
ಮ ದವ ತಿಗಳ। ಗಿಂನ ಪಿತರಂಸ್ಥನೆಂಬುದು। ಕಂಕಕಾಣದಕೊರುತ। ಕಂ
ನಡಿವಿಡಿವತೆರನಂತೆ। ಸಂನನಿಜದಸಿಥಾನವಸಂಬಳಿ। ಕಿನುಕೊಬವರಾಮಾ
ತಿನ। ಬಿಂನಗಿಗರಿಗೆಸಾಧ್ಯವೇಗೋರಕ್ಷಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೦ ॥ ಕಾಯ ವೆಂಬುದು
ತಾನ ಕಾನೇ। ಕಾಯುವಾಗಿದುನಿಂತ ತೆಂನೆಂ। ದಾಯುತದತಿಳವೆಂಬುವಿಂದು
ಕಾಪೇವಮಾರ್ಗದಲಿ। ನ್ಯಾಯದ ಧವರ್ಗವುನನರಿವವಿ। ತಾಮುವೆನಗೇನರಿ
ದುಪ್ರಭುವೇ। ಬಾಯ ನುಡಿಗಳಬಲ್ಲಿದರುಸಾಪಲ್ಲಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೧ ॥ ಯಲುತೊ
ಗಲುವ ಲವ ಶಾಶ್ರೀನೆತ್ತರ। ಕೊಳಚಿಯಾಗಿಹಹೇಸಿಕೆಯತನಿ। ಗೊಳೆಯೊಡ
ಲುತಾನೆಂಬಮೂರ್ಖನುತೆಂನನರಿದವನೆ। ಸಲುವುದೇಕಾಪಾಲಮಾರ್ಗಕೆ।

ಹಳೆವತರೀಸಾಂಪ್ರದಾಯದ । ನೆಲೆಯನರಿವುದೆ ಸೂರಿಯೋಗೋರಕ್ಷ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೦ ॥ ಮಾಡಲರಿಯದವಂಗೆಕೊಳಚಿಯ । ಮಾಡವೀತನ ತಪ್ಪದೈಧಿಡ । ಮಾಡಬಲ್ಲಡೆ ಯೀಶರೀರವೆರತ್ನವಾಗಿಹುದು । ಖೋಡಿಗಳವುದ ಮಾಡಿಗೇಯೆಯ । ನೇಡಿಸೂದಾಮೃತ್ಯುಗಿತ್ಯವ । ರೂಢಿಯ ಲಿತನೆ ಶಿದ್ಧರಾದು ಪ್ರಭುವೆಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೩ ॥ ಅಲೆಮುಗಳಪ್ಪುದುವಾದವಮಾಯೆ ಯ । ಬಲೆಯ ಬಲ್ಲಿತಮಾಡಿಸೊವನು । ಗೆಲಿವೆನೆಂದಿ ನಿರ್ಥದಲಿಹಾದೈಸದಿರುಬರಿದೆ । ತಿಳಿದಿತನು ತಾನೆಕಾಬನೆ । ನಿಳ್ಳಯ ನೀನಿದಂಬಿನುಡಿದರೆ । ಪ್ರಳಯನೀನನ ಬಿಡುವುದೇಗೋರಕ್ಷಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೪ ॥ ಆಡಡಿಂನೇಳೇಳ ಹಿಡಿಹಿಡಿ । ಕೈಡವಿದೆಕೋತಂನ ನವನು । ಹೊಯ್ದುನೋಡೀನೀನುನಿನಾ ಪನಿಶ ಸತ್ವದಲಿ ಕಾಡಲೊಳಗೊಂಡಿನಿತುಹರಿಮುರಿ । ಯಾದರಕಟಾಪಾನ ಸಿದ್ಧನೆ । ವಾದವೇತಕೆದೃಷ್ಟವಿದಲಾಪ್ರಭುವೆನೋಡೆಂದಾ ॥ ೨೫ ॥ ಕೊಂಡನೋಡವನಿಡ ಪರೀಕ್ಷಿಸ । ಪಂದವೇನಾವರಿಯೆ ಪಾಸರ । ಬಾಧಕವಾನಿದ ಗೋಗೇಶ್ವರಲಿಂಗವ ತವಲ್ಲ । ಇಂದುಂನಿನಶರೀರವಳಿದಡೆ । ವಂದಿಸಿದ್ಧಿಯ ಹಡವರಾದೈ । ವಂದವಮತಿಗಾಸಂಜುವೆನುಗೋರಕ್ಷಕೇಳೆಂದೆ ॥ ೨೬ ॥ ಸಾವುಬುದ ಡೆನಾವುಸಿದ್ಧಿಸಿ । ದಾವುದೈತನ ವಳಿಯ ದೇಶ । ಸತ್ತ್ವಳಿಗೆಧಿಟವಣಿಯ ಟಾರುಮದಿರ ಲೀಬಹ ದೆ । ಯಾವಿಕಲ್ಪವಬಿಟ್ಟನಿರ್ಣಯ । ಭಾವಭರದಲಿಹೊಡದನೊಡಿಂ । ನಾವಸಂಶಯ ಲೇತಗೇಳಾ ಪ್ರಭುವೆಕೇಳೆ ಡಾ॥೨೭॥ ವಲ್ಲಿವೆಂದೆನಲೇಕೆಹ ಟ್ಟಸ । ಬಲ್ಲವನ ಹೊಂದಿಸಿದಡಾತಗೆ । ಹೊಲ್ಲವಾವುದ ನಾವುಸಲಿಸುವವೀತರ್ಥಿಯನು । ನಿಲ್ಲದೆಸಗಲುಸತ್ತನಾದಡೆ । ಬಲ್ಲಿತಹಗೋರಕ್ಷನನನಾ । ವಿಲ್ಲಿಸುಜಿಸವೆವೆನುಕಲಾಪ್ರಭುರಾಯನೆನುವಾ॥ ೨೮ ॥ ಹಿಡಿದುಹಿಂಗದೆಬಲಿದರಝಳಪಿಸಿ । ಒಡಿದ ಹೊರಳೈಯ್ಯದಖಣಿಕಿಟಿ । ಲಿಡಲಿಕಾಪ್ರಭುವಬ್ಬರಿಸಿ ಬಿರ ಹೊಯಿಲನೆರಗಿದರೆ । ನಡುಗಿದುದ ನೆಲ ಶಿಲೆಗಳನ ಮ್ಮೈ । ಗೊಡಹಿಂದುದ ಗಿರಿಯೊಂದುಕೂಡಲು ॥ ಕಡಿಯದಾಗೋರಕ್ಷನಲಿಯೇನೆಂಬೆನಚ್ಚರಿಯು ॥ ೨೯ ॥ ವೋಹಡಲಿನಾನಾಪ್ರಪಂಚನ । ದೇಹಸಿದ್ಧಿಯಹದನೆಂದೇ । ಗಾಹಿನಿಂದಿಲಿವಿದಪ್ರಿಂಡಶರೀರಫಲಿಸಿದಡೆ । ಪ್ರೋಹಿಸುಧಡಾಪ್ರಳಯಪನುಸಂ । ದೇಹವಿಲ್ಲದೆಗೆಲವೆಯೆಸುಡು । ದೇಹಸಿದ್ಧಿಯ ನೆನುಕಲಾಪ್ರಭ ಖಂಡಯ ವಬಿಸುಟೂ ॥ ೩೦ ॥ ಸಿದ್ಧಿಯುಳ್ಳವಸಂಗದಲಿಖಣಿ । ತಿದ್ದಧ್ವಣಿರ ಟಾಟಿಯೊಯಿ ಡೆ । ಸಿದ್ಧಿಯುಂಬುದ ತಿಳಿವಡೀತೆರನಲ್ಲನೆಂಬದಿರು । ಹೊದ್ದಿತಲ್ಲಾಪ್ರಳಯನೀಪರಿ । ಬದ್ಧದೇಹಿಗಯಕ್ಕಟಕ್ಕಟ

ಸಿದ್ಧತನಸಾಮಾನ್ಯವೇಗೋರಕ್ಷಕೇಳೆಂದ ॥ ೩೧ ॥ ಬರಸಿಡಿಲುಸೀಕೋಪ್ಪೆ
ಖಡುಗದ। ಬಿರುಬ ಹೊಯಿಲಿಗೆಕೆಡದೆವಜ್ರದ। ಬಿರಿಸಿನಂತೆನಿಸಿಪಶರೀರವು
ಸಿದ್ಧಿಯಲ್ಲಧೋಡೆ। ಪರತದಾವುದುಸಿದ್ಧನಾದಡೆ । ಕುರುಹದಾವುದುನೀನು
ಬಲ್ಲಡೆ । ಬರಿಯ ಮಾತನುಬಿಟ್ಟಿಟುವನ:ಪ್ರಭುವೆತೋರೆಂದಾ ॥ ೩೨॥ ಹಿ
ಡಿದಕೋಖಂಡಯವನಾವಡೆ। ಹೊಡದ ನೋಡೆಂಮುಪಸುಮುಂಗೈವುಡು
ಹಿಗನಿತುಳ್ಳನಿತ ನಿಂನಯಸತ್ವಸತ್ವದಲಿ । ಖಡಗವಖುಪಲಿಕಾಬುದಲ್ಲಥೆನು
ಡಿಯನುಂಣಿಸಲೇನಕಾರಣ। ತಡವಿದ್ಯಾತಕೆತದ್ಯವನು ಗೋರಕ್ಷನೊಂಡೆಂ
ದ ॥ ೩೩ ॥ ನೋಡಬೇಕಿಂನಾಡೀತನ। ಗಾಡಿಯ ನುಸಲೆಸಿದ್ಧತನದಾ। ರೂ
ಢವ ಝ ಸಾಧಕಗಿದೇವುಹನವಮಿಯೆಂದೆನುತ । ನೀಡಿನಿಜಸವ್ಯಾಪಸವ್ಯದ।
ಮೋಡಿಯಲಿಬಿಡದಿರಗುತಿರಲೀ । ಸಾದಿತವನಸಿಯುವ ಮಪ್ರಭುವಿನಬಯಲ
ದೇಹದಲೀ॥ ೩೪ ॥ ಸೋವುಪ್ಪಳಾಗದುಕೈದವಾನದು । ಪಪ್ಪವಳಿಯದುಜಂ
ತ್ರಜೋಕೆಗೆ। ತಪ್ಪದೋರದುಹೊಡೆಯೆಹಾರವಹಿದ್ನಾದದಲಿ । ನಿಪ್ಪ
ಸರದಸಿಬಯಲಡೇಹಿಯ।। ನನ್ನಲರಿಯದಿದೇನಚೋದ್ಯವೊ । ತಪ್ಪದೀತ
ನೆಗುರುವೆನತಗೋರಕ್ಷನಿಂತೆಂದ ॥ ೩೫ ॥ ಅಕವಲ್ಲಿದುತೆಂನಹೊಯಿದರೆ।
ಖಣಿಲೆನುತಖಡೆಯುಳಿವಾರಾ । ತಣದಧೆಂನಸುನಿಂನಹೊಯಿಗಡೆಬಯಲ
ಡೊಮಿದಂತೆ । ಸುಣಚಿನುಂಣನೆಕಡೆಗೆಬಿಂಡೆಯು । ಜುಣುಗಿಹೋಯಿತಿದಾ
ವವ ಹಿಮುಯು । ಗುಣವೊನಮುಗಿದನಿರಿಯಬಾರದು ಪ್ರಭುವಹೇಳೆಂದ॥ ೩೬॥
ಕಾಯಬಲಿದರೆವಾಯ ಬಲಿವುದು । ಮಾಯೆ ಬಲಿದಡೆಚಾಯ ಬಲಿವುದು । ಕಾ
ಯುಮಾಯಾಛಾಯುಬಲಿದರೆಸಿದ್ಧತೆವಲ್ಲ । ಕಾಯ ಮಾಯಾಛಾಯದಾಗಿನ।
ಛಾಯುವನುಕಳದುಳವನಾದಡೆ । ರಾಯನುತನಸಿದ್ಧರಲಿಗೋರಕ್ಷಕೇಳೆಂದ
೩೭ । ಆದಿನಾಥನೆತಾಣಿದೊಂದವಿ । ನೋದವೇಷವಧರಿಸಿತೆಂನಯು । ಸಾಧ
ಕರಸುಳಲ್ಪಸಿದ್ಧಿಯುಣೀಯಬೇಕೆಂದು । ಮೇದಿಣಿಗೆವೆಯಿಗಾಣಿಸಿದಣಿಂ।
ನಾದುದಾನರಸುವಮುನೋರಥ । ವೆದ್ಧಫಲಿಸಿದುದೆನುತಲಾಗೋರಕ್ಷಣಿಂನೆಂ
ದಾ ॥ ೩೮ ॥ ಅರಿಯೆನಾಣಿನಬರಣಿಂನಯು । ತೆರನನೆಂನಯುಮತ್ತತನದಲಿ।
ತೆರತುಕೊಂಡಾಣಿರ್ದನೆಂನದುಸರ್ವತಪ್ಪೆನುತ । ನೆರೆಶರೀರವಣೀಡಿಕ್ಕೈಮು
ಗಿ । ದೆರಗಿದನುಭಯಭಕ್ತಿಭಾವದ । ಲೊರಗೆ ಮಹಾಪ್ರಭುವಿನಡಿಯೊಳ್ಳುಬ
ಳಿಕಗೋರಕ್ಷ ॥ ೩೯ ॥ ಬಿಸಿಯ ಹದನತಿಳಿದುಲೋಹದ ॥ ಬಿಸುವವ್ರುಲುವ
ಿಪಾಕಭಾವದ । ಹಸನನರಿಪಿಂಣೀತಗಪದೇಸಿಸುವೆನೆಂದೆನ ತಾ । ಪಸೆಮು
ಹಣಿವಿಡಿದೆತ್ತಿಕರುಣದ । ಪಸರಿಸ ತಗೋರಕ್ಷನನುವ । ವಿಸಿದನೆಂವಯು

ಗುರುಗೋಗೇಶ್ವರಲಿಂಗಲೀಲೆಯ ಲಿ ॥ ೪೦ ॥ ನೋಡಿಪಡೆವ ದಮತ್ಸರಗಳೆ।
ದ್ದೋಡಿಪವು ಕರುಣದಲಿಗುರುಮಾ । ತಾಡಿದಡೆವ ಗ್ಗಿ ಬುದುವುನಸಿನವು ರ
ವೆನಿವಿ.ಷದಲಿ । ನೀಡಿಕೈವ ಟ್ಟಿದಡೆಕಾಯ.ದ । ಬೋಡಿಹೋಯಿತ.ವಿವು
ಲತನುವ.ನ। ಮಾಡಿತಾಗೋರಕ್ಷನೀಪ್ರಭುಲಿಂಗಲೀಲೆಯ ಲಿ ॥ ೪೧॥ ಬಳಿಕ
ಲಾಗೋರಕ್ಷನತಿಕಿಂ । ಕಿಲವನಂಗೀಕರಿಸಿಮನದೊಳು । ನಲಿದುನೋಡ ತ
ರೋಮಪುಳಕದಗುಡಿಯನೆಗಹುತಲಿ । ಯಲೆಪ.ಹಾಫ.ನಮಹಿಮಾಕರುಣಾ
ಜಲನಿಧಿಯೆನಾನಾವಗತಿಯ.ಲಿ । ನಿಲುವೆನೆಸುತಾಪ್ರಭುನಿಗೆಂದನುಭಕಿ ್ತಯು
ಕ್ತಿಯುಲಿ ॥ ೪೨ ॥ ಆದಡಾಲಿಸಿಕೇಳ.ಕಠಿಣತೆ । ಯಾದತನುವಿ ಾಕಾಯ ಸಿ
ದ್ಧಿಯು । ಭೇದವಲ್ಲದೆನಿತ್ಯಮುಕ್ತಿಯ ಸಿದ್ಧಿಯಿಂತಲ್ಲ । ಯಿಾದುರಾಶೆಯ
ಹೋದಹೊಲಬಿನ । ಹಾದಿಯ ನ.ಹ.ಗದ ಗೋಗೇಶ್ವರ । ಪಾವಕೆರಗಲುಸಿದ್ಧ
ಸಹಸ್ಯೆ ಕಂದಕೇಳೆಂದ ॥ ೪೩ ॥ ನಾಬಾವಡೆಹೇಳಾಗೋಗೇಶ್ವರ । ನಂಬನಾನನು
ದಾಸಿಸಲುತನ । ಗಿಂಬದಾವುದ ಭಜಿಸಲೆಂತಾತ ನ ಹೇಳೆನಲು । ಹುಬಲಿಸ
ಲೋಕಾಗುಹೇಶ್ವರ । ನಂಬವನೆನಾನಿವಕೆಸಂಶಯ । ವೆಂಬುದಿಲ್ಲೆ ನೃಸತ್ಯವಿದು
ಗೋರಕ್ಷಕೇಳೆಂದ ॥೪೪॥ ಗ.ಹೆಯ ಲಾಕೇಳಾತ್ಮನಂತಾ । ಗ.ಹೆಗೆಪರಿಯಾನೆ
ನೆನಾವುದ । ವ ಹಿಮ ತಾನ ಗುಹೇಶ್ವರಾಂಕಿತವಾದಕಥದಿಂದ । ವ ಹಿಮ
ಲಾಕಿಕರಲ್ಲಿವುದಹಿಸಿ । ವಿಹಿತವೆಂಬಂತಿರೆಗೋಗೇಶ್ವರ । ಸಹಜನಾಮವೆನಟ
ಸಿದೆನುನಾನೆ.ನಲೀಲೆಯುಲಿ ೪೫ ॥ ಅದ ನಿವಿ ತ್ತ ಲಖಿಳಜೀವರ। ಹೃದಯ
ವಲ್ಲ ನೆಗೋಗೇಶ್ವರ । ಸದರಭೆದವತಿಳದ ಸೋಹಂಭಾವಬುದ್ಧಿಯಲಿ । ಸ
ದಮ ಲಜ್ಞಾನೈಕನಾದರೆ। ನಿಧಿಯಶಾಂಬನುನಿತ್ಯಮುಕ್ತಿಯು । ಪದಕೆಸಂಯ
ಹನಃತನ್ಯೆಗೊರಕ್ಷಕೆಳೆಂದ ॥ ೪೬ ॥ ಜಾ ನ ದಿಗಳಬಿಡುಗೋಗೇಶ್ವರ। ನಿ
ನೆಯಾವಡೆನಿಂನಕೈಯ್ಯ । ದೆನ.ಕುರುಹಿನಲಿಂಗವಿದೆಯಿಂತಿರಿಟ್ಟಜಿರೆನಿಸಿ
ನಿನ.ನಿನಾಗಿದ್ದುಬಳಿಕಲಿ । ದೆನುಕಾರಣಕವ. ಭಕ್ತಿ । ಜ್ಞಾನದಾಯ.ತ
ದಿಂಗಿತಂಗಳುಗ.ರ.ವೆಹೆಳೆಂದ ॥ ೪೭ ॥ ಅಂಗವಿಸಿತಾನಿಪ್ರಕಾರದ । ಲಿಂಗನಿ
ಷ್ಠೆಯ ಲಖಿಳರಿಗೆಮ । ಕ್ತಾಂಗನೆಯ ವ ದುವೆಯಮಾಡುವೆನೆಂದುಕರು
ಣದಲಿ । ಹಿಂಗದವರಿನಟಸ ರೆಯ ನ ಗ ಗಲಿಂಗಕೆಭೆದಭಾವವ । ಸಂಗ
ಉಂಟೆಂದೆಂಬರೆಗೋರಕ್ಷಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೪೮ ॥ ಕೆತ್ತಿಸಿದಶಿವಲಿಂಗಭಕ್ತಿಯ
ಹೊತ್ತವ್ರೊಲ.ವಚನಗಳನಾನೆಂ । ಭತ ್ತಕೋಟೆಯ ನಾಡಿವೆನ.ಹಲವಂದಳು
ದವಲಿ। ತಪ್ಪವನ ಹೆಳ ವರೆಫಕ್ತರ । ಚಿತ್ತದಲಿಸುಜ್ಞಾನಬಿಜವ। ಬಿತ್ತ
ಲಿ ರಿನೆಟ್ಟಸಿದೆನುಗೊರಕ್ಷಕೆಳೆಂದಾ ॥ ೪೯ ॥ ನಾನುಮಾಡಿದೆನೆಂಬುದೊಂದ

ನೆ। ಮೌನವನ ನಾಸಟಿಸಿದಿದ್ದರೆ । ತಾನದೆಲ್ಲಿಯುದ್ಯೈಧರಿತ್ರಿಯ ವ್ಯಾಳಿಶಿವ
ಭಕ್ತ । ಮಾನವರಿಗುಪಕಾರಿಯಾಗಿರ । ಲಾನು ತೋರಿದೆನೀಪ್ರಕಾರವ । ನಾ
ನುನಿರ್ಲೇಪನುಕಣಾಗೋರಕ್ಷ ಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೫೦ ॥ ಆವಷ್ಟಗಳಲಾರಬುದ್ಧಿಯ
ಭಾವವಿಹ ದವರವರಿಗಾಪರಿ । ಭಾವವನುಶುದ್ಧೈಸಿಸಮ್ಯಜ್ಞಾನಜ್ಯೋತಿ
ಯನೂ । ತೀವಿಸುಖಿಗಳಮಾಡಲೋಸುಗ । ಲೀವಿನೋದದಲಿದ್ದನಿಂತ ನಿ
ರಾವಲಂಬನುನಾನಲ್ಲೈಗೋರಕ್ಷಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೫೧ ॥ ಅರಿಯದವರಿಗೆ ಅಂದಲಿಂ
ಗದ । ತೆರನಲಿಹೆನಾನೆಂನವೆಲ್ಲನೆ । ಅರಿದವುಹಿಮೆಗೆಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಸ್ವರೂ
ಪಾನು । ಬರಿಯಮಾತಲ್ಲಾದಡಿದಕೋ । ಕುರುಹುತೆರಹಿಲ್ಲೆಂಬವರಿಯನು
ನೆರೆವರೀಕ್ಷಿಯಕೊಂಬದೆಲೆಗೋರಕ್ಷಕೇಳೆಂದ ॥ ೫೨ ॥ ತೊಳವತೇಜದಮು
ಗಿಲುಮಿಂಚನು । ಝಳುಪಿಸ ವಪ್ರೊಲುಕ್ಕೈಯ್ಯಕುರುಹಿನ । ಬೆಳಗಬಿದಿರಿಸಲು
ಮುರದಂಗಪಲ್ಯೈಕ್ಯವಾಗಿರಲು । ಸೆಳಪುತುಡುಕಲುಕೈಗೆಬೆಳಗಿನ । ಹೊಳಹ
ದಾಗಿರೆಕಂಡುಗುರುವಿನ । ನಿಲುಕಡೆಗೆಬೆರಗಾಗುತಿರ್ದನುಬಳಿಕಗೋರಕ್ಷ॥೫೩
ಸಾಕ ಸಾಕಿ ನೆಲ್ಲಿ ನನಕಲಿ । ವೇಕತನದಾಳಾಪವೆಮಗಿಂ । ನೇಕೆನಿಂಮಯಮ
ಹಿಮೆಯನುನೆಱೆಡುವಡೆಯ ಂನಳವೆ । ಕಾಕುತನಗಳುಹೊಗಲೆನಗೆನಿ । ರಾ
ಕುಳಶ್ರೀಸಂಗಡಂಗದ । ಜೋಯನೆಕೃಪೆಮಾಡಬೇಹುದುಪ್ರಭುವೆಕೇಳೆಂ
ದ ॥ ೫೪ ॥ ಗುರುವೆತಾನೆಂಬಂತೆಶಿಷ್ಯನು । ಗುರುವೆಜಂನೊಗಿರೆವರೀಕ್ಷಿಸಿಗು
ರುಪದವಬಳಕಿತು ಶಿಷ್ಯತ್ವವನ ತಾಹಿಡಿದು । ಗುರುಕುಮಾರಕನಹನುಧಿ
ಟವಾ । ಪರಿಯಲೆನನುಪರಿಕಿಸದೆಸ । ತ್ಪುರುಷನಹುದೋನೀನೆಧಿಟಗೋರ
ಕ್ಷಕೇಳೆಂದ ೫೫ ॥ ಶೀಕ್ಷಿಸಿದನೀಪರಿಯಲಗೋ। ರಕ್ಷನಲಿಸಾದಕತನಂಗ
ಳ। ಲಕ್ಷಪರಿಯಲಿವಳಕಲಾತನ ನೋಡಿಕರುಣದಲಿ । ರಕ್ಷಿಸುವೆನೆಂದೆನುತ
ಶಾನ್ಯದ। ಲಕ್ಷವನುಶೀಕ್ಷೆಯನುಮಾಡಿದ । ಮೋಕ್ಷಮಾರ್ಗದಲಂದುಗೋರ
ಕ್ಷಂಗೆಪ್ರಭುರಾಯ ॥ ೫೬ ॥ ಪುಂಗೆವರಿಮಳನಿನಿದೆನಿಪಕ। ಬ್ಭಿಂಗೆತನಿಪಂಣಾ
ದತೆರದಲಿ । ಹಿಂಗದಾಗೋರಕ್ಷಗೀಪ್ರಭುಲಿಂಗದೊಲವಾಗೆ । ಮಂಗಳಪನೆಲೆ
ಯಾಯು ಮಾಡೆಯ । ಹುಂಗ ಹಿಂಗಿತುರಾಜಯೋಗದ । ಸಂಗಸಾರಿತುಬ
ಳಕಲಾಗೋರಕ್ಷನಾಥಂಗೆ ॥ ೫೭ ॥ ಬಿದ್ದಹೋಯಿತುಮನದಮಾಯಾ । ಬ
ದ್ಧವಿತನನಿಮಿಷಮಾತ್ರಕೆ । ಹೊದ್ದಿಹೊರೆಯೆರಿದುದುಸಮ್ಯಜ್ಞಾನಸಾ
ರಾಯ । ಶುದ್ಧಸೂಕ್ಷ್ಮಸ್ಥೂಲಕಾಯವ । ಮೆದ್ದುಕಾರಣಕಾಯದಲಿತಾನಿ
ದ್ದನಿರವಿಳಸದಲಿಗೋರಕ್ಷ ಜಗವರಿಯೆ ॥ ೫೮ ॥ ಕೀಡೆತುಂಬೆಯ ಬಿಡಿಡಿನೆ
ದತೆ । ನೋಡಲಾಕ್ಷ ತುಂಬಿಯಾಗದೆ। ರೂಢಿಯರಿಯಲುವಜ್ರತನುಗೊನು

ರಕ್ಷನಿವಿಷದಲಿ । ಮಾಡಿಕೊಂಡನು ಭಕ್ತಿಯಲಿಕ್ಯೆ । ಗೂಡಿವಿಮಲಾಕಾರ
ಕಾಯದ । ಜೊಡಣೆಯನೆ ಮಲ್ಲವ ಪ್ರಭುಲಿಂಗಲೀಲೆಯಲಿ॥೪೯॥

ಅಂತುಗತಿ ೧೯ಕ್ಕಂ ಪದ ೪೯ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಇಪ್ಪತ್ತನೇಯ ಗತಿ,

ವಚನ॥ ಸಾಸುವೆಯಷ್ಟು ಸುಖಕ್ಕೆ। ಸಾಗರದಷ್ಟು ದುಃಖನೋಡಾ।
ಘುಳಿಗೆಯಬೆಟಮಾಡಿಹೆನೆ ಬವರಿಯನೋಡಾ । ಘುಳಿಗೆಯಬೆಟವಮಾಡಿಹೆ
ನೆ ಬವರಿಯ ನೋಡಾ । ತಂನನಿಕ್ಯನಿಧ ನವಸಾಧಿಸಿಹೆನ ಬ। ಬಿನ್ನಾಣತಪ್ಪಿ
ತುಗೊಗೇಶ್ವರ॥ ೧॥ ಜನವಕದಾದ್ದ ಕಳ್ಳನು ಅಗಲಿಮಿಕ್ಕಿಹೋದರೆ ಅಗಲಕ್ಕೆ
ಹಬ್ಬಿತ್ತು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿಗೆನೋಡಲು ಶರಣರಸ ಗವನರಸುವರೆಲ್ಲ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿಗೆನೋ
ಡಲು ಸಾಧಕರೆಲ್ಲರು ಸಾಧಿಸಹೋಗಿ ಅಭೇದವನರಿಯದೆ ಕೆಟ್ಟರುಗೊಗೇಶ್ವರ
॥೨॥ ದೇವಗುರಿಯಾಗಿ ಲಘುವಾಗಿಹೋದವರಕಂಡೆ । ಅಮಂಥಗುರಿಯಾಗಿಲ
ಯವಾಗಿ ಹೋದವರಕಂಡೆ । ಕಾಮಗುರಿಯಾಗಿಬೆಂದ ಹೋದವರಕಂಡೆ। ನಿ
ನಗೆಗುರಿಯಾಗಿ । ಹೋದವರನಾರನುಕಾಣೆಗೊಗೇಶ್ವರ॥೩॥

ಸೂಚನೆ॥ ಸಾಧಕರುಮೊದಲಾದವಿಷಯ । ವ್ಯಾಧೆಗತರಿಗೆತಂನಕ
ರುಣಾ । ಮೋದಸುಧೆಯನುಸುರಿದನಂಮ್ಮಗುರುಗೊಗೇಶ್ವರನೂ॥

ಪದ॥ ಜ್ಞಾನವನುಗೋರಕ್ಷಕನುಸಂ । ಧಾನವೆನಿಸಿದಬಳಿಕತೆಂನಮ
ನೋನುರಾಗದಲಲ್ಲಮಪ್ರಭುಲಿಂಗಲೀಲೆಯಲಿ । ಯೇನಮಾಡಿದನೆಂಬಹದನ
ನಿ । ಧಾನಿಸುವುದು ಶಿವೈಕಭಕ್ತ । ಜ್ಞಾನನಿಧಿಗಳುಮುದದಲೀಪ್ರಭುಲಿಂ
ಗಲೀಲೆಯಲಿ ॥ ೧॥ ಪ್ರೀತಿಯಲಿಗೋರಕ್ಷಗನುಪಮ। ನಾಥಪ ವಿಯನಿತ್ತು
ಬಳಕೊಲಿ । ದಾತನಲಿಗುರುಪ್ರೊಜೆಯನಕೈಕೊಂಡುಕರುಣದಲಿ ॥ ೨॥ ಭೂ
ತಳದಲಜ್ಞಾನಿಗಳನಿಂ । ನೋತ ಸುಜ್ಞಾನಿಗಳಮಾಡುವೆ । ನಾತಗಳನೆಂ
ದೆನುತಲಾಪ್ರಭುರಾಯಬರುತಿರ್ದ ॥ ೨ ॥ ಬರುತಬರುತಲಿತಂನಸಾಧಿಸಿ । ಕ
ರುಣವನೆಸಲೆಪಡೆಯಬೇಕೆಂ । ಬಿರ ತಲಿಹಸಾಧಕತಪ್ರೊಧನರಾಶ್ರಮಪಕಂ
ಡು । ಹರುಷದಲಿಸುಜ್ಞಾನಧರ್ಮವ । ನೊರವೆನಿಂನೀತಗಳಿಗೆನುತಲಿ । ಗು
ರುಗೊಗೇಶ್ವರಲಿಂಗಬಂದನ ತಂನಲೀಲೆಯಲಿ ॥ ೩ ॥ ಸಾಧನೆಗನಾನಾಪ ಕಾರ
ಗ । ಳಾದಬಗೆಗಳಲೆಡೆವಿಡದೆಬಸ । ಲಾದಮನವಾಣಿಕವತನುಶರೀರಶರಧಿ
ಯಲಿ । ಸಾಧಿಸಿಯೆಶಿವಸಾಣೆಯಲಿಸವೆ। ಭೇದಸಲೆಸ ಜ್ಞಾನಕಾಂತಿಯ।
ನೆಟ್ಟುಸೂದನುಪೇಳ್ದನಾವ ಘಂಟಂಗತ್ತರಿಗೆ ॥ ೪ ॥ ವಿರುಸವ ನವೆಂದು
ಬಮಣಿಯನು । ಕೊರದ ನಿಷ್ಟುವಜ್ರಸೂಜಿಯ । ಉರುವಜೀವಾನೀನದಾ

ರವಹಿಡಿದುಬೆಂಬಿಡನೆ । ನೆರೆಶಿವಾರತ್ನವನುಮಾಡಿಯೆ । ಮೆರವನಿತ್ಯಾನಂದ
ಪದವಿಯ । ನಿರಿಗೆಯನುನಿಯಮಿಸಿದನಾಪ್ರಭುಲಿಂಗಭಕ್ತರಿಗೆ ॥೫॥ ಲೆಪ್ಪ
ವಿಲ್ಲದಪೂರ್ವಬಿಡವೆ । ನಿಪ್ಪವಶ್ಚಿವವಾಹಿನಿಯಲಿಂ । ತೊಪ್ಪಳಿಂದ
ಲಿಮಿಂದವಿಸರಿಸಿ ಮಾಲನಾದವನು । ಅರ್ಪಿತಾಪ್ರಾಣಸ್ವರೂಪದ । ಸುಪ್ರ
ಭೆಯಲಿಹಸುಖವನಿತ್ತವು । ತಪ್ಪದಾಸಾಧಕತಪೋನಿಧಿಗಳಿಗೆಪ್ರಭುರಾಯ
॥೬॥ ಬಳಿಕಲಾಸಾಧಕತಪೋನಿಧಿ । ಗಳಿಗೆನಿರುಪಮಾನಿಃಪ್ರಪಂಚಿನ । ನೆಲೆಯ
ನಿಟ್ಟನೆಕೊಟ್ಟುತಾನಲ್ಲಿಂದಡೆಗೊಂಡು । ತಳಿತತರುಲತೆಗುಲ್ಮತೃಣಸು
ಕಲಚರಿಸವಖಗಮೃಗದಕಳ । ಕಳದಕಾನನಮಧ್ಯದಲಿಬರುತಿರ್ದಪ್ರಭು
ರಾಯ ॥೭॥ ಕೊಲುವದನೆಸಲೆಕೊಂದುಹಸಿವಿನ । ಹೊಲೆಯನರಿಯದೆನಾ
ಡನಾಯ್ಗಳ । ಬಳಿವಿಡಿಯನಾನಾಪ್ರಕಾರದಜೀವಜಾಲವನು । ಅಳಿದುಹೊ
ಟ್ಟೆಯಹೊರದುದರ್ಗತಿ । ಗಿಳಿವಲುಬ್ಧಕನೆಂದುಕಾನನ । ದೊಳಗೆಕಂಡನು
ಕರುಣನಿಧಿದಾಪ್ರಭುಸಮೀಪದಲಿ ॥೮॥ ತನಕೆಡಿಸಿರಾದಮೂಢನ । ನಿಂ
ನುತಿಳಿಹಬೇನಾನುಹೋಹುದು । ನಂನಹ ಮೆಗೆಕೊರತೆಯೆನುತಕಿರಾತಗೊ
ಲವಿನಲಿ । ತಂದುಕನ್ನದಸಿದ್ಧಾನಕಾ । ಬೊರ್ನಿನಿನಂದದಖಳನನೊಳ್ಳಿಹ।
ಹೊಂನಮಾಡಲಿಬೇಹುದೆನುತಾಪ್ರಭುನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ ॥೯॥ ನೆಲಸಿಹಾಪಾಂ
ಕಾವ್ಯಗವನು । ಸುಲಲಿತಾಂತಃಕರಣಶನಕನ । ಬಳಸಲಿಸಿಪೂರತಶರಾ
ಸನವದ್ಧೃಢೀಕರಿಸಿ । ಚಲಿಸದೇಕೋಭಾವಸರದಲಿ । ಕೊಲುವಭೇದನಾ
ತ್ಮತೃಪ್ತಿಗೆ । ನಿಬವನಿರಿಗೆಪೇಳ್ದನಾಪ್ರಭುಬೇಂಟಕಾರಂಗೆ ॥೧೦॥ ಉ
ಸುರುವಲೆಮೃಗಾಡುಬಡ್ಡಿಯ । ಬೆಸಗೆಕೈನಿಶ್ಚಲದಮನವೇ । ಮಿಸುಪ
ಕಂಗಳುತಿಳಿವೆಲುಬ್ಧಕನಾಗಿಹ ಮೆಂಬ । ಅಸಮಖಗಮೃಗಜಲಚರವನೊಂ।
ದಿಸುತಸಜ್ಞಾನಾಜ್ಞೆಯಲಿಪಡೆ । ಸಿಸಿಯೆಡಣಿಯಕಲಿಸಿದನುಪ್ರಭು
ಬೇಂಟಕಾರಂಗೆ ॥೧೧॥ ಯೊಪರಿಯಲಾಸರ್ವಜೀವದ । ಯಾಪವನುವದೇ
ಸಿಸಿಯೆನಿ । ರ್ಲೇಪದಲಿನಿಲಿಸಿದಪುರಾತನನಕಿರಾತಂಗೆ । ಆಪರವನೆರೆಯುರು
ಪಿನಿತ್ಯ । ಶ್ರೀಪದವನೊಲಿದಿತ್ತಶೆಳವ । ನಾಪರಬ್ರಂಹಸ್ವರೂಪಪ್ರಭು
ವಿನೋದದಲಿ ॥೧೨॥ ಕಾಮಿನಿಯರಿಗೆಸೋತುಕಾಲನ । ಸೀಮೆಯಲಿಸಲಿಸ
ತ್ತುಹುಟ್ಟುವ । ಕಾಮಿಗಳಿಗಾಕುಂಡಲೀಶಕ್ತಿಯುಪಾಹಾರತಿಯ । ನೇಮಿ
ಸಿಯೆ ನಿರ್ಮಾಯದಲಿನಿ । ಸ್ಸೀಮನಿತ್ಯಾನಂದಸುಖದು । ದ್ಧಾಮತೆಯ ನೊ
ಲಿದಿತ್ತನಾಪ್ರಭುಲಿಂಗಕೆಲಬರಿಗೆ ॥೧೩॥ ರಸಪಸಿದ್ಧಿಯುಸಸಿನೆಯರಿಯದೆ।
ವ್ಯಸನವಿಧಿಯಲಿಸತ್ತುಹುಟ್ಟುವ । ಪಶುಗಳಗೆಬಳಿಕಾಂತರಂಗದಬಿಂದುಮ

ದಂಬ । ರಸವಕಟ್ಟಿಗೆಯಂಗಳನೆ ವ । ರ್ಜಿಸುವ ಪರಿಯನು ಕೆಲಬರಿಗೆ ಬೋಧಿಸಿದನೆಂಬುಯ ಗುರು ಗೋಗೇಶ್ವರ ಲಿಂಗಲೀಲೆಯಲಿ ॥ ೧೪ ॥ ಬಿಂದುವೇ ರಸವೌಷಧಿಯನಿ । ಷ್ಪಂದವಾಯುವು ಮನಸ್ಸುವ ಲಾಭಿಕೆ । ಸಂದವಣಿ ಪೂರಕವೆಕಿಚ್ಛ್ಯನ್ಮನಿಯುರಸಘಟಿಕೆ । ಮುಂದೆ ಬುವೆಶ್ವರ ಸದಾಶಿವ । ರಿಂದವಿಹರಿದಸುಖವೆಸಿದ್ಧಿಗ । ಳೆಂದೆಸಿಯಲಿಸಿ ಕೆಲರನಾ ಪ್ರಭುಸಿದರೆನಿಸಿದ್ದನು ॥ ೧೫ ॥ ಯೇನಹೇಳುವೆನೀಪರಿಯುಲ । ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಹಂಬರಿಗೆ ಸಲಿಸು । ಜ್ಞಾನ ಮಾರ್ಗವತೋರಿಸದ್ಯನ್ಮುಕ್ತರೆನಿಸುತಲಿ । ತಾನುತಂನಯುಕರುಣದಿಂದಲಿ । ಮಾನವರ ಮನದಧಕಾರಕೆ । ಭಾನುವಾದನು ಗುರು ಗೋಗೇಶ್ವರಲಿಂಗಲೀಲೆಯುಲಿ ॥ ೧೬ ॥ ಬರುತಬರುತೀಪರಿಯಲುತ್ತರ । ಧರಣಿತಳದಲಿ ತಿಬಿಗಳಾಶ್ರಮ । ವಿರಚಿಸುವತನಿರಸದ ಪರಿಪಾಕದಫಲಾವಳಿಯು । ತರುಲತಾಳಿಯ ತಿಳಿಗೊಳಂಗಳ । ವರನಿನಾದದ ವಿಹಗವಿತತಿಯ । ನೆರವಿಗಳಲೆಸೆವುವವನು ಹಾಕಾನನವ ಪ್ರಭುಕಂಡ ॥ ೧೭ ॥ ಕಾಲಕಾಲದನಿತ್ಯಕರ್ಮವ । ವೇಳವಿಸಿಬಳಕಾಂಕ್ಷ ಥಾಜೆಇ । ಜ್ವಾಲೆಗಾಹುತಿಗಾಗಿಬಹಭಿಕ್ಷುಕಮುನೀಶ್ವರರ । ವೇಳೆಯರಿದು ಚಿತದಲಿಸಂಘಲ । ದೋಳಿಗಳನೊಲಿದೀವತಾಲತೆ । ಯೋಳಿವದಲಿ ವೇದವುತಿರ್ದವು ಕೂಡೆಕತ್ತಲಿಸಿ ॥ ೧೮ ॥ ತೃಷೆಯುಕಳವರು ಬಂನಿಹೊಟ್ಟೆಯ । ಹಸಿವನಳಿವರು ಬಂನಿಬಟ್ಟೆಗು । ಬಿಸಿನಲಿ ಧೂಪಿಸಿದೆ ಪಥಕರು ಬಂನಿಯುಂದನುತ । ಹೊಸತೆನಿಪತನಿವು ಣತರುಗಳ । ಪಸರಿಸಿದ ಕೊಂಬಿಸಲಿಕುಳ್ಳತು । ಉಸುರಿಕೊಡುವಂತಲಿದಿ ವಲ್ಲಿಯು ಶುಕಪಿ ಕಾಳಿಗಳು ॥ ೧೯ ॥ ಆರುಬೇಡವರಿಗೆ ಬೇಡಿದ । ಭೂರುಹಂಗಳ ಫಲಗಳೆವೆಯೆಂ । ದೋರಣಿಸಿ ಕರಕರವವುಲ ನಾನಾ ಪ್ರಕಾರದಲಿ । ಸಾರವೆನಿಪನಿ ನಾದಗಳು ನಲಿ । ಪೂರವಿಸಲು ವನದೊಳಗೆಗಂ । ಭೀರಸರ್ವದಲಿಕೂಗುತಿರ್ದವು ಕೂಡೆಖಗನಿಕರ ॥ ೨೦ ॥ ನೆಡವವವೃದ್ಧಿಮನೀಂದ್ರರಿಗೆಕೈ । ಗುಡವಕಪಿಗಳು ಕಾಲಕರ್ಮವ । ನಡಸಲೆಂದುನದೀತಟಾಕದಬಿಸಿಯುಬಿಸಿಲೊಳಗೆ । ಬಿಡೆದೆಬಿದ್ದಹ ವರಿಗೆ ಪಚ್ಚೆಯ । ಕೊಡೆಯುವೊಲನೆಳಲಾಗಿಗಿಳಿಗಳ । ಗಡಣವಂಡಳಿಸಿ ಹವುಗಗನದೊಳಾವನಾಂತರದಿ ॥ ೨೧ ॥ ಬಿಡೆತಪಸ್ವಿಯ ಬಹಳಜಡೆಗಳ । ಮುಡಿಯುತಾವೇ ಮಾಡಿಬಾಧಿಸಿ । ಬಿಡದೆಬಿಗಿದಿಹ ಉತ್ತಮಾಂಗದ ಬಾಲಸರ್ಪಗಳು । ಬಿಡದೆಪವನನಿ ರೋಧಿಗಳಜೀವ । ರೊಡಲನಾರಿಸಲೆಂದು ಕಿವಿಗಳ । ಕೊಡವುತಿಹ ಮರಿಯಾನೆಮರದವುತಪ್ಪನಾಂತ್ರದಲಿ ॥ ೨೨ ॥ ಆಸನಸ್ಥಿರರಾಗಿತಪದುಪ ವಾಸದಿಂದಿಹ ವರಿಗನೆಂಥಾವ । ದಾಸಿಯಾಗಿಯೆ ಮಂಡಲಿಸಿ ಮಲಗಾವ ಹೆಬ್ಬ

ಲಿಯು। ಬೇಸರದೆಸು ಡಿಲತಿ ಮೊಗತಂ। ದಾಶ್ರಮ ಕೆತಂಜೀರ ಥಳೆಯುವ ಸೂಸುತಿಹ ನದ್ಯಾಗಹಸ್ತಿಯಲೊಪ್ಪಿತಾವನವು ॥ ೨೩॥ ಮೇಳೆವಿಸಿಮುಂ ಜೆಗಳಮಾಡುವ। ಬಾಲಕರಿಗಾವದಿಯ ಹಲ್ಲನು। ಸೀಳಸೀಳಸ ವಿಾಪದ ಲಿಕ್ಕೈಗೈವ ಕರಡಿಗಳ। ಲೀಲೆಯಲಿ ಯಜ್ಞೋಪವೀತದ। ನೂಲಿಗೆಂದು ಖುಸದನಾಳವ। ನೋಳಯಿಂತಂದಿಡುವ ಹನೆಯಲೊಪ್ಪಿತಾವನವು ॥ ೨೪॥ ನಂದಬಾರದಹೋಮದಗ್ನಿಯು। ನಂದಲೀಯದೆ ಶುಷ್ಕಸಮಿಧೆಯ। ತಂದು ನೆರೆಹೊತ್ತಿಸ್ಕಿ ಹೆಂಗಿಲವ ವೃದ್ಧಕಪಿಗಗಳಲಿ। ಬಂದುಪಕ್ಕವ ಬೀಸಿಮಾ ರುತೆ। ನೆಂದಲಗ್ನಿಯ ಪಟುವಮಾಡುತ। ನಿಂದುನರ್ತಿಸಿನಲಿನವಿಲಿನಲೊ ಪ್ಪಿತಾವನವು ॥ ೨೫॥ ಸುವನಾನದ ಲೊರಗಿಸಲೆಸು। ಭಾವಿತದಲಿ ಹಮುನಿ ಗಳಿಗನಿ। ದಾವಿಳಾಸತೆ ಲೋಗರಿಂದಳ ಯಬವುಪಾಯದಲಿ। ತಾವೆಬಂದಾ ಪರ್ನಶಾಲೆಯ। ನೋವಿಬಾಗಿಲಕಾಯ್ದುಕೊಂಡಿಹ। ವಾವನಾಂತಧೊಳಲ್ಲಿ ಗಲ್ಲಿಗೆ ಪಂಚಮುಖನಕರ ॥ ೨೬ ॥ ಕೆಲವರುವೇದವ ನೋದುವರುಕೆಲ।ಕೆಲರು ಶಾಸ್ತ್ರವಕೇಳ್ವುದರುಕೆಲರು। ಕೆಲರುವೇದಾರ್ಥವನು ಪನ್ಯಾಸವನುವಡು ವರು। ಕೆಲರುದರ್ಶನತರ್ಕಭೇದಂ। ಗಳನ ತಿಳಿವವರೆಲ್ಲಿ ನೋಡಲು। ತುಳು ಕುತಿರ್ದುದುಶಬ ದಸಂಭ್ರಮವಾವನಾಂತದಲಿ॥ ೨೭ ॥ ಸಾರಣೆಯಮಾಡೆಂಬು ವರದೇ। ಹಾರಕೆಡೆಮಾಡೆಂಬವರು ಉಪ। ಹಾರಕೊಳ್ಳುಹಕೆಂದ ಮೂಲವ ತಾನಿಯೆಂಬವರು। ಸಾರಮಂತ್ರಾಗಮ ಗಳಲಿಕ। ಯ್ಯಾರೆಘಾತಿಯ ಮಾ ಡುವರುಗಳು। ನಾರಸೀರೆಯನೆ ಯ್ವವರುಮೆರದರುವ ನಾಂತಲಿದ ॥ ೨೮॥ ದೇ ಹಧರ್ಮ್ಮದಬೀಡುಕರ್ಮ್ಮದ। ಮೂಹದಾಗರ ಸಗುಣಯೋಗ। ವ್ಯೂಹದೊ ಡ್ಡಣೆಜಾತಿವರ್ಣಾಶ್ರಮದ ನೆಲೆಗೂಡು। ಸ್ನೇಹದಂಬುಧಿ ಯಜ್ಞನವಿಧಿಯವಿ। ವಾಹಶಾಲೆಮುದಿ ಬಗುಬುದ। ದೋಹದಾಶ್ರಮ ವಿದ್ದವಾಕಾನನದ ಮಧ್ಯ ದಲಿ ॥ ೨೯॥ ಉಡುವುದಾದಡೆ ನಾರಹಸಿದು। ಬಡೆಸವಾವನ ತರಫಲಂಗಳು ದೊಡುವುದಾದಡೆ ಭೂತಿಹಕ್ಕಿಯ ಹಾಸನೋಡಿದಡೆ। ಕಡವನರ್ಗಳಿಹ ವಾಸ ವಾದಡೆ। ಯಡವಿಯಾಸ ಸಾರ ಮುನಿಗಳ। ಬಿಡದಲಾಯೆಂಬನತಲ್ಲಮ ನೋಡಿಬೆಂಗಾದ॥ ೩೦॥ ನಾರಸೀರೆಗೆ ಮುರನುಗಳನಾ। ಹಾರದಾಸೆಗೆಕಂದಮೂ ಲವ। ನೀರತೃಷೆಗನರತ ವಾನಾದಿಸರೆೋವರವ। ಹಾರಿಕೊಂಡಿಹಘೋ ರತರಸಂ। ಸಾರಮುನಿಗಳ ಬಿಡದುವುಳಿವರ। ನಾರುಬಲ್ಲರು ಸುಡಲೆನುತಲಲ್ಲ ವನಬೆಗಾವ ॥ ೩೧ ॥ ಸ್ನಾನಜಪತಪನಿತ್ಯನಿಯಮ। ಧ್ಯಾನವೇದಾಧ್ಯಯ ನಯಜ್ಞವಿಧಾನಮೊದಲಾಗಿರ್ದ ನಾನಾವಿಧಧ ಗೊಡವೆಗಳ। ಯೋನಮಾ

ಡಿದರೇ ಿಜೀವದ । ಹಾನಿಹರಿ ಬವಅರಿಯ ರಿಯರು । ಕಾನನವಹೊಕ್ಕೀ ಸುಫಲವೆನು ತರ್ದನಲ್ಲಮು ॥ ೩೨ ॥ ಯೆಲ್ಲಿತನಕಲಿಮಾಯತನಗು। ಫ್ಲಲ್ಲಿವ ಟ್ಟಲಿಕಲಿತು ಜೀವವ । ಕೊಲ್ಲದಿರಲಿಕೆ ಬಾರದವಕೊ ದವಗೆಕೊಲೆಬಿಡದ। ಯೆಲ್ಲಿಹೊಕ್ಕಡೆ ಮಾರಿತಿಸಯ । ಹಲ್ಲಬಾಯಲಿ ತಿಂದ ತೇಗಥೆ । ನಿಲ್ಲಧವೆರ ನುಸುಡಲಿ ಮಾಟವನೆ ದನಲ್ಲಮು ೞಾ ॥ ೩೩ ॥ ಮಾಟದಲಿಗತವಾಗಿ ಭವಭವ। ಕೋಟಿಯಲಿ ಸುಸಾರದುಃಖದ । ಕೂಟವನೆ ಕೈಗೈವವು ಬ್ಯಮುನೀಂದ್ರ ರೆಲ್ಲರನು । ದಾಟಸುವ ನಾಭವೆಭವಾಬ್ಧಿಯು । ನಾಟಸುವೆನವರೆ ನಿಗಿರಿವಿ ನ। ಮಾಟವೆಲ್ಲವಮಾಣಿಸುವೆ ನೆನುತಿರ್ದ ಪ್ರಭುರಾಯ ॥ ೩೪ ॥ ಮು ಧೆಮಾ ಡುವಮಾಟಕೂಟದ । ದಂಡ ಗುಗಳತನು ವ ನಂಗಳ। ಹೊಂದಥೊಜೆಯುಮಾ ಟದಿಂದಿವರುಗಳ ಬಗೆಬಗೆಯು । ಸುಂದವಾ ಮಾ ಪಾಶಪಾಶಾ । ಬ ಧನುಗಳಬಿ ಡಿಸಿವರಮಾ । ನ ವಸೆ ಖಿಗಳ್ಗ ಮಾಡ ವೆನು ನಾನೆನುತಗ ರ ಬಂದ ॥ ೩೫ ॥ ಅದರೊಳಗೆ ಕೆಲಕೆಲರುಯಜ್ಞಾ। ವಿಧಿಯ ವಿರಚಿಸು ತಿರಲು ಕಾ ಿತಲಿ ಪರ ಲೆ ನುಂಟಕಟಬುಧನ ಮೋಕ್ಷವಾದಪುಥೆ । ಖಿದರಲಿಥಿರಿಬ್ಬ್ಟನ ಕರ್ಮಮ। ನೊದಗಿಮಾಡಲುದುಃಖವಲ್ಲಥೆ । ಸಡಮುಲಸ್ವಾತಂತ್ರ ಸುಖಿಲ್ಲೆಂದಗುರು ರಾಯ ॥ ೩೬ ॥ ಜನನಮರಣಭ್ರವೆ ಯಭವಬಂ । ಧನಕೆತಾರದ ಕರ್ಮವೆಕಾ। ರಣವಲಾಕೈವಲ್ಯ ಪಡವಿಯನೊಲಿವ ಜೀವರಿಗೆ । ಯೆನಿತನೆ ನುವನೆಯಲ ರಿಯಥೆ ಮನಸಿನಿಚ್ಛಿಗೆ ಹರಿವುದನುಚಿತ। ವೆನ ತಲ ನಥೆ ಸಿ ಸಿದನಾಪ್ರಭು ಮುನಿಜನಂಗಳಿಗೆ॥ ೩೭॥ ಲೇಪಿಸಿದಹಂಕಾರವೇಪಶ। ಯಾಪಶಂಧವೆತುನೆ ಸೆ ಪವನ। ಸ್ಥಾಪಿತವೆ ಬಂಧಿಸ ಪಪಾಶವಿವೇಕವೇಶಸ್ತ್ರ । ವ್ಯಾಪಿಸಿದಸು ಜಾಞನನಂನ್ಹಿಸ। ಪಾವುನೀತಮ ಯಾತ್ಮನವರಿ । ಗೀಪರಿಯ ನರುಹಿಸಿದ ನಾಪ್ರಭುವರವ ಮುನಿಗಳಗೆ॥ ೩೮॥ ಮಿಥ್ಯವೆಲ್ಲವು ಹೋಮದಾಹುತಿ । ತಥ್ಯ ವೇಶೇಷವ್ರಸಾದವು। ಣಿತ್ಯಣಿರ್ಮಲ ಣಿಜದಪೆರಮಾನಂದ ವೇತೃಪ್ತಿ । ಸತ್ಯ ಶಾಶ್ವತಸ್ವಸ್ವರೂಪದ। ತತ್ವತಾನೆಂದರಿವುದೇಫಲ । ವೃತ್ತಿಯಿಂದು ಪದೇ ಶಿಸಿದನಾಪ್ರಭುಮುಣಿ ಪ್ರಜಕೆ॥ ೩೯ ॥ ಜಪವನಮಾಡಿದಡೇನೆಸುಮೋ । ಣ್ತ ಪವಮಾಡಿದಡೇ ಸಹುದುಮೇ । ಣಪೆರಮಿತದುದ್ದೆಶದಖ ಡ ಜ್ಞಾನಮಾರ್ಗ ದಲಿ । ಉಪನಯನ ಮೊದಲಾದನಾನಾ । ಚಪಳತರವ ಹಬಾಂಹ್ಯ ಭಾವನೆ। ಯುಪಚರಣೆಗಳಿಗೆ ಯನುಚಿತವೆ ದ ನಲ್ಲಮನು ॥ ೪೦ ॥ ಯೆನೆ ತಲಗ ಳಯಾತ್ಮಯಾಗದ । ನೆನುರತಿಗೆ ಣಿಜರತಿಯದೇವಾ । ರ್ಜನೆಗೆಹೃದಯುವನು। ಪನಯನಕಾಣಿಅಣಿರೀಕ್ಷಣೆಯು । ಇಣಿತುಬಾಂಹ್ಯದ ಕರ್ಮಕ್ರಿಗ । ಳೆಣಿತ

ನಂಸನ್ಮಾರ್ಗಲಿಸರ್ಗದ । ಚೆನೆಯ ಮಾಡಿದ ನಲ್ಲವ ಪ್ರಭುವರಪುಮುನಗಳಿಗೆ ॥೪೧॥ ಅವರುತಿಳಿವರು ವಸಾಯೆ ಹುಟ್ಟದ । ಧಿವಸದಲಿದೂರ್ವಾಸಮುಣಿಪತಿ ವಿವರಿಸಿದ ಹಸಣಿಂತಲಾಪ ಭುವಿ ತನಹುಥೆಂದು । ತವಕದಲಿ ತಮತುವು ಮನದು। ತ್ಸವಹಡದು ಕೃತಾರ್ಥರಾರದು। ಭುವನದೊಳಗೆ ವ ಲ್ಲವ ಪ್ರಭುಲಿಂಗಲಿ ಲೆಯಲಿ ॥ ೪೨ ॥ ಸಾವಹುಟ್ಟುವ ವಿಧಿಯಮಾನವ। ಜಿ ವಜಾಳಕೆ ಅವನವ ಸುಮುಂ । ನಾನಕಪಯಕ ವಿಡಿದುತ ವಿವಿಹರಾಪ್ರಕಾರದಲಿ । ತಿ ವಿಯ ತರ್ಣಿಸಷ್ಟ್ವಯಲಿನಾ। ನಾವಿಧೊ ಪಾಯವನು ಬೊ ಧಿಸಿ। ಪಾವನವಮಾಡಿದನು ಸರ್ವಜ್ಞನೆಂಬ ಗುರುರಾಯ ॥ ೪೩ ॥ ಭೂತನಾಥನನೆ ಮಥದಲಿ।ಭೂತಳದೊಳಹಕಾರಣಿಗನ । ಣಿ ತೆರದಲವರ ವರಿಗ ಚಿಜ್ಞಾನಮಾರ್ಗದಲಿ। ಪ್ರೊತುಸದ್ಯನ್ಮುಕ್ತರೆಣಿದ । ನಾತಗಳನೆಲ್ಲರನುಲಿ ಲಾ। ಪ್ರಿತಿಯಿಂದೆಂಬುಲ್ಲ ಮಪ್ರಭುಲಿಂಗಲಿ ಲೆಯಲಿ॥೪೪॥

ಅಂತು ಗತಿ ೨೦ಕ್ಕೆ ಪದ ೯೭೩ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಹಾಶ್ರೀ-

ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದನೆಯ ಗತಿ.

ವಚನ। ಅಷ್ಟದಳಕಮಲದ । ಹೊ ಗಲ್ಲಹಿಡಿದು । ಶೂನ್ಯಸಿಂಹಾಸನಕ್ಕೆ। ಧವಳಾಲಯವನೆತ್ತಿ ತ್ತು।ಚಂದ್ರಕಾಂತದಶಿಲೆಯಲ್ಲಿ। ಪಶ್ಚಿಮದ್ವಾರಮುತೆಗನು ನೊ ಡುವರೆ। ವಿವರಿ ತ , ಯ ಕೊ ಭಾವವೆಂಬು ಧೊಂದುಕುಳ। ಅದಕ್ಕ ಅನೆ ಕ ಚಿತ್ರಂಗಳಡಗಿದ ಪ್ರಭೆಯೊಳಗೆ। ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವೆ ಬಮಸ್ತಕದಮಾಲೆ । ಪವಳಹಾರದ ಪ ಜರವುಕಟ್ಟಿ । ಮುಕ್ತಿಕದಮಾಲೆಯಣಿಳಿಯಬಿಟ್ಟು । ಥುಲಕುಮುಲಕಿನ ಸಡ ವೆಕಟ್ಟದವುನವರತ್ನದ ಗೊಂಡೆಯಂಗಳು । ಕಾಳಿಕೆಯುಕಪ್ಪಡವಕ್ಕೆ ಮೇಲುಮದಿಕೆ । ವುಲುಹಿಸರಳೆಲೆಯ ಬಳಸು ದೋರಣವಕಟ್ಟಿ । ದಿಶವಾಯು ಗಳ ನೊಂದುಮಾಡಿ । ಲಿಂಗಸುಖವಾಯುವಸಂತೈಸಿ । ಆಲವಟ್ಟವಂಮಾಡಿ । ಲಂಬಿಸಿನವುಂದಾ ಣಿಲನಮುಲಗಂ ಮಾಡಿ । ಹರುಷವಣೀವವರಂತನ । ಜಾಕವಟ್ಟಗೆಯು ಆಸನವಂಮಾಡಿ। ನವನಾಳಸುನಾಳದೊಳು ಮೊರವಶಬ್ದಮುಂ । ಶುಕಪಿಕಭ್ರಮರಾ ಮೋದವಮುಮಾಡಿ । ಪರಮಶಾಂತಿಯೆಂಬಶೈತ್ಯಕಾರ ಸೋಂಕಿನಚಾತಫಲಂಗಳಹಾಸಿ ವುತ್ತರದ್ವಾರವೆಂಬ । ನ ಸುಳಗುಡಿಯುರಚಿಸಿ । ಪೂರ್ವಯೋಗಂಗಳೆಂಬ ಸೋಪಾನವುಮಾಡಿ। ಪಶ್ಚಿಮದ್ವಾರವೆಂಬ। ಣಿಜದ್ವಾರಮುಮಾಡಿ । ಸಪ್ತವ್ಯಸನ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಂಗಳೆಬಪಾಳಯಣಿಕ್ಕಿ । ಆಶಾಮಿಷಮುಕೆಡಿಸಿ। ಪೂರ್ವಚಕ್ರವೆಂಬ ಮೇಲಪ್ಪರಿಗೆಯುಂ ಮಾಡಿಚಂದ್ರ ಸೂರ್ಯರೆಂಬ

ವೀಧಿಗಳಂ ಬೆಳಗಿ । ಶಿವೋಹವೆಂಬ ಶಿಖರಿಯ ಮೇಲೆ । ಮಹಾಜ್ಞಾನಪ್ರಕಾಶವೆಂಬ । ಹೊಂನಕಳಶವ । ಶೃಂಗಾರವಂ ಮಾಡಿ । ಶೂನ್ಯಶಿಂಹಾಸನವೆಂಬ । ನಿರಾಳಸಿಂಹಾಸನವಂ ಮಾಡಿದ । ಬಸವಪ್ರಿಯ ಕೂಡಲಚೆಂನಸಂಗನಲ್ಲಿ । ಚಂನಪರಮಗುರು ಬಸವಣ್ಣ ॥ ೧ ॥ ಅಂಗದಪ್ರಕೃತಿ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಅಳಿದು । ಮನದ ಪ್ರಕೃತಿ ಅರಿವಿನಲ್ಲಿ ಅಳಿದು । ಜೀವನಪ್ರಕೃತಿ ನಿಶ್ಚಿಂತದಲ್ಲಿ ಅಳಿದು । ನಿಃಶೂನ್ಯನೆರಾಮಯ ವಾಸಕ್ಕೆ । ಸದಾಚಾರವೆಂಬ ಕೆಸರುಗಲ್ಲನಿಕ್ಕಿ । ಸರ್ವಾಚಾರ ಸಂಪತ್ತೆಂಬ ಅಂತಃಕರಣ ಚತುಷ್ಟಯದ ನಾಲ್ಕುಕಂಭವನಿಳಿಸಿ । ಜ್ಞಾನಜ್ಞಾತೃವೆಂಬಭಿತ್ತಿಯ ಮ್ಯಾಲೆ । ಧ್ಯಾನವೆಂಬ ಶಿಖರಯನನು ಗೊಳಿಸಿ । ಜ್ಞೇಯವೆಂಬಹೊಂನಕಳಶವಶೃಂಗಾರವಂ ಮಾಡಿ । ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರಪೂರ್ವದ್ವಾರವೆಂಬ ನಿಜದ್ವಾರವಮಂ ಮಾಡಿ । ನಿರ್ವಯಲನೆಲೆಗೊಳಿಸಲು । ಬಸವಪ್ರಿಯಕೂಡಲ ಚೆಂನಸಂಗನಶರಣ । ಪ್ರಭುದೇವರಬರವಿಂಗೆ । ಶೂನ್ಯಶಿಹಾಸನವ ರಚಿಸಿ । ಬಸವಹಾರುತಿರ್ದ । ನಂಮಪರಮಗುರುಸಂಗನಬಸವಣ್ಣನು ॥೨॥

ಸೂಚನೆ ॥ ತನ್ನೊಳಗೆ ತಾ ಸಾಧಿಸಿದಸಂ । ಪನ್ನತೆಯನಿದಿರಿಟ್ಟು ರಚಿಸಿದ । ಶೂಂನ್ಯಶೀಹ್ವಾಸನವ ನೆಮಯ ಬಸವದಂಡೇಶ ॥

ಪದ ॥ ಗುರುಗೊಗೇಶ್ವರ ತಾನದಾರಿಗೆ । ಕರುಣಿಸಿದನವರವರ ನಾಕ್ಷಣ । ಪರಮಪದವಿಯಲಿರಿಸಿತಾ ನೋಲಿದಾಡುತಿರಲಿತ್ತ । ಗರುವಗುಣಧಿ ಬಸವದಂಡೇ । ಶ್ವರನುಕಲ್ಲಾಣದಲಿ ರಚಿಸಿದ । ಪರಿಯನೆಲ್ಲರು ತಿಳವುದೀ ಪ್ರಭುಲಿಂಗಲೀಲೆಯಲಿ ॥ ೧ ॥ ಜೀಸರಡಿನೆರೆ ಪೂರ್ವಯೋಗ । ಭ್ಯಾಸದಲಿಪಶ್ಚಿಮದಪವನಾ । ವಾಸದಲಿ ಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯಂಗಳ ನಿಗ್ರಹಂಗಳಲಿ । ಸೂಸದಂತಃಕರಣಶುದ್ಧಿಯ । ಭಾಸುರತೆಯಲಿ ಬಸವಮುಡಾ । ಧೀಶನೊಪ್ಪಿದನೇಕನಿಷ್ಟೆಯದಿವ್ಯತೇಜದಲಿ ॥ ೨ ॥ ಅರಿಗಳೆಂಬಭಿದಾನವಡಗಿದ । ವರರೆಯರಿಷಡ್ವರ್ಗನೃಪರಿಗೆ । ನಿರುತನಿವರ್ಗಳವಾದ ಮಂಡಲಿವಷ್ಟಮದಗಜಕೆ । ನೆರದತನುಗುಣರಾಜರಾಜಿಸಿ । ಪರಿಚರಿಯ ಕರರಾದರಿಂತೀ । ಪರಿಯಲೆಸದಪುಬಸವರಾಜನರಾಜಯೋಗದಲಿ ॥೩॥ ಹೇಳದಂತಿರ ಚಲಿತವಿಂದ್ರಿಯ । ಜಾಳವಾಜ್ಞಾಮಾತ್ರದಿಚ್ಛೆಗೆ । ಮೇಳವಿಸಿನೆಲೆಗೊಂಡ ಮಂತಃಕರಣ ಶರಣೆಂದು । ಕೀಲಿಸಿದಕುಂಡಲಿಯ ಸರ್ಪನ । ಕಾಲುದೊಡಕಡು ಸುಸರವಾಯಿತು । ಹೇಳಲೇನದ ಬಸವರಾಜನ ರಾಜಯೋಗದಲಿ ॥ ೪ ॥ ಹೋಗುಹೊಗಲಿಕೆ ಕುಂಡಲಿಯಚೌಬಾಗಿಲಲಿ ಕೆತಹಿದನು ಕಾಮನ । ಮ್ಯಾಗೆಹೃದಯಕಮಲವಾಟದಲೆಕಡಿದಿಕ್ಕನುಳವನ । ಲಾಗಿಸಿದನಖಿಳಾಧಿಪತ್ಯನ । ಭೋಗಿಸವ ಛಾಯಾಮಧ

ಭುವನಕೆ। ರಾಗದಿಂದನು ಭಾವಮುಖದಲಿ ಬಸವದಂಡೇಶ ॥ ೫ ॥ ಇಂತುಸಲೆ ಸಸ್ವಾನುಭಾವದ । ಅಂತರಂಗದ ರಾಜ್ಯವೆಲ್ಲವ । ಸಂತವಿಟ್ಟ ಸಮಸ್ತದಲಿಸಂ ಪಂನನಾಗಿರುತ । ಮುಂತೆನಿರ್ಗುಣಯೋಗದಮಾರ್ಗವ । ನಂತುಕಾಣಿನನು ತ್ತಮನದಲಿ। ಚಿಂತಿಸುತಲಾ ಬಸವದಂಡಾಧೀಶ ನಿಂತೆಂದ ॥ ೬ ॥ ಗುರುಗೊ ಗೇಶ್ವರಚಾರುಚರಣಾಂ। ಬುರುಹಗಳ ನಾನಾಪರಿಯಲಿ । ವರಿಸಿಯೆಂಸವು ನಃಸಮಾಧಿಯುನೆಂದು ಪಡದಪೆನೋ। ಪರಮಪುರುಷನದಾವ ವೇಷವ। ಧರಿಸಿ ಬಹನೋ ಆವ ಹಾತ್ಮನ । ಹುರುಳನಾನೆಂತರಿವೆ ನೆನುತಲಿ ಬಸವಚಿಂತಿಸಿದ॥ ೭ ॥ ಆವವೇಷದಲಾದ ಡೆಂವಯು । ದೇವನೊಲಿದೆ ಯಿಂತದಡಾತನ । ಭಾವಭ ಣಿತೆಯ ನರಿವವೊಲುನಾನೊಂದು ಪಯವನು । ತೀವಿತಕ್ಕನೆಶಿಕಿಕ್ಕಿಸುವನಾ ನಾವಪರಿಯಿಂದಃಡಡೆಯುವು । ಜ್ಜೀವಿತೇಶನನೆನುತಲಾ ಬಸವಂಣನನಗೆ ಯದ್ದ ॥ ೮ ॥ ಅನುಗೊಳಿಸಿದನು ಶೂನ್ಯಶಿಂಹ್ವಾ । ಸನವಿದೆಂದದಕಿಟ್ಟಹೆಸ ರನ । ವಿನುತಪಶ್ಚಿಮ ಮಾರ್ಗದಲಿತಾ ಕಂಡು ದೆಲ್ಲವನು । ಕನಕಮರಕತ ಮುಖ್ಯಮಣಿಗಳ । ಘನತರದ ಕೇಪಂದಲಹರಿಯು । ವಿನುಗಸಗುವವಿ ಪಲಪೀಠವ ಬಸವನಿರ್ಮಿಸಿದ ॥ ೯ ॥ ಚಂದ್ರಕಾಂತದ ಶಿಲೆಯಹಪ್ಪಳಿ। ಬಂ ಧಿಸಿದನೋಮಾನ ಸುತ್ತಲು। ಹೊಂದಿಹೊರಗಾಣಿಸುದ ಸಮಸ್ತಪರಣ ಮುಯ ಭಿತ್ತಿ । ಮಂದರಿಂದೊ ದಧಿಕ ತವನ। ಲೊಂದು ಗೂಡಿಸಶೂನ್ಯಪೀಠದ। ನಿಂ ದನಿಂವರಿಪಾಯ ಲೋಕದಜನದ ಕಣುವನಕೆ ॥ ೧೦ ॥ ಕೀಲಣೆಯನವರ ತ ನರಾಜಿಯು। ಮೇಳವಪಪ್ರತ್ಯೇಕ ಪಂಜ್ತಿಗೆ। ಕೋಳಯಲಿತೆತ್ತಿಸಿದತ ಳಪದಸಸ್ತಲೋಹಗಳ। ಮೇಲೆವೆಲಡಕಿಲು ಗಳಂದದ । ಲೇಳನೆಲೆಯು ಲಿಖಕ್ತಿಭಾವಿ। ಪಾಲಬಸವನು ಶೂನ್ಯಶಿಂಹ್ವಾಸನವ ವಿರಚಿಸಿದ ॥ ೧೧॥ ಹೊರವಳಯು ದೊಂಭತ್ತುಬಾಗಿಲು। ಮೆರವವೆಮಧ್ಯಕೆ ನಾಲ್ಕುಬಾಗಿಲುನೆರೆ ವಿರಾಜಿಸ ಮೆಡು ಬಾಗಿಲುಗರ್ಭಮಳೆಯುದಲಿ । ವಿರಪೆವೆಲಣಕೆಲಸಗತಿ ಕಾದೆಡಬಾಗಿಲು ಶಿಖ್ರದಲಿವ ಹ । ದರಿವಿನಂಬರ ಪೀಠವೆಸಡದತಿಸವನಾ ಜೆಷಯಲಿ ॥ ೧೨ ॥ ಸ್ವಾನುಭಾವಧಾರಸ್ವಾಧಿ । ಷ್ಟಾನಮಣಿಪೂರಕವನಾ ಹತವಾನವೀನಪಕೆಲಸದತಿಯವಿಶುದ್ಧಿಯಾಜ್ಞೆಯ । ಸ್ಥಾನಗಳನೆಲೆಗೊಳಿಸಿ ಬ್ರಹ್ಮ । ಸ್ಥಾನವನ ಮೇಲೆನಿಸಿರಚಿಸಿದ । ಮಾನನಿಧಿಬಸವಂಣನೀಪ ರಿಶೂನ್ಯ ಪೀಠವನು ॥ ೧೩ ॥ ಪರಿವಿಡಿಯಲಿಳೆಸಲಿಲಪಾಪಕೆ । ಮರು ತಗಗನತ ವ ನಿರಾಳದ । ಥರಥರವೆ ಶಿವಭಕ್ತಮಾಹೇಶ ಪ್ರಸಾದಿಗಳ। ಪಪವದ ಪ್ರಾಣಲಿಗಿಯ । ಶರಣನೈಕ್ಯದ ಭೇದನೆಲೆಗಳ। ನೆರವಿ

ಸಂತಿರೆ ಶೂನ್ಯಪೀಠವ ಬಸವನಿರ್ಮಿಸಿದ ॥ ೧೪ ॥ ನೆಲದನೆಲೆಯೊಳಿಕಠಿ
ಣತರವನು । ಜಲದನೆಲೆಯಲಿರಸಮಯಲಿರಸಮಯವನಾಜ್ವಲನ ನೆಲೆಯಲಿ
ಬಿಸಿಯ ಮರುತನನೆಲೆಗೆ ಮಾರುತನ । ಸಲೆನಭದನೆಲೆಗೂ ಬರವವನ । ನಿಲುಕ
ದಸುಷಮಡೆಡೆಗೆ ಶೂನ್ಯವ । ನಿಲಿಸಿ ಬಸವನು ಶೂನ್ಯಸಿಂಹಾಸನವ ನಿರ್ಮಿಸಿದ ॥
೧೫ ॥ ಮೂಡಪಿಂಗಳಮಧ್ಯಸುಷುಮ್ನಾ । ನಾಡಿಗಳು ಬಲಿಬೆಂಟುದಿಕ್ಕಿನ । ಕೋ
ಡಪ್ಪೈಯ್ಯಲಿವ ದಿಗ್ಗಜಂಗಳು ಮೇಲನೆಲೆಯೊಳಗೆ । ಕೂಡೆಬೆಳಗುವ ಸೋಮ
ಸೂರಿಯ । ರಾಶಿತಿಹನೀಧಿಗಳು ಭುವನದ । ಬೀಡಿದೆನಲಾ ಬಸವನೊಡಿದನೆಂ
ಬರಾಸನವ ॥ ೧೬ ॥ ಪರಮ ಪ್ರಣವವೆ ಬೀಜ ಸಕಲ । ಸ್ವರವೆ ಬಹುವರ್ಣ್ಯವಪಂ
ಚಾಕ್ಷರಿ ಮಹಾಶಾಖೆಸವರ್ಣ ಕೇಸವಾಗಳಕ್ಷರಾಳಿಗಳು । ವರಪದಾರ್ಥವೆ
ಫಲಗಳೆಂಬಾ । ತಿರಲನಾದವ ಹೀಜದೋಲವಿ । ಸ್ತರಿಸಿದುದು ಮಹಿಮೆಯ
ದಶೆರ ಮಾಶೂನ್ಯಪೀಠದಲಿ ॥ ೧೭ ॥ ಅವರಸಹಬ್ಬಿದ ರ್ಗಲತೆಯ ಪ್ರೊ । ಲಾವು
ಹಾಶಿವೆತತ್ವದ ಹಿಯ ಫಣಾಮಣಿಯು ಬೆಳಗೆನೆಪರಂಜ್ಯೋತಿ ಪ್ರಕಾಶತೆಯ ।
ಸೀಮೆಯನಲಾ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗೆನಾ । ನಾವಯುಗನೆ ಮಗೆಯ ನಿಲಿಸಿದ । ನಾ
ಮನೋಹರ ಶೂನ್ಯಶಿಂಹಾಸನಕೆ ಬಸವಣ್ಣಾ ॥ ೧೮ ॥ ಅಳವಡಿಸಿದನು ಪಂಚ
ಭೂತದ । ನೆಲೆಗಳಲಿ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಲೋಕದ । ಹೊಲಿಗೆಯನು ಮೇಲಾತ್ಮತ
ತ್ವದಲೈಕ್ಯಪದವಿಯನು । ನಿಲಿಸಿ ನಿರುಪಮ ನಿರ್ವಿಕಾರ । ಸ್ಥೇವನಲ್ಲಿಂದೇಳ
ನಯಿತು । ನಲಿಯೊಳೊಡ್ಡಿದ ಶೂನ್ಯಶಿಂಹಾಸನವ ಬಸವಣ್ಣ ॥ ೧೯ ॥ ಅಲ್ಲಿ
ಗಲ್ಲಿಗೆ ಬೇಹಶಕ್ತಿಗ । ಳಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆ ಬೇಹನಾದಿಗ । ಳಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆ ಕವನಶಕ್ತಿ
ಜಾಘಸತತ್ವಗಳು । ಅಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆ ಸಗುಣಮಾರ್ಗದೊ । ಳೆಲ್ಲವನು ತಾಕಡತೆ
ರದಲಿ । ಪಲ್ಲವಿಸಿ ಬಸವಣ್ಣರಚಿಸಿದ ನಂಬರಾಸನವ ॥ ೨೦ ॥ ಅಂಡಪಿಂಡನ್ಯಾ
ಯ ಪ್ರೊದೇ । ಕಂಡಿರೇಯೆಂದೆಂಬುದನುಭವಾ । ಮಂಡಲದಲಾ ಶೂನ್ಯಸಿಂ
ಹಾಸನವನರಿವಂತೆ । ದಂಡೆಯಾಗಿರೆ ನಿರ್ಮಿಸಿದನದ । ಕಂಡವರು ಬೆಂಗಾಗೆ
ಬಸವಣ್ಣ । ದಂಡನಾಯಕ ನಲ್ಲಮನು ಬರವಿಂಗೆ ಭರದಿಂದ ॥ ೨೧ ॥ ಈತೆರನನು
ಭವದಲರಿದವು । ಹಾತಿಶಯದವ ನಸ್ಸ ಮಹಾಧಿಯ । ರೀತಿಯಂತಿದೆ ಶೂನ್ಯಶಿಂ
ಹಾಸನವನಿದಿರಿಟ್ಟ । ಪ್ರೀತಿವಿಗೆ ಪಿರಿದೆನಿಸಿನಾಸಾ । ಜಾತಿಭಾವದಲೊಡ್ಡಿ
ಉಪಚಾರ । ತೀತವೆಂದೆನೆ ಬಸವದಂಡಾಧೀಶ ವಿರಚಿಸಿದ ॥ ೨೨ ॥ ಇನ್ನರಿಖ ಬ
ಹ ದಾವನಿಂತೀ । ಶೂನ್ಯಸಿಂಹಾಸನವನೇರಿದ । ಡೆನ್ನಹೃದಯಾಬ್ಜರವಿ
ಪ್ರಭುರಾಯನಹನೆಂದು । ತನ್ನೊಳಗೆ ನಿಶ್ಚೈಸಿ ನಿಜಸುಖ । ಸನ್ನುತೆಯ ಲಿರು
ತಿರ್ದ ನನಿಗೀ । ಮಾನ್ಯನೆಂಬ ಯ ಬಸವದಂಡಾಧೀಶ ನರ್ಥಿಯಲಿ ॥ ೨೩ ॥ ನಡ

ವಗತಿಯುಲಿ ಹಂಸೆಯುನುಸೆರ । ವಿಡುವಮರಿಯಲಿ ಕೋಗಿಲೆಯನು । ಅಣ್ಣಡಿಗಳಿಂದಲಿ ರಾಜಕೀರನನರಿವ ತೆರನಂತೆ । ಸತಗರಿಸಿದೀಶೂನ್ಯ ಪೀಠವ । ನಡರಿನಿಲುವನ ಹಾತ್ಮನೇಯಂ । ನೋಡೆಯ ನಹುದಹುದೆಂದು ನಿಶ್ಚೈಸಿದನು ಬಸವಂಣ ॥ ೨೮ ॥ ಕಂಗಳಿದಿರಿನೆ ಕಕ್ತುಲೆಯನುಡು । ತಂಗನಲ್ಲದೆ ಕಳೆಯಬಹುಥೇ ಅಂಗಸಹಜಜ್ಞಾನಾದಿಗತ ಮಾಯಾತವ ಂಥವನು । ಹಿಂಗಿಸವಡಾಗುರುಗೊಗೇಶ್ವರ । ಲಿಂಗನೆಯ್ತಿದಲ್ಲದಹಥೇ । ಸಂಗತಾನೇಬಲ್ಲನಂದೆಸುತಿರ್ದಬಸವಂಣ ॥ ೨೯ ॥ ತೃಷೆಯ ಕಳೆಯುಲಿ ಬಹರುಕೆಲಬರು । ಹಸಿವಕಳೆಯಲಿ ಬಹರುಕೆಲಬರು ವ್ಯಸನಗಳಿಗರ್ಥವನು ಬೇಡಲಿಹರು ಕೆಲಕೆಲರು । ಸಸಿನೆಬಂದಾಶೂನ್ಯಪೀಠದ । ದೆಸೆಯ ನೋಡುವ ವವ ಪುರುಷರ । ಜೆಸರಾಣೆನದೇನ ಹೇಳುವೆನದುಕೌತುಕವ ॥ ೩೦ ॥ ಆರುಬಲ್ಲರು ಬಸವನೊಡ್ಡಿದ । ಪ್ರೇರಣೆಯ ನೆಂದೆನುತಲೆಲ್ಲರು । ದೂರದಲಿಸೆರೆನೋಡೆ ಬೆರಗಹಲ್ಲದವನ ವ ಆರುಬಲ್ಲವಂರುವೊಗಸುವ । ರಾರ ಹೊಗುವವರಾರುಮುಹವಿ । ಸ್ತಾರವೆನಿಸಿದ ಸೂನ್ಯಶಿಂಹ್ವಾಸನದಸಂಳಿವಳಿಯು ॥ ೩೧ ॥ ಹತ್ತಿನೊಳಗಣಹೊಕ್ಕುಹಾವಿಗೆತ್ತಹೊಂಹಡೆ ನಸಿನವಲ್ಲಧೆ । ವತ್ತಿವಿಶ್ವನಜೀವಜಾಳಕ ಭೇದ್ಯವಾದಂತೆ । ಯೆತ್ತಬಲ್ಲರು ಭಕ್ತರಲ್ಲದ । ವತ್ತಭವಿಗಳುಶೂನ್ಯಪೀಠದ । ಬಿತ್ತರವನಂಜೆನುತ ಬೆರಗಾದು । ದುಬುದಸ್ತೋವು ॥ ೩೨ ॥ ಮಂತ್ರಪಠಲಯು ರಾಜಯೋಗದ । ಸಂಥೆಗಳ ಶಬುದಗಳಜಾಣರು । ಯಂತ್ರವಾದಿಗಳಾರುದರ್ಶನವೇಷಧಾರಿಗಳು । ಇಂತುವೆರವವರೆಲ್ಲ ರೆಮುವು । ಹಂತನೊಡ್ಡಿಪ ಶೂನ್ಯಪೀಠದ । ಚಿಂಕೆಯನೆಬರಲುವರೇನೆ ದೆಬೆ ನಚ್ಚರಿಯು ॥ ೩೩ ॥ ಸಾರಿಲಕ್ಷದವೆಲೆತೊಂಭತ್ತಾರುಸಾವಿರವಿಂಡಜಂಗಮು । ಮೀರಿಬಾಲರು ವೃದ್ಧರೆಯ್ತಹದೇಶಿಳೆಗರಿದೆನಿಸಿ । ಹೇರಿದಣಿವರುತಂವ ಮನಸಿಗೆ । ತೋರಿಗಿಷ್ಟಾರ್ಥಂಗಳಂದಲಿ । ವೀರಬಸವನವನೆಯುಲನುದಿನವಖಿಳಜಗವರಿಯೆ ॥ ೩೦ ॥ ಯೇನನೆಂಜೆನಬಸವನಾಸು । ಜ್ಞಾನಶಿಂಹಾಸವತಂನವು । ಹಾನಭಾವಪಭಣಿತೆಯಂತೆಸನುಸ್ತನಿಧಿಯಿಂದ । ತಾನುನಿವಿಸಿಬಳಿಕತಂನನು । ನೋನುರಾಗದಲುಮುಳಕೃಪಯು । ಧ್ಯಾನನೆಲಿನೆರೆನೆಸವುತಿರ್ದನ ಗುರು ಗೋಗೇಶ್ವರ ॥ ೩೧ ॥

ಅಂತುಗತಿ ೨೧೩ಕ್ಕಂ ಪದ ೫೨೮ಕ್ಕಂಮುಗಳವಸ್ತು-

ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡನೇಯ ಗತಿ-

ವಚನ ॥ ಕೆಪರಿಪಕಲೆಯು । ನಡೆಯತೊನಸ । ಥಣೆಯುಬಗಟನ । ಕರಸ್ಥಲವ ಅನಿವಿಷದಿಂದ । ಬಾಹಿರಂಗೆದಸಜನವತಪ್ಪಿ । ಯಿದಿರುಗೊಯಿ

ಉತಾಗಿ। ಪುಜರ್ೂಡದು। ಕಂಣುತೆರದು। ಕಿವಿಹರಿದು। ಜೋಃವ। ರಕ್ತಧಾರೆಯ। ಘೂಳಿಯು। ಘೂಳಿಯ ಮಳೆಯ ಜೋರಿನ। ಬೆಂಸಬಾಸ ಳಿಯ ಡಬಲದಬಿಡಿಯ ತಪ್ಪಿನ। ಮುಖ್ಯದರಹಿನಕಂಕುಳ। ಶೀಳಗಂಡು ನೋಡುವಜನರುಬೆಂಗಾಗೆ। ಹೊರವಾಶಿನವುಸಿಯ ದಿಗಂಬರದಲಿ। ಬಣಗ ಸುರಿವುತ್ತ। ಆಪ್ಯಾಯನೆವರದುಬಿದ್ದ ವರ್ೂಕಾಲೊಡದು। ಹೊಸಹುಂಣಿನರಕ್ತದ। ಜೊರ ಹರಿದು। ಮಂಗಾಲುತಲೆಹೊಡದು। ಕಣಕಾಲುಸುದುತೆಪ್ಪಿ। ಕಿರ ಬೆರಳುಯೆಡಹಿ। ಜೊಟ್ಟೆಡದುಘೂಯದ। ವುಗುರುಡೊಂಕಿದ। ಪಿರ ಜುಗಂಟನೋಡಾಜುನಬಸವಂ। ಅತ್ಯಂತವಲಿನ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವರಸ ಳುಹು। ವಿಪರೀತನೋಡ ವರೆ। ಭಯಂಕರವಾಗಿದೆ ಐಯ್ಯ॥ ೧॥ ಅಷ್ಟರಹಾಯವ್ವುತ್ತ। ಭೋಂಕನೆನಿಲ್ಲುತ್ತೆ। ವಂವೆ ಜಿನಗುತ್ತ। ಮವೆ ಮರುಳಿನುತೆವೆಂಕಿನಂತೆದೆಸೆಯ ನೋಡುತ್ತ। ಅಂಗಡಿಯರಾಜಬೀದಿಯ ಶೃಂಗಾರಂಗಳಂನಲಿನಲಿದ ನೋಡುತ್ತ। ಚಿತ್ರದಧ್ವಜವೇಲೆನಾಟ್ಯವನಾಡ ವರಿಗೆ। ಯಿದಿರಾಗಿಹಾವುಳಿಯಾಡುತ್ತ। ಹೋಡುತ್ತ। ಬೈಯ್ಯುವುತ। ಕೆರಳಿನ ದಿವುತ್ತ। ವಾದ್ಯವೇಳಾಪವಕಂಡ। ಆಳಿಗೊಂಡುನಗುತ್ತ। ಹಸ್ತವನಾಡಿಸಿ। ಗತಿಯನುಚ್ಚರಿಸಿ। ಕೈಯೊಡನಮುಖಾಟವನಾಡುತ್ತ। ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆನಿಂದುನೋಡಿನಲಿವುತ್ತ। ಯುವಿವಸಳಿಹಿಸೊಳಗಲ್ಲದಸುಳಹುಬಸವ। ನಿಂವಾಹಸೊಡ್ಡಳನಲ್ಲದೆಮಾಣನು॥ ೨॥ ಬಾಲನಹನೊಂವು। ಲೋಲನಹನೊಂವು। ವೃದ್ಧನಹನೊಂವು। ಪುತ್ತನಹನೊಂಮುತೊಳ್ಳದುತೋರುವನೊಂವು। ತೋರಿಯುಡಗುವನೊಂಮುವಿಶ್ವನೋಡಿಬೆರಗಾಗ ತಿತ್ತವೆ। ಯುದ್ಧರಾವಿಸಲಿದ್ದುಮುಂದೆತೋರುತಿತ್ತರಲ। ಸಾಂಪ್ರದಾಯದವರು। ವ್ರೊಡೆನೊಡೆನೆಹರಿದುಬಂಬ। ಹತ್ತೆಸಾರಿದಬಸವಣ್ಣನವ ಹಸುನೆಯತಲೆಯೆತ್ತಿನೋಡಿ। ಮಗಿಲಮಾಲೆತಪ್ಪದೆಕ ಸುರಿಗೆಲಸದ। ನಂಡಿಯುಮ್ಮಂಟಪ ಗಳಮೇಲೆ ಉಪ್ಪರಿಗೆಯುಭದ್ರಂಗಳನೋಡಿದ। ಭುವನಭವನೇಶ್ವರಹಿಂದುಮುಂದೆ ಯುಡಬಲನನೋಡಿನಗುತ್ತ। ಮುತ್ತಿನತೋರಣಕ್ಕೆ। ಹಾರೈಸಿಬಸವಣ್ಣನರವನೆಯ। ಹೊಕ್ಕಕಲಿದೇವರದೇವ॥ ೩॥ ಬಲಕ್ಕೆ ರಿದಪಾಳಿಯ ವುತ್ತರಬಾಗಿಲಲ್ಲಿತಲೆವಾಗಿಹೊಕ್ಕ। ಗತಿಯ ವಣಿನಲ್ಲಿ। ಧವಳಾರಮಸ್ಥಿಮುದ್ವಾರಲೆಂಬ। ತ್ರಿವಿಧಗತಿಯ ಶಿಂಹ್ವಾಸನದಮೇಲೆ। ಮುಕ್ತಕೇಶವರಪ ಗ ರುರಾಜನೇರಿಪನೋಡಾಕಲಿದೇವರದೇ। ರತ್ನಶಿಂಹ್ವಾಸನದಮೇಲೆ॥ ೪॥ ಯಿದ್ದಪವರಿಯಿತು ಅರಿದೆನೋಡಯ್ಯ। ನಿಂದರೆನೆಳ್ಳಲಿಲ್ಲ। ನ

ಹದರೆಹೆಜ್ಜೆಯಿಲ್ಲ । ಪಾತಳದೊಳಗೆ ತಾನು ಕಂಡದಿಲ್ಲ । ಯಿಂತಪ್ಪ ಅನ್ಯಾಯುದಸುಳಹ । ಹುದಹುದು ಅರಿದು ಜಂಗಮಸ್ಥಲ । ಯಿಂತುಟಲ್ಲದೆ। ಯೆಂತುಟು ಹೇಳಾ। ಅವ್ಯಾಯುನದರಶಿಯು । ಹೆಹಲಬಳಾಜ ಬಾರದು। ಪ್ರೊಡಿವರೆ । ಈಂಬಸ ॥ । ಉಬುದು ಟಾದರೆ ನೀಡುವನು । ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವರಿಗೆ। ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನು ಅಹುದೆನಲಿಕೆ ॥ ೫ ॥ ಅರಳುಗಂಗಳವರಿಗೆ। ಅರಳುಗಂಗಳವರು ಸೈರಿಸದಂತೆ । ತುರಬ ಭಕ್ತನರಿಗೆ । ಅರಿವ ಒಡೆಯವರು ಸೈರಿಸದಂತೆ । ಅರಸನ ಕಂಡು । ಪುರುಷನವುಳದಂತೆ । ಮಾಡಿದನೀವ್ರತಗೇಡಿ ಬಸವನು । ಮಹೇಂದ್ರಜಾಲಿಗನೊಬ್ಬನ । ಪ್ರಭುದೇವರೆಂದು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಕೊಂಡು । ತಂನ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವೆಂದು । ನಂಬಲ್ಲರಿಗಿನೋಡಾ । ಅವನಲ್ಲಿ। ಯೇನು ಶೀಲವುಂಟೆಂತನೋ । ನವಲಿಯೆಲುಹೊಲ್ಲೆಯವ ಕಂಡನೊ। ಕಂಡನೊಲ್ಲದೆ । ಅಂಜನಿಡಿದನು । ಆ ಅನಾಚಾರಿ । ಅವನೊಬ್ಬ ವ್ರತಗೇಡಿ । ಬಸವನೊಬ್ಬ । ಯೀ ಯಿಬ್ಬರು । ಮರ್ತ್ಯಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೊರಗು । ಯಿವದಿರ ಮುಖವ ನೋಡಲಾಗದೆನುತ । ಹೋದರು ಕಲಿದೇವರದೇವನ ಶರಣರು ॥ ೬ ॥ ಯಿಂತು ಬನದೊಳಗೆ । ಮಡಿವಾಳಯ್ಯ ಹಿಂಡು ಆನಂದದಲಿ ಲೀಲೆಯನಾಡುತ್ತಿರಲು । ಕೇಸರಿ ಬರಲು । ಮದಕರಿಗಳೆಲ್ಲ ಕೇಸರಿ ನೋಡುವತೆರನಂತೆ । ಸಾಕಾರ ಸೊಡ್ಡಳನಿಂಮ ಶರಣ । ಪ್ರಭುದೇವರು ಬರಲೊಡನೆ। ಹರಿಧುಡಯ್ಯಾ । ನೆರದ ಶಿವಗಣಂಗಳು ॥ ೭ ॥

ಸೂಚನೆ । ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೆ ಪರಿಣಮಿಸಿ ಕಾರಣ । ಕರ್ತೃವೆನಿಸಿದ ಗುರುಗೊಗೇಶ್ವರ । ಮೂರ್ತಿಗೊಂಡನು ಶೂನ್ಯಸಿಂಹಾಸನದ ಶಿಖರಿಯಲಿ ॥

ವ॥ ಪ್ರತಿರಹಿತ ಪರ್ವತ ಮಾರ್ಗಚಾರಿ । ಕ್ರತಯುನೊಳಕೊಂಡ ಪ್ರವೇಯನ । ಗತಿಯ ಗಂಭೀರತೆಯ ನಿರ್ದೇಹಿಯ ನಿರಾಕೃತಿಯ । ಮತಿಯುತರುವಿಗತ ನಿತ್ಯತ್ತಗ । ಳತಿಶಯದಿ ಲಾಲಿಸ ಪ್ರವೇಶಂ । ಗತಿಯ ಸಂಗ ಹಿಸಿದವ ಶಾಪ್ರಭುಲಿಂಗಲೀಲೆಯಲಿ ॥ ೧ ॥ ದೂರದಲಿ ಷಟ್ಸ್ಥಲ ಸತ್ಕುಲ । ನಾರಿಪುಟ್ಟೆ ತೆರಗಿಸಲೆಸುಕ । ಮಾರನಾಪೇಕ್ಷೆಯ ಲಿತಂಗಯುವಲ್ಲಭನಬರವೆ । ಹಾರ ಮತೆಶಿವಾನ ಭಾವವಿ । ಚಾರದಿಂದಲಿ ನಿತ್ಯಸುಖವಯು । ಕಾರಣಕೆ ಬಸವಣ್ಣ ಬಯಸಿದನಲ್ಲಮನ ಬರವ ॥ ೨ ॥ ಹದಿನೆಂಟು ನೆರಡಬ್ದವಾಯಿತ । ಶೂನ್ಯಸಿಂಹಾಸನವ ನಿಕಟ । ಯೆಂನಗು ನಿಂನೆದ ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ವ ಕೆರಣದಲಿ । ಕಣಬನ ತಿಳಿಹಿತೆನ್ನನೆ । ತನವ ಮೂರ್ತಿಯ ತೋರಿ ತೊಲಗದೆ ಮನಿಸದನೋಯ ನುತಲಾ ಬಸವಣ್ಣ ಚಿಂತಿಸಿದ ॥ ೩ ॥ ಅರಸನರಿಯ ಪಬಿ

ಟ್ಟಗೆಲಸದ । ಪರಿಯುಲಾಯಿತೆಯಿಂನೆಪಾಟದ । ಪರಿಕರಣೆಫಲವೀಯಲರಿ
ಯದೆಶಿವಮಹಾದೇವ । ಹರಹರಾಯೆಂದೆನುತಚಿಂತಾ । ತುರತೆಯಲಿಹೊರ
ಗೊಳಗನಾಲಿಸು। ತಿರುತಲಿದ್ದನುಬಯಸಿಬರವನು ಬಸವನಲ್ಲವನೆ॥ ೪ ॥ ಆ
ತನಂತಃಕರಣವಾತನ। ಪೂತಕೇಳವನಾಗಿಥಿಟಬಳಿ । ಕಾತನಾಜ್ಞಾಮಾ
ತ್ರದಿಂದಾಸನ್ಥಾಲತನುವಿನಲಿ। ಪ್ರೀತಿಸಲಬೇಡೆಂದಡಾಗಲೆ । ಭೀತಿಯಿಂದೊ
ಳಪ್ರೊಕ್ಕತುಂಪಯು। ಧಾತಗೊಟ್ಟಹನೀನನೆಂಬೆನು ಬಸವನಪ್ರಭವವ ॥ ೫॥
ಈತೆರನಲಾಶಿವಸಮಾಧಿ। ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಿದನಲೊಂದನತಾ । ನೋತತಂನ
ಯಸಲಲಿತಾಂತಮಾಣಿಪಮುಕುರದಲಿ । ಪ್ರೀತಿಯಲಿತನಗಲ್ಲವಪ್ರಭು।
ವೆಯ್ತುಹುದನೊಲಿದಪ್ರಲತತ್ವವಿ। ಭೂತಿಯನುತ್ತನಗೀವುದನುನರೆಕಂಡು
ಬಸವಂಣ ॥ ೬ ॥ ಕಂಡುಕಡುಸುಂಮಾನಸವಡೆ । ಗೊಂಡುರೋವಾಂ
ಚನವಬಿಗುಹಿನ । ದಂಡಿಕಡುದಟ್ಟೈಸತಿರೆಬಳಿಕಿತ್ತಲಾವುನವ । ಮು
ಡಿಸಿದನಾಸನ್ಥಾಲಕಾಯದ । ಮಂಡೆಯಲಿಪಸರಿಸಿದವಾಗಳೆ । ತಂಪತುಡ
ದನಾಡಿಗಳು ಬಸವಂಣನವಯುವದಾ ॥ ೭ ॥ ಬಲದಭುಜಬಲಗೊಣಬಲ
ಗ । ಯ್ಯಲುಗೆತೊಡಗಿದು ದೊಡನೊಡನೆದುಗೆ । ನಲಿವುತಿರ್ದುದು ಚಿ
ತ್ತಚಿಂತಾಯಕನಬರವಿಂಗೆ । ಪ್ರೊಳಿದು ಬಳಿಕಾಹದನ ನೆಲ್ಲವತಿಳ ಹಿ
ದನುವಿಸ್ತರಿಸಿಭಕ್ತಿಗೆ । ತಿಲಕವೆನಿಸಿದ ಚೆನ್ನಬಸವಂಗೆ ಬಸವಂಣ॥
೮ ॥ ತಡೆಯದೀಕ್ಷಣವಿಷ್ಟಸಿದ್ಧಿಯ । ಕೊಡವಶುಭಸೂಚನೆಗಳಾದವು।
ಬಿಡುದುಮಾನವಕಟ್ಟೆಸಿಂನೇಳಪ್ಪರದಗಡಿಜು । ಅಡಸಿವೇದನಿಕಾಯುವ
ರಸಿದ । ಡಡಿಯತೋರಿಸಿದವಲಬೊಂಮುವೆ । ನಡದುಬರತಿಹನೆಂದನಾ ಬಸ
ಬಾಂಗೆಬಸವಂಣ ॥ ೯॥ ಭಣಿಕೆಯಲಿಬಸವನನಿರೂಪದ । ಲಣಿವರಿದುಪುರದೊ
ಳಗೆಗುಡಿತೋ । ರಣಪತಾಕೆಗಳಾದಿಯಾದಸಮಸ್ತಸಂಭ್ರಮವ । ಕ್ಷಣದೊ
ಳಗೆರಚಿಸಿದರುಸುರಪುರ । ಕೆಣೆಯೆನಲುಸೊರಂಬದಿಂದಲಿ । ಕಾಣುತನಕಳ
ಲ್ಯಾಣವೇತಾನಾಯ್ತುಕಲ್ಯಾಣ ॥ ೧೦ ॥ ಕಸ್ತುರಿಯಕರ್ದಮದಕದಡಿನೆ
ಸುತ್ತುವಳಯದತೊಳಗಿಬೆಳಗವ । ಮುತ್ತಿನೋಳಿಯರುಗವಲಿಯ ಲಿಚಿ
ತ್ರವೀಧಿಗಳ । ಶತ್ತಿಸಿದಪ್ರೊವಳಿಯುಪ್ರೊರದ । ಹೊತ್ತುಹೂಗುಚಸುಗಂದ
ಧೂಪದ । ಲೆತ್ತನೋಡಿದಡತ್ತಕಡಜೆಲುವಾಯ್ತುಕಲ್ಯಾಣ॥ ೧೧ ॥ ತಳಿ
ತಗುಡಿತೋರಣಪತಾಕೆಯ । ನೆಳಲರವಿಕಿರಣಗಳದಾಳಿಯು । ದಳದುಳಕೆ
ಮಾರ್ತಾಂತೆ ನಿಂದವುಬೀದಿಬೀದಿಯಲಿ । ಸುಳಿವಗಣಿಕಾಜನದನಗೆಗಂ । ಗಳ
ವಿಳಾಸನಬೆಳ್ಗೆಬೆಳ್ಗಿದಿಂ । ಗಳನೆಬೀರತ್ತಿರ್ದುದಾಕಲ್ಯಾಣಪುರದೊಳಗೆ

ಗೆ ॥ ೧೨ ॥ ಮನಧೊಡನೆಮನತಳಿತರೋವಮಾಂ। ಚೆನದೊಡನೆಗುಡಿಹೆಚ್ಚಿ ಹಿಗ್ಗುವ । ತನುವಿನೊಡನೆಸವಸ್ತ್ರಭಕ್ತಸ್ತೋತ್ರವನಿವಿಷದಲಿ । ಅನುಕರಿಸಿ ಕೈಗೆಯ್ದುದಾಗಳೆ। ಘನಕೆಘನವೆನೆಬಸವರಾಜನ । ವನೆಯೊಳಾಪ್ರಭುರಾಯುಬಹವಂಗಳವ.ಹೆಚ್ಚೆತ್ಸವಕೆ ॥ ೧೩ ॥ ಆವವೇಷವತೊಟ್ಟಹನೂಮೇ। ಣಾವವಥದಲಿಸ.ಳಿವನೋಧಿಟ। ವಾತವೇಳೆಯ,ಲೊಲಿದುಬಹನೋಶಿವಮಹಾದೇವ। ಭಾವಿಸುವಡರಿದೆನುತಲಾಪ್ರಭು । ಧೇವರಿಗೆತಾನಿದಿರುವೋಗುತ। ಲೀವಿಚಾರವನೆಣಿಸಿತಿರ್ದನುಬಸವದಂಡೇಶ ॥ ೧೪ ॥ ಯಿಡಿದಸವಾಲ್ಲಿಂಗದವಿಭೂತಿಯು । ಜಡಿವರುದ್ರಾಕ್ಷೆಗಳವಾಲೆಯು । ತೊಡಿಗೆಗಳಧವಳಾಂಬರಂಗಳವೆ.ಯ್ಯವೇಖಳೆಯು । ಮುಡಿವಳಯ್ಯನುಜಂಸಬಸವನ । ಹಡಪದಪ್ಪಂಣಗಳಸಹಿತವೆ । ನಡನಿದಿರನುಬಸವದಂಡಾಧೀಶನಲ್ಲಮಗೆ ॥ ೧೫ ॥ ಧನೆಧನೆಯುಕಂಪಿಡಲಿತನುಲೀ । ಪಿಸಿದವೆ.ಯ್ಗಂಪುಗಳಭೂಷಣ । ವಿಸರಲಹರಿಯುತರ್ನರಾಜಿಯಬಿರಕಿವೆಳಗಗಳ । ವುಸುರುಂಗುಡಿಗಳಲಿಕೈವಾರಿಸವಕೈವಾರಿಗಳನೆರವಿಯು । ವಸುಮತೀಶರು ಸಹಿತನಡದನು ಬಸವದಂಡೇ॥ ೧೬ ॥ ಯಡಬಲಂಗಳೊಳೆಯ್ದೆಭಕ್ತರ। ಗಡಹಿಂಭಾಗದಲಿನಾನಾ । ಪ್ರೊಡವಿಪಾಲಕುಮಾರ ಕರಸಂದಣಿಯ ಸಧೊ ಹಬಿಷಭೆಕ್ಕಿಪಾರಿಸುವನೆಲನು। ಘಳ್ಳುಡಣೆಕಾರರವೊತ್ತಗೆಳ ಮುಂ । ಗಡಿಯಲೊಪ್ಪಿರೆನಡದನಿದಿರನು ಬಸವದಂಡೇಶ ॥ ೧೭ ॥ ಮಾವತರುಮುನೆಯರುರಾಧಿಕರ । ರಾವುತರುಕರಣಿಕರುಕವಿಗಳು । ಭಾವಕರುಭತರಜಙಾರೆಲ್ಲಾ ಪರಿಯುಪರಿಣತೆಯ । ಸೇವಕರುಸಹಿತಲ್ಲವ.ಪ್ರಭು। ದೇವರಡಿಗಿದಿರಾಗಿ ಡಡನು । ಪಾವನಾತ್ಮಕಬಸವದಂಡಾಧೀಶನರ್ಥಿಯು ॥ ೧೮ ॥ ಪರಿಪರಿಯಸತ್ತಿಗೆಯ ಸಾಲಿನ । ಪರಿಪರಿಯಚಾಮರದಜಾಳಿಯ । ಪರಿಪರಿಯಕೈಕಬಿಕಾರರುಜಡಿವಗಡಬಡೆಯ । ಪರಿಪರಿಯ ವೆಯಿದೊಡವಿನುಲಹಿನ। ಪರಿಪರಿಯ ಭುಜಬಲದಸುಭಟರ । ನೆರವಿಸಹಿತಿದಿರಾಗಿನಡದನುಬಸವನಲ್ಲಮಗೆ ॥ ೧೯ ॥ ಕಂನಡಿಯಕಳಸಗಳಸದ । ಹೊಂನಕೇದಗೆಗರಿಯಮುತ್ತಿನ । ಚಂನಬಂಡೆಯಪೂವಿಡಿವನೆರುಗಂಪುಗಳವಡಿಯು । ರುನಡೆಲಿರಂಜಿಸಿದತೊಡಿಗೆಗ । ಳುಂನತಿಯಸಿಂಗಾರಪುಪ್ಪದ ಕಂನೆಯರುಸಹಿತಿದಿರುವೋದನು ಬಸವನಲ್ಲಮಗೆ ॥ ೨೦ ॥ ನಡವಗವುಕವನ ಗುವಚೆಲವಿನ । ಸುಡಿಯನಂಪಿನ ಸೊಂಪುಗಳಸಾ । ಲಿಡುವ ನೋಟದ ನಟಣೆಯನೆನಾಟಿಸುವಕನಲತೆಯರು । ವಡನೆಕವಿತಹತುಂಬಿಗುಚಿತ । ಕೊಡವವೆಯ್ಗಂಪುಗಳಸೊಂಪಿನ । ಮನಡಿಯರು ಹಿಡಿದೆಯ್ದು

ತಿರ್ದರು ಮಂಗಳಾರತಿಯ ॥ ೨೧ ॥ ಪಳಯೊಡೆಯನನು ದೋರಲಿಕೆನಿರಿ।ತೊ
ಳಗನಳಿತೋಳು ಗಳಬೀಸುವ । ಚೆಲುವಿಕೆಯ ಲೋಸರಿಸೆವೇಲುದು ತೋ
ರವೊಲೆಯುಲುಗೆ । ಬಳ್ಳಲವುಡಿ ಬಸಳಿಯೆ ಬಡವಡು । ಬಳುಕೆಳವೆಯುದರ
ತ್ನಭೂಷಣ। ಘುಲುಘುಲಿಸು ತಿಲಿಪಿರ ನಡದರು ವಾರವನಿತೆಯರು ॥ ೨೨॥
ಹಿರಿದು ಗರ್ಜಿಸು ವಾನೆಗಳಕೊ। ಕರಿಸುತಿಹವಾಜಿಗಳು ಪಿಗುತಟ। ಬಿರಿಯೆ
ಚೀರುವ ಶಂಖವುವ್ವರಿ ಗೊಂಬಕಹಳೆಗಳು । ಧರಣಿಯುದಿರಲು ಗಿರಿಗಳುರು
ಳಲು । ನೆರದುವೊಳಗುವ ಭೇರಿತಂಬಟ । ಕರಡೆನಿಸ್ಸಳಸ ಹಿತಲಿದಿರೆಯ್ದಿದ
ನುಬಸವಣ್ಣ ॥ ೨೩॥ ಯೆಲ್ಲಿನೋಡಲು ಛತ್ರಚಾಮರ। ವೆಲ್ಲಿನೋಡಲು ಸಿಂದ
ಸೀಗುರಿ। ಯೆಲ್ಲಿನೋಡಲು ಸೊಕ್ಕಿದಾನೆಯ ಸುಳಿವಹೆಕ್ಕಳವು । ಯಲ್ಲಿನೋ
ಡಲುಕೊಣಿವಕುದುರೆಗ । ಳೆಲ್ಲಿನೋಡಲು ನಲಿವಪುರಜನ। ವೆಲ್ಲಸಹಿತಿದಿರಾಗಿ
ಡಡದನು ಬಸವದಂಡೇಶ ॥ ೨೪ ॥ ಬೊಟ್ಟನನಿತುವಿಭೂತಿಯಿಟ್ಟರೆ। ಜಿಟ್ಟ
ನೆನಿತುಬಿಕಾಚತನವಳ । ವಟ್ಟನಿಲುವುದು ಧಿಟವಲಾಬರಿಧೇಕೆವುರದೊಳಗ
ಕಟ್ಟಿಸಿದಗುಡಿಗಳನು ಬಸವನ । ಕಟ್ಟಳೆಯುಕಡು ಚೋದವೆನುತಲಿ । ಮು
ಟ್ಟಿಸಿದರಾಹದನ ನಾಗಳೆ ಖಳರುಬಿಜ್ಜಳಗೆ ॥ ೨೫॥ ಕನಸಿನಲಿ ಪಕ್ವಾಂನಫ
ಲಗಳ। ಭುನತರವಕ್ಕುಡೆದ್ದ ಕರೆಬಿದ್ದನರಿಗುಣ ಲಿಕ್ಕಂಬರಂತೀ ಬಸವದಂ
ಡೇಶ। ತನಗೆಶುಭಸೂಚನೆ ಗಳೊದಗಿದ । ವೆನುತವಿನವದಲಿ ಪಿರುಹೋದನು
ಜನಪಚಿತ್ರೈಸಂಪದಾ ಲಾಭಕರು ಬಿಜ್ಜಳಗೆ ॥ ೨೬ ॥ ಯೇನಕೌತುಕದುಡ
ನಾಯಕ । ನೇನನನೆಗಳದ ನಾರುಬಂದಾ । ರೇನಕಂಡರದೇನ ನಂಬೆವುಭಕ್ತರ
ಭಿವುತವ । ತಾನೆಬಲ್ಲನು ತಂನವುಹಿಮೆಯ । ನೇನನಾವೆನ ಬಹುದುತುಧಿ
ಯಲಿ । ತಾನೆಕಾಣಲಿಬಹುದು ಕಾರಿಯವೆಂದ ನನನೀಶ ॥ ೨೭ ॥ ಇತ್ತಲೀಹ
ದನಾಯತ್ತಬಳಿಕಿಂ । ನತ್ತಲಾ ಬಸವಂಣತನಯ । ಚಿತ್ತದಲಿಚಿಂತಿಸಿದ
ನಾಪ್ರಭುಬಾರನೇಯೆನುತ। ಅತ್ತಲೀಸ್ಥಿತಿಗತಿಯ ನಾಸ । ಪ್ರೋತ್ತಮ
ಪ್ರಭುರಾಯಲೀಲಾ। ವೃತ್ತಿಯಿಂದರಿದನು ವನೆನದವ ತಾನತನ್ನೊಳಗೆ॥
೨೮ ॥ ವಂದನೆಯ ವೇಷಂಗಳಿಂದ । ಹೊಂದದೆಲ್ಲರಕಂಗೆ ಮರುಳಿನ। ಛ ದ
ದಿಂಗಿತದಿಂದ ಸುಳಿದರೆ ಬಸವಬಳಿಕೆಂನ । ಅಂದದೂಳಗನುತಿಳಿವನೋವೋ।
ಣ್ಯಂದಮತಿಯಾಗಿ ಹನೊನಾನಿಸ । ನಿಂದುನೋಡುವೆನೆನುತಲಾಪ್ರಭುರಾ
ಯನನುಗೆಯ್ದ ॥ ೨೯॥ ಅಣಕಿಸುವ ಬುಢಕರಬಾಯನೆ। ಟೊಣದುಬಸವನ
ಭಕ್ತಿಭಾರದ। ಹೊಣಕೆಯನೆ ಕೈಕೊಂಡುಪ್ರೊರೈಸಲಿಕೆ ಬೇಕೆನುತ।ಯಣಿ
ಸಬಾರದನೆರಡನೆರವಿಯ । ಕಣುವನಕೆಕಾಣಿಸಿದನೊಂವೇ । ಕ್ಷಣದೊಳಗೆ

ನಂಮುಲ್ಲಮನ ಪ್ರಭುಲಿಂಗಲೀಲೆಯಲಿ ॥ ೩೦ ॥ ವೀದಿವೀಥಿಗಳೊಳಗೆನಾಟಕ। ರಾಟ್ಟಲಿಕಲಿತು ಜೀವವ। ಕೊಲ್ಲದಿರಲಿಕೆ ಬಾರದವಕೋಡವಗೆಕೊಲೆಬಿಡದ।ಯ ಲ್ಲಹೊಕ್ಕಡೆ ಮಾರಿತಾನಯ। ಹಲ್ಲಬಾಯಲಿ ತಿಂದು ತೇಗಧೆ। ನಿಲ್ಲಧವೆರ ನ ಸುಡಲಿ ಮಾಟವನೆಂದನಲ್ಲಮುಸೂ ॥ ೩೧ ॥ ಮಾಟದಲಿಗೆತವಾಗಿ ಭಪಞವ। ಕೋಟಯಲಿ ಸ ಸಾರಮುಖದ। ಕೊಟವನೆ ತ್ರೈಗ್ರೈವಮುಖ್ಯಮುನೀಂದ್ರರೆಲ್ಲರನು। ದಾಟಸುವ ನಾಥವಭವಾಬ್ಧಿಯು। ನಾಟಸುವೆನವರೆ ನಿಗಿರಿವಿನ। ಮಾಟವೆಲ್ಲವಮಾಣಿಸುವೆ ನೆನುತಿರ್ದ ಪ್ರಭುರಾಯ ॥ ೩೨ ॥ ವಂಧೆಮಾಡುವಮಾಟಕಾಟದ। ದಂಪ ಗೆ ಗಳತನು ವನಂಗಳ। ಹೊಂದಥೋಜೆಯುಮಾಟದಿಂಕಿವರುಗಳ ಬಗೆಬಗೆಯು। ಸುಡಮಾಯಾ ಪಾಶದಾಶಾ। ಬಂಧನಂಗಳಬಿಡಿಸಿದರಮಾ। ನ ದಸ ಖಿಗಳ ಮಾಡ ವೆನುತ್ತಾನೆನುತಗರ ಬಂದ ॥ ೩೩ ॥ ಆವರೊಳಗೆ ಕೆಲಕೆಲರುಯುಜಞದ। ವಿಧಿಯ ವಿರಚಿಸು ತಿರಲುಕಾಣುತಲಿರ ಲೆ ನಟಸಟಬಂಧನ ಮೋಕ್ಷವಾರಪುಥೆ। ಖಿದರಲಿಥಿರಿಟ್ಟುವ ಕರ್ಮವನೊರಗಿಮಾಡಲು ದುಃಖವಲ್ಲಥೆ। ಸವಮಲಸ್ವಾತಂತ್ರ ಸುಖಿಲ್ಲ ದಗುರುರಾಯ ॥ ೩೪ ॥ ಜನನಮರಣಭವೆ ಯಭವಮುಂ। ಧನಕೆತಾರದ ಕರ್ಮವೆಕಾರುವಲಾಕೈವಲ್ಯ ಪದವಿಯಸೋಲಿವ ಜೀವರಿಗೆ। ಯಿನಿತನೆ ನುಪನಯಲರಿಯಥೆ ಮನಸಿನಿಚ್ಛೆಗೆ ಹರಿವುದನುಚಿತ। ವೆನ ತಲಪಥೆ ಸಿ ಸಿಪನಾಪ್ರಭುಮುನಿಜನಂಗಳಿಗೆ ॥ ೩೫ ॥ ಲೇಪಿಸಿ ಹಂಕಾರವೇಪಶು। ಯೂಪಕಂಭವೆಮುನಸ ಪವನ। ಸ್ಥಾಪಿತವೆ ಬಂಧಿಸವಪಾಶವಿವೇಕವೇಶಸ್ತ್ರ। ವ್ಯಾಪಿಸಿದಸುಜಾಞನವ ನ್ಹಿಸ। ಪಾಪುನೀತರು ಯಾತ್ಮನವರಿ। ಗೀಪರಿಯ ನರಹಿಸಿದನಾಪ್ರಭುವರಮುನಿಗಳಿಗೆ ॥ ೩೬ ॥ ವಿಶ್ವವೆಲ್ಲವು ಹೋಮದಾಹುತಿ। ಕಥ್ಯವಶೇಷ ಪ್ರಸಾದವು। ಣಿತ್ಯಣಿವಾಲ ಣಿಜದಪರಮಾನಂದ ವೇತೃಪ್ತಿ। ಸತ್ಯಶಾಶ್ವತಸ್ವಸ್ವರೂಪದ। ತತ್ವತಾನೆಂದರಿವುದೇಫಲ। ವೃತ್ತಿಯಿಂದು ಪಡೇಶಿಸಿದನಾಪ್ರಭುವರಣಿ ಪ್ರಜಕೆ ॥ ೩೭ ॥ ಜಪವಮಾಡಿದಡೇನಹುದುಮೋ। ಣ್ತಪವಮಾಡಿದಡೇನಹುದುಮೋ। ಣಪರವಿತಮದ್ದಿಶದಖಂಡ ಜ್ಞಾನಸೂರ್ಗದಲಿ। ಉಪನಯನ ಮೊದಲಾದನಾನಾ। ಜಪಳತರವ ಹಬಾಂಹ್ಯ ಭಾವನೆ। ಯುಪಚರಣೆಗಳು ಣಿಗಳಿಗೆ ಯ ನ ಚಿತವೆಂದ ನಲ್ಲಮನು ॥ ೩೮ ॥ ಯೆಸೆ ತಲಗಳಿಯಸಾತ್ಮಯಾಗವ। ನೆನುರತಿಗೆ ಣಿಜರತಿಯದೇವಾ। ರ್ಚನೆಗೆಹೃದಯವ ಪನಯನಕಾಣಿಜಣಿರೀಕ್ಷಣೆಯು। ಇಣಿತುಬಾಂಹ್ಯದ ಕರ್ಮಶಕ್ತಿಗ। ಳೆಣಿತಪದಲಿ ಸುಖವಸಾಕ್ಷಾದಪ್ರವೇಯದ। ಸಿಲವರಿನು ಕರಣಗಳನಿ। ರ್ಮಲ

ತಯೊಳು ನಿಶ್ಚೈಸಿಬಳಿಕಾ ಪಶುಪಂಡೇಶ ॥ ೩೯ ॥ ಉಕ್ಕಿದುಪುಮುಪರಿಪು ಭಾವವಿಸುದವರಪರಿಗಾಪರಿ । ಭಾಪವನುಶುದ್ಧಿಗೈಸಿಸೆಸ್ಸುಜ್ಞಾನಜ್ಯೋತಿ ಯನೂ । ತೀವಿಸುಬಿಗಳ ನಾಡಲೋಸುಗ । ಲೀವಿನೋದದಲಿದ್ದನಿಂತ ನಿ ರಾವಲಂಬನುನಾ ನಲ್ಯೆಗೋರಕ್ಷಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೪೦ ॥ ಅರಿಯದವರಿಗೆ ಅಂಪಲಿಂ ಗವ । ತೆರನಲಿಹೆನಾನೆಂನವೆ ಲ್ಲನೆ । ಅರಿವನುಹಿವೆ ಗೆಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಸ್ವರಸಾ ಪಾನು । ಬರಿ ಯವಾತಲ್ಲಾಪಡಿಪಕೋ । ಕ ರುಹು ಶೆರಹಿಲ್ಲೆಂಬಪರಿ ಯನು ನೆರೆಪರೀಕ್ಷಿಯುಕೊಂಬನೆಲೆಗೋರಕ್ಷಕೇಳೆಂದ ॥ ೪೧ ॥ ತೊಳರಹೇಜದಮು ಗಿಲುವಿಂಚನ । ಝಳುಪಿಸ ಪನ್ನೊಲುಸೈಯ್ಯ ಕರ ಹಿ ರ । ಬೆಳಗಬಿದಿ ಸಲು ಮರದಂಗಪಲ್ಯೈಕ್ಯವಾಗಿರಲು । ಸೆಳವು ತುಮು ಕಲುಶೈಗೆಬೆಳಗಿನ । ಹೊಹ ದಾಗಿರೆ ಕಂಡುಗುರ ವಿ । ನಿಲ ಕಡೆಗೆಬೆರಗಾಗ ತಿ ದನ ಬಳಿ ಗೋರಕ್ಷ ॥ ೪೨ ॥ ಸಾಕುಸಾಕಿ ನೆಲ್ಲಿತನರಲಿ । ವೇಕತನವಾಳಾಪವೆನುಗಿ । ನೇಕೆನಿ ಮಯಮು ಹಿಮೆಯುನುನೋಡ ವಡೆಯ ಲನವೆ । ಕಾ ಉತನಗಳ ಜೊಗಲೆಸಗೆನಿ । ರಾ ಕುಳಶ್ರೀಸಂಗಪಂಗವ । ಜೋ ಯನ ಕೃಪೆಯಾಪಜೀಹುದ ಪ್ರ ವೆಕೇಳೆ ದ ॥ ೪೩ ॥ ಗುರುವೆತಾನೆಂಬಂಶಶಿಷ್ಯನು । ಗ ರುವೆತಾನೆಂಗಿರೆಪರೀಕ್ಷಿಸಿಗು ರುಪದವಬಳಿಕಿತು ಶಿಷ್ಯತ್ವವನು ತಾಹಿಡಿದು । ಗು ಕ ಮಾರ ಕ್ತನಹನುಧಿ ಟವಾ । ಪರಿಯುಲಿ ನನು ಪರಿಕಿಸಪೆಶ । ತ್ಪರ ಷನಹುಮೊನೀನಧಿಟಗೋರ ಕ್ಷಕೇಳೆಂದ ॥ ೪೪ ॥ ಶಿಕ್ಷಿಸಿದನೀಪರಿ ಲ ಗೋ। ರಕ್ಷರಲಿಕಾವಕತ ಂಗ ಳ ।ಲಕ್ಷಪರಿಯುಲಿವಳ ಲಾ ನ ನೋಡಿಕರು ದಲಿ । ರಕ್ಷಿಸುವೆನೆ ದನುತ ಶಾನ್ಯದ । ಲಕ್ಷವನು ೀಕ್ಷಿಯ ನೆ ಮಾಡಿದ । ಮೋಕ್ಷವಾರ್ಗದಲಿಂದ ಗೋರ ಕ್ಷಂಗೆಪ್ರಭುರಾಯ ॥ ೪೫ ॥ ಪುಂಗಪರಿಮುಳನಿನಿ ನಿವಕ । ಬ್ಬಂಗೆತನಿವಂಧಾ ದತೆರದಲಿ । ಹಿಂಗದಾಗೋರಕ್ಷಗೀಪ್ರ ಲಿಂಗದೊಳವಾಗ । ವ ಂಗಳಪನೆಲೆ ಯಾಯ ತ್ತಮಾಪಿ ಯ । ಹುಂಗ ಹಿಂ ತ ರಾಜಯೋಗಪ । ಸುಗಸಾಬಿತುಬ ಳಿಕಲಾಗೋರಕ್ಷನಾಥುಗೆ ॥ ೪೬ ॥ ಬಿ ದ್ದಿಹೋಯಿ ತುಮುನಪ ಾಯರಾ । ಬ ದ್ಧಭವಿತನನಿಮಿಷರಾತ,ಕೆ । ಹೊ ದ್ದಿಹೊರೆಪೆ ಿದ ಮುನಿವ ಜ್ಞಾನಸಾ ರಾಯ । ಶುದ್ಧಸಾಕ್ಷಸ್ವಸಿದ್ಧಲಕ್ಷಯುವ । ವೆ ಪದ್ಧ ಕಾ ಲಿ ಾ ನಿ ದ್ದನಿರವಿಳಾಸದಲಿಗೋ ಕ್ಷ ಜ ನಿ ೆ ॥ ೪೭ ॥ ಕೀಡೆತು ಜೆಯ ಬಿಡೆನೆ ದತೆ । ನೋಡಲಾಕ್ಷ ತ ಬಿಯ ನೆ । ರೂಢಿಯ ಯ ತನ ತನ್ನ ಗೋ ನೆ । ಮಾನವನ ನಾ ಟಿಸಿಇದ್ದನೆ । ತಾನದೆಲ್ಲಿ ದ್ಯ ರಿ ಯ ವ್ಯಾಳೆ ನ್ಯ ಶಿ ಹಾಸನನ ಸೂತ್ರಪನು । ಾಟಿನೆ ೀಡೆಷಡುಸ್ಥ ಬಮುಾ ಹ ಹೊಡನೆಜೆ

ಲ್ಲವನು ಬಿಟ್ಟಿಯಮುಂದಕೆ । ನೀಡಿನಪದದೇರಿದನು ಬಳಿಕಾ ಪ್ರಭುವಿನೋಡಲಲಿ
೪೮॥ ಆರುಚಕ್ರವ ನಾರುಶಕ್ತಿಯ । ನಾರುಮತಿಗಳ ನಾರುವ ತಿಗಳ । ನಾರುವ
ರ್ಣವನಾದು ನಿರ್ಣಯವಾದಸಂಪದವ । ಆರುಪರಿಯಲಿಸವಸುಸಲೆನೆಲೆ। ದೋ
ರುವೆಡೆಗಳನೆಯ್ದಿ ನೋಡುತ । ಲೀಲಾತಿರ್ದನ ಶೂನ್ಯಶಿಂಹಾಸನವ ಪ್ರಭು
ರಾಯ॥ ೪೯॥ ಕುಂಡಲಿಯ ನುಡಲೆದಿರುವನಿಶಶಿ। ಮಂಡಲಂಗಳ ವಿಸ್ತರಿಕ್ಕಿಮುದ।
ಖಂಡಿಗಳಕೀಲಿಸಿಸುಷು ಮ್ನಾನಾಳದೊಳಗಡರಿ । ಮುಂದಿಸಿದನಾಶೂನ್ಯಪೀ
ಠದ। ಮಂಡೆಯೊಳ್ ತೊಳತೊಳಗಿ ಬೆಳಗಿಯ । ಖಂಡತೇಜೋಮೂರ್ತಿಯ
ಲ್ಲವ ಲಿಂಗಲೀಲೆಯ ಲಿ॥ ೫೦॥ ಪರ್ವತರುವನೆನೊಮಿಮಂತ್ರ । ಗ್ರಂಥಿಯಪಂ
ಚಬ್ರಹ್ಮಸರ್ಪನ। ಫಣಿಯ ಮಣಿಯಿಂ ಸತ್ತುಲತ್ಯೈತಸ್ಥಲಾದಿಗಳೆ। ಕಣೆಯ
ನೆಲ್ಲ ಚಕ್ಕಳಿದು ನೆರೆನಿ । ಗರ್ಭನಿರಾಳದ ನಿರ ಪಮದವೆ । ಗಣವಂಹಾಸನದ
ಲ್ಲಿ ಖಾ ಪ್ರಭುಲಿಂಗವ ಮಂಡಿಸಿದ॥ ೫೧॥ ಅಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆ ತಕ್ಕ ರೂಪಿನ। ಲಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆತ
ಕ್ಕನಡೆಗಳ । ನಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆತಕ್ಕ ಸಕಲೈಶ್ವರ್ಯ ಶಕ್ತಿಯಲಿ । ಅಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆಸ ಳಿ
ಮಸೂತ್ರಗೆ। ಳೆಲ್ಲವನು ಜೇಂಟ್ಟಿಸುತಲೇರಿದ । ನಲ್ಲಮಪ್ರಭು ಶೂನ್ಯಶಿಂ
ಹ್ವಾಸನದ ಶಿಖರವನು ॥೫೨॥ ಆದಿಮಧ್ಯಾಂತಂಗಳಿಲ್ಲದ । ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳಿ
ಗೆನಿಲುಕದ। ನಾದಬಿಂದುಗಳೆಂಬ ಸಂಪುಟದೊಳಗೆ ಸಮನಿಸಿದ । ಆದರಿಸು
ವಾತ್ಮತ್ರಯಂಗಳ । ಹಾದಿಯಲಿ ಹಂಗಿಲ್ಲದನುಪಮೆ । ನಾದಘನಗುರುವ ಮೂ
ರ್ತಿಗೊಂಡನು ಶೂನ್ಯಪೀಠದಲಿ ॥ ೫೩ ॥ ಭೂಪುರೇಬಸವಾಣಘುವನ। ವ್ಯಾ
ಪಿಯಹ ಧೈರ್ಥಿಟವಿಚಾರಿಸ । ಲೀಪರಿಯಲಾರರಿವ ರಂತನ್ಮಾರ್ಗದೊಡ್ಡಾಣೆ
ಯ । ತ್ರಿಪುರಗಳನಳಿಯಬಲ್ಲನು । ಹಾಪುರ ಷನೀನೆಸುತ ಹೊಗಳಿದ
ನಾವೆರಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರಾಪನ ಚಾಡನಾಯಕನ ॥ ೫೪ ॥ ತಳಿತತನುವಿನರೋಮ
ಪುಳಕದ । ಕುಳಿಗಳೆಲ್ಲವು ಕಂಗಳಾಗಿರೆ । ಬಹಸಿ ಭಾವಿಸಿ ಪರಮಗುರುವಿನದಿ
ವ್ಯಮೂರ್ತಿಯನು । ತೋಗಧೀಕ್ಷಿಸಿ ಚಿತ್ತದಲಿವು । ಕ್ಕುಳಿಸಿಯಾನಂದಾ
ಶ್ರುಜಲಧಿಯ। ತುಳುಕುರ್ದನ ಬಸವಸಂಡಾಧೀಶಭಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ೫೫ ॥
ಹಾಸುತಿರ್ದರು ಕೆಲರು ನೃತ್ಯವ । ನಾಡುತಿರ್ದರು ಕೆಲರು ಕೇವೆಯ । ಮಾಡು
ತಿರ್ದರು ಕೆಲರು ಜಯಜಯ ಉಘೆಯೆಮುದು । ನೋಡುತಿರ್ದರು ಸೆಲಿದುಭ
ಕ್ತಿಯ । ಗಾಡಿಕಾರರು ಕೆಲರು ತನಗೆಸಾ । ದಾಡುತಿರ್ದರು ಹರುಷದಲಿಗುರು
ಮೂರ್ತಿಗೊಂಡಿರಲು ॥ ೫೬ ॥ ಹಲವುಚಲವಿನ ಭದಿಮಾಂಟಪ । ದೊಳಗೆನೆ
ರಜಿಹಜಂಗಮಪಸಂ । ಕುಳದಪಂಕ್ತರ ಪರಿಚಿಹ್ನ ಭಾವೆಯುಂವ ಧ್ಯದಲಿ। ತೊ
ಳಗಿಬೆಳಗುವಶೂನ್ಯಪೀಠದ । ನೆಲೆಯನೆಲ್ಲವ ಮಾರಿಬಯಲಲಿ । ನೆಲಸಿನಿಂದ

ನಿದೇನು ವಹಿಮೆಯೊ ಗುಹೇಶ್ವರನ॥೫೭॥

ಅಂತುಗತಿ ೨೨ಕ್ಕೆ ವಚನಗಳು ೧೬೬೩ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಹಾಶ್ರೀ-

ಇಪ್ಪತ್ತುಮೂರನೆಯ ಗತಿ.

ವಚನ ॥ ಯರತಾಮದ । ವಂದವುಪ್ಪದೇ ಪರಿಣಮದ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹ ಹುಟ್ಟುಲುಂಟೇ ಬಂದಜಂಗವದ ನಿಲುನಿಲವನರಿಯದೆ ವಂದನೆಣಿಸಿಹಲವ ಹಂಬಲಿಸುವಂತೆ ಈ ಪ್ರೌಢುನಿಲವಿಂಗೆ ಪರಿಣಾಮುಪಮಾಡಬಲ್ಲಡೇನಿಂನಲಕ್ಕದಮೇಲೆ ತೂಂಥತ್ತಾರುಸಾವಿರ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಪರಿಣಾಮುವ ಹುದುನೋಡಾ ಗೊಗೇಶ್ವರನೆ ಬಲಿಂಗದ ನಿಲವಸರಿಯದೆ ಮರುಳಾದೆಯುಲ್ಲಾಸಂಗನಬಸವಣ ॥ ೧॥ ದೇವದೇವ ವ ಹಾಪ್ರಸಾದನಿಂಮಡಿಗಳೆಂದುತಲ್ಲದೆ ಬೇರೆಸ್ವತಂತ್ರ ಉಂಟೇ ಸಂದ ಸಂಶಯು ಉಂಟೇ ದರ್ಪಣದೊಳಗಣ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವನೋಡಲು ಪಟ್ಟುಮುಖಕ್ಕೆ ಭಿಂನಭಾವ ಉಂಟೇ ಚರಿಸಿಬಹ ಅನಂತಸುಳುಹಿನೊಳಗೆ ನೀನೊಬ್ಬನಿನೊಳಗೆ ಅನಂತಸುಳುಹು ಅಡಗಿದವು ನಿವ ಗೆರೂಡಿದಶೆಯುದಾನವನಿಮಗೆನೀಡವೆ ಅವಧರಿಸುರಾ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಪ್ರಭುವೇ ॥ ೨॥ ಹೆಡಗೆಹಾರ ಮೊರಹಾರ ಗೊಸಿಹಾರವು ಡಕೆಹಾರ ದೆಸೆದೆಸೆಲು ತಂದುನೀಡುತ್ತಿರಲು ಹೊಸಪರಿಯು ಆರೋಗಣೆಯುನವಧರಿಸ ತ್ತಿರ್ದನು ಆವಾವದೆಸೆಗಳಲ್ಲಿನೀಡುತಿದ್ದರೆ । ಆದೆಸೆಗಳಲ್ಲಿಬಾಯಾಗಿಕೊಳುತ್ತಿರ್ದಯ ತ್ತನೋಡಿದಡತ್ತ ಮುಖವಗೆಯು ಹೊಯ್ದಂತೆತಿರಹಿಲ್ಲ ಮಂದುನಿಮು ಷಯೆಡಹಿದರೆ ಅಕ್ಕಿಗಚ್ಚನುಚ್ಚುತವುಡು ಮೊದಲಾದ ಪದಾರ್ಥವೆಲ್ಲವುಸಂದವುನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಬಂಧಗಳೆಲ್ಲಾ ತಂಮ ತಂಮ ಪುರದಲಾಪಸಯದಾನಂಗಳಂತಂಪ ನೀಡುತ್ತಿರ್ದರೆ ! ಅಬ್ಬುತವಾದಾರೋಗಣೆಯುಕಂಡು ಹರಿಹರಿದುಪಾಕಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಿಯೆನುತ ಬಸವಪ್ರಿಯುಕೂಡಚೆನಸಂಗಯ್ಯನಲ್ಲಿ ಸಂತೊಷಗಲೋಲ್ಯಾಪತ್ತಿರ್ದನೆನ ಪರಮಗುರುಬಸವಣ್ಣನು ॥ ೩ ॥ ಗುರುವೇಬೆನೀನ ಶಿಷ್ಯನೇಮೋಲೋಗದಲಿಂಗವೇದಪದಾರ್ಥ ಅರ್ಪಿತವಯ್ಯ್ರಘುನೆಕ್ಕೆಘುನವೇ ಅರ್ಪಿತ । ಮನದೊಳಗೆನವೇದಪದಾರ್ಥ ಅರ್ಪಿತವಯ್ಯ ನವುತಲ್ಲಿಯಮಾಡಬಳಿಕ । ಅರ್ಪಿಸುವಭಕ್ತರಾರು । ಆರೋಗಿಸುವದೇವರಾರು । ನಿತ್ಯಕೃಪ್ತನ ಪುಣಕಲಿ ಕೆನೆಂದರೆ । ಅರ್ಪಿಸಲುಟ ದೇವ ಮತ್ತೊಂಧರು । ನಿತ್ಯಕೃಪ್ತನ ವುಣಕಲಿಕೆನೆಂದರೆ ಅರೋಗಿಪನಯ್ಯ ॥ ೪ ॥ ಮನ ಕೂಡಲಸ ಗಮದೇವಪ್ರಭುವೆಸುಚಿತ್ತದಿಂದ ಅರೋಗಿಪನಯ್ಯ । ಅನಯ ಏಕಿತ್ತ ವಿವೇಕವೆಂಬಕ್ಕಿಯನು । ಗುಪ್ತವೆಂಬೊರಳೊಳಗಿಕ್ಕಿ । ಅನಯ ಏಕಿತ್ತ ವಿವೇಕವೆಂಬಕ್ಕಿಯನು । ಕಲ್ಮಷವೆಬತೌಡುಹಾರಿಸಿ । ಸಮಭಿಂನಮಥನವೆಂಬವನಕೆಯುಲ್ಲಿಥಳಿಸಿ । ಕಲ್ಮಷವೆಬತೌಡುಹಾರಿಸಿ । ಸಮ

ತೆನಲಿಲಡಲ್ಲಿಜಾಳಿಸಿ । ಅಳುವೆಂಬಹರಳುಕಳದ । ಅಮೃತವೆಂಬಹಾಲಜೋನವಂಮಾಡಿ । ಸವರಸಸುಚಿಕರವೆಂಬಶಾಕಪಾಕಂಗಳ ಮಾಡಿನೆನಸಿದ ಅವಲಂಬವೇ ಅಭಿಗರವಾಗಿ । ನಿರ್ಮಳವೆ ಬಶಿವತಾನವನಳವಡಿಸಿ । ಕಾದಿದ್ದರೈಯ್ಯಾಪಂಚೇಂದ್ರಿಯವೆ ಬಶಿನಕರುಟ್ಟಿದಂತೆ । ಕಾದಿದ್ದರಯ್ಯಾ । ಷಡ್ವರ್ಗವೆಂಬತೊತ್ತಿರ ಮುಟ್ಟಿದಂತೆ । ಕಾದಿದ್ದರಯ್ಯಾ । ಅಷ್ಟಮದಂಗಳೆಂಬಮಕ್ಕಳು ಮುಟ್ಟದಂತೆ ಕಾದಿದ್ದರಯ್ಯಾ । ಯಿನಿತು ಮುಖ್ಯವಾದ ಹೀನಂಗಳವಾವುದುಮುಟ್ಟದಂತೆಕಾದಿದ್ದರಾಗಿ । ಯಿಾಬೋನಸಗೊಗೇಶ್ವರನೆಂಬಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಅರ್ಪಿತವಾದ ಕ್ಷುತ್ಕಣಾಚ ನಿಬಸವಣಾ ॥ ೫ ॥ ಭಕ್ತಿಯ ಯುಕ್ತಿಯ ಹೊಲಬಮ ಸಾರುಲೆ ಲೋಕದೊಳಗೆ ಬಲ್ಲವರಾರನು ಕಾಣೆನು । ಲಿಂಗವನ್ನಿ ಭಕ್ತಿ ಮಾಡಿದರೆಭವಹರಿಯ ದಂಡುಜುಗಮುಮುಖವು ಮೆಚ್ಚಿದರಿದು । ಅರ್ಪಿಸಿ ಪೂಜಿಸಿದಾಸೋಹವ ಮಾಡಿ ಪ್ರಸನ್ನತ ಯುಕ್ತದ ಆಪ್ರಸನ್ನತೆಯರುಚಿಯ । ಉಪವಿಸಬಾರದು ಬಸವಣ್ಣನ ಭಕ್ತಿಪ್ರಸಾದವ ಕೊಂಡು । ನಾನು ಬದುಕಿದೆನು । ಬಸವಂಣನ ಪ್ರಸಾದವ ಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭು ತೃಪ್ತನಾದನು । ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭುಕೊಂಡ ಪ್ರಸಾದದ ತೃಪ್ತಿ । ಲಕ್ಷದಮೇಲೆ ತೊಂಭತ್ತಾರು ಸಾವಿರ । ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ತೃಪ್ತಿಯಾಯಿತ್ತು । ಆಲಕ್ಷದ ಮೇಲೆ ತೊಂಭತ್ತಾರು ಸಾವಿರ ಜಂಗಮ ತೃಪ್ತಿಯಾದಲ್ಲಿ । ಸಚರಾಚರಲೆಲ್ಲವು ತೃಪ್ತಿಯಾಯಿತ್ತು । ಯಿಲ್ಲವೆಂದು ಬಿಜ್ಜಳ ತರ್ಕಿಸಲು । ಕಪ್ಪೆಯ ಪೊಡಲೊಳಗೆ ಪ್ರಸಾದವ ತೋರಿದ ಬಸವಣ್ಣನು । ಯಿದು ಕಾರಣ । ನಮ್ಮ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವರಲ್ಲಿ । ಬಸವಣ್ಣನ ಪ್ರಭುದೇವರ ಪ್ರಸಾದದ ಘನವು । ತ್ರೈಲೋಕದೊಳಗೆ ಬೆಳವಿಗೆಯಾಯಿತ್ತು ॥ ೬ ॥ ತೊರೆಯುದಕ ಕೆರೆಯುಂದು । ತೃಪ್ತಿಯಾಗಲು । ಆಕೆರೆಯುದಕವ ಹಲವು ಕೇವು ಸ್ಥಾವರ ಜಂಗಮಗಳುಂಡು ತೃಪ್ತಿ ಪಡೆದಂತೆ । ಪ್ರಭುದೇವರ ತೃಪ್ತಿ । ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಮಹಾಗಣಂಗಳೆಲ್ಲ ಕ್ಯೈತೃಪ್ತಿಯಾಯಿತ್ತು । ಆಯಿತ್ತು ನೋಡಾ ಬಸವರಹೆಂಡತಿಯುಂಡಲ್ಲಿ ಪಡಲಶಿಕ ತೃಪ್ತಿಯಾದಂತೆ । ಸಚರಾಚರವೆಲ್ಲವು ತೃಪ್ತಿಯಾದವು ನೋಡಾ । ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಪ್ರಭುದೇವರ ಪ್ರಸಾದವ ಹಿರಿಮೆ ಗೆನವೋನವೋಯೆಂಬೆನು ॥ ೭ ॥

ಸೂಚನೆ ॥ ಪ್ರೊಸದು ತಾನುಂಡಖಿಳಜೀವರ । ಹಸಿವನಾಕಿದಲೋಕಚರಿಯಲು । ಬಸವರಾಜನಭಕ್ತಿವತ್ಸಲಗುರು ಗೊಗೇಶ್ವರನೆ ॥

ಪದ॥ ಅನುವಿನಿಂ ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮ । ದಶವನಿಶ್ಚೈಸುಮುರುನಿರ್ವಂ । ಚನೆಯ ಭಕ್ತಿಗೆ ತನುಮನೋಧನಗಳನು ಸವೆವವರು । ವಿಮತಮತಿ

ಯುತರೆಲ್ಲರತಿಮಂ । ದನೆಯುಲ್ಲಸಿಸಿ ಕೇಳಿಸ ಬಿಸೂ । ದನುಪಮದಸದ್ಗತಿ
ಯನೀವ ಲಿಂಗಲೀಲೆಯಲಿ ॥ ೧ ॥ ಬಯಲಸಿಂಹಾಸನದಮೇಲಣ । ಬಯ
ಲಬಯಲಲಿ ತೊಳಗಿ ಬೆಳಗುತ । ಬಯಲತನುವಿಡಿದಲ್ಲಮಪ್ರಭು ಮೂರ್ತಿಗ
ಕೊಂಡಿರಲು । ಪ್ರಿಯದಲುಬ್ಬುವ ಭಕ್ತರೆಲ್ಲ ವಿಪುಲ । ಸಿದ್ಧಯನ ಚೋಳೈಸು
ತ್ತಬಳಿಕಾ । ಸಯದ ಸತು ಕರಣಗಳಗನುಗೊಳಿಸಿದನ ಬಸವಣ ॥ ೨ ॥
ಜಂಗಬಸವನು ಬಾಜಸನ । ಪ್ರಾಣಪಾಡಿವಳ ಮಾಚಿದೇವನು । ಕಿಂನರಿಯ
ಬೊಮ್ಮಣಗಳು ಮೋಳಿಗೆಯ ಮಾರಯ್ಯ । ಮಾನ್ಯತೆಯ ಶಿವಭಕ್ತರೆಲ್ಲರು
ಶೂನ್ಯಸಿಂಹಾಸನದ ಗುರುವಿನ । ಬಿನ್ನಣಕೆ ಜಿತಗಾಗುತಿರ್ದರು ನಟ್ಟನೋಟ
ದಲಿ ॥ ೩ ॥ ಬಂದು ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡಲಿ । ಕಂದವು ನಿನದಿವಸದಿವಸದ
ಛಂದದಿಂದಲಿ ಮೂರ್ತಿಗೊಂಡು ಮನೊನುರಾಗದಲಿ । ಮುಂದೆ ನಾನಾರಾಗ
ರಂಜನೆ । ಯಿಂದಲಾಪ್ಯಾರವಚನಗಳನೊಲ । ವಿಂದಕೇಳುತಲೊಪ್ಪುತಿದ್ದು ಕೂ
ಡು ಜಂಗಮವ್ರಾತ ॥ ೪ ॥ ಜಡೆಯ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ವಿಭೂತಿಯು । ಕೊಡೆಯ
ಕೌಪೀನವ ಮೃಗಾಜಿನ । ದುಡಿಗೆಯ ನಿರ್ವಾಣಕಾಸುಂಬರದ ಹಾವುಗೆಯ
ಹಿಡಿದ ಲಿಂಗದ ಯೋಗದಂಡದ । ಮೃಡನಯೋಲವವ ಮೂರ್ತಿವೆತ್ತಿಹ । ಕೊ
ಡೆಯ ಸಿದ್ಧರು ಶೂನ್ಯಸಿಂಹಾಸನದ ಬಳಿಸಿನಲಿ ॥ ೫ ॥ ನಿಂದುದಾರೋಗಣೆಗೆ
ನಾನಾ । ಪರಿಯ ಜಡೆಗಳ ತಾಳಿ ಬೋಳಿಸ । ವ ವಿಭೂತಿಯಲಿಂಗದಂಗದ ಕರ
ಕಮಂಡಲದ । ಬೆರಳಜಪದ ಮಣಿಮಾಲಿಕೆಯ ವಿ । ಸ್ತರದ ಕಂಬಳಿ ಕಂಥೆಗಳ ಭಾ
ಸುರದ ಜಂಗಮ ಶೂನ್ಯಸಿಂಹಾಸನದ ಬಳಸಿನಲಿ ॥ ೬ ॥ ಧ್ಯಾನಧಾರಣೆಯ ಮ
ನಿಯಮ ಸಮಯ । ದಾನಸೂಕ್ಷ್ಮ ವಿಚಾರಶೀಲವಿ । ಧಾನರೂಪಷಣ್ಮುಖ ವಣಿಯಾ
ರತಿಧೂಪದೀಪನಗಳ । ಮೌನವೊದಲಾಗಿರ್ದ ಸಕಲವ । ಧಾನನಿಷ್ಠೆಗಳು
ನಿತ್ಯನೇಮದ । ಮಾನಿಗಳು ನೆರೆದಿರ್ದರು ಮಂಟಪದ ಬಳಸಿನಲಿ ॥ ೭ ॥ ಬಳಸಿ
ದುಂಗದಸಭೆಯೊಳಗೆ ತೊಳ । ತೊಳಗಿ ಬೆಳಗುವ ಶೂನ್ಯಪೀಠದ । ತಲೆಯ ಬಯ
ಲಾಸನದಲವ ಲಬ್ರಹ್ಮ ನೆಲಸಿರಲು । ನೆಲಿದ ನೋಡ ಮಕನ ಮನಂಗಳ । ತೊ
ಲಗಲರಿಯದೆ ಬಂದ ಜಂಗಮ । ಗಳನದೇನೆಂದರಿಯದಿರ್ದನು ಬಸವದಂಡೇಶ ॥
೮ ॥ ಹೊಸತೆ ಮಾಡಿದನೆಂದ ಜಂಗಮ । ಹಸಿದು ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ದಿತ್ತಣ । ದೆ
ಸೆಯನೋಡಾದಿಲ್ಲ ಸತು ರಿಸಮಾದು ಮಂನಿಲ್ಲ । ಬಸವನಾಡಡೆಯೆಂದ್ರಜಾ
ಲದ । ಹೆಸರಿಗಗೆವರ ಳಾಪನಾತನ । ಗಸಣಿನವಗೇಕೆನುತಲಿದ್ದುದು ಜಂಗ
ಮ ಸ್ತೋಮ ॥ ೯ ॥ ಭೋರನಲ್ಲಿಂದ ಭಯಶಂಖವ । ಪೂರಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುತೆದ್ದು
ಹೋದರು । ಸಾರಭಕ್ತಿಯ ಸರಥಿಯರಿದನು ಬಳಿಕಲಾ ಹಡನ । ದೂರವಾದೆನೆಸ

ಪುಯ.ಕವರುವ। ಚಾರಗಳನಾವವರಿಗೊದಗದೆ। ಮೀರೆದಪ್ಪಿದೆನೇಶಿವಾಯನು ತೆಕ್ಕಬಸವಮಣ ॥೧೧॥ ನಾವುಬಡಜಂಗಮವುಬಂದಡೆ। ನೀವುನಂಮುಪ.ತುಷ್ಟಿಬಡಿಪದೆ। ಆವಕಾರಣನೀನುಚಿಂತಿಸುತಿರ್ದೆಬಸವಮಣ। ಭಾವಿಸುಪಡಾಸಾಭಸವಸು। ಭಾವನೆಗಳುಸಮುಗ್ರತವೆನಿಂ। ನಾವನಾರೋಗಿಸುವನೈಪ್ರಭುರಾಯ ಹೇಳೆಂದ ॥೧೧। ಮೀಂನುಡಿವಡೆನಿಂನೊಡನೆನಾ। ನಾರೆಲಕ್ಕದನೋಲಲೆತೊಂಘ ತ್ತಾರುಸಾವಿರಜಂಗಮವುಸಂತುಷ್ಟವಡಮಾತೆ। ತೋರುವೆನುವೊದಲಿಂ ನಹಸಿವಿನ। ಜಾನೀಥಿಟನಿಲಿಸಿಬಲ್ಲಡೆ। ಮಾರುಮಾತುಗಳೇನ.ಕಾರಣಬಸವಕೇಳೆಂದ ॥೧೨॥ ಯಾಕಲಂಪಂನೀರಿನಲಿಪಾದಾ। ರ್ಚನೆಯುವ.ಲಯಜಹಿಮುಗಳನುಲೀ। ಪನಮುತ್ತಿಕ್ತಿಕದಕ್ಷತೆಯ.ಪವಕುಸ.ಮಪೂಜಗಳ। ವಿಸುತಧೂಪವರತ್ನದೀಪವ ನಮುಗೊಳಸಿವಂಧಿಸಿದನೀಪರ। ಮನವಲಿದುಬಸವಂಣನಾಪ್ರಭುಲಿಂಗವ.ರಾರ್ತಿಯನು ॥೧೩॥ ಯ.ಸನಸವರತ್ನಾಳಿಯ.ಲಿತೆ। ತ್ತಿಸಿದಹೊಂನಡ್ಡಣಿಗೆಗಳುವಿ.ಗೆಗಳ.ವಿ.ಗ। ಪಸನಿಸಿದಪರಿಯಾಣಿಗಳುಕೆಲವಟ್ಟಲೋಳಿಯಲಿ। ಬಿಸಿಬಿಸಿಯ.ಪರಿಪಾಕತೆಯ.ಷಡು। ರಸಮುಯಂಗಳಿಜೋನಪನಗಡ। ಣಿಸಿಸವ ರ್ಪಿಸಿನುವ.ಹೋತ್ಸಾಹದಲಿಬಸವಂಣ॥೧೪ ತೆಗಡನೊಂದವೆಹಳಚುವದರೊಳ್ಳ। ಗಗಲನಿಕ್ಕಿದಬೋನಬೊಳಗೊಂ। ದಗುಳುವಿ.ಗೆಪಂತಲ್ಲವನ.ಬಸವಂಣನದಕಂತು। ಹಗಳಹಿಗ್ಗುತಹರುಷದಲಿವಿ.ಗೆ। ವೊಗವೊಗದುತಂದೊಟ್ಟಲಂತವ। ನಗಿಡನಾಳೆನಿಮಿಷದೊಳಗಾಪ್ರಭುವಿನೆಡದಲಿ ॥೧೫॥ ಪ್ರಾತಬಹುಪಿಂತಂಬದೇವಗೆ। ನೀಡಬಹ ಪಹ.ದಲ್ಲವೆಂಪಿ। ಬೋಡಿಯಿಲ್ಲದೆಕೊಂಡುಪ ಖಸ ವಸ್ರ್ವಭಕ್ಷ್ಯಂಗೆ। ಮಾಡಿಮನೆಗಳಲಿದ್ದಜೋನವ। ತೋಡಿತಂನಿಯುಸಲ್ಕೆಪುನರಪಿ। ನೀಡತೊಡಿಗಿದರೆಂಟುದೆಸೆಯ.ಲಿಬಸವನೇಮಿಸಲು ॥ ೧೬ ॥ ಹೊಂನಹೆಡೆಗಳಲಡಿಗಡಿಗೆರಾ। ಜಾಂನದೋಗುತುಂಬಿಭಕ್ತರ। ಜಂನಹಸ್ತಂಗಳಲಿಬರುತಿರ್ದವುಸಮುಗ್ರದಲಿ। ಯಂಣೆಪೂರೆಗೆವೆಷ್ಟಣಿಗೆಕಡುಸಂಣಶೀವಗಸರವಳಗೆವಿ.ಗ। ಕಂಣಯ.ಹಾರಿಗೆಯೊಟ್ಟತಿರ್ದವುದೇವನಿದಿರಿನಲಿ ॥ ೧೭ ॥ ಕ್ಷೀರಗಾರಿಗೆಯೊಟ್ಟಲನುಚ। ಚಕ್ಕಾರಿಗೆಯ.ಬಣಬೆಗಳನೊಡೆಗಳ। ತೋರರಾಸಿಯಶಾಳಪೊಪ್ಪಳಘೇಳಿಘೇಸಗಳ। ನೀರವತ್ತಿಗೆಕಂಗಳಕಡ ಬ.ಗ। ಳೀರಿಗಳನನೊಟ್ಟದರೆಕಾಣುತ। ಭೋರನೊಂದೇತುತ್ತಿನಲಿಕಬಳಿಸಿದಗ.ರ.ದಾಯ ॥ ೧೮ ॥ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಾರೋಗಿಸುವಗ.ರ.। ವೀತನಪುಡಿಸೊಡೆಯನೀವರಿ। ಯಾತನಾಡಡೆನೀಡುವೆನ.ತಾವ.ಚ್ಚುವ.ಕನ.ತ। ಪ್ರೋತ.ಮತ್ತೆಸಮುಸ್ತಭಕ್ಷ್ಯನ। ಮೇ

ತವನುಪಾಯ ಸಗಳನುನವ । ನೀತಸವ್ಯೋಃಘ್ಯತವನರ್ಪಿಸ ತಿರ್ದಟಸವಂ ಣ ॥ ೧೯॥ ಮ ಸ ಡ ವ್ಯುಂದಕೆ ತ ದ ವಿ ಗೆತೋೞ । ರಿಸ ವು ನವೆಸಕಲ ಪಾಕ । ಪ್ರಸರವೆಲ್ಲವನೊಂದು ನಿವಿಷಾರ್ಧದಲಿ ಕಬಳಿಸಿದ । ದೆನೆದೆನೆಯು ಲರ್ಪಿಯುತಲಿರೆಭ । ಕ್ಷೆಸಿದನವನಲ್ಲಲ್ಲಿ ಗುರುವಿತ । ಹಸುವ ಹೋಂನಕವಾ ಗುತಿರ್ದುದು ಲೋಕಬೆೞಗಾಗಿ ॥ ೨೦ ॥ ದಂಡನಾಥ ಗೆನಿತೆನಿತ ಉ । ದ್ದಂಡ ತೆಯುದಾಸೋೞಹಘೈಯರ್ದದ । ದಂಡೆಹೆಚ್ಚಿದು ದಶಕೆಶತಸಾವಿರಕೆ ವೆಗ್ಗಳಿಸಿ। ಮಂಡಳಿಸಿಮೂರಾಂತ ವಿ ಗೆವ ೧೦ । ಕೊಂಡುಗ್ರರ ಹಸಿದುಣುತಲಿರ್ದನ । ಕಂಡುದಿಲ್ಲಾ ಖುಹಿವ ರಿಬ್ಬ ವಮಾಟಗೆಳಕಡೆಯು ॥ ೨೧ ॥ ಹೊಂನ ಸೊಪ್ಪರಿಗೆ ಗಳಪಾನವ । ಹೊಂನಕೊಪ್ಪರಿಗೆ ಗೆಳತಪ್ಪವ । ಹೊ ನಕೊಪ್ಪರಿಗೆ ಗಳ ಪಾಯ ಸಘಳ್ಳಹಶಿಖರಿಣಿಯು । ಹೊಂನಕೊಪ್ಪರಿಗೆಗಳ ಜೋನವ । ತುಸವ ೧೦ ದಕೆತಂಪುನಿಲಿಸದ । ಪುಂನಲಾಗೋರಿಸಿದನಾ ಪ್ರಭುಲಿಂಗನ ಸುನಗುತ॥ ೨೨ ॥ ಹೆಡಗೆಗಳಿಲೀ ಭಕ್ಷ್ಯಮಾಡಿದ । ವಡಕೆಗಳಲೀಶಾಖತಂಬಿದ । ಕ್ರಡಿಕೆ ಗಳಲೀಃವಕ್ವ ಫಲಸಂಕಲವಸಂದಣಿಸಿ । ಅಡುಉತಿರ್ದರು ಭಕ್ತರೆಲ್ಲರು । ತು ಡ ಕಿಕಬ ಸ ತಿರ್ದನಲ್ಲವು । ನೆಡೆಬಿಡಂಗೆಳ ಕಾಣೆನಾತನ ದೀವನೊ ೞತ್ಸವ ಕೆ॥ ೨೩॥ ಕಟ್ಟುವ ಂಡಗೆ ಹಾಲ ಸಕ್ಕರೆ। ಘ ಟ್ಟಿವೊಸರುಂಡೆ ಗಳರುಚಿಗಳ ವ್ರೊಟ್ಟಲನೆಮುಂದಿಡುವನ ಪ್ಪಿನಕಾಯುಕ ಚರಿಗಳ । ಬಟ್ಟಸುಡೆಗೆಬಾಳು ಕಂಗಳ। ನೊಟ್ಟತಿರ್ದರು ಬೇಸರದೆಜೊ । ಬಿಟ್ಟದಿಲ್ಲಾಪ್ರಭುವಿಸಾರೋೞ ಗಣೆಯುಸದಗಂಕೆ ॥ ೨೪ ॥ ವಾಡ ತಿರಹೇಳವಿಗೆಳನೆನೆ। ನೀಡ ತಿರಹೇಳಾದ ಜೋನವ । ಕೂಡ ತಿ ಹೇಳಖಿಳವೆನಿಸಿಡ ಸಕೆಳಸೊ ನವ । ತೋೞಡ ತಿರ ಹೇೞಳಿದ ದ್ದೆಲ್ಲವ ನೋೞಡಬೇಹುದು ದೇೞವನೋಟಡ । ಗಾಡಿಕೆಯುನುದೆನುತ ಲಬ್ಬರಿಸಿದನು ಬಸವಂಣ ॥ ೨೫ ॥ ಆತಹೇಳ್ಳಡಮುಂನಲಾತನ । ಮಾತಹಿಂ ಚಿತ ತೋೞಯುಸ । ಲಾತ ಬಂಡವುಮನೆಯ ಲಾಡಸಪುಸ್ತಸಾಧನವು । ಪ್ರೀ ತಿವಿ ಗಲಾಬುಂದವಸ್ತ್ವವ । ನೋೞತ ನೀಡಿಡ ಒಯ ಲಬಸ ರಲಿ । ಕೌತುಕವ ನೇೞನಟಸುತಿರ್ದನು ಗುರುವಿನೋೞದಲಿ ॥ ೨೬ ॥ ಉಂಬನೆಂಬನೆಪಕ್ವಫಲ ಗಳ । ನಿಂಬುಗೊಟ್ಟಯಿದಿಸುವ ರಗಣಿತ । ಕೊಂಬನೊಬ್ಬನೆ ಕೋೞಟಿವ ಖು ಡಲಿನೀಡಿತೆಲ್ಲವನ । ತ ಂಬಿತಾರಿದಹೊಟ್ಟೆನೆರೆಘು ॥ । ರಂಬ ತಿರ್ದುದ ವು ತ್ತ್ಯಲ್ಲಮು । ನುಬ ದಕೆಕಡೆಗಾಣೆ ವೆನುತಿದ ದ ಗೊಸ್ಪ್ರೋವು ॥ ೨೭॥ ಆವಬೇೞಗಡಲಾಗ ವುದೊಮ । ತ್ತಾ ವಬೇೞಗದಲೀತನಿವಮಾ । ಆವಬೇೞಗಡ ಲಾತನುಂಬನೊಶಿವ ಮಹಾದೇವ। ಭಾವಿಸ ವಪಾಸ್ಕಳಿಕೆಯ ನ । ತಾವ

ಬಲ್ಲರುದೇವನಕ್ತರು । ನಾನೆತಿಳಿವರೆ ನಂಮಹಿಮೆಯಲ್ಲೆಂದುದಖಿಳಜನ॥ ೨೮॥
ಯೆಂನಹೇಳುವೆ ನಾವವಮುಖದಲಿ । ಬೋನವೆಮಿದದು ದೀತನಪ್ರಭೆ । ಹೀನ
ವಾಗದ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದಸ್ವರೂಪಂಗೆ । ಮೂನವ್ರೊಗದು ಮಾಟದೊಂದಭಿಮಾ
ನಬಸವಗೆಅವರಿಗಿಂದಸ । ಮಾನವಾರು ಸದಾಶಿವಾಯೆಂದುದುಗಣಸ್ತೋ
ಮ॥ ೨೯॥ ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭು ಮುಂಬತವಕದ । ಭುಲ್ಲವಣೆಯನೆಕಂಡು ಹರಿಹರಿ
ದೆಲ್ಲಭಕ್ತರು ತಂಮುಮನೆವ ನೆಗಳಲು ಮಾಡಿರ್ದ । ಸಲ್ಲಲಿತಪಕ್ವಾಂನಪಾನ
ವ। ನೊಳ್ಳಿತಾಗಿರೆ ತಂದುಸಲಿಸಲು। ಪಲ್ಲವಿಸುದುದು ವತ್ತಹಸಗರು ವಿನೆ
ಗಪೂರ್ವಾಗಿಡಿಸಿ॥ ೩೦॥ ಪುರದಬೀದಿ ಯೊಳಳ್ಳಿಗಳ್ಳಿಗೆ। ಹರಿಹರಿದ ವಸ್ತುವ
ಗಳಳಳ ಹೊಕ್ಕರವಣಿಸಿ ತಡದುಕೊ ತಿರ್ದರು ಸಕಲಸಾಧನವ। ನೆರದು
ದಾರೋಗಣೆಗೆ ನಿವಿಷಕೆ । ಸರಿದುದಲ್ಲಮನಾನೆನಕೆ । ಅಚ್ಚರಿಯವಾಯಿತು
ದೇವಭಕ್ತರ ಭಲವಚಳಬಳಿಕೆ॥ ೩೧॥ ಪರಿಪರಿಯ ಸೊಕರಿಸದೋಗರ। ಪರಿ
ಪರಿಯ ಪಾಯಸಘೃತಂಗಳು । ಪರಿಪರಿಯುನವನೀತಸಖ್ಖರೆತೋಯೆವಳ್ಳ್ಯ
ಗಳ। ಪರಿಪರಿಯ ಭಕ್ಷ್ಯಗಳ ನಾನಾ। ಪರಿಪರಿಯನತನರು ಹಫಲಂಗಳ। ಪ
ರಿಪರಿಯ ಶಾಕದಸಮೂಹೆಗಳಿತ್ತರಲ್ಲವಗೆ ॥ ೩೨ ॥ ಹಲವುರೀತಿಯಕಣಿಕ
ದಡಿಗೆಯು । ಹಲವುರೀತಿಯ ಹಿಟ್ಟನಡಿಗೆಯು । ಹಲವುರೀತಿಯ ಪಾನವು
ಬಲಿಉಪ್ಪುಗಾಯಿಗಳ । ಹಲವುರೀಯ ತಕ್ರದಧಿಗಳ್ಳ । ಹಲವುರೀತಿಗೆಳ
ವಳ್ಳುಕಣಿಗಳ। ಸಲಿಸೆ ತಿರ್ದರುಭಕ್ತರಾಪ್ರಭುಲಿಂಗ ನಾನನಕೆ॥ ೩೩ ॥ಅಂಬ
ರವಬಾಯಿದ್ದರದು ಜೀರ್ನಿಸಿ । ಕೊಂಬಡದಕಿಂನಾರುಧಿಟಸಾ । ಕೆಂಬತೆರದಲಿ
ತೇಗುವಂತುಸಲಿಕ್ಕಬಲ್ಲವರು । ಇಂಬ ಗೊಟ್ಟರೆ ಸಕಲಲೋಕವ । ನಂಬ
ವ ಹಿವಗೆನೀಡುತ್ತೈದನೆ । ಸಂಬಬಲ್ಲರೆ ಬಸವನೇಶಿವನೆಂದು ದಖಿಳಜನ,
೩೪ ॥ ಜಗವಕೆಕ್ಷತ್ರರಿಗೆ ಪ್ರತಿದಿವ। ಸಂಗಳುತಾ ವಆರುಲಕ್ಕಜ। ನಂಗ
ಳಿಗೆಸವತಿರ್ದಬಸವನ ಮನೆಯುದಿವ್ಯಾಂನ । ಹಿಂಗದುಳಿದಸವಸ್ತುಭಕ್ತಗೃ
ಹಂಗಳಲಿತಂದಡಕತಗಣಿತ । ನುಂಗುತಿರ್ದನದೆಲ್ಲವನು ತಣಿವಿಲ್ಲದಲ್ಲಮ
ನು ॥ ೩೫ ॥ ಗಣಿಸವಡೆಬ್ರಹಾಂಡಕೋಟಿಗ । ಳಣಲಿಗೆಯದ್ದದಹರಿವಿರಿಂ
ಚಿಗ। ಳೆಣಿಕೆಗಡಿವ ಎದಿ ದೋರದಾವ ಹಿಮಾವಲಂಬಗೆ । ಉಣಿಸ ಗಳತಂ
ದೊಟ್ಟವಟ್ಟಸಿ । ತಣಿಸುವೆನನೋಡೆನುತ ಪುನರಪಿ । ಹೊಂಕೆವಿಡಿದ
ಸಂತಾನೆತನಲಿ ವತ್ತಬಸವಂಣ ॥ ೩೬ ॥ ಕಣಜಗಳನೊತದೊಡದುತರಹೇ
ಳೆಣಿಸ್ವತಿರ್ದ ಸವಸ್ತುಭಂಡವ । ನುಣಿಸುಗಾರನ ಪರಿಯನೋಡುವೆ ನೆಂತೆ
ತವಕವಗೆ । ಕಣಿಕಸಖ್ಖರೆತಪ್ಪಗೋಧುವೆ । ಚಣಗಿಹೆಸರುದ್ದುಗಳನ

ಯವೆನಿಸಿವೆ.ರವ ಮಹಾಮುಹಾಕ್ಮರಿಗೆ । ಶಾಶ್ವತಂಗಳನೀವ ಘನಮಹಿ । ಮ
ಸ್ವರೂಪನೆನಲೀಲೆಗಾವುದು । ವಿಶ್ವದೊಳಗರಿದೆನುತ ಲಿದರ್ದುಭಕ್ತಸಂದೋ
ಹ ॥ ೮೦ ॥ ಪಂಚವತುಷವಲ ಭೃಬಸವನ । ಸಂಚೆಸಿದಸೌಧನಸವಗ್ರತೆ।
ಮಂಜೆಜೇರ್ಸಿಸಿ ಹೊದ.ದೂಟದವೊದಲಚೂಣಿಯ.ಲಿ । ಮುಂಚುತಿರ್ಪ್ಪು
ದೀತನಪ್ರಭೆ । ಸಂಚಲಿಸದತಿತೊಳಗಿ ಬೆಳಗಿನ। ಗೊಂಚಲಂದದೊ ಲಲ್ಲಮ
ಪ್ರಭುರಾಯ.ನಂಗದಲಿ ॥ ೮೩ ॥ ಆವಮುಖದಲಿ ಬಂದ.ಜೇಡಿದು। ಡೀವನೇತನ
ಗಂಬಭಕ್ತಿಯ। ಸೇವೆಗೂಹಿಯ ಮಾದುದೇಶಿಪಶಿವಮಹಾದೇವ । ದೇವಹ
ಸಿದ್ಧಣತಿಹನ್ನನಾನಿಂ । ನಾವತೆರದಲಿದಣಿಸುವೆ ನೊವಹ । ಜೀವಯುನ ತಲಿ
ಮದೇವರಸೂೞ್ಳುಹ ವಿಪರೀತನೋಡವರೆ । ಭಯಂಕರವಾಗಿದೆ ಐಯ್ಯ॥
೧ ॥ ಅಟ್ಟಹಾಯವೃತ್ತ । ಭೋಂಕನೆನಿಲ್ಲುತ್ತಿ ಪ ಮಂಮೆಜಿನುಗುತ್ತ । ಮಂ
ವೆಮರುಳನಂತೆವೆ ಂಕಿನಂತೆದೆಸೆಯ ನೋಡುತ್ತ । ಅಂಗಡಿಯರಾಜಬೀ
ದಿಯಶೃಂಗಾರಗಳಂನಲಿನಲಿ। ನೋಡುತ್ತ । ಯಿತ್ತೆರದಂದ ದವೆೞಲೆನಾಂ
ಟ್ಯವನಾಡವರಿಗೆ।ಯಿದಿರ ಗಿತಾವರಳಿಯಾಡುತ್ತ । ಹೋಡುತ್ತ ೨। ಬೈ
ಯ್ಯುವತ । ಕೆರಳಿನಡಿವುತ್ತ।ವಾದ್ಯಮೇಳಾಪವಕಂಡು । ಆಳಗೊಂಡುನಗು
ತ್ತ । ಹಸ್ತವನಾಡಿಸಿ। ಗತಿಯನುಚ್ಚರಿಸಿ । ಕೈಯೊಡನವರುಳಾಟವನಾ
ಡುತ್ತ । ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆನಿಂದುನೋಡಿ ನಲಿವುತ್ತ । ಯುಳಹಿನೊಳಗಯವಸಂ
ಲ್ಲದಸುಳಹುಬಸವ । ನಿಂವಾಹೆಸೊಡ್ಡಳನಲ್ಲದೆಮಾಣನು ॥೩ ॥ ಬಾಲುನ
ಹನೊಂವೆ । ಲೋಲನಹನೊಂವೆ । ವೃದ್ಧನಹನೊಂವೆ । ಮತ್ತನಹನೊ
ಮೆ।ತೊಳ್ಳದುತೋರುವನೊವೆ । ತೋರಯುಡಗವನೊಂವೆವಿಶ್ವನೋಡಿಬೆ
ರಗಾಗುತ್ತಿದೆ।ಯಿದ್ದರಾನಿಲಿದ್ದುಮುಂದೆತೋರುತ್ತಿರಲ।ಸಾಂಪ್ರದಾಯ
ದವರು। ಪ್ರೊಡೆನೊಡೆನೆಹರಿದುಬಂಟು । ಹತ್ತಿಸಾರಿದಬಸವಣ್ಣನನ ಹಪನೆದಿ
ಕಲಿಯೆತ್ತಿನೋಡಿ । ಮುಗಿಲಮೂಲೆತಪ್ಪದೆಕ ಸುರಿಗೆಲಸದ ನುಡಿಯುವ ಟ ।
ಪಗಳವೆೞಲೆ ಉಪ್ಪರಿಗೆಯುಭದ್ರಿಗಳನೋಡಿದ । ಭುವನಭವನೇಶ್ವರಹಿಂದು
ಮುಂದೆ ಯುಡಬಲನನೋಡಿನಗುತ್ತ । ಮುತ್ತಿನತೋರಣಕ್ಕೆ । ಹಾರೈಸಿ
ಬಸವಣ್ಣನರವ ನೆಯ । ಹೊಕ್ಕಕಲಿದೇವರವೇಷ ॥ ೩ ॥ ಬಲಕ್ಕೆ ಮರಿವ
ಪಾಳಿಯ ವುತ್ತರಬಾಗಿಲಲ್ಲಿತಲೆವಾಗಿ ಹೊಕ್ಕು । ಗತಿಯಪವಣಿನೆಲ್ಲಿ । ಧವ
ಳಾಕಷ್ಟ್ರಿಮದ್ವಾರಲಿ ಬ । ತ್ರಿವಿಧಗತಿಯ ಶಿಂಹ್ವಾಸ ದಮೇಲೆ । ಮುಕ್ತ
ಕೇಶವರಸಗ ರುರಾಜನೇರಿದನೋಡಹಾಕಲಿದೇವರಪೇ । ರತ್ನಶಿಂಹ್ವಾಸನದ
ಮೇಲೆ ॥ ೮ ॥ ಯಿದ್ದಪರಿಯಿಂತ ಅಪಿದೆನೋಡಯ್ಯ । ನಿಂದರೆಳ್ಳಲಿಲ್ಲ । ನಡ

ಣಿವುದೆಂದು ನುಡಿವರು । ವ ಡಿವಳೆ ವ್ಯನು ಚೆಂನಬಸವನು ಬಸವರಾಜಗೆ॥ ೪೬ ॥ ಶೆತ್ತಿ ಗುರು ತಾವಾವಕಾರಣ। ತತ್ತವೇಳೆಯ ಲಾದರೈಧಿಟ। ಹೆತ್ತಂ ದೆಗಳಹುದು ಮಡಿವಳ ಚೆ ನಬಸವೆಗಳು। ಹೊತುತ್ತ ಹೋಗದದು ಎಂತ ವಿ ನ। ತುತ್ತನೀಡುವೆ ಗುರ ವಿಗೆನುತಲಿ । ಚಿತ್ತದಲಿಹಾರೈಸುತಿರ್ದನು ಬಸವ ದ ಡೇಶ ॥ ೪೭ ॥ ಭಸಿತದಂಗ ಭ್ರಾತಶ ದ್ವರ । ವಿ ಸುಗುವಂತೆಮುರ್ಛಖಡಬು ದ್ಧಿಯು । ದಶವಿಧದಪ್ರಾಣೇಂದ್ರಿಯಂಗಳ ನಿರ್ವಿಕಾರತೆಯ । ಬಸವಬಸವಗಳಾ ಳ್ವಸಾಕೋ । ಗಿಸುಪವೋಗತವಾಗಿ ಬಂದನು । ನಸುನಗುತಲಾಶಿವನೀಕ್ಷಿ ಸಿದನು ಕಟಾಕ್ಷದಲಿ ॥ ೪೮ ॥ ಹಸಿದ ಬಂದವ ನಲ್ಲನರ್ಥದ । ದೆಸೆಗೆಬ ದವನಲ್ಲ ಕಾಮದ । ಮನೆಗವನಲ್ಲಿನೊಂದುಕ್ಷಿಬಂದವನಲ್ಲನಾನಿನ । ಹಸರಿಸಿದಡಾ ಸೋಹಹನತನು । ಪಸರಿಸಲು ನಾಬಂದೆನಲ್ಲದೆ । ವ್ಯಸನದಿಸೆಗಡೆಂನೆಬಂ ಟೇಬಸವಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೪೯ ॥ ಶುದ್ಧಸಾಕ್ಷಾ ಪ್ರಕಿದೇಹದ। ಸಿದ್ಧಿನಂಗುಲಿ ಕ್ಕಲಂಟೇ। ಇದ್ದವಾಧಜಹಳಕಟ್ಟೈದೆ ಪ ನೀನೆನಲು ತಿದ್ದಬೇಕೆನ ತಾನೆ ಹಣಿಸಿ । ವೆ ದ್ದಿನಲ್ಲದೆ ಧಿಟವಿಚಾರಿಸ । ಹೊದ್ದುವವೆಹಸುತ ಷೆಗಳೆಂದಲಿ ಬಸವಕೇಳೆಂದ ॥ ೫೦ ॥ಕ ನಡಿಂದುಪ ತಿಬಿ ಬಕಿಂನೊಂ । ಪುನ್ಯಫಲ ನಿಕೆಯಾ ಗಬಲ್ಲದೆ। ನಿಂನಮನದಲಿ ಮಾಟಕೂಟದ ಬದ್ಧಿವ ನಕರಿಸೆ । ನ ನಹಸುರಿ ದುಂಡಿತಲ್ಲದೆ। ನಿಂನಮನದಲಿ ಮಾಟವಿಲ್ಲದೊ । ಡೆ ನತನುವಿಗೆವ್ರೂಟವಿಲ್ಲೆಲ್ರ ಬಸವಕೇಳೆಂದ ॥ ೫೧ ॥ ಅಷ್ಟವ ದಗಳ ನೆಗಡೆಸೊಕ್ಕಿನ । ದಷ್ಟದಿಲ್ಲದ ಮಾರವಸ್ಥೆಯು । ದೃಷ್ಟಿತಾಗದೆ ವೆಸನವೇಳರಕಿಡಿಯು ಖಂಡಿಸಿದಪ್ರಷ್ಟ ವೆನಿಸಿದನಿ ವಕಾಯ । ಶೆ ಷ್ಟನ್ನೆವೇದ್ಯವನು ಕಾಣುತ । ತ ಷ್ಟಿತನುವಿ ಗೆತಂಬಿತೀಗಳುಬಸವಕೇಳೆಂದ ॥ ೫೨ ॥ ಉಣಿಸುಉಣಿಸೆದೆಂಬರೆಲ್ಲರು। ಉ ಣಿಸನುಂಬ ದ ನಿ ದ ಕಂಡೆನು । ದಣಿಸಿಬಿರಿನೀ ವಾದಡೆಂವುನು ಭಕ್ತಿನಿಂ ವಳಣೆ । ಅಣಕವಲ್ಲಿದು ನದಸ ರೋಗ । ರೆಣಿಕೆಯೊಳು ನಿನಗಾರ ಸರಿಕಾ। ರಣಕಳುತ್ಮನೀನಲ್ರೈಬಸವಂ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೫೩ ॥ ಬಳಕಳಸ್ವೋದಕವಸತಿ ನಿ। ವ ರಹಳಸುಗಂಧವಿಲೇಪವತ ಪರಿ । ಮಳದಕರ್ಪೂರವಿಳಯಂಗಳನಿಕ್ತು ಚಕ್ತಿಯಲಿ । ನಲಿದ ಗುರ ವಿನಪಾದಪಂಕಜ । ಗಳಸವಿ ಪವ ಲೋಪ್ರು ಪ ತಿರ್ದಬ। ಗೊಳಸಿದಕಳ ದ ತೆ ಬಸವಂಣಾದಿಕ್ತಜನ ॥ ೫೪ ॥ ಬಸ ವಬಾರ್ೈನಿಜಜಂಗವ । ಹಸಿದರಲ್ಲಾರೆ ಹೋಗೆನೆ । ಬೆಸನಕೈಕೊಂ ಡಲ್ಲವಪ್ರಫವಿಂದಬೀಳ್ಕೊಂಡು । ವಸದುಬಂದುವ ಹುತನುಪಾ । ರ್ಥಿ ಸುತಲ ರೋಗಹೆಗೆಕರೆಯಲು । ಬಸವರಾಜಗೆಬಳಿಕನುಡಿದ ಜಂಗವು

ಸ್ತೋತ್ರವು ॥ ೫೫ ॥ ಯೊಂದಿನಾರೋಣೆಯ ಮಾಡಿದ। ಚೆಂಪದಿಂವಿಗಿಲಾಗಿಪ
ರಮಾ। ಸಂಪವಾಗಿದೆತೇಂದರೆಷಡುರುಚಿರಸಾಯನದ । ಸಂಪಳಾಸನೆನಾ
ಸುತಿದೆಡರ್ಪದ ದಿಧಿಕೋಯ ಸುತವ ಹವುರು । ವ ಂದೆಬಸವನ ಕಾಣಲಿಕೆ
ದಣಿವಿರ್ದರೊಂವಿನಲಿ॥ ೫೬ ॥ ನಿಂನಗೆ ರ ವಿ ವ ಹಿಮೆಯೋವೋ। ಣ್ಣಿನ್ನ
ವ ಹಿವೆ ಯೊಜಂಗಮಕಥಿಟ । ನಿ ನಗುರುವಾರೋಗಿಸಲುತಣಿವಾಯ್ತು ತ
ವಗೆಲ್ಲ। ನಿನ್ನಗುರು ಸಚರಾಚರದಚೈ। ತ ನ್ಯವ ಾರ್ತಿಯೊಯನುತಲಾಬ
ಸೆ। ವಂಣನಿದಿ ಲಿನುಡಿವುತಿರ್ದುದ ಜಂಗಮ ಸ್ತೋತ್ರವ ॥೫೭ ॥ ನಿಂ ನಾಚಿ
ಸಲೆ ತುಬುದ್ಧೈ । ನಂಮೊಳನಿತಿಲ್ಲದ ನಾಚಿಕೆ । ನುಮುಸಪುಯದೊಳಾರಿಗಾ
ದಡೆಹೆಂಮೆಹ ಟ್ಟದಡೆ। ನವ ಹೆಂಮೆವಿಚಾರಿಸುವಡಮ । ನುಮಜಯುವನು
ನಾಕ ಹೋಗೆಂ । ದೆಂಮುಬಸವ ಬೀಳುಕೊಟ್ಟರುಜಂಗಮಸ್ತೋತ್ರವು ॥೫೮॥
ಗುರ ವಿನೂರಡಸ ಗಂಥಲೇಪನ। ಗುರ ವಿಗಿಟ್ಟಕ್ಷತೆಗಳೆಲ್ಲವು । ಗುರುವಿಗಿ
ಕ್ಕಿದಪುಷ್ಪವನಾಲೆಗಳೆಲ್ಲೆಜ ಗಮಕೆ । ಭರಿತವಾಗಿರೆಲಿ ಳ ರಿಂಗಿತ । ದಿರ
ವಿನಲಿದಣಿವಾದಭೇವ । ಕರುಣದಲಿನೆರೆಕೆಂಡುಮರಿದನುಬಳಕಬಸವಂ ॥೫೯॥
ಬಂದನಾಗಳೆಬಸವತ ನಯ । ವ ಂದಿರಕೆಗುರುಮಾದದಲಿಶರ । ಣ ದ ಬಲಿಕಾ
ಲದನನೆಲ್ಲನನೊಲಿದ ಬಿನ್ನೈಸಿ । ಮುಂದೆಮೋಹಿಸಿನೆರದಭಕ್ತರ । ಸಂದ
ಣೆಗಳ ಘೆಯ ನಲ ಮರಾ । ನ ದಸರಥಿಯಲಹಸಿಯ ಂತಿರೆಮೆರದ ದಾಸ್ಥಾ
ನ॥ ೬೦ ॥ ಒಮರಹೆ ಡತಿಯ ನಾಟಹೊಟ್ಟಯ । ಶಿಶ ವಣಿಸುವವ್ರೊಲ ಜನಂ
ಗಳ । ಬಸ ರಲಡಗಿಸಿಕೊಂಡ ನೀದಣೆಯುಣಲುಜಂಗಮಕೆ । ಹಸಿವಧೆಲ್ಲಿಯು
ಥೆಲ್ಲರಿಗೆಸಂ। ತಸವುಸಂತ ಪ್ಟತೆಯ ಲಿರ್ದರು । ಹೊಸತಿದಾಮುದುಲೋ
ಕಥೊಳುಗುರ ರಾಯಕೇಳೆಂದ ॥ ೬೧ ॥ ನಿಂನಭಾವನೆಯಿದ್ದಪರಿಯುಲಿ। ನಿಂನ
ಜಂಗವ ತೃಪ್ತರಾದರೆ। ನಂನನೇತಕೆಟ್ಟಮಾಡ ವೆಬರಿಥಬಯುಲಿಂಗೆ । ನಿಂ
ನಕಥದಿಂದಾಥೆವೆಲ್ಲಥೆ। ಮ ಂನನಾನೆಂಥೆ ಬವಾಸನೆ । ಯ ಂಪಲು ಟೀಥಿಟವಿ
ಚಾರಿಸೆಬಸವಕೇಳೆಂದ ॥ ೬೨ ॥ ಲಿ ಗನರೋಗಿಸಿದಡಾಗಳೆ । ಜಂಗಮವುಸಂ
ತುಪ್ಟರಾದರು । ಜಂಗಮವಸಂತುಪ್ಟಸಚರಾಚರರೆಲ್ಲರಿಗೆ। ಹಿಂಗದಿ
ತ್ತುದ ದಣಿವನೀಚಿ। ತ್ರಂಗಳಾಟದಸೂತ್ರವಲ್ಲವು। ಲಿಂಗನಿಂನಯುವ ಹಿ
ಮೆಯಂದಮ ಬಳಕಬಸವಂಣ ॥ ೬೩ ॥ ಯನಲುನಿಹ ಭಾವಭಾವದ । ಮ
ನದಬವವೆಸಗೆಚಂಪಬಸವಗೆ । ವಿನಿ ತಮತಿಪ ಡಿವಾಳವೆ ಪಲಾಬಿಳಭಕ್ತರಿ
ಗೆ। ಅನುಪಮಾಸ ಥೈಕ್ಯನಿತ್ಯಾ । ಗನೆಯನೆಲ್ಲರಿಗೀವನ ತಲಿ । ನೆನವು
ತಿರ್ದನುಗ ರುಗೊಗೇಶ್ವರಲಿಂಗಲೀಲೆಯಲಿ॥೬೪॥

ಅಂತಗತಿ ೨೩೫ಕ್ಕಂ ವಚನ ೧೪೬ಕ್ಕಂ ಮುಗಳವ ಸ್ತು-
ಇಪ್ಪತ್ತನಾಲ್ಕನೇಯ ಗತಿ.

ವಚನ॥ ಕೆದರಿಪತಲೆಯು । ನಡೆಯ ತೋನೆವ । ಹಣೆಯುಬ್ಬಗಟಿನ । ಕರಸ್ಥಲದ ಅನಿವಿಷಣಂಪ । ಬಾಹಿರಂಗದಂಜನವತಪ್ಪು । ಯಿದಿರಗೊಯಿವಗತಿಯುಲಿ ಹಸೆಯನುಸರ । ವಿತುಬಪರಿಯುಳ ಕೋಗಿಲೆಯ ನು । ಣ್ಣಡಿಗಳಿಂ ಲಿ ರಾಜಕೀ ನಸರಿವ ತೆರನಂತೆ । ಸತಗರಿಸಿದೀಶಶೂನ್ಯ ಪೀಠವ । ನಡರಿ ನಿಲುವವ ಹಾತ್ಮನೆಯಂ । ನೋಡೆಯ ಸಹುಪಹದುದು ನಿಶ್ಚೈಸಿಸಿದನ, ಬಸವಂಣ ॥ ೧ ॥ ಕಾಂಗಳಿದಿರಿನ ಕತ್ತಲೆಯ ನಪ । ತಂಗನಲ್ಲದೆ ಕಳೆಯಬಹುದೇ ಅಂಗಸಹಜಜ್ಞಾನಾಂಗ ಪೂಯಾತವ ಂಥವನು । ಹಿಂಗಿಸ ವಡಾಗು ರಗೊಗೇಶ್ವರ । ಲಿಂಗನೆಯ್ತಂದಲ್ಲದಹುದೇ । ಸಂಗತಾನೇಂಬಲ್ಲನುದೆನುತಿರ್ದಬಸವಣ್ಣ ॥ ೨ ॥ ತೃಷೆಯ ಕಳೆಯುಲಿ ಬಹರಕೆಲಬರು । ಹಸಿವ ಕಳೆಯುಲಿ ಬಹರಕೆಲಬರು । ವ್ಯಸನಗಳಗರ್ಧವನು ಬೇಡಲಿಹರು ಕೆಲಕೆಲರ । ಸಸಿನೆಬಂದಾ ಶೂನ್ಯಪೀಠವ । ದೆಸೆಯ ನೋಡ ವ ಪವಪುರುಷರ । ಜೆಸ ಕಾಣೆನದೇವ ಹೇಳುವೆನ ಡಕಾಂತುಂವ ॥ ೩ ॥ ಆಂಬಲ್ಲಂ ಬಸವನೋಡ್ಡಿದ । ಪ್ರೇರಣೆಯ ನಂರ ವೊಂಸುವ । ರಾರ ಹೋಗುವವರಾಂಮುಪವಿ । ಸ್ತಾರವೆನಿಸಿದ ವಂರಾರು ಇಲ್ಲ ॥ ೪ ॥

ಸೂಚನೆ ॥ ಉದ್ಧರಿಸಿಬಸವಂಣ ಮೊದಲಾ । ಗಿರ್ಪಭಕ್ತರಿಗೊಲಿದು ಕೊಟ್ಟನ । ಸಿದ್ಧಿಗಳನ ಚಿತದಲಿ ನಂವ ಯುಗರು ಗೊಗೇಶ್ವರನು॥

ಪದ॥ ಸಕಲವನ ಸಂ ವಿಸಿವುಸಸಿಗೆ । ವಂಕರಿಸುವಹಂಕಾರಭಾವದ ಹಡೆ ನಸಿನವಲ್ಲದೆ । ವ ತ್ತ್ವಿ ಕ್ಕನಜೀವಜಾಳಕ ಭೇದ್ಯವಾದಂತೆ । ಯೆತ್ತಬಲ್ಲರ ಭಕ್ತರಲ್ಲದ । ವ ತ್ರಭವಿಗಳಶೂನ್ಯಪೀಠದ । ಬಿತ್ತರವನೆಂದೆನುತ ಬೆರಗಾದ । ದುಬ ದನ್ಸೋತ್ರವ ॥ ೧ ॥ ಪಂತ್ರಹತಲಯು ರಾರ್ಜಪಯೊಶಸ್ಥಂಭೆಗಳ ತಬ ಪಗಳಜಾಣರ । ಯಂತ್ರವಾದಿ ಗಳಾರ ನವೇಂಪ ಧಾಗವೂಗಳು । ಇಂತುವೆರಪವರೆಲ್ಲ ರೆಮುವ । ಹಂತನೆತಡ್ಡಿದ ಶೂನ್ಯಪೀಠದ । ಚಿಂತೆಯ ನೆಪುದಲುವ ರೇಸೆ ಜೆಚಿ ನಚ್ಚರಿಯು ॥ ೨ ॥ ಸೂರಿಲಕ್ಕದವೆ ಲೀಲೆತೊಂಭತ್ತಾರ ಸವಿದವಿ ಡಜಂಗಮ । ಮೀರಿಬಾಜರ, ವೃದ್ಧರೆಯ್ತಹ ದೇಹಿಕೆಗರಿದೆನಿಸಿ, ಯೇರಿದಣಿ ಎತ್ತ ತಂದ ಮನಸಿನ । ತೋರಿರಿಷ್ಟಫಲಂಗಳಂದಲಿ । ವೀರಬಸವಣ್ಣನ ನೆಯುಳ ದಿನದಖಿಳಜಗವರಿಯೆ ॥ ೩ ॥ ಯೇನನೆಂಬೆನ ಬಸವನಾಸು। ಜಾಣನಶಿಂಹಾಸವತಂನನು । ಹಾನಭಾವದಭಣಿತೆಯಂತೆಸನುಸ್ತವಿಧದಿಂದ।

ಇನಿತ ಸಾಕಿಂನೆವ-ಗೆನಿ ನನೆ । ನೆನವ ನೆರೆನಿಶ್ಚಿ ತರಹಸ ಖ । ದನಿಕನೇಪೇ
ಳೆನುತೆಬಿಂನೈಸಿದವುಬಸವಣ್ಣ ॥ ೪ ॥ ಆವವಾಸನೆನಿಡಿದ ಜನಿಸಿದ । ಜೀವರು
ಗಳಭಿಲಾಷೆಸಿಲುಕೂ । ದಾವಿಳಾಸಕೆತಪ್ಪದತಿ ನಿತ್ತಬೆಸನಿಂದ । ನೀ
ವುನಿಂವೊಳ ವರವುಸ ಖಸಂ । ಭಾವನೆಯ ನರಿಯಲಿಕೆಬುರಿ । ಸಾವುನಿರು
ಗದನೊರೆಯುಜೀಹುದ ಬಸವಕೇಳೆಂದ ॥ ೫ ॥ ಮಾನವಾಕ್ಯತಿರಿದತ್ತಬ್ರ
ಕಾನನುಗಳಸ ಡ ವಸವ್ಯ । ಜ್ಞಾನವಾಗಲಿಬೇಕೆನುತಶಿವ ಕೀರ್ತಿದಿಂದ।
ಸ್ವಾನಭಾವನೆನಿಡಿದ ಬಂದಿರಿ । ನಾನಿಗುಗಬೋಧಿಸ ವೆನೆನವ । ಧಾನಿಸೆ
ನ ತಾಫಕ್ತರಿಗಗುರುರಾಯ ನಿಂತೆಂದ ॥ ೬ ॥ ಇಲ್ಲವಿಹಮಾಯಾವ, ಪಂಚುಗ
ಳ ಕ್ಷವೆ ದೆಂಬುತೆನಿಷಯದ । ಭುಲ್ಲವಣೆಗಳದಿಂದ್ರಿಯ ದ್ವಾರದಲಿರಂಜಿಸುವ
ಯಲ್ಲವನುಕಾಣಿಸುವಡವರೊಳು । ಹೋಲ್ಲವಳ್ಳಿತ್ತಂದುಕೆಲವನು । ಸಲ್ಲವಿ
ಡುವುದ ವನವುವ ಸವಳದವನೆಸ ಖಿಯೆಂನ ॥ ೭ ॥ ಸ್ಥೂಲತನುವಿನಜಾಗ್ರ
ಸ್ವಪ್ನದ । ಕಾಲದಲಿಹ ಸಿಸೂಕ್ಷ್ಮಕೆನುವಿಗೆ । ಮೇಲೆಕಾರಣಾಕನ ನಿನಸ್ಸಿಸು
ಷುಪ್ತಿಪರಿಸಲು । ಬೀಳ ಜಿದ್ದವುಜಾಗ್ರಸ್ವಪ್ನಗ । ಳಾಳತಿಹದಿನವಿ
ದೆಮನವಾ । ಕಾಳುವ ನದಂದಳಿಪ ದಾದರೆನಿಸ್ಯದಪರೆದ ॥ ೮ ॥ ಸುರನರೊ
ರಗರೆ ಬವುರ ಳರ । ಹ ರ ಳ ಗೆಡಿಸಿಪವ ಪರನಿಷ್ಠೆಗೆ । ಬರಿಸನಿಸ ವಾತು
ರ್ಯತುರ್ಯಾತೀತವೆ ಜಿರಡು । ನರಸಜೀವಹಬಲೆಯ ಬೇಸಿಯೆ । ಪರಹಿಕೋ
ಡಿಹುದೀವ ನಸ್ಸದ । ನರ ಹಲ್ಲವವನೆನಿತ್ಯನ ಬಸವಕೇಳೆಂದ ॥ ೯ ॥ ಮ
ನವಬಹಿರಂಗದಲಿಚರಿಸವ । ಮನ ಜನವ ಜ್ಞಾನಿಮತಾತ್ತ । ವ ನೆವೆಯಂತೆ
ವರ್ಣಖದಲಾಚರಿಸಿದಡೆಸರ್ವಜ್ಞ । ಮನವುಮನದಲಿನಿಂದ ನಿರ್ವಾ । ಸನೆ
ಯಲಿರೆಸುಜಾಞನಯುಂತಾ । ಮನವನಳದರೆನಿತ್ಯನಹನೈಬಸವಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೦ ॥
ಯೆನಿತುತೋರುವತೋರಿಕೆಗಳನಿ । ತನಿತುವನಸಿಂದಾದವಲ್ಲದೆ । ವ ನವ
ನಳದರೆವತ್ತೆಕಾಣಿಸದ ಳದುದೊಂದಿಲ್ಲ । ವ ನವೆಸಲಾದಖಿಳವಹವು । ಸ
ನೆಗಳಗೆಬಿಡಾದ್ದುಸೆಗೆಖಿ ದರೆ । ವ ನ ಜಜಾತಿಯುಲೀತವಧವ ನ ಬಸವಕೇಳೆಂ
ದ ॥ ೧೧ ॥ ಆಶೆಯುಂಬ ದುತಾನೆವಗಾರಿಯಾ । ಪಾಶವಮುವ ಸುಕಿಧರೆತಾನೇ।
ಕ್ಲೇಶವಿ ತಿವುಬಗೆಯ ಬಲಿಯುಲ ತಾನೆ ವಬಂಧ । ಪಾಶದ ರಿತಪವುಂಜವಿದು
ಕೀ । ನಾಶಗೊಡ್ಡಿದಹರಕೆಗುರಿಯಾ । ಆಶನ್ಸೊಳಿದವನೆನಿತ್ಯನ ಬಸವಕೇ
ಳೆಂದ ॥ ೧೨ ॥ ಬೇಕ ಬ್ಯಾಡೆಂದೆಂಬುದೊಂದವಿ । ವೇಕವುಳ್ಳಂನಬರನಾನಾ । ಶೋ
ಕವೋಹಾಪಿಗಳ್ಗ ಮುಂಗ ಡಿವರಿದ ಮಸುರವವು । ಲೋಕಜನೆಗೆಂಗಿದ
ವರಿಗೆ । ಕಾಕುತನದಲಿಕೆಟ್ಟುಹೋಹರು । ಬೇಕಬೆಡೆ ಬೆರಡನಳದರೆನಿತ್ಯ

ರಹರೆಂದ ॥ ೧೩ ॥ ಅನವರತವೇನಾದಡೊಂಪನ । ನೆಸವುತಿಹ ಜೀವ ನಸು
ವ ನಸಿನ । ನೆಸಹಿನಿಂದವೆ ತೋರುವವು ಸರ್ವಪ್ರಪಂಚಗಳು । ಇನಿತನರಿದು
ಸಮಾಧಿಯಲಿತ । ನ್ಮನವನೆಲ್ಲವ ತಿಂದು ತೇಗುವ । ಘನಪದಾಕ್ರುವ ಪುಷ್ಪಡಾ
ತನೆ ಮುಕ್ತನಹನೆಂದ ॥ ೧೪ ॥ ಘನವ ಹಿಮಚಿತ್ತೈಸಾಧಿಟವಾ । ವನವನಳಿ
ದೇನೆಂಬುದದತಾ । ವ ನವಯಲ್ಲಧೆಯುಮನಸ್ಸನಧೆಂತುತಿ ಬಹದು । ಮ
ನವನೆಂತಾದರೆಯು ನಿವಾ । ಸನೆಗೆತಹುದರಿಯಲ್ಲವೆಲ್ಲಧೆ । ಮನವನಳಿವುದು
ಚೋದ್ಯವೆಂದನುಬಳಿಕಬಸವಣ್ಣ ॥ ೧೫ ॥ ಮನವನರಿಧೇನೆಂಬುದದ ಮನ ಮ
ನವನಿಲಿಸಿಹೆನೆಂಬುದದ ವ ನ । ಮನವಳಿಧೇನೆ ಬದದುಮನವ ಸವರೀತಿ
ಯಲಿ । ಮನವೆತಾಹೆರೆಸಾರಿಬಹ ಯೋ । ಜನೆಗಳನುರಂಜಿಸುವುದಂತಾ । ಮ
ನವನೆಲ್ಲವನಳಿದನಾದರೆನಿತ್ಯನಹನೆಂದ ॥ ೧೬ ॥ ಧೇವಬಿನಹನು ನವನಳಿದನಿ
ರಾವಲಂಬಿಯಕುರುಹಳಿತುಟು । ಜೀವನೋಪಮನೊಪ ರೂಪರನಾಮ
ಉಳ್ಳವನೋ । ಆವುದಾನ ಳ್ಳಿತನಂಕಿತ । ನಾವುತಿಳಿವಂತಿರೆನಿರೂಪಿಸಿ । ಕಾ
ವುಧೆನತಲವುತ್ತೆಬಿನ್ನೈಸಿದನು ಬಸವಣ್ಣ ॥ ೧೭ ॥ ನೇವವಿಲ್ಲಧೆಮನವಸನೆ
ತಿಂ । ದಾಮಹಾನಿರುಪಮನಿರಾಳಗೆ । ನಾಮರೂಪುಕ್ರಿಯಗಳುಂಟೇಕುರು
ಹತೋರುವರೆ । ಪ್ರೇಮದಿಧೊಂಧೊಂಕುರುಹನು ಕಾಮಿಸುವೆರಿಂತಿವರತಿ
ಳಿವಡೆ । ಆಮಹಾತ್ಮನೆಭೇದ್ಯಕಾಣಾಬಸವಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೮ ॥ ಗರುವೆಬಿಂನಹ
ನಾಮನವನಿ । ಟ್ಟೊಸಿದನುಪಮನೊಂದ ಲಕ್ಷ । ಸ್ಮರಣೆಯಿಂದಾಗಾದನ
ಲ್ಲದೆಬರಿಧೆಬಹುದಿಲ್ಲ । ಕರುಣಿಸಾಲಕ್ಷವನುನಮಗೆ । ಲ್ಲರಿಗೆಬಳಿಕೆಂಮ
ನು ವ ಗಳ । ಪುಯನವಧರಿಸೆನತಲಿಸ್ದ ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣ ॥ ೧೯ ॥ ಲಕ್ಷ
ವನುಪೇವಡೆಮಾತಿನ । ಲಕ್ಷವಲ್ಲಮಹಾನ ಭಾವದ । ಲಕ್ಷವಲ್ಲಷ್ಟಾಂಗ
ಯೋಗದಲಕ್ಷವಲ್ಲನಲ್ಲ । ಲಕ್ಷವದನಿರ್ಲಕ್ಷವೇತಾ । ಲಕ್ಷವಾಗಿಹುದೆಂದು
ಘನಗುರು । ಲಕ್ಷಣವಲಕ್ಷಿಸಿಯೆನ ಡಿದನ ಚೆಂನಬಸವಂಗೆ ॥ ೨೦ ॥ ನೆನಹಿ
ಗಿಲ್ಲದ ನೋಟಕಿಲ್ಲದ । ತನುವಿಗಿಲ್ಲದಸೊಧನಪಥಾ । ವನೆಯೊಳಿಲ್ಲದಹೀ
ಳಲಿಲ್ಲದಕೇಳಿಲ್ಲೆಂಬ । ಅನುಪಮವನಿನ್ನಾವಪರಿಯಿಂ । ದನುಭವಿಸಿನೆರೆನಿ
ತ್ಯರಹೆವೆಂ । ದೆನುತಕೇಳಿದನಲ್ಲವನವ ಡಿವಾಳವಾಚಯ್ಯ ॥ ೨೧ ॥ ಇಲ್ಲ
ದದತಾವರಿದೆವೆಂಬಳು । ವುಕ್ಷವಪುತ ನವನಗಳೊಳುತು । ವಿಲ್ಲದಿರಬೇಕಾ
ಗಿಹುದುಸುಸೊರಸ್ವಪ್ನದಲಿ । ಇಲ್ಲದೆಲ್ಲಚ್ಚಿರಿವುದಹಿನ । ಗಲಣೆಯ ನೀ
ಡಾಡಿತಾನಿರ । ಬಲ್ಲದಾತನವ ಕ್ತನ್ನೈವ ಡಿವಾಳ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೨ ॥ ಹುಸಿ
ವತೀವಾಯ ಕದತನುವಿನ । ದೆಸಕವ ನಿಷ್ಪಲ್ಲವನಿಸ ವ । ಗಸಣಿಯಾತಕೆಬೇ

ರೆಮುಕ್ತಿಯು ಜಿದಕುತಿಠಲೇಕೆ। ಹುಸಿಯೆ ಸಾವಾಗಿರ್ದ ಮೇಣಾ। ಹಿಸು ವಬಗೆಧಿಟುವ ಹವೆಯ.ನ.ತಾ । ಬಸವಮೊದಲಾಗಿರ್ದಭಕ್ತರುಕೇಳ್ವರಲ್ಲವು ನ॥ ೨೩॥ ನೀಂಹೊಳಕಸರಾಗಡಿಹುದೆವಿ । ಚಾರಿಸಲು ಬಸವನ ಸವಿ.ಪದ ಲಾಭಸವ್ಯಜಾಞನ ಸಾಧಕರಾಗರೆಂದೆನ.ತ । ಹಾರವಿಸಿಭಕ್ತರು ನಿಂತಿವ ಹಾರಿಬಿಂಸಹಮಾಡೆ ಕರುಣಾ । ಕಾಠಘನಗುರೆಂವದಳಿಸಂತಸವಾಡ.ತಿಂ ತೆಂದ ॥ ೨೪ ॥ ಮಾತಿನದ್ವೈತದಲಿ ವಾರಿಯ.। ಘಾತಿವೊಣದ.ವ.ನದಸಂಕ ಲ್ಪಾತಿಶಯ.ದಲಿ ನಾಮರೂಪಕಿ ್ರಯೆ.ನಿ ವ ರಿಸಲು। ಪ್ರೀತಿನೇತಿಯನುಂಗಿ ದುಪವಮಾ। ತೀತನಾದಾಗಲ್ಲದಾಗದು । ಕೌತ.ಕವ ನಾನೇನಹೇಳ್ವುವೆಬಸವ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೫ ॥ ತೆಂಗನಗಿದಗಿಕೊಡೆಯುದೊಯ್ಯನೆ । ನುಂಗಿತಿರುಳನೆಜೀ ರ್ಣಿಸುವವನಾ । ತಂಗದಂತೆಶರೀರವಳಿಯದ ಪರಿಯಲವಗನಿಸಿ । ಅಂಗದೊಳ ಹೊರಗಿಡಿದವಾಯೆ.ಯ। ಹಿಂಗಿಸುವಗುರು ವ.ಹಿಮೆನಿನಗೊ। ಬ್ಬಂಗೆಸಲು ವುದುದೀವವುಚ್ಚ್ಞಲುಭೇದ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೬ ॥ ಖಸವನೇಗುರುವಾಗತಾಬೋ ಧಿಸಿದ ನೊಡನಧ್ಯಾತ್ಮಭಾವದ । ಜಿಸ.ಗೆಯನು ಮರುಖಭಾವುನೀನಹುದೈಸ ಮಾಧಿಯಲಿ । ಹಸವಮಾಡಿಪ ತನ್ನುಮನಂಗಳ । ದೆಸೆಯನಲ್ಲದೊದೀತೆರನನಾ ಋಸುರಬಲ್ಲರು ಚಾಗೆನುತ ಮಚ್ಚಿದನುಗುರುರಾಯ ॥ ೨೭ ॥ ಧರೆಯಕಠಿಣ ವಕೆಡಿಸಿನೀರಿನ। ಸೆರೆಯ.ರಸನೆನೆ ದಹಿಸಿಪಾವಕ । ನ ರಿಯಸಂನಿಧಿಪಾರುತ ನಸ ಚಲವ ಗೆತಿಗಡಿಸಿ । ಹಿರಿಯಗಗನಸನಿಂಬು ಗೊಂಡಿಹ । ಶರಣತೆನದಮ ಹಾತ್ಮನಿಂಸನು । ಶರಣಂವೊಕ್ಕುದುಬಸವನುರುಖಭಾವೆಂದಗುರುರಾಯ.॥೨೮॥ ಬಸವಮಾಡಿದಡಾಯ್ತು ಗುರುನೆಲೆ । ಬಸವಮಾಡಿದಡಾಯ್ತು ಲಿಂಗವು। ಬ ಸವಮಾಡಿದಡಾಯ್ತು ಜಂಗವ.ವರಿವಮಹಿಮಂಗೆ । ಬಸವನಿಂದಧ್ಯಾತ್ಮವೇ ಪಸ। ರಸಿತುಲೋಕದೊಳಂತು ಕಾರಣ । ಬಸವನೆ ಛಪರದೈವ ವೆಂದೆನ ತಿರ್ದ ಗುರುರಾಯ ॥ ೨೯ ॥ ಮನವೆಯಕ್ಕನುಜಂಸ ಬಸವನೆ । ನೆನಹುಮಡಿಮಳನ ರಿವುಬಾಜರ । ಸನೆವಿವೇಕಸುಶೀಲವೇ ತಾಹಡವದಪ್ಪಂಣ। ತನ ವಕಿ ನರ ಬಸವನೇಚಿ । ತನಕಳಾತ್ಮಕನಂತು ಬಸವಂ । ಜನವ ಹಾತ್ಮೆಯ. ನೆ ನ ಗೊ ಗಳುವೆನೆಂದಗುರುರಾಯ ॥ ೩೦ ॥ ದೇವನಿಂಸಯಭಕ್ತರೆಲ್ಲರು । ಜೀವನಿ:ನೇ ಪರಮನಿಂತೀ । ಜೀವಪರಮರ ನೋಂದುಮಾಡಿನಿರಾವಲಂಬನದ । ಠಾವನೆಡೆ ಗುಡುಸಾಕುಹೊಗಳುವ । ಡಾವುನಿನಗೊಂಡಿಹಿರೆ ಯೆ ಸುತವೆ । ತೀವಿಥಯಘ ತ್ಯ.ಲಿ ಬಿಂನೈಸಿದನು ಬಸವಂಣ ॥ ೩೧ ॥ ಹೆಚ್ಚಿದನುಗುರುಕರುಣದಿಂದ ಲಿಸಚ್ಚಿದನು ಗುರ.ಬಸರಾಜನ । ಮಚ್ಚಿದನು ಗುರುತಂನೆಭಕ್ತಿಯ. ಸವಿಯ

ತನಿಂತಸವ । ಕೊಚ್ಚಿದನುಗುರು ಮರವೆಯಲ್ಲವ । ಮುಚ್ಚಿದನು ಗುರುಭಿನ್ನ ಭಾವವ । ಬಿಚ್ಚಿದನು ಗುರುಭವದ ಬಾಧವ ತನ್ನ ಭಕ್ತರಲಿ ॥ ೩೨ ॥ ಹಲವು ದಿನ ಮರದೊರಗಿ ನಿದ್ರೆಯು । ಬಲೆಯೊಳಗೆ ದುಸ್ವಪ್ನಕೋಟಿಯ ಮೊಲೆಗೆಲಸ ಕೋಳಗಾವವರನೆಬ್ಬಿಸುವ ತೆರನಂತೆ । ತೊಲಗಿಸುವೆ ಸಂಸಾರಸ್ವಪ್ನವ । ತಿಳುಹಿ ನಿಜಪದಸಿಗಳ ಕೊಡುವೆನು । ಸುಲಭದಲಿ ತಾನೆನ್ನ ಭಕ್ತರಿಗೆಂದ ಗುರುರಾಯ ॥ ೩೩ ॥ ಯೆಂದು ಬಳಿಕವರ ವರಿಗುಚಿತಗಳಿಂದ ಮನ ಭವಂಗಳ ಹೊಂದಿಕೆಯ ಹೋಲುವೆಯು ಬೆಂಬಳಿ ವಿಡಿದ ಕರುಣದಲಿ । ಸಂದ ಸವ್ಯಜ್ಞಾನಶಿರದ । ಲ್ಲಿಂದ ಮಿರಿದ ಸುಖದಪದವಾ । ನಂದವಹ ಸುಕ್ಷೇತೆಗಳ ಕರುಣಿಸಿದ ಗುರುರಾಯ ॥ ೩೪ ॥ ನಾನ ನೀನೆಂದೆಂಬ ಭೇದವಿ । ಧಾನವಲ್ಲದ ನದ್ವಿತೀಯ ವಧಾನವಲ್ಲದ ಜ್ಞಾತೃ ಜ್ಞಾನಜ್ಞೇಯ ವಿರಚಿಸಿದಯೇನು ವೆನಿಸದ ಯೇನುಸಿಲ್ಲದ । ಯೇಸವಲ್ಲದ ನಿರುಪಮದ ಸುಯಿ । ಧಾನಸುಖವನೆ ಕೊಟ್ಟನಾಗುರು ಬಸವರಾಜಾಗೆ ॥ ೩೫ ॥ ಮರಣವಿಲ್ಲದ ಜನನವಿಲ್ಲದ । ಕರಣವಿಲ್ಲದ ಶವರ್ಗವಿಲ್ಲದ । ಯಿಹಪರಂಗಳೊಳೊಡಲ ಬಿಟ್ಟಯ ಹೊರೆಗಳನು ಹೊರದ । ನಿರುಪಮದನಿಶ್ಚಿಸುತ ನಿಶ್ಚಲ । ಪರಮ ನಿತ್ಯಾನಂದ ಪದವಿಯ । ಕರುಣಿಸಿದನಾಗುರು ಗೋಗೇಶ್ವರಲಿಂಗಬಸವಾಗೆ ॥ ೩೬ ॥ ಭೂರುಹದ ತಾವೇರಿಗ ವೃತದ । ನೀರನೆರೆದಡೆ ಶಾಖೆಗಳಿಗೆಸು । ಸಾರವೇಧಿಸುವಂತೆ ಬಸವನ ಭಕ್ತಿಬಂಧುಗಳು । ಹಾರವಿಸುವಂತೆಂಮ ಬಸವನ । ಕಾರಣದ ಲೆಲ್ಲರಿಗೆ ತಂನಯ ಸಾನಿತ್ಯಾನಂದಪದವಿಯ ನಿತ್ತ ಗುರುರಾಯ ॥ ೩೭ ॥ ತಾನೆಯೊಡ್ಡಿದ ಮಾಯೆ ಯನುಧಿಟ । ತಾನೆಹುಸಿಯೆಂದಿಲ್ಲ ವೆನಿಸುವ । ಜೇನರಿದು ಬಸವಂಣ ಮೊದಲಾಗಿರ್ದ ಭಕ್ತರಿಗೆ । ತಾನೆ ಕರುಣಿಸಿನುಡಿದು ಪರಮ । ಜ್ಞಾನದೃಷ್ಟಿಯನಿತ್ತು ಕೊಟ್ಟನು ತಾನೆ ತಂನೊಲವಿಂದಲಾ ಪ್ರಭು ತಂನ ನಿಜಪದವ ॥ ೩೮ ॥ ಪರಿಪರಿಯ ಬಂಣದಲಿ ಬಂದಂ । ಬರದ ಮುಗಿಲೊಡ್ಡ ವಣೆಯಾಕ್ಷಣ । ಹರದ ನಿರ್ಮಲ ವಾಗೆದೇಬಿರುಗಾಳಿ ಬೀಸಿದರೆ । ಹರಿದು ಹೋಯಿತು ನಿವ ಮಾತ್ರಕೆ । ಹರಗಣಂಗಳ ಮನದ ವಾಸನೆ । ಪರಮಸುಖವಾಯಿತ ವರಿಗಾ ಪ್ರಭುಲಿಂಗಲೀಲೆಯಲಿ ॥ ೩೯ ॥ ಪೊಡವಿಯರಿಯಲು ಬಸವರಾಯರು । ವಡಿವಳಯ್ಯನು ಚಂನಬಸವನುಡಿ । ಹಡಪದಪ್ಪಂಣಗಳು ನಾಗಾಯಿ ಗಳು ಮೊದಲಾದ । ಮೃಡನ ಶರಣರು ಗುರುಗೊಗೇಶ್ವರ । ಸಡಿಯ ಕರುಣಿಸಿದ ಚಲವದವಿಯ । ಹಡದ ಹರ ಷದಲಿದ್ದರನುದಿನ ಪರಮಸುಖದಿಂದ ॥ ೪೦ ॥ ಇತ್ತುಲತಿ ಸುಲಭದಲಿ ಕರುಣಿಸಿ । ನಿತ್ಯಪದವಿಯನಖಿಳ ಶರಣರಿ । ಗಿತ್ತು ತಾ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯ ನಿರ್ಲೇಪ ವೃತ್ತಿಯಲಿ ॥

ತತ್ವವ ಸಿವಾರ್ಕ್ಯರಿಗಳಿಂದ। ತ್ತತ್ತಲನ ವಮನಾಗಿತೊಲಗದೆ । ಸತ್ಯಶರಣರ ಸಲಹ ತಿರ್ದನ ಗುರುಗೊಗೇಶ್ವರನ ॥೮೧॥

ಅಂತುಗತಿ ೨೪ ಕ್ಕೆ ಪದ ೧೯೬೬ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಹಾಶ್ರೀ

ಇಪ್ಪತ್ತೈದನೇಯ ಗತಿ

ಸೂ॥ ಸತ್ಯಶರಣರಿಗೆಲ್ಲಮಪ್ರಭು। ನಿತ್ಯಪದವಿಯ ನೀಯೆ ನಿಗವ।ಸ್ತುತ್ಯ ಕಂಕಣದನು ವಿಸ್ತರಿಸುತೆಗೆ॥

ಪದ॥ ಬಲ್ಲವರು ಭಾವಕರುಭಕ್ತಿಯ । ನ ಲ್ಲವರು ಸಾಧಕರುರಸಿಕ ರುಸೊಲ್ಲಿನೊಳಗರಿವವರು ಸಕಳಕಳಾವಿಳಾಸಿಗಳು। ಯಲ್ಲರಾಲಿಸಿ ಕೇಳ ವು ಡ ಸಲೆ। ಸಲ್ಲಲಿತಸಂಗತಿಯ ಪದದೊಳ । ಗಲ್ಲಮನ ಮಹಿಮೆಗಳನೀಪ್ರಭು ಲಿಂಗಲೀಲೆಯ ಲಿ ॥ ೧ ॥ ಶರಣಸಂದೋಹವನು ತನಯ। ಪರರವ ನಿತ್ಯಾನಂದ ಪದವಿಯ। ಲರಿಸಿತಾನಲ್ಲಿಂದಹೋಗುತಲವರಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು । ಕರಣದಿಂದಲಿಸ ಕಲಸಭರಾ। ಚರರೊಳಂ ಕರಿಯಾವಿ ಯಾಗಿಯೆ । ಗುರುಗೊಗೇಶ್ವರಲಿಂಗನರ್ದ್ದ ನುತಂನಲೀಲೆಯ ಲಿ ॥ ೨ ॥ ಖರಕರಪ್ರತಿಬಿಂಬವಖಿಳರೊ। ಳಿರಲದೇನೆಲ್ಲರಿ ಗೆಯ ದ ಗೋ । ಚರವನಿರ್ಮಲನಿಶ್ಚಲದನೀರಿನಲಿತೋರ್ಪಂತೆ । ಭರಿತನಾ ಗಿರ್ದಲ್ಲರಿಗೆವಿಸ್ತರಿಸಿತೋರದೆಸತ್ಯಸದ್ಭ । ಕ್ತರಲಿ ಕಾಣಿಸುತಿರ್ದನಲ್ಲ ಮಲಿಂಗಲೀಲೆಯ ಲಿ ॥ ೩ ॥ ಗುರು ಗೊಗೇಶ್ವರಲಿಂಗಕಂನಪು । ಚರಣಭಕ್ತ ರಹೃದಯ ಕಮಲಾ । ಕರದಲಾತುತಪಂಸೆಯಂತಿರುತಿರ್ದನೊಲಿದಿತ್ತ । ಹರು ಷದಲಿಬಳಿಕತ್ತ ಪರಮೇಶ್ವರನೊಳಾಕೈಲಾಸದೊಳು । ಸರಸಗೋಷ್ಟಿಯ ಮಾಡುತಂದಿಂತೆಂದಳಾಗಿರಿಜೆ ॥ ೪ ॥ ಯಲೆಸದಾಶಿವನಂನಸಾತ್ವಿಕ । ಕಳೆಯ ನಿಂನಯಗಣದನೀನಂ । ದಿಳೆಯಲದಯಿಸಿಯಲ್ಲಮ ಪ್ರಭುಲಿಂಗನೊಲವಿಂದ ತಿಳಿದುನಿತ್ಯನನುಸಾಧಿಸಿ । ಕೊಳಲಿಯಂದದನಿಬರನು ಕಳುಹಿದೆ । ಬಳಿಕಲ ವರೇನಾದರೆಂದಾಲಿಸಿದಳಾಗಿರಿಜೆ ॥ ೫ ॥ ಯನಲುಬಸವಂಣಾದಿಭಕ್ತರಿ। ಗನು ವಮದಪದವಾದುದನು । ತಾನೆನೆದನೆನಹಿಗೆವ ಖಚಿತಂದನುಸರ್ವಸರ್ವಜ್ಞ ವ ಜ್ಞವೊಲಿದ ನಸುನಗೆಯಕಾಂತಿಯ । ನಸೆಯನಲರಿಸುತಾಹದನನಿಜ । ವ ನಿತೆಗೊರಪುತಲಿರ್ದನಾನಂದದಲಿಶಿವ ಶೌಳ್ಳ ॥ ೬ ॥ ದೇವಿನಿಂನಯ ಸಾತ್ವಿಕ ವೆಮದ । ದೇವಿವೆಸರಲಿಪ ಟ್ಟಬೆಂದಳು । ದೇವಗಣದೊಳುವೃಷಭರಾಜನ ಬಸವವೆಸರಿನಲಿ । ತೀವಿವಿಕ್ಷವರೆಲ್ಲರುಜೆತವ । ಜೋವಿರಾಸವಹೆಸರಾದ ದೆಖಾ । ಭೂಪಳಯದಲಿಜನಿಸಿದರುವಿ ಗೆಕಾಂತೆಕೇಳ್ ದ ॥ ೭ ॥ ಜನಿಸಿದಳ ಜೊಂದೊಂದು ಕಾಯಕ । ವನುಡಿದ ತಾನಲ್ಲಮ ಪ್ರಭು । ಪನೆಸುಬಾಧಾಸ್ಯ

ಸುತಲಿದ್ದರು ಭಕ್ತಿಭಾವದಲಿ । ಅನಿಬರೊಳಗೊಬ್ಬರಿಗದೊಬ್ಬರು । ಘನ
ವೆನಲು ಸಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲಿ । ತನುಮನಂಗಳೊಳಸವುತಿರ್ದರು ಲಿಂಗಜಂಗ
ಮಕೆ ॥ ೮ ॥ ಆಗನಲ್ಲಮು ಸಕಲಸವಯ ಪ್ರೀತನಲ್ಲಿಯ ಶೈವದಲಿ ಸುಪ್ರೀತನ
ವರೊಳು ವೀರಶೈವದಲತಿವಹಾಪ್ರೀತ । ಈತೆರನನರಿದಖಿಳಭಕ್ತಸ । ಮೇ
ತಮಂತಾ ವೀರಶೈವದ । ನೀತಿಯನೆನಿನ್ನೈಸುತಿರ್ದರು ಕಾಂತೆ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೯ ॥
ಉಳ್ಳಷಡುಸಮಯಗಳನುದಿವಳ । ಯೆಲ್ಲವೈಕೆಂಡವರಮಾರ್ಗವ । ನೊಲ್ಲ
ದೀಸೀಕೊಗಳಿಹೊಳಪವೀರಶೈವದಲಿ । ವಳ್ಳಿತೇನುಂಟೆಂದು ಮೆಚ್ಚಿದ । ನ
ಲ್ಲಮನು ಹೇಳೆಸುತತಂನಯ । ವಲ್ಲಭನ ಕೇಳಿದಳು ಮಾಣದ ಮತ್ತೆ ಗಿರಿಜಾತೆ ॥
೧೦ ॥ ಆಡಡಾಲಿಸಿ ಕೇಳು ಧರ್ಮಾ । ರ್ಥಾಡಿಯಾಗಿಹ ಕಾಮಮೋಕ್ಷಾ । ಮೋ
ಘವಾಗಿಹವಖಿಳಸಮಯಗಳಾಗಮೋಕ್ತಿಯಲಿ । ವೇದವರಿಯಲು ವೀರಶೈವ
ದ । ಹಾದಿಯೆಂಬ ದುನೀಪ್ರಹದಸು । ಬೋಧೆಯಾಗಿಹ ದೀನನೆಂಬೆನು ಗಿರಿ
ಜೆ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೧ ॥ ಕರ್ಮಪಾತ್ರವೆ ಪಾಪವೆಂನದ । ಕರ್ಮಲಂಪಟರುಗಳು
ಪಾಪದ । ಕರ್ಮಪುಣ್ಯದ ಕರ್ಮವೆಂಬಿತೆದೆಡವಾಡಿದರು । ಕರ್ಮವಾ
ತ್ರವೆ ಭವದಬೀಜದ । ಧರ್ಮವೆಂದಾ ವೀರಶೈವದ । ಧರ್ಮಿಗಳು ನಿಃಕರ್ಮ
ರೆನಿಪರು ಗಿರಿಜೆ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೨ ॥ ಮೋಹಿಸಲು ಕರ್ಮದಲಿ ಜೀವ । ದ್ರೋಹ
ಪಾದ್ರೋಹದಲಿ ಭವಸುಧೂಹವಾಭವಮುಳ್ಳಭವಿಗಳು ಶುದ್ಧ ನರಕಿಗಳು । ಮೋ
ಹವಿಲ್ಲದ ನಿಃಕಲಜೀವ । ಸ್ನೇಹವುಳ್ಳಾ ವೀರಶೈವದ । ಗೇಹಕಾತ ತುಸಕಲಸು
ಖಿಗಳು ಗಿರಿಜೆ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೩ ॥ ವೀರಶೈವವನದು ನಿಮಿತ್ತದ । ಲಾತು ಹೊಕ್ಕಂ
ಗ್ಯೈಸಿ ಭಕ್ತಿಯ । ಮಾತವೆಯುದಿಸೆಬಲ್ಲರೆ ಅವರಲ್ಲದುಳಿದವರು । ಧಾತುಣಿ
ಯಲಿಜನರಿದು ಕರುಣಾ । ಕಾರನಲ್ಲಮ ತಂನ ಭಕ್ತರು । ಹಾರವಿಸಿ ಕೊಂಬಂತೆ
ಸುಳಿದನು ತಂನಲಿ ಲೀಯಲಿ ॥ ೧೪ ॥ ಬಂದು ಬಳಿಕವರವರಿಗುಚಿತ । ಳಿಂದಲನು
ಭವಮಾರ್ಗವನು ದಯ । ಯಿಂದಲುಪದೆ ಸಿಶಿವಹಾಸು ಜ್ಞಾನದೃಷ್ಟಿಯ
ನು । ಕಂದರಸಿಮಹದ ವಿಯಕ್ಕಗೆ । ಸಂದನಿಜಶರಣರಿಗೆ ನಿತ್ಯಾ । ನಂದವ
ದವಿಂದ ನಿತ್ತನಲ್ಲಮ ಗಿರಿಜೆ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೫ ॥ ಭವಭವದಲಜ್ಞಾನವಿಧಿಯಲಿ ।
ಭುವನ ಭವನವತೊಳಲಿ ಬಳಲುವ । ವಿವರಣೆಯಂತಲ್ಲಗತ್ಯ ಪೆಯಾದಶರ
ಣಂಗೆ । ಹವಣಿಸಲು ಬಾರದ ಸತಬ್ರ । ಪ್ಪಕ್ವನ ವಿಚಾರಿಪನಿತು ಮೆ ಸ್ವಾಧ । ಸ
ವನು ಸೂರೆಯ ಕೊಟ್ಟನಲ್ಲಮ ಗಿರಿಜೆ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೬ ॥ ದವಿಕೆ ಳ್ಳಂನಂಶದಾ
ಮಹ । ದವಿಯ ಸಂಶಪಗಣಂಗಳ । ದವಕನೆಯರೆಲ್ಲರಲ್ಲವ ನಿಂದಜಾಗ
ವರಿಯ । ತಿವಿನಿಂನೆಯನಾವ ತಾವು । ಶ್ರೀವಿಳಾಸವನಿಳೆಹಿನಿತ್ಯನಿ । ರಾ

ವಲಂಬದನ ಖಿಗಳಾದರುಗಿರಿಜೆ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೭ ॥ ಲೇಸುಮತ್ತೆಸಿಂಪುವರ
ಕೈ । ಲಾಸಪದವಿಯ ವಿಸ್ತಾರನಿರುಪಮ । ವಾಸವನೆಬೆಂಬಣಿಸಿಕೊಂಡರಲೈಮ
ಹಾದೇವ। ಈಸುಖಂಗಳನಲ್ಲಮುನೆನಿ। ರ್ನೈಸಿಕೊಟ್ಟನು ಶರಣರಿಗೆ ಸಂತೋ
ಷವಿಂದೆನಗಾದುದೆಂದಳು ಬಳಿಕಗಿರಿಜಾತೆ॥ ೧೮ ॥ ದೇವನೀನೆಂದುತೆಘನಮಹಿ
ಮಾವಲಂಬಿಸುತಪ್ಪದೈವಪ್ರಭು । ದೇವನಾನದನರಿದೆನೀಗಳು ನಿಮ್ಮಕರುಣ
ದಲಿ । ದೇವನಿನ್ನನಿಜಸ್ವರೂಪವಿ । ದಾವುದರಿವೆಂಥನೆ ಪಾರ್ವತಿ । ದೇವಿ
ಸಂತೋಷದಲಿ ನುಡಿದಳು ಬಳಿಕಶಂಕರಗೆ ॥ ೧೯ ॥ ಇಂದುಸತತೋತ್ಸಾಹದಿಂ
ದಲಿ । ಸುತತಾನಂದೈಕಸುಖದಲಿ । ಕಾಂತೆಸಹಿತಿರುತಿರ್ದನೀಶ್ವರಲತ್ತಬಳಿ
ಕಿತ್ತು। ಚಿಂತಿತಾರ್ಥವನಖಿಳಭಕ್ತರ । ತಿಂಥಿಣಿಗೆಕೊಡುತಲ್ಲಮಪ್ರಭು । ಸಂ
ತಸಲಿರುತಿರ್ದನೆಲ್ಲರಹೃದಯಕಮಲದಲಿ ॥ ೨೦ ॥ ಬಾಲರನುವೃದ್ಧರನುಭಾ
ವಿಸಾಪಾಲರನುಬಡವರನುಸದಮಲ । ಶೀಲರನುಗುಣಿಗಳನುಗೋಬ್ರಾಹ್ಮರನು
ಭಕ್ತರನು । ಲೋಲತೆಯಲಿಸಮಸ್ತಜಾತಿಯು । ಜಾಲವನು ಸರ್ಪವನು ಕರುಣಿಸಿ
ಪಾಲಿಸುತಲಿರುತಿರ್ದನೆಮ್ಮಯಗುರುಗೊಗೇಶ್ವರನು ॥ ೨೧ ॥ ಹಿರಿಯರಿ
ಗೆಕಿರಿಯರಿಗೆಸಡವಲ । ಚರಿತರಿಗೆಚದುರರಿಗೆಸಜ್ಜನ । ಶರಣರಿಗೆಮು
ಗ್ಧರಿಗೆಸಕಳಕಳಾವಿದಗ್ಧರಿಗೆ । ಗುರುವರಿಗೆಹಿತವರಿಗೆಸಚರಾ ಚರರಿ
ಗನುದಿನಕರುಣದಿಂದಲಿ । ವರದನಾಗಲಿ ಗುರುಗೊಗೇಶ್ವರಲಿಂಗಲೀಲೆಯಲಿ।
೨೨ ॥ ಆಲನತೆಯಿಂದಾವಡೋದಲು । ನಾಲಗೆಯಬರಬಿಟ್ಟಹೋಹದುಕೇ
ಳಲನುಕರಿಸಿದಡೆಕರ್ನೇಂದ್ರಿಯಕೆದಣಿವಹುದು । ಆಲಿಸಿದಪದದರ್ಥವಮನಸಿ
ನ । ಮೇಲೆನಿಲೆನಿತ್ಯತ್ವವಹುದೆನೆ । ಲಾಲಿಸುವುದವನೊಲಿವುದೀಪ್ರಭುಲಿಂಗ
ಲೀಲೆಯಲಿ। ೨೩ । ನೋಡಿದರೆಭಯಭಕ್ತಿಯಲಿಕೊಂ । ಡಾಡಿದರೆರಾಗದಲಿ
ರಂಜಿಸಿ । ಹಾಡಿದರೆಹಾರೈಸಿದಡೆಕಿವಿಗೊಟ್ಟುಕೇಳಿದಡೆ । ಕೂಡೆಲೀಲೆಯನ
ರಿದುಹರುಷವ । ಮಾಡಿದಡೆಭವಭಾಧೆಗಳನೀ । ಡಾಡಿನಿತ್ಯವಹಡವರೀಪ್ರ
ಭುಲಿಂಗಲೀಲೆಯಲಿ॥ ೨೪ ॥ ವೊಂದುಸಾವಿರದೊಂದುಶತಹ । ನೊಂದುಪ
ದನೆಂದೆಂಬರುಷವ । ಸುಂದಶಿಲೆಯನ ಬಳಸಿ ಇಪ್ಪತ್ತೈದುಗತಿಯೆಂಬ।
ಹೊಂಬಿಗೆಯಸೋಪಾನಗಳಬಳಿ । ದಂದವಿಸಿಯಲ್ಲಮನಪರವಾ । ನಾದಲೀ
ಲಾವೃತಸರೋವರವಾಯ್ತು ಜಗದೊಳಗೆ। ೨೫।

ಅಂತು ಗತಿ ೨೫ಕ್ಕಂ ಪದ ೧೧೧೧ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು-

ಪ್ರಭುಲಿಂಗಲೀಲೆಯು

ಪರಿಸಮಾಪ್ತಮಾದುದು.

[illegible] ayame Siddanna & Sons.

Shamshabad.

([illegible])

नाहमूर्खं कासे नमेदे नचम दंदे

मदृश्य क्र य त्र वि बीति । [illegible]

[illegible]

